

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

The Doyle Collection

Given in memory of
Edwin J. Doyle
Associate Professor of Classics,
by his family.

Stanford University Libraries

DEPARTMENT OF CLASSICS

Sophocles

SOPHOCLIS

TRAGŌEDIAE

EX RECENSIONE

GUILELMI DINDORFII.

EDITIO SEXTA STEREOTYPA MAIOR

QUAM CURAVIT BREVIQUE ADNOTATIONE INSTRUXIT

S. MEKLER.

DEPARTMENT OF CLASSICS

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCVI.

MEH

PA4413

A2

1896

HERMANNO BONITZIO

IOANNI VAHLENO

8.

a*

Praefatio editionis sextae.

Cum redemptor honestissimus me invitasset, ut novam Sophoclearum fabularum a Gu. Dindorfio editarum recognitionem providerem, quid potissimum in opera nequaquam facili praestare et deberem et possem consideranti summa rationis ac diligentiae non tam in verbis poetae qualicumque auxilio limatioribus exhibendis contineri visa est quam fundamento artis criticae in Sophocle exercendae; quod a viro illo de poeta eximie merito pridem iactum necdum conlabefactum cognoveram, pro tenui parte stabiliendo. quamvis enim sint qui subtilius iudicium adhibentes e libro antiquitate insigni eoque praestantissimo L (Laur. plnt. XXXII, 9) reliquos vel omnes vel plerosque derivari posse praeefracte negant, ab hoc uno codice quicumque fabularum recensendarum operam navet in lectionum disensione necessario proficisci nemo infitiat: adeo manifestum omnium librorum in lacunosis locis consensum deprehendimus, adeo deteriorum librorum et manuum in illo correctricum sublestam fidem, quibus leviorum tantum mendorum qualia prima codicis Laur. manus sexcenties committit correctio debeat, cum in depravatissimo quoque loco redintegrando nihil nos iuvent. viam igitur ab eruditissimis criticis praemunitam ingressus ad illius libri exemplar pleraque redegi quae correctionibus de manu secunda vel aliunde depromptis omnino non egere videbantur: quamquam loci aliter comparati non defuere, quorum emendationem a Dindorfio modo probatam modo spretam libri deteriores ex parte nuper excussi suppeditant. quanta autem cautione opus sit, ubicumque optio datur utrum correctiorem scripturam ex his subsidiis adripias an primariam in Laur. amplectaris ceterum vitiosam, cui tamen interdum multo lenior medicina

succurrat, cum alii loci permulti argumento sunt tum quasi exempli causa doceat Aiacis v. 149, qui, cum ante Nauckium vulgatum esset *εἰς ᾧτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς*, revocato πάντων quod in codice exstat genuinam formam *εἰς ᾧτα φέρει πάντων Ὀδυσσεύς* induit. itaque codicis vestigia prementes iam alii bonarum lectionum memoriam levidensi mendo oblitteratam eruerunt, ut spes non desit ad corruptelas usque ad hunc diem verborum contextum inquinantes aliquando expediendas: pauca proprio Marte novavi, sive in lectionum locum e codicibus in proeodosi vulgatarum sive correctionum in eandem receptarum aliae correctiones, quas ipse invenissem vel ab aliis acceptas aliquantulum recoxissem, cum aliqua probabilitatis specie substitui posse visae sunt. et illuc quidem Ai. 461. 516. 670. 876. 923. 1096. El. 219. 325. 533. 727. 742. 1314. Oed. R. 360. 438. 906. 1208. 1383. Oed. C. 511. 755. 1510. 1604. Ant. 356. 782. Trach. 175. 256. 663. 781. Phil. 782, huc pertinent Ai. 405. El. 818. 1097. Oed. R. 1512. Oed. C. 243. 307. 547. 1021. 1132. Ant. 351. Phil. 187. 1100. earum autem correctionum quae aliis debentur numerum vel triplicare poteram, nisi tironum potissimum gratia, cum plurima quintae et priorum editionum exempla etiam nunc in scholis ferantur, ad eas hanc quoad fieri posset conspirare maluissem: quae lyricarum quoque partium discriptionis ubique fere intactae necnon argumentorum in universum non mutatorum causa fuit, etsi nunc cum opus absolutum est paenitet quod Electrae argumentum secundarium antiquae doctrinae prorsus expers non removi. quodsi vero in poetae verbis recensendis a Dindorfio longius recedere nolui, cum multis quidem multorum periclitationibus Sophocles paene obrutus iaceat, nec tamen cuiusvis loci vitiatum emendatio successerit quam quis contextui inserere audeat, rei ipsius excusationem habeo: nec magis eam rationem qua usus complures correctiones ex Musgravii Brunckii Hermanni auctoritate a Dindorfio repositas vel ab ipso prolatas retinui amvis non satis certas, perspicuitati tamen utiles, ab

iis improbatum iri spero, qui quam angustis finibus lectionum delectus contineatur ipsi sint experti. praeterea ex earum correctionum numero quas Dindorfium in editionem minorem iteratam aliquando recepturum fuisse adnotationibus Oxoniensibus et Poetarum Scenicorum editione conlatis concludi poterat, probabiliores elegi: orthographica ipsius et fratris praecepta secutus codice invito magnam partem servavi, alia ad normas a Blaydesio Kirchhoffio Nauckio Wecklino propositas redigenda, nonnulla ad codicis fidem exprimenda censui. versuum vel uncis inclusorum vel in paginarum calce exsulantium partem penitus abieci, partem immerito in suspicionem vocari ratus in genuinorum numerum adsciscere non dubitavi, in interpolatione statuenda ipsemet parcus: nam Ai. 835sq. omnino abhorrere τὰς ἀεὶ παρθέτους a vindictae mentione iam alii suspicati sunt, non recte tamen corrigendo salutem petiverunt. idem fere tribus locis Oed. R. 541, 943sq., Ant. 392sq. factum: e quibus is quem primo notavi non cum interprete anonymo corrigendus videtur, sed ex scholio aliquo in margine adscripto quod *ῥοσάνθη* continuerit repetendus, reliqui quamvis diversa seu interpretationis seu correctionis adiumenta anquisita sint, pro sententiae fatuitate verborumve stribligine vereor ne plane falsario inducendi sint, et in Antigoniae quidem loco iam Nauckius praeivit.

En cur hanc editionem, cum amplius quadringentis locis, rerum videlicet minutarum quales ad orthographiam et distinctionem spectant ratione non habita, a quinta differat, neque nimis a communi recensiois principio deflectere idemque plus quam semel paullo accuratius effingere adseverem: cuius rei testimonia praeter ea quae iam dixi adferre libet Ai. 799, ubi Bothianae Bergkiana, El. 47, ubi Reiskianae Vahleniana correctio praeferranda videbatur, eiusdem fabulae 746. 1304. Oed. R. 229. 478. 1090. 1100sq. 1336. Oed. C. 121sq. 174sq. 247. 1169. Ant. 110sq. 519. 606sq. 674. 1166. 1289. Trach. 98. 331. 644. 956. 988. 1032. Phil. 491. 696. 1132. 1455.

Quo vero expeditiore conspectu potior lectionis varietas perlustrari posset, Dindorfianae Praefationi quam ille editioni quartae praemiserat, eruditionis plenae mea auctaria apte interponi non posse ratus adnotationem criticam, selectam quidem sed ad eorum quorum interest usum idoneam, addere malui, in qua quibus siglis usus sim, indiculus quem subicio enarrat.

L (L pr.) primaria scriptura,

L¹ correctio ab ipso librario facta.

L² eius qui scholia adscripsit, quem sunt qui eundem esse atque L¹ censent,

L², L³ posteriorum manuum correctiones, inter quas qui librum excusserunt,

L^a (perantiquam, antiquam), L^r (recentiorem), Lⁿ (recentissimam) dignoscere sibi visi sunt.

r lectio e recentiorum librorum consensu aut uno alterove ducta.

* littera sive signum erasum.

L² passim ineptias vendit, quas quamvis sollemni signo γρ. insignitas negligere satius duxi, perinde quaedam minuta velut *λεύσειν*, *ὄθ' οὔνεκα*, *ἄρα* ubi *ἄρα*, *νῦν* ubi *νῦν*, *οὔνεκα* ubi *εἵνεκα* requiritur, *οἰκτελεῖν*, *θῶύξεν τλήμσα* sine coronide, *εὐρέθη*: personarum vices aut omissas aut perperam notatas perpauca locis exceptis non attuli.

Emendationum auctores eos qui primi eas protulere indagare studui, interdum duo nomina adposui quorum consensus quodammodo coniecturae commendatio esset.

Unum restat ut Theodoro Gomperzio et Ottoni Hensio, qui coniecturas benigne mecum communicaverunt, et Rudolfo Prinzio, cui accuratiorem nonnullarum codicis L scripturarum notitiam debeo, publice grates agam quam maximas.

Scribebam Idibus Febr. MDCCCLXXXV.

Adnotatio critica.

A I A X.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ accedit ex r

V. 2 θήραν τιν' ἐ. ἀ. περιφόμενον Lugebilus 9 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 23 τρανόν Nauckius 28 νέμει r: τρέπει L 33 ὄτου L corr., ὄπου pr., ut videtur 40 ὄδ' ἦξεν (ἦξεν L): ἦμαξεν Bergkius, ἦμαξεν Wecklinus 44 ἦ καί: ἦ γὰρ Lobeckius βούλενμ' r: βούλημ' L 49 καί δὴ: ἦδη Nauckius 50 μαιμῶσαν: διψῶσαν L^z, μαργῶσαν Nauckius 51 ἀπειρῶ L^r 52 λήμας Madvicus: γνώμας L τῆς ἀνημέστου χαρᾶς suspectum: φορᾶς Reiskius, φθορᾶς Rauchensteinius. an τῆς ἀνηφαίστου πυρᾶς i. e. caedis? 57 παρών L^z, ἑλών Morstadtius 58 ἄλλοσ' ἄλλον Wunderus, ἄλλον ἄλλοσ' Nauckius ἐμπίτων (ἐμπιτωνῶν L^r) Elmsleius: ἐμπίτων L 60 εἰς ἔρη κακά: εἰς ἐρινῶν κακῆν L^z, unde Ἐρινῶν ἄτρυνον εἰς ἔρη κακά Hermannus 61 πόνου r: φόνου L 68—70 del. EReichardus 70 ἀπειρῶ L^r 71 αἰχμαλωτίδας r: αἰχμαλώτιδας L 74 ἔξω: σφ' ἔξω Lⁿ 75 ἀρεῖ Schneidewinus: ἄρησ L 80 ἐν δόμοις Lⁿ: ἐσ δόμουσ L, unde τόνδ' ἔσω δόμων Hartungus 82 φρονοῦντι τοί νιν Heimsoethius 96 τὸ μὴ οὐ Hermannus praeunte Nauckius 98 οἶδ' L pr. Erfurdthius 99 ἄνδρες Brunckius: ἄνδρες L ξυνηκ' ἔπος Meinekius 102 ἔστηκεν L 104 ἔγωγ' Ὀδυσσεά (Ὀδυσσῆ Nauckius): ἔγωγ' Ὀδυσσεά Wolffius, Ὀδυσσεά γὰρ D. 108 ἐρκίον Elmsleius: ἐρκίον L 110 φανῆ Bothius, δαμῆ D.: θάνη L 112 ἐγὼ σ' r: ἐγωγέ σ' L, unde ἔγωγέ σ' εὐχομαι Schneidewinus 115 ἐννέπεισ L^z 116 σοί δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι Bergkius, σοί δ' ἐφίεμαι, θεά D.: τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι L 122 ἔμπας schol.: ἔμπησ L 130 ἦ χειρὶ σακειῖς Nauckius 131 ὡς ἡμαρ ἐν Burgesius 135 ἀγχιᾶλον Bothius 137 ζαμενῆσ πληγῆ Διδῶσ ἦ Herwerdenus 143 ἐκπύνομον Heathius, ὄπλομανῆ MSchmidtius 145 βοτὰ r: βοτὰ L 149

πάντων Ὀδυσσεύς Nauckius, *πᾶσιν Ὀδυσσεύς* r: *πάντων ὀδυσεύς* L 153 *τὸ σοῖ σ'* L pr. 154 *ψυχῶν* Nauckio suspectum 155 *ἀμάρτοι* L^r Campbellius 167 *ἐπέδραν* L pr., ut videtur 169 *ἀλγυπιὸν δ'* Dawesius: *ἀλγυπιὸν* L *ὑποδείσαντες* alii cum Dobraeo delent 173 *ὦ μελέα* Nauckius 176 *ἦ πον* Lobeckius: *ἦ πον* L *ἀκάρπωτος* Nauckius: *ἀκάρπωτον* L 178 *ψευσθεῖς*, *ἀδώροις* Stephanus *ἐλαφαβολίας* Nauckius: *ἐλαφαβολείαις* L pr., *ἐλαφαβολίαις* corr. (cf. Pappageorg. Ann. phil. vol. suppl. XIII, 403). 179 *ἦντιν* Johnsonus, *εἴ τιν'* Elmsleius, *σοῖ τιν'* Reiskius, *ἦ τιν'* Schneidewinus: *ἦ τιν'* L 185 *ποιμναις* r: *ποιμναισι* L 190 corruptus. *Σισυφίδα* L^z, *Σισυφίδας* Hartungus: fort. *ἦ 'τας* i. e. *ἔτης*, sicut Eur. El. 546 *ἦ 'της* in *ἦ τῆς* abiit 191 corruptus. *μ'* delet Wilamowitzius Herm. XVIII 217, iamque Blaydesius, *μὴ μηκέτ'*, *ὄναξ*, *ὄδ'* Morstadtius 192 *ὄμμ' ἔχον*: *ἐμμένον* Reiskius 194 *μακρῶν* Neuius 195 *ποτὶ* Ritschelius: *ποτὲ* L 196 *ἀτάρβητος* D.: *ὄδ' ἀτάρβητα* (*ἀταρβῆτα* L) L^r *ὀρμάται* Triclinius: *ὀρμάτ'* L 199 *ἀπάντων καχαζόντων* D.: *πάντων κακαζόντων* L *βαρναλητής* D.: *βαρναλήτ'* L 200 *ἄλγος* Nauckius 202 *γενεά* Reiskius *Ἐρεχθιδῶν* r: *ἐρεχθιδῶν* L 205 *μέγας* Lobeckius: *ὁ μέγας* L 208 *ἡμερίας* Thierschius, *εὐμαρίας* Hermannus: *ἀμερίας* L 210 *Φρυγίω* Jaegerus, *Φρυγίον* sὺ Porsonus: *φρυγίον* L 211 *δουριάλωτον* Brunckius: *δοριάλωτον* L 215 *βάρως* L¹: *πάθος* L 221 *αἶθο* . . *νος* L, *αἶθοπος* L^r 225 *ὑποκληζομένην* r: *ὑποκληζομένην* L 226 *ὁ πολὺς μῦθος* Nauckius 227 *ἄιμοι* L 228 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνήρ* L 230 *παραπλάττω* Blaydesius: *παραπλήκτωι* L 232 *ἱππονόμας* Porsonus: *ἱππονόμας* L, ὁ ex alia littera, *ἱππονόμους* corr. 234 *ποιμνην* Ellendtius: *ποίμναν* L 236 *τὰ* r: *τὰς* L 237 *ἄμ' ἔλων* coni. M. 241 *ἱππολέτην* L pr. 243 *δ' ἐννάξων* L 245 *ἦδη* r: *ἦδη τοι* L *κᾶρα* Triclinius: *κᾶτα* L 251 *ἐρέσσουσιν* vix integrum: *ἐρεῖσσουσιν* praeunte Nauckio Wieselerus, *ἀράσσουσιν* Bergkio 255 *ἀτλατος* r 257 *στεροπῆς* D.: *στεροπᾶς* L 270 *αὐτ ὅπως* cum Meinekio in *ὅπερ* *αὐτ πῶς* cum Nauckio in *τί* mutandum 271 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνήρ* L 279 *ἦκει* r Elmsleius, *ἦκη* r Erfurdus: *ἦκοι* L 283 *τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχαις* Nauckius 289 *ἄκαιρος* Herwerdenus: *ἄκλητος* L 297 *εὐερόν τ'* Schneidewinus: *εὐκερόν τ'* L 299 *κάραξις* L pr. 304 *ἐκτίσσιτ'* Musgravius 305 *ἐπάξας* r, *ἐσάξας* Morstadtius: *ἀπαίξας* (*ἀπάξαις* L) L corr. 309 *ἐρεφθεῖς* e v. praeced. (*ἐρεπιλοῖς*) inlatum: *ἐρεφθεῖς* L pr., *ἐρεσθεῖς* L^z Blaydesius 313 *φανοίην* r: *φα-*

νεῖην L 314 secluisit Nauckius 316 *ἐξηπιστάμην* r: *ἐξεπιστάμην* L 322 *βριμώμενος* Morstadtius 324 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνῆρ* L 327 delevit Nauckius 330 *λόγοις* Stob. flor. CXIII 8: *φίλοι* L, quo usus *ἐν τοιοῖσδε νικ. φίλοι* Blaydesius 331 sq. *δεινοῖς...κακοῖς* Bentleius 332 *διαπεφοιβάσθαι* r: *διαπεφοιβασθαι* L 337 *ἀνῆρ* Brunckius: *ἀνῆρ* L 337 sq. *ἢ τοῖς πάρος* vos. ξ. λπ. *πάλιν* Nauckius 344 *ἀνῆρ* Brunckius: *ἀνῆρ* L *ἀνοιγε* *δῆ* Wecklinus, *ἀνοιγέ τοι*, si quid mutandum, malit M. 350 *μόνοι* *ἔτ'* Hermannus: *μόνοι τ' L* 354 *οἴμ'* ὡς Nauckio suspectum 358 *δς ἄλλαν ἔβας* Hermannus, *ἔλιον* *δς ἐπέβας* idem: *ἄλλαν* *δς ἐπέβας* L *ἐρέσσαν πλάταν* Blaydesius 360 *πημονᾶν* Reiskius: *ποιμένων* L 370 *αἰαῖ αἰαῖ* r D.: *αἰ αἰ αἰ* L 372 *χερὶ μὲν* Hermannus, *χεροῖν* Triclinius: *χερσὶ μὲν* L 379 *πάντα* *δρῶν* Wakefieldus (cf. Heimreichium krit. Beiträge p.4): *πάνθ' ὄρῶν* L *ἀπάντων τ' L^r*: *πάντων* L 380 *λαρτίου* r: *λαερτίου* L 382 *ὄφ' ἡδονῆς γελᾶς* Nauckius 383 *ξὺν τοι* Schneidewinus: *ξὺν τῷ* L 384 *μῆν* add. LDindorfius 389 *προπάτωρ* suspectum: *πάτερ* Triclinius, *γένετορ* D. 390 *ὀλέσσας* Turnebus: *ὀλέσας* L 397 *ἔλεσθ'* Elmsleius: *ἔλεσθ' ἔμ'* L 399 *θεῶν τινος* Wyttenbachius 400 *ὄνασιν* Brunckius: *ὄνησιν* L 402 *ὀλέθρι'* D., *ὀθλιον* Wunderus: *ὀλέθριον* L. *ὀλέθριον κῆδει* Lex. Vind. 406 *φθίνει φίλοις τοῖσδ' ἔμου σέβας* M., *φθίνει, φίλοι, τίσις δ' ὀμοῦ πέλει* D.: *φθίνει φίλοι τοῖσδ' ὀμοῦ πέλας* L *verba nondum expedita* 407 *μῶραις* Elmsleius: *μωραῖς* L 412 *ἰὼ* add. Brunckius 417 *ἀμπνοάς γ'* Wecklinus 418 *ῶ* Brunckius: *ἰὼ* L 424 *ἔξερω* Porsonus: *ἔξερέω* L 428 *ὀδ' ὄπως* Elmsleius: *ὀθ' ὄπως* L 433 secluisit Nauckius cum Morstadtio 438 *Τροίας* suspectum: *ἔπωθεν ἔλθῶν* Heimsoethius, *ἔλθῶν σὺν ἄλλοις* D. 439 *ἀρκέσας* vix integrum 450 *ἀδάματος* Elmsleius: *ἀδάμαστος* L 456 *βλάπτει* Reisigius *τᾶν* (τ' ἂν r) Elmsleius: *γ' ἂν* L 461 *προδούς τ' Ἀτρείδας* M.: *μόνονος τ' ἀτρείδας* L 464 *γύννιν φανέντα* Leeuwenus 467 *ξυμπεσῶν πολλοῖς μόνος* Morstadtius, *ξυμπ. μόνος μόνως* (μόνωφ? cf. Eur. Heracl. 807) Bergkii GrLG. III 370 469 *ἐφφραίναιμί που* r: *ἐφφραίναιμί που* L 476 *γε* L^r in litora: *δὲ* L 477 *ὄν ἂν ποιοίμην* Nauckius 493 *συνηλλάχθης* r: *συναλλάχθης* L 496 *ἦ* Bothius: *εἰ* L *θάνεις* L pr. *τελευτήσας* r: *τελευτήσεις* L, *τελευτήσῃ* L^r *ἀπῆς* Gomperzius, *μ' ἀφῆς* Brunckius, *ταφῆς* Reiskius: *ἀφῆς* L 499 *δοῦλιον* L pr., unde *δοῦλιον στέρεξιν τροφήν* Schneidewinus 501 *ἀτίζων* L^r 507 *προλείπειν* Wolffius 515 *ὀδ' r: σοῖ* L

δόρει D.: δορέ L 516 ἤδη M., ὤμη Nauckius (similia alii):
 ἀλλ' ἢ L, ἄλλη r D. Bergkiius l. c. 464 521 πάθοι r: πάθη L
 εἴ τι προῦπαθεν Badhamus 531 ἐξεργουσάμην ex schol. Her-
 mannus 537 ἐκ τῶνδ' ἔτ' Schneidewinus 538 αὐτὸν om. L,
 add. L^r 543 λόγων L, λόγου L^r 544 δδ' r: δδ' L 546
 τοιόνδε M.: τοῦ τόνδε L. versum spurium iudicat D. 554 b
 om. Stob. flor. LXXVIII 9, del. Valckenarius 559 χαρμονή
 Morstadtius 564 τηλουργός (τηλουρός Musgravius) L^r θή-
 ραν: φρουρὰν idem 565 ἐνάλιος r: εἰνάλιος L 569 Ἐρίβειαν
 Schaeferus 571 delevit Elmsleius 573 Ἀχαιοῖς r: ἀχαιοὺς L
 μήτε λυμεῶν Schaeferus 579 δῶμα πάντων Eustathius: δῶμ'
 ἀπάντου L 582 τραύματι L^r Nauckius 589 ἄγαν με λυ-
 πεις Nauckius 597 ἀλλπλακτος r: ἀλλπλαγκτος L 602 Ἰδαῖα
 μίμνω (schol.) λειμώνι' ἄποινα, μηνῶν Hermannus: ἰδαίαι μίμνων
 λειμώνια ποίαι μήλων L verba nondum persanata 604 ἐνῶμαι
 Bergkiius: ἐνόμαι L (ἐνόμα Triclinius) 605 πόνω τρυχόμε-
 νος Martinus 610 ὄμοι μοι Brunckius: ἰὼ μοι μοί μοι L
 617 sq. χερσὶν μεγίστας Triclinius: χερσὶν μέγιστ' L 620 παρ'
 ἀφίλοις r: παρὰ φίλοις L 622 ἦ που ταλαίνα D. σύντροφος
 Nauckius: ἔντροφος L ἀμέρα Brunckius: ἡμέραι L 625
 λευκά Schneidewinus: λευκῶι L 626 φρενομόρως (φρενομώ-
 ρως L^r) nondum expeditum: φρενοβόρως D., φρενομανῶς vel
 μαροφρόνως Meinekius 631 χερόπλακτοι Erfurdtius: χερό-
 πληκτοι L 633 στέρνοισι r: στέρνοις L 634 ἔμνημα Bo-
 thiius: ἀμόγματα L 635 παρ' Elmsleius: γὰρ L ὁ νοσῶν
 Lobeckius: ἡ νοσῶν L 636 δς εἰς π. ἤμων Burgesius ἔριστος
 suppl. Triclinius 645 δίων Reiskius: αἰών L 647 φαίνει τ'
 ἄδηλα Herwerdenus 649 καί Brunckius: καὶ L 656 ἐξαλό-
 ξωμαι Hesychius: ἐξαλεύσωμαι L 667 Ἀτρεΐδας r: ἀτρεΐδα L
 668 τί μὴν Herwerdenus 669 τὰ θεῖα Wilamowitzius 670 ἔτοιμ'
 ὑπέκει M.: τιμαῖς ὑπέκει L 674 λείων τ' ἄημα Musgravius,
 ληγόν τ' ἄημα FGSSchmidtius: δεινῶν (δεινόν pr.) L 675 ἐν
 δ': ἐκ δ' Bothius, ἡδ' Nauckius 678 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως
 μαθὼν ὅτι D., λέγω δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως, ὅτι Wecklinus:
 ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι L 679 ἡμῖν L^r: ἡμῖν L
 682 πολλοῖσι r: πολλοῖς L 685 διὰ τάχους ex schol. Hartungus:
 διὰ τέλους L 687 ὕμεις δ' Blaydesius: ὕμεις δ' L 692 σεσωμένον
 Wecklinus 696 χιονοκτύπου r: χιονοτόπτου L 704 εὐγνωτος r
 705 ξυνείης L^r 706 ἔλυσεν: ἔλυσε γὰρ L^r, ἔλυσ' ἄρ' Purgoldus
 712 ἐξήνυσ' r: ἐξήνυσεν L 714 μαραίνει Heathius: μαραίνει
 τε (L^r, γε L) καὶ φλέγει L 715 ἀναύδατον φατίσαιμ' Lo-

beckius: ἀναύδητον φατίξαιμ' L 718 θυμῶν r, θυμοῦ τ' (τ' r) Hermannus: θυμόν L 719 πρῶτον τόδ' Blaydesius 726 τὸν add. L^z στρατῶ Schaeferus: στρατοῦ L 729 ἕξ τ' Thierschius; κατ' Meinekius: ὄστ' L 737 ἰὸν ἰὸν ἰού L 738 βραδείαν vix sanum: ἀχρεῖον FGSchmidtius, μάταιον Nauckius 742 τόχοι r: τόχη L 743 πρὸς τὸ κέρδιον r Nauckius 747 πάρει Schneidewinus: πέρι L 752 κάπέσκηψεν L 755 ποτέ suspectum: πέρα Wecklinus. an εἰσιδεῖν βούλοιτ' ἔτι? 756 τῆδ' ἔθ' ἡμέρα Bothius, τῆδ' ἐν ἡμέρα Lobeckius 758 κἀνόνητα L, κἀνόητα Suidas, quod post alios Nauckius praefert Morstadtio praeunte κἀνόητα λήματα scribens 764 ὄροι D.: δορὶ L 771 διὰν Ἀθάναν Mehlhornius 776 τοιοῖσδε τοι Hermannus: τοιοῖσδε τοῖς L 782 εἰ δ' ἀπεστερήμεθα (ἀπεστηρήμεθα L) obscurum: ἀφυστερήμεθα Wakefieldus, ἄρ' ὄστερήμεθα Schenkelius 783 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L κείνος r: ἐκείνος L 784 δύσμορος γύναι Schenkelius: δύσμορον γένος L 790 βάξιν Reiskius 792 Αἴαντος θε τοι Nauckius 794 θυραῖός γ' Elmsleius 799 ἐλπίζει φρεσίν Bergkius, ἐλπίζειν φέρει Bothius, alia alii: ἐλπίζει φέρειν L 802 δε Iacobsius: ὄτ' L φέρει: θροεῖ Nauckius 805 ἐσπέρους ἀβλῶνας Blaydesius 809 οὐχὶ θυρτέον Herwerdenus 812 del. D. θείλοντες L^r δε L^r: δε ἄν L 820 νεακονῆς Nauckius 822 διὰ τάχους κτανεῖν Morstadtius: siquid mutandum, fort. praestat θενεῖν 825 λαχεῖν e λαβεῖν L 828 πεπταῦτα L pr. 829 κατοπτευθῶ, v. seq. delete, ex schol. Heimreichius Beitr. p. 8 830 θ' r: τ' L 831 τσαῦτά σοι L^z 835 sq. ἀρωγός . . . ἀεὶ θ' (r: δ' L) del. M.: frustra τὰς ἀεὶ τ' ἐπαργέμονες Meinekius 839—842 ut spurios notat schol. 844 σέεσθε Wakefieldus: γεύεσθε L 853 τάχει in τόχη mutandum censet Nauckius, τινὲ in τανῶν Schenkelius 856 τὸ νῦν suspectum: ἡμέρας σέλας τόδε Nauckius. an ἡμέρας ἀγνὸν σέλας? 858 κοῦποι' r: καὶ οὐποι' L 863 τροφῆς Brunckius: τροφεῖς L 867 παπαῖ παπαῖ Lachmannus 869 nondum emendatus: ἐπισταταί με συμβαλεῖν Hartungus, ἐπισταταί σφε συμμαθῶν D. 874 ἐσιβενταί Herwerdenus 876 πᾶσόν M., μολόν Nauckius: πλέον L 877 βολῶν L¹: βολῆς L 879 δητὰ μοι Hermannus: δῆ μοι L 879 φιλοπόνων: τλαμόνων Engerus 880 ἀπνους: ἀμφ' ἄπνους Hermannus 885 ποταμῶν r: ποταμῶν**ἰδρῖς L, unde ποταμῶν ἐφυδρῖς Bergkius GrLG. III 465 891 ἰῶ Triclinius: ἰῶ ἰῶ L 896 ὄχων' ex Herodiano D.: οἰχων' L 901 σὸν add. r Hermannus 902 ὄ τάλας r D.: ἰῶ τάλας L

903 *ταλαίφρον* r: *ταλαίφρων* L 905 *ἔρξε* Hermannus, *ἔπαθε*
 Wecklinus: *ἔπραξε* L 908 *ᾠμοι* r: *ἰώ μοι* L 910 *ἄφρακτος*
 D.: *ἄφρακτος* L 914 *δυσάννυμος* r: *ὁ δυσάννυμος* L 916
ῥάληψα Wecklinus 919 *μελανθῆν* corruptum: *μελανθῆς* Bur-
 gesius, *κελαινὸν* D. an legendum *μολυνθῆν* εἴμ'? 920 *βα-*
στάσει r: *βαστάση* L 921 *ἀκμαῖ'* ἂν Hermannus Wakefieldo
 praeceunte: *ἀκμαῖος* L, ὡς *ἀκμαῖος ἦμην* ἂν μόλοι Herwerdenus,
 ὡς *ἀκμαῖος ἂν βαλῆ* μόλων Pantazides 923 *ὁ δύσμορ'*, ἄτας
ὁλος ἂν οἷας *ἔχεις* M., *ὁ δύσμορ' Αἴας*, οἷος ἂν οἷων κυρεῖς
 Nauekius (οἷοις *ἔχει* Hensius), ὁ δ. A., οἷος ἂν θ' οἷων *πέλεις*
 ex Ignatii versibus in Adamum 126 CFMuellerus: *ὁ δύσμορ'*
αἴας, οἷος ἂν οἷωσ (οἷος pr.) *ἔχεις* L 926 *ἔξανύσειν* r, ὡδ'
ἔξανύσειν Erfurdcius 930 *φαέθοντ'* vitio deformatum: *φα-*
έθοντος αἰεὶ Bergkii l. ad 885 indicato 936 *χρυσοδέτων*
 supplet Musgravius, *ὀλομένων* Thierschius 938 *δειλαία δύη*
 FGSchmidtus 945 *σκοποὶ* languet: *κόποι* Nauckius 946
ᾠμοι L (*ᾠμοι* r), *ἰώ μοι* L² 947 sq. *ἄναυδ' ἔργ' Ἀτρειδᾶν*
τῷδ' ἄχει (= *ἄναξ, τόνδε συνναύταν, τάλας*) Hermannus 955
πολύτλας Porsonus: *ὁ πολύτλας* L 957 *γελᾷ τε et mox ξὺν*
δὲ Blaydesius *τοῖσδε* Elmsleius, *τοῖσι* Triclinius: *τοῖς* L 959
βασιλῆς r: *βασιλῆες* L 961 *οἱ δ'* Berglerus: *οἰδ'* L 966—968
 del. D., 966—970 Nauckius 969 si genuinus, corruptus. *τί*
δῆτα τοιοῦδ' (*τοιωδ'* vel *τοιουδ'* L pr.) *ἔγγελῶεν* Turnerius 976
ἐπήβολον μέλος Nauckius 979 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνήρ* L 986
δεῦρ' αὐτόν ἄξεις δῆτα Elmsleius 988 *ἐχθροῖσι* Herwerdenus,
σθένουσι MSeyffertus: *θανοῦσι* L 991 *ἀνήρ* Brunckius: *ἀνήρ*
 L 994 *ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν* r: idem, sed *ἀπασῶν* pr., L, *ὁδῶν*
θ' ἀπασῶν ὁδός Brunckius 1004 *φάσμα* Nauckius 1008
πού με Toupius: *πον* L *ἔμός θ' ἔμα:* *ἔμός τ' ἴωσ* L pr.
 Hermannus Nauckius 1009 *ἴωσ:* *ἰδῶν* Hermannus 1011 *ἦδιον*
 L² D.: *ἔλεων* L 1013 *δορός vix sanum:* *τὸν ἐκ λέχους γεῶτα*
δοριπόνου Nauckius, quem vide 1016 *καὶ θρόνου* Blay-
 desius 1020 *λόγοισιν* suspectum: *ψόγοισιν* FGSchmidtus,
γονεῦσιν Morstadtus. an *φίλοισιν*? cf. 330 adn. 1022 *ᾠφελήσιμα*
 Johnsonus: *ᾠφελήσιμοι* L 1024 *σ'* add. r 1028—1039 cum
 Morstadtio proscibit Nauckius 1029 *τοῦδ'* L²: *τοῦτ'* L 1032
δαρειᾶν Bambergius 1040 *κρύψεις* L²: *κρύψησ* L 1044 *ἔστιν*
οὖν τίς L pr. *τίς δ' ἔστι;* *μῶν τιν'* Morstadtus 1049 *ἀνάλωσας* r
 1056 *δόρει* Hermannus (*ἔλοιδόρει* pro *ἔλοι δόρει* L²): *δορί* L 1059
λαχόντες Morstadtus ἂν add. L² 1061 del. Nauckius 1063
τοσοῦτον r: *τοιούτον* L 1064 *λεωρὰν ψάμαθον* Burgesius 1070

λόγων r: *λόγων τ'* L, unde *λόγων γ'* Campbellius (cf. adn. Ai. 1127 et O. C. 882) 1071 *δντα* Reiskius: *ἀνδρα* L 1074 *κείωνι'* ἀ Nauckius 1075 *ἀρχοι'* L^r: *ἀχοι'* L 1078 *δπὸ σμ. κακοῦ* Nauckius 1082 *ποτέ*: *ποτ' ἄν* Elmsleius 1096 sq. *ἐν λόγοις· ἐπεὶ ἄγ' M.*: *ἐν λόγοις ἔπη. ἄγ' L* 1098 *τόνδ'*, non *τόν*, L secundum Pappageorgium (cf. 178 adn.) 1100 *λεῶν* r: *λαῶν* L 1101 *ἤγαγ'* (sic r) vel *ἤγετ'* Elmsleius, *ἤγεν* Porsonus: *ἤγει'* L 1105 sq. del. Schneidewinus 1112 *οἱ πόνου πολλοῦ πλέω* de Laconibus mire dictum 1113 *ἐνώμοτος* L^r: *ἐπάμοτος* L 1117 ἕως Bonitzius, *ἔστ'* Schneidewinus: *ὡς* L 1118 sq. choro tribuit Brunckius: in L 1118 Menelao, 1119 Teucro datur 1127 *δεινόν γ' r*: *δεινόν τ' L* 1129 *ἄτιξε* Elmsleius *σεσωμένος* Wecklinus 1132 *αὐτοῦ r*: *αὐτοῦ L* *οὐ γὰρ καλόν*; Dobraeus, *οὐ γὰρ κακόν* Prinzius 1137 *κακῶς* L corr.: *καλῶς* L 1141 *τοῦτον*: *τοῦθ' ἔν* Wecklinus 1144 *ᾧ φθέγμ' ἄν οὐκ ἐνεῦρες* Hartungus, *ᾧ φθέγμ' ὄν οὐκ ἄν ἠδρες* Wolffius: *ὡι φθέγμ' ἄν οὐκ ἄν εὔρες* L 1148 *ἐμπνεύσας* Reiskius 1152 *εἰσιδεῖν* Bergkius 1165 *ἰδεῖν* suspicione non caret: *κάπετον* στείλαι Leeuwenus 1167 *εὐρώεντα* L 1170 *περιστελοῦντι* Wakefieldus 1182 *ὄμεις δὲ* Blaydesius 1184 *μεληθῶ* Etym. Magn.: *μεληθῆις* L 1187 *ἀπαύστην* Nauckius *δορυσοσῆτων* inauditum, emendatio incerta 1190 nondum expeditum, v. antistr. *ἄν' εὐρώδη Τρωτῶν D.*, *ἄν τῶν εὐρώδεα* (ἄν' ἀερώδεα Wolffius) *Τρωτῶν* Ahrens: *ἀνὰ τῶν εὐρώδη τρωτῶν* L 1192 *ὄφελε r*: *ὤφελε* L 1197 *πόνοι πρόπονοι D.*: *πόνοι πρόγονοι πόπων* L 1199 *ἢ κείνος* Hensius: *ἐκεῖνος* L 1205 *ἐρώτων δ' ἐρώτων r*: *ἐρώτων ἐρώτων δ' L* 1206 *ἀμνηνός* Meinekius 1211 *ἐξ ἐννοχίου D.*, *ἀλὲν νυχίου* Wolffius: *ἐννοχίου* L 1214 *ἀνεῖται* L^r: *ἄγκεται* L *στυγερώς* L pr. 1225 *μοῦστι* Hermannus: *μοῖστι* L 1227 *ἀνοιμωκτι r*: *ἀνοιμωκτι* L 1228 *αἰχμαλωτίδος r*: *αἰχμαλώτιδος* L 1230 *ἐκόμπεις* schol. Arist. Ach. 638, *ἐφώνεις* L^r: *ἐφρόνεις* L 1233 *οὐδὲ σοῦ* Blaydesius: *οὔτε σοῦ* L 1236 *κέκραγας r*: *κέκραγες* L 1239 *ἔγγμεν* Nauckius 1250 *οἱ παχεῖς* Nauckius 1253 *πλευρᾶν* L^z 1256 *τινά*: *ποτέ* Nauckius 1268 *ἐπὶ σμικρὸν χρόνον* Iaegeus 1270 *δόρει D.*: *δορί* L 1272 *κάνόνητ' L^r*: *κάνόητ' L* 1274 *ἐγκεκλημένους* Elmsleius: *ἐγκεκλειμένους* L 1276 *μοῦνος* add. L^z 1281 *οὐδὲ συμβῆναι ποδί* nondum expeditum: *σοῦ δίχ' ἐμβῆναι ποδί* Wecklinus, alia alii 1285 *κρωσσόν* Nauckius: *μέσον* L 1288 *σὸν δ' ἐγὼ τι δρῶν* Vitelli 1290 *ποτ' αὐτά* (r: *αὐτῶ* L, *αὐτὸς* L^a): *τοιαῦτα* Madvicus 1296 *φιτύσας r*:

φουτεύσας L 1304 ἀριστεὺς Porsonus: ἄριστος L ἀριστεῶν
 L pr. 1307 λέγων nonnullis languere visum: γελῶν Burge-
 sius, ψέγων Erfurdcius, βλέπων Schneidewinus 1311 sq.
 non uno vitio laborant ὅπερ r: ὑπερ L 1312 σοῦ σοῦ θ'
 ὀμαίμονος Hermannus, non minus dubia correctione quam quae
 ab aliis excogitatae sunt: τοῦ σοῦ θ' ὀμαίμονος L ἡ τοιαῦδ'
 ὅπερ γυν. οἶαν τὴν ὀμαίμονος λέγω vel tale quid Gomperzius
 requirit 1325 σ' add. L² 1329 ξυνηρετεῖν Lobeckius:
 ξυνηρεμεῖν L (ξυνηρετεμεῖν L²) 1339 οὐκ ἀντατιμάσαιμ'
 Bothius, οὐ τῶν ἀτιμάσαιμ' Elmsleius: οὐκ ἂν (οὐκουν L)
 ἀτιμάσαιμ' L 1344 εἰ θάνη Wunderus. 1348 με χρῆ Leeu-
 wenus: σε χρῆ L 1355 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 1357
 poetae verba non integra: τῆς ἐχθρας πάρος Nauckius. an νικᾷ
 γὰρ ἀρετὴ με τῆς ἐχθρας δ' ἔλις? 1360 δῆτα L²: δῆ L, unde
 τοιοῦσδ' ἐπαινεῖς δὴ σὺ καὶ κτήσει φίλους; Nauckius 1369
 γ' add. L² 1372 ὁμῶς L²: ὅμως L 1373 χρῆς D., λῆς Nauckius:
 χρῆ L 1374 σ' add. L² 1377 ἡ Elmsleius: ἦν L 1379
 ὄσων Porsonus: ὄσων (ὄσων L²) L 1381 ἀναξ Ὀδυσσεῦ Nauckius
 1396 ξόμπρασσε Brunckius: ξόμπραττε L 1398 τὰμὰ πάντα
 Rauchensteinus, ταῦτα πάντα Schneidewinus 1404 ταχόνετε
 r: ταχόνετε L 1417 del. D., 1418 sqq. Ritterus

ELECTRA.

V. 1 τυραννήσαντος L² 11 φονῶν D.: φόνων L 14 τι-
 μαρῶν φόνον L¹ aut L²: τιμαρῶν φθόνον L 15 sq. Ὁρέστα
 καὶ σὺ φίλτατε ξένων Πυλάδη damnat Nauckius 20 sq.
 delet Nauckius, 20—22 Schenkelius 20 ἐξοδον περᾶν Tur-
 nerius 21 ἐνταῦθ' ἐμέν verba vexatissima necdum expedita:
 ἔμεν pro ἐμέν (ἐσμέν r) Dawesius, ἔβης D., ἐλήλυθμεν MSchmidtus,
 alia alii, in his qui sequentis quoque v. initium temptant. an
 ὡς ἔσταλθέ μοι? 28 ἔπει suspectum: ἔπει Wolffius Kvíčala,
 πάρε Leopardus, ἐν πρότοισιν εἰ Nauckius. an ἐν πρότοις
 βλέπει? 33 πατρός L² 35 τοιαῦτα Φοῖβος Blomfieldus.
 post 35 nonnulla excidisse statuit Morstadtus 36 καὶ δορὸς
 Meinekius 40 ἴσθι πᾶν: ἰστόρει Nauckius 43 ὁδ' ἠσκημένον
 Meinekius 45 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Bentleius: φωκέως παρ'
 ἀνδρὸς L 47 ἔργω Vahlenus ind. lect. aest. berol. 1883 p. 9,
 ὄρκον Reiskius: ὄρκω L 51 ὡς ἐφεῖτό μοι D., ὡς ἔφη θεός
 Wunderus 54 κύτωμα Nauckius 55 μοι L, πον L² 57 φέ-

ρωμεν r: φέρομεν L 61 del. Steinhartus, 61—66 Morstadtus,
 62—66 Wecklinus 61 οὐδὲν r: ὡς οὐδὲν L 77 *ὡ μοί μοι* D.:
ὡ μοι μοί δύστηνος L 81 *κάπακούσωμεν* ex schol. Nauckius:
κάνανκούσωμεν L 84sq. φέρειν *νίκην τέ φημι* (vel φησι, scil.
λοξίας) Turnerius: φέρει *νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν* L 87 *ἰσόμοιρ' r* Por-
 sonus: *ἰσόμοιρος* L 90 *πληγὰς r: πλαγὰς* L 92 ἤδη suspectum:
κῆδη Froehlichus, ἤχη Hensius 93 *οἰκῶν* L^r: *οἰκῶν* L
 96 *ἐνάριξεν* Gentius 99 *φονίω r: φονίω* L 100 *ἀπ' ἄλλης*
ἦ' μου delet Nauckius 102 *αἰκῶς* (*αἰκῶς* schol., *αἰκῶς* Brunckius)
 Hermannus: *ἀδίκως* L 105 *παμφεγγεῖς ἄστρων* Reisingius,
λεύσσω παμφεγγεῖς Dobraeus: *λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων* L
 108 *κωνυτῶ* L^r: *κωνυτῶν* L *τήνδε* Musgravius 109 *ἠχὴν*
 Nauckius 113 sq. *δράθ'*, *αἰ* Dobraeus: *δράτε* L. *τοὺς εὐνάς*
ὕπουλεπτ. del. Porsonus 121 *ῶ* Triclinius: *ὡ* L 122 sq.
vix integra, cf. 139: *τίς ἀεὶ τάκει σ' ὦδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰ*
Κνίçála. an verbis antistrophicis sicut traduntur servatis *τάκεις*
ὦδ' ἀκόρεστ' αἰλιον ἀχάν? 124 *ἀθεότατα* Porsonus: *ἀθεω-*
τάτας L 126 *ὡς r: ὡς* L 129 *γενναίων* Hermannus Monkus:
γενναίων πατέρων L 132 *οὐδ' ἐθέλω r* (*οὐδὲ θέλω* L^r): *οὐδ'*
αὐ θέλω L 133 *στενάχειν* Elmsleius: *στοναχεῖν* L 138 *λιμένος*
 Nauckius 139 *γόοισιν* Triclinius: *γόοισ* L *οὐτ' ἄνταις* He-
 sychio duce Hermannus: *οὐτε λιταῖσιν* L 151 *ἔτ': & γ'* Monkus
 152 *αἰαῖ: αἰεὶ* vel *αἰέν* r Nauckius 157 *οἶα r: οἶα* L 159
ἀχέων: ἀκέων Mudgius, *ἀνέχων* Vsenerus 160 *δλβιον* Brunckius
 162 *εὐπατριδᾶν ἔδος* M. Musgravio Blaydesioque praeuentibus:
εὐπατριδᾶν διδος L *ποδὸς* pro *Διδος* Hauptius v. seq. *βήματι a*
variis coniecturis vindicans 164 *ὅν γ' ἐγὼ* Hermannus: *ὅν*
(γ inser. L^r) ἐγωγ' L 170 *ἀγγελίαις ἀπατωμένη* Herwerdenus
 171 *αἰεὶ* Brunckius: *αἰεὶ* L 172 *ἀπαξιοῖ* Bothius, cf. 192 174
οὐρανῶ Heathius: *ἐν οὐρανῶι* L 178 *εὐμενῆς θεός* Blaydesius
 180 *Κρίσα* Musgravius, *Κρίσας* Nauckius: *κρίσαν* (*κρίσαν* r Her-
 mannus) L 182 *Ἀγαμεμνονίδας r: ἀγαμεμνίδας* L *ἀνεπί-*
στροφος (schol.) Burgesius 187 *τεκέων r* Meinekus: *τοκέων* L
 192 *ἀφρίσταμαι r* Eustathius, *ἐφρίσταμαι* L^r: *ἀφρίσταμαι* L, unde
κοινᾶς δ' ἀφρίσταμαι τραπέζας Schneidewinus 195 *ὅτε οἱ* Her-
 mannus, *ὅτ' ἔσω* Κνίçála: *ὅτε σοι* L 197 *δόλος et ἔρος* (*ἔρος* L
 pr.) sedes mutare iubet Wakefieldus 201 *ἀμέρα* L¹: *ἀμερᾶν* L
 205 *τοῖς* Iohnsonus: *τοὺς* L *ἶδε* Brunckius: *εἶδε* L 206 *αἰκεῖς*
 Seidlerus: *αἰκεῖς* L *χειροῖν* Heathius: *χεροῖν* L 213 *θρηνεῖν*
 Blaydesius 216 *αἰκῶς* Seidlerus: *αἰκῶς* L 219 *δεῖ τοι*
 scholii ope M.: *τὰ δὲ τοῖς* L 221 *δεινοῖς* bis Brunckius: *ἐν*

δεινοῖς bis L, δειν' ἠναγκάσθη ἐν δεινοῖς Wolffius 222 ὀργά:
 ἄτα Nauckius 224 ἄτας: ὀργάς Nauckius 226 ἄν add. r
 238 ἐν τίσιν Reiskius ἔβλασ' r: ἔβλασταν L 242 ἰσχούσα L
 pr. 244 γὰ r Schuppius 249 ἔρροι τῶν Martinus 252 ἦλθον:
 ἔλεγον vel εἶπον Nauckius 253 ἐψόμεσθ' ἀεί Morstadius
 259 sq. molesti Nauckio videntur 261 πρῶτα μὲν τὰ L¹ aut
 L²: πρῶτα L 265 λαθεῖν L pr. 271 τοῦτων nonnullis sus-
 spectum: τοῦτων r Morstadius, πάντων Schenkelius 272 ἀνό-
 εντην schol.: ἀνοφόντην L 277 ὥσπερ εἰ χλιδῶσα FGSchmidtus.
 τοῖς πεπραγμένοις Nauckius 278 εὐροῦς' vitiosum: τηροῦς'
 Reiskius, φροῦροῦς' Nauckius, ἱεροῦς' ASeiffertus 279 ἀμόν:
 ἀ in litura L corr. 282 ὄρωσ' ἦ: ὄρωσα r Nauckius 285
 ἀτήν r: ἀτήν L 286 ἠδονῆν ἔχει Nauckius 298 τελ-
 σονσα Nauckius τίσουσ' ἔτ' Blaydesius Wecklinus 300
 ταῦτὰ Blomfieldus: ταῦτα L 301 post 302 conlocandum cen-
 set Nauckius Oed. Col. ed. VIII. praef. p. 4 305 μόν: μοι r
 Porsonus 308 εὐστομεῖν Morstadius ἐν τοι Hermannus:
 ἐν τοῖς L 314 ἦ κἄν (. . . ἔχει;) D., ἦ τῶν Doederlinus, ἦ
 δ' ἄν Hermannus: ἦ δ' ἄν L, ἦ κ' ἄν L corr. 316 ἰστόρει·
 τί σοι φίλον; Iebbius, ἰστόρει τό σοι φίλον Matthiae post 316
 versum excidisse putat Iahnus 323 ἔζων ἔτι Meinekius 325
 κάσιν M.: φύσιν L (φύσαν r) φύσαν ἐκ ταύτου πατρός Froehli-
 chius 327 an legendum κομίζεται? 329 ἐλθοῦσα suspectum:
 ἐστῶσα Nauckius, ἀλγοῦσα Seebeckius 330 vitiosus 331
 ψυχῇ ματαλά L² 337 τοιαῦτα δ' ἄλλα D., τοιαῦτ', ἀδελφῆ,
 Stuerenburgius: τοιαῦτα δ' ἀλλὰ L 345 ἐπεὶ 'ξελοῦ Blaydesius
 354 ἀπαρκούντως Thom. Mag. δ' ἐμοί Brunckius: δέ μοι L
 357 'ἡμῖν abundat' Johnsonus: σὺ δ' ἡλίαν μισοῦσα Gomperzius
 359 οὖν add. L² 363 τοῦμὲ L²: τοῦ με L μὴ λυποῦν scholio
 duce Erfurdus: ceterum verba varie temptata sunt τοῦμμέ-
 νειν λόπη μόνον MSchmidtus, τοῦμὲ μὴ λήγειν γόων Schneide-
 winus, similiter olim Nauckius 364 τυχεῖν: λαχεῖν L² (aut
 L²) r 365 νῦν δ' L²: νῦν L 367 πλείστον κακῆ Nauckius
 371 αὐτῆ r: ἀντὴ L 376 εἰ δὲ τῶνδε Elmsleius 378 σοι:
 τοι L² 379 λήξις (λέξις Lamio teste) L pr. λόγων L²
 380 μηκέθ' Nauckius 382 non integer: πόλεως τῆσδ' ἐκτός
 Nauckius, χθονός τῆσδ' ἐντός Schenkelius, θόλω στέγης τῆσδ'
 Wilamowitzius 383 κοῦ με Blaydesius 385 δῆ: γάρ r Nau-
 ckius 391 προσωτάτω φύγω LDindorfius: προσώτατ' ἐκφύγω
 L 395 τοῖς κακοῖς εἶναι φίλην CHartungus 396 εἰκαθεῖν
 Elmsleius: εἰκάθειν L 405 τῶ r: ποῖ L ἔμπυρα suspectum:

τῷ φέρεις κτερίσματα Nauckius Blaydesius 407 ἡ L^r: εἰ L
 408 ὄν γ' ἔκταν' Monkius 409 τοῦτ': τόδ' vel τὰδ' Elmsleius
 413 λέγοις Triclinius: λέγεισ L 414 σμικρὸν L^a: σμικροῖ
 L, σμικροῖσ L¹ (Lamio teste) 418 νυκτέραν ὀμιλίαν Mor-
 stadtius 421 ἐκ δὲ r: ἐκ τε L 422 ᾧ r: τῶι L, unde κλῶνα,
 τῷ Bergkii. possis κλάδον βρόντα, τῷ, sed adquiescendum in
 vulgata lectione 427 μ' ἐκείνη r 433 ἀπό add. L^r correctione
 admodum incerta, cui praeferenda videtur quam Nauckius propo-
 suit ἐχθρᾶς ἰσταναι κτερίσματα γυναικός. οὐδ' ὄσιον ἐχθρᾶ σὺν
 γυναικί σ' ἰστ. κτ. coni. M. 435 πνοαῖσιν suspectum: πόαισιν Iohn-
 sonus, ζοαῖσιν Heathius 436 ῥῖπον Todtius. ἐνθεν Meinekii
 437 ἔστ' ἄν θάγη Turnerius 439 δ' ἄν L^r: δ' ἄν L, γὰρ L¹ 440
 ἔβλαστε πασῶν Dobraeus. δυσσεβεῖς Nauckius 442 αὐτῆς
 Schenkelius 443 δέξασθαι Heathius: δέξασθαι L 445 λύτροισιν
 Nauckius. κάρα schol. Brunckius: κάρα L 449 φόβας: κόμας L¹
 451 τήνδε τ' ἀλιπαρῆ Froehlichius, τήνδε δυσκινή Campbellius
 453 γῆθεν: νέρθεν Nauckius 454 εἰς φάος μολεῖν Nauckius
 459 μέλειν Blaydesius, graviozem corruptelam suspicatus οἶμαι
 μὲν οὖν καὶ θεοῖσι τάκεινον μέλειν πέμψασιν vel tale quid
 Nauckius 467 δυοῖν suspectum: κλύοντ' Nauckius, εἰ γνόντ'
 Frankfurterus amicus 475 ἂ πρόφαντος Herwerdenus 479
 θάρσος L corr. 482 ἀμναστῆ r: ἀμνηστῆ L γ': σ' Wake-
 fieldus 485 χαλκόπλακτος r: χαλκόπληκτος (χαλκόπλεκτος La-
 mio teste) L, χαλκόπακτος Erfurdtius ἀμφάκης Hesychius:
 ἀμφήκησ L 492 ἐπέβαν Blaydesius 493 ὀμιλήμαδ' Musgra-
 vius 495 sq. multifariam temptati necdum probabiliter ex-
 pediti: μήποτε μήποδ' r, θράσος (vel θάρσος, cf. 479) Erfurd-
 tium secuti plerique inserunt 497 ἀψεφές Hesychii ope Ber-
 gkius D., μαψεπές Schneidewinus 499 βροτοῖς Blaydesius
 510 παγγρῦσων ἐκ D., παγγρυσέων Hermannus: παγγρῦσων L
 511 δύστανος Nauckius 513 τι Hermannus: τίς L 514 ἔλιπεν
 r: ἔλειπεν L οἶκον r: οἶκουσ (eraso σ) L 515 πολυπάμονας
 (πολυκτῆμονας schol.) Bothio praeunte Bergkius, πολυπόνους
 Turnerius Blaydesius 516 στρέφη r: τρέφη L 517 σ' add. L^r
 521 τραχεῖα Morstadtius 530 σὸς ὀτος Erfurdtius: ὀτος σὸς L
 531 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ Morstadtius, τὴν ἦν τε ἀμῆν Vitelli: si quid
 mutandum, γέννημ' ὄμαιμον suppetat 533 δς ἔσπειρ' M.:
 ὄτ' ἔσπειρ' L 534 τοῦ χάριν τίνων (L, τίνος L corr., r)
 verba vexata: πρὸς χάριν τίνων Reiskius, τοῦτο τοῦ χάριν
 Schmalfeldus, τοῦ χάριν πατήρ Turnerius (τεκῶν Blaydesius)
 540 θνήσκειν πάρος versu seq. delete Nauckius 543 λήσασθαι

(Hesychius *ληλασθαι· κηλασθαι, ἀφελέσθαι*) FGSchmidtius
πλέον L^r: *πλέον* L 546 *ἀνόλβον* Herwerdenus 548 *φραίη*
τ' ἄν Morstadtius 550 post *κακῶς* distinxit Schneidewinus
552 *λέξασά τι* Nauckius 554 *θ'* add. Triclinius τοῦ τε-
θνηκόςτος πᾶρι olim Nauckius, qui postea *τῆς κασιγνήτης ὑπερ*
... τοῦ τεθνηκόςτος θ' ὁμοῦ 556 *λόγοις* L^r 560 *δείξω δέ σοι*
Morstadtius 562 *πιθῶ·L* 564 *ποινησ* L^r *Ἀύλλιδι* L^r: *δυκίωι* L
Hinckio, *ἀόλιωι* Duebnero, *κνθίωι* fere Lamio teste 565
del. Iahnus 571 *ξως* Froehlichus 573 sq. *οὐ γὰρ ἤλυσις*
.. πρὸς οἶκον ἦν οὐδ' Ἴλιον Wunderus 574 *ἔς Ἴλιον* Nauckius
573 sq. vide an sint spurii 575 *λιασθεῖς* Nauckius *πολλά τ'*
ἀντιβᾶς CWalterus 581 *τιθῆς r* Suidas: *τίθης* L 583 *τυγ-*
χάνοις r: τυγχάνεισ L 584 *τιθῆς r* 585 *εἰ γὰρ θέμις* Mei-
nekus, *εἰ γὰρ σθένεισ* FGSchmidtius 588 del. Wunderus.
ἄμὸν Lⁿ: *ἔμὸν* L 589 *παιδοποιεῖ* Blaydesius *ἐθγενεῖς*
κᾶξ ἐθγενῶν Nauckius 591 *ἐπαινέσαιμ' ἄν: ἐπαινέσωμεν* L^z
Nauckius *καὶ ταῦτ'* Dobraeus: *καὶ τοῦτ'* L 592 *λαμβάνεισ*
r: λαμβάνει in litura septem fere litterarum (*τυγχάνει* fuerat)
L¹ aut L^z 593 *αἰσχροῦς r, αἰσχροῦς γ'* Hartungus: *αἰσχροῦς δ'* L
593 sq. del. Wilamowitzius Herm. XVIII 219, 594 iam Blay-
desius 595 *σε* L^r: *σοι* L 596 *ἴης r: ἴεισ* L 597 *κακορ-*
ροδοῦμεν Nauckius 601 *ἄλλος ἔξω* multis suspectum: *ἄλλοσ'*
ἔξω Neuius, *ἀμὸς ἔξω* Wexius, audaciora alii 606 *χοῆς* (He-
sychius) Wunderus, *λῆς* Nauckius, *ἐρεῖς* Hensius: *χοῆ* (*χοῆ* La-
mio teste) L 608 *ἔργων* Schneidewino suspectum: *κακῶν r,*
idem schol. indicare videtur (*εἰ γέγονα τούτοις τοῖς κακοῖς ἔνοχος*)
610 sq. *εἰ δὲ σὸν δίκην ξύνεστι* verba vitii vix immunia: *καὶ*
δίκην Reiskius, *σοι* (Clytaemnestrae) *δίκην* Blaydesius 612 *δ'*
ἔμοι Monkio praeeunte Nauckius: *δέ μοι* L 618 *προσεικότα*
r: προσηκότα L 621 *αἰσχροῖς γὰρ ἔργοις αἰσχρο' ἔπη δι-*
δάσκειται Nauckius 636 *ἀνάσχω* suspectum: *ἀνείπω* Blay-
desius 638 *ῥῆσιν* Nauckius 641 *καλιγγλώσσω* ex He-
sychio Meinekius, *κακογλώσσω* Blaydesius 645 *διπλῶν* Mi-
chaelis, *δεινῶν* Schenkelius 651 *θρόνους Ἀτρειδῶν* Blayde-
sius 653 *ἐθμεροῦσάν* L, α rescripsit L^r. *ἐθμεροθσιν* Kvíčala,
ἐθμεροῦσα Erfurdcius 653 sq. del. Nauckius 659 del.
Iahnus. *πάνθ'* L^r: *πάνθ'* L, unde *πᾶν* Wecklinus 662 *ἦκασας*
Brunckius: *εἰκασας* L 669 *τίς σ'* L^z: *τί σ'* L 670 *πορθ-*
μέων Hensius: si mutatione opus, *χάρμα πορσόνων* malit M.
681 *τὸ κοινὸν Ἑλλάδος* Thomas Mag. 683 *ὀρθῶν* PFaber
γρηουμάτων Herwerdenus 684 *δρόμον r: δρόμου* L 686 *δρό-*

μον L^r: *δρόμω ut videtur L τάφῃσει Musgravius: τῆι φύσει L*
 688 *ἐν παύροισι πολλά Bergkius Nauckius 689 τοιάδ' r οὐκ οἶδα·*
τοῖα τάνδρὸς ἔργα praeunte Vauvillerio Schneidewinus 691 de-
lent Lachmannus Burgesius Hermannus πεντάεθλ' r Vahlenus
l. ad v. 47 indicato p. 4, ἄθλ' ἀπερ νομίζεται Porsonus, alia alii
 692 *δρόμων ἐνεγκῶν Nauckius, ἔθλων ἐνεγκῶν Turnerius, uterque*
v. praeced. deleto 694 τὸ κοινὸν Schneidewinus 695
ἀγείραντος γόνος Nauckius 697 δύναι**τ' duabus vel
tribus litteris post ι erasis L. versus vix sanus: δύναι' ἄν
Meinekium, ὁ σθένων Heimsoethius 698 ἱπικὸς Blaydesius
 703 *ἐπὶ τοῖτοις Nauckius 706 Αἰνιᾶν r: αἰνειᾶν (ε eraso) L*
 708 *τέλος Βοιωτὸς Nauckius 709 ἔν' αὐτοῖς Nauckius, alia*
alii: ἔθ' (ἔτ' r) αὐτοῖς L 710 κλήρους Wunderus: κλήροις L
 711 *εἶθ' ἄμα Blaydesius 717 αὐτῶν: ἄλλων Musgravius*
 720 *ὄχων Froehlichius 721 δεξιὸν τ' Triclinius, δεξιὸν δ' L^r:*
δεξιὸν L 724 Αἰνιᾶνος r: αἰνειᾶνος L 726 τελοῦντος Mus-
gravius 727 ὄχοι M.: ὄχοις L 730 Κρισαῖον Brunckius:
κρισσαῖον L 732 κἀνοκαχεύει Cobetus: κἀνακαχεύει L 734
ὕστερας: ὕστερας δ' L^r 738 κἀξιῶσαντες r 739 τότ'
αὐτὸς Nauckius, τόθ' οὗτος Blaydesius 741 ἀσφαλῆς Reiskio
praeunte Nauckius 742 ὠραῖθ' M., ὠρεῖθ' Nauckius:
ὠρεθούθ' (ὠρεθούτ' pr.) L 743 λόων frustra temptatum,
velut ab Arndtio qui ἔπειτ' ἀνέλικων 746 ὄλισθεν· ἐν δ'
Nauckius: ὄλισθεν (sic) σὺν δ' L 747 πέδοι D. 754 κατα-
σχεθόντες Hermannus Elmsleius: κατασχέθοντες L 757 κέαντες
Erfurdcius suasore Brunckio: κήαντες L 758 corruptus:
δειλαίαν σποδὸν Musgravio Nenio praeuntibus Hartungus,
μεγίστον σώματος δειλήν (βαιᾶν Nauckius) σποδὸν Wecklinus.
φλογιστὸν σῶμα Blaydesius 760 ἐκλάχῃ r: ἐκλάχοι L 761
λόγοις L¹: λόγοι L 762 τοῖς δ' ἄλλοισιν Heimsoethius, τοῖς
παροῦσι δ' olim Nauckius, mox ἔλιγιστα idem: importuna
loquacitas falsarium prodit Antigoniae proemii (6) memorem,
cuius additamento resecto tale quid pericliteris: ἐν λόγοις
ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν ἀλγῖα πολὺ 767 λυπηρῶς γ' Froeh-
lichius 768 τοῖς ἐμαντῆς vix integra: τῶν ἐμαντῆς Seidlerus
 769 *τῷ νῦν λόγῳ L corr.: τῶι ναῦ λόγῳ L, unde τῶμῳ λόγῳ*
Morstadtus 775 ψυχῆς nonnullis suspectum: γαστρὸς γεγῶς
Blaydesius, τῆσδε νηδύος γεγῶς Wecklinus 780 ἐφ' ἡμέρας
(r) Heimsoethius Meinekium 781 ἐμοὶ πελάζειν Reiskius
προστατῶν Meinekium 783 ἀπῆλλαγμαi L¹: ἀπῆλλάγην L
 786 *δ' del. Brunckius 797 πολλῶν ἄν ἤκῃς Monkus, πολλῶν*

ἀρ' ἦκεις Morstadtus τυχεῖν L^r: φιλεῖν L, unde φίλων
 Michaelis, φίλοις Nauckius 798 παλιγγλώσσου Bergkii, περι-
 σπερχοῦς Meinekii 800 κατάξι' ἄν (κατ' ἀξίαν r) Bothii
 Monkii: καταξίως L ἔμοῦ γ' ἄν ἀξίως BArnoldus 804 sq.
 sic fere conflatos malit Nauckius: ἀρ' ὄμην ὡς ἀλοῦσα κωκυσαι
 δοκεῖ 809 οἴχη φρενός L^r: φρενός οἴχη L 812 χορῆ μένειν
 Schneidewinus, χορῆ βλέπειν Wolffius 818 ξύνοικος, ὕμνυμ',
 M., ξύνοικος εἴσειμ' (vel αὐτοῖς) Hermannus, ἔσομαι ξύνοικος
 Dawesius, κείνοις ξύνοικος Heimsoethius: ξύνοικος ἔσομ' (ἔσομ'
 L^r) L 819 ἀφίλον r Monkii 821 ἦν θάνω schol. El. 975
 Brunckii 822 στι ζω Nauckius 825 Ἄλιος r: ἀέλιος L
 827 ἔ ξ: αἰαῖ D. 834 κατ' ἔμοι τακομένη Morstadtus 838
 ξρασι Campbellii, ἀρκοσι Blaydesii κλεφθέντα Nauckius
 Blaydesii γυναικῶν Brunckii: γυναικῶν ἀπάταις L 840
 ἔ ξ, ἰώ: αἰαῖ αἰαῖ D. 841 παμοῦχος (vel τιμοῦχος) ἀνάσει Nau-
 ckii, πάντιμος ἄν. Morstadtus, cf. Heimreichium Beitr. p. 4
 843 ὀλοά τᾶρ' Wolffius, ὀλοά μὲν Wecklinus 846 νεμέτωρ
 Meinekii 847 δε γὰρ ἔφν Nauckius, δε δε ποτ' ἦν Herwer-
 denus: si mutatione opus, δε γὰρ ἐχορῆν malit M. 851 παν-
 δόρω πανθρήνω Nauckius 852 στγγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι (hoc
 iam Hermannus) D., qui praeterea δεινῶν pro πολλῶν reponi
 mavult: δεινῶν στγγνῶν τ' ἀχέων L (ἀχέων L¹) 853 ἀδρή-
 νεις Gernhardo praeunte D.: ἀ θροεῖς L 856 τί φῆς Tri-
 clinii: τί φῆς; ἀδᾶσι δὲ ποῖον; L τί φῆς αὐ Bergkii
 857 ἐκ φίλων Blaydesii: ἐλπίδων L 859 ἀρωγαί schol., r:
 ἀρωγοί L 861 χαλάργοις D.: χαλαργοῖς L 863 ἐγκύρσαι
 (ἐνκύρσαι L²) Hermannus: ἐνκύσαι L 867 παπαῖ φεθ Bergkii
 873 ἠδονάς suspectum: εὐδῖαν Heimsoethius, ἔκλυσιν Nauckius.
 an ἀμπνοάς? 876 ἰασις οὐκ ἔνεστ' ἔτι L² r, ἰασιν οὐκ ἔτ' ἔστ'
 ἰδεῖν BThierschii 878 ἐναργής Wecklinus 885 ἄλλου L^r:
 ἄλλησ L 887 ἔχουσα πίστιν Meinekii Nauckius: ἰδοῦσα πίστιν L
 888 κλέψασα L pr. ἀνηφαίστω Bergkii Nauckius 889 μα-
 θοῦσά με Froehlichio praeunte Wecklinus 890 λοιπὸν r:
 λοιπὸν μ' L, τὰ λοιπά μ' Blaydesii μόρον Neuius: μαρὸν
 L λέγῃς L^r: λέγοις L 891 τῶν λόγων Reiskii, τῷ λέγειν
 Nauckius 892 κατεῖδομεν Nauckius 898 ἐγχορίμπτει (r) Nau-
 ckii: ἐγχορίπτει L, ἐγχορίμπτει r 901 νεώρη Ellendtius: νεωρή
 L 902 μοι L^r: μου L 903 ψυχῇ L^r: ψυχῆς L σύνθητες
 φάσμα scholiorum ope Nauckius 909 πλήν γ' ὀμαιμόνων
 Hensii, πλήν γε συγγενῶν Schubertus 912 ἀκλαύτω D.:
 ἀκλαύστωι L 914 ἔληθεν ἄν Heathio Elmsleio praeuntibus

Meinekius 915 *τάπιτόμβια* D., *τάγαλασματα* L^z: *τάπιτίμια* L
 917 *ὄχ αὐτός* Brunckio praeunte Schaeferus: *ὄκ αὐτός* L
 922 *ὁ ποιεῖς* Wecklinus 924 *τὰν κείνον* Canterus *τε* Wunderus
 925 *μηκέτ'* Nauckius 929 *δυσμενής* L^z 938 *δ' ἐμοί*
 Brunckius *πιθῆι* L 941 *ἐς τόδ'* Hauptius: *ἔσθ' ὃ γ' L^a,*
ἔσθ' ὄδ' L 939—941 del. Schenkelius 944 *γ' suspectum:*
πῶς ἀπώσομαι Hensius, *ἀλλ' εἴ τις ὠφέλησις* Nauckius praef.
 OC. ed. VIII. p. 4 947 *ποεῖν: τελεῖν* L^r r 948 *σὺ που* L^r: *ποῦ*
σοι L 949 *ἔστιν* Nauckius: *ἔστιν L* 950 *λελειμμεθα* r
 Elmsleius 952 *θάλλοντ' ἔτ'* Reiskius: *θάλλοντά τ' L* 956
κατοκνήσεις r: *κατοκνήσις* L 957 *adfert schol. Eur. Hec. 570,*
del. Wunderus, ante 956 conloc. Bergkii 961 *ἀρέσει δ' L^r:*
πάρεστιν L 966 *αὐτῶι* L pr. 969 *κεύθοντος* Meinekius,
λόουτος Camperus 973 *λόγων* Dobraeus: *λόγωι L* 986 *πί-*
σθητι L *συμμάχει* πατρὶ Nauckius 987 *ἀδελφῆ* r *λύσον*
ἐκ κ. ἐμέ, *λύσον δὲ* Nauckius 989 *καλοῖς* Blaydesius 991
καὶ τῶι (τῶι del. L¹) κλύοντι L 993 om. L, add. L^z 995 *ποτε*
βλέψασα r 998 *ἔλασσον* Brunckius: *ἔλαττον L* 999 *εὐτυχῆς* L¹:
εὐτυχεῖ L 1003 *πάσχοντε* schol. Oed. Col. 1676 1005 *ἡμῖν*
 Elmsleius: *ἡμᾶς L* 1005. 6 del. Ahrens 1006 *δυσκλεῶς*
suspectum: δυστυχῶς Morstadtius, alia alii 1007 om. L,
 add. L^z 1007. 8 secl. Nauckius 1014 *εἰκάθειν* Elmsleius:
εἰκάθειν L 1015 *πιθοῦ* r 1018 *ἦδη* (Thom. Mag.) Heathius:
ἦιδειν L 1019 *ἀλλ' οὐδὲν ἤσσόν μοι L^z* 1022 *πάν γὰρ*
ἄν Dawesius, *πάντα γ' ἄν* Musgravius: *πάντα γὰρ ἄν* (eraso
ἄν, quod om. r) L 1023 *ἦ* Elmsleius: *ἦν L* *φύσιν τε τὸν τε*
νοῦν Morstadtius 1024 *τοιαύτη νοῦν L^r:* *τοιαύτην ὄν L*
 1026 *εἰκὸς κάκ' ἐγχειροῦντα* Wakefieldus 1029 *πάθης* L^r:
μάθησ L 1030 *ἄκρος* Subkovius 1038 *εὐ φρονῆς*
ποθ', ἡγήσει Meinekius 1047—1049 inverso ordine (1049. 1048.
 1047) *legi malit* FGSchmidtus 1052 *εἰσιθ' οἱ σοι olim D.,*
alia non magis certa alii: εἰσιθ'. οὐ σοι L (οὐ σοι r) 1060 sq.
βλάστωσιν Schaeferus: *βλαστῶσιν L* 1061 *δνασιν* Brunckius:
δνησιν L 1063 *οὐ τὰν* Turnebus: *οὐ μὰ τὰν L* 1070 *σφιν* Schae-
 ferus: *σφρίσιν L* 1071 syllabae ante τὰ defectum nemo adhuc
 probabiliter explevit: *νοσεῖ γὰ* Lachmannus, *νοσῶδη* Erfurdtius,
νοσεύει D., alia alii 1075 verba vexatissima: *'Ηλέκτρα, πότμον*
ἀεὶ πατρὸς (servato μὰ 1063) Bergkii, *'Ηλέκτρα, τὸν ἀεὶ* (sic
 vel *ἐὸν* D.) *πότμον* Paleius, *'Ηλέκτρα, θάνατον πατρὸς* Froeh-
 lichius 1077 *πάνδυρτος* Erfurdtius Porsonus: *πανόδυρτος L*
 1081 *ἄν* Triclinius: *ἄν ὄν L* *βλάστοι* Schaeferus: *βλαστοῖ L*

1082 ἀγαθῶν γὰρ Hermannus, ἀγαθῶν τοι LLangius: ἀγαθῶν L
 1086 κοινὸν vitiosum: κλεινὸν Sirksius, αἰῶ ξύνοικον olim
 Nauckius 1087 καθοπλίσασα corruptum: ἀπολακτίσασα
 IHHSchmidtus, καταπτύσασα Blaydesius 1088 φέρει δ'
 Nauckius: φέρειν L ἐν add. Brunckius 1091 χειρὶ Eustathius:
 χειρὶ L τῶν Hermannus, τοσόνδ' LLangius: τῶν L 1092
 ἀπόχειρ Musgravius: ὑπὸ χεῖρα L 1094 ἐν add. r 1097 τᾶ
 παιδὸς M., τᾶ πατρὸς Gleditschius: τᾶ διδῶ L, ἀρίστα ταξη-
 νος L² 1099 ὀρθῶς θ' r: ὀρθῶς θ' L 1101 μαστεύω L²
 1107 ματεύουσ' r: μα*στεύουσ' L 1113 sq. θανόντος αὐτοῦ
 σμ. λ. ἐν βρ. τ. φέροντες Nauckius 1114 προσήκομεν Weck-
 linus 1115 post ἐκεῖν' distinxit Neuius 1116 πρόχειρον
 ἄλγος Nauckius 1124 ἐπαιτεῖται L²: ἐπαιτεῖ L 1125 del.
 Iahnus τίς ἐστίν Froehlichius, ἔφω τις Nauckius, uterque
 φύσιν delete 1127 ψυχῆς suspectum: μορφῆς Morstadtus ὧς
 σ' r Brunckius: ὧς L ὑπ' ἐλπίδων Schaeferus 1128 οὐχ
 ὕπερ r Lascaris. εἰσέπεμπον ut videtur L pr. 1129 sq. del.
 Nauckius 1136 ἀπὸ L pr. 1139 σ' add. r Schaeferus
 1144 ἔγωγ', ἀδελφε, σοι Froehlichius 1145 παρεῖχον Nauckius
 1146 φίλος nonnullis suspectum: (δ)φελος scholii ope Meinekius,
 τέκος D. 1148 ἐγὼ δὲ μήτηρ Nauckius σὴ L¹: σοι L 1152
 τέθνηκ' ἐγὼ σὺ φρ. Erfurdtius 1170 del. Zippmannus 1173 del.
 Bergkius 1174 ἀμηχανῶν r: ἀμηχάνων L 1175 γνώμης L¹
 1177 Ἠλέκτρας L²: ἠλέκτρα L 1180 οὐ δὴ L¹ aut L²: τί δὴ L
 1184 τί δὴ L¹: τί μοι L 1185 ἦδη Heathius: ἦδειν L
 τῶνδε σῶν Purgoldus οὐδὲν L^a: ἐγὼ L 1189 τῶνδ' ἔτ'
 r: τῶνδὲ τ' L 1193 γὰρ σ' L^a: γὰρ L προστρέπει Reiskius
 1197 οὐδ' ὁ r: οὐθ' ὁ L 1200 ποτέ: ἐμέ r Herwerdenus 1201
 τοῖσι σοῖς L corr. 1207 πιθοῦ r 1208 μ' ἐξέλη Elmsleius 1216
 τόδε; Morstadtus: vulgo τόδε. 1221 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L
 1223 σφραγίδα πατρὸς stichomythiae gratia Electrae tribuit
 Morstadtus 1225 ὠδελφ' Froehlichius 1226 χερσίν L^a, χει-
 ροῖν Neuius: χεροῖν L ἔχεις L^a, unde ἐχ' εἰσαεῖ Kvíčala 1232
 γοναί add. L² 1235 εἶδεθ', εἴλεθ' Heimsoethius 1239 ἀλλ'
 del. Seidlerus, τὰν del. Blaydesius ἀδμήταν vix integrum: ἀδα-
 μάταν Neuius, τὰν ἀδμήτ' αἰεῖ Blaydesius Wecklinus 1245
 ὄτοτοτοτοῖ τοτοῖ Hermannus: ὄτοτοῖ L 1246 ἐνέβαλες schol.
 Hartungus 1251 παῖ, ταῦτ' Meinekius: καὶ ταῦτ' L παρ-
 ρησία (ut iam r Reiskius) παρῆ Blaydesius 1255 δίκαι χρόνος
 Triclinius: δικαί (δίκαι L²) ἀχρόνος L 1256 ἔσχον L^a: ἔχων L
 1260 ἄν (ἀν) add. L^a σοῦ γε Seidlerus 1264 ἐπάτρωναν Reiskius:

δτρυναν L post 1264 senarium deesse viderunt Heathius Brunckius 1267 *ἐπόρισεν* Hesychii ope D.: *ἐπώρσεν* L (*ἐπόρσεν* L¹) 1271 *εἰργαθεῖν* Elmsleius: *εἰργάθειν* L 1275 *πολύπονον* r Hermannus: *πολύστονον* L 1277 *ἀδονάν* D.: *ἡδονάν* L 1280 *μῆν* Seidlerus: *μῆ* L 1281 *ὄ φλαι*: *ὄ φιλ'*, *ὄτ'* Wunderus, alia alii remedia protulerunt ad unum omnia incerta 1288 *οὐδ'* *ἄν* add. Arndtius, aliter alii lacunam explere conati sunt 1284 *κλύουσα* del. Neuius 1289—1292 del. Arndtius 1292 *ἔργον* Reiskius, *πόνου* D. an *χρέους*? 1296 *οὕτω* r: *οὕτωσ* L 1297 *ἔσειθόντων* Nauckius 1298 *λελεγμένη* L^r, *ἡγγεμένη* Nauckius: *δεδεγμένη* L 1304 *δεξαίμην* r, *βουλοίμην* L^r: *λεξαίμην* L 1306 *ὄρηρετοίην* Musgravius: *ὄρηρετοίμην* L 1311 *τε* om. L pr. 1312 *χαρᾶ* Schaeferus: *χαρᾶσ* L 1314 *τῆδ'* *ὀλωλόθ'* *ἡμέρα* M.: *τῆιδ'* *ὀδῶι* *θανόντα* *τε* L 1322 sq. choro dant schol. Hermannus *κλύω*: *τινός* Froehlichius 1328 *ἔγγενής* schol. r: *ἐγγετήσ* L 1336 *ἀπαύστον* Meinekius *σὺν βοῆ* *χαρᾶσ* Purgoldus 1343 *ἐν*: *οὐν* r. *χλίουσιν ἐν τ.* Wecklinus 1347 *ξυνίης* r: *ξυνίεισ* L 1357 *ἔχων* suspectum: *ἐμοί* Schneidewinus 1361 *χαῖρ'*, *ὄ πάτερ*, *μοι* *πατέρα* *γάρ* *σ'* *ὄραν* *δοκῶ* Nauckius 1362 *ἴσθι* *δ'* L¹: *ἴσθ'* L *σ'* add. L^r 1367 *γῶ* Hermannus: *γε* L 1368 *κλυταιμήστρα* L Wecklinus, cf. Berl. Phil. Wochenschr. 1884, 31/32 1372 *ἐνδῆον λόγων* Nauckius 1384 *ἔποι* Schneidewinus, *ὄπως* Bergkius: *ἔπον* L 1389 *ἀμμενεῖ* schol. Wunderus: *ἀμμένει* L 1398 *ἐδράσματα* L^r 1394 *gravier corruptus*: *νεαρόκηπτον* Meinekius. *αἰχμα* Musgravius. *νεακόνητον*, *αἰ*, *μάχαιραν* *φέρων* Heathius, *νεακῆσ* *πρός* *αἶμα* *χάλκευμ'* *ἔχων* GHMuellerus Ann. phil. 129, 158, similia alii 1396 *σφ'* *ἄγει* r: *ἐ*άγει* superscripto ut videtur *ἐξ* L, *ἐπάγει* L^r, *ἐπί* *σφ'* *ἄγει* Neuius, *σφ'* *ἐπεξάγει* Kvíčala, uterque *Ἐρμῆσ* *deleto* 1398 *ἄνδρες* Brunckius: *ἄνδρεσ* L 1403 *ἡμᾶσ* add. r Reiskius 1409 *ποῦ* r: *ποι'* L 1410 *ὄ τέκνον* *τέκνον* Triclinius: *ὄ τέκνον* *ὄ τέκνον* L 1412 *οὐδ'* r D.: *οὐθ'* L 1413 *πόλις* suspectum: *ὄ Πέλοπος* *γενεᾶ* Gomperzius. an *ὄ πολιᾶ* *γενεᾶ*? 1414 *καθαμερία* r Triclinius: *καθημερία* L *φθίνειν* *ἔχει* D., alia alii: *φθίνει* *φθίνει* L 1416 *Αἰγίσθω γ'* Hermannus 1418 *τελοῦσ'* Triclinius: *τελοῦσιν* L *ὄπαι* *κείμενοι* Brunckio praeunte Hermannus: *ὄποκεῖμενοι* L 1420 *καλλίρρτον* Bothius: *πολλύρρτον* L (*πολύρρτον* r) 1422 sq. choro dat Hermannus: HA praefigit L 1423 *ψέγειν* Erfurdcius: *λέγειν* L 1423 *κυρεῖτε* Reisigijs Elmsleius: *κυρεῖ* L 1426 *τέθρηκεν* *ἡ* *τάλαινα*; *Electrae* dat Erfurdcius: *Oresti* *continuat* L post 1427 *trium versuum defectum* indicavit

Erfurdcius, quorum duo priores Electrae, tertium Oresti dat Hermannus, contra illos Oresti, Electrae hunc Nauckius post 1429 unius trimetri defectum indicavit Seidlerus 1431 personae notam post *ἄνδρ'* posuit Hermannus: post *ἡμῖν* habet L 1432 hemistichii lacunam praeunte Brunckio indicavit Hermannus 1434 *τάδ' ὡς πάλιν* nondum expedita: *τάδ' αὖ πάλιν* D., *τάδ' εὖ πάλιν* Gleditschius 1445 *καὶ σέ* Reiskius: *καὶ σέ* L 1446 *μάλιστα σοὶ* Blaydesius: *μάλιστα σοὶ* L 1449 *τῆς φιλάτης* L¹ L^r: *τε φιλάτων* L *τῶν ἔμοιγε φιλάτων* Vauvillerius 1450 *μήννέ μοι* L^z 1454 *μ' ἄθρῆν* Kayserus 1457 *τρογγάνει* r 1458 corruptus nec tamen corruptelae sedes certa: *ὀγειν ἄνωγα* Wecklinus, *κάμπεταννόναι πόλας* Hartungus, *πόλαις* r Doederlinus, *πέλας* Reiskius 1459 del. Herwerdenus 1460 *ἀστῶν* Benedictus 1466 *θεοῦ* Gomperzius: *φθόνου* L^z (*φόνου* L) 1467 *πεφηνός* Nauckius 1469 *τοὶ* r Brunckius: *τε* L 1473 *κλυταιμήστρα* L, v. 1368 adn. 1478 *ζῶντας* Tyrwhittus: *ζῶν τοῖς* L 1483 *κὰν σμικρὸν* L^z: *κὰν ἐπὶ μικρὸν* L 1485 sq. om. L, add. in litura duorum versuum L^r, del. D. 1490 *γένοιτο* add. L^z 1492 *ἀγών* Heathius: *ἀγών* L 1499 *σὰ γοῦν* Meinekius 1505—1507 adfert Nicephorus Basil., del. D. 1505 *τῆνδε* add. L^z 1506 *τι* Nicephorus: *γε* L *θέλει* L^r: *θέλοι* L

OEDIPVS REX.

Argumentum metricum. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ del. Nauckius 7 *θνήσιμον* r D.: *θανάσιμον* L 15 *πόρκαισι* disoas Brunckius: *δισσαῖς τε χερσὶν* L

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΠΤΑΙ 2 *ἀπλῶς* τινες Gomperzius: *ἅπαντες* L

V. 7 *ἔμῶν* Meinekius 8 del. Wunderus 11 *στέρξαντες* L, *στέξαντες* L^r 16 *βάθροισι* MSchmidtius: si quid mutandum, possis *βαμοῖσι τοισίδ'* 17 *πτάσθαι* Elmsleius *σθένοντες: στένοντες* L 18 *λερῆς* Brunckius: *λερεῖς* L *λερεῖς ἐγὼ μὲν* Bentleius, *λερεῖς ἔγωγε* Nauckius *οἱ δ' ἐπ' ἠθέων* Wunderus, *οἷδε δ' ἠθέων* Schneidewinus, *οἱ δ' ἐξῆς θεῶν* Wecklinus: *οἱ δε ηἰθέων* (littera post δε erasa) L, *οἱ δέ τ' ἠιθέων* L^r 20 *κλάδοισι* Reiskius 32 *ἄζόμεσθ'* Naberus: *ἐζόμεσθ'* (*ἐζόμεσθ'* r) L 36 *ἀοιδοῦ, δασμὸν ἢ παρῆχομεν* Herwerdenus 42 *ἡμῖν εἰρεῖν* L, corr. L^r 44 sq. exitus versuum *καὶ τὰς ξυμφορὰς et τῶν βουλευμάτων* sedes mutare iubet Toupius: ne sic quidem proba

oratio efficitur. fortasse vitium in ζώσας latet, qua voce in ζίξας mutata vide an apta sententia prodeat 'in hominibus rerum peritis cum maxime calamitatibus bona consilia elici' 48 πάρος L, κάλαι L corr. προμηθείας r 49 τῆς: γῆς L μεμνημένα Eustathius, μεμνημένα malit Nauckius 50 τ' add. L^r στάντες κατ' ὀρθόν Blaydesius, σταθέντες (ὡς στάντες Herwerdenus, στάντες ποτ' Hensius) ὀρθοί MSchmidtius 54 ἥσπερ κρατεῖς Blaydesius 58 ἀγνωτά μοι Ritterus: ἀγνωτά μοι L 62—64 Teles apud Stobaeum flor. XCV 21 sic exhibet: τὸ μὲν γὰρ ὁμῶν ἄλλος εἰς ἕν ἐρχεται, ἐγὼ δ' ἐμάντων καὶ πόλιν καὶ σὲ στένω 65 ἐνδόντα Badhamus: εὐδόντα L 66 θακρύσαντα suspectum: βουλεύσαντα Mollweidius, κολλὰ μὲν μεριμνήσαντα (vel μ' ἀγροπνήσαντα) M., μ' ἐρευνήσαντα Hensius 72 ἄσολιμην Linwoodius: ἄσολιμην L (τήνδ' ἐρυσάμην pr.) 74 τοῦ γὰρ εἰκότος περᾶ (πέραι L, ι L¹) versu 75 deleto Bentleius, τοῦ γὰρ εἰκ. πέρα ἀπεσθ'· ἴκοιτο, τηνικαυτ' Hensius 77 ὄσ' ἂν r: ὄσα L 79 προστείχοντα Erfurdthius: προστείχοντα L 81 φαιδρός Nauckius 87 τὰ δόσθρο' scholii ope Heimsoethius 90 οὐτ' ἀδ Ritterus 93 πλείον τρέφω Blaydesius 97 ἐντεθραμμένον Blaydesius 99 πόρος FGschmidtius: τρέπος L 101 χειμάζειν L corr. (de L¹ Iebbius dubitat) 102 τηίδε L pr. 105 εἰσιδόν L pr. πω suspectum: εἰσιδόν γ' ἐγὼ Hartungus, αὐτὸς εἰσιδών Nauckius 107 τινά D.: τινὰ L 108 πῆ τόδ' ἐρεθίσηται; partim Sintenisio praeunte Nauckius 111 ἐκφεύγειν Valckenarius: ἐκφεύγει L 117 κατεῖδ' r: κατείδεν L ὄτον L^r: ὄπον L vulgata lectio merito suspecta: κατεῖψ' ὄτω τις D., κατείδεν ὅ τι τις Nauckius, alia alii 127 ἐγίνετο L^r: ἐγείνετο L, unde ἐφαίνετο Nauckius 134 πρὸς L pr. 138 αὐτοῦ r: αὐτοῦ L 140 τιμωροῦνθ' ἔλοι Bergkiius: τιμωρεῖν θέλοι L 144 ἄλλος: πομπὸς Nauckius, οὗτος Schenkelius 145 δρᾶσαντος L pr. 147 ἰστώμεσθα r: ἰστώμεθα L 150 μαστήρ MSchmidtius 151 τᾶς r: τὰς L 153 πᾶλλον: πολλῶι L^r 158 πρῶτα* σε L, πρῶταν γε L^r κεκλομένω Lⁿ 159 ἀμβροτ' suspectum: ὄβριμ' Heimsoethius, alia epitheta alii, ἄντομ' Wecklinus 161 ἀδμηθ' & Ritterus θυόεντ' ἀγ. κύκλον MSchmidtius Εὐκλεα (schol.) Elmsleio praeunte Wilamowitzius 162 ἰὼ r: ἰὼ ἰὼ L 165 ὀπερονημένης Musgravius 166 καὶ L^a in marg. add. 173 κλαυτᾶς Nauckius, καντᾶς Herwerdenus, κλειτᾶς Hartungus 174 ἱήϊους καμάτους ἀνότουσι Heimsoethius 175 ἄλλον δ' ἂν ἄλλα Dobraeus 178 ἔσπερον θεοῦ Hartungus 180 δὲ γένεθλα r: δ' ἂ γενεθλα (γενέθλα L^r) L

νηλέα γένεθλα Heimsoethius 182 ἡδ' ἄλοχοι Nauckius 184
ἀχάν Nauckius: ἀκτάν L. (ἀκτάν) παρὰ βώμιον r, quo recepto
ἄλλοθεν ἄλλαν D. 185 *ἐκετῆρες* r: *ἐκτῆρες* L *ἐπιστενάχουσιν*
r: *ἐπιστονάχουσι* L 186 *παιῶν* L pr. γάρου Bothius *ἄναυ-*
λος Nauckius 187 sq. *θύγατερ Λιδὸς εὐῶπι, πέμψον* Lobeckius
190 *Ἄρεα τὸν* Heimsoethius 191 *περιβόατον* D.: *περιβόητος* L
ἀντιάξω Hermannus: *ἀντιάξων* L 194 *ἄπουρον* L^r: *ἔπουρον* L
ἐξόριον Heimsoethius 196 *ῥμων* Doederlinus: *ῥμον* L, quo
servato *Θρηλίον κλύδωνος* aptius dici potuisse monuit D. 198
nondum expeditus: *τελεῖν* Hermannus, *τέλος* GHMuellerus, *ἀελ*
Arndtius, alia alii 199 *τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ οἴχεται* Meinekianus
200 *τᾶν* add. Hermannus, *Ζεῦ* (mox ὁ Ζεῦ delens) Lachmannus:
ὁ πυρφόρων L 203 *Λύκι' ἀναξ* Heimsoethius 204 *ἀγκυλᾶν*
Elmsleius: *ἀγκύλων* L 205 *ἀδάματ'* Erfurdtius: *ἀδάμαστ'* L
206 *προσταχθέντα* D., *προσταλέντα* Ribbeckius: *προσταθέντα* L
211 *οἰνώπα* r: *οἰνωπα* L *εὐλίων* r MSchmidtius 212 *ὀμό-*
στολον L^r: *μονόστολον* L 214 lacunam indicavit D.: *νυκτέρω*
supplet IHHSchmidtius 217 *τῇ νόσῳ* suspectum: *τῷ θεῷ*
Nauckius, *τῷ νόμῳ* AHugius 218 *ἄκη λάβοις ἄν* Mollweidius
220 *ἡ γὰρ ἄν* Schneidewinus 221 *αὐτός* r Schneidewinus
(qui μὴ delet): *αὐτὸ* L 227 sqq. nondum expediti. *ὕπεξέλοι* D.:
ὕπεξελὼν L *καὶ μὴ φοβείσθω τοῦπίκλιμ' ὕπεξελεῖν* Blaydesius.
an lectione tradita ceterum servata 229 *γῆς ἄπεισιν* scriben-
dum, ut parenthesis sit *πέισεται γὰρ ἄλλο μὲν ἄστεργες οὐδέν?*
229 *ἀβλαβῆς* L^r 230 *ἄλλον* nonnullis suspectum: *ἐλθόντ'*
Nauckius, *ἐλθῶν* Herwerdenus 232 *χάρισ* (ν super q scripto) L,
unde *καὶ χάριν προσείσομαι* Nauckius, *καὶ χάριν πρὸς οἴσεται*
Schenkelius 237 *θρόνους ἔχω* Herwerdenus 239 *μηδὲ*
θύμασιν Elmsleius 240 *χέρνιβας* L^a: *χέρνιβος* L 246—251
post 272 transposuit Ribbeckius, spurios censet Wecklinus
248 *ἄμορον* Porsonus: *ἄμοιρον* L, quod deletο *νιν* (om. r) re-
ponit Burtonus *δύσμορον τρέψαι βίον* Blaydesius 252 *ταῦτα*
πάντ' L^a: *τὰ πάντ'* L, unde *τάπιόντ'* Nauckius 258 *ἐπεὶ κυρῶ*
Burtonus: *ἐπικυρῶ* L γ' Benedictus: τ' L 261 *κοινῶν τε*
παίδων κοινὰ verba vitiosa: *κοινῶν τ' ἀπ' ἐόντων κοιν' ἄν... ἦν*
τέκν' ἐκπεφ. Engerus (poterat *τέκν' ἄν ἐκπεφονότα*, scil. *ἔχων*,
nisi praestat *μὴ δυστόχησ'*, ἦν *τέκν' ἄν ἐκπ.*), *καὶ νῶν τὰ παίδων*
κοιν' ἄν MSchmidtius 264 *ἐγὼ τοῦδ'* Mudgins 265 *ὕπερμαχῆσω*
Blaydesius *πᾶν* Nauckius, *πάντ'* L corr.: *πάντ'* L pr. 267 sq.
del. Burgesius 270 *αὐθις* MSchmidtius *γῆς* Vauvillerius:
γῆν L 273 *τοῖς τ' ἄλλοισι* Iernstedtius 276 *εἴλες* Eustathius

281 *ἀν* HStephanus: *ἀν* (*ἀν* pr.) L οὐδ' *ἀν* εἰς r: οὐδὲ εἰς L
 284 *ἀνακτ'* in dubium vocat Nauckius: si quid mutandum,
αἰνίκτ' ἀνακτι ταῦθ' ὄρ. conicere possais. ταῦθ' L^r Brunckius:
 ταῦθ' L 287 οὐκ *ἐν ἀργοῖς* L^a: οὐκ *εναργῶς* L *ἐπράξαμεν*
 Meinekius 290 τὰ γ' r: τὰ τ' L 293 τὸν δὲ δρῶντ' ano-
 nymus: τὸν δ' ἰδόντ' L οὐδεὶς θροεῖ Herwerdenus 294
δειματός γ' Triclinius, *δειμάτων* Hartungus: *δειματόστ'* L 297
οὐξέλεγξων L¹: οὐξέλλέγχων L *αὐτόν* (*αὐτίκ'* Nauckius) *εἰσιν*
 Wecklinus 305 εἴ τι μὴ LStephani, εἴ μὴ καὶ Fritzschius:
 εἴ καὶ μὴ L 307 *τήνδε* Blaydesius 308 ἢ Meinekius, *αὐ*
 Kvíčala: *εὐ* L 310 *σὺ νῦν* Elmsleius, *σὺ δὴ* Nauckius, *σὺ δ'*
οὖν L^r: *σὺ νῦν* L 313 *λύσον δὲ* Blaydesius 314 *ἀνδρῖ*
 Sehrwaldius 315 *πόνων* L^z 321 *πιθῆι* L pr. 322 *ἔννομ'* r:
ἔννομον L, *ἔμφρον'* malit Nauckius *εἶπεσ* L pr. 324 *οὔτε*
 D., qui vs. seq. sic conformat: *πρὸς καιρὸν ὀρθῶς μήτ' ἔγω*
ταυτὸν πάθω. φρόνημ' ἰὸν Naberus 325 ὡς *οὖν* μὴ *λέγων*
 Kvíčala 326 sq. choro tribuunt schol. r Elmsleius 329
 locus desperatus: *οὐ μὴ ποτε τᾶμ', ὡς ἂν εἶπω μὴ τὰ σ', ἔκφ.*
κακὰ scholii ope Erfurdtius, *τᾶμ' ἐξανείπω* Brunckio praeunte
 D., *τὰ μάσσον'* εἶπω CFHermannus, *τᾶμ' ὧδ' ἀνείπω* Weck-
 linus, *ἀνωγας εἶπω* Nauckius, *εἶπω τὰδ', ὡς ἂν* Campbellius
 332 *ἔγω οὐτ'* r: *ἔγω τ'* L 335 *σὺ τ'* et mox *ἔξερεῖ* L pr.
ὀργίσειας Blaydesius 336 *κάπαραλίητος* Sehrwaldius. fort.
κάνελεούθερος 'enghetzig' 337 *ὀργῆν* L^a: *ὀρμηῆν* (μexγ) L *ἔμέμφω*
 r: *ἐπέμφω* L *τὴν σοὶ* r: *τὴν σὴν* L 338 *κάτοιδας* r
 346 *ὄνπερ* Blaydesius 347 *εἰργάσθαι δ'* L pr. 349
εἶναι om. L, add. L^a, *τοῦτ' ἔφην ἅπαν μόνον* Kirchhoffius, ali-
 ter alii 351 *προσεῖπας* Brunckius: *προσεῖπασ* L 355 *καὶ*
που Brunckius: *καὶ ποῦ* L 360 ἢ *πέτρα* 'λεγον M.: ἢ *ἐκπει-*
^{οἶ}
ραὶ λέγ (Duebnero, *λέγοι* Campbellio teste) L (*λέγειν* corr.,
 primariam scripturam esse Iebbius testatur). *πειροῶ* r 361
γνωτὸν Elmsleius: *γνωστὸν* L 366 *φημι τοῖσι φιλάτοις*
 Nauckius 369 *εἶπερ γ' ἔτ'* Hensius *κράτος* r 371 *πηρὸς*
 Nauckius 376 *σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ* Brunckius: *με μοῖρα*
πρὸς γε σοῦ L 404—407 post 428 conlocat Engerus 405
Οἰδίπους Elmsleius: *οἰδίπον* L 411 *ὥστε* nonnullis suspectum
 413 *δεδορκῶς οὐ βλέπει* Reiskius 419 *ὀρθὰ* L: *νῦν μὲν*
φῶς Blaydesius 420 *λιμῆν, υ* super i scr. L^a *ποιὸς οὐκ*
ἔσται μυχός ('*Ελικών* Blaydesius) Wecklinus 425 corruptus: *σῶ*
τοκεῖ καὶ σοῖς τέκνοις Nauckius 433 *ἦδη* r: *ἦιδει* L, *ἦιδειν*

L^r 434 σχολῆ γ' ἂν . . . ἔμούς σ' ἔστειλάμην Porsonus 435
 ὡς σοὶ μὲν δοκεῖ Schaeferus 437 τίς με φιλῶει βροτῶν Blay-
 desius 438 τῆδ' ἡμέρα πέυσει σφε Nauckio duce M.: ἦδ' ἡμέρα
 φύσει σε L διαφθερεῖ M.: διαφθερεῖ L 439 ἔγαν τ' L pr.
 440 σὺ add. L^r 441 ἐδρίσκεις Herwerdenus 442 ἡ τέχνη
 Bentleius 446 ἀλύνοις Elmsleius: ἀλύνοις L πέρα Mei-
 nekius 448 ἔσθ' ὅπως Blaydesius 457 αὐτοῦ L 458
 αὐτὸς Erfurdtius: αὐτὸς L 460 ὁμοσπόρος τε Bothio prae-
 eunte Schneidewinus 461 ἐψευσμένα Wilamowitzius 464
 ἄρρητ' ἄρρητον Turnerius 465 φοινίαισι: φοινι***σι L
 466 ἀελλάδων ex Hesychio Brunckius: ἀελλοπόδων L 470
 ὁ Διὸς γενεᾶς Kvčičala 472 κῆρες ᾿r: χεῖρες, η superscr.,
 L 475 φάμα r: φήμα L 478 πέτρας Ἰσάτανουρος Lushing-
 tonus D., πέτρας Ἰσα ταύροις MSchmidtius, πέτρας ἄτε ταύρος
 Dorvillius: πετραῖος ὁ ταύρος L, πέτρας (πετραῖς Vitellio
 teste Phil. Rundsch. IV, 388) ὡς ταύρος L^r 483 δεινὰ με
 νοῦν Nauckius 485 οὐτ' ἀπαρέσκονθ' Blaydesius, οὐτ'
 ἀπαφίσκονθ' Autenriethius 493 lacunam indicavit Brun-
 ckius, qui χρησάμενος supplēvit 502 ἀλαθῆς Herwerdenus:
 ἀληθῆς L 509 γὰρ ἐπ' αὐτῶ Triclinio praeunte del. Her-
 mannus verum strophicum lacunosum esse negans 511 ἀδύ-
 πολις Erfurdtius: ἡδύπολις L τῶ ἀπ' ἑμᾶς: τῶν schol. (λεί-
 πει τὸ ἔνεκα) indicare videtur, τῶ πρὸς ἑμᾶς Elmsleius. an τῶ
 δι' ἑμᾶς? cf. Ant. 1060 τάκλιητα διὰ φρενῶν 516 πρὸς τί μου
 Hartungus: πρὸς τ' ἐμοῦ L^a, ε in rasura, προστεμοῦ vel προσ-
 γεμοῦ L, πρὸς γ' ἐμοῦ r Suidas, unde δοκεῖ τι πρὸς γ' ἐμοῦ
 πεπ. Blaydesius 519 κλύοντι Nauckius 523 τάχα D. 525
 τοῦπος δ' r: τοῦ πρόσδ' L γνώμαις vix sanum: βουλαῖς Heim-
 soethius. fort. praestat τόλμαις 528 δ' add. Suidas τε: δὲ
 L^r, quod vulgatae lectioni praeferendum videtur 529 del.
 Oerius 532 ἡ (ἡ L^r) Elmsleius: om. L, unde ἡλυθεῖς; Nauckius
 533 τὰς ἑμᾶς στέγας Nauckio suspectum 537 τίν' r ἐν μοι
 Reisigius: ἐν ἐμοὶ L 538 ἡ Schaeferus γνωριόμι Elmsleius:
 γνωρίσοιμι L 539 ἡ οὐκ ASpengelius: κοῦκ L 541 del. M.
 ἄνευ τε πλοῦτον anonymus in translatione Germ. a. 1803 557
 ἔθ' αὐτὸς L^r: ἔθ' αὐτὸς L 565 οὐ δῆτ' Blaydesius, qui mox
 οὐκ οὖν ἔρευναν requirit 566 τοῦ κτανόντος Meinekios: τοῦ
 θανόντος L 567 ἀλλ' ἔσχομεν Schneidewinus, κάρτ' ἔσχομεν M.
 κοῦκ ἠκούσαμεν suspectum: κοῦδὲν ἠγομεν Nauckius, κοῦκ ὠκνή-
 σαμεν Turnerius, κοῦκ ἰχνεύσαμεν M. 568 οὐτος τόθ' L,
 corr. L^a 570 τόσον Hermannus 572 τάσδ' Doederlinus:

τὰς L 576 ταῦθ' Brunckius: ταῦθ' L 579 ταῦτὰ γῆς
 ἴσον vitiosa: τοῦ κράτους ἴσον Heimsoethius, ταῦτὰ τῆς τιμῆς
 Wecklinus. ταῦτ' ἀποιστέον temptabat M. 583 ὡς ἔχω
 Heimsoethius 586 ἄτρεστα ναλοῦντ' Nauckius, ἄτρεστον
 οἰκοῦντ' Meinekius 591 κἄν ὀνῶν ἔδρων Heimsoethius 596
 πᾶσι χαίρω (χαίρων L pr.) vix integra verba: νῦν πᾶς φιλεῖ με
 Heimsoethius 597 αἰκάλλουσι Musgravius LDindorfius: ἐκκα-
 λοῦσι L 598 ἀτόοις r: ἀτόοις L πᾶν r: ἔπαν L, ἔπαντ' L^a
 versum deleri vult Wecklinus 600 nonnullis correctione egere
 videbatur: οὐκ ἂν γ. νοῦς καλὸς κακῶς φρονῶν Hartungus, οὐκ
 ἂν κακὸς γ. νοῦς καλῶς φρ. Blaydesius 602 μετ' ἄλλου L^a:
 μεγάλου L δρᾶν τόδ' (κάκ' Blaydesius) ἂν Heimsoethius 604
 πεύθου in litura L corr., πυθοῦ r: ἐπυθου L 605 ἀλλ'
 L τοῦτ' ἀθήις, ἦν με Blaydesius, ἄλλως τ' ἔάν με Heimsoe-
 thius 608 χωρὶς nondum expeditum 612 αὐτῶι L, αὐτῶι L^r
 παρ' αὐτοῦ r Nauckius 616 εὐλαβοῦ δὲ μὴ πεσεῖν Nauckius
 618 μούπιβουλεύων Hartungo praeunte D. 623 θνήσκειν ἢ
 φυγεῖν MSchmidtius 624 sqq. nondum expediti: οἶόν ἐσθ' ὃ
 φῆς παθεῖν Heimsoethius. verba ὑπελείπειν et πιστεύειν in Oedi-
 pum, non Creontem convenire perspexit Haasius, cuius medicina
 Oedipum ad ὡς οὐχ ὑπεῖξων οὐδὲ π. λέγεις; obloqui iubentis
 ὅταν προδειξῆς οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν; ex parte usi aut unum aut
 plures versus excidisse iudicant D. Nauckius GHMuellerus.
 fortasse lenius remedium sufficit: KP. ὅταν προδειξῆς οἶόν ἐστι
 τὸ φθονεῖν. OI. ὡς (σοῖς?) οὐχ ὑπεῖξων οὐδὲ πιστεύσω ΛΟΓΟΙC;
 KP. οὐ γὰρ (οὐκ ἄρα Meinekius) φρονοῦντά σ' εὐ βλέπω. 'egone
 qui verbis tuis nequicquam sim cessurus nec fidem habiturus,
 priusquam supplicio te adficiam, ipse crimen tuum diluam?'
 627 δεῖ τομόν Herwerdenus 628 ξυνίης r: ξυνίεισ L εἰκτέον
 Hennebergerus pro ἀρκτέον, quo servato v. seq. ἄρχοντας (ἄρ-
 χοντες L pr.) Musgravius 630 μέτεστιν Triclinius: μέτεστι τῆσδ'
 L 634 τί τῆνδ' Doederlinus ἀνολβον Herwerdenus 636
 ἴδια κινούντες: ἴδιαν κινούντες L pr. 637 σὺ τ' οἴκουσ L^a:
 σὺ τ' εἰκουσ (i. e. σὺ τε οἴκουσ) L, σὺ τ' εἶσω Blaydesius
 Κρέον Elmsleius: κρέων L 638 οἴσεται L pr. 640 θάτερον
 δυοῖν D.: δυοῖν ἀποκρίνας L 642 δρῶντα L²: δρῶν L 656
 τὸν ἀναγῆ ex Hesychio Musgravius 657 λόγῳ σ' Hermannus:
 λόγῳ L^a, λόγον L βαλεῖν r Suidas: ἐκβαλεῖν L, unde ἄτιμ' ἐκ-
 βαλεῖν Kvíčala τὸν ἀναγῆ φ. μήποτε σ' αἰτία σὺν ἀφ. λό-
 γων (sic r) ἄτιμον β. Nauckius 658 ὅταν χεῖρῆς r Meinekius
 659 φυγῆν L^a: φυγεῖν L 660 μὰ τὸν πάντων Hartungus

665 φθινῶς D.: φθίνουσα L 666 τὰδ' Hermannus (qui alibi ψυχάν deleto sic locum conformat: ἀλλά μ' ἂ δυσμῶρος γὰ φθίνουσα τρύχει, καὶ τὰδ'): καὶ τὰδ' L 668 προσάξεις Nauckius τὰ πρόσφατα idem: τὰ προσφῶν L (τὰ πρὸς σφῶν r) 669 τόδ' οὖν ἔτω Nauckius 672 ἐλεινόν Porsonus: ἐλεινόν L 676 πορευόμεαι Wecklinus 679 δόμων r: δόμον L 681 δόκησις ἄλλως λόγων Herwerdenus 682 δάκνει δὲ Blaydesius 685 ἄλις ἔμοιγε γὰς ὡδε πονουμένης Nauckius 688 παρήης καὶ καταμβλύνεις (καταμβλύνει Heimsoethius) Hartungus: παρηίσι καὶ καταμβλύνων L 689 ὄναξ Triclinius: ἀναξ L 691 ἄπορον ἐπὶ πόριμα Nauckius 693 εἰ σ' ἐνοσφιζόμεαν Hartungus praeunte Badhamus: εἰ σε νοσφίζομαι L 694 ὄς γ' Turnebus 695 σαλεύουσαν Dobraeus: ἀλύουσαν L ὄρισας Eustathius: ὄρησας L 696 τ' L^a: δ' L δύναι L, δύναιο L^z εἰ γένοιο pro εἰ δύναι γενοῦ Bergkii (= τρύχει ψυχάν· τί δ', εἰ... τὰ πρὸς σφῶν;) 702 ἐγκαλεῖν ἔχεις MSeyffertus 705 πανοσργον Nauckius 707 σεαυτὸν L^z: ἐαυτὸν L ὧν λέγει περὶ MSchmidtus 709 ἔχον τέχνης vix integra: τυχὸν τ. Hartungus, ἔχον μέρος Wecklinus 713 ἔξοι Cantero praeunte Halmius: ἦξοι L, ἦξει L^a 715 ὡσπερ γ' ἡ φάτις κρατεῖ, ξένοι (ποτὲ deleto) Nauckius 719 δμῶων χειρὶν Nauckius ἄβατον εἰς ὄρος Musgravius: εἰς ἄβατον ὄρος L 722 παθεῖν L^a: θανεῖν (e v. 713) L 724 sq. ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρεῖαν ἐρευνᾷ sensu cassa: ὧν γὰρ ἦ θεὸς χρεῖαν ἐρευνᾷ Eggerto praeunte Nauckius, ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρεῖαν ἐξερευνᾷ MSchmidtus. ᾧ γὰρ ἂν θεὸς χρεῖαν, κἂν ἐρεμνᾷ (vel κἂν ἐρέμν' ἦ,) φραδίως αὐτὸς φανεῖ temptabat M. (χρεῖαν iam Wolfius) 728 ὕπο στραφεῖς r D., ἐπιστραφεῖς Blaydesius: ὕποστραφεῖς L 730 τριπλαῖς r: διπλαῖς L 738 τί δρᾶσαι μου Blaydesius 739 τοῦτ': τῶνδ' Nauckius 741 ἦλθε D., εἶρε Schneidewinus, ἔτυχε Hartungus: εἶχε L, quo servato alii alteram versus partem corrigendam existimant. 'correctio loci incertissima' Nauckius 742 μέλας r λευκανθεῖς vel λευκανθὲν r χνοάζον ἄρτι λευκανθεῖς κ. Hartungus 743 ἀπεστάτει L^a: ἀποστάτει L 746 σ' add. L^z 748 ἐξείπης r: ἐξείποις L 749 ἂν δ' ἔρη r 750 ἐχώρει μόνος Nauckius 752 ἐν δ' αὐτοῖσιν r: ἐν αὐτοῖσι δ' L, unde ἐν δ' αὐτοῖς ἰδεῖν conicere possis 753 Λαίον μόνον r, Λαῖον βίαν Herwerdenus 756 ὄσπερ L^z: ὡσπερ L 760 δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν Nauckius 763 οἴ Hermannus: ὄγ' L 764 δοῦλος suspectum: ἐσθλὸς Nauckius, εἴηνος FGSchmidtus, ἄδολος Meinekius 768 δι' ὁ Turnerius 773 λέξιμ' r: λέξοιμ' L 790 παροινῶν Heimsoethius 782 θατέρω r: θ' ἡτέροι L 785 sq.

κἀγὼ κλύων μὲν ταύτ' ἑτεροπόμην, ὅμως δ' ἔκνιξέ μ' ἀεὶ κείν' Nau-
 ckius verba scilicet non praestans 789 δ' ἄθλια: θ' ἀθλίω L,
 unde ἄλλα δ' ἀθλίω Herwerdenus 790 δύσφημα Heimsoethius
 προύφηγεν Hermannus: προύφάνη L 791 χρείη Dawesius:
 χρει ἤ L 792 ἀλάστορον βροτοῖσι δηλώσοιμ' Nauckius
 795 τεκμαρούμενος Nauckius, qui malit κἀγὼ ἐπακούσας ταῦτα,
 τεκμ. ἄστρος τ. λ., τὴν Κορινθίαν χθόνα ἔφευγον: ἐκμετρού-
 μενος L 800 habent r, L^r: om. L, del. Nauckius prob-
 abiliter 801 ἤ Elmsleius: ἦν L 808 ὄχους HStephano
 praeunte Doederlinus: ὄχον L 810 συντόμως Dobraeus 814
Λαίω Bothius: *λαίω* L, *Λαίω* τε r, unde *εἰ δὲ τι ξένη* τ. προσήκει
Λαίω τε συγγενές Blaydesius, *εἰ δὲ τῶ ξένη* τ. προσῆν καὶ *Λαίω*
 τι σ. Heimsoethius 815 del. D. correctio admodum incerta,
 verba vix digna quae emendentur: *νῦν ἔτ' olim* D., alia ipse
 et alii 817 *δὴ μὴ* Schaeferus: *ὧ μὴ* L *τινι* D.: *τινά* L *εἰ*
μὴ ξένων ἔ. μ. ἀ. *τινι* δ. δ. μ. προσφ. *ἐμέ* Nauckius 821 *ἐκ*
 Sehrwaldus: *ἐν* L 822 *ἄρ' ἔφην* κακός vitium alunt:
ἄρ' ἐγὼ οὐ κακός Martinus, sed *ἔφην* servandum videtur
 823 *πάντ' ἀναγνος* Nauckius 825 *μηδ' D.: μὴ μ' L, μήτ'*
L^a, ut v. praeced. *μήστι* L, *μήτε* L^a 827 del. Wunderus
 829 *ἄν ὀρθολή* Schaeferus: *ἀνορθολή* L 831 *ταύτην* r:
ταύταν L 836 γ' add. L^r 840 *ἄγος* Blaydesius 843
κατακτείνειαν r: *κατακτείναιεν* L^r, *κατακ. . ν . . εν* L, unde
κατακτείνοιεν Wolffius Nauckius, *κατακτάνοιεν* M. 845 del.
 Nauckius cum Deventero 849 *τοῦτο μεταβαλεῖν* Blaydesius
 852 *σόν* Bothius: *τόν* L. genuina scriptura latet: *οὔτοι . . τόν*
γε Λοξίου φανεῖ χρησμὸν δικαίως ὀρθόν, *ὅς γε Λάϊον διεῖπε* vel
 tale quid requirit Nauckius. *τόν γε Λάϊου φόβον* (v. 722 con-
 lato) Schubertus 854 *παιδὸς ἐξ αὐτοῦ (ἐκ χειρῶν* Nauckius)
φανεῖν Blaydesius 856 *ἀλλὰ πρόσθεν* (poterat *ὅς πάροιθεν*)
αὐτός ὄλετο Nauckius 857 *ἄν* add. L^r 859 *ἀγρότην* Weck-
 lino praeunte Nauckius: *ἐργάτην* L 862 del. Zippmannus
 863 *τρέφοντι* Blaydesius 866 *ὄψιπτετεῖς* Nauckius, cf. 876
 867 *αἰθῆρα τανυσθέντες* Bergkiius 869 *θνατά* r: *θνητή* L
 870 *μήποτε* Elmsleius: *μήν ποτε* L *λάθα* r, *λάθρα* LLangius:
λάθραι, ρ eraso, L 873 nonnullis vitiosus videbatur: *ὑβριν*
φντεῖει τυραννίς Blaydesius 876 sq. graviter adfecti: *ἀκρο-*
τάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον L *ἀκρότατον* Erfurdiius, *αἰπος*
 add. Arndtius, probabilius *ἀκρότατα γεῖδ' ἀναβᾶσ'* Wolffius.
ἀποτμοτάταν ὄρουνσεν (= *δι' αἰθῆρα τεκνωθέντες*) Schnellius,
ἀκροτάταν (cf. 866) *εἰσαναβᾶσ' ἄκραν ἀποτμον* (sic r) ὤφ. Nau-

ckius 878 ἐν' οὐ malit Nauckius ποδι-φύσιον D.: an
 φυξίμωφ? 880 πάλαισμα hoc loco alienum esse nonnullis
 visum 883 ἀπέροπλα Dobraeus (cf. Ant. 130 adn.) 893
 θυμῶν Schneidewinus, θυμοῦ r: θυμῶι L 894 εὔξεται
 Musgravius: ἐρξεται L 896 χορεύειν r: χορεύειν πονεῖν ἢ
 τοῖς θεοῖς L. glossema latere suspicantur D. (ἢ πονεῖν τοῖς θεοῖς)
 et Campbellius (πανηγυρίζειν). χορεύειν ipsum fortasse vitiosum:
 θυσοκεῖν Wecklinus, ποι' δεῖ μ' ἔτι λεύσσειν vel tale quid Nau-
 ckius, τί δεῖ μ' ἐφορεύειν Hensius 903 ὄρθ' r: ὄρθον L
 904 πάντα λεύσσων BArnoldus 906 Δαλλόν (Λοξίον Nauckius)
 M.: λαίον L lacunam ante Λαίον indicavit D., ante θέσφατ'
 cum L Linwoodius: illam vocabulo Πυθόδοχηστα explet Schnei-
 dewinus, hanc Δαλλόν <θνατοί θεοῦ> θέσφατ' fere M. 912
 βωμοῦς κίεσθαι Heimsoethius 917 τοῦ τυχόντος M. εἰ: ἦν
 L^a λέγη L¹ 918 ἐς πλεόν r: εἰς πλεόν L 920 κατάργημασιν
 Wunderus: κατεύγμασιν L 923 ὡς κυβερνήτην λεῶς scriben-
 dum aut post νεῶς unum versum excidisse coni. Herwerdenus
 926 κάτωσθ' r: κάτωισθ' L 928 μήτηρ θ' ἦδε ex schol. et Maximo
 Plan. Heimreichius Beitr. p. 7 930 γένοι' Wecklinus: γένοιτ' L
 935 θ' add. L^a 936 τάχ' ἄν Brunckius: τάχα L 937 πῶς
 θ' οὐκ ἄν ἀσχάλλοις ἄμα Nauckius, v. praeced. οὐξερῶ τάχα
 servato 938 non integra verba: πῶς ἄν δύν. ᾧδ' ἔχει διπλ.
 Heimsoethius, πῶς ἔν δύν. ᾧδ' ἔχει δ. vel πῶς ἄν δύν. ἔν δ.
 ἔχει Nauckius. an ποι' ἄν (vel τί ποτ' ἄν) δύν. ᾧδ' ἔχει δ.?
 943 sq. del. M. 948 καὶ νῦν ἰδοῦ Blaydesius 951 δεῦρο
 δωμάτων πάρος Heimsoethius 954 ποδαπός ἐστι MSchmidtius
 957 σημάνας L, σημάνταρ L² 959 σάφ' ἴσθ' Porsonus,
 ἔξισθ' Meinekius 960 φόνοισιν Meinekius 966 ὄρνεις
 LDindorfius: ὄρνις L 967 κτενεῖν r Elmsleius: κτανεῖν L
 968 δῆ add. L¹ κάτω κένευθε γῆς Cobetus, verbis κεύθει κ. γ.
 servatis Oιδίππος δ' ὀδ' Nauckius 971 γέροντα FGSchmidtius:
 παρόντα L 976 οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ vel οὐκ ὀκνεῖν με
 δεῖ λέχος D., λέχος ἔτ' οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ Bergkius: λέχος (λέκ-
 τρον L²) οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ L 977 φ: οὐ Blaydesius, οἷς
 Meinekius, alia alii 980 σὺ δ' οὐν . . μὴ φοβοῦ Herwerde-
 nus, σὺ δ' εἰς . . μὴ σκόπει Heimsoethius 980—983 Deven-
 tero praeunte del. Hilbergius 987 γ' add. Porsonus ὀφθαλ-
 μὸς Nauckio suspectum, qui si recte observat lucri solaciive
 notionem requiri, μέγα σφῶν (tibi et Meropae) ὄφελος οἱ π. τ.
 — μέγα, ξυνήμ' conici possit 993 οὐχὶ θεμιτὸν Brunckius,
 οὐ θεμιτὸν Iohnsonus: οὐ θεμιτὸν L 998 ἀπόμιστ' r 1002

ἐγὼ Porsonus: ἔγωγ' L 1008 ἐπέκειρε εἰδὼς ἦλλον Nauckius.
 an ἐννοος praestat? 1004 ἄν add. L² 1011 ταρβῶν r:
 ταρβῶ L ἐξέλω L²: ἐξέλθοι L 1019 sq. Kvíčala praeunte
 Nauckius del. 1022—1024 inverso ordine conl. Nauckius
 simul χειρῶν ἀπο et ἔστερεξεν λαβῶν scribens 1024 αὐτὸν
 ἐξέπειω' in litura L, ἐξέπειω' αὐτὸν pr. 1025 τυχῶν Bothius:
 τεκῶν L ἢ κυχῶν μέ που δίδως Heimsoethius 1028 ἐπιστά-
 τουν L pr., unde ἐπιστατῶν Wecklinus 1030 σοῦ τ' Herman-
 nus, σοῦ δ' r Elmsleius: σοῦ γ' L 1031 ἴσχωι' L¹ marg.:
 ἴσχωι L ἐν κακοῖς με λαμβάνεις r: ἐν καιροῖς λαμβάνεις L,
 in quibus vera scriptura delitescit. ἐν νάκαισι Wakefieldo
 praeunte D., ἐν σκάφαισι Nauckius: ἐν καλῶ σὺ (ἐν δέοντι
 Wecklinus) Weilius probabilius 1035. 36 Nauckio suspecti
 1037 ὃ πρὸς θεῶν: τοῦ δ' ἐρρίφην Heimsoethius 1038 φρονεῖ
 suspectum: φράσει vel φανεῖ Nauckius 1040 σε desiderant
 Blaydesius Herwerdenus 1041 ἦ L pr. 1042 δήπου: δμῶων
 Nauckius 1044 γ' r: γὰρ L εἰδεῖτ' ἄν r: εἰδῆτ' ἄν in litura
 L^a, ἄν εἰδῆτ' L 1050 εὐρίσκειν vel ἐξευρεῖν Nauckius, εὐρέσθαι
 Bellermannus 1052 κἀμάτερες r: καὶ μάτερες L 1054 νοεῖς
 εἰ κεῖνον ASpengelius 1055 τόνδ' οὗτος λέγει idem, ἀνήρ οὗτ.
 λ. praefert Nauckius 1056 τί L, τίς L^a 1061 ἐγὼ schol. r
 Vauvillerius: ἔχω L 1062 θάρσει Brunckius: θάρρει L ἐὰν ἐγὼ
 'x τρίτης D., ἐὰν τρίτης ἀπὸ Hermannō praeunte Turnerius: ἄν
 ἐκ τρίτης ἐγὼ L 1063 μητρὸς: γονῆς Nauckius 1064 δρᾶν
 L² 1070 χαίρειν vitiosum: χλιδᾶν (τροφᾶν, ἐναβρόνεσθαι
 schol.) Nauckius, χλίειν Subkovius 1074 ἀτζασα L 1075
 λογῆς Nauckius: σιωπῆς L ἀναρρήξει r: ἀναρρήξη L 1078
 αὐτῆ Hermannus: ἀπτή L 1079 γ' post ἐμὴν in L era-
 sum 1084 τοιόσδε δ' ἐκφῶς r L^a, τοιόσδε δὴ φῶς Blaydesius:
 τοιόσδ' ἐκφῶς ὡς L, unde τοῖος πεφνηκῶς δ' possis. οὐκ ἄν
 ἐξέλθοιν ποτὲ ἄλλοιός D., οὐκ ἄν ἐξέλθοιμ' ἔτι ἄτιμος Nauckius
 ὥστε μὴ οὐ μαθεῖν Blaydesius 1084. 85 del. D. 1087 γνώμων
 Erfurdttius: γνώμων L 1088 ἀπειρος r 1090 αὐρι Nauckius, ἦρι
 Wecklinus: αὐριον L οὐκέτι τὰν ἐτέρων pro οὐκ ἔστι τὰν αὐριον D.
 1092 ματέρ' D.: μητέρ' L 1099 ἄρα (Heathius: ἄρα L): κορᾶν
 Blaydesius 1100 πατρὸς πελασθεῖς' Lachmannus: προσπελα-
 σθεῖσα L Νύμφα ὀρεσσιβάτα που (που Hermannus add.) Πανί
 πλαθεῖς' pro πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα D. 1101 ἦ
 σέ γ' εὐνάτεια Arndtio praeunte Nauckius, ἦ σὺ γε καὶ γε-
 νέτας D.: ἦ σέ γε θυγάτηρ L 1104 ἀνάστων εἰδ' ὁ
 βακχεῖος θεὸς ab L omissa add. L² 1105 ναίων: ἀνάσ-

ων L pr. 1107 σ' εὔρημα -D.: εὔρημα L vera scriptura
 nondum reperta: σε κῦμα Lugebilio praeunte Nauckius, σε
 θρέμμα Wolffius, κόρευμα M. 1108 ἐλικωπίδων Wilamowitzius:
 ἐλικωνιάδων (Ἐλικωνίδων r Porsonus) L 1113 σύμμετρος r Er-
 furdttius: ξόμμετρος L 1114 ἄλλως τε τοὺς L^r: ἄλλ' ὡσετοῦς L,
 ἄλλως Lⁱ in marg., δμῶς τε τοὺς ἄγοντας ὄντας οἰκέτας Nauckius
 1115 τῆ δ' r: τῆιδεδ' L 1117 ἔγνωκά τοι malit Nauckius, ἔγνωκ'
 ἔφαρ, si quid mutandum, M. 1118 ὡς L^r: ὦ L, unde ὦν Her-
 werdenus 1123 ἦ schol. Hom. E 533, θ 186: ἦν L 1130 ἦ L^r:
 ἦ L. πως: ποὺς ut videtur L pr., unde που Blaydesius 1131
 ἔπο Reiskius: ἔπο L 1134 τῷ . . τόπῳ Margoliouthus: τὸν . .
 τόπον L 1136 τῶδε τάνδρε Margoliouthus: τῶιδε τάνδρι L
 1137 ἐκμήνους Porsonus: ἐμμήνους L 1188 χειμῶνι r: χει-
 μῶνα L 1140 τοῦτον L pr. 1145 ἦν βρέφος Wecklinus
 1151 εἰδῶς οὐδὲν L in litura, οὐδὲν εἰδῶς pr. 1155 τί προσ-
 χεῖς Blaydesius 1156 εἰ παιδ' ἔδωκας τόνδ' Heimsoethius
 1157 ἡμέρα r: ἐν ἡμέραι L 1160 ἀνῆρ D.: ἀνῆρ L 1165
 ἰστόρει πέρα Heimsoethius 1166 ταῦτ' Schaeferus 1167
 nondum emendatus: τῶν A. δόμων τις ἀνομάζετο D., τῶν A.
 τοίνυν τις ἦν ὁ δὸς βρέφος Nauckius, τῶν A. τοίνυν τις ἦν
 ἐκ δωμάτων Herwerdenus. servi ambagibus forsitan τ. A. τ. τις
 ἦν κηδευμάτων conveniat, quo Iocasta potius quam infans
 designetur 1170 ἀκούειν schol.: ἀκούων L 1171 del.
 Nauckius 1172 μάλιστ' Nauckius 1180 εἰ γὰρ αὐτὸς εἰ
 Heimsoethius 1182 ἐξήκοι r: ἐξέκοι L ἄρ' ἐξήκει Nauckius,
 δὴ' ἐξήκει Eggertus, ἔμ' ἐξήκει Turnerius 1185 οἷς τε χορὴν θανείν
 κτανόν Nauckius 1186 ὦ L^r: ὦ L 1191 πλὴν τοσοῦτον Heim-
 soethius 1192 ἀποκλῖναι Nauckio suspectum 1193 τὸν σὸν τοι
 Camerarius: τὸ σὸν τοι L 1194 Οἰδιπόδα r: οἰδίποδα L 1195
 οὐδὲν Hermannus: οὐδένα L 1197 ἐκράτησε Hermannus, ἐκύρησε
 Heimsoethius: ἐκράτησας L 1200 δαψφδόν Herwerdenus ἀν-
 ἔστας L^r, ἀναστάς Elmsleius 1201 βασιλεὺς κλύεις Heimsoethius
 1202 ἀμὸς Blaydesius 1203 Θήβαιον r: Θήβαιον L 1205
 τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις Hermannus, τίς ἄταις ἐν ἀγρίαις,
 τίς ἐν πόνοις, servato in antistr. 1214 τόν, Gleditschius: τίς ἐν
 πόνοις τίς ἄταις ἀγρίαις L 1208 ἡ στέγας λιμὴν v. 1262 conl. M.:
 δι μέγας λιμὴν L αὐτὸς Brunckius: αὐτὸς L 1209 παιδί καὶ
 πόσει Blaydesius 1210 πέλειν Heimsoethius 1212 ἐδονάθη-
 σαν r: ἐδονάσθησαν L 1213 ἔφηνέ σ' Gleditschius ἀγνώθ'
 Herwerdenus 1214 δικάζει τ' Hermannus: δικάζει τὸν L
 1216 ὦ τέκνον Erfurdttius: τέκνον L, unde alii alia excogita-

runt. an *Λαίλιον* ἔκγονον? 1217 εἶθε σε Wunderus, εἶθ' ἐγὼ
 Heathius: εἶθε L εἰδόμαν r: ἰδόμαν (*ἰδόμην* pr.) L 1218
 δύρομαι Seidlerus: ὀδύρομαι L *περὶ αὐτῶν* Heathius: *περὶ αὐτῶν* L
 ἰὼν χέων Burgesius, *λαχίων* Erfurdcius: *λαχίων* L 1222
κατεκόμισσα Heathius: *κατεκόμισσα* L 1226 *ἐβγενῶς* Har-
 tungus, *ἐμπειδῶς* HHirzelius, *ἐβμενεῖς* Heimsoethius 1229 εἰς
 φάος Nauckius 1232 *εἰδομεν* Wecklinus: *ἡδμεν* L (*ἡδμεν*
 Elmsleius) 1234 *βράχιστος* Lugebilus 1237 *ἀπτήσ* r: *ἀπτήσ* L
 1242 *ἐβθῶς* L pr., *ἐβθῶς* ἔς τὰ *νομφικά* r Nauckius 1244
ἐπιρράξασ' Dobraeus: *ἐπιρρήξασ'* L 1245 *καλεῖ* Erfurdcius:
κάλει L 1246 *καλαιῶν θεσφάτων* Nauckius 1247 *τίκτουσαν*
 Nauckio suspectum 1253 *ἔτι θεάσασθαι* Blaydesius 1260
ὀφηγητοῦ r: *ὀφ' ἡγητοῦ* L, *ὀφηγητοῦ θεοῦ* Nauckius 1264 sq.
 nondum expediti. 1264 *ἑώρας* L²: *ἑώρας* L (*αἰώρας* r) 1265
ὀπως: *ὀπως δ'* L hinc profectus *πλεκταῖσιν αἰώρασιν ἐμπειπλεγμέ-*
την (*ἀρτάναισιν* [πλ. ἐν *ὀρτάναισιν* malit Wecklinus] *αἰωρουμένην*
 Nauckius)· *ὀπως δ'* κτλ. Herwerdenus 1267 *ἔκειθ'* ὀ L pr.
 δὲ suspectum: *δεινὰ τάνθεν ἦν* Brunckio praeunte Herwerdenus,
οχέλι' ἦν τάνθενδ' Heimsoethius 1270 *ἔπαισε βλέφαρα*
 Heimsoethius *αὐτοῦ* r: *αὐτοῦ* L 1271 *ὀψοῖντο* L²: *ὀψοῖτο* L
 1274 *ὀδς δὲ χρῆν ποτ'* Nauckius 1275 *τε* L²: *δε* L 1276 *ἦρασσε*
πέλων Nauckius 1277 *κρηναί* Wakefieldus *ἀνέσσαν* L 1279
χαλάξά θ' αἱματοῦσ' Heathio praeunte Porsonus: *χαλάξησ*
αἱματος L 1280 sq. del. D., 1280 iam Elmsleius 1280 (*ἔρρωγεν*)
ὀδ μόνω κακὰ Schneidewinus, *ὀδ μόνον κάτα* Otto 1283 *τῆδε*
θήμερα r, *τῆδ' ἐν ἡμέρα* Lobeckius: *τῆιδέθ' ἡμέραι* L 1284
ἔτη L²: *ἔτε* L *θάνατος*, *ἀγγόνη* Naberus 1289 *τὸν μητέρ'*
 — *ἀδῶν* Nauckius: *τὸν μὴ προσανδῶν* L, *προς* in τρῶς corr.
 L² 1291 *vix sanus*: *δόμοισιν*, *ἔνοχος* (ὄν vel) *ὀς ἠράσατο*
 Nauckius 1294 *γὰρ* r: *γε* L 1298 *ὀσ' ἔμοι* Her-
 werdenus 1299 *σ' add.* L². *τλήμων* L pr. 1301 *μάσσονα*
 Blaydesius Herwerdenus *κακίστων* L¹: *κακίστων* L. quae post
 1302 sequuntur *φεῦ φεῦ δύστανος* del. D. 1304 sq. del. Nauckius,
θέλων ad ea quae praecedunt referens, 1305 del. Heimsoethius
 1306 *τοῖαν* r: *ποῖαν* L 1307 *αἰαῖ αἰαῖ* Hermannus, *αἰαῖ φεῦ φεῦ*
 Wolffius: *αἰ αἰ αἰ φεῦ φεῦ* L 1310 sq. graviter corrupti:
διαπέταται (*διέπταται*, *διαπέπταται* r) olim del. D., quem se-
 cutus *πᾶ μοι φθογγά;* *φοράδην*, *ὄ δαῖμον*, (vel *φοράδην μοι*,
δαῖμον), *ἐνήλω* Nauckius. *ἔξήλλου* Hermannus: *ἔξήλου* L 1314
ἐπιπλόμενον r: *ἐπιπλώμενον* L 1315 *ἀδάματον* Hermannus:
ἀδάμαστον L *δυσούριστον* ὄν Hermannus, *δυσεξούριστο*

Blaydesius, *δυσσιώνιστον* Nauckius 1320 φέρειν γ, θροεῖν
 Nauckius 1322 ἐμὸς ἐπίπολος: ἐμοῖς ἐπὶ πόνοις L^z 1323
 με Erfurdcius: ἐμέ L 1330 κακὰ τελῶν ἐμά: κακὰ et ἐμά
 add. L^a πάθη Elmsleius 1333 τλάμων del. Deventerus Har-
 tungus 1335 ὅταν γ' L^a: ὅται θ' L 1336 τᾶδ' Nauckius,
 ταῦθ' γ: τὰδ' L 1338 τί δῆτ' ἐμοὶ θικτὸν ἢ θερκτὸν Barthol-
 dus 1339 ἀδονᾶ D.: ἠδοναῖ L 1343 τὸν δλεθρον μέγαν
 Turnebus (με γὰς Bergkii), τὸν μέγ' ὀλέθριον Erfurdcius: τὸν
 ὀλέθριον μέγαν L 1348 ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γνῶναι ποτε
 D., ὡς σ' ἠθέλησα μηδαμὰ γνῶναι ποτ' ἂν Dobraeus: ὡς σ'
 (ὄσσ' pr.) ἠθέλησα μῆδ' ἀνγνῶναι ποτ' ἂν L 1349 ἀγρίας
 γ: ἀπ' ἀγρίας L 1350 νομάδ' Elmsleius: νομάδος L ἔλαβέ
 μ': ἔλυσεν L^a γ 1351 ἔρυντο D.: ἔρυντο L ὄλοιτ' ἀγρότας, ὃς
 ἀπὸ πέδας μ' ἀπὸ τε φόνου ἔρυντο (= Ἀπόλλων, φίλοι, ὃ
 κακὰ τελῶν τὰδ' ἐμά πάθη. ἔκαισε) Nauckius, non nimis
 audacter pro fide utriusque loci incertissima: certe ἐπιποδίας
 importunum deletque Wecklinus 1352 πράσων del. De-
 venterus Hartungus 1355 ἦ D.: ἦν L ἄχος γ, ἄχος Fae-
 sius: ἄχθος L 1360 ἄθεος Elmsleius: ἄθλιος L 1362 ὁμο-
 λεχῆς Meinekii: ὁμογενῆς L 1365 ἔτι Hermannus: ἔφνι L
 1368 ἦσθ' ἂν Porsonus 1376 ἔβλασταν L 1377 ὀφθαλ-
 μοῖς ἔτι Wecklinus 1379 λερά θ', ὄν Nauckius 1380 del.
 Herwerdenus 1383 γένους τοῦμοῦ μύσος M., γένους ἀλάστορα
 Herwerdenus: γένους τοῦ λαῖου L 1387 φαργμὸς D. ἂν ἐσχό-
 μην γ: ἀνεσχόμην L 1388 ἀποκλῆσαι Elmsleius: ἀποκλείσαι L
 1389 ἦ γ: ἦν L 1393 ἦ Elmsleius: ἦν L 1396 ἔλιος κα-
 κῶς ὑπουλον Nauckius 1397 del. Hartungus 1399 del.
 Blaydesius Turnerius 1400 τοῦμόν vix sanum: θερμόν Herwer-
 denus, χλωρόν Nauckius, στυγνόν Lehrsius. an τλήμον? 1401
 μέμνησθ' ἔτι γ, μέμνησθ' ἐτι Elmsleius: μέμνησθ' ὅτι (ὅταν L^z) L
 1405 ταύτὸν suspectum: τοῦμόν Nauckius, ἀτλητον Herwerdenus
 1409 μηδ' ὄραν Nauckius 1410 ἔξω με γῆς Nauckius 1411 sq.
 καλύφατ' et ἐκρίφατ' sedes mutare iubet Burgesius 1414
 πείθεσθε L^a: πείθεσθαι L, πίδεσθε Elmsleius 1416—1423
 post 1424—1431, quos Oedipo continuat, conlocari vult Nau-
 ckius 1416 εἰς δέον: κύριος Nauckius 1422 οὐχ L^a: οὐ, una
 post v littera eluta, L 1423 οὐδ' L^a: οὐθ' L οὐθ'—οὐθ' ser-
 vant Herwerdenus Nauckius 1423 πάρος λόγων Engerus, πάροιθ'
 ἐπῶν Hensius. post 1423 nonnulla excidisse suspicatur Herwer-
 denus 1424 καταισχύνεσθ' ἐτι Elmsleius 1425 λεύσσουσαν
 φλόγα Blaydesius 1430 μόνους θ' ὄραν Dobraeo praeunte

Blaydesius 1437 *θανοῦμαι* Meinekius: *φάνοῦμαι* L 1438
ἰσθι νον, εἰ μὴ θεοῦ Nauckius 1445 *τῶν* Elmsleius: *τ' ἄν* L
 1446 *τε* L^a: *γε* L 1449 *μηκέτ'* Nauckius 1451 *δρῆσιν* r:
δρῆσιν L 1453 *ζῶντι* Toupius: *ζῶντε* L 1454 *οἷς μ' ἀπαλ-*
λύτην Turnerius 1457 *θνήσκειν ἐσώθη* Marklandus *μὴ πλ*
τῶι L pr. 1458 *ἄπηπερ* r 1459 *Κρέων* r: *κρέων* L 1460
προδῆ Elmsleius: *πρόσθη* L 1461 *ποτ' ἄν σχεῖν* Ritterus
 1462 sq. *τοῖν δ' ἀλλοῖον οἰκτροῖν τε παρθένοιον ἑμοῖν, οἷν*
 Nauckius 1463 sq. *nondum sanati: ἡμῆ nonnullis suspectum,*
in his Nauckio, qui tale quid requirit: αἷν οὐποθ' ἡμῶν χω-
ρις ἐπλήσθη βορᾶς τράπεζα, non dissimulans ἔνευ τοῦδ' ἀνδρός
post ἡμῶν χωρις abundare. αἷν οὐποθ' ἡμῆ χωρις ἐστάθη
〈τροφῆ κατ' οἶκον, οὐδὲ ταῖνδ' ἔμεστώθη〉 βορᾶς τράπεζ' ἄνευ
τοῦδ' ἀνδρός temptabat M. 1465 *τόδ' olim* Schneidewinus
 1466 Nauckio suspectus 1469 *τῶν* Elmsleius (*τ' ἄν* L^r): *δ'*
ἄν L 1470 *δοκοῦμ' ἰδεῖν* Blaydesius 1474 *ἐυγόνοιον* r: *ἐγ-*
γόνοιον L 1475 *λέγω. τί;* L 1476 *γάρ εἰμ': γάρ εἰμ'* L 1477
τὴν πάρος σὴν Kvčičala *ἦν εἴχεσ* L^r r, *ἦς σ' εἴχε*ν πόθος (πόθος
 iam Nauckius) Herwerdenus 1478 *τῆσδε τῆς πόλεως* Schnel-
 lius 1480 *ἔτ' add.* L^r 1483 *προσέλησαν* Gomperzius
 MSchmidtius: *προξένησαν* L 1484 sq. *del.* Todtius 1487
τὰ πικρὰ τοῦ λοιποῦ βίον r 1489 *δηγῶρις* Nauckius 1491
ἔξεσθ' L^r: *ἦξεσθ'* L 1492 *δῆ* r: *δεῖ* L, *δ' ἡ* L^r 1494 sq. *τοῖς*
ἑμοῖς γονεῦσιν vix integra: τοῖσδε τοῖς γονεῦσιν Schneidewinus,
τοῖς ἑμοῖς γόνοισιν Schenkelius, *τοῖς ἑμοῖς γαμβροῖσιν* Arndtius
 1500 *ὄνειδιεῖσθαι* L pr. 1504 *τότοιον* Nauckius 1505
περίδης Dawesius: *καρίδης* L. alia alii protulerunt, velut *μὴ*
παρά σφ' ἰδῆς Porsonus, *μὴ σφε μοι* (δῆ Erfurdcius) *προδῶς*
 Blaydesius: at unaquaque correctione in versu infimae aetatis
 quem α productum prodit spreta haec fere poetae vindicanda
 videntur: *ὦ καὶ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατήρ ταύταιν λέ-*
λειπαι, — νὰ γάρ, ὦ φντεῦσαμεν, ὀλόλαμεν δό' ὄντε τοῖς
ἑμοῖς κακοῖς — ἀλλ' οἰκτιρόν σφας. 1506 *ἐγγενεῖς* D.: *ἐγγεῖναι*
 L pr. 1510 *ξύννεσον* L, *ν* add. L^r 1512 *εὖ θέσθε μοι*
 M.: *εὖχεσθέ* (εὖχεσθαί pr.) μοι L 1513 *ἔξ* D., *ἦ* Meinekius:
αἰ L 1517 *εἰμι* Brunckius: *εἰμί* L 1518 *πέμψησ* L pr. *ἄποικον:*
ἀπ' οἴκων L pr. *ἄποστον* Nauckius, *ἄοικον* FG Schmidtius. si
 quid mutandum, *ἄποκτον* malit M. 1521 *ἀφ' οὗ* L pr. 1523
διὰ βίον Nauckius 1524—1530 *Oedipo* tribuit Hartungus,
 del. Ritterus 1525 *ἡμδη*, superscr. *ει*, L 1526 *οὗ τίς* Martinus:
δοσι L *ἦν* Engerus: *καὶ* L *οὗ τίς οὐ ξήλω πολιτῶν καὶ τύχαις*

ἐπιβλέπων <ἐκπρεπεῖς γάμους ἐθρόβλει καὶ τυραννίδ' ἀλβίαν>
temptabat M. 1528 ἰδεῖν vitiosum: ἔδει Stanleius, χρῶν vel
θέμης Nauckius

OEDIPVS COLONEVS.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ. 4 post ἦσαν γὰρ excidisse αὶ θυγατέρες sus-
picatur D. 11 γενησομένην Elmsleius: γενομένην L 18
κολώνηθεν L 25 Κολωνῶ add. Hermannus

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ. 4 Ἐρινύων del. Elmsleius

ΑΛΛΩΣ. 3 μήκωνος L 6 τραγικούς Clintonus: στρατη-
γός L 11 δ' add. Hermannus

V. 5 μικροῦ r: μικροῦ L 9 θάκησιν Seidlerus: θάκοισιν L
10 χώροις βεβήλοις Hartungus 11 κἀφίδρυσον Meinekius
πυθόμεθα Brunckius: πυθοῖμεθα L 13 ἄν δ' Elmsleius,
χᾶν Triclinius: ἄν L 15 στέφουσιν Wakefieldus, σκέπουσιν
Meinekius 16 ἴρως L ἀπεικάσαι L^r: ἀφεικάσαι L 22 εἰ μαθεῖν
(ἐκμαθεῖν malit Nauckius) μ' ἔδει Sehwaldius 23 ὄπη vel
ὄπον r 25 τοῦτό γ' r: τοῦτον L 27 εἰσοικήσιμος Hartungus
30 προσστείχοντα D.: προστείχοντα L κἀφορμώμενον Meinekius
32 ἀνήρ: ἀνήρ L 33 ἀκούω Triclinius Nauckius 34 αὐτῆς r:
αὐτῆς L δ' add. r οὖνεκ' L 35 ἄν Elmsleius: τῶν L ἀδημούμεν
Hesychii (ἀδημεῖν) ope Bergkius 39 pro ἔμφοβοι, si corruptum
esset, ἔγκοτοι Meinekius, ἔννοχοι Nauckius 40 Σκότου r: σκότους L
41 εἰξάιμην λέγων Naberus 42 ἄν Vauvillerius: ἄν L 44 ἔλεω
(sic r) ἐμὲ Nauckius, ἔλεω μὴν Elmsleius: ἔλεως μὲν L τὸν ed.
Lond. 1747: τόνδ' L 45 ὡς Elmsleius: ὡστ' L quae sequun-
tur medelam desiderant: ἔδρας γ' ἐκ τῆσδ' Turnerius aliis
praeuntibus, probabilius in ἔδρας vitium latere suspicatus ὡς
οὐχ ἐκῶν γῆς τῆσδ' Nauckius. fort. ὡς οὐχὶ χώρας τῆσδ', ut
intellegatur quo pacto ΟΥΧΙΧΩΡΑC in ΟΥΧΩΡΑC abierit, dein
syllaba deficiente ἔδρας γῆς sint interpolata 47 sq. οὐ δ'
ἐμοὶ τοι Seidlerus: οὐδεμόν (οὐδ' ἐμόν L^r) τοι L quae sequuntur
verba vexatissima: πρὶν γ' ἄν ἐνδείξῃ Schneidewinus, πρὶν γ'
ἄν ἐξείδῃ FMartinus, ἀλλ' οὐδ' ἐμόν τοι τοῦξ. σ' ἔδρας πόλεως
δίχ' ἐστὶ, πρὶν γ' ἄν ἐνδείξω τινὶ olim Nauckius, quo prae-
eunte ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ τοι τοῦξ. σ' ἔδρας τῆσδ' ἐστὶ θάρσος, πρὶν
γ' ἄν ἐνδείξω πόλει GHMuellerus 51 ἄτιμος: ἄτιμος γ' L 52
τίς ἔσθ' r Brunckius: τίς δ' ἔσθ' L 55 ἦδ' ὁ πυρφόρος Φεῖς

Nauckius. an *σὺν δ'*? 57 *ὀδός* Brunckius: *ὀδός* L 59 *τὸν*
 Reiskius: *τόνδ'* L *ἔπιον* Nauckius 60 *φοροῦσι* Nauckius 61
ὠνομασμένοι schol., r: *ὠνομασμένον* L 63 *πλέον* L, *πλέω* L¹, *λεό*
 Schneidewinus *ὀβ λόγους ἐγνωσμέν'*, *ἀλλὰ τῇ πάλαι ξυνοσίᾳ*
 Turnerius 66 *τίς* L *λόγος* ex 62 aut 68 *invasit*: *κράτος* scholii
 ope Bonitzius. an *νόμος*? 70 *ἄρ' ἔν* r: *ἄρ' ὄν* L 71 *ὅπως τι*
λέξων Nauckius *παρῆ* D.: *μόλοι* (ex 70 repet.) L, *μολεῖν* r 72
σικκῶ Elmsleius: *μικρῶ* L 75 sqq. *οἷσθ'*, *ὦ ξέν'* ὡς *νῦν* *μὴ* *σφαλῆς*;
ἐπεὶ *πᾶρει*, *αὐτοῦ μὲν'*, v. 76 *deleto*, olim Nauckius, *ἀλλ' ὦ*
ξέν', ὡς *νῦν* *μὴ* *σφαλῆς* *τοῦ* *δαίμονος*, *αὐτοῦ μὲν'* *idem*, *ἴσχ'*,
ὦ ξέν', ὡς *νῦν* *μὴ* *σφαλῆς* *τοῦ* *δαίμονος*: *ἐπέπερ* *εἰ* *γενναῖος*,
ὡς *ἰδόντι* *μοι*, *αὐτοῦ μὲν'* Hensius 78 *τοῖς* Brunckius: *τοῖσδ'* L
 79 *σοι*: *γε* L^a r 80 *εἰ* Turnebus: *ἦ* L 85 *γυῖ'* *ἐκαμψ'*
 Burgesius 89 *ἐλθόντα* Elmsleius 90 *κατάστασιν* L^z 92
οἰκήσαντα *vix sanum*: *οἰκήσοντα* Triclinius, *ἐμπολῶντα* Nauckius,
εἰσοίσοντα Hensius. *κέρδη μὲν εὔσοιάν τε* conl. v. 390 conl. M.
 94 *παρηγγῶα* r, *φερέγγνα* Herwerdenus: *παρεγγῶα* L 99 *ὁμῖν*
 schol., Suid.: *ὁμῶν* L 102 sq. *βίον* in vocabuli *τινα* locum
 transponit Nauckius, quid post *θεαλ* substituendum sit incertus
 104 *μειόνως ἔχειν* suspectum: scholiasta duce (*ἐλαττόνως ἔχειν*
τὰ *κακὰ* *καὶ* *δεισθαὶ* *προσθήκης*) *μειόνως νοσεῖν* requirit Nauckius
 fort. *μείον ἀντισχεῖν* 'nisi forte parum obdurasse vobis videor'
 de *ἀντι* in ὡς depravato cf. Trach. 267 105 *μόχθους λα-*
τρέων *τοὺς* *ὀπερτάτους* Wunderus 113 *ἐξ ὁδοῦ πόδα* vitio-
 sum: *πάλιν* pro *πόδα* Cobetus, *τόδε* pro eodem Martinus, *ἐκ-*
ποδῶν ὁδοῦ Keckius, *ἐξ ὁδοῦ* *ἄποδῶν* Turnerius 114 *τῶνδ'*
 L^z: *τῶν* L 115 *ἐν τῷ* γὰρ *μαθεῖν* vel *ἐν δὲ τῷ* (ὡς *ἐν τῷ*
 Nauckius) *μαθεῖν* Elmsleius 117 *ποῦ* *ναίει* (= 149 *ὀμμάτων*)
 suspectum: *ποῦ* *κυρεῖ*, de quo D. quoque cogitavit, olim Nau-
 ckius, *ποῦ* *νάπους* Hensius. fortasse *ποῦ*, *ξέν'*, *εἰ*; 121 sq. *προσ-*
δέρκον, *λεῦσσε* *νιν*, *προσπεύθου* Hermanno praeunte Nauckius,
λεῦσσε *αὐτόν*, *προσδρακοῦ*, *προσπεύθου* Meinekius: *λεῦσαι* *αὐτόν*.
προσδέρκον *προσπεύθου* L 125 *ἐγχωρος* Bothius: *ἐγχώριος* L
 127 *ἀμαιομακετᾶν* Hermannus: *ἀμαιομακέταν* L 132 *εὐφάμου*
 Doederlinus: *εὐφήμου* L 133 *λέντες* suspectum: *φέροντες*
 Nauckius, *ἄλογον* τ. τ. *εὐφάμου* στ. φρ. *τιθέντες* Meinekius
τίν' *ἦκειν* schol. 134 *ἄζονδ'* suspectum, cf. 166: *οὐδὲν ἄγονδ'*
 Triclinius, *ὄνκ ἀλέγονδ'* Blaydesius, *οὐδ'* *ἐκάς* *δνδ'* tempt. M.
 138 *ἐκείνος ἐγώ* r, *ἐκεῖνος ὄρᾶν* r Elmsleius: *ἐκείνος ὄρᾶν*
ἐγώ L 142 *νομίστη'* Meinekius 143 *ἀλεξήτορ* r: *ἀλε-*
ξήτορ L 144 *μοῖρασ* L 145 *πρωτῆς* cum Vauvillerio

Nauckius 146 οὐ γὰρ ἄν r, οὐ τῶν Nauckius: οὐ γὰρ L
 149 ἐή D., αἰ αἰ Musgravius: ἔξ L 150 post *δυσολων* di-
 stinxit D., post *φωτάλιμος* alii. *μακραιων γ' D., μακραιων θ'*
 Heathius: *μακραιων τέ θ' L ὅσ' Bothius: ὡς L 155 ἀφθέγ-*
κτω r: ἀφέγκται L 156 προπέσης Hermannus: προσπέσις L
ἀλλ' ἴθι (sic Nauckius) *τῷδ' ἐν ἀφθ. μή τι πρόσω νάπει* Hensius
 159 *ποτῶν r: πότων L 160 χεύματι* Meinekius 161 *τῶν:*
τῷ Brunckius, τὸ Heathius 164 ἐρατύοι Musgravius 166
ἴσχεις Reisigius, *ἔχεις* Meinekius, *οἴσεις L^r: ἔχεις L 170 ἔλθῃ r:*
ἔλθοι L 172 ἀκούοντας (καὶ ἀκούοντας) Musgravius, *κοὐκ*
ἀκοντας Triclinius, *κοὐ κατοκνοδοντας* Hermannus, *κοὐκ ἀπι-*
θοδοντας Hartungus: *κοὐκ ἀκούοντας L 173 καὶ δὴ ψαύα*
Herwerdenus 174 ξένης Nauckius: *ξένοι L, ξεῖνοι r ὃ*
ξεῖνοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ' σοὶ πιστεύσας μεταναστᾶς Her-
 mannus 177 *τις ἄρη* Elmsleius 178 *προβῶ* Hermannus,
ἔτ' οὐν Bothius: *ἔτ' οὐν ἔτι* *προβῶ L 179 ἐπιβαῖνε: ἔτι*
βαῖνε Reiskius *πύρσω* Bothius: *πρόσω L 180 ἔτ' οὐν* Weck-
 linus XO. add. r *προβίβαξε r: προσβίβαξ L 181 πύρσω D.:*
πρόσω L 182 ἔπεο μὲν ἔπε' r: ἔσπεο μ' ἂν ἔσπε' L, ἔπεο
μοι L marg. 183 ἄ σ' ἄγω L^r: ἄς ἄγω L post 183 quattuor
versuum defectum (= 199—202) indicavit Hermannus, maiore
cum probabilitate Nauckius, 197 ἡσυχία servans neque cum
 Hermanno verba *ἴω μοί μοι* (199) transponens, trium post 181
 (= 197. 199. 198) et unius (= 202) post 183 defectum. 199—201
 totidem versuum strophicorum ephymnium esse Bergkii opinio
 est GrLG. III 153 184 XO. add. Hermannus *ξένης* Bothius:
ξείνης L 185 *τλάμων* Bothius: *τλάμων (τλάμων pr.) L πόλει*
τέτροφεν Nauckius 189 *εὐσεβίας r: εὐσεβείας L 190 εἴπωμεν...*
ἀκούσωμεν L^r 191 χρεῖα r: χρεῖα L 192 ἀντοπέτρον Musgravius,
ἀγγιπέτρον Meinekius 193 *κινήσις L: κινήσις L^r, κίνει vel τείνης*
 Blydesius 195 *ἔστῶ* Nauckius, *ἡ' στῶ* praefert Turnerius, *σταθῶ*
 Hensius: *ἡ σθῶ L, ἡσθῶ L corr., ἡστῶ L^r, quem ἡ στῶ* voluisse
 ait D. 196 *λάος D.: λάον L* Herodianus 197 *ἀσυχία*
 Hermannus: *ἡσυχία L ἄρμους* Elmsleius: *ἀρμόσαι L 199*
 ab Hermanno huc transpositus et Oedipo tributus post *ἡσυχία*
 legitur in L 200 *γεραδὸν D.: γεραῖον L 202 δυσφόρον*
ἄτας Blydesius D. 204 *τίς ἔφους L^r: τίς σ' ἔφου L τοῦ*
ἔφους Schneidewinus 205 *τίς ὁ L^r: τίς ὦν L τίς σε π. ἄγει*
 Wecklinus *τίς' ἂν* Vauvillerius: *τίνα L 210 μὴ (μὴ δὴ*
 Meinekius) *μὴ μ' ἀνέρη* Hartungus 212 *τόδ'· αἰνὰ* Wunderus:
τόδε; δεινὰ L 214 ὃ add. Heathius 215 *ξένης* Triclinius:

ξείνε L 217 βάλνεις Triclinius, μέλλεις Meinekius: μένεισ L
 219 μέλλετον Hermannus, μέλλομεν Elmsleius: μέλλετ' L τάχυνε
 Elmsleius: ταχύνετε L 220 ἴστε τιν' ὄντ'; ὁσοῶ Reisigio
 praeunte D., ἴστε τιν'; ὦ. — ὦ ὦ ἰού Boeckhius, aliter alii:
 ἴστε τιν' ἀπόγονον; ὦ ὦ ἰού L 224 ὠῶ ὠῶ (ἰῶ ὦ ὦ Brunckius),
 δύσμορος, ὠῶ D.: ἰῶ ὦ ὦ ὦ. δύσμορος. ὦ ὦ L 226 πόρσω Tri-
 clinius: πρόσω L 227 ὑπέσχετο, τ in σ converso, L καταθήσει
 Schneidewinus 228 οὐδενί μοιριδία r: οὐδενί μοι ζαιδία (οὐδενί
 μοίραι διὰ corr.) L 229 ἄν Wunderus: ἄν L προπάθη L²:
 προμάθη L ἄν προπάθη χρέος ἀντιτίθειν Gleditschius 232 δὲ
 Triclinius: δ' ἐκ L 234 ἀότις r: ἀότισ L 236—257 a vete-
 ribus criticis damnatos esse testatur schol., adstipulantur Cobetus
 Meinekius alii, adversatur Lachmannus 238 ἀλαὸν post γεραὸν
 add. L², unde γεραὸν ἀλαὸν ἄνδρα τόνδ' (ἐμὸν delete) Wecklinus
 239 ἔργον L pr. 243 τοῦδ' ἀθλήου M., τοῦμοῦ μόνου Hermannus,
 τοῦ τλάμονος Hensius: τοῦ μόνου (MONOY = ΔΑΘΛΙΟΥ) L 247
 ἐν ἕμμι γὰρ Bergkiius, ἐν ἡμῖν Brunckius: ἐν ἡμῖν γὰρ L
 250 σοι φίλον ἐκ σέθεν vitium alunt: σοι φίλον οἰκοθεν
 Elmsleius, τίμιον ἐκ σέθεν Turnerius scholii ope, alia alii
 251 ἡ τέκνον r: ἡ τέκνον L λέχος Reiskius: λόγος L versum del.
 Hensius 252 ἄν ἀθρῶν r: ἀναθρῶν L βροτῶν Triclinius:
 βροτῶν L post ὅστις ἄν Hermannus praeunte trium syllabarum
 defectum indic. D. ἄταν supplet Wecklinus 253 φρυγῆν D.
 257 πρὸς σὲ suspectum: πέρα τι τῶν τὰ νῦν εἰρημένων olim
 Nauckius, πέρα τῶν πρόσθεν ἐξειρημένων Hensius. praestat
 fortasse τῶν πρόσθε νῦν τ' εἰρημένων (ut quae 161 sqq. 233 sqq.
 dixit designentur) 259 ῥοθούσης Nauckius 260 τὰς γ'
 scholiorum editor Romanus, τὰσδ' Hartungus, τὰς Wecklinus:
 τὰσ τ' L 268 χρεῖη Heathius: χρεῖ' ἡ L 278 nondum
 emendatus. μοίρα D.: μοίραισ L, μοίρας vel μοῖραν r εἶτα τοὺς
 θεοὺς μοίρα ντιθεσθε μηδαμῶς olim Meinekius, similiter alii,
 εἶτα τοὺς θεοὺς μοίραισ ποιῆσθ' ἐν οὐδαμαῖς Wecklinus: magis
 probanda Blaydesii ratio, qui εἶτ' ἐν οὐδενὸς μοίρα ποιῆσθε,
 μηδαμῶς, Nauckiique qui εἶτα τοὺς θεοὺς μαύρους ποιῆσθε,
 μηδαμῶς proposuit 281 sq. ἀνοσίου. τὰδ' οὐν ξυνεῖς D.:
 ἀνοσίου βροτῶν. ξὺν οἷσ L θεῶν pro βροτῶν requirit Wecklinus
 282 ξόννευε, μὴ κάλυπτε Nauckius 286 δυσπρόσωπον r
 Nauckius εἰσορῶν Wakefieldus 288 δὲ κύριος Triclinius
 294 τῆσδε r: τῆσ L 297 πομπὸς Wecklinus 298 ἐπεμπεν
 L¹: ἐπεμψεν L 300 ἀπτόν ὦστ' Porsonus: ἀπόνωσ τ' L
 301—304 del. HHirzelius, 299—307 Wecklinus 302 δ' add. r

307 οὐ δεῖ M.: εὐδεῖ L 308 τῆ θ' αὐτοῦ r: τῆ τ' αὐτοῦ L
 309 ἔσθ' δε Nauckius: ἔσθλδσ L 313 ἡλιοστεγῆς Coraēs,
 ἡλιοσκεπῆς Nauckius: ἡλιοστερηῆς L κρατὶ δ' ἡλιοστεγεῖ
 Meinekius 315 τί φῶ νιν Hermannus, τί φωνῶ Meinekius
 316 πλανᾶ L¹: πλανῶ L ἡ γνώμη πλανᾶ Spengelius 320
 σάνει r: σημαίνει L προσστείχουσα D.: προστείχουσα L
 321 ἔστ' ἀδελφὸν Iacobsius, alia alii: ἔστὶ δῆλον L 323
 ἐξέσται Dobraeus 325 προφωνήμαθ' L 327 δύσμοιρ' r,
 δύσμορφ' Buechelerus: δύσμορ' L 330 legitur post 327 in L,
 transposuit Musgravius: 327. 29. 28. 30 malit Wecklinus
 330 ᾧ δὲ ἀθλίω τροφᾷ D.: ᾧ δυσάθλια τροφαί L 331 δυσ-
 μόρου τ' Marklandus: δυσμόρου δ' L 332 προθυμίᾳ Weck-
 linus 333 λόγων L¹: λόγοισ L 334 ξὺν ᾤπερ r: ξυνᾶπερ
 τ' L 335 ἀθόθμαιμοι r: ἀθ' θμαιμοι L ποῦ schol.: ποῖ L
 πονεῖν vix sanum: τὸ νῦν Canterus, πόνων ed. Londin. 1722
 336 τὰν κείνοις (νῦν δὲ τὰ ἐν ἐκείνοις δεινὰ ἔστιν schol.) Schaeferus,
 δ' αὐ κείνοις Turnerius: δ' ἐκείνοις L (δ' ἐν κείνοις L²) 337
 —343 ASchoellio Meinekio suspecti 351 δεύτερ' r: δεῦρ' L
 355 φύλαξ τέ Elmsleius: φύλαξ δέ L 358 σ' add. r 361 &
 πάθον L 366 σηματοῦσ' r: σημαίνουσ' L 367 αὐτοῖν
 Meinekius ἔρις inrepsit e v. 372: ἔρωσ Tyrwhittus, ὕρος
 Nitzschius, ἤρεσεν pro ἦν ἔρις Bergkii, ἦνέθη 'adquieverunt'
 conii. M. τε quoque suspectum: γε Nauckius, τοὺς D. 368
 sq. μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν φόνω, σκοποῦσι Blaydesius 370
 οἶα L pr. 371 κἀξ ἀλιτρίας D., κἀλιτηρίων Toupius, κἀξ
 ἀλαστόρου Bergkii: κἀξἀλιτηροῦ L 372 τρις ἀθλίον Por-
 sonus: τρισαθλίον L 379 κλεινὸν Elmsleius 380 sq. de-
 sperati: 'propter sententiae absurditatem suspecti' D. κα-
 θέξον r: καθέξων L πρὸς οὐρανὸν r: προσοῦνῶν L ὡς αὐτίκ'
 αὐτὸς ἢ (Ἀργόθεν pro Ἄργος ἢ Meinekius) τὸ Κ. πέδον τιμῆ καθ-
 ἔξων Nauckius (αἰχμῆ καθέξων Blaydesius Cobetus) 382
 ἀριθμός suspectum: ταῦτ' οὐκ ἄρ' ὕθλος (ἀθύρματ' Maehlyus)
 Meinekius 383 ὄπη Halmius, ὄπον Hartungus 384 κατοι-
 κιοῦσιν r Bothius, καταστρέφουσιν Nauckius 385 ᾧδ' ἔμοῦ
 Hartungus 386 ᾧραν schol. et ut videtur L, ᾧραν L corr. 388
 τεθέσπισται νέον Blaydesius 390 εἰσοίλας schol., Suid.: εἰνοίλας L
 391 τι add. Hermannus 393 ὄτ' οὐδὲν εἰμι Blaydesius 401
 θύρασι Elmsleius: θύραισι L 402 ὁ τύμβος δυστοχῶν verba ob-
 scura: τύμβος ἐκτὸς ᾧν requirit Rauchensteinus, νεκρὸς ἐγκοτᾶν
 Nauckius, qui si recte tale quid desiderari observat, quo Oedipi
 manes filii posthac succensentes dicantur, sufficit fortasse κεί-

νοισι πότιμος δυστοχῶν 405 κρατοῖς Brunckius: κρατῆις L
 406 κατασκευῶσι Meinekio suspectum: καταστεγῶσι Gleditschius
 407 αἰμά σου, πάτερ Meinekius 415 ὡς φασὶν L, unde ὡς
 φασί γ' Herwerdenus Meinekius εἰς Θήβας πάλιν Wecklinus
 417 ἔμφω γ' r: ἔμφω θ' L 420 ἀλγῶ λέγουσα (sic Blay-
 desius: φέρουσα Wecklinus) ταῦτ' ἐγώ, λέγω δ' ὕμῳ Nauckius
 421 σφιν Elmsleius: σφι L τὴν πεπραγμένην L corr., τὴν πεφασ-
 μένην Turnerius: τῶν πεπραγμένων L 422 ἐν τ' Elmsleius:
 ἐν δ' L 423 αὐτοῖν r: αὐτῶν L 424 κάπαναιρονται
 Hermannus: κάπαναιροῦνται L 426 οὐτ' ἂν οἰξεληλυθῶς r:
 οὐτ' ἐξεληλυθῶς L 432 κατήνεσεν r: κατηνύσεν L 434
 ἡδιστόν τε Hermannus 436 ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνεται' (r: ἐμφαίνεται'
 L) ὠφελῶν verba de vitio suspecta: ἐρῶντα τοῦδ' Herwerdenus,
 ἔρωτ' ἐς τόνδ' Pappageorgius Beitr. z. Erkl. u. Kritik d. Soph.
 p. 16 ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετο στραφεῖς temptabat M. cf. Ai.
 1116 sq. τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφεῖην 443 ἀλλ' ἔπουσ
 σμικροῦ r: ἀλλέπου σμικροῦ L 444 φηγᾶς σφιν r: φηγασφιν L
 ἠλώμην r: ἠλόμην (η priore in litura pro ει) L ἀέλ: ἐγώ r 445 sq.
 τοῖνδε δ' ὄντοιν . . . αὐτοῖν Nauckius 447 κοίτης τ' ἄδειαν
 Wecklinus, στέγης τ' ἄδειαν Nauckius: καὶ γῆσ ἄδειαν L γένους
 corruptum: τέγουσ Madvicus, κρούουσ Nauckius. σίνος alibi quidem
 apud Sophoclem non exstat, hic tamen ut poneret, Aeschyli Hero-
 dotique exemplum movere poterat 450 λάχῳσι (ου L¹ sup. ω)
 L, τόχῳσι Brunckius 451 οὐδέ Elmsleius: οὐτε L 452 ἦξει L¹:
 εἴξει L τε r: γε L 453 τε τάξ ἔμοῦ Heathius, τε τὰπ' ἔμοῦ
 olim Meinekius, τε τὰπ' ἔμοῖ Rauchensteinus, τε θέσφατα Heim-
 soethius: τὰτ' ἐξ ἔμοῦ L 454 ἀμοῖ Heathius: ἄ μοι L 457
 θέληθ' ὁμοῦ D.: θέλητέ μου L 458 προστάτισι ταῖς σεμναῖσι
 D., σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι Canterus, πρὸς ταῖσι τρεῖς σεμναῖσι
 Nauckius, qui versum post 459 conlocatum malit: πρὸς (σὺν
 superscr. L^a) ταῖσι ταῖς σεμναῖσι L versum qui Meinekio quoque
 importunus videbatur del. Schenkelius 459 ποιῆσθαι r: ποιῆσθε L
 τῆδε τῆ πόλει vel τῆδε μὲν πόλει r: τῆιδε μὲν τῆι πόλει L,
 unde τῆδε μὲν τῆ γῆ Nauckius 460 τοῖς δὲ γῆς vel τῆς δὲ
 γῆς Nauckius: τοῖς (οἶ in litura pro ἦ) δ' ἔμησ L τοῖς δ' ἔμοῖς r
 463 ἐπαγγέλλη Nauckius: ἐπεμβάλλεισ L 467 κατέστειψας r:
 κατέστιψασ L καὶ κατάσπεισον (κατάστεψον schol.) πέδον Nauckius
 469 ἀειρότου r Suid. Brunckius: ἀειρότου L 470 ἐνεγκοῦ
 Elmsleius: ἐνεγκου L 471 λάβω L^a: βαλῶν (ex λαβῶν) L
 ὅταν δὲ χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον λάβῃς schol. Ar. Ach. 961 475
 νεαλοῦς D., νεογνοῦ Valckenario praeunte olim Meinekius,

νεώρους Musgravio Reisiagio ducibus Blaydesius, *γε* (σὺ Beller-
mannus) *νεαράς* Heathius: *νεαράς* L *νεοπόκω* Canterus: *οίνεο-
τόκωι* L, *οιοπόκωι* L* (*οίπόκωι* teste Campbellio, qui *επόκω* coni.),
νεοτόκω r *βαλών* r: *λαβών* L 476 *πῆ* Hartungus 479 *δισσοῖς*
γε *πηγάς* Schneidewinus. *ἄλλον* suspectum: *τὸν τελευταῖον* δὲ
χοῦν — Heimssoethius, *τὸν δὲ λοίσθιον* *χοῦ* — Nauckius 480
πλήρη *θῶ* vel *πληρώσω* Meinekios, *πλήσας*; *ἐκδίδασκε* Her-
werdenus 481 *μηδὲ* L^r: *μῆ* L 487 *σωτηρίους* LDindorfius
Bakius 488 *σύ τ' r*: *σύ γ' L* 491 *θαρώων* Brunckius:
θαρωῶν L *παρασταίην* r: *παρασταίμην* L 492 *δὲ r*: *δ' αὖ* L
493 *παῖδε*, *κλύετον* r: *παῖδ' ἐκλύετον* L 494 AN. Brunckius:
XO. L², IEM. r *τι*: *σε* L, *τε* L corr. 495 *λείπομαι* γὰρ *οὖν*
Bothius, *λείπόμεσθα* γὰρ Nauckius 496 *μήτε* *σωκεῖν* D.: *μῆ*
δύνασθαι L 497 *ἀτέρα* Elmsleius: *ἡτέρα* L 499 *ἐκτίνοσαν*
Canterus, *ἐτελοῦσαν* Reiskius: *ἐκτείνουσαν* L 500 *τι*: *τοι* Borne-
mannus, *τῷ* Schneidewinus 502 *οὐδ'*: *ὄδ'* Hermannus Wexius
ὄφηγητοῦ δίχα vel *ὄφηγητῶν ἄνευ* Hermannus: *ὄφηγητοῦ δ' ἄνευ* L
504 *χρήσται* Nauckius: *χρήσται* L (*χρη' σται* D.) 505 *ἄλσος*...
τόδ' Elmsleius (*τόδ'* recepit Nauckius) *δέ* *τοι* L pr. ut videtur
509 *πονῶι* D., *πονεῖ* r: *πονῆ* L 510 *ἤδη* *κακὸν* spuria iudicat
Nauckius 511 *ῶρα* *με* *πυθέσθαι* v. antistr. conlato M.: *ἐραμαί*
(*ι* add. L^r) *πυθέσθαι* L 514 *ἀληθδόνας* L pr. 515 *ξενίας* LZ:
ξενίας L 516 *τὰς* *σὰς* r: *τὰς* *σὰς* L *πέπον* Bothius: *πέπονθ'*
L, unde *ἐργ'* delete & *πέπονθ'* *ἀναιδῆ* Hermannus Reisiagius
ἐργ' *ἀναυδα* Nauckius, *ἐργα* *δεινά* Gleditschius 517 *μηδαμὰ*
Brunckius: *μηδαμὰ* L 518 *ξείν'* Neuius: *ξέν'* L 519 *ῶμοι*
Hermannus: *ῶμοι* L *στέρξον*, *σ' ἰκετεύω* Bergkios Gleditschius
(= 532 *παῖδες*) 520 *πιθοῦ* Meinekios *προσχηρῆεις* r: *προ-
χηρῆεις* L 521 sq. nondum expediti: *ἠνεγκον* *ἄκων* *μέν* L,
ἠνεγκον *ἐκῶν* *μέν* non minus vitiose Bothius, *ἠνεγκ'* *ἀέκων* *μέν*
Martinus Bergkios (Gr. LG. III, 445), *ἠνεγκον* et *μέν* deleri vult
Nauckius (cf. 510). propter *τότων δ' ἀθάλακτον οὐδέν* vocem
ἄκων omnino non praecessisse vero propius est: fort. *ἠνεγκον*
AKPAN *μέν*, scil. *κακότητα*. *θεὸς ἰστωρ* Campbellius 524
ἀλλ' ἐς τί verba obscura 525 *μ' r*: *μέν* L. *ἴδριν* Mudgios: *ἴδρις* L
κακᾶ *μοίρα* Mudgios, *κακᾶν* *μ' ἐόνᾶν* (*κακᾶς* vel *αἰσχροῦς* *μ'*
ἐόνᾶς Heimssoethius) Gleditschius 526 *λέκτρων* Heimssoethius
527 *ματρόθεν* Elmsleius: *μητρόθεν* L 528 *ἐπάσω* Nauckius:
ἐπλήσω L *δυσώνυμα* *τέκν'* *ἐπάσω* Gleditschius 530 *μέν*
add. Elmsleius 532 *παῖδε* Elmsleius: *παῖδες* L 533
ὠδῖνες Nauckius 534 *αὐται* γὰρ *ἀπόγονοι* *τεαί* correctione

admodum incerta Hermannus: *σαι τ' ἄρ' εἶσιν ἀπόγονοι τε καὶ* L. *σαι τὰρ ἴσ' (ἄμ' Bellermannus) ἀπόγονοι τε καὶ* — Reisigius, *σαι τὰρ' ἀπόγονοι τ' εἶσι καὶ* — Bothius, alia alii 535 *τε* Meinekius: *γε* L, quod servant qui *τε καὶ* tuentur, velut Wecklinus: *αὐται γὰρ ἀπόγονοι τε καὶ* — *ἐμαί γε* 537 *ἰὼ μυρίων γε θῆτα περιπλοκαὶ κικῶν* Heimsoethius 538 *ἄλαστ' ὀχεῖν* Wecklinus, *ἄλαστ' ἄχη* Blaydesius 541 *πόλεος* Hermannus: *πόλεως* L 'ἐπαφέλησα prorsus incredibile est poetam dixisse pro ὤφειλον' Meinekius, qui δὲ μήποτε' ἐγὼ ταλακάρδιος ἐπαφέλησας πόλεος ἢ 'ξελεύσθαι conicit, orationis formam paulo implicatiorem ipse concedens: ἐν τᾷσδε πόλεος ὕφειλον ἐξελεύσθαι Blaydesius. ὃ μ' οὐποτ', ἐγὼ ταλακάρδιος, ἐπαφέλησε π. ἐξελ. tempt. M., ut exclamatio idem valeat atque ὃ τάλας ἐγὼ 543 *πῶς τοῦτο* Heimsoethius 544 *δευτέραν ἐλεξας* Heimsoethius 546 sq. *καὶ γὰρ ἄν, οὐς ἐφόνευσ', ἐμ' ἀπόλεσαν· ὅμως δὲ M.: καὶ γὰρ ἄλλους (ἄνους Porsonus) ἐφόνευσα καὶ ἀπόλεσα (ὠλεσα Bothius). νόμωι δὲ* L 550 *ἐφ' ἀστάλη* D., *ὅς ἐστάλη* Hermannus: *ἀπεστάλη* L 552 del. Nauckius 554 *ἀκούων* e v. 551 inrepsit: ἐν ταῖσδε λεύσσαν Nauckius, ἐν ταῖσδ' ἀπαντῶν M. 557 'περέσθαι Reisigius: *τι ἐρέσθαι* L *Οἰδίπους* Elmsleius: *οἰδίπων* L 562 *ὅς* D.: ὡς L *οἶδα καὶ τὸς* Doederlinus: *οἶδά γ' αὐτὸς* L 563 *χῶς εἰς* Dobraeus 565 *γ' ἄν* Vauvillerius: *γὰρ* L *οὐδέν' r: οὐδέν* L *οὐδέν' ὄνθ' ὅπερ σὺ νῦν* Meinekius 566 *συνεσώζειν r: συνεσώζειν σ' L* 570 *βραχέα μοι* Brunckius: *βραχέ' ἐμοί* L *δεισθαι suspectum: ὥστε βρ. μυθεῖσθαι πρέπει* olim Nauckius, ὥστε βρ. ἐμοί φράσαι πάρα Hensius 574 *διοίχεται r* Meinekius: *διέρχεται* L 580 *πον: πω* Schaeferus, *νῦν* Blaydesius 581 *πόσω γὰρ* Blaydesius 584 *ἢ λῆστις ἴσχει σ'* Keckius 586 *ἀλλ' οὐν βραχεῖαν τήνδε* Hermannus 587 *οὐκ, ἀγών (οὐκ ἀγών vel οὐχ ἀγών L pr. Cobeto Campbellio testibus) Brunckius: οὐν ἀγών, γ post οὐν eraso, L Duebnero teste. ceterum οὐ L, ω superscr. L^a, quo ὡς μικρὸς οὐκ ἀγών ὀδε indicari videtur, fortasse recte, etsi ὡς μικρὸς scribendum (cf. 443) 588 ἐγγενῶν Hartungus κάμου Schneidewinus: ἡ' μου L ἡ τοῦ λέγεις; CGEggertus 589 nondum emendatus: *κατελθεῖν κ. ἀναγκάζουσι* Nauckius, *κομίζειν κ. ἀναρκάσουσι (κ., ἀναξ, χρῆζουσι Kayserus, κ. ἐπαξιούσι Meinekius) με* FG Schmidtius, *κ. ἀναγκάζουσι σε* Hartungus 590 *οὐ θελότων* EGoebelius: *εἰ θελότ' ἄν* L 591 *ὅσ' αὐτὸς ἠθέλον* Nauckius *παρίεσαν r: παρήεσαν* L 592 *δ' om.* Stobaeus flor. XX 27, del. Brunckius*

ξύμφορος Stobaeus 594 φέγειν Herwerdenus 595 πρὸς
 κακῶν κακὰ Maehlyus 596 λέγεις Nauckius 603 ἔξαυγα-
 κάζει r 608 θεοῖσι r: θεοῖς L 610 φθίνει μένος (μὲν ἴς
 Coraëus) ψυχῆς Froehlichius 610.11 del. Nauckius, 614.15 idem
 615 γίνετε L pr. 617 καλῶς τὰ (τὸ Hermannus) ed. Lond. 1722,
 τὰ λῶστα Schneidewinus, ὃ λῶστε Nauckius: καλῶς τε L 618
 ἡμέρας τ' ἴσας Blaydesius 619 δεξιόματα r: δεξιάματα L 620
 δόρει Hermannus: δορεῖ L 622 αὐτῶν ex αὐτοῖς L 625 ἠδέξ-
 μην Nauckius 628 με L^r: μοι vel μου L 630 τῆδ' L^r: τῆι L
 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 631 ἐκβάλοι ξυνοουσίαν Nauckius
 632 ὄτω Suidas: ὄτου L φιλόξενος L^r 636 σεβισθεῖς su-
 spectum: ἄγωγε σεφθεῖς Blaydesius. an ἀγὼ σέβας θεῖς? 637
 ἔμπολιν Musgravius, ἔμπα νιν Meinekius: ἔμπαλιν L 638—641
 del. D., 640 sq. iam Nauckius 640 τόδ': τὸ δ' L, quo ser-
 vato tale quid Sophoclem dedisse Meinekius conicit: εἰ δ'
 ἐνθάδ' ἠδὲ . . . εἰτ' ἐμοῦ στείλειν μετὰ, αὐτοὶ φυλάξομέν σφε
 μὴ πάσχειν κακῶς. τὸ δ' ἠδὲ τούτων κτλ. Oldίπους r: οἰδίπου L
 643 ἦ r: ἦ L 644 θεμίσιτ' ἦν Wunderus 645 sq. ἐν ᾧ τὲ
 πρᾶξω; σοῦ γὰρ ἀντιστήσομαι. — ἐν ᾧ κρατήσεις Nauckius
 647 λέγοις L^r ut videtur: λόγοις L 652 σ' add. r 654 λει-
 πων r: λειπῶν L latet fort. ὄρα μ' ἀπειπῶν. ἔ χρη μ' ὄραν
 Spengelius Nauckius 655 ὄκνειν γ' ἀνάγκη Wecklinus
 658 sq. πολλὰ ἀπειλά κατηκέλησαν verba vix integra: πολλοὶ
 δ' ἀπειλᾶς (πολλοὶ δὲ πολλοῖς Schneidewinus) Toupinus, contra
 κατηκέλησαν in suspicionem vocat Meinekius 660 αὐτοῦ
 L pr. 663 πλεῦσιμον Meinekius, πλώμιον Herwerdenus 664
 κᾶν ἐμῆς ἄνευ (δίχα Heimsoethius) D. Hermannus, κᾶν ἄνευ γ'
 ἐμῆς Dobraeus, κᾶπὸ τῆς ἐμῆς Meinekius, qui v. seq. φώμης
 (ἀλχμῆς Herwerdenus): κᾶνευ τῆς ἐμῆς L 666 ἄλλως δὲ
 Meinekius ἴσθ' ὅτι Maehlyus 669 γὰς del. Nauckius
 670 sq. τόνδ' r ἐνθ' ἄ Porsonus: ἐνθα L 674 οἰνώπα
 νέμουσα D., οἰνωπὸν ἔχουσα Erfurdtius: οἰνωπ' ἀνέχουσα L
 676 ἀνάλιον Triclinius 678 βακχιώτας r: βακχειώτας L 680
 θεαῖς Elmsleius: θελαῖς L ἀμφιπωλῶν (ἀμφιπῶνων pr.) L
 682 ἀεὶ del. Nauckius 683 μεγάλων θεῶν Plutarchus mor.
 p. 647 B, Clem. Al. Paed. p. 218, μεγάλοιν θεοῖν Nauckius
 689 ἐπινίσσεται r: ἐπινίσεται L 691 σπερμούχου Hermannus
 692 ἄ r: αὐ L aut 696 sq. aut 709 sq. aut uterque locus
 interpolatorem experti videntur, quamvis de additamentorum
 ambitu parum constet: Δαριδι νάσφ ποτὲ βλαστὸν (= δαλ-
 μονος ἀύχημα μέγιστον) FGSchmidtio praeunte Schneide-

winus, ποτὲ iam Triclinius, Δωρίδι βλαστὸν (= δαίμονος εἰπεῖν) Nauckius, Δωρίδι νάσω πάποτε βλαστὸν (= δαίμονος, εἰπεῖν, κτῆμα [σχῆμα Bergkii] μέγιστον) Meinekii. Πέλοπος Ritscheli quoque delet 698 φλίτυμ' r Nauckius ἀγήρατον Nauckius: ἀγέληρον (ἀγήρατον pr.) L, ἀγέρατον r Pollux 2, 154 ἀτύποιοι: ἀτύφοιοι Meinekii, ἀνθοποίων Nauckius 700 μέγιστα Triclinius: μέγισται L μάλιστα Blaydesius 701 κουροτρόφον ex Hesychio Nauckius 702 τὸ μὴν τις Seebassius, τὰν οὐτις Nauckius. οὐθ' ἄβδος D.: οὐτε νεαρὸς L neque hoc nec quae sequuntur γήρα σημαίων persanata: οὐτ' ἔνεδρος οὐτε χόρας ἐμβαίων Buechelerus, alia alii 703 χειρὶ Heathius: χειρὶ L 704 αἰὲν Porsonus: εἰσαῖεν L vide tamen antistr. 710 χθονὸς add. Porsonus, quem falli ex iis quae ad v. stroph. dicta sunt veri simile est. an Nauckio duce δαίμονος, ἀχχημ' εὐκπιον scribendum? non minori certe offensioni est μέγιστον post μέγαλον quam ἀχχημα bis positum 715 ταῖσδε κτίσας r: ταῖσδ' ἔκτισας L 716 σὰ δ' Musgravius. παραπτομένα nondum expeditum: παραῖσσομένα Meinekii, περιπυσομένα Maehlyus, uterque servato εἰσαῖεν 704, ἐρεσσομένα Blaydesius 721 σὸν Nauckius: σοι L κρατύνειν ἔπη Nauckius 723 ἡμῶν Blaydesius 726 γέρον κυρῶ L² r 727 χειρὸς Naberus: χόρας L 729 ὀμμάτων vix sanum: ὀμμάτων (dat.) aut οὐ μάτην Turnerius ελληφότα Blaydesius: ελληφότας L 732 οὐχ ὡς r: ὡς οὐχ ὡς L δρᾶν: δρᾶ***v L 735 τηλικόσδ' Brunckius: τηλικόνδ' L 737 ἀστῶν ὀπὸ r Nauckius 738 οὐνεχ' ἦκε r: οὐνεκ' ἦκε L οὐνεχ' ἦκ' ἔμοιγ' ἐνὶ Bergkii 739 del. Dobraeus 741 ἰκοῦ Elmsleius: ἔκον (ἦκον L) L² 743 sq. εἰ μὴ πλείστον ἀνδροπῶν ἔφον κίκιστος, quae schol. non agnoscit, del. Nauckius 744 ἀλγῶ add. L^a τοῖσι σοῖς παθήμασιν schol. 746 δ' add. L² 751 πτωχῆ L¹ r 752 ἔγκληρος Nauckius, ἔμοιρος Meinekii: ἔμπειρος L 755 ἀλλ' εὐ M.: ἀλλ' οὐ L σὸ νιν Blaydesius: σὸ νῦν L 758 sq. τήνδε μὲν πόλιν φίλος λιπῶν Herwerdenus (λιπῶν iam Blaydesius) 759 ἢ δ' οἴκοι πλέον δίκη σέβοιτ' ἄν vix incorrupta: ἢ δ' ἐκεῖ Wecklinus, δίκην σέβοιτ' ἄν Meutznerus 761 ἀμφέρων L pr. 767 ἠθέλες θέλοντι: θέλες θέλοντι in litura angustiore ab L², videtur ἠθέλοντι fuisse 768 ἢ Elmsleius: ἦν L post 769 recurrunt ex 438 repetita καὶ μάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι, del. Valckenarius 770 ἐξεώθεις r: ἐξεώθεισ L 773 κἀγέως τόκον Herwerdenus 775 τίς αὐτῆ r: τοσαύτῃ L 776 φαγεῖν

Herwerdenus 778 *χηζοις* r: *χηζεις* L 779 *φεροι* L¹:
φερει L 780 *αρ' οδ ματαίω* Hartungus *αν post τησδ'*
 add. r. versus Nauckio molestus 781 *σδ* r: *σολ* L 783 *τοιδσ'*
 r, *τάδ'* Blaydesius: *τοις* L *κακόν* in *τις* εἰ mutant Nauckius
 Hensius 785 *οικίσης* r: *οικήσης* L 786 *ἀνατος* r: *ἀναιτος* L
τησδ' Scaliger: *τῶνδ'* L 790 de vitii sede inter criticos non
 convenit: *τοσοῦτον ἐνθανεῖν ὅσον* Langius, *ὄσοντες ἐνθανεῖν*
μόνον Blaydesius, *τοσοῦτον, ἐνθάπτειν μόνον* Meinekius 792
καί r: *ἐκ* L 793 del. Lugebilius 796 *σωτηρία* L pr. 797 *οἶδα*
γάρ: *δα* et *γ* in litura L *ἀλλ' ἴσθι* (οἶσθα anonymous apud
 Musgravium) *γάρ με τ. μὴ πείσω* (πείσω Nauckius) Meinekius
 799 *ζῶμεν* r: *ζῶμεν* L *εἰ* L, *ἦ* L¹ r 810 *δρω*: *δ. εἶ* L, *ὄσαι*
 corr. 813 sq. 'locus corruptissimus criticorum conatus elusit'
 Nauckius. *οὐχί σ', δε γνώσει φίλους* D.: *οὐ σέ, παρδ δε τοὺς*
φίλους L *μαρτύρομαι τοῦσδ', οὗς σδ πρόσθε* Erfurdio prae-
 eunte Halmius, v. Bellermanni notam app. erit. 195 816 *τοῦδε*
 Musgravius: *τῶνδε* (τῶν L) L² 818 *σσι* L¹: *σε* L 820 *οἶμοι*
 Brunckius: *ἄμοι* L (ἄμοι r) 821 *τ'* Bothius: *γ'* L 825 *τανῶν*
δίμαι' ἃ πράσσει Meinekius, (*δίκαια παρ.*) *οἷτε πρόσθεν* Koenius
εἰργάσω, de quo iam Reisigius cogitavit, Blaydesius 827
πορεύσεται L² 829 *ἀρήξαι* L pr. *δράξ* L²: *δραῖ* L 830
ἀλλὰ τῆς κόρης Turnerius. an *ἀλλ' αὐτῆ στ' ἐμή?* 837 *μαχεῖ*
 Porsonus: *μάχη* L *πημανεῖς* idem: *πημαίνεις* L 838 *ΟΙ*
 Mudgius, XO. L² 840 *δ' ἔγωγ'* r: *δ' ἔγῶ δ'* L 841. 43
προβῶθ' Nauckius: *προβᾶθ'* L 841 *ᾶδε, βᾶτε* r: *ᾶδ' ἐμβᾶτε* L
ἐντοποι Brunckius: *ἐντόπιοι* L 842 *πόλις ἐμὰ σθένει*
 correctione egere nonnulli opinati sunt: *πόλις ἐμὰ φθίνει*
 FGSchmidtus, *πόλις ἐτ' οὐ σθένει* Wecklinus, *πόλις ἀμαχανεῖ*
 Gleditschius 844 *ἀφέλκομαι* Triclinius: *ἀφέλκαμ' ᾶ* L 849
ὀδοιπορήσης r: *ὀδοιπορήσεις* L 850 *πατρίδα τε* Triclinius,
πάτρων τε Reisigius: *πατρίδα* L 853 *αὐτὸν* r: *αὐτόν* L
 857 *τοῖνδ' γ'* Wecklinus 858 *μείζον σὺ τᾶρα* Blaydesius
 859 *τίσεις* (τέσεις) Nauckius, *μοχ τοῦτοι μόνον* idem 861
 emendatio incerta. *δεινὸν λέγεις* r: *δεινὸν λέγοις* L *ὡς* add.
 Triclinius correctione parum probabili: *δεινὸν λόγοι σου* Nauckius,
δεινὸς λόγοις εἰ Wecklinus, *δεινὸν λέγοις ἂν* Hermannus, alia
 alii *λέγεις* recipientes 862. XO. *ἦν μὴ μ' ὁ κραίνων* L 863 *ᾶ θερέμ'*
ἀναιδές Blaydesius *ψαύσεις* r: *ψαύεις* L 865 *τῆς* ed. Lond.
 1747, *σῆς* Blaydesius: *γῆς* L 866 *ὅς μ'*: *ὅς* D., *ὅς γ'* Blay-
 desius. *ψιλὸν ὄμμ'* ἀποσπάσας verba vix sana: *φίλιον ὄμμ'*

ἀποσπάσας Meinekius, ψιλὸν ὄμματος τιθεὶς Froehlichius 868
 σέ τ' αὐτὸν Brunckius: σε χ' αὐτὸν L 875 χρόναι βραδύς L,
 γηρῶν βραδύς L^a, quod e γήρα βραδύς corruptum censet D. 879
 νεμῶ ex schol. Reisigius: νέμω L 882 lacunam Triclinio prae-
 eunte indicavit Hermannus: ἴστω μέγας Ζεὺς (Ζεὺς μοι ξυν-
 ἴστωρ Campbellius) Engerus supplet, εἰ Ζεὺς ἔει Ζεὺς D., σαφῶς
 ἐγώθ'α Spengelius Ζεὺς γ' ἂν Engerus: ζεῦστ' ἂν L, Ζεὺς
 ταῦτ' ἂν L^r 886 περῶσ' οἴδε δὴ Elmsleius: περῶσι δὴ L
 887 ποθ' r: ποθεν L ἐκ τίνος λόγου Nauckius 889 εἰδῶ r:
 ἴδω L 890 spurium censet Nauckius 893 τίς ε' ὁ πημήνας
 Nauckius 896 ποτ' εἰπας Nauckius 897 οὐκουν r: οὐκοῦν L
 899 θυμάτων πάρα Meinekius 902 δ' add. r 905 ἦκον
 ex ἦκεν (sic lemma scholii) L 906 οὐ μεθ' ἡν' ἂν fort. L^r:
 οὐδ' ἀφ' ἡν' ἂν L 907 nondum peraanatus. οὐσπερ Reiskius:
 ὡσπερ L τοῖς post οὗς vitiosum: ἀσπῆς ἤλυθεν νόμους ἔχων
 Nauckius. an ἀσπῆς κανόνας εἰσέβησ' ἔχων? 909 ποτ'
 ἔξει: ποθ' ἔξει L^r 910 στήσης r: στήσεις L 911 οὐτε
 σοῦ Nauckius: οὐτε μου L (οὐτ' ἔμοθ r) κατάξια Elmsleius
 912 πέφυκας ἀσπῆς Meinekius, πέφυκας υἱός Nauckius, alia
 alii 912 sq. σῆς πύλεως — εἰσαλθὼν χθόνα Nauckius 914
 κρινουσαν Meinekius 916 ἐπεισεσῶν r: ἐπιπεσῶν L 917
 ἢ βουλῆς δίχα (κενήν FKermans) Wecklinus, v. tamen 940 adn.
 919—923 del. Badhamus, 920 Nauckius 924 οὐκουν r:
 οὐκοῦν L ἐκραιβίνων r: ἐπιβαίνων L 926 πόλεως Heim-
 soethius. versum del. Schneidewinus 927 ἂν ἦγον r: ἀνήγον L
 928 ξένον r: ξείνον L ἀνοῖσ L pr. 929 αἰσχύνεις r: αἰσ-
 χύνησ L 930 ἀπτεῦ r: ἀπτοῦ L 931 καὶ φρενῶν κενόν
 Nauckius 936 τοῦ νῦθ θ' ὁμοίως Meinekius, φρενῶ θ'
 ὁμοίως Schneidewinus 938 δρῶν θ' r: δρῶν τ' L κανός
 Meinekius 939 λέγων r, νέμων Schneidewinus: λέγω L
 Spengelias 940 ἀνολβον Nauckius 941 τόθ' r: τό γ' L
 945 ἀναγνον r: ἀνασδρον L δεξοίαι' (ut Elmsleius coni.)
 Campbellio, δεξοίαι' Dusbnero teste L 946 τέκνωσ corruptum:
 τέκνω Reiskius, τοκέων Hartungus ἀνοσιώτατοι r Hensius
 948 ξυνήδη Brunckius: ξυνήθειν L χρόνιον Brunckius 954 sq.
 del. Nauckius Blydesius 957 κεί r: καὶ εἰ L 962 συμφορῶσ L
 971 ὄνειδίζεις r: ὄνειδίσεις L 972 πω r: πῶσ L γενεθλίους
 L^r: γενεθλίωσ L 976 ξυνιεις r: ξυνιεύσ L ἐς οὗς Nauckius
 977 πῶς ἂν Elmsleius, πῶς τῶν Fritschius: πῶς γ' ἂν L
 πρᾶγμ' L^r: πρᾶγ' L 978 τλήμων r: τλήμων L 984 ἀσπῆς r:
 ἀσπῆσ L 986 δυσσομεῖν r Brunckius: δυσσομεῖν L 987

ἄκων τ' ἔγγραμμα r Meinekius 988 ἀλώσομαι Herwerdenus:
 ἀνούσομαι L 989 ἐμφέρεις r, ἐμπορεῖ Madvicus, ἀμφέρεις
 LDindorfius: ἐμπερεῖς L, ἐμπορεῖς L^a 999 ἔχειν Nauckius:
 ἐμοί L 1003 θωπεύσαι φίλον Turneri 1007 τιμαῖς
 Turnebus: τιμᾶς (ex τιμᾶς) L τοῦθ' r, τῶδ' Kunhardtus: τοῦθ'
 L 1009 τ' ἐχειροῦ r: τε χειροῦ L 1010 τάσδε τὰς θεᾶς r:
 τάσδε θεᾶς L 1011 del. Nauckius, mox scribens ἐλθεῖν
 ἀρῶμαι ξυμμάχους, ἐν' ἐκμ. 1012 θ' add. r Reisigius 1015
 ἀμυναθεῖν Elmsleius: ἀμυνάθειν L 1016 ἐξειργασμένοι
 FGSchmidtius 1017 ἔσταμεν L 1018 ἀφανροῦ Turnebus 1019
 πομπὸν δέ μοι Heathius 1021 ἐνί M.: ἐμοί L 1022 σφ'
 ἄγουσιν ClOtto 1023 πολλοὶ γὰρ vel ἄλλοι γὰρ Nauckius οἱ
 σπεύσοντες dubitanter Meinekius 1024 ἐπεύξονται schol.
 lemma, r: ἐπέυχονται L (ἐπέύχονται r) 1025 εἰ' ὄφηγοῦ Blay-
 desius 1026 εἶλεν αἰροῦνθ' Meinekius ἢ Δίκη Doederlinus
 1027 'κτημέν' Turneri 1033 ξένον Nauckius 1036 οὐδέν τι
 μεμπτόν ἐνθάδ' ὦν ἐρῶ σ' ἔπος Blaydesius, qui si recte ob-
 servat ἐνθάδ' ὦν uni Creonti convenire, conicere possis οὐδέν
 σὺ μεμπτόν ἐνθάδ' ὄντ' ἐρεῖς ἐμέ 'haudquaquam me, dum hic
 moror, obiurgatorem vocabis', μεμπτός usu transitivo velut Trach.
 446 1042 γενναίον τρόπον Blaydesius 1045 τάχα σπυρο-
 φαι Nauckius 1047 μεῖξουσιν Nauckius 1050 σεμνά Valcke-
 narius: σεμναί L 1051 θανάτοισιν, eraso α, L 1052 βέ+βακε
 L pr., πέπαγε Maehlyus 1054—1058 vitiiis afflicti fere de-
 speratis 1054 ἔγρεμάχαν: ὄρει(ο)βάταν L² r, unde ἐνθ'
 οἶμαι λεῶν ὄρειβάταν Nauckius 1055 pro Θησεῖα καὶ Halmius
 δυσόμενον, D. Αἰγείδαν requirit, παιδας pro καὶ τὰς Wecklinus.
 ἀστόλοισ L¹ 1056 ἀδελφεὰς L² r Hermannus 1057 ἀντάρκει
 'mire dictum' D., qui πανταρκεῖ: ἀνταρκεῖ Meinekius 1059
 ἢ HStephanus: ἦ L 1060 λιχάδος Meinekius περῶς et mox
 εἰς νομὸν Hartungus 1065 ἀλώσεται suspectum: ἐλῶς' ἔται
 conii. M. 'vestigiiis eorum cives insistent'. de verbo ἔτης a
 librariis expulso cf. Ai. 190 adn. 1066 Θησειδᾶν r: Θησιδᾶν L
 1068 κατὰ Bothius: κατ' L vera scriptura latet: καθειῶς'
 Schneidewinus, χαλᾶ τ' (χαλῶς' Hermannus) Meinekius 1069
 ἀμπνητήρι' _ _ _ Hermannus Bothio praeuntibus D.: ἀμπνη-
 τήρια φάλαρα πάλων L (ἀμπνητήρια· τὰ φάλαρα. Σοφοκλῆς
 Οἰδίποδι ἐν Κολωνῶ Hesychius) (κατὰ) ἀμπνητήρια στομιῶν
 Wecklinus, contra recepto ὄρειβάταν: ἀμπνητήρια παλιὰ (παλικῆ)
 intellegi vult Meinekius) Hermannus. strophica si sana essent,
 sic fere responsio staret: πᾶσα δ' ὀρμάται ταχεῖ' ἀμπνητήρια

πάντα χαλῶσ' ἄμβρασις 1074 ἔρδουσ' Elmsleius Steinhartus: ἔρδουσιν L 1075 προμάται Nauckius 1076 ἐνδῶσειν schol. Turnebus, ἀντάσειν Buechelerus: ἄν δῶσειν L τάχ' εὔσοιαν Halmius, τύχαν λῶω Nauckius 1077 sq. τᾶν — τλασᾶν — ἐρρουσᾶν schol. Reisigius Elmsleius: τὰν — τλάσαν — ἐρρουσᾶν L 1078 ἀθθαίμων Bothius: ἀθθομαίμων L 1083 κύρσαιμι τῶνδ' Wunderus, κύρσαιμ' ἄνωθ' Hermannus: κύρσαιμ' αὐτῶν δ' L 1084 ἐωρήσασα Wunderus: θεωρήσασα L verba nondum emendata: Vauvillerio praeunte τῶνδ' ἀγόνων θεῶν πλήσασα (θεῶν τέρπουσα Nauckius, θεωρὸν θεῖσα Turnerius) τοῦμὸν ὄμμα Hartungus, longe aliter Meinekius: αἰθερία ἕκ νεφέλας κύρσαιμι τ. ἀγόνων ἐρωήσασα τ. οἶμα 1085 sq. ἰὼ πάνταρχε θεῶν, ἰ παντόπτα Ζεῦ, πόροις (= ἔρδουσιν ἢ μέλλουσ'; ἰ ὡς προμνᾶται τί μοι) Hermannus πανόπτα Nauckius, παντόπτ', ὦ π. Meinekius 1088 σθένει ἑρινικίω Hermannus: ἐρινικίω σθένει L 1094 διπλᾶς r: διπλᾶς L 1096 τὸν σκοπὸν Elmsleius μὲν: νῦν Heimsoethius 1098 προσπολουμένας corruptum: προσπαλουμένας Bergkius, τὰ κόρα . . τῶδ' ἄ. αἰ. ὄδε προσστείχοντε νῶν vel τῶδ' ἄσσον ὄδ' ἴοντε προσπύλων μετὰ Hensio praeunte Nauckius, fortasse ναυστολουμένας, cf. praeter alia huius usus exempla Soph. frag. 123 N., Eur. Med. 677 1099 ὦ πάτερ πάτερ r: ὦ πάτερ ὦ πάτερ L 1100 τὸνδ' r: τῶνδ' L 1103 τ' add. L¹ 1104 πρόσέλτετ' r: πρόσελθ' L μηδαμὰ r: μηδαμὰ L 1105 δότε r: τόδε L 1109 γε Reiskius: τε L 1110 ἔτ' ἄν r: ὅταν L 1111 θανὸν vix genuinum: τὰ νῦν Blaydesius οὐδ' ἔτ' ἄν πανάθλιος αἰὼν ἄν εἴη temptabat M., cf. Electrae πάγκλιαντον αἰῶνα et Ismenae in hac fabula τλάμονα: O ΑΙΩΝ, ut saepissime numero adversante articulus inculcatur (v. ex. gr. Ai. 205. 914), vide quam facile in ΘΑΝΩΝ abierit. παρεστότοιον D. Nauckius 1112 πλευρὸν r: πλευράν L ἀμφιδέξιον Mudgius, ἀμφιδέξιοι Madvicus: ἀμφιδεξιὸν L 1113 ἐμφόντε Mudgius: ἐμφότε L pr., ἐμφῶσά corr. κἀναπαύσατον r: κἀναπαύσετον (κἀναπαυστέον pr.) L 1114 vix sanus. τοῦδε: τοῦ τε L² ut videtur. τὸν πρόσθ' ἔρημον τοῦδε δυστήνου Sehrwaldius, τοῦ πρ. ἔρημον τόνδε δύστηνον Herwerdenus 1116 τοῖς τηλικοῖσδε Nauckius 1118 nondum expeditus. τοῦργον τοῦτ' ἐμοί τ' Hermannus: τοῦργον τοῦμὸν L οὐ κἄστι τοῦργον· τοῦμὸν ὄδ' ἔσται βραχὺ Wexius, καὶ σοί γε τοῦργον τοῦμὸν εἴρηται βρ. Spengelius, alia alii, fortasse καὶ σοί e v. 1124 inlatum in εἴσει corrigendum est, ut τοῦδε χρῆ κλύειν εἴσει τε τοῦργον similiter

dictum sit atque OR. 1517 λέξεις, καὶ τότε εἶσομαι κλών, ubi Nauckius videndus: pro ἔσται possis ἔσάτω, quod v. Blayd. ad Ai. 1084 1119 post θαύμαζε distinguit Winshemius, post λιπαρὲς alii 1121 τὴν Musgravius: σὴν L 1124 πόροιεν L^r: πορείεν L, unde παρῶϊεν Meinekius. πόροιεν οἱ Hartungus 1125 τό γ' r: τοῦτό γ' L 1130 χέρ', ὄναξ, δεξιάν r: χαῖρ', ὄναξ, δεξιάν τ' L 1131 τ', εἰ vel θ', ἦ r: τ' ἦ L 1132 ἔρνος Αἰγέως M., Thesei nomen requiri Hermannus intellexit: ἄθλιος γηγῶς L 1133 τὸς Hermannus: τὸς L 1135 ἐμπείροις ἐμῶν D., ἐμπείροις κανῶν et mox συνταλαιπωρεῖν κακὰ Nauckius 1137 οὐ δ' L^r: οὐ τ' L 1141 οὐτ' Elmsleius: οὐδ' L 1142 del. Nauckius 1148 ἀγῶν ἠρέθη Heathius, οὗτος ἠρέθη Bothius Meinekius: ἀγῶν οὗτος ἠρέθη L, quod omissio μάτην servari posse Schaefero et aliis praeceuntibus monet D. 1149 ἐκ τούτοις Nauckius 1150 ἐκπέπτωκεν r et Campbellio teste L, unde εἰσπέπτωκεν Turnerius 1151 στείχοντι r: στήχων τί L 1153 ἀνθρώπων ex schol. Brunckius: ἀνθρώπων L 1155 μὴ r: μ' L πυνδάνει suspectum 1156 σοί γ' ὀμόπτολιν Nauckius 1159 ὀρμώμην r: ὀρμώμην L 1160 προσχρηῖζοντα r: προσχρηῖζοντι L 1164 sq. vitio inquinatū nondum persanato: τ' add. Heathius, quo carere possis, modo recte Nauckius scribat ἐλθεῖν θέλοντ' (poterat tamen μολεῖν θέλοντ'). ἐλθεῖν μόνον Vauvillerius 1169 φίλτατ', ἴσχε σ' Doederlinus, φίλτατε, σχες Heathius: φίλτατ' ἴσχεσ L οἴπερ L corr. 1171 ὁ πρόστροπος Hartungus 1172 δν ἄν ἐγὼ Vauvillerio praeceunte Brunckius 1176 τοῦδ' Elmsleius 1178 εἰκαθεῖν Elmsleius: εἰκάθειν L 1181 κεί r: καὶ εἰ L 1183 θ' L^r: δ' L 1187 κακῶς Hermannus: καλῶς L 1189 μηδὲ Dawesius: μήτε L 1190 δυσσεβέστατ', ὃ πάτερ Dawesius, κάσεβεστάτων, πάτερ Toupius: δυσσεβεστάτων πάτερ L 1189—1191 del. Meinekius 1192 ἔασον ed. Londin. 1722, ἔα τόδ' (similia alii) FGSchmidtus, εἶξον Musgravius: αὐτόν L pr., αὐτόν corr. 1194 ἐξαπάδονται r: ἐξαπαίδονται L 1195 εἰς ἐκεῖνά μοι Camerarius 1196 ἀπαθες r: ἀ' πάθεσ L 1197 λεύσσης Piersonus: λύσσις L 1199 οὐχί βαιὰ Musgravius: οὐχί (οὐ r) βίαια L 1204 βαρεῖαν ἠδονὴν verba obscura: βαρεῖαν δὴ δόσιν Blaydesius 1205 ἔστω δ' ὠδ' ὄπως Nauckius 1208 χροῖζω λέγειν Wecklinus 1209 δ' post κομπεῖν add. L^r οὐ δ' ὦν σῶς ἴσθ' Scaligero praeceunte D., οὐ σῶς ὦν ἴσθ', de quo Meinekius quoque cogitat, Wecklinus: οὐ δὲ σῶν ἴσθι L, δέ σε superscr. fortasse L^r, quem veri simile est κομπεῖν δ' οὐχί, βούλομαι δέ σε σῶν, ἴσθι vo-

luisse. alioquin εὐ δὲ σὺν οἷδ' possis cum Meinekio, et fuere
 qui similia temptarent 1210 σῶζει r: σῶζει L 1211 sq. τοῦ
 et χρῆζει om. L pr. 1212 τοῦ μετρίου πέρας ex schol. Schneide-
 winus 1213 σκαιοσύνας ὀφείλων Maehlyus. si quid mutan-
 dum, σκαιοσύνας πέλας ζῶν malit M. cf. Nauckium ad O. C. 7
 1215 sq. πολλὰ μὲν ἀμέραι μυρία Nauckius 1218 sq. ἔπον.
 ἔταν τις L^x: ὀπότ' ἄν τις L 1219 προβῆ Nauckius 1220
 τοῦ δέοντος Reiskius, τοῦ σθένοντος Musgravius ὁ δ' Her-
 mannus: οὐδ' L 1221 sq. ἄλυρος ἄχορος ἀνυμναιος 'μοῖρ'
 δι' ἡλδος ἀναπέφηγε Martinus 1225 ἐπει φῶγη Maehlyo prae-
 eunte Nauckius 1230 κοῦφας L pr. φέρων r: φέρων L, unde
 κοῦφος, ἀφροσύνας γέμων Nauckius. an κοῦφας ἀφροσύνας
 ἔρον? ut τὸ νέον nominativus sit 'ubi iuventias nugis delectari
 desiit' 1231 πλαγὰ Vauvillerio Dobraeo praeuntibus Her-
 werdenus: πλάγγθη L τίς πλάγγθη ποτὲ μόχθος ἔξω Schneide-
 winus, τίς μόχθος πολὺπλαγκτος ἔξω Nauckius 1233 φθόνος
 Faehsius: φόνου L 1234 καὶ φόνου Faehsius: καὶ φθόνος L
 1235 κατάμυκτον r: κατάπεμκτον L 1240 ποτιόθεν Reisigius
 1242 ὡς Brunckius: ὡς L 1244 ἄται r: αἴτε (αἴτε pr.) L
 1248 δ' ἐννοχίαν ex schol. Lachmannus: δὲ νοχίαν (νοχίαν r) L
 'Ριπὴν schol. 1250 ἀνδρῶν μονοθεῖς Heimsoethius, alia alii.
 versum del. D. Nauckius 1251 ἄσταυτα Bothius 1256 ver-
 sum serius in marg. additum del. Nauckius v. seq. coniciens
 σὺν σφῶν δν ἠδρῆκ' 1258 ὁ δυσπιπῆς Nauckius 1259
 πίνος Scaliger: πίνος L 1262 φέρει r Meinekius τοῖσδε
 συμφέρει Blaydesius 1266 τὰμὰ Reiskius: τὰλλα L 1270
 προσφορὰ r: πρόσφορα L 1273 οὐ δ' ἀνταμείβει Meinekius,
 οὐδ' ἀνταμείψει Wecklinus 1274 μηνίεις r: μηνιῖσ L 1277
 δυσπρόσωπον Nauckius 1278 τὸν θεοῦ Blaydesius 1279 οὕτως
 ἀφῆ με D.: οὕτως μ' ἀφῆι γε L 1280 ὃν χρεῖος Nauckius
 1281 στέρξαντα dubitanter Meinekius 1286 ἐνθεν r: ἐνθε L
 1288 ἀσφαλεῖ r: ἀσφαλῆι L 1290 τοῖνδ' ἀδελφοῖν Nauckius
 1293 ἀνάροχος Nauckius 1294 γεραίτερος Iacobsius Nauckius:
 γεραιτέροι L 1297 οὐδ' ἔργου Hermannus: οὐτ' ἔργου L 1300
 κλύων r. συνεῖς τε κἀπὸ μαντ. τ. κλύων Hartungus 1304 δόρει
 D.: δορὶ L 1306 τοῖσδ' L^x: τοῖς L 1310 αὐτός τ' Reiskius:
 αὐτός γ' L 1311 σὺν ἐπτά τ' ἀσπίσιν Bergkius 1313 οἶουσ
 L pr. δορυσσοῦς Reisigius: δορύσσοις L 1314 δόρει Seidlerus
 Hermannus: δορὶ L οἰωνῶν νόμοις Maehlyus 1321 τῆς θαρῶν
 ἀδμήτης χρόνον Nauckius 1322 κεδνός Nauckius 1326 ἀμφὶ
 παίδων LDindorfius 1328 εἰκαθεῖν Elmsleius: εἰκάθειν L

1332 σὺ: σοὶ L pr. τοῖσδ' ἐφέφεται κράτος Nauckius 1333
 κρηνῶν suspectum: κείνων (scil. χρηστηρίων) Herwerdenus,
 Θηβῶν Nauckius 1334 παρεικαθεῖν Elmsleius: παρεικάθειν L
 1336 οἰχνοῦμεν FGSchmidtius 1337 ἐξειληχότες r: ἐξειλη-
 φότες L 1339 ἀγγελῶν L pr. 1340 ξυμπαραστήσει r:
 ξυμπαραστήσεις L χερὶ Blaydesius 1341 καὶ πόνω r Nauckius
 1343 ἐκβαλῶν L pr. 1346 Οἰδίπους Valckenarius: οἰδίπου L
 1348 δημοῦχος L^z r: δημοῦχοι L Reisigius 1351 οὐ τῶν vel
 οὐδ' ἄν Brunckius: οὐτ' ἄν L 1352 γ' ἐμοῦ r: γέ μου L
 1353 ἂ τὸν: ἀπὸν L pr. 1355 σὸς L^z r: σοὶ L 1357 φορεῖν r:
 φέρειν L, quod qui servat Meinekius τροφᾶς conicit pro στολαῖς
 1358 sq. ἐν πόνω κακῶν vix sanum: ἐν βυθῷ Reiskius, ἐν
 πότμω Bergkius, contra τυγχάνεις ἄκων Turnerius 1360
 κλαυστὰ (κλαυτὰ r) δ' ἐστὶν L^z: κλαυστ' ἐστὶν L 1361 ἕωσπερ
 Reiskius, ἕς περ Meinekius: ὡσπερ L φονέως r: φονέος L
 μνημνημένον D. 1363 δ' add. L^z 1367 δ' αἶθε μ' L^z: δαί
 μ' L 1370 sq. nondum expediti. πω L¹: που L νῦν ὀρᾶ μὲν
 (εἰσορᾶ νῦν Heimsoethius) r, τοιγὰρ σε δαίμων . . . δεσ ἀπτίκ'
 Dobraeus, alia alii 1371 εἰποθ' Heimsoethius 1373 κείνην
 ἐρείφεις Turnebus, σὴν τήνδ' ἐρεῖ τις Blaydesio praeunte
 Turnerius: κείνην ἐρεῖ τις L 1376 ἀγκαλοῦμαι D. 1378 οἷ
 τυφλοῦ π. Badhamus 1379 ἐφύτην Elmsleius: ἔφντον L
 1381 κρατοῦσιν suspectum: κρανοῦσιν Hartungus, κρινοῦσιν
 olim Nauckius 1382 θρόνοις Bergkius 1386 δόρει Her-
 mannus Reisigius: δορεὶ L 1388 θανεῖν κτανόνθ' Blaydesius
 1389 τὸ Hermannus: τοῦ L 1390 'quid sit πατρῶον ἕρεβος
 nemo adhuc docuit' Meinekius: πέλωρον vel Στύγιον ἀρωγὸν
 (στυγνοῦ 'παρωγὸν poterat) Schneidewinus, κάτωθεν Nauckius
 1394 ἄπασι dubitanter Meinekius, τοῖς πᾶσι Nauckius, qui
 tamen verum abesse malit 1396 ἀπτοῦ Brunckius: ἀπτοῦ L
 1398 σον Wecklinus 1402 τινι Tyrwhittus: τινὰ L 1407
 σφῶ γ' ἐὰν Elmsleius: σφῶν γ' ἄν L 1410 κᾶν r: κ' ἐν L
 1414 πεισθῆναι r: πισθῆναι L 1415 τὸ add. r (μοι al.): fort.
 ποῖον τόδ', ut O. R. 571 et alibi 1416 στρέψας — ὡς τάχιστ'
 ἄγε Blaydesius Badhamus, στρέψαι — ὡς τάχιστά σε Meinekius,
 ipsum quoque Blaydesius 1417 σέ τ' Brunckius: σέ γ' L
 ὡς μὴ σέ τ' ἀπὸν καὶ κάσιν διεργάση Naberus 1418 τε r:
 γε L ἄν Vauvillerius: ἀδ L 1419 ἄγοιμι τακτόν Martinus,
 ἄγοιμ' εὔτακτον Nauckius 1424 ἐκφέρεις Tyrwhittus 1425
 ἂ σφῶν Turnerius ἐξ ἀπτοῖν Blaydesius 1429 οὐκ r: οὐδ' L
 1435 σφῶν δ' εἰς διδοίη Burgesius, σφῶ δ' εἰδοίη Hermannus:

σφῶιν δ' εὐδοκίῃ L τελεῖτε r: τελοῖτε L corr. (τελεῖται pr.) τάδ' εἰ θανόντι μοι τελεῖτ' Lobeckius 1436 post alios del. D. ἐπέι οὐ με ζῶντα r Elmsleius, quam scripturam probans Madvicus versum versui 1409 subicit 1437 τ' r: γ' L 1438 ἀθῆις r: αὐτίσ L 1441 πιθοῦ r: πείθου L 1444 φῆναι Meinekium, κῶναι Nauckium. si quid mutandum, ἐφείναι 'zu verhängen' malit M. σφῶ Elmsleius: σφῶιν L 1448 νέα add. Hermannus 1450 κυχᾶνει Hermannus, κυχᾶνη Wecklinus: κυχᾶνη (τυγχᾶνη L) L^a 1451 ματᾶν Blaydesius 1454 ὄρᾶ δ' ὄρᾶ Bergkium πάντ' ἀεί D. ἐπεὶ μὲν ἕτερα (ἐτέρα L pr.) nondum expedita: ὀπισθεν ἕτερα Schneidewinus. 'apertum est requiri participium' Meinekium, qui ἐφείς coni. στρέφων (τρέπων schol.) Hartungus, ἐπέχων Wecklinus 1455 τὰ δὲ παρ' ἡμαρ ex schol. Canterus: τὰδε πήματ' L τὰ δ' ἀθῆις παρ' ἡμαρ Meinekium 1457 πῶς ἂν οὖν τις ἔντοπος GHMuellerus 1462 μάλα μέγας L² in litura quinque litterarum: inde Nauckium, partim Hartungo praeunte, κτύπος ὕδρ' ἐρέπεται' διόβολος ἄφατος' ἐς δ' ἄκραν (= νέα τὰδε νεόθεν ἤλυθεν' βαρύποταμα παρ' ἀλαοῦ ξένου). μέγας ἴδε μέγας pro ἴδε μάλα μέγας Meinekium ἐρέπεται r: ἐρίπεται L 1466 ὄρανία D. correctione admodum incerta, οθρία Elmsleius, ὀμβρία Bergkium, αἰθρία Meinekium, alia alii: οθρανία L fort. οὐ χαλᾶ γὰρ ἀστραπή· φλέγει πάλιν 1468 ἀφήσει L corr.: ἀφήσ (in ἀφ' ἧσ mutatum) L ἀφήσει βέλος Meinekium, τί φήσω τέλος olim Nauckium, ἀφρήσω τέλος FGSchmidtus 1469 δέδεια r: δέδεια L δ' Triclinius: τόδ' L δέδοικα δ' οὐ (= χρόνος στρέφων) Nauckium 1470 οὐδ' ἄνευ Heathius 1472 τῶδε τάνδρῃ, de quo iam Elmsleius cogitavit, Blaydesius 1474 et infra 1488 AN. Turnebus, ᾗ L³ πάτερ add. D., τοῦτο post οἶσθα vel post τῶ δὲ add. r 1481 ἀφεγγῆς r: ἀφθεγγῆς L 1482 σοῦ τόχοιμι Cobetus: συντόχοιμι L 1486 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 1488 ἐμφῶσαι Hermannus, ἐμφῆναι Nauckium φρενί e v. proximo invasit: ξένφ Wunderus 1490 τυγχᾶνων nondum expeditum: ἀρτίως ex schol. Blaydesius 1491 sqq. mendosae versuum lacinae criticorum conatus eludunt eludentque: parum proficiunt strophica. ἰὼ alterum add. Hermannus. lacunam Reiskio praeunte indicavit D. ἄκρον Vauvillerius: ἄκραν L 1492 ἐπὶ γύαλον r: ἐπιγύαλον L relicto post hoc vocabulum sex vel octo litterarum spatio 1494 Ποσειδωνίω r: ποσειδωνίω L Ποσειδανίω Bergkium, Ποσειδανέω Meinekium. θεῶ Hermannus: θεῶι τυγχᾶνεισ L 1495 ἀγίζων L^a r: ἀγιάζων L ἰκοῦ Elmsleius: ἰκου L 1498 καθῶν r: καθῶν L 1499

σπεύσον, *ἄισσ'* Triclinius, *ἄσσον ἄισσ'* Engelmannus, *ἄσσε νυν,*
ἄισσ' Elmsleio praeunte Gleditschius: *ἄισσ'* L 1501 *ἀστῶν*
 Reiskius: *ἀστῶν* L *versum del.* FGSchmidtus, qui v. praeced.
καινῶς conicit 1506 *τῆσδ' ἔθηκε* Heathius, *ἦκε τῆσδε* Rei-
 sigius: *θήκε τῆσδε* L 1510 *τῶ δ' ἐκπέπεισαι* M.: *ἐν τῶι δὲ*
κείσαι L 1512 *σημα τῶν* D.: *σημάτων* L σ. τ. *πεπρωμένων*
 Nauckius 1514 *αἱ πολλὰ βρονταὶ r, δηλοῦσι βρονταὶ* Reiskius: *αἱ*
πολλὰ βρονταὶ L 1515 *στρέψαντα* (x) Piersonus, *σηήψαντα* For-
 sterus: *στρέψαντα* L 1517 *χρή r: χρήν* L 1519 *γῆρας ἄμοιρα*
 Nauckius. *ση τε κείσται* L² ut videtur 1522 *τόμβον δὲ* Schneide-
 winus 1523 *del.* Herwerdenus 1525 *γειτονῶν* L²: *γειτόνων* L
 1529 *στέργων ὄμας r: στέργω νόμοι* L 1531 *ἀφινηῆ r: ἀφινη* L
 γόνω Nauckius: *ρόνοι* L 1534 *ὅπ' ἀνδρῶν* Schaeferus *αἱ δὲ*
μυρία πόλεις vix sana: οἱ δὲ μυριοὶ πόλεως Wecklinus, *οὗ δὲ*
κυρία πόλις Nitzschio Kaysero praeuntibus Nauckius 1540
τοῦκ θεοῦ πτερόν Matthiae 1541 *μηδ' ἔτ'* Reisigius Her-
 mannus: *μηδέ γ'* L 1548 *σῶδ r: σῶδι* L 1549 *πον r:*
ποῦ L *ποτ' L* in litura, fuit .στ. ὃ *φῶς, ἀφεγγές πρόσθε π.*
π. ἦσθ' ἔμοι Nauckius 1551 sq. *τὸν τελευταῖον βίον κρύφων*
verba corrupta: ἔρπα τὴν τελευταίαν, βίον κρύφων Musgravius,
τόνδε δελαιον (τὸν ταλαίπωρον FGSchmidtus) *βίον κρύφων*
 Martinus, alia alii 1555 *μεμνησθε* Elmsleius 1556 *ἀραῆ*
 Meinekius 1559 *Ἀιδωνεῦ Ἀιδωνεῦ* Hermannus: *ἀιδωνεῦ ἀιδωνεῦ* L
 1560 *ἴσσωμαι* D., *δίδου μοι* ex schol. Hartungus, *αἰτούμαι* Doeder-
 lius, aut idem aut 1571 *ἐν πετρῶν* Meinekius: *ἴσσωμαι* L vera
 scriptura latet 1561 *ἐπιπόνω* Seidlerus, *μη' ἐπιπόνω* Bergkius:
μητ' ἐπιπόνω L 1562 *ἐξανῶσαι* Vauvillerius (*κατανῶσαι* schol.):
ἐκτανῶσαι L 1564 *νεκρῶν* Triclinius: *νεκρῶν* L 1565 *ἀνταλ-*
λαγὰν Buechelerus: *ἀν καὶ μάταν* L 1567 *σπε* Reiskius:
σε L 1568 *ἀμαιμάκου vel μαιμάκου* Meinekius: *ἀνικάτου* L
 1570 *ταῖσι* Bergkius: *φασὶ* L *πολυξένοις* Musgravius: *πολυ-*
ξέστοις L 1572 *ἀδάματον* Brunekius: *ἀδάμαστον* L 1573 *ἔχει*
 Triclinius: *ἀνέχει* L 1574 *ὄν: τόν* Hermannus, *δός* Nauckius
 1575 *ἐκ καθαροῦ* Madvicus, *ἐκ καθαρῶν* Meinekius. *μολεῖν*
 Hermannus 1578 *τὸν r: τίν'* L *αἰὲν ἄπυρον* L pr. 1579
ξυνομώτατον Elmsleius 1584 *corruptus: ἐκείνον ἄρτι β.*
 Meinekius, *κεῖνον τὸν ἄβιον β.* Nauckius, alia alii. fortasse
κεῖνον τὸν ἄνδρα 1585 *κάπόνω r: καὶ πόνωι* L 1588 *ἔφη-*
γητήρος r: ἔφ' (ἀφ' pr.) ἡγητήρος L 1590 *ὄδον r: ὄδον* L
 1592 *πολυσχίστων* Heathius: *πολυσχίσται* L 1595 *ἀφ' οὗ*
 Brunekius: *ἔφ' οὗ* L *μέσος* Musgravius: *μέσον* L *τούτου μέσος*

Nauckius. τοῦ τε Θορικίου r et ut videtur L²: τοῦδ' ορικίου L
 τοῦ τ' Ἐρικίου Meinekius, τοῦ τε τρικορῦφου Schneidewinus
 1596 ἀπὲ λαίτου Canterus, καὶ τολαίτου Dobraeus 1597
 ἔλυσε r: ἔδωσε L 1600 τὰ δ' r: τῶιδ' L ἐπόψιον r 1601
 πηγὴν LStephani μολόσσα r, μολόντε D. 1602 βραχεῖ
 Reisigius ἐπέφρασαν Blaydesius 1604 πάνθ' ὅσ' εἶπ'
 ἔδωκε πρὸς ἠδοσὴν M.: παντὸς εἶχε δρῶντος ἠδοσὴν L 1605
 ἀργὸν οὐδὲν r ἐφίετο r: ἐφέλετο L 1608 πεισόντ' ἔκλειον D.
 ἀνέεσαν r: ἀνέεσαν (ἀνήεσαν L¹) L 1609 καμμυγεῖς Nauckius
 1614 τὴν δύσπονον τήνδ' Blaydesius 1619 varie tempta-
 tus. τὸ λοιπὸν ἦ. τὸν βίον δ. Elmsleius, τὸν λοιπὸν ἦ. βίον
 ἐκδιᾶξετον Meinekius, τὸν λοιπὸν ἦ. τοῦ βίον δ. Suida ducē
 Froehlichius: τὸ λοιπὸν (τὸν λοιπὸν r) ἤδη βίον διᾶξετον
 L 1622 οὐδ' ἔτ' Turnebus: οὐδέ τ' L 1625 εὐθείας D.
 1626 Hermannō praeunte Lehrsius del. ἄλει r πολλᾶς
 Blaydesius 1627 sq. τί μέλλομεν; χάρεϊ Nauckius 1632
 ἀρχαίαν suspectum: ἀρχαίαν Wecklinus, ἀρχαίαν LSchmidtius
 1636 μέλλης r: μέλλεις L νέμης FGSchmidtius 1636 οὐκ
 (οὐδ' Bergkius) ὄνον μετὰ Bothius: οὐκ οὐκτον μετὰ L 1640
 τλάντε D. φρενὶ r: φέρειν L versum del. Nauckius 1641
 μηδ' r: μή μ' L 1644 μανθάνειν Reiskius 1646 εἶτ' ἀστακτὶ
 Blaydesius, εἶτ' ἀπασκα Nauckius 1647 στείχοντες Nauckius
 1648 ἐξαπειδομεν suspectum: πάλιν στραφέντες εἶδομεν Nauckius
 1650 ἐπισκεπῆ Rauchensteinus 1652 ἀνασχέτον L pr. 1658
 αὐτὸν r: αὐτῶν L 1659 ἐξήραξεν Maehlyas, ἐξέφλεξεν Blaydesius
 1662 διστᾶν Madvicus ἀλάμπτεον L², ἀναύγητον Piersonus
 1663 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L 1664 ἀλγεινὸς r: ἀλγεινῶς L
 1669 φθόγγοι σφε r: φθόγγοις δὲ L 1670 αἰ αἰ ed. Glasg.
 1745: αἰ αἰ φεῦ L ἔστι νῶν r: ἔστιν νῶν L 1671 sq. οὐ τὸ
 μὲν, ἄλλο δὲ μή, πάθος ἔμφυτον ἀλαστῶρων ἐκ δαιμόνων στε-
 νάζειν vel tale quid requirit Nauckius 1672 ἄλαστον L 1673
 ὄτινε Badhamus: ὄτινι L 1675 παρέρρομεν Hartungus, ἀπελαύ-
 σαμεν Arndtius 1676 παθόντε Brunckius Cobetus: παθούσα
 (παθούσα pr.) L 1677 ἔστιν μὲν Hermannus: οὐκ ἔστι μὲν L
 1678 ἐν Canterus: εἰ L 1680 μήτε νοῦσος ex schol. Reisigius,
 dubitanter tamen, similia alii 1682 φερόμενον Kunhardtus,
 φερόμεναι Hermannus: φαινόμεναι L 1683 ὀλεθρία r: ὀλε-
 θρία L 1684 βέβακε r: βέβηκε L 1685 πόθι γὰρ Heim-
 soethius 1689 πατρὶ D.: πατρὶ ξυνθανεῖν γεραῖω L 1693
 διδύμα τ. ἀρίστα Triclinius, διδύμα τ. ἀρίστω Nauckius: διδύμα
 τ. ἀρίστα L 1694 τὸ παρὸν Sallierius apud Heathium Naucki-

καλῶς Elmsleius: καλῶσ φέρειν χρῆ L 1696 μηδὲν D., μηδ' ἔτ' Bellermannus qui φέρειν χρῆ tuetur: μηδ' L ἄγαν Burtonus: ἄγαν οὕτω L 1696 κατάμμεπτ' L^a: κατάπεμπτ' L ἀπέσβη schol. MSchmidtius: ἔβητον L, ἔβήτην Elmsleius 1697 τοι add. Hartungus (= αἰαῖ φεῦ) ἦν τις r: ἦν τισ ἦν L 1698 δ μηδαμὰ Brunckius: ὁ μηδαμῆι L quae sequuntur vitio adfecta sunt: δὴ φίλον ἦν φίλον Brunckius, δῆτα φίλον φίλον Firnhaberus. an δῆτ' ὄφειλεν φίλον? 'quod nunquam debebat iucundum esse, iucundum erat' 1699 ὁπότε (ἕως Heimsoethius) γ' ἔτ' αὐτὸν Arndtius, ὀπηνί' αὐτὸν M. 1702 γὰρ ὦν Hermannus, θανὼν Elmsleius, περ ὠδ' Meinekius, alia alii: γέρον L 1703 τᾶδε Triclinius: τάδε L 1709 ἀνὰ Hermannus: ἀει L 1710 δακρυδὸν r Reisigius: δάκρυον L 1712 τόσον Arndtius: τοσόνδ' L 1713 quae post ἄχος sequuntur ἰὼ μὴ γὰσ ἐπὶ ξένιασ θανεῖν ἐχρηίξασ ἄλλ' ut e v. 1705 lacunae explendae causa inlata del. D.; qui servant, varie corrigunt (μὴ del. Nauckius) 1715 πότμος ἔμ' Nauckius post πότμος quae sequuntur ἀόθισ ὠδ' ἐρημος ἄπορος (= 1735) del. Lachmannus 1718 ἐπαμμένει Hermannus: ἐπιμένει L τὰσ add. Hermannus τὼ πατρὸσ ὠδ' ἐρήμω D. 1722 λήγετ' ἤδη τοῦδ' (= μηδ' ἄγαν οὕτω) Hermannus 1725 δέξομεν r: δέξωμεν L 1728 ἐγὼ r: ἔγωγε L 1729 τὰδ' add. L^z 1733 ἐπενάριξον Elmsleius: ἐνάριξον L 1734 πῆ r Halmius: ποῖ L 1736 ἄξω r 1739 sq. ἀπέφυγε AN. τί; XO. τὰ σφῶν Hermannus (τὰ σφέτερα Heimsoethius): ἀπεφεύγετον σφῶιν L 1739 ἔφηνγε Heimsoethius, cf. quae disputat RKlotzius Jahresber. 1883. XXXVI. III. p. 359 1741 ὄπερ νοεῖσ Graserus: ὄπερνοεῖσ L 1744 ἐπεῖχε Wunderus, ἐπήει Bothius: ἐπέει L 1745 ἄπορα Wunderus, ἕτερα Meinekius: πέρα L 1746 ἐλαχέτην Elmsleius: ἐλάχετον L πέλαιγοσ ἐλαχεσ (ἐλάχετ' poterat) ἄτασ Blaydesius 1747 del. D. 1748 αἰαῖ D.: φεῦ φεῦ L μόλωμεν r, μένωμεν Schneidewinus: μέλωμεν L 1749 τίν' ἔτι με Hermannus: τί με L 1751 παύετε θρηῆνον r Nauckius 1752 ξόν' ἀπόκειται Reisigius, ξενία κείται Meinekius, νῆξ ἀπόκειται (ἐπίκειται Wecklinus) Martinus, ξυνπόκειται Wilamowitzius hom. Unters. 325: ξυναπόκειται L 1754 προσπίττομεν r: προσπίττομεν L 1755 χρεῖαν Brunckius 1757 καῦται Meinekius 1758 ἄλλ' οὐ θεμιστόν Bothius, ἄλλ' ἀθεμιστόν Nauckius: ἄλλ' οὐ θεμιστόν (eraso σ) κείσε μολεῖν L 1764sq. κακῶν — ἄλυκον Hermannus. ἄσυλον Wecklinus, ἄδρον Nauckius 1766 ἔκλυε L 1768—79 del. Nauckius, 1777—79 Ritterus 1771 ἴοντε Naberus

1772 τοῖς ἡμετέροισιν ὀμαίμοις Meinekius 1773 δράσω τάδ' ἐγὼ
 RKlotzcius. si quid mutandum, καὶ τάδε δράσω conici possit.
 ὀπόσ' Porsonus, ἄσο' Nauckius: ὄσ' L 1775 ἔρρει r: ἔρρεισ L
 1776 οὐ Hermannus: οὐ γὰρ L 1777 μηδ' Elmsleius: μήτ' L
 ἐπὶ πλείω r: ἐπιπλείω L 1778 θρήνον r: θρήνων L

ANTIGONA.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΤΕ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ. 3 ἀνήρηται: ἀνήρη-
 ησεν ἐαυτήν Wecklinus 8 Μαίονα ex Homero Nauckius:
 αἰμονα L, μαίδονα L^a, μαίμονα r

ΣΑΛΟΤΣΤΙΟΤ. 5 Λαοδάμαντος ex Apollodoro Brunckius:
 λαομέδοντος L

V. 1 κοινὸν suspectum: κλεινὸν Wecklinus, μούνον MSchmid-
 tius, qui λοιπὸν poterat 2 sq. conclamati: ἄρ' εἶσθ' ὅ τι Ζεὺς D.,
 ἄρ' οἶσθα δὴ Ζεὺς Meinekius, ἄρ' οἶσθ' ὅ τι ζῆ Turnerius. ἐλ-
 λειπόν D.: ὀποιὸν L ζώντοιον ORiemannus ἄρ' οἶσθά πού τι
 (οἶσθας ἐν τι Nauckius) τῶν ἀπ' Οἶδ. κακῶν, ὀποιὸν οὐ Ζεὺς
 v. ε. ζ. τ.; Heimsoethius, ἄρ' οἶσθ' ὅ τι Ζεὺς νῶν ἐτι ζώσαιν
 τελεῖ, ὀποιὸν οὐχί τ. ἀπ' Οἶδ. κακῶν; Nauckius, ἄρ' οἶσθ' ὅτι
 Ζεὺς τ. ἀπ. Οἶδ. κακῶν οὐκ εἶσθ' ὀποιὸν οὐχί νῶν ζ. τελεῖ; Paleius
 4 ἀτήσιμον (ἄτης μέτα Johnsonus, ἀτήριον Brunckius, ἄτης γέμον
 Hermannus) D.: ἄτησ ἄτερ L loco desperato Oedipus nondum
 exstitit 6 εἰσόπωπ' ἐγὼ φίλων (φίλων Morstadtius) Todtius,
 versum abesse malit Nauckius 7 καὶ νῦν τοιοῦτ' Naberus
 8 τὸν τόραννον Nauckius 10 τάξ' ἐχθρῶν Blaydesius 'ne sic
 quidem versus placet' Nauckius 13 δύο L^a: δύο L 18 ἦδη
 schol. Pierionus: ἠιδεῖν L 23 sq. σὺν δίκη χρησθεῖς δικαία
 interpretationem eludunt necdum probabiliter emendata sunt:
 σὺν δίκη χρηστοῖς δικαία FGSchmidtius, similia alii, Ἐτεονλέα
 μὲν σὺν δίκη (ἦ) δίκη Schneidewinus, ὡς λόγος D., ὡς νόμος
 Kayserus) κατὰ χθονὸς ἔκρωψε Iacobus, v. 24 del. Wunderus
 29 ἄκλαντον ἄταφον r: ἄταφον ἄκλαντον L 30 θησαυρὸν
 suspectum: γλυκὴ ἔρμαιον ex schol. Heimreichius Beitr. p. 9
 εἰσορῶσι vir doctus apud Burtonum: εἰσορῶσι L versum de-
 lendum censet Nauckius 31 σοὶ Schaeferus 33 τοῖσι Hea-
 thius: τοῖσ L 34 προκηρύξαντα, ξα in litura pro το vel ττο, L
 40 ἦ φάπτουσα schol.: ἦ θάπτουσα L, unde εἰθ' ἄπτουσα Por-
 sonus ἄπτουσ' ἄν ἦ λύουσα Nauckius 42 ποθ' γνώμης r 43
 ἄθρει vel ὄρα pro χειρὶ requirit Meinekius 44 ἦ L^a: εἰ L 45

κού τόν σόν D., τόν και σόν MSchmidtus: και τόν σόν L ἔγωγε
 τόν ἕμόν, τόν σόν ἦν σὺ μὴ θέλῃς Nauckius 46 del. veteres
 critici 48 μ' add. Brunckius 51 ἐπ' ἀποφώρων Turnerius
 53 διπλοῦν πάθος L^z 56 ἀτοκτονοῦντε Coraë: ἀτοκτενοῦντε L
 57 ἐπαλλήλοιν Hermannus: ἐπ' ἀλλήλοιν L δαλοῖν χειροῖν Nauckius
 58 δ' add. L^r 60 και κράτη Axtius 63 ἐπειθ' ὀφθούνεκ'
 Wecklinus κρεισσόνων L^a: κρειττόνων L 70 ἔμου γ' ἄν
 ἀσμένῃς Lehrsius. praestat fortasse ἔμου γ' ἄν ἡδέως ΔΡΩΧΗ
 μέτα, scil. πράσσοις 71 ὀποία Triclinius 76 σὺ δ' Elmsleius:
 σοι δ' L 77 τὰ τοῖς θεοῖς Turnerius 78 ἐγὼ νιν Blaydesius
 80 ἐγὼ δ' ἤδη ex schol. AemCastellanus 83 μὴ 'μοῦ Schaeferus
 πότμον: βίον L^z 86 πολλὸν suspectum: μάλλον Porsonus, πολὺ γὰρ
 Blaydesius 89 μάλισθ' HStephanus: μάλιστ' L 91 μὴ add.
 L^z 93 ἐχθαροῦ L^r: ἐχθρανοῦ L 94 vix sanus: ἐχθρα Κνίκαλα
 προσκείσει Δίκη Lehrsius, προσκείσει κάσει (κάτω LDindorfius)
 D. 96 πείσομαι γὰρ σὺν Elmsleius 100 ἀελίου L pr., ἀελίοιο
 L^a, unde ἀελίοιο κάλλιστον Bothius 104 βλεφαρίς Nauckius
 105 ὀπερ r: ὕπερ L 106 Ἀργόθεν ἐκ Hermannus, Ἀργολίδον
 Blaydesius, Ἀπιόθεν Ahrens, alia alii: ἀργόθεν L an Ἰναχόθεν?
 108 ὀξυτέρω schol., r: ὀξυτόρω L ὀξυτόνω Blaydesius, ὀξυ-
 κρότω Nauckius 110 sqq. ἡμετέρας L¹: ἡμέρα L γῆ D.: γᾶ L ὄς —
 Πολυνείκους Scaliger, probabilis δν — Πολυνείκης servans ante
 ὀξεία dipodiae lacunam Erfurdtius statuit (110—116 = 127—133):
 quem secuti ἀγαγὼν θούριος Boeckhius, ὄρσεν (ἦγαγε Nauckius)·
 κείνος δ' Martinus, alia alii suppleant 113 γῆν — ὀπερέπη D.:
 γᾶν — ὀπερέπη L ὄς (ὄς L) del. Hermannus, αἰετός ὄς γῆν
 ὀπερέπη cum Blaydesio Nauckius 116 κορύθεσιν L^a: κορύ-
 θεσιν L 117sq. φονώσασιν ex schol. Boeckhius: φονίαισιν L
 119 στόμα suspectum: πόλισμ' Nauckius, στέκασμ' makit M. 122
 τε και Triclinius, τό τε Blaydesius, και πριν Wolffius: και L
 124 ἀμφι φᾶτ' Schenkelius MSchmidtus 126 sq. ἀντιπάλου —
 δράκοντος L^a: ἀντιπάλου — δράκοντι L 128 εἰσίδων r: εἰσίδων L
 ἐπιδὼν Nauckius 129 φεόματι πολλῶ Blaydesius. προσνισσομένου
 r: προσνισσομένου L 130 καναχῆς ὀπεροπλίαις Dorvillio prae-
 eunte Vauvillerius, καναχῆ θ' ὀπερόπτας Emperius: καναχῆς
 ὀπεροπτίας L (ὀπερόπτας L^a) 134 ἀντιτόπη Triclinio praeunte
 Porsonus: ἀντίτοπη L (ἀντιτόπας L^a) 138 ἄλλα Erfurdtius: ἄλλα L
 μὲν in litura L^a: de L non constat, τὰ Διὸς ex scripturae vestigiis
 Wolffius εἶχε δ' ἄλλα τάλαντ' (τὰ τοῦδ' Wecklinus) Hensius,
 audaciora alii temptant 139 ἄλλα δ' Erfurdtius: ἄλλαι τὰ δ' L
 140 δεξιόχειρος L pr. 149 ἄρτι χαρεῖσα (φανεῖσα MSchmidtus)

Blaydesius 151 *θέσθε* L corr.: *θέσθω* L, unde *πᾶς* (τις Κνίδαλα)
νῦν θέσθω Hensius, *χθὼν νῦν θέσθω* coni. M. *χρῆ νῦν θέσθαι*
 Nauckius *λημοσύναν* Brunckius: *λημοσύνην* L 153 *παννω-*
χλοῖς r: *παννώχοις* L *ἐλελίχθων* L²: *ἐλελίζων* L 154 *Βάκχιος*
 Bothius: *βακχίος* L 156 *Μενοικέως* D.: *μενοικέω νεοχμοσ* L
 157 *νεοχμοῖσι* D.: *νεαφαῖσι* L 158 *τίνα* r: *τινὰ* L *ἐλίσσων*
 Iohnsonus: *ἐρέσσων* L 162 *πόλεος* r: *πόλεωσ* L 167 *εἶθ'*
αὐθις Reisigius 168 *τοὺς κείνον* (sic r) *τότε* Brunckius
 169 *ἐμπέδους* Reiskius 171 *παίσαντες*: *αἰσ* L² pro duabus
 litteris elutis 178 *πᾶσαν suspectam*: *ταγὸς* Nauckius Blay-
 desio praeunte, qui *πρόμναν εἶθ. πόλεως*. an *πόλεος εἶθ.*
τρόπιν? *εὐθύτων* L²: *εὐθύνω* L 180 *ἐγκλήσας* Elmsleius:
ἐγκλείσας L 182 *μεῖζον* L² *ἀποῦ* r: *ἀποῦ* L 187 *χθονός*:
πόλεωσ superser. L¹ 190 *τοὺς φίλους ποιούμεθα*, quibus
 verbis imaginis vim non posse non infringi Gomperzius monet,
 dubiam insuper est an post *εἶθ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ*
χθονός *θειμην ἐμαντῶ* circulum quem dicunt vitiosum efficiant:
 licet incerta sit correctio, *πλοῦς καλοῦς ποιούμεθα* ad traditam
 scripturam proxime accedit 191 *τήνδ' ἄξω πόλιω* (vel *τησδ'*
ἄρξω πόλεωσ) Schneidewianus 193 *τῶν* r: *τᾶνδ'* L 195
δῶρει r: *δορεῖ* L, *χερῖ* L² 196 *ἔφαγνίσαι* r: *ἐφαγνίσαι* L 197
ἔρδεται LDindorfius 198 *Πολυνείκη* D.: *πολυνείκηη* L 203 *ἐκ-*
κηθησεται τάφω Musgravius, *ἐκκηθησῆσθαι λέγω* e Diog. L. 4, 64
 Nauckius: *ἐκκηθησῆσθαι τάφωι* L 206 *αἰκισθέν τ'* r Madvius:
αἰκισθέντ' L 210 *ἐξ ἐμοῦ* L² r: *ἐκ γ' ἐμοῦ* (e v. 207) L
 211 sq. nondum expediti. *κᾶς τὸν* D.: *καὶ τὸν* L, quod qui servant
 aut *σοὶ ταῦτ' ἄρῆσαι* corrigendum censent (*σὸ ταῦτα δρᾶσαι*
 Nauckius) aut *Κρέον* (r: *κρέων* L) in *ποιεῖν* (Martinus) mutan-
 dum aut *δρᾶν τὸν τε δύσνον* pro *τὸν τῆδε δύσνον* scribendum
 (MSchmidtus) 218 *ποῦ πάρεστί* (vel *ποῦ μέτεστί*) *σοὶ* D., *σοὶ*
γ' ἐνεστί *ποῦ* CWinckelmannus, alia alii: *ποῦ τ'* (γ' Erfurdtius)
ἐνεστί σοὶ L 215 *πῶς ἂν* — *εἶτε* D., *ὡς ὄν* — *ἦτε* Schneide-
 winus, *καλῶς*: *σκολοῦ νῦν ἔστε* Nauckius, alia alii: *ὡς ἂν* — *ἦτε* L
 217 γ' Brunckius: τ' L 218 *ἄλλο* L¹: *ἄλλοι* L 220 *τίς ἔστιν*
 Turnerius *οὕτω* r: *οὕτωσ* L 222 *τι κέρδος* Nauckius 223
σπονδῆς ὑπο Arist. rhet. 3, 14 et schol. 226 *vix integer*: *ὀδοῦ*
 (cum Blaydesio) *πυλῶν ἐλιγμὸν* Nauckius 229 *μένεις αὐ*: *μὲν*
εἰσ' αὐ L, *μὲν εἰσ' αὐ* L², *μενεῖς αὐ* r *καὶ τὰδ'* — *ἄνδρός*; r
 231 *σκολῆ ταχύς* schol. 234 *κεῖ σοὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ* Erfurdtius,
φράσαι δ' (φράσων Wecklinus) MSeyffertus *versum* del. Goett-
 lingius 235 *δεδραγμένος* schol.: *πεπραγμένος* L (*πεφραγμένος* r,

πεφραγμένος D.) 241 τί φροimiάζει ex Arist. rhet. 3, 14 Bergkiius:
 εὐ γε στοχάζημι L κάποφάγγυνοι D.: κάποφάγγυνοι L 242
 δῆλος δ' εἰ Blaydesius σημαίνων ex schol. D.: σημαίνων L
 249 που L pr. 251 ἀρρώξ r: ἀρώξ L 252 τις r: τίς L Keckius
 254 φάσμα Nauckius 258 ἔλκοντος Naberus 263 ἔφηνε πᾶς
 τὸ μὴ D., ἔφηνε (ἔφασκε Goettlingius) μὴ εἰδέναι Erfurdtius:
 ἔφηνε τὸ μὴ εἰδέναι L 264 αἴρειν L²: ἔχειν L 267 μηδ'
 Blaydesius: μήτ' L 269 ὁ Nauckius: ὁσ L 278 XO. add
 Triclinius 279 τοῦργον τόδ' ἦ olim Nauckius 280 καί με
 Seidlerus: κάμει L 284 ὑπεριμῶντες r: ὑπεριμῶντας L, unde
 πότερον ὑπεριμῶντας ὡς εὐεργέτην; Nauckius, cui qui sequuntur
 versus quattuor suspecti sunt 287 δίκην τ' ἐκείνων Schneide-
 winus, καὶ γῆν κενώσων Naberus 291 σιγῇ κάρα σείοντες
 e Plutarcho Mor. p. 170 E Meinekius 292 ὡς στέργειν ἐμέ in-
 terpolationem redolent: νῶτον δ. εἶχον εὐπειθεῖ φρενί lusit D.,
 probabilis Eustathii ope νῶτον δ. εἶχον εὐλόφως φέρειν poetae
 vindicat Nauckius, cuius commento hoc quoque favet quod quae
 nunc in L leguntur ὡστέργειν (nam alterum σ ab L² additur) ipsa
 quoque e libro fluxisse veri simile est, in quo εἶχον*****ωσφέρειν
 nec plura legi potuerint 299 βροτῶν L¹: βροτούς L 307
 ἐς r: εἰς L 313 sq. del. Bergkiius 314 σεσωμένους Weck-
 linus 315 τι δῶσεις L¹ ut videtur: δεδωσεις L 318 δὲ r:
 δαί L 320 λάλημα (ἀλάλημα eraso ἀ) L, ἄλημα schol. λάλημα
 δεινὸν Burgesius. οἰμοί, λάλημ' ὡς δῆλον MSchmidtus 321
 τό γ' Reiskius: τόδ' L 323 ᾧ δοκῆ: ὡι δοκεῖ L, ἦν δοκῆ L¹
 δοκεῖν r: δοκεῖ L 324 κόμψευε τὴν δόκησιν Moschop. περὶ
 σχεδῶν p. 20. 62 326 δειλά schol.: δεινά L 327 τοι L¹:
 σοι L 328 ληφθῆ τε κἂν μὴ Blaydesius 334 πέρα Blay-
 desius 339 sq. ἀποτρέπεται ἰλλομένων L² r: ἀποτρέπεται ἀπλο-
 μένων L 341 πολεύων r: πολεῖον (πόλεον pr.) L 342 κου-
 φονῶν τε Brunckius: κουφονέων τε (κουφον ἔοντε pr.) L 343
 ἀμφιβάλων L¹ ἄγει L²: ἔχει ἄγει L 345 ἐναλλίαν r: ἐναλίαν L
 348 ἀριφραδῆς Erfurdtius ex Eustathio II. p. 135, 25 351
 ἔθειξ' ὑπαί M.: ἔξεται L (ἄξεται r) 352 ἀδμήτα r 353 ἀνε-
 μόεν φώνημα Valckenarius, ἀμερόφρον νόημα Schneidewinus
 355 ἀγοράς M., cf. Seebassium de vers. lyr. ap. Soph. re-
 sponsione p. 50: ὀργὰς L 358 ὑπαίθρεια Boeckhius, διαίθρεια
 Musgravius, ἐναίθρεια Helmkius: αἰθρεια L 361 μόνον L¹,
 μόνον Nauckius: μόνωι L 362 φύξιν Meinekius. ἐπάξεται
 suspectum: ἐπέξεται Heindorfius Meinekius, ἐπάσεται Schneide-
 winus, πεπάσεται Wecklinus, ἐπραξέ πα ex schol. MSchmidtus

363 ἀμηχάνων L^r: ἀμηχάνουσ L, unde μυρούους (poterat ἀνηρόιδιμους) Nauckius, φυσίους vel simile quid MSchmidtius 365 δεινόν τι Heimsoethius, τοίον τι MSchmidtius 367 τοτέ L 368 παραι-
 ρῶν correctione valde dubia D., ex contrario γεραίων Reiskius, τ' αἰρών Schaefero praeunte Schneidewinus, post ὄψιπολις plenius distinguentes (360 post παντοπόρος itidem Passovius): παρείρων L, quod servari poterit, si sententia quae verbis ποτέ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλόν ἔρπει continetur recte considerata mediam adsumptionem requiri intellexeris, ut tale quid poeta scripserit videatur: νόμοις παρείρων σθένος θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν 'homo, cum leges imperium (nos die ausübende Gewalt) iurisiurandi religionem connectit, modo mali modo boni studio trahitur' 370 φυσίπολις Iernstedtius 373 μήτ' ἔμοι r: μήτε μοι L μήτ' ἔμοιγ' ὀμέστιος Blaydesius 375 δε κάκ' ἔρδει Meinekius 376 sq. εἰ δαιμόνιον — πῶς δ' εἰδῶς Reiskius 378 μή οὐ τήνδ' εἶναι Hermannus 380 κάκ (vel καῖ) δυστήνου Meinekius 382 βασιλεῖοισιν ἄγουσι Triclinius, βασιλεῖοις ἀπά-
 γουσι Boeckhii: βασιλεῖοις ἄγουσι L 384 ἡ add. Brunckius 386 εἰς δέον r D., εἰς καιρόν Nauckius: εἰς μέσον L 387 πρού-
 βην L^r: ἐξέβην L, unde ξόμμετρ' ἐξέβην Bergkii 390 ποτ' ἔλθειν Blaydesius, δευρό μ' Wecklinus: aut ἦκειν aut δευρό γ' scribendum censet Meinekius 391 οἰ' ἐχεμιάσθην Turnerius 392—394 spurios iudicat M., suspicionem Nauckius movit 392 ἡ γὰρ ἄτοκος MSeyffertus. ἐπιδαχα L, ρά add. L^r 395 καθ-
 ρέθη anonymus diar. class. 17, 58: καθευρέθη L 403 ξυνίης r: ξυνίης L 404 ἰδῶν Brunckius: ἰδον L 405 ἀρ' L, ως superscr. L^r 406 ἡρέθη L^r schol.: εδρέθη L 407 ἐκόμην Kvícala 408 τὰ δεινὰ κείν' Meinekius 410 εἶδ': ἀδ Reiskius 411 ἀπήνεμοι Turnerius, ἀπήνεμον ὀσμὴν Keckius Naberus 412 βάλοι Ste-
 phanus: βάλι L 413 κινῶν r, νεικῶν Nauckius, κεντῶν Hensius: κείνον L 414 ἀκηδήσοι Bonitzius: ἀπειδήσοι L 420 ἐν δ' r, σὺν δ' Blaydesius: ἐνδ' L 423 πικρῶς Bothius 429 διψίαν φέρει L^r, διψάδ' ἐμφέρει D.: διψάδ' ἐκφέρει L 434 πρόσθε r: πρόσθε L 436 ἄμ' D.: ἀλλ' L 439 πάντα τᾶλλ' Blaydesius 441 σέ τοι Blaydesius 443 τὸ μή οὐ post Hermannum Nauckius 444 οἰ' θέλεις r Blaydesius 447 ἦδησθα Cobetus: ἦδεισ τὰ L 448 ἦδη Brunckius: ἦδειν L ἐμφανῆ L^r: ἐκφανῆ L 451 ξύνεδρος Blaydesius 452 τοιούσδ' — ὄρισεν Valckenarius: οἰ' τοούσδ' — ὄρισαν L. versum del. Wunderus 455 θνητὰ φύνηδ' ὑπερδραμείν Nauckius 458 ἐγὼ οὐκ r: ἔγ' οὐκ L 459 φρόνημα languere critici observarunt 460 ἐξήδη

Brunckius: *ἐξήιδειν* L 462 *πρόσθεν*: *πρόσθε* L *αὐτ'* r
 467 *ἠσχρομένη* r: *ἠσχρομένη* L 465—468 *gravibus vitiis*
adfecti, quae qui expedire conati sunt, facere non potu-
erunt quin aut insuper lacunam statuerent (D.) aut ver-
sum quartum delerent (Turnerius) aut fortioribus uterentur
remediis (Nauckius MSchmidtius). vulnus ense recidendum
rati Kvíčala Wecklinus ipsi quoque sinceræ parti non pe-
percerunt: etenim si quid in his sanum, quidni serve-
mus, ut fere restituatur: οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρον
τοχεῖν παρ' οὐδέν· ἄλλος ἄλλο δ' οὐκ ἀλγύνομαι 471
δῆλον Nauckius 472 *τῆς παιδός suspectum: an πεφουκός?* 474
πίπτει Boeckhiius 478 *ἐκπέλει vix genuinum: οὐ γὰρ οὐκ*
πρέπει Blaydesius. fort. *οὐ γὰρ ὠφελεῖ* 483 *καὶ σεσηρῶσαν*
γ. Nauckius, *κελεύθεροκνήσαν γ.* MSchmidtius 484 *ἢ τὰρ' ἐγώ*
Elmsleius 486 *ὀμαιμονεστέραις, erasis ισ, L, ὀμαιμονεστέραις*
schol., r 487 *ἐρκείου r: ἐρκίου* L 490 *τόνδε κηδεῦσαι τάφον*
Metzgerus. fort. conl. h. f. 535. 771. Ai. 1394 τοῦδ' ἐπιφαῦσαι
τάφον scribendum 494 *μηδὲν ὀρθόν* Turnerius 497 *τί* L 500
ἀρέστ' εἶη Elmsleius 504 *ἀνδάνειν r: ἀνδάνει* L 505 *ἐγκλήσοι*
Schaeferus, ἐγκλήσοι Erfurdtio praeunte D.: ἐγκλείσοι L 506. 7
del. Iacobus 507 *δραῖν add. L^a* 509 *ὀπίλλουσι r: ἰπίλλουσιν* L
 513 *καὶ ταῦτοδ' γεγώς* Turnerius 514 *δυσσεβῆ r: δυσσεβῶι*
(ἦ corr.) L. versus vix sanus: ἐκείνω δ. τίνεις (νέμεις schol.)
γ. Blaydesius 516 *εἴ τοι r, οὐ τοι* Nauckius: *εἴ τοῖς*
L 519 *ὀμῶς M., idem strictim Kvíčala Sitzgsb. d. k. Ak.*
 XLIX. II. 479: *δύωσ L τοὺς νόμους ἴσους L^z, quod vulgatur*
 520 *λαχεῖν ἴσα (vel ἴσον)* Bergkiius 521 *κάτω 'στίν: κά-*
τωθεν L^z 523 *οὐτοννέχειν* L, *θ add. L¹, του in τοῖς*
corr. L^z 525 *νεκρούς* Nauckius 527 *δάκρυ' (δάκρυ*
schol.) εἰβομένη Tricliniius: *δάκρυα λειβόμενα* L, *δάκρυ λειβο-*
μένη ThCGSchneiderus Wexius 528 *μερόεν* MSchmidtius 531
ἢ κατ' L 535 *τὸ μ' εἰδέναι* L 536 *εἴπερ ἦδ' ὀμοροθεῖ*
Nauckius: εἴπερ ἦδ' ὀμοροθεῖ L 538 *σ' add. L^z*
 541 *ποιουμένη r: ποιουμένην* L 551 *δῆ, καὶ γέλωτ' ἐν σοι D.:*
δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοι L 552 *σ' ἐτ' r: σε τ' L* 557 *μὲν τοῖς r,*
μὲν σοι schol. Hartungus: μέντοι ex μέν γού L¹ 560 *ὠφελεῖς*
Dobrasus 563 *βλάστη* Schaeferus: *βλαστῆ* L 565 *καὶ σοι,*
καὶ delete, L *πράσσειν κακῶς* Herwerdenus 567 *μέντοι*
Brunckius: μέν σοι L 568 *οὐ μὴ κτενεῖς* Nauckius. *νυμφεῖα r:*
νυμφια L 569 *εἰσι χάτερων* D. 571 *νέισι r: νιάσι* L 572
 AN. Aldus: *ΙΣ. L Αἴμων r: αἴμων* L 574. 76 XO. Boeckhiius:

ΙΣ. L 569. 572. 571. 574 (deletis 570. 573) disponit Nauckius, ceterum cum L 572. 574. 576 Ismenae tribuens 575 ὁ λύσων Nauckius. ἔφν r, μόνος Nauckius, κυρεῖ Meinekius: ἐμοί L 578 sq. εἶ δὲ τάσδε χρῆ γυναικας Ἰλαι μηδ' ἀνειμένας ἔαν (ἔαν ἀνειμ. MSchmidtius) D., ἐκδέτας δὲ χρῆ γ. εἶναι τάσδε μ. ἀν., quod praestat, MSeifferto praeunte Engelmannus: ἐκ δὲ τοῦδε (τάσδε pr.) χρῆ γυναικας εἶναι τάσδε μηδ' ἀνειμένας L 580 πτήσσουσι Nauckius, φρῖσσουσι Naberus 585 sq. ἐπιπλήθου ἔρπον (ἔρπον corr.) L. γε- νεῖς ἐπ' ὄλεθρον Hartungus 587 ποντίαις Elmsleins, πόντιον Schneidewinus: ποντίαις (L^a: ποντίας pr.) ἄλος L 589 Θρηῆσαισιν Ellendtius: θρηῆσαισιν L. ἔφαλον Bergkius. ὁμοιον ὥστε ποντίας οἶδμ' ἄλος, πνοαῖς ὅταν Θρηῆσαισιν — ἐπιδράμη φοαῖς Meinekius 590 sq. δυσάνεμοι (δυσανέμοφ Iacobsius) στόνω βρέμουνσιν Bergkius Linwoodius 593 sq. nondum persanati. τὰ suspectum: ἀρχαῖ' ἄρα Meinekius οἴκων vitiosum: κλύων Wecklinus πῆματ' ἄλλ' ἄλλοις D.: πῆματα φθιμένων L, unde πῆματα φθιτῶν (φθίντων dubitanter D.) Hermannus, πῆματ' ἰφθίμων Bergkius 597 ἐρέπει (ἐρέπει L): ἐπέγει MSeiffertus 599 ὕπερ L 600 ὁ ex schol. add. Hermannus, eodem usi ἐτέτατο MSchmidtius, ἐσχάτας ὕπερ φ. ἐτέτατο Kvíčala. ἐσχάτας θάλος φ. Nauckius, alia alii 601 κατ' r: κατ' L 602 ἀμᾶ r: ἀμαῖ L κοπις Iortinus: κόνις L σικᾶ κόνις ex schol. Heimreichius Beitr. p. 10 603 φρενῶν τ' ἄνοια καὶ δόμων ἐρινύς Nauckius 604 τεάν suspectum: τὰν σάν Triclinius, σὰν ἄν Wecklinus, τίς σάν Nauckius δύνασιν L¹: δύναμιν L 605 κατάσχη r. ἀνδρῶν ὑπέρβασις ἄν (ἄν παρ- βασία Nauckius) κατάσχοι Meinekius 606 sq. πάντ' ἀγρῶν οὗτ' ἀκάματοι σκεδῶσιν (φθίνουσιν Wecklinus) M.: παντο- γήρωσ (e v. 608: πανταγήρωσ r Schneidewinus, παντοθήρωσ Bambergerus) οὗτ' ἀκάματοι θεῶν L οὗτ' ἄκοποι θεῶν νιν (= 613) D. 608 ἀγήρωι L pr., ἀγήρωσ corr. 612 ἐπι- κρατεῖ Koechlyus 613. 14 οὐδὲν ἔρπει et ἐκτὸς ἄτας e vv. 618. 625 inlata arbitratur D. πάμπολις vix sanum: πάμ- πολὺ γ' Heathius, παμπαδῖς Bergkius, παντελεῖ Lindemannus Hartungus, πλημμυελεῖς Wecklinus, quorum moliminum discrepantia docet de universa sententiae interpretatione minime inter viros doctos constare 616 θνασις Brunckius: θνησις (θνησιν pr.) L 620 σοφία L¹: σοφία L 623 ἔμμεν Brunckius: ἔμμεν' L 625 ὀλλγιστον Bergkius: ὀλλγοστὸν (οσ in ωσ mutato) L 628 quae post ἀχνόμενος sequuntur τῆσ μελλογάμου νόμφησ del. Tri-

clinius 630 λέξεων L 633 θυμάλων L^z, δυσμενῶν
 Meinekius 635 μοι r: μου L 637 ἀξιώσεται Musgravius:
 ἀξίως ἔσται L 638 μείζον r 640 ὄπισθεν r: ὀπίθεν L
 643 ἀνταμύνονται r: ἀνταμύονται L 645 φιτεύει Brunckius:
 φυτεύει L 646 ἀτῶ r: ἀτῶι L. πόνους: πέδας L^z probante
 Meinekio 648 φρένας ὄφ' ἠδονῆς δαμείς D., τὰς φρένας σύ
 γ' ἠδονῆ Meinekius, alia alii: τὰς φρένας (φρένας γ' Triclinius)
 ὄφ' ἠδονῆς L 652 sqq. vitii laborant: ἡ λέχος κακόν vel
 simile quid requirit Meinekius, ἀποπτύσας δ' ὡσεὶ τε (postea
 ἀλλὰ συγῆσας ὥστε) idem conicit. τί γὰρ γένοιτ' ἂν ἔλιος
 μείζον; ἀλλ' ἀποπτύσας τὴν παιδ' — νυμφεύειν μέθες Nauckius
 656 πάσης r: πάσας L 658 ταῦτ' L^a: ταῦθ' L 659 τὰ γ'
 Erfurdcius: τὰ τ' L. ἐγγενῆ, superscr. συγγενῆ, L 663—667
 post 671 transponit Seidlerus 664 ἦτοι 'πιτάσσειν Doederlinus
 τοῖς κρατόνουσιν νοεῖ L, τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ L^r 666 στήσει L^z:
 στήσει L 672 δέ: γὰρ L^z 673 πόλεις r: πόλις θ' (τ' L^z) L
 πόλεις τ' ἄλλ. ἡδ' ἀναστάτους Nauckius (ἡδ' r) 674 συμμάχου
 Reiskius, κἀν μάχῃ Heldius: συμ μάχη L (σὺν μάχῃ) 676 πει-
 θαρχία r: πιδαρχία L 678 γυναικῶν Eustath. II. p. 759, 39. Por-
 sonus 680 del. Bergkius Meinekius, 679. 80 Heimreichius Beitr.
 p. 18. 681 κεκλήμεθα r: κεκλήμεθα L. εἰ τιμῆ φροσῶν βεβλάμεθα
 Hartungo Schaefero praeuntibus Nauckius 684 ὄσ' r: ὄσ' L
 κτημάτων L¹: χρημάτων L 685 λέγεις r: λέγησι L 687
 λέγοιτο Wunderus, similia alii. versum del. Heimreichius
 Beitr. p. 15, qui scholii ope v. 685 ὅπως σὺ δὴ λέγεις ὀρθῶς
 conicit 688 σοῦ L, σοι L¹ 690 sq. nondum expediti: unius versus
 post 690 defectum D. indicat, 691 Nauckio suspectus 692
 ὑπὸ σκότῳ Blaydesius 694 ἀναξιοτάτη r: ἂν ἀξιοτάτη L 696
 αὐτῆς r: αὐτῆς L 697 ὠμηστῶν r: ὠμιστῶν L λύκων L^z 698
 μῆθ' r: μῆδ' L 699 τιμῆς r: τιμαῖς L, στήλης L^z. τυχεῖν Brunckius
 700 ἐπέροχεται suspectum: ἐπιροχθεῖ Nauckius, περιτρέχει coni.
 M. 701 ἐμοῦ L pr. 703 εὐκλείῃ Johnsonus 706 δ
 φῆς σύ Blaydesius. ἔχειν r: ἔχει L 707 αὐτῶν (ἀστῶν
 Nauckius) εἰ φροσεῖν Priscianus inst. gr. XVII, 157 708
 abesse malit Nauckius 710 ἦ r: εἰ L 712 παρὰ φεί-
 θροισι r: παραρρεῖθροισι L 715 αὐτῶς L, οὕτως L corr.
 δοτις ἐγκρατῆ L¹: εἰτις ἐγκρατεῖ L 717 τὸ πλοῖον Hermannus
 718 καὶ θυμῶ D.: θυμῶι καὶ L. vera scriptura nondum reperta:
 εἶκε δῆμῳ dubitanter Meinekius, qui perguit μετὰστασιν τίθου,
 εἶκε μύθῳ Martinus, alia alii. post 712—717 ἀλλ' εἶκε καὶ σὺ
 exspectes 721 πλέων r: πλέω L 725 αὐτοῦδ' L. διπλῆ Hermannus:

διπλάι L (διπλᾶ r) 726 οί: οι (superscr. ab L¹ ἡϊ) L, unde ἡ
 Schneidewinus, τηλιοκοῖδε L 728 μηδέν γ' δ μη δίκαιον ex schol.
 Turnerius 729 ἡ τοῦργον Hilbergius 731 οὐ τᾶν Schneide-
 winus 734 ἀμὲ r: ἄ με L 735 τὰδ' L^a 736 ἡ 'μοι χρῆ r:
 ἡ μοι χρῆ L με Dobraeus: γε L πόλεως Nauckius 739 καλῶς
 γ' ἐρήμης Blaydesius: καλῶς ἐρήμης γ' L 740 ταῖς γυναῖξι
 Turnerius 747 οὐ τᾶν ἔλοις Porsonus, οὐκ ἂν λάβοις
 Nauckius: οὐκ ἂν ἔλοις L 748 ὁ γοῦν r: ὄγ' οὖν L 756. 57
 post 749 transp. Engerus 757 μηδὲν κλύειν r: μηδὲν λέγειν L
 751 ἡδ' L. εἰ δ' οὖν θανεῖται Nauckius 758 ἀληθῆς r:
 ἀληθῆς L 759 χαίρων ἔτι Dobraeus. θεννάσεις: δ' ἐννάσεις L,
 δ' pro alia littera L² 760 ἄγετε r, ἄγ' ἄγε Wecklinus, ἀπαγε
 Turnerius 761 θνήσκῃ r: θνήσκει L 763 οὐδαμὰ r:
 οὐδαμᾶι L σύ τ' οὐκέτι Blaydesius 765 μαίνῃ schol.:
 μαίνῃς L ξυνών L, συνών L¹ 766 ἀνῆρ r: ἀνῆρ L 767
 βαρύς in litura pro βραχύς L, βαρύ Turnerius 769 τῶ
 δ' — τὰδ' Blaydesius D.: τὰδ' (τὰ δ' r) — τὰδ' L 770 αὐτὰ D.:
 αὐτὰ L κατακτεῖναι r: κατακτεῖναι L 771 τῆν γε L¹: τῆν
 δὲ L. λέγεις L: λέγοις L¹, cui varietati si quid tribuendum,
 εὐ γὰρ ἂν λέγοις conici possit, cf. O. C. 647 μέγ' ἂν λέγοις
 δώρημα 774 πετρώδει L¹: πετρώδη L πέτρα νιν Nauckius
 775 sq. nondum expediti: ὅσον ἄγος Blaydesius, ὡς ἄγος φεύγειν,
 μόνον¹ προθεῖς, ὅπως μίασμ' ὑπ. πόλις aut ὡς ἄγος φεύγειν
 προθεῖς v. 776 deleto D. (φεύγειν iam Hartungus) 778 ποῦ L
 782 ὅς ἐν r: ὅστ' ἐν L. πλεύμοσι M. conl. frg. Sophocleo 856 N.
 (678 D.), vv. 7. 15: κτήμασι L 786 τ' ἀγρονόμοις: πατρονόμοις L pr.
 789 σέ γ' Nauckius: ἐπ' L 790 ὄδ' L 791 sq. ἀδίκῳ... λῶβῳ
 Badhamus Mnem. n. s. X, p. 352 797 ἐκτὸς ὀμιλῶν D., qui si tale
 quid scriptum fuisse ex iis quae sequuntur νῦν δ' ἤδη γὰρ καὐτὸς
 θεσμῶν ἔξω φέρομαι concludi recte disputat (cf. Bonitzium,
 Beitr. II 364), τῶν μεγάλων παρ Διὸς εἰρηθεῖς θεσμῶν con-
 icere poterat: πάρεδρος (δρ in litura litterarum ργ) ἐν ἀρχαῖς L,
 unde τῶν μεγάλων ἀρχιπάρεδρος Meinekius, alia alii 804 παγ-
 κολίτην Wolffius: παγκοίταν L 810 sq. πάγκοινος Blaydesius:
 παγκοίτας L 811 αἶδας L 814 ἐπινύμφειος D., ἐπὶ νυμφείοις ex
 schol. (λείπει θύραις ἢ κολίταις) Bergkii: ἐπινυμφίδιος L.
 οὐχ ὁμεναίων ἔγκληρον, οὐδ' Morstadtius 822 θνητῶν Ἰάδην
 (Ἰάδην) D.: θνατῶν αἶδαν L. ζῶσα — Ἰάδαν del. Hensius,
 at vide quae ad 836 sqq. dicuntur 828 ὄμβροι Musgravius:
 ὄμβρωι L 830 οὐδαμᾶι L 831 τέγγει r: τάκει L. δ' Bothius: θ' L
 παγκλαύτοις r: παγκλαύτοισ L 834 θεογεννῆς suspectum: καί

Θειογενής (Θεῖον τε γένους Nauckius) ex schol. Wieselerus, καὶ Θεῶν γέννημ' Turnerius 835 θνητογενεῖς r: θνητογενεῖς L 836 φθιμένω L¹: φθιμένα L τοῖσι θεοῖσιν σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι praeunte praesertim Hermanno D.: μέγ' ἀκοῦσαι τοῖς ἰσοθέοις (corr. Nauckius) ἔγκληρα (corr. Schaeferus) λαχεῖν ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν (verba ζῶσαν — θανοῦσαν om. r) L Hermanniana transpositio minus probanda quia nec quid μέγ' ἀκοῦσαι significet extra dubitationem ponit (itaque Meinekii quoque καίτοι φθιμένα μέγ' ἀκοῦσαι σοι corrigentis correctio nulla est) nec systematis sex versus 817—822 continentis rationem habet, verbis ζῶσαν — θανοῦσαν ultro proscriptis, quae quominus recte percipiantur lacuna obstat aut ante τοῖσι aut post λαχεῖν indicanda. ceterum monendum videtur ζῶσαν cum ζῶσα v. 821 quamvis non eodem antisystematis loco, vicino tamen positum responsionis vinculo connecti. μέγα κῦδος vel tale quid pro μέγ' ἀκοῦσαι requirit Nauckius 840 οἰχομένην Martinus: ὀλομένην L 843 πολυκτήμονος Nauckius 844 κρῆναι r: καὶ κρῆναι L 846 ὕμ' r: ὕμ' L 847 οἶα r: οἶα L οἶοις Triclinius: οἶοισιν L 848 ἔργα Hermannus, ἔργμα Nauckius: ἔργμα, i. e. ἔργα, L 849 ποταίνιον L¹: ποτ' αἰνείου L 851 ἔτ' οὐσ' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ' οὐσα ex parte Boeckhio et aliis praeuentibus M.: οὐτ' ἐν βροτοῖσιν οὐτ' ἐν νεκροῖσιν L 855 πολύν vitiosum: πολύ r, πάλιν D., ποδοῖν Schneidewinus, μόρω Bonitzius, alia alii 856 ἐκτίνεις r: ἐκτελνεις L ἐκτελεῖς Donaldsonus: πατρῶαν δ' ἐκτίνεις τιν' ἄταν Blaydesius 857 ἔμναςας Blaydesius 858 οἶτον r Brunckius: οἶκτον L τριπάλαιστον οἶτον Reiskius, τριπλοιστόν οἶκτον Hermannus 860 sq. non integri. ἀμετέρον δόμον Blaydesius. πότμον κοινῶ Λαβδακίδαισιν Hensius 863 ματρῶαι r: πατρῶαι L 864 κοιμήματά τ' r: κοιμήματ' L ἀυτογέννητ' Turnebus: ἀυτογέννητ' L 865 ἀμῶ Triclinius: ἐμῶ L δυσμόρον schol., r: δυσμόρωι L 869 ἰῶ r: ἰῶ ἰῶ L 870 τιμῶν Morstadtio, qui τάφων coni., praeunte M.: γάμων L 872 σέβειν μὲν εὐσεβεῖς θέμις (εὐσεβὲς νέκυσ Keckius) Nauckius, σέβας μὲν εὐσέβειά τι Turnerius 873 sq. κράτος πέλει — οὐδαμῶ λέγω Nauckius 876 sq. ἔρχομαι τὰν πνύματαν (τάνδε πνύματαν Reiskius) ὁδὸν D.: ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδὸν L 880 ταλαίνα L²: τάλαινα L, ταλῖνα L² 884 χρεῖη Dawesius: χρεῖ' ἦι L λέγων Vauvillerius 885 ἄξεθ' r: ἄξεσθ' L κατώρηχι (κατωρηχεῖ) Nauckius 887 ἄφετε r: ἀφεῖτε L χρῆ D., λῆ Nauckius: χρῆ L 888 νυμφεύειν Reiskio praeunte Morstadtio: τυμβεύειν L 894 φερσέφασσ' (ex φερρέφασσ') L,

Περσέφασσ' r 895 *λοισθία 'γὼ r: λοισθί' ἀγὼ L* 905—912 del. Iacobo, qui 905—918 secl., praeunte Kvíčala, 904—920 Lehrsius, 900—928 D. 907 *ἄν ἡρόμην r: ἀνηρόμην L* 911 *βεβηκότων Arist. rhet. 3, 16* 912 *βλάστοι Arist.: βλαστοὶ L* 918 *παιδεῖον r: παιδίον L* 920 *θανόντων — κατασκευάς r: θανάτων — κατασφαγίς L* 922. 28 del. Nauckius 927 sq. *μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν* nondum expedita: *μὴ μείω κ. πάθοιεν* Vauvillerius, *μὴ πλείω κάκ' ἄν πάθοιεν* Meinekius qui Trach. 631 comparat, *μὴ πλείω κ. πάθωσιν* Turnerius. fort. ΑΛΓΙΩ, cui favet aliquantum L, in quo est *ἀμαρτάνουσιν* 928 *ἐκδίκως L^x: ἐνδίκως L* 929 sq. *ἀνέμων ζιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν* (vel *τήνδ' ἐπέχουσιν*) Hermanno praeunte D.: *ἀνέμων ἀβταὶ ψυχῆς ζιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν L* 931 *τοιγάρτοι καὶ D., τοιγὰρ ταύτην* Blaydesius: *τοιγάρτοι τοῦτων L* (*τοιγὰρ τοῦτων r*) *τοῖσιν r: τοῖς L* 933. 34 choro tribuit Lehrsius 935. 36 utrum Creonti (ut L) an choro sint tribuendi schol. ambigit, huic tribuunt r Boeckhius 939 *δὴ r: δὴ 'γὼ L* 941 del. D., corrigere alii maluerunt, velut *τὴν βασιλειδᾶν* Winckelmannus. *λεύσσετε Θήβης τὴν κοιρανιδᾶν μόνην λοιπὴν* Emperius 943 *εὐσεβίαν* Triclinius: *εὐσεβειᾶν L* 949 *καὶ post καίτοι* add. Hermannus 950 *χρυσορότους* Triclinius: *χρυσορρότους L* 951 *ἄλλ' ἄ r: ἄλλὰ L* 952 *ἄλβος* Erfurdtius: *ἄμβρος L* 955 *δέξολος* Scaliger: *δέξολως* (δέξολωσ pr.) L 960 *ἀνθηρόν τε μένος* verba vix sana: *ἀνθηρόν τι* (ἀνθηρόν τὸ Schneidewinus) μ. Brunckius, *ἀτηρόν τε μ.* Nauckius 961 *ψάων τὸν θεὸν suspectum: an ex Homero σεύων restituendum?* 962 *γλώσσας* schol. Reiskius 965 *τ' post φιλάλους* add. r, δ' MSeyffertus. *ἡδέριζε* Musgravius 966 *Κυανεᾶν σπιλάδων (τεναγέων* Meinekius) Wieselerus: *κυανέων πελάγεων πετρῶν L* (*πετρῶν* Brunckius deleverat). *διδύμας πέτρας* Schneidewino praeunte Wecklinus 967 *ἰδ'* Triclinius: *ἡδ' L.* *Θρηκῶν ἄξενος* Boeckhius, alia alii supplent: *Θρηκῶν L* 970 *Σαλμυδησός r: σαλμυδισσός L.* *ἀγχίπολις r D.: ἀγχίπολις L* *ἄγχουρος* Meinekius: vide tamen 981 sq. 973 *ἀραχθὲν* Wunderus: *τυφλωθὲν L* 975 *ἄτερθ' ἔγγεων* Hermannus, *ἀραχθέντων* Lachmannus: *ἀραχθὲν ἔγγεων L* *ἀραχθὲν . . . τυφλωθέντων ὄφ' αἰμ.* malit Nauckius 980 *ματρός r: πατρός L* 981 sq. *ἀρχαιογόνοιο — Ἐρεχθείδα* D. *ἄντας* vitiosum: *αἰχῆς* Blaydesius, *ἄνθης* Turnerius 984 *Θυέλλαισι D.: Θυέλλησι L* 987 *ἔσχον ὄπα* Bergkius, *ἔσχον, ὦ Ζεῦ* Meinekius 994 *τήνδ' ἐνανκλήρεις* Valckenarius: *τήνδε νανκλήρεις L* 998 *σημεῖα τῆς ἐμῆς r: τῆς ἐμῆς σημεῖα L*

999 *ολωνοσκόπον* Nauckius 1000 *ἔν' ἡμῖν* Naberus. *οὐρανοῦ λιμήν* Herwerdenus 1002 *βεβαρβαρωμένως* Wecklinus, *βεβαρβαρωμένα* Vsenerus 1013 *σεμνῶν ὄργιων μαγεύματα* Nauckius 1021 sq. non unum vitium alunt, cf. *Keckium Osterprogr. Husum. 1882 p. 8.* 1022 *λίβος* Blomfieldus 1025 *οὐκέτ' ἔστ' r: οὐν ἔστ' L* 1027 *ἀκῆται* Wunderus: *ἀκείται L. ἀκίνητος r: ἀκίνητος L*, unde *ἀκίματος* possis *πέλη L¹: πέλει L* 1029 *τῷ θανόντι e v.* proximo *invasit: τῷ φρενοῦντι* Nauckius, alia alii 1035 *ἄπρατος* HStephanus, *ἄγεστος* Nauckius *τῶν δ' ὅσαι γένους* genuinam speciem exuerunt: *τοῖσι δ' ἐν γένει* Nauckius et similiter iam Hermannus, *τοῖς δ' ὅπαργόροις* Torstricus *κοῦδὲ μαντική ἄπρατος ὑμῖν· τῶν δὲ συγγενῶν ὑπο D.* 1036 *κάκπεφόρτισμαί L corr.* 1037 *τάπὸ Σάρδεων* Blaydesius Nauckius: *ταπροσάρδεων L, τὸν superscr. L¹* 1040 *οὐδ' εἰ r: οὐ δὴ L* 1042 *ὡς r: ὡς L* 1042 sq. aut *τοῦτο δὴ παρήσω* aut *τοῦτο μὴ παρῶ τῷ* requirit Blaydesius 1049 *τί γνῶμα* Nauckius 1051 *πλήστη L* 1056 *τὸ δ' αὐ τυράννων* Hartungus. *αἰσχροκερδίαν r* 1057 *ψέγων* Keckius 1065 *τρόχους* Erfurdcius: *τροχούσ L.* *ἥλιον τελεῖν* Winckelmannus: *ἥλιον τελῶν L* 1068 *βαλῶν: βάλλειν (βάλλων L¹) L* 1069 *κατοικίσας r*, unde *ψυχὴν ἀτίμως (ψυχὴν ἀτίμως τ' Bergkiius)* ἐν *τ. κατοικίσας* Bothius 1071 *ἀνοσίως* Wakefieldus 1080—1088 del. Wunderus 1080 *ἔχθρα* Reiskius. *συνταράξονται* Bergkiius 1081 corruptus. *καθήγησαν* Burtonus. *ῥῶν ἀπάργματ' ἢ κόνες καθύβρισαν* Turnerius 1083 *ἐς πόλον* Nauckius 1089 *γλῶσσαν r: γλῶτταν L* *ἡσυχαίτεραν* Schaeferus: *ἡσυχατέραν L* 1090 *ὄν νῦν φέρει* Brunckius, *ἢ νῦν φέρειν* Schneidewinus: *ἢ νῦν φέρει L* 1091 *ἀνήρ L* 1092 *ἐπιστάμεσθα r: ἐπιστάμεθα L* 1096 *εἰκάθειν* Elmsleius: *εἰκάθειν L* quae sequuntur nondum emendata sunt. *δὲ L, τε L¹* 1098 *Κρέον r: λακείν (λαβεῖν Neuius) e v.* 1094 L 1102 *καὶ λέγεις* Nauckius. *παρεικάθειν* Elmsleius: *παρεικάθειν L* 1105 *καρδίας r: καρδαί L* 1108 *ἔτ' alterum* add. Triclinius, *εἴ ὅπαονες* mavult Nauckius, *ἀνιτ' conii. M.* post 1110 lacunam indicat Hermannus, 1111—1114 vetus lacunae supplementum esse Bergkiius putat 1111 *δόξα τῆδ' ἐπεστράφη r: δόξαι τῆδ' ἐπεστράφην L* *δόξαν ὡδ' ἐπεστράφην* Turnerius 1114 *ἢ σώζοντα τὸν βίον r: ἢ τὸν βίον σωίζοντα L* 1115 *Καδμείας D.* *ἀγαλμα νόμφας* Nauckius 1119 *Ἰταλίαν (r: ἰτάλειαν L)* suspectum: *Ἰκαρίαν* Erfurdcius, *Κιδαλίαν* Bergkiius, alia alii 1120 *παγκοίνους r: παγκοίνους L* 1121 *Βαρχεῦ* Hermannus: *ὦ βαρχεῦ L* 1122 ὁ add. Musgravius. *ματρόπολιν D.: μητρόπολιν L* 1123 *ναιετῶν D., ἐνναίων* Hermannus: *ναίων L*

ὄγκων Triclinius: *ὄγκον* L 1124 *λείθρων* Triclinio praeunte
 Hermannus: *λείθρον* L 1126 *διλόφοιο* D. 1129 *τείχουσι* Hesychio
 conlato D.: *τείχουσι* L et haec correctio et quae ab aliis
 prolatae sunt incertae (*νάπας τ' ἔχουσι* MSchmidtio praeunte
 Keckius) 1134 *ἀβρότων* Turnebus. *ἐπετών* Hartungus 1135
θηβαίας Hermannus: *θηβαίαις* L 1138 *ἐκπαγλα τιμᾶς ὑπέρ*
κασᾶν D.: *ἐκ κασᾶν τιμᾶσι ὑπερτάταν* L 1140 *καιρός, ὡς (= καὶ*
Διός) Turnerus 1141 *πάνδαμος* D.: *πάνδημος* L *πάνδημος ἀμὰ*
πόλις (= ὁ Ναξίαις, σαῖς ἄμα) Boeckhii *ὑπὸ νόσου* Mus-
 gravius 1144 *Παρνασίαν* r: *καρνησίαν* L 1147 *χοράγ' r:*
χοραγὲ L. *νυχίων* Brunckius: *καὶ νυχίων* L 1148 *φρυγγάτων*
 Nauckius 1149 *Διὸν* MSeyffertus, Zηνὸς Bothius: *διὸς* L
 1150 *προφάνηθ', ὄναξ* Bergkii: *προφάνηθι ναξίαις (προ-*
φάνηθ', ὁ Ναξίαις Musgravius) L 1152 *Θυλαίσι* Boeckhii:
θυλαίσι L 1156 *στάντ' suspectum: πάντ' ἄν* Nauckius, *ἄν*
τιν' Meinekii 1159 Nauckio suspectum 1160 *ἐφεστῶτων*
 Blaydesii (qui pergit βροτός): *καθεστῶτων* L 1162 *σώσας γὰρ*
 Hartungus 1163 *λαβὼν τε r, λαχὼν τε* Naberus: *λαβόντες* L 1164
θάλλων τε, eraso τε, L. οἴκοι δὲ θάλλων Nauckius 1166 *προδῶ*
σᾶμ' ἀνδρός M.: *προδῶσιν ἀνδρός* L *ὅτι φήμ' ἐγὼ* Meinekii
 Nauckius 1167 in L omissum ex Athenaeo 7 p. 280 b, 12 p. 547 c
 add. Turnebus 1170 *τάλλ' ἄγω καπνοῦ σιαῖς, versu seq. delete,*
 Turnerus 1175 *ἀρτίχειρ* Meinekii 1176 sq. del. Iacobus
 1177 *αὐτοῦ r: αὐτοῦ* L. *φόνου* L¹: *φόνωι* L 1178 *ἦνεσας*
 Turnerus 1179 *τάλλα μὲν κλύειν* Martinus 1182 *περᾶ*
 Brunckius: *πάρᾳ* L 1183 *πάντες suspectum: γέροντες* Hensius,
ὄνακτες Schubertus 1184 *Παλλάδος βρέτας* Nauckius, Π.
σέβας Dorschelii 1186 *τε* L, *γε* L¹ 1193 *παρήσω* L²:
παρείσω L 1195 *ἀλήθει'* Hermannus: *ἡ ἀλήθει'* L 1197
ἄκρον r: ἄκρων L 1200 *κατασχεθεῖν* Elmsleius: *κατασχεθεῖν* L
 1203 *οἰκείας* Nauckio suspectum: si quid mutandum, *οὐ βαιᾶς*
χθονός scribi possit 1204 *εὐθύς* Blaydesius 1208 *μαθῶν* L²
 Kvíčala 1209 *ἄχημα* Nauckius *περισταίνει* Schaeferus 1216
χάσματος MSeyffertus, *δῶματος* Turnerus 1218 *φόβοισι κλέ-*
πτομαι Reiskii, *θεοῖσι βλάπτομαι* Turnerus 1219 sq. non-
 dum expediti: *τάδ' οὖν — κελεύμασιν* D., *κελευμάτων* Burtonus,
ἐδρωμέν Neuius. *ἐξ ἐτοίμου* Keckius 1222 *μιτάδει* L¹: *μιτάδιη* L
 1225 *δύστηνον τέλος (vel γένος)* Meinekii, δ. *λάχος* Bergkii
 versum del. D. 1226 *στρυγὸν* L²: *στρυγὸν* L 1228 *οἶον r:*
ποῖον L 1232 *ξίφους* L¹: *ὄλωσ* L *ἀντειπῶν ἔπος* D. versum
 del. Nauckius 1234 *εἶθ' ὁ* L²: *εἶ* L 1235 *αὐτῶ r: αὐτῶι* L

1236 μέσσον r: μέσον L πηκτόν Nauckius 1238 φοήν: πνοήν
 schol. 1241 ἐν r, ἐν γ' Heathius: ἐν L. ἐν γαλας μωχοῖς Nauckius,
 ἐν σκότου δόμοις malit M. 1248 οὐκ ἐξανήσειν Blaydesius
 1250 del. Meinekius D. 1251 ἔμοι δ' L 1256 ἔσθ' ὄπου Bergkius
 versus Nauckio suspectus 1259 sq. ἀλλοτριὰς ἄτης Musgravius:
 ἀλλοτριὰν ἄτην L 1265 ὅμοι Turnebus: ἰὼ μοι L 1266
 ξὺν μόρω r: ξυμ μόρωι L 1267 αἰαῖ αἰαῖ D.: αἰ αἰ αἰ L
 1270 ἰδεῖν: ἔχειν L^z 1273 τότ' ἄρα τότε θεὸς μέγα βάρος μ'
 ἔχων (με μέγα βάρος ἔχων Meinekius) Erfurdcius, τότε θεὸς τότ' ἄρα
 μέγα βάρος ἔχων Engerus 1276 ὦ r: ἰὼ L 1279 τάδε r: τὰ δὲ L
 1280 ὄψεσθαι L^r: ὄψεσθε L 1281 desperatus et potius cum Hei-
 landio delendus (ut 1301—1305 totidem versibus 1278—1283
 respondeant) quam corrigendus (τὶ δ' ἔστιν; ἢ κάκιον ἀδ κακῶν
 ἔτι Pflugkius, alia alii) 1282 γ. τέθνηχ', ἢ τοῦδε γεννήτωρ v.
 Nauckius 1286 ὦ r: ἰὼ L 1287 λόγον L^r: λόγων (λόγοι
 pr.) L τίν' ἀδδῶν θροεῖς Meinekius 1288 ἄνδρ' r: ἄνδρα L
 1289 τὶ φῆς, παῖ, τίν' ἀδ λέγεις μοι νέον Boeckhio (et Engero
 qui τὶ φῆς, ὦ, τίν' ἀδ) praeuntibus Nauckius: τὶ φῆς ὦ παῖ
 -να λέγεις μοι νέον λόγον L 1290 αἰαῖ D.: αἰ αἰ αἰ L
 1297 ἀρτίως νεκρὸν Wecklinus 1298 τόνδ' ἔναντα L^z: τὰδ'
 ἐναντία L 1301 sq. misere corrupti ἢ δ' r: ἦδ' L. ἦδε:
 ἦ δε L (ἦ δὲ L^r) ἦδ' δέξοθήκτω βωμία (vel πτώσιμος) περὶ ἔλφει
 Arndtius, ἦδ' δέξοθήκτω φασγάνω περιπτυχῆς D. μύει (vel κλήει)
 κελ. βλ. Wieselerus 1303 λάχος Dobraeus Bothius: λέχος L
 αἰνὸν λάχος Blaydesius 1305 βάξις Heimsoethius, ἀράς Nauckius
 1307 καιριὰν L^z 1310 αἰαῖ add. Erfurdcius 1313 μόρων r: μόρωι L
 1314 εἰς φονὰς L^z 1317 ἰὼ μοι Erfurdcius 1319 ἐγὼ σ' ἔκανον
 Hermannus 1323 τάχιστ' Erfurdcius: τάχος L 1328 κρᾶ-
 τιστα γὰρ τάχιστα L^z 1334 τὶ L 1336 ἐρῶ, τοιαῦτα D.,
 ἐρῶ γὰ, ταῦτα FG Schmidtius, ἐρῶμεν, ταῦτα Hermannus (ἐρῶ
 μὲν r): ἐρῶ ταῦτα L 1339 ἐκποδῶν L, μ super κ ab L¹
 scripto 1340 σέ τ' r: σέ γ' L. κάκτανον Hermannus,
 ἔκτανον Musgravius: κατέκτανον L 1341 σέ τ' Hermannus:
 δε σέ τ' L. ἀτ' ἀνδ' Seidlerus: ἀτ' ἀν L 1342 πρὸς πρότερα
 κλιθῶ Musgravio praeunte Kayserus: πρὸς πρότερον (πότερον r)
 ἰδω παῖ καὶ θῶ L. πᾶ καὶ θῶ ab Hermanno, πάντα γὰρ (quae L
 separato versu habet) a Wecklino delentur 1345 τᾶν
 Brunckius: τὰδ' ἐν L 1346 πῶτος δυσπάλαιστος Blaydesius
 1347—1353 del. Ritterus 1349 χρῆ δ' ἐς τὰ θεῶν D.: χρῆ
 δὲ τὰ τ' (γ' Triclinius) εἰς θεοῦσ L

TRACHINIAE.

V. 1 φανείς: σοφῶν Froehlichius, σαφής Hensius. si correctione opus, ἀνθρώπων γένει malit M. 7 ναλοῦσ' ἔτ' Erfurdtius, ναλοτος Iernstedtius: ναλοῦσ' L. νυμφίων r: νυμφίων L. δκνον: δκλον L² 11 ἐναργής nonnullis suspectum: κεράστης Herwerdenus, ἐνόρχης MSchmidtius 12 sq. κῦτει βούπρωρος Strabo X, 458: τόπαι βούκρανος L 17 ταῖσδε κοίταις Schneidewinus. versum del. Bergkiius 23 θωκῶν L^a: θάκων L 24 ἡμην L^r: ἡμην L 24 sq. Dobraeo praeunte Schenkelius, 25 Hartungus del. 28 ξυστᾶσ' (ξυστᾶσ' L) suspectum: ζεύξασ' Hensius, ζυγείσ' Nauckius. αἰεί L 30 διαδεδεγμένη r: διαδεγμένη L 40 ὄποι Brunckius 42 αὐτοῦ Hermannus: αὐτοῦ L 47 ἔστειχεν, ἦν D. 46—48 del. Wunderus 57 δοκεῖν vix sanum: νέμειν τιν' ὄραν . . . δοκεῖς Nauckius 58 ἄρτι προσθρόσκει Froehlichius 66 φέρειν Valckenarius: φέρει L 67 μύθοις γ' r 69 ἄροτον r: ἄροτρον L 74 Εἰβοῖδα r: εἰβοῖδα L 77 ὄρας Dronkius: χῶρας L 79 ὡς ἦ r: ὡς οἱ L μέλλει περᾶν Nauckius 80 sq. nondum expediti. quae post ἄθλον sequuntur εἰς τὸν ὕστερον del. D., 80 sq. in unum versum (ἦ τοῦτ' ἀνατλάς βίωτον εὐάλων' ἔχειν) conflat Nauckius, unum versum post 80 excidisse suspicatur Oerius 84 del. Bentleius 87 κατήδη Brunckius: κατήδην L. παρῆ Elmsleius: παρῆν L 88 εἶα Vauvillerius: εἶαι L 88 sq. del. Hermannus 90 μῆ οὐ Brunckius: μῆ L 93 πόθοιο L pr. 94 ἐναριζομένα vix genuinum: ἐπαναιρομένα Hensius, μεταμειβομένα Fechtius 97 τοῦτο καρῦξαι r: τούτωι καρῦξαι L 98 πόθι μοι πόθι μοι Porsonus: πόθι μοι πόθι μοι παῖς L (πόθι μοι πόθι παῖς r) 100 ποντίους L¹ lemma schol. αὐλῶνος Margoliouthus: αὐλῶνας L 101 ἀπείροις r: ἀπείροισιν L 102 κρατιστεύων πανόπτα Nauckius 103 ποθουμένα suspectum: πονουμένα Musgravius, πτουμένα Meinekius, alia alii 108 τρέφουσαν Casaubonus: φέρουσαν L stropham 112—121 et anti-strophum 122—131 sedes mutare iubet Hensius 114 ἐν add. Erfurdtius 115 βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδη Erfurdtius, βάντ' ἐπιόντ' ἄν ἴδοι (ἴδοις Hensius) Wakefieldo praeunte Zippmannus: βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι L 117 στρέφει Reiskius: τρέφει L 118 ὥσπερ r: ὥστε L 120 ἀναμπλάκητον schol., r: ἀμπλάκητον L ἀἶδα L 121 sq. ἐπιμεμοφόμενα σ' r: ἐπιμεμοφόμενας L ἀδεῖα corruptum nec σε suspicione caret: αἰδοῖα Musgravius, σ' ἔδεισα Blaydesio praeunte Hensius 127 ἀνάλλακτα MSchmidtius 128 ἐπέβαλε r: ἐπέβαλλε L 129 sq. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰν (sic

Hermannus: *πήματι καὶ χαρᾷ* L, *πήμα καὶ χαρὰ* r) *πᾶσι κυκλοῦσιν ἀλλὲν* ἀ. σ. κ. Nauckius 132 sq. *οὐτ' ἄμαρ οὐτε νύξ* Meinekius, *οὐτ' ἀλλὲν ἂ νύξ* Hensius, qui *mox οὐτε πλοῦτος delet* 135 *βέβακε* r: *βέβηκε* L 139 *τάδ' suspectum*: *κεδναῖσιν ἰσχειν* scholiorem ope Hensius, qui *καλαῖσιν poterat* v. huius fabulae 667 conlato, at sufficit fortasse *τᾷδ' ἀλλὲν* (cf. O. R. 1336 adn.) 141 *ἐπεικᾶσαι* Hermannus 143 *νῦν τ' r*: *νῦν δ' L* 145 *χώροισιν αὐτοῦ* (αὐτοῦ L: *χώροις, ἐν' αὐτοῦ, Hermannus*) *καὶ νιν vitium alunt, emendatio incertissima: χώροισιν, οὐ κᾶει νιν* MSchmidtius, *χώροις, ἐν' αὐτὸ καιὸν οὐ* (ἐν' αὐτ' οὐκ αἰθροῖον vel tale quid malit M.) Wecklinus, *ἐν' οὐ ψῦχός νιν* Blaydesius, alia alii 146 *πνευμάτων μένος* (βία Schenkelius) *κλονεῖ* Heimssoethius. *κλονεῖν* L pr. 147 *ἐξάγει* Nauckius, *ἐκφέρει* Wecklinus 150—152 del. D. 150 *πρὸ τάνδρος* Turnerius 151 *αὐτοῦ r*: *αὐτοῦ L* 159 *πὸλλ' εἰς ἀγῶνας* Margoliouthus, *πολλοὺς ἐπ' ἔθλους* Blaydesius *οὕτω* (οὕπω L) *φράσαι* Turnerius 161 *λάχους* Naberus *δ τι* Musgravius: *ἔτι L* 162 *χρεῖη* Brunckius: *χρεῖ' ἦ* (ει ex η) L 163 *διαιρετήν* r 164 *ἠνίκα* Dawesius: *ἠνίκ' ἂν L* 165 *ἀπειλή* L¹: *ἀπήει L* *κάνιαύσιον* Brunckius: *κάνιαύσιος L*, quo servato *τρίμηρος* Wakefieldus 166—168 del. Dobraeus 166 *χρεῖη σφε* Brunckius: *χρεῖ' ἦσφε L* 167 *ὑπερδραμόντα* Wunderus Burgesius. *σὺν θεῷ τέλος* Margoliouthus 170 del. Wunderus 173 *ναμέρτεια r*: *ναμερτεία L* 174 *ῶ* Hensius: *ὦσ L* 175 *ῶστ' ἐνδεῶς* M.: *ῶσθ' ἠδέωσ L* 180 *πρῶτ' εὐαγγελῶν* Nauckius 187 *τοῦτο δ' L pr.* 188 *βουθερεῖ suspectum*: *βουθόρω* ex Hesychio Wecklinus, *βουκερεῖ* Hensius. *πρὸς πολλοὺς* Hermannus: *πρόσπολος L* 189 *τόνδ' L pr.* 195 *οὐδ' ἐξ* Schneidewinus 196 *nondum sanatus*: *τὰ γὰρ ποθεῖν' ε. ε. θ.* EThomas, *τὰ γὰρ παρόνθ'* (τὰ γ. φίλων FGSchmidtius) *ε. ε. ποθῶν* Nauckius, *δ γὰρ ποθῶν ε. ε. κυρεῖ* Oerius, alia alii 198 *οὐχ ἐκῶν ἐκουσίους* Nauckius 200 *δς*: *ὦσ L pr.* 203 *ἐκτὸς αὐτῆς* Kvíčala 204 *ἀνασχὸν* L¹: *ἀνασχὼν L* 205 sq. *nondum expediti*: *ἀνολολύξάτω δόμος* ex schol. Burgesius: *ἀνολολύξετε δόμοισ L*. (*δόμοις*) *ἀμελλόννυμος* Erfurdtius *ἀλαλαγαῖς r*, *ἀλαλαλαῖς* Schneidewinus: *ἀλαλαῖσ L* 207 *ἀνά δὲ* Hensius 209 *Ἀπόλλω* D.: *ἀπόλλωνα L* 210 *παιᾶνα παιᾶν' D*: *παιᾶνα παιᾶνα L* 214 *θεᾶν ἐλαφαβόλον* D. 216 *ἀείρομαι* Erfurdtius: *ἀείρομ' L* *ἀείρομαι πόδ' Hensius* 218 *ἰδοῦ* alterum add. D. 219 *εἰοῖ εἰοῖ D*: *εἴοι μ' L* 220 *βακχίαν* Brunckius: *βακχίαν L* 221 *Παιᾶν Παιᾶν* D. 222 *ἰδ', ᾧ φίλα γυναικῶν* D.: *ἰδε ἰδ' ᾧ φίλα γύναι L* 226 *φρον-*

ρὰν Musgravius: φρουρά L. μὴ οὐ Hermannus: μὴ L 230
 κτήσιν suspectum: πράξιν Nauckius, κατ' ἔργ' ὀνήσιμ' Hensius
 231 πράξαντ' Hartelius 233 Ἡρακλῆ D.: ἡρακλέα L 237 εὐβοῖσ
 L 239 κραίνων Nauckius 240 εὐκατ' r: εὐχαῖσ L δόρει Wunderus
 D.: δορῆ L 243 ἐσθλαί vel χρῆσται Blaydesius. ξυμφοραῖ L
 245 ἐξέλεθ' αὐτῶ r: ἐξῆλεθ' (ἦ in ἦ mutato) αὐτῶι L 246 τὸν
 ἄσπετον Herwerdenus 247 ἀνηριθμον r, ἀνηριθμων Wake-
 fieldus, ἀνηριθμος Erfurdcius: ἀριθμιον (ἀριθμειον pr.) L 250
 τῶ λόγῳ Margoliouthus 252 sq. del. Wunderus 253 ἐξ-
 ἐπλησεν r: ἐξέπλησεν L 254 ἐδείχθη L pr. τοῦνειδος r: τ'
 ουνειδος L 255 αὐτῶ r: αὐτῶι L 256 τὸν οἱ κτιστήρα
 (de of cf. 650. 1233) M. Nauckio duce, qui τὸν αὐτόχγερα conii.:
 τὸν ἀγγιστήρα L 264 sq. πολλὰ δ' ἀτηρᾶ φρενί, λέγων
 χερσὶν μὲν del. Bergkiius Iernstedtius 266 λείποιτο r:
 λίποιτο L 267 φανεις Hermannus: φάνει L ἀντ' Wunderus,
 ἐξ Nauckius: ὡσ L 268 ὠνωμένος Elmsleius: ὀνωμένος L
 272 θατέρα r: θήτέρα L 273 ἔχων Wakefieldus. ἔδικε Meinekiius
 277 μούνον r: μόνον L 279 τᾶν Erfurdcius: τ' ἄν L 280 del.
 Deventerus 281 ὑπερχλιδῶντες L^a 286 ἐγὼ τε Wakefieldus 289
 φρόνει L^r: φρονεῖν L φρόνει σαφῶς ἦξοντα Hartungus, alia alii:
 primariae scripturae si fides, φρονεῖν λέγω σ' ἦξοντα conici
 possit 'iubeo te de coniugis adventu sine cura esse' 290
 πολλῶ, καλοῦ λεχθέντος, ἦδιστον Blaydesio praeunte Turnerius,
 ὄλον καλῶς l. Hensius 292 τὰ δὲ Scaliger: τῶν δὲ L 295 πολλῆστ'
 ἀνάγκη L. συντοχεῖν Margoliouthus. versum del. Wunderus 298
 ὄνος Wakefieldus 300 χήρας Reiskiius 301 sq. del. Hensius
 303 sqq. nondum expediti: χωρήσαντ' ἐγὼ (vel μοι) Erfurdcius,
 χωρήσαντα (μηνύσαντα Blaydesius) πον Wecklinus. μὴ ποτ'
 εἰσίδοιμ' ἴσα — χωρήσαντ' ἔτι (quidni nomen aliquod velut ἄχη?)
 Hensius 305 del. GHMuellerus 306 τάσδ' r: τᾶσδ' L 308
 τεκοῦσα L, τεκνοῦσα L¹ r, τεκνοῦσσα Brunckius 309 in πάντων
 Froehlichiius necnon alii post eum offenderunt 312 πλείστον r:
 πλείστων L 313 vix sanus: φρονεῖν δοκεῖ μόνη (πλέον Blaydesius)
 Axtius 314 καὶ κρῖνοις r: κεκρῖνοις L 316 σπορά τις r: σπορά
 τίς L. εἰπέ, τοῦ σπορά ποτ' ἦν; Hilbergius 319 ἦνυτον om. L pr.
 321 μὴ εἰδέναι r: μὴδέναι L εἶπ', ὃ τάλαιν', ἀλλ' ἦμῖν ἐκ σαντήσ,
 τίς εἶ iis quae intercedunt deletis Nauckius 322 οὐ τ' ἀρα L
 322 sq. certam emendationem vix admittunt: πῶ γὰρ διήσει
 γλ., ἦτις οὐδαμὰ (Hermannus: οὐδαμᾶι L) Wakefieldo praeunte
 Nauckius qui de interpolatione primus monuit, οὐ τᾶρ' ἐνοί-
 ξει γλ., ἦτις οὐδαμὰ Iacobsio praeunte Hensius 326 δακρυρ-

ροεὶ eraso circumflexo L 328 κακῆ μὲν αὐτῆ 'στ' (αὐτῆ 'στ'
 Hartungus, αὐτῆς omissio γ' Wecklinus) Heimsoethius, ἐκλινεν
 αὐτῆν· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε Hilbergius 329 ἡ δ' D.: ἡδ' L
 331 λύπην — διπλῆν FG Schmidtus, ἄλλην — λύπην Tri-
 clinius, λύπην — νέαν D.: λύπην — λύπην L ἐξ ἐμοῦ Wun-
 derus 333 θείλεις r: θείλις L 334 ἐγὼ τε r: ἐγὼ δὲ L
 εὐτρεπῆ Nauckius 336 τ' add. Erfurdcius, at recte videtur
 Hensius versu damnato pergere ὃν οὐδὲν εἰσήκουσας 337 ἐκ-
 μάθης Turnebus: ἐκμάθησις δ' L 338 corruptus: κάρτ' Wake-
 fieldus, τ. ἐγὼ γὰρ πάντ' ἐπιστήμων ἔφην Nauckius 339 τί δ'
 ἐστὶ τοῦ D., τί δ' ἔσθ' ὅτου Blaydesius. ἐπίστασαι L pr. 340 sq
 οὔτε — οὔτε Blaydesius 343 ἦ 'μοι Groddeckius: ἦ μοι L 344
 εἰργομαι Hensius 345 nondum expeditus: χά τι λῆς σημαί-
 νετώ Blaydesio praeunte Nauckius, χά λόγος προβαίνεται Oerius
 346 ἀνῆρ Hermannus: ἀνῆρ L 347 δίκησις L 350 ἀγνοία r Her-
 mannus: ἀγνοιά L 351 λέγοντός τ' ἀνθρῶς L 356 οὐδ' r: οὐτ' L
 ὀπ' L pr. (Duebnero teste) Herwerdenus, ἐπ' L corr. 356. 57 del.
 Wunderus 358 δ Erfurdcius, & Koechlyus. post hunc versum non-
 nulla excidisse Nauckii opinio est 359 εἰδ' ἠνίκ' Blaydesius, δ δ'
 ἠνίκ' Turnerius 360 ἔχοι r: ἔχη ex ἔχει L 363 τὸν ἐργάτην
 Oerio praeunte Wecklinus: τὸν εὐρυττον L 364 πόλιν L²:
 πάλιν L 365 sq. vitiosi: καὶ νιν Brunckius, δόμους ἐς τοῦσδε
 idem, δ. πρὸς τοῦσδε Schneidewinus, ἦκει 'ς δόμους σοὺς τήνδε
 πέμπων Blaydesius, audaciora alii 367 μήτι Erfurdcius, μῆ
 σὸ Hartungus. τόδε L corr.: τόνδε vel τῶδε (τάδε Subk.) L 368
 ἐκτεθέρμανται D.: ἐντεθέρμανται (prius ν puncto notatum Subk.) L
 371 sq. del. Hensius 372 ὡσαύτως (ὡς αὐτως L): ἀρτίως Her-
 werdenus, ἐξ ἴσης Blaydesius 379 κάρτα Canterus: καὶ τὰ L
 κατ' ὄνομα Froehlichius 380 μὲν suspectum: γὰρ Reiskius
 γένεσιν r: ἐνεσιν (γενεσις L^F) L 381 καὶ κατ' ὄμμα —
 'καλεῖτο interpolatori tribuit Hensius. οὐδαμῶι L 382 βλάστας
 ἐφάρα Hertelius. οὐδ' ἀνιστορῶν Engerus 383 δλοιντο πάντες οἱ
 κακοί, μάλιστα δὲ Froehlichius Nauckius 384 μὴ πρέποντ' ἐσθλῶ
 κακὰ Nauckius, sufficit fortasse μὴ πρέποντά τῷ κ. 387 πνθοῦ
 Nauckius 388 νιν Brunckius: μιν L 389 ἄπο L 391 ἀνῆρ L
 394 del. Herwerdenus Hensius 396 κἀννεώσασθαι Hermannus,
 κἀνανεώσασθαι Wunderus: καὶ νεώσασθαι L πρὶν ἡμῖν κἀνα-
 κοινοῦσθαι ex schol. Blaydesius 397. 99 ΔΙ. r: ἄγγ L 398
 νεμεῖς ex schol. Nauckius 403 ἐρωτήσας Tyrwhittus: ἐρωτήσας' L
 401 sq. post 404 conlocat Nauckius ἐρωτήσας' servato 404 ὁ σ' r:
 ὁσ L. εἴπερ οἶσθ' ὁ σ' ἱστορῶ Blaydesius 408 αὐτ' r: αὐτ' L 408 sq.

abesse malit Nauckius 412 *ποικίλας* Tyrwhittus: *ποικίλας* L
 414 ἢ Elmsleius: ἦν L 418 *δῆτ'*; ΔΙ. *οὐ φημι* Brunckius: *δῆπον*.
ἀγγ φημί L 419 *vexatissimus*: ἦν ὅπ' *ἀγνοῶ στέγεις* Reiskius,
 ἦν σὺ γ' *ἀγροεῖν λέγεις* Meinekius, alia alii sunt periclitati,
 ut saltem intellegi haec possent: de lacuna nemo cogitasse, ac
 tamen sermonis contextus talia fere verba flagitare videtur:
οὐκ οὖν σὺ ταύτην, ἦν ὅπ' ἀγνοῶ σ' ὄρα στέγοντα δέσποιν',
Ἡρακλεῖ συναόρον Ἰόλην ἔφασκες κτλ. in L littera ante *ὄρα* erasa
 421 *ποιοῖσιν ἀνθρώποισι* r 422 *ἔμοῦ κλύειν πάρα* Bothius
 424 *ταῦτά γ' r: ταῦτ' L* 425 *κλύειν* D.: *καὶ κλύειν* L *ταῦτά*
 Elmsleius 431 *ἤκουσεν* r: *ἤκουσεν* L 432 *κούχ ἢ r: κούχι* L
κού *Λυδῆ γυνή* D. 433 *ὁ τῆσδ' ἔρωσ μόνος* Froehlichius, *ὁ*
τῆσδ' ἀτῆς ἔρωσ Hensius: si mutatione opus, *ὁ τῆδ' ἔρωσ* *στραφεῖς*
 malit M. 434 *ἄνθρωπος* Brunckius: *ἄνθρωπος* L 435 *νοσοῦν*
τι ληρεῖν 'nugari dicendo mendacia' interpretatus HStephanus:
νοσοῦντι ληρεῖν L 436 *Οἰταῖον πάγον* Blaydesius, *λόφον*
 praefert Hensius, qui mox *ἐκκλέψης ἔπος* coni. 440 *πε-*
φύκασ' Nauckius: *πέφυκεν* L 441 *μένων* L pr., erasis
 litteris *το* ut videtur 443 *ὅτων θέλει* Wakefieldus 444 del.
 Wunderus 445 ab L omissum add. L^z *τάμω τ' ἀνδρῖ* Seidlerus,
τάμω γ' ἀνδρῖ Schaeferus: *τῶ μῶι τάνδρῖ* L 447 *μετ' αἰτίαι* L
(μεταιτίω r) 449 *οὐκ ἐστί* L 451 *αὐτόν* Brunckius: *αὐτόν* L
 453 *πάν τάληθές r: πάντ' ἀληθές* L 454 *κέρδος ἐστὶν οὐ*
καλόν Hensius 455 *λήσεις r: λήσης* L 463 *ἐκτακείη* Tur-
 nerius (punctum super *ν* positum in L Subk.) 464 *ᾠκτεῖρα* r:
ᾠκτεῖραι L 468 *ἴτω* Nauckius: *δέλω* L (prima litt. puncto
 notata Subk.) 469 *εἶναι πρὸς ἄλλους* Blaydesius 470 *πι-*
θοῦ D. 476 *Ἡρακλῆ r: ἠρακλεῖ* L, unde *Ἡρακλεῖ εἰσῆλθε*
 Nauckius 478 *δόρει* Wunderus D.: *δορί* L 486 *γυναικα*
τήνδε στέργε Blaydesius 487 *ἐμπέδους* Nauckius 488 sq.
 'aptius post 478 locum obtinerent' Bergkius, del. D. 490 *γ'*,
 quod add. r, om. L, unde *νόσημ' ἐπακτόν* Nauckius. *ἔξαροῦ-*
μεθα r: ἔξαιρούμεθα L 495 *κενὸν* L^z: *κεῖνον* L 498 *νικῶσ'*
ἀεί Wakefieldus 500 *ἐδάμασσαν* Blaydesius 501 *αἶδαν* L 502
Ποσειδάωνα r: ποσειδάωνα L 504 *τίνες* add. Hermannus 505
τίνες idem: *τινές* L. *πάμπλακτα* Blaydesius 506 *ἐξήνησαν ἀθλ'*
ἀγώνων Wakefieldo praeeunte Nauckius 510 *Βακχίας* Brunckius:
βακχίας L 514 *ἔμενοι r: ἔμενοι* L 519 sqq. *ἀνάμιγδα*
μετώπων ἦν δ' ἄ. κ., ἦν δ' ὀλόεντα πλύματα Wunderus 520
ἦν δὲ L 526 nondum expeditus 527 *τὸ δ' ἀμφινέκητον r:*
τόδ' ἀμφινέκητον L 528 *ἔν' εἶδ', ἔν' ἀμμένει* M.: *ἔλεινον* (*ἔλεινον*)

Porsonus) ἀμμένει L 530 ὥστε r: ὥσπερ L. verba nondum
 persanata: ὥσπερ del. Nauckius, in πρόσω mutat Hensius 531
 φρόει L pr. 534 φράσουσα r: φράζουσα L 536 L om., in marg.
 add. L² 539 ὑπό (r?) Brunckius: ὑπο L 547 sq. τῆ μὲν ξεπ.
 πρόσω, τῆ δὲ φθίν. Musgravius 548 sq. vitiosus, at ne de prae-
 cipua quidem vitii sede inter criticos constat: ὃν ἀφαρπάξεν φιλεῖ
 ὁ θάλαμος ἄνθος Meinekius, ὃν ἀφαρπάξεν φιλεῖ φῶς θάλλον
 ἄνθος, τῆς δ' ὑπεκτρ. πόδα (θάλλον cum Blaydesio, τῆς δ' cum
 Nauckio) Hensius, minus etiam probanda alii 551 καλήται r:
 καλεῖται L. ἄρ' ἢ Eldico praeunte Mehlerus, ἐρᾷ Hensius:
 ἀνήρ L 554 λύπημα corruptum, modo λυτήριον sanum sit:
 κήλημα Hermannus, χλίδημα Wecklinus, τέχνημα Blaydesius
 555 ἀγρίον Wakefieldus, ἀχρείον Iacobsius, ἀλικαίον Hensius
 557 παρὰ Brunckius: πάρα L 558 Νέsson r: νέsson L.
 φονῶν Bergkius: φόνων L 561 λαίφεισιν r: λαίφαισιν L
 562 sq. nondum expediti: τὸν πατρῶον ἠνίκ' ἐς δόμον Her-
 werdenus 564 ἦ D., ἦ 'ν Cobetus: ἦν L 566 vitiatius:
 παῖς ἐπιστραφεῖς χεροῖν (vel ἐπιστρέφας κάρα) Blaydesius,
 ὄμ' ἐπιστρέφας χεροῖν Hensius, qui ὅπλ' ἐπιστρέφας ex
 schol. poterat: sufficit tamen ἐπιβλέφας corrigere 567 πνεύ-
 μονας L¹ 568 ἐκπνέων Nauckius 570 πιθῆι i. e. πῖθη L corr.:
 πυθῆι L 571 σ' add. r 573 ἐνέγκης Blaydesius. μελαγχόλου
 ἔβαφεν ἰοῦ Wunderus 576 ὄστ' ἔτ' οὔτιν' (ὥστε κοῦτιν' Tur-
 nerius, ὡς ἔτ' οὔτιν' Hensius) εἰσιδῶν Subkovius 578 μυχοῖς
 Wecklinus 579 θαυόντος (et mox ζῶν) interpolatori tribuit
 Hensius. ἐγκεκλημένον D.: ἐγκεκλειμένον L 581 καὶ πε-
 πειρασθῶ τάδε Blaydesius 582 κανὰς δὲ τέχνας Blaydesius
 585 del. Wunderus, 584—587 D. 588 εἴ τις r: ἦτις L 591
 προσωμίληκά πα Blaydesius 592 οὐδ' εἰ δοκεῖς r L²: οὐδοκεῖς L
 593 ἂν γνῶμα: ἄγνωμα L marg., τὸ γνῶμα L² 595 ἀφίξεται
 olim Nauckius, ἐπέρχεται Hensius 596 sq. del. D. 602 τόνδε
 ταναῦφῃ Wunderus: τόνδε γ' εὔνοφῃ (ἀ super εὔ L²) L 603 δῶρημα
 τάνδρι, τῆς ἐμῆς ἔργον χερὸς Hensius 607 μῆθ' ἱρὸν ἔρκους
 MSchmidtus 608 φανερώς L pr. φανερόν ἐμφανῆς Tri-
 clinius 611 καιρίως στελεῖν Hensius 613 κλεινῶ κλεινὸν
 Nauckius 614 εὐθέως D., εὐμαρῶς Turnerius 615 ἐπὸν
 μαθήσεται Billerbeckius: ἐπ' ὄμμα θήσεται L 620 πρεσβεύω
 τέχνην Nauckius 621 οὐ τι r μῆ σφαλῶ, γύναι, ποτέ
 Turnerius 623 ἔχεις e v. proximo inrepsit: ὃν ἐφεῖς' Otto,
 ὃν θέλεις Wakefieldus 626 σεσωμένα Wecklinus 628
 del. Nauckius. θ' om. r 630 ἄλλ' ἔτ' ἐννέποις Blaydesius

631 *πρῶτι* L, *πρῶτῃ* L^a *μὴ πρῶτῃ λέγῃς* sὸ Blaydesius 632 *τὰ κείθεν* L
 635 *περιναυειτάοντες* Turnebus 636 *Μαλίδα* Blaydesius. *πὰρ
 λίμαν* Triclinius: *παρα λίμαν* L 639 *κλέονται* Musgravius:
καλέονται L 642 *ἀχῶν* Elmsleius: *ιάχων* L 644 *ἀλκαῖος*
κόρος Wecklinus: *ἀλκμήνας τε κόρος* L 645 *σοῦται* Blom-
 fieldus Elmsleius: *σεῦται* L 648 *παντᾶ* Bothio praeunte D.:
πάντα L 649 *χρόνον καλαῖον* GHMuellerus 651 *τάλαιναν* D.:
τάλαινα L 653 *Ἄρης αὐτρωθεὶς* Musgravius 654 *ἐπιπόνων ἀμε-
 ρῶν* Erfurdtius: *ἐπίκονον ἀμέραν* L 657 *ποτὶ πόλιν* Wakefieldus
ἀνύσει L^a: *ἀνύσεις* L 660 *πανήμερος* Mudgius: *πανάμερος* L
 661 sq. pessime corrupti. *τὰς πειθοῦς ἀγκίστρον* Schneidewinus,
τὰς πειθοῦς συγκραθεὶς ἐνδυτοῖς Wecklinus, de quo iam D.
 cogitavit 662 *προφάνσει* D. incerta correctione: *προφάσει* L
ἐπὶ προφάσει φάρους (= *ἐπίκονον ἀμέραν*) Hauptius 663
᾿π᾿ ἀριστερᾶ (ἐστραμμέν᾿?) M., *καιροῦ πέρα* Hensius: *περαι-
 τέρω* L 665 *τὶ δ' ἔστι δεινόν; εἰπέ, τ. Οἶν.* Turnerius 670
ἔργων ἀθήλων Blaydesio praeunte Nauckius. si quid mutan-
 dum, *ἄβουλον ἔργου* scripserit M. *τῶι* L 672 *ἦν* Erfurdt-
 tius: *ἄν* L 673 *μαθεῖν* L¹: *λαβεῖν* L (ex 670) 675 *ἐδέρου*
 Valckenario praeunte Lobeckius: *ἐδείρω* L 677 *τῶν ἐκτός*
 Herwerdenus *αὐτοῦ* r: *αυτοῦ* L 678 nondum expeditus: re-
 quiritur quale quid Froehlichus temptat *καὶ ψήχεται κατ'
 ἔδαφος* 679 *μάσσον* Blaydesius 680 sq. verba *Κένταυρος*
 — *γλωχῖνι* Nauckius del. 684 del. Wunderus 685 *τ'* add. r
 686 *θερμῆς* r: *θέρμησ* L 687 *ἕως νῦν* Elmsleius: *ἕως ἄν* L
 689 *vix sanus: κατ' οἶκον ἐν μυχοῖς* Axtius, *τὸν πέπλον ἐν δό-
 μοις* Heimssoethius, *κατ' οἶκον ἐνδυτὸν* D. 691 *κᾶθηκα* r:
καθήκα L 693 *φάτιν suspectum: φάσμα δέρομαι* ex schol.
 (φάντασμα) Nauckius, *δέρομαι θείαν* Blaydesius. an *δέρομαι
 τι φάσμ᾿?* cf. D. ad O. R. 332 696 del. Dobraeus *προό-
 χριον* r: *προόχρειον* L 698 *κατέψηκται* r: *κατέψικται* L 700
ἄν βλέπειας r: *ἐκβλέπειας* L 704 *Βαυχίας* r: *βαυχέας* L
 708 *ὑπο* ex schol. Nauckius: *ὑπερ* L 710 *μεθ' ὕστερον* L
 712sq. abesse malit Nauckius 715 *χῶνπερ* r (Wakefieldus):
χ' ὄσπερ L 716 *φθειρόνθ' ἅπαντα* Froehlichus *κνωδάλου*
δὲ Hensius: *κνώδαλ'*. *ἐκ δὲ* L. (*ἐκ δὲ*) *τοῦδε δὴ* Meinekius,
κνωδάλου τοιοῦδε δὲ Nauckius 717 *ὁς αἵματος μέλας* verba
 nondum expedita 720 *ταύτῃ* Brunckius *ὀργῇ* L¹, *ἀκμῇ* Wun-
 derus 723 *δεῖν'* L *ἐργ' ἀθλ'* Turnerius 729 *ὁ του κακοῦ*
 Blaydesius, *δοτις κακοῦ* Nauckius 730 *ἔστ'* r: *ἔστιν* L *οἴκοι*
 Wakefieldus: *οἴκοις* L 731 *λόγον* L^a: *χρόνον* L 732 non-

dum expeditus: *κού μή τι λέξεις* Hermannus Hartungus, *εἰ δ' οὖν, τί λέξεις* conii. M. conlato v. Ant. 722 *'fave linguae: sin minus, quid filio dices?'* versum iam Nauckio suspectum del. Hensius 735 *σεσωμένην* Wecklinus 736 *μητέρ' r: μητέρα σ' L* 737 *ἀνταμείψασθαι* Nauckius 738 *αὐτὸς πρὸς γ' ἔμοῦ* aut *στυγούμενον* vitiosum: *πρὸς γ' ἔμοῦ 'ξείργασμένον* Froehlichius 742 sq. *μή οὐ* Nauckius: *μή L* *ἂν alterum accedit e Suida v. οἰμοί. τὸ γὰρ κρᾶνθὲν τίς ἂν δ. ἂν ἄκρατον π.* Nauckius. *μή οὐ τελεσθῆναι, γίναι* v. seq. deleto Hensius 745 del. Nauckius 746 sq. *αὐτὸς et πατρὸς sedes mutare olim iussit Nauckius, qui nunc βαρεῖαν ξυμφ. ἐν ὄμμ. πατρὸς cum Deventero delet* 747 *κού L^a: καὶ L* 748 *ἐμπελάξῃσ L, corr. L¹* 749 *χρῆ* suspectum 751 *τροπαία D.: τρόπαια L* 753 *κρηαῖὸν ἔστιν L* 757 *ἔκετ' r: ἤκετ' L* *οὐ κενὸς* FGSchmidtius: *οἰκείος (οἰκοῖος vel οἰκίαιος pr.) L* 759 *προῦξεφλεσο r: προῦξεφείλεσο L* 760 *ἐκτελείς* Blomfieldus 764 *κατήρχετο* Meinekius 767 *ἰδρῶς ἀνῆι r: ἰδρῶς ἂν ἦι L* *προσπύσσειται* Musgravius: *προσπύσσειτο L* *ἰδρῶτ' ἀνίει χρωτί, πρὸς δ' ἐπύσσειτο* Turnerius 768 *ὥστε τέκτονος vix sanum: ὡς ἐκ τέκτονος* Herwerdenus, alia alii 770 *ἀδαγμός* e Photio 7, 21 Brunckius: *ὀδαγμός L* *φοίνιος* Piersonus 771 *ὡς* Wakefieldus: *ὡς L* 773 *τούτον κακοῦ* Wakefieldus 777 *ἤκουσεν (-σε Subkovio teste) L corr.: ἤκουσα pr. ut videtur* 778 *πλευμόνων r: πνευμόνων L* *δίπτει* Elmsleius 781 *κόγχης* Pollucis ope et Lycophonis Alex. 1105 (*τυπεῖς σκεπάφω κόγχον εὐθῆκτω μέσον*) M., *κόρσης* Bothius: *κόμης L* 782 nondum expeditus: *διαρραγέντος D., διασπασθέντος* Wakefieldus *διαρρραισθέντος* Heimreichius Beitr. p. 5 *αιματοσταγοῦς* HGravfius, alia alii 783 *ἀνευφῆμῃσιν* schol. Eur. Troad. 573, Hesychnius: *ἀνευ φωνῆσ ἐν L* 788 *Λοκρῶν τ' ὄρειοι πρῶνες* *Εὐβοίας τ' ἄκρα* Diog. L. 10, 137 796 *καλεῖ* HStephanus: *κάλει L* 799 *μὲν με θὲς* Wakefieldus: *μὲν μέθεσ L* 806 *ἢ ζῶντ' ἔτ' ὕψεσθ'* Meinekius, *θνήσκοντ' ἐσὶψεσθ'* Nauckius 808 *Δίκη r: δίκη L* 810 *προῦβαλες r, προουσελεῖς* Nauckius. *προῦλαβες L* 816 *καλός* schol.: *καλῶς L*. *οὄρος ἐρπούση* *καλὸς αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ὀφθ. ἐμῶν* Nauckius 821 *προσέλαμψεν* Hensius 824 *δ γ' ἔλακεν* Blaydesius 825 *ἄροτος r: ἄροτρος L* *ἀναπνοῶν* Meinekius: *ἀναδοχῶν (o ab L^r in eraso spatio scr. Subk.) L* versus nondum persanatus, *δωδέκατος enim vix genuinum: τελλόμενος ἄροτος* Hensius, *διόδοτος ἄρ.* Wecklinus *ἀναπνοῶν πελᾶν* Nauckius 827 *καὶ τάδε Ζεὺς*

Nauckius 828—30 verba aequae fere vexata ac quae in antistropho respondent *ἔτι ποτέ* (sequitur septem fere litterarum spatium) *ἔτ' ἐπίκουρον* L *ἐπίκουρον λάχοι* (vel *λίχοι*) Brunckio praeunte Schneidewinus 831 *φονία* r: *φουίαι* L 833 *πλευρά* Erfurdcius: *πλευράι* L 834 *ὄν ἔτεκε* Hartungus *ἔτρεφε* Lobeckius: *ἔτεκε* L 835 *ἄελιον* r: *ἄλιον* L *ἔτερον ἄελιον* Seidlerus (cf. Seebassi lib. ad Ant. 356 cit. p. 14) 837 *φλέγματι* Heimreichius Beitr. p. 6: *φάσματι* L *μελαγχαίτα* δ' Wakefieldus: *μελαγχαίτα τ'* L 839 sq. genuina scriptura prorsus latet. *θηρὸς ὀλόεντα* D.: *νέσου δ' ὑπο φονία* (*φόνια* Heathius) *δολόμουθα* L (*νέσου δ' ὑπο* separato versu) *θῆλυτ' ἐπιξέσαντα* Blaydesius 841 *ἄκορος* Musgravius: *ἄκορον* L 842 *προορῶσα* Blaydesius: *προορῶσα* L *δόμοισι* Triclinius: *δόμοισ* L 843 *ἀίσουσαν* Nauckius *γάμων*: *κακῶν* schol. *τὰ μὲν αὐτὰ* Nauckio praeunte Blaydesius 844 *προσέβαλε* (*προσέβαλλε* pr.) L, corr. D. *ἀπ'* L corr.: *ἐπ'* L *ἄλλοθρον* Erfurdcius: *ἄλλοθρόου* L 845 *μολόντ' οὐλίαισι* (*μολόντα στυγναῖσι* Hermannus) *συναλλαγὰς* Wunderus: *μολόντ' ὀλεθρῶν* *ξυναλλαγῶν* L 854 *Ζηρὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν* D.: *ἀγακλειτὸν ἠρακλέουσ* L 855 *ἐπέμολεν* praeunte Triclinio Wunderus D.: *ἀπέμολε* L *αἰλίαισι* cum Lorenzo Wunderus 857 *ὀλοῶν νύμφων* Blaydesius 863

HMIX. Brunckius: *ῥ* L ante hunc versum aut nutricis eiulatio excidit velut *ἰὼ μοι*, quae Meinekii opinio est, aut chori proanaphonema velut *τίς ἤχη*, id quod Hensius conicit 865 *τί φῶμεν* Nauckius, *τί φῆς σύ* Schenkelius, *ἐσφῆμαι* Hensius 866 *ὄνκ εὐφημον* CWalterus, *ὄνκ εὐσημον* Hensius 869 *ἀηθῆς* ed. Lond. 1722 Astius, *κατηφῆς* Blaydesius: *ἀηθῆς* L 870 *σημανοῦσα* Triclinius: *σημαίνουσα* L 873 *καινοποιηθῆν* suspectum: *πῆμα καινὸν ἀγγελεῖς* Nauckius, *καινὰ ποτ' ἡμῖν λέγεις* Hensius. fort. *καινὸν οἰκοθεῖν λέγεις* 878 *ὀλεθρῶν* vix sanum: *τάλαινα δῆτα* Gleditschius, *τάλαινα ὀλωλε*; Hensius. an in ΕΘΙΑ latet *ἔφριξα*? cf. 1044 879 nondum emendatus: *σχετλίως τὰ* (*δεινότετα* Heimsöethius) *πρὸς γε πρᾶξιν* Hermannus, *σχετλιώτατ' ἐξέπραξεν* Steinharto praeunte Nauckius, alia alii 880 *ξυντρέχει* suspectum: *ξυγκυρεῖ* Nauckius, *ξυμπλῖναι* (*συνέπεσαν* schol.) Blaydesius. *γύναι, ξυντρέχει* del. Wunderus 881—884 nondum expediti *δηρίστωσαν* L 883 *αἰχμᾶ* Triclinius (Subkovio teste) Hermannus 886 *κρυόντος* vel *ὀλόεντος* Blaydesius, si quid mutandum, *στομαθέντος* malit M., cuius scripturae vestigium in L exstare suspiceris, ubi *στομαῖ* (*τομᾶ* Lⁿ) *σιδάρον* Erfurdcius: *σιδήρον* L 888 *ὦ μάταιε* Her-

mannus: ὦ ματαῖα L τήνδε τήν ὕβριν Wunderus: τάνδ' ὕβριν L utraque correctio dubia, cum de numeris parum constet: ἐπειδὴ μάταν τάνδ' (nec plura) temptat Nauckius 890 τίς ἦεν; φέρ' εἰπέ Wunderus 894 ἄ νεορτος schol.: ἄν ξερτος L 895 δόμοις τοῖσδ' Nauckius qui videndus 896 δ' inser. L¹ 898 sq. del. Hermannus 900 γὰρ ἦλθε Schaeferus: παρῆλθε L 901 κοῖλα vix sanum: an ἐκῆλα? 902 ἀντῶη Triclinius: ἀντοῖη L 903 κρύφασ' ἐμαντήν, versum post 914 conlocans Hensius, ex alia poetae fabula huc transcriptum coniecerat Meinekius: fortasse versus loco suo servari poterit, ubi ἐνθα μὴ νιν εἰσίδοι (scil. Hyllus) scripseris, et tale quid Campbellius requiri sensit 904 προσπίτνονοσ' Wecklinus 905 γένοιτ' ἔρημοι Nauckius: γένοιτ' ἐρήμη L 908 φλλον Naberus 910 ἀγκαλουμένη Hermannus ἀτῆ — ἐγκαλουμένη Wunderus 911 del. LDindorfius. καὶ τὰς ἀπάτορας . . . ἐστίας Reiskio duce Nauckius 918 εὐνατηρίοις D.: εὐναστηρίοις L 922 εὐνάτριαν Nauckius: εὐνήτριαν L 924 ἀτῆς r: ἀτῆσ L ἢ Wakefieldus: ὦι L 928 τῆσδε μωμένης τάδε Meinekius, μηχανωμένης τάδε Bergkius 931 πλευράς schol. II. 1, 103 932 ὁ παῖς add. r 935 ἀλοῦσα ex schol. (ἐπὶ τῷ ἡκατησθαί) Heimreichius Beitr. p. 7 938 ἀμφιπίτνων Wecklinus 941 κλαίων δ' Wakefieldus 942 βίον Wakefieldus: βίον L, quo servato ὀδοῦνεχ' εἰς δυοῖν Nauckius 943 τάνδον Nauckius 944 ἦ καὶ τι (καῖτι Herwerdenus) πλείους D., ἦ πλείονας ζῆν Hartungus: ἦ καὶ πλείους τις L 946 πρὶν εὐ παρῆ τις conl. O. C. 1229 Turnerius, πρὶν ἐκπεράσῃς Nauckius: πρὶν εὐ πάθη τις L 947 πότερα πρότερον D.: πότερ' ἄν πρότερα L 948 μέλεα Musgravius, πάθεα Blaydesius: τέλεα L 951 μένομεν Erfurdcius: μίλλομεν L 954 ἔπουρος Erfurdcius 955 ἐκποδῶν Herwerdenus 956 Δίον Nauckius, Ζηνός Triclinius: διδοσ L 958 μῶδον sensu cassum, κακῶς διακειμένον interpr. schol.: μῶλων GHMuellerus, alia alii 960 χωρεῖν δόμοις (δόμον Hensius) προλέγουσιν Wecklinus 961 ἄσπετον θείαμα Herwerdenus 963 ἀηδῶν Triclinius: ἀηδῶν ξένοι L 964 nondum persanatus: ἦξ' ὀμηλὺς ἦδε τις βάσις GHMuellerus, de ἦξεν iam Meinekius cogitavit, qui στάσις coni. 966 προκηδομένα r: προκηδομένην L βραδείαν Froehlichius 969 αἰαῖ, ὄδ' ἀναύδατος Erfurdcius: αἰ αἰ αἰ αἰ ὄδ' ἀναυδος L 970 φθίμενον νιν Hermannus κάθονπον Reiskius 971. 72 ὦμοι L 973 τί γενήσομαι Froehlichius 977 γέρον r: γέρων L πῶς φῆς; ἦ ζῆ γάρ; Meinekius 978 οὐ μὴ ἔξεργεῖς Dawesius: οὐ μῆξε-

γείρεισ (-εγείρεισ L¹) L 982 post ἀπλετον distinxit Vau-
 villerius 985 ἀρρήτοις Subkovius 986 ἄμοι μοι ἐγὼ
 Meinekius 987 ἡ δ' r, ἂ δ' D., &δ' Blaydesius: ἡδ' L
 988 ἐξήδη σ' Wecklinus, ἐξήδησθ' Cobetus: ἐξήδησ L 991
 βλεφάρων ὕπνον Wecklinus 994 οἶαν οἶων Martinus, οἶων
 οἶαν Wunderus: οἶαν ἀνθ' οἶων θυμάτων L 996 ὃ inser. L¹
 ἦνυσας, ὃ Zeῦ Wakefieldus 1000 μανίας θάλπος Blaydesius.
 pro καταδερχθῆναι, quod Froehlichius deleri voluit, καταδερχ-
 χθεις cum Hermanno Erfurdcius 1001 τίς γὰρ ἐπαθός Blay-
 desius, τίς χειροτέχνης Erfurdcius 1004 πόρρωθεν D. ἰδοί-
 μην L^a r: ἰδοίμ' ἄν L παύλαν πόρρωθεν ἰδοίμ' ἄν Hensius
 1005 a b εὐνάσαι r: εὐνάσαι L, εὐνάσθαι Ellendtius δύσμορον:
 ὕστατον L corr. seu var. lect., unde 1005 b ἐὰθ' ὕστατον Hermannus:
 ἐὰτέ με δύστανον L 1008 ἀνατέτροφας Erfurdcius: ἀντέτροφας L
 ὅ τι καμύση Blaydesius 1009 τοτοτοῖ r: τὸ τὸ τοῖ L 1010
 πόθι δ' ἔστ' Koechlyus 1011 πάντων ἀνθρώπων Wunderus
 οἷς δὴ Wakefieldus 1012 ἐν πόντῳ r: ἐνι πόνται L aut πολλὰ
 μάλ' cum Blaydesio aut κατὰ δὲ θρία cum Wakefieldo legen-
 dum 1013 ἐπιτρέψει r: ἀποτρέψει L verba nondum ex-
 pedita: οὐδὲν ὀρέξει Froehlichio praeunte Nauckius, ἀντι-
 παρέξει Wecklinus, alia alii 1015 κῶτα: σάρκα Wecklinus,
 βίᾳ Wakefieldus 1018 ἀνήμαι L^a, ἄν εἴη Nauckius: ἀνέλ-
 κει L 1019 ζώμην L σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι'
 ἐμοῦ σφῆξιν 'mirifice torserunt criticorum ingenia' Meinekius,
 qui ipse temptat σὺ δὲ σύλλαβέ μοι: τὸ γὰρ ὄμαξ ἐς πλεον
 ἢ δίχα σοῦ σακεῖν, quo conamine probabilius nemini successit:
 lacunosum esse locum suspicatur D. 1021 sq. θύραθεν L¹:
 θύραξ' ἔν L ἄδυνᾶν (ex schol.) — βίτον Musgravius: ὀδύ-
 ναν — βίτον L locus nondum persanatus: ἔσαι μοι ἔκλυσιν
 ἐξανύσαι Hensius 1023 ὃ καῖ Seidlerus, καῖ καῖ Herman-
 nus, ὃ γόνα Nauckius: ὃ καῖ καῖ L 1025 αἰαῖ D.: ἐῖ L
 ἰῶ r: ἰῶ ἰῶ L 1031 ὃ Seidlerus: ἰῶ L Παλλὰς alterum add.
 D. 1034 τὸν φύσαντ' οἰκτεῖρ' Froehlichius, τὸν φύτορ' (He-
 sychii ope [πατέρ' Blaydesius]) οἰκτεῖρας D.: τὸν φύσαντ' οἰκτεί-
 ρασ L 1035 ἐμάς r: ἡμάς L κληῖδος L ἄκον L ὃ r: ὅ,
 erasa post ὅ littera, L (tacet Subkovius) ἐχόλωσε r: ἐχόλωσᾱ L
 (Subkovio teste), ἐχόλησεν L² Wakefieldus, ἐλόχησεν Blaydesius,
 ἐδόλωσεν ASPengelius 1037 τᾶν Seidlerus: ἄν L 1040 ὃ
 διὸς ἀφθαίμων L¹ (L^a Subk.) in marg. ante ὃ γλυκὺς αἶδας
 inserenda: post haec verba posuit Seidlerus Ἄιδας corrigens
 1042 εὐνασον εὐνασον Turnebus, εὐνασον εὐνασόν μ' Erfurdcius:

- εὐνασόν μ' εὐνασον L 1044 τάσδε συμφοράς r: τάσδε συμφοράς L 1045 οἶαις r: οἶας L 1046 λόγων πέρα Wunderus 1051 προσήψεν vel ἐφήψεν Blaydesius ἐμοὶ L, σ ab Lⁿ 1053 sq. ἐν μὲν ἔγκρατα β. σαρκός Wecklinus 1054 πνεύμονος L¹ r 1057 πέδη Nauckio suspectum 1058 κοῦτ' αὐτὰ Elmsleius 1058—60 οὐδὲ quinquies Blaydesius 1059 θήρειος βία r: θήρειος βίαι L 1062 θήλις φύσα Steinharto praeunte Nauckius: θήλις οὐσα L, quo servato κἀνανδρος φύσιν Turnerius 1064 παῖς ἐτήτυμος πατρός Hensius 1067 εἶδω L pr., unde ἶδα Nauckius 1069 ignorat Cicero Tusc. II, 9, 20, del. Nauckius 1071 τὸν πᾶσιν οἰκτρὸν Blaydesius ὥστε r: ὥστις L 1074 εἰπόμην r schol. Ai. 317, ἰπούμην Blaydesius: ἐσπόμην L 1077 σκέψαι θ' Nauckius: σκέψαι δ' L 1080 δόστηρον L^a: δόστανον L 1081 αἰαὶ ἃ τάλας D.: αἰ αἰ ἃ τάλας αἰ αἰ (ε ε L^f) L 1082 ἔμαρψεν Nauckius 1091 ὁμεῖς ἐκείνοι r κατεστάθ' L 1095 διφυᾶ D. 1096 ὑπέροχον Bentleius: ὑπέροχον L 1098 σκύλακ', ἀμαλμακον (δύσμαχον Hensius) τέρας Nauckius 1100 ἐπ' ἐσχάτοις χθονός vel ἐπ' ἐσχάτοισι γῆς Nauckius 1108 κἂν μηκέθ' ἔρω Blaydesius 1111 κακούργους Cobetus, κακούργα Bergkius κἀκπνέων ἐτισάμην Blaydesius 1115 ἐπεὶ παρῆς (πάρεστιν Wunderus, παρείκεις Wecklinus) Heimsoethius 1117 μὴ τοιοῦτον Mudgius 1119 χλίειν Wecklinus 1121 ξυνείημ' L^a: ξυνείημ' L κατίλλεις Nauckius 1123 ὡς θ' Nauckius: οἶς θ' L 1125 ἀνδροφόντον Blaydesius 1132 αὐτῆς r: αὐτῆς L ἐντόπου Meinekius, οἰκέτον Hensius: ἐκτόπου L 1136 ἀπλοῦν τὸ φῆμ' Nauckius: ἄπαν τὸ χρῆμ' L μωμένη Heathius: μνωμένη L 1137 χρῆστ' L 1138 στέργηθρα Nauckius 1139 ἔνδον corruptum: τοὺς νέους γάμους Wecklinus. fort. ὡς προσεῖδε τοὺς (vel οὗς) εἶδεν γάμους, usitata figura et quae verecunde loquentem filium deceat 1141 Νέσσος r: νέσος L 1144 οἰχῶκ' ὀλωλα Blaydesius φέγγος οὐκέτ' εἰσορῶ Nauckius ipsum versum del. Hensius 1150 ὄσ' r: ὄσος L 1155 ἡμεῖς δέ σοι πάρεσμεν, v. seq. delete, Nauckius 1156 πράσσειν Brunckius: πράττειν L 1157 τοῦπος Nauckius, τούμὸν FG Schmidtius 1158 φανεῖς r: φανῆς L ὁποῖος ἂν ἐμὸς καλεῖ γόνος Meinekius, ὁποῖον ποῖος ἂν ἀνὴρ καλεῖ Hensius 1159 πρόφαντον r: πρόσφατον L 1160 ἀνδρῶν πνεόντων (βροτῶν πν. mavult FG Schmidtius) D., τῶν ἐμπνεόντων Erfurdtius: πρὸς τῶν πνεόντων L 1161 πέλοι L¹: πέλει L 1164 συμβαίνοντά σοι Wunderus 1165 del. braeus 1167 ἐσελθῶν r: εἰσελθῶν L 1169 ἦτις Blay-

desius τῷ ζῶντι nondum expeditum: μέλλοντι Wunderus,
 χρησθέντι Hensius 1172 τὸ δ' Wytttenbachius: τὸδ' L 1173
 del. Axtius 1175 σὲ δεῖ γεν. Herwerdenus τῷδε τάνδρῳ r:
 τῶιδέ τ' ἀνδρῶ L 1176 μὴ ^{αν}παμῆναι (πειμείναι, αν ab L^r, Sub-
 kovio teste) L pr., μὴ 'πιμείναι deleto αν L corr., unde μὴ ἀνα-
 μείναι Meinekius, μὴ τι τλήναι Blaydesius. an μὴ φανῆναι? cf. 1251
 1177 εἰκαθόντα r: εἰκάθοντα L 1178 ἐξευρόντα suspectum: εὖ
 τηροῦντα Herwerdenus, ἐξορθοῦντα Wecklinus 1180 τοιάνδε
 γ' ἔλθῶν Blaydesius: si quid mutandum, ταρβῶ μὲν, εἰ (sic r)
 λόγον σ. τ. ἐπήλθον malit M. cf. Nauck. ad Ai. 510 1181 ἔμ-
 βαλλε r: ἔμβαλε L 1182 ἐπεισφέρεις (ἐπάγεις schol.) Hensius
 1183 ἀρεῖς Blaydesius, εἰξεῖς Subkovius ἀπιστήσεις L¹: ἀπιστή-
 σης L 1191 οἶσθ' ὄντ' ἐν Οἴτῃ (Οἴτῃ Musgravius) Ζηνὸς ὑψίστου
 (sic Wakefieldus) πάγον Nauckius 1193 ἐξάραντά r: ἐξαιρέντά
 L 1195—98 del. Wunderus πολλήν δ' — ἀγρίαν ἐλαίαν
 (ἐλαιδὸν L) Froehlichius 1203 ποι' εἶπας Hensius: τί εἶπας
 L 1211 γ' r: μ' L 1214 μὴ τι προσφάτων Blaydesius
 1216 πρόσνευμαι L^a: πρόνευμαι L 1218 κρατ' L pr. 1220
 ὡς γ' Schaeferus, ὡς Wecklinus: ὦστ' L 1221 τοσοῦτον
 δῆτ' Hartungus 1224 προσθοῦ D.: πρόσθου L 1225 ἐμοῦ
 L, σ ab L^a ut 1051 1226 λάβῃ Elmsleius 1228 πιθοῦ
 Brunckius 1230 τὸ r: τῶι L νοσοῦντα Wakefieldus
 1231 ὄδε δρᾶν Groddeckius 1234 σοι δ' Schaeferus 1235
 τίς τήνδ' ἄν Froehlichius, τίς ἄν τοιαύτην μὴ 'ξ ἀλ. νοσῶν
 scholiorum ope Hensius, πῶς γάρ ποθ' — ὡς ἔχεις ἔχειν; Tur-
 nerius servato τίς ταῦτ' ἄν 1237 ἐχθίστοισιν L 1238 ἀνήρ
 Hermannus: ἀνήρ L reliqua nondum expedita νεμείν
 Brunckius: νέμειν L νεμεῖ (νέμει D.) πατρὶ Erfurdcius, νεμεί
 τινα Hensius, νεμεί πατρὸς φθίνοντος ὄραν Nauckius (de φθί-
 νοντος ὄραν Blaydesius quoque cogitat). an in OYNEMEINE-
 MOI latet οὐδάμ' ἄν νέμοι? ut φθίνοντος ὄραν stare possit
 1239 ἀλλὰ δαιμόνων ἀρὰ Blaydesius 1240 ἀπιστήσαντα L¹:
 ἀπιστήσαντι L 1241 ὡς νοσεῖς φανεῖς Axtius 1243 ἐς
 πάντα Hartungus 1247 παντελῶς Madvicus 1249 sq. σὸν
 ὄν θεοῖσι δεικνὸς (θεοῖς διομνὸς Hensius) τοῦργον Dobraeo
 praeunte Heimsoethius 1254 με θῆς (μεθῆς L¹) schol., r: μεθεισ
 L 1256 τελευτῇ τοῦδε τάνδρὸς r: τελευτῇ τοῦδέ τ' ἀνδρὸς L.
 verba vexatissima: κέλευθος τ. τ. ὑστάτη Bergkuis, παῦλά τ. κ. αὐ.
 τελεῖα Hensius, alia alii. τελευτῇ τῷδε τάνδρῳ φιλάτῃ coni. M.
 1257 τελεσθῆναι Hensius 1259 ἀνακινεῖσθαι Blaydesius
 1261 πρίουσ' Wecklinus: παρέχουσ' L 1263 τελέουσ' Biller-

beckius: τελείωσ L 1264 χαίρετ' Nauckius, qui versus 1264 — 69 Herculi continuat, 1270—74 choro tribuit (personarum notas om. L) 1266 δὲ θεοῖς r: τε θεῶν L 1266 sq. ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων LDindorfio praesunte del. Nauckius 1269 πάθη del. Nauckius 1273 πάντων r: ἀπάντων L 1276 μελέους Subkovius 1277 καὶ καινοπαθῆ Bentleius, καὶ κοινοπαθῆ Wecklinus: καινοπαθῆ L 1275—78 del. Hartungus

PHILOCTETES.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ. 7 καὶ παρ' Εὐριπίδῃ post παρ' Αἰσχύλῳ add. Bergkius

V. 2 ἄστειπτος r 7 ante 6 conlocat Nauckius 10 κατεῖχ' r: κατείχετ' L 11 βοῶν ὄζων r 13. 14 del. EARichterus 16 θ' add. L² ut videtur 18 ἐνθάκῃσις Nauckio suspectum 22 ἐκεῖ Canterus: ἔχει L σημαίνειν (σημανεῖς Nauckius) ἐκεῖ Porsonus 23 χῶρον τὸν αὐτὸν Blaydesius, χῶρον κατ' αὐτὸν Nauckius τόνδ' ἔτ' (τόνδε γ' r) Elmsleius, τοῦτον Nauckius: τόνδ' L εἶτ' r: ἦτ' L 24 κλύης r: κλύοισ L 25 ἰη Camerarius: εἴη L 29 γ' Triclinius: τ' L locus nondum expeditus: τύπος r. καὶ σίβον' στ' οὐχ εἰς τύπος Mudgio praesunte MSchmidtus, similia alii 30 κατακλιθεῖς r κυρεῖ Schaeferus: κυρηῖ L 32 τροφή Welckerus Burgesius: τροφή L 33 στειπτή r Eustathius, στρωτή Hartungus 34 τᾶνδον δ' ἔρημα Blaydesius 35 φλαυροργῶδ L¹: φλαυροῦργου L 36 τεχνάσματ' Blaydesius 37 κείνου suspectum: καλόν γε Blaydesius 38 θάλλεται Nauckio suspectum 40 ἀνῆρ Brunckius: ἀνῆρ L 42 προστείχοι Herwerdenus 43 nondum emendatus: φορεθῆν Burgesius ἀλλ' ἢ φ' ἔλωρ ἐδεστὸν coni. M. 47 ἔλοιτό μ': ἔλοιτ' ἔμ' Bergkius et ut videtur L pr. μολεῖν r, μ' ἐλεῖν Boissonadius, βαλεῖν Valckenarius 50—54 (δεῖ σ' ἐφ' οἷς — τί δῆτ' ἀνωγας) interpolatoris manum expertas esse Nauckius suspicatur 54 sq. nondum expediti ἐκκλέψεις r: ἐκκλέψησ L σε δεῖν ψ. δ. λ. ἐ. λέγω Matthiae, σε δεῖ — ἐκκλέψεις ὄραν D., alia alii ὅπως δόλοισιν ἐκκλ. Gedikius 56 ὅταν τ' (ὅταν δ' Nauckius) ἐρωτᾷ r 57 λέξεις Blaydesius: λέγ', εἰμ' Ἀχιλλέως παῖς possis, at mutatione non opus. τόδ' οὐχὶ κρυπτεῖον Nauckius 58 πλείν δ' Blaydesius 60 πείσαντες Naberus 61 μόνην r: μόνην δ' L 63 abesse malit Nauckius 64 λέγ'

οὖν (λέξον δ' Nauckius) ὅσ' ἂν Gedikius 66 οὐδὲν ἀλγυνεῖ
 μ' r D.: οὐδέμ' (v superscr. L²) ἀλγυνεῖς L 75 ἐσφεται
 Nauckius 76 προσδιαφθείρω Turnerius 79 ἔξοιδα, καὶ
 Erfurdttius (μὲν Froehlichius, τοὶ Blaydesius Campbellius): ἔξ-
 οῖδα καὶ L 81 γὰρ τοὶ r τι χρῆμα Turnerius 82 δίκαιοι
 δ' r: δίκαιοι θ' L 83 ἀναιδὲς vitiosum: εἰς βραχέας ἡμέρας
 Nauckius, εἰς μίας δὲς (cum levi distinctione post βραχῆ) conl. M.,
 cf. 480 ἡμέρας τοὶ μόχθος οὐχ ὄλης μίας 83—85 del. EA Richter
 87 πλάσσειν στυγῶ idem 91 οὐ γὰρ ἔξ ἐμοῦ τρέπον, v. 92 delete,
 Nauckius 97 ἐργάτην Blomfieldus 100 τί μ' οὖν Wake-
 fieldus: τί οὖν (οὐ pr.) μ' L 101 vitiosus 103 κείθεται L pr.
 104 ἰσχύος κράτος Nauckius 105 ἰούς γ' Dobraeus: ἰός L
 106 οὐδὲ r: οὔτε L 107 λαθόντα Blaydesius 108 δῆτα τὸ
 Vauvillerius, δῆτα τὰ r: δὴ τάδε L 110 λακεῖν L, λαλεῖν L
 corr., r 116 θηρατέ' οὖν Triclinius, θηρατέ' ἂν Elmsleius:
 θηρατέα L θηρατέ' ἂν γίγνοιτ' ἄρ' Turnerius 117 δωρή-
 ματε Blaydesius 118 οὐκ ἂν ἀρροίμην τὸ μὴ οὐ Blaydesio
 praesente Nauckius 119 αὐτὸς Vauvillerius: αὐτὸς L κε-
 κλημ' L²: κεκλησ' L κεκλη' ἀνήρ Herwerdenus, κεκληθό μοι,
 si correctione opus, malit M. 121 μνημονεύσεις Herwerdenus
 126 δοκῆτέ τι r: δοκῆτ' (ex δοκεῖτ') ἔτι L 126 πέρα σκολά-
 ζειν Nauckius αὐθις r: αὐτίς L ἐκπέμψω L¹: ἐκπέμπω L
 αὐθις αὐ πέμψω Burgesius 128 del. Herwerdenus 130 αὐδῆν
 μένον L pr. ut videtur οὐ δῆτα, τ., π. αὐδωμένων Nauckius
 134 Ἀθῶνα Eustathius: ἄθηνᾶ L σῶλοι Nauckius 135 με
 δέσποτ' Triclinius: δεσποτα μ' L 139 γνώμα r: γνώμας L
 140 ἀναναν·σεται L pr. 141 σοὶ δ' Triclinius 142 παγκρατὲς
 Schenkelius 144 ἔσχατιᾶς r 145 ὄντιν' ἐνοικεῖ Wecklinus,
 ὄντινα ναλεῖ Blaydesius. an τόνδ' ἴνα κεῖται? 147 ὀπλίτης
 Bergkius 148 χέρα προσχωρῶν (προσχωρῶν r) Burgesius
 150 sq. ἀναξ, φρουρεῖν ὄμμ' Triclinius, τὸ οὖν φρουρεῖν ὄμμ'
 Cavallinus, ἀναξ, τὸ φρουρεῖν Nauckius: ἀναξ τὸ οὖν φρουρεῖν
 ὄμμ' L 156 μὴ προσπεσῶν με λάθῃ Hermannus: μὴ με λάθῃ
 προσπεσῶν L 161 ἄπεστι L 163 τόνδε: τῆδε (τῆσδε r) Blay-
 desius 166 σμυγερόν σμυγερώς Brunckius: στυγερόν στυγερώς L
 his ipsis verbis et simul versibus 159—161 deletis systemata 144
 —149 et 162—168 exaequat Benedictus 167 αὐτῶ r: αὐτῶι L
 (αὐτῶι pr. Lamio teste) 170 μὴ τοῦς κηδομένουσ L pr. 171
 μῆδὲ ξύντροφον Brunckius, μῆδὲν (μῆ του Cavallinus) σύντροφον
 Wecklinus: μῆ (μῆδὲ r) σύντροφον L 177 θεῶν Lachmannus:
 θνητῶν L 180 ἴσως vitiosum: γεγῶς Burgesius, τέως 'prius'

M. 183 ἀπ' ἀνδρῶν Burgesius 184 μετὰ (r: μέτα L) suspectum: πείλας Lehrsius, μέσφ Meinekios 186 ἀνήρισμα Blaydesius 187 sq. ὄρεϊα δ' M.: βαρεῖα δ' L (βαρεῖ. ἄ δ' Boeckhios) ἀθυροστομοῦς Wecklinus: ἀθυρόστομος L 189 sq. nondum expediti πικρᾶς οἰμωγᾶς ὑπ' ὀχεῖται Hermannus, πικραῖς οἰμωγαῖς ὀπακούει Hartungo Brunckio praeuntibus Blaydesius, πικρᾶς οἰμωγᾶς ὀπουκλαίει Pflugkius, alia alii: πικρᾶς οἰμωγᾶς ὀπόκειται L 193 παθήματα κείνα Brunckius: παθήματ' ἐκείνα L 196 ὡς Porsonus: ὄπως L 199 ὠιλεται L pr. πρὶν ὄδ' (πρὶν ἂν Blaydesius) ἐξήκη Schaeferus 200 χρῆναι r: χρῆν (χρῆν pr.) L 203 του add. Porsonus 204 ἢ που Hermannus: ἢ που L τᾶδ' ἢ τᾶδε Blaydesius 205 ἐτόμα r: ἐτοῖμα L, unde βάλλει μέ τοι Nauckius, cf. 214 206 στίβον r: στίβου L 208 ἀχὰ malit Nauckius 209. 218 nondum expediti διάσημα γὰρ θροεῖ D., δ: θροεῖ γὰρ Hermannus: διάσημα γὰρ θροεῖ L 212 ἀνήρ L 213 σύριγγι χέαν Blaydesius 214 ἀγροβότας r, ἀγρότας Nauckius: ἀγροβάτας L 216 ἰγάν Blaydesius 217 sq. ἀυγάζον L, ἀυγάζον L corr. 218 τι γὰρ δεινόν Wunderus, δέ τι δεινόν Hermannus: γὰρ τι δεινόν L προβ. γὰρ αἴλιον (= διάσ. γὰρ θροεῖ) Lachmannus 220 κὰκ ποίας τύχης Nauckius: κὰκ ποίας πάτρας L (ναυτίλω πλάτη r) 222 ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος (πόλεος Heimreichius Beitr. p. 18, qui v. 220 πάτρας tuetur) D., ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν Hermannus: ποίας πάτρας ἂν ὑμᾶς L 224 del. Nauckius 228 κακούμενον Morellius Brunckius, καλούμενοι Meinekios, μ' ἀλώμενον Toupio Erfurdtio praeuntibus Wecklinus: καλούμενον L καὶ φίλων τητώμενον Seyffertus 231 ἀμαρτεῖν τοῦδέ γ' Wunderus 234 τὸ καὶ λαβεῖν vix sanum: τό μ' οὐ λαβεῖν Reiskius, τὸ μὴ λαβεῖν Blaydesius. fort. τὸ κάμπλακεῖν (ΚΑΠΛΑΚΕΙΝ scriptum, unde ΚΑΙΛΑΒΕΙΝ) c. accus., cf. 231 237 τίς r: τίς δ' L 241 οἶσθα δὴ r: οἶσθ' ἤδη L 242 ὦ 'κ φίλης χθονός Blaydesius 244 τῆδε γῆ Blaydesius 245 δὴ τανῦν Buttmanus: δῆτα νῦν L 246 οὐ γὰρ δὴ: οὐ**γὰρ L, post οὐ eraso δὴ eodemque ab L^z super γὰρposito 251 ἄρ' add. Erfurdtio 253 ἀνιστορεῖς r: ἂν ἱστορεῖς L 254 ὦ — ὦ r: ὦ — ὦ L στυγνὸς θεοῖς Nauckius 256 μηδαμοῖ διήλθε ποι Blaydesius, μηδαμοῖ διήλυθεν (verbis ὡδ' ἔχοντος οἱ. μ. 'E. γῆς deletis) Nauckius 258 οἶγ' ἔχοντες Nauckio suspectum 265 sq. ἀθλίξ νόσφ Wakefieldus τῆς Auratus: τῆσδ' L νόσφ καταφθ. τῆδ' Wakefieldus 267 φοινῖα χαράγματι ex Eustathio p. 324, 60 Schneidewinus 268 προδόντες Turnerius, qui

προέντες poterat 271 ἄσμενόν μ' LDindorfius: ἄσμενοί μ' L
 272 πέτρα Blaydesius 276 οὐ δὴ Kvíčala 278 ποῖα δ'
 οὐμῶξαι Burgesius 280 οὐδὲν L pr. 282 συλλάβοιτο L^z:
 συμβάλλοιτο L 285 δὴ r, νυν Wecklinus: οὖν L διὰ πόνου
 Nauckius: διὰ χρόνου L τὸ μὲν νοσοῦν οὖν διὰ χρόνον πρ.
 μ. temptabat M. 286 βαιῖ r Turnebus: βαιῆι L 287 τὰ
 πρόσφορα Nauckius 288 ἐξεύρισκε r: εὐρίσκε L 291 δύστηνον
 Canterus: δύστηνος L 296 ἐκτριβῶν L^z: ἐκθλιβῶν L 299
 τὸ μὴ νοσεῖν μόνον (ἔτι Nauckius) Blaydesius 300 τὰ τῆς νήσου
 Linwoodius μάθε r Burgesius Nauckius 304 Bergkio sus-
 spectus 305 τάχ' ἂν τις Hermannus, κατ' οὖν τις Campbellius
 306 ἂν add. L^z ἀνθρώπων Blaydesius, ἀνθρώποις Schubertus
 308 καὶ που r: κἄπου L 309 μετέδωσαν Nauckius
 313 κόποισι Wecklinus, πόνοισι Nauckius, κηκίσι, si quid mu-
 tandum, malit M. 315 οἰ' Porsonus: οἰ L 316 ἀντί-
 ποι' r: ἀντάποι' L οἷς 'Ο. θ. δοῖέν ποτ' ἄλγους ἀντ. ἐμοῦ
 π. Turnerius 318 ἐποικιριεῖν Nauckius 319 sq. nondum
 expediti λόγοισ L, λόγοι L¹ μάρτυς ὢν λόγοις Gernhardus,
 προστυχῶν Meinekios 324 nondum persanatus θυμὸν — χειρὶ
 Brunckius: θυμῶι — χεῖρα L, unde εἰ μοι γ. θυμὸν ἐμπλήσαι
 ποτε Nauckius. praestat fortasse θυμῶ γ. πείρα πληρῶσαι
 πόθον (de π in χ corrupto cf. O. C. 1604 adn.) 327 sq. ὡδ'
 ἔχων μέγαν (Erfurdcius) χόλον κ. αἰ. ἐν καλῶ 'πελήλυθας Tur-
 nerius 335 τόξοισιν Blaydesius 340. 42 del. Gomperzios
 343 ποικιλοστόμοι (-στόνοι Lamio teste) L pr. μετήλυθόν με
 νηὶ ποικιλοστόλῳ Nauckius 344 δόλιος 'Οδυσσεὺς Valckenario
 praeunte Nauckius 349 μὴ οὐ με ναυστολεῖν MSeyffertus
 Blaydesius 351 εἰ γὰρ εἰδόμην RClebbius versus Meinekio
 suspectus 355 'π' ἄκρον Burgesius: πικρὸν L οὐρῶ πνοῆ
 Nauckius 361 πρὸς φίλους, ὡς φόμην Blaydesius: poterat
 ὡς ἦκασα, nec tamen correctione opus 362 δσ' ἦν propter
 εἰκὸς ἦν inrepsisse Nauckius suspicatur 367 ἀγῶ 'πακούσας
 Bothio praeunte Nauckius (ἀγῶ 'ξακούσας Blaydesius, ἐγῶ δ'
 ἀκούσας Wecklinus): ἀγῶ δακρύσας L 369 ᾧ σχέτλιοι (σχε-
 τλίω Turnerius), 'τολμήσατ' Musgravius 370 πρὶν μαθεῖν ἐμέ
 Turnerius, πρὶν μολεῖν ἐμέ Hartungus 371 ὁ δ' r: ὁδ' L
 πλησιός Blaydesius ἦν κυρῶν Brunckius: ὢν (ὢν pr. Lamio
 teste) κύρει L (ὢν κυρεῖ Wakefieldus) 372 δεδράκασ' Nauckius
 380 post ταῦτ' interpungit D. 382 ἀξονειδίσας Wecklinus
 385 ἀλιτώμαι κείνον r: ἀλιτῶμ' ἐκείνον L 388 τρόποισι Nicol.
 progymn. rh. gr. I. 294. Schneidewinus 393 ἔ Τυώλιον

Πακτ. Lindemannus, ἀγνὸν μέγ' & Π. Wecklinus 399 παρ-
 εδίδοσαν r: παραδίδοσαν L 402 Λαρτίου r: λαερτίου L γέ-
 ρας ἀπέφρατον Nauckius 405 καὶ μοι προσᾶδον (scil. σύμβο-
 λον) Turnerius ὥστε γινώσκειν μ' ὅτι Blaydesius 409
 δὲ βαιον L pr. μέλλει r 411 ἠνέσχετο Porsonus Blomfiel-
 dus 413 τὰ μ' ἐσυλήθη Nauckius 414 ἀλλ' ἢ χοῦτος r,
 ἢ γὰρ χοῦτος MSeiffertus: ἢ χοῦτος L 415 φρόνει Burgesius
 417 λαερτίου L¹ (Lamio teste) r Blaydesius 420 Ἀργείων r:
 ἀργεῖαι L 421 τί δ' ὅς r, correctione incerta: τί δ' ὦ L
 (ὦ L¹, eadem m. [L² Lamio teste] ὁ superscr.) τί δ' αὖ
 Hermanno (qui Hesychii ope τί δ' αὖ σταδαῖος) praeunte
 Schneidewinus, τί δ'; οὐ Burgesius, τί γὰρ ὁ Badhamus, alia
 alii. an τί δ'; ἔθ' ὀ? cf. 412. 415 422 τὰ γε: τάχα r Her-
 mannus, τάχ' ἂν Blaydesius 423 κάκ' ἐξήρυνε: κάξεκλήρυνε L²,
 unde κάκ' ἐξήρυνε Blaydesius 425 vexatissimus quidem, non-
 dum tamen expeditus ὃς παρῆν, γόνος Musgraviio praeunte
 Hermannus D.: ὃς περ ἦν γόνος (μόνος var. lect. in schol.) L
 ὃς περ ἦν γάνος Vngernus, ὃς παρῆν γονεῖ (πόνοις Arndtius)
 Schneidewinus, φροῦδος ἐστ' ἄρδην γόνος (ἐκ Μέλμνος M.)
 FGSchmidtus, ἦδιστος pro ὃς περ ἦν Heimsoethius, pro Ἀντί-
 λοχος Schubertus 426 δὴ αὖ τῶδ' ἐξέδειξας (δὴ αὐτὰ δ'
 ἐξέδειξας L²) Porsonus: δὴ αὐτῶς (αὐτῶς corr.) θεῖν. ἔλεξας
 L, unde δὴ αὐτὰ τῶδ' (δὴ αὖ τῶδ' ἄνθρ' RClebbius) ἔλεξας
 Kaibelius Herm. XIX, 254 428 φεῦ· θεοῦς τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν
 (hoc voluit, non quod coniecisse fertur φεῦ φεῦ· θεοῦς τί δεῖ
 σκοπεῖν) Heimsoethius 429 ἐστιν ἐνθάδ', ὄντινα Blaydesius
 fortasse loci verbositas, in qua iam Wakefieldus offendit, fal-
 sario tribuenda est, poetae autem Ὀδυσσεὺς δ' ἐστιν αὖ καὶ
 φῶς ὄρα vel tale quid nec plura 431 δεινὸς σοφιστῆς
 Nauckius 434 ὃς σοῦ Hemsterhusius: ὃς σοι L 435 σ' ἐν
 βραχεῖ Erfurdcius: σε βραχεῖ L 437 αἰρεῖ r: αἰρεῖ L 441
 ποῖον δὲ r Florens Christianus: ποῖον τε L τοῦτο Brunckius
 λέγει r 443 ὃς οὐκ ἂν ἦδειτ' εἰς ἅπαντ' εἰπεῖν Blaydesius
 444 ἐφῆ L²: ἐὼν L 445 οὐκ εἶδον αὐτός Burgesius δ' ἔτ'
 r: δέ τ' L 446 οὐδέν κω r: οὐδέκω L 450 χρηστὰ προ-
 σελοῦς Nauckius: χρηστ' ἀποστέλλους L 451 χρῆ L πῶς
 δ' αἰνεῖν Blaydesius 452 nondum expeditus τὰ θεῖ',
 ἐπαινῶν τοὺς θεοῦς, εὖρω κακὰ Musgravius, τὰ θεῖ' ἐρευνῶν
 τ. θ. εὖρω κακοῦς Schneidewinus 455 εἰσορᾶν φυλάξομαι r
 456 ὅπου δ' Burgesius Hermannus: ὅπου θ' (γ' L¹) L ὅπου
 ἄνθρωπον Nauckius, v. 458 CWaltero auctore damnans 457

δειλός Brunckius: δεινός L 460 *μόνη* Suidas s. v. *στέρω*
versum del. Nauckius 465 *εἴκη* L corr., *ἔη* Cavallinus: *ἤκη* L
 470 *ἐκτης* vel *ἐκτῆρ* Meinekius *λίπης* L¹: *λείπησ* L 472
ἐνναλοντα L^a: *ἐννέοντα* L 474 *νοσήματος* Blaydesius ver-
sus Nauckio *suspectus* 476 *ἐνκλεές suspectum: ἐχχερές* Do-
braeus (ἐμαρές Nauckius, *ἐππετές* Turnerius), *ἐφιλές* Vauvil-
lerius 477 *σοι δ' ἐκλιπόντι τόνδ'* Blaydesius 478 *σώσαντι*
Blaydesius 480 *ἡμέρας σοι* Burgesius 481 *ἐμβαλοῦ r, εἰσ-*
βαλοῦ Meinekius: *ἐκβαλοῦ* L *ἔποι* (cum Wakefieldo) *θέλεις*
νεῶς Nauckius 482 *πρόμνην* Elmsleius: *πρόμνην* L *ἔποι r*
 485 *προσπίνω* L 489 *Εἰβοίω*s Oriemannus apud Turnerium,
Εἰβολῶ Musgravius: *εἰβοίω*s L 491 *Τραχινίαν τε δέραδα καί*
Toupius, Τρ. τε δειράδ' ἢ Piersonus, *Τρ. δειράδα τε καί* Hea-
thius, Τραχινίων τε πῶνα καί Wunderus: *τραχινίαν τε δει-*
ράδα καί L 493 *καλαίων* Triclinius: *καλαίων* L, *πάλαι*
ἄν L^a 494 *βεβήκη r, βέβηκε* Elmsleius: *βεβήκοι* L *ἑγμέ-*
νοισ r: ἐκμένοισ L 496 *κλεύσαντα* Blaydesius: *praestat fort.*
κέλασαντα. δόμοις Wunderus: *δόμοισ* L 498 *οἶμοι* Valcke-
nararius 502 *πάντ' ἄθλη* Wakefieldus, *πάντα κοινά* Dobraeus
 505 *τὸν βίον suspectum: τάκ θεῶν* Blaydesius 507 *ἔλεξε* L
 509 *ἄθλ', οἶα* Porsonus: *ἄθλ' ὄσσα* L *λάχοι* Herwerdenus:
aut hoc restituendum aut ἰσχοι, quod magis etiam strophici
versus numeris convenit 510 *πικρῶς* Nauckius 511 *ἐγώ*
νιν Todtius 512 *τῶδ' ὄνασιν* Nauckius 515 *μετατιθέμενος*
ex schol. Brunckius: μέγα τιθέμενος L *ἐπιμέμονεν r: ἐπει*
μέμονεν L 517 *τὰν θεῶν* Hermannus: *τὰν ἐκ θεῶν* L
 519 *ὄρα σὺ τοι μὴ νῦν μὲν ἐχχερές τις ἦς* Nauckius, *similia*
Blaydesius Cavallinus 521 *οὐκέθ' αὐτός r: οὐκέθ' αὐτός* L
 523 *ἔξησι* L¹ 526 *εἰ δὴ (εἰ δ' οὖν* Hensius) *δοκεῖ* Nauckius
 528 *ἐκ τε* Gernhardus: *ἐκ δὲ (γε* L¹) L 533 *προσκόσαντεῶ* L
τὴν ἔσω verba nondum expedita: προσκόσαντε Γῆν *ἔσω (γῆς*
ἔδος Wecklinus) *Schneidewinus, προσκόσαντες* Ἐστίαν *Bergkius*
 534 *εἰς οἰκησιν* Bergkius *Schneidewinus: εἰσοίκησιν* L 538
κακά L²: *τάδε* L 539 *μείνωμεν* Wakefieldo *praeunte* Blay-
desius, σταθῶμεν Hensius. *an ἐπίσχετον τὰ δρώμεν?* scil. *pro-*
fectionem *δύο r: δύω* L 540 *del.* Hensius 541 *αὐθις*
r, αὐτίκ' Blaydesius: *αὐτίσ* L 546 *τόχη δέ τῷ* Blaydesius
πρὸς ταυτὸν L^a: *πρὸς αὐτὸν* L 547. 49 *πλέω γὰρ — ὡς δ'*
ἤκουσα Reiskius 548 *ἐξ Ἰλίου r* 550 *συννεναυστοληκότες*
Dobraeus: οἱ νεναυστοληκότες L 552 *τὸν ἴσον* L pr. 554
ἀμφι σοῦ νέα Auratus: *ἀμφι σ' οὐνεκα* L 557 *σῆς προμηθίας*

MSeyffertus 558 ἀσφαλῆς requirit Burgesius, qui poterat εἰ μὴ κακὸς πέφυκ' ὄδ' (πέφυκὰ γ' Blaydesius), ἀσφαλῆς μενεῖ 559 ἄπερ γ' ἔλεξας r, ὀποῖ' (ὄπως Nauckius) ἔλ. Weilius, ἄπερ προύλεξας Hartungus, alia alii: ἄπερ ἔλεξασ L. an ἄπανθ' ἄλεξας? 563 ἡ δόλοισ Nauckius 566 καθ' ἡμῶν Nauckius 567 vix sanus: ὡς δρώμεν' ἴσθι ταῦτα vel ταῦτ' ἐξεπίστω (σὺ ταῦτ' ἐπίστω Nauckius) δρώμεν' Blaydesius 568 ἀτύστολος Nauckius 571 ἐγὼ r: ἔσω L 572 αὐ Dobraeus, οὖν Dis-senus: ἄν L 574 ἄν Heathius: ἄν L (ἄν r) 580 οὐκ οἶδ' ἐγὼ Nauckius, mox λέγειν σαφῶς δ' λέξει idem 582 διαβάλης r: διαβάλλησις L 584 χρηστά θ' Dobraeus: χρηστά γ' L 585 ἐγὼ εἰμ' L, ἐγὼ 'μ' L corr., ἔγωγ' Nauckius 586 Ἀτρεΐδας r: ἀτρεΐδαισις L 587 λόγων Burgesius: λόγον L 588 μηδὲν Linwoodius 590 τίθου λέγων Wecklinus 592 del. Herwerdenus 593 ἡ μὴν νιν Elmsleius 598 sq. minus impeditam quam quae traditur verborum structuram sic fere adsequamur: τίνος δ' Ἀτρεΐδαι πράγματος χάριν χρόνον τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο τοῦδ' οὕτως ἄγαν; verba Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνον τοσῶδ' propter 600 del. Nauckius 600 ὄν γ' Heathius: ὄν τ' L 601 sq. θεῶν δίκη (vel βλάβη: δίκη iam Nauckius) καὶ νέμεσις, αἵπερ APallisius: si quid mutandum, θεῶν ἀρά (cf. Trach. 1239) malit M. 609 Ἀχαιοῖς ἐν μέσοις Blaydesius 611 sq. ὡς οὐ μὴ π. πέρσειαν Elmsleius, ὡς οὐ δὴ (x) π. πέρσειεν Nauckius, ὡς οὐκ ἄν π. πέρσειαν Blaydesius. an ὡς οὐ μὴ π. ἔλοιεν, quod proclivi post πέργαμα errore in πέρσειεν abierit? 613 ἄξιοντο Blaydesius 614 ἦκουσ' r: ἦκουσεν L γόνος r 618 sq. καὶ κατατομεῖν ἐφείτο τῶ θελοντι τῶνδε μὴ τυχῶν Nauckius 621 καὶ τίνος κήδοι' ἐτι FGSchmidtus 622 ἡ r: ἡ L 625 εἰς φῶς Nauckius ἄν ἐλθεῖν idem: ἀνελθεῖν L 626 ὄσ' οἶδ' ἐγὼ ταῦτ' Turnerius 630 ἄγοντ' L¹: ἄγονθ' L. λόγ. μαλθ. πείσαντα δεῖξαι θέντ' vel tale quid (ζῶντ' Schubertus) Blaydesius 631 οὐ θάσσον Welckerus, ἡ θάσσον Schneide-winus: οὐ (ὄσ Lamio teste) θάσσον L 636 ὀρίξη Reiskius: ὀρίξει L ἔως — ὀρίξει Hermannus 637 sq. del. Bergkuis 639 τοῦκ r: τοῦ L ἀνῆ Piersonus: ἀη (gl. παρῆ) L 642 οἶδ' Doederlinus: οὐκ (οὐκ Lamio teste) L an vero praestat εὐ γ' ἀλλά —? cf. 327 εὐ γ', ὦ τέκνον, Plat. rep. 351c εὐ γε σὺ ποιῶν ἀλλά κτλ. 644 κλέψαι τι Bergkuis: κλέψαι τε (αι τε in lit.) L 645 λαβόνθ' Dobraeus (cf. Wyttenbachium bibl. cr. VI 55) 647 οὐ πολλῶν ἄγαν Reiskius 648 ἐπι ed. Lond. 1758 (1722?) Wakefieldus: ἐνι L 649 τάχιστ' ἀεῖ

Turnerius, *μάλιστα*, καὶ Hensius 650 *πάνν* suspectum: *πόνον* (*πόνον* r) Reiskius, *ταχύ* Meinekianus, *κάλιν* Nauckius, alia alii 655 *ἄλλα γ' ἔσθ'* r. *ἔστιν ἄλλ'* Hartungus, *ἄλλ' ἔτ' ἔσθ'* Hensius, alia alii: *ἄλλ' ἔσθ'* L *οὐ γὰρ ἄλλ'*, *ἔξιθ'*, & β. temptabat M. cf. 980 657 *βαστάσαι σφε* Blaydesius 661 *εἰ μὲν θέμις* Reiskius *πάρες* nondum expeditum 663 *τόδ' r: τότ' L* 666 *πέρα (πέραι L)* corruptum: *κάλιν* Blaydesius, *κάρα* Cavallinus 668 *καὶ στόματι δ.* Musgravius 669 *μόνω* Nauckius 671—673 del. D. 674 *καὶ σ' ἐπεισάξω* Turnerius 677 sq. nondum persanati. *τῶν* add. Porsonus, at vide Phil. Rundsch. II, 487. 678 *Ἰέλιον' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ'* D.: *Ἰέλιονα κατ' ἄμπυκα δὴ δρομάδα δέσμιον L* *ἔβαλεν (ἔβαλ' ὁ Wakefieldus)* Hermannus: *ἔλαβ'* ὁ L *Ἰέλιονα* del. Erfurdcius Hermannus, quibus ducibus *κατὰ δρομάδ' ἄμπυκα (ἄντυγα cum Musgravio Nauckius)* Schneidewinus 682 *ἔσιδαν μοῖραι L pr.* 684 *οὐ τι νοσφίσις* Schneidewinus 685 *ἴσος ἂν ἴσοις* Lachmannus Schultzius, *ἴσος ἔν γ' ἴσοις* Hermannus: *ἴσος ἔν ἴσοις L* 686 sq. desperati, quorum certa emendatio nemini contigerit, cf. antistr. *ὠλέκεθ' D.: ὠλλυθ' L* *ὠδ' ἀτίμως (ἀνολίτως Linwoodius)* Erfurdcius: *ὠδ' ἀναξίως L* *τόδε τοι θαυμά μ' ἔχει D.: τόδε θαυμ' ἔχει με L* fort. *τόδε θαυμ' εἰχέ μ' ἀεί* 688 *ἀμφιπλάκτων* Erfurdcius: *ἀμφιπλήκτων L* *κλύων r: κλύζων L* 690 *βιοτὰν ἀνέτλα* Nauckius 691 nondum expeditus. *ἔν' αὐτός οἱ πρόσουρος* Meinekianus, *ἔν' αὐτός ἦν οἰκουρός* Blaydesius. an *ἔν' Ἄιδος ἦν πρόσουρος?* *οὐκ ἔχων κάσιν* Oberdickius 692 *τιν' ἔγχωρον* Vauvillerius 695 *οὐδ' δε* Erfurdcius, *δε τὰν* Hermannus: *οὐδ' δε τὰν L* 696 *ἑμάδα* Reiskius 698 *ἐμπήρον ποδός* Vauvillerius *φύλλοις r: φύλλοισι L* 699 *εἰ τι ἐμπέσοι* Mudgio Wakefieldo praeaeuntibus D., *εἰ τι συμπέσοι* MSeyffertus 700 *ἐκ γαίης D., ἐκ τι γᾶς* Hartungus: *ἐκ τε γᾶς L* *ἐλῶν* Reiskius: *ἐλεῖν L* 701 *εἶρε* Bothius: *ἔρει L* *ἄλλοτ' ἄλλα r: ἄλλον τ' ἄλλαι L* 702 *ὡς r: ὡς L* 704 sq. *πόρον* Wakefieldus, *πόνον* Gleditschius: *πόρον L* *ἔξανεῖη* Hermannus: *ἔξανησι (ἔξανεῖησι pr.) L* 711 *πιανοῖς ἰοῖς ἀνόσειε* Brunckius: *πιανῶν ἀνόσειε πιανοῖς L* *πορίσειε* Blaydesius 714 *πόματος L': πόματος L* 715 *δεκέτη χρόνον r* Nauckius 716 *λεύσσων r: λεύσειν L* *εἰ που* Musgravius (cf. tamen v. antistr.): *ἄπον L* *σταγόν'* (cum FSchultzio) *εἰσίδων* Gleditschius 717 *αἰεὶ πόδ' ἐνώμα* Wakefieldus 719 *παιδί συνανήσις* Froehlichius: *παιδός ὑπαντήσις L* 723 *πατρίαν* Porsonus: *πατρώϊαν L* 725 *Μαλιάδων* Erfurdcius

- 726 *δχθας* Hermannus: *δχθαισ* L 728 *πᾶσιν* (*πᾶσι* L) *vix*
genuinum: *ἀνήρ θεός πλάθει θεοῖς* Hermanno praeunte
 Schneidewinus 730 *ἐρπ'*, *εἰ σθένεις* ed. Lond. 1747 *τί δὴ*
ποθ' ὦδε κἀν τίνος λόγον σ. Nauckius. 733 *τί δ' ἔστιν* Er-
 furdtius 736 sq. ὡ *θεοί.* NE. *τί τοὺς θεοὺς ὡδ' ἀναστένων κα-*
λεῖς anonymus diar. cl. Lond. I 337, ὡ *θεοί.* NE. *τί τοὺς θεοὺς*
ἀναστένων καλεῖς D.: *ἰὼ θεοί* (extra vers.). NE. *τί τοὺς θεοὺς*
ἀναστένων καλεῖς L (οὕτως post *θεοὺς* add. r) 741 *δέ τῷ*
r: *δὲ τῷ* L 742 *ὄλωλα* Turnebus *τὸ κακὸν οὐ δυνήσομαι*
 Blaydesius, *τοῦμὸν οὐ δ. κακὸν* Nauckius 743 sq. *διοίχομαι*
διοίχομαι Nauckius 745 *βρόχομαι r*: *βρόχομαι* L *βρό-*
χομαι *παπαῖ παπαῖ* Nauckius 746 *ἀπακπα παῖ, παπακ-*
παπακπα πακπα παῖ Hermannus: *ἀπα. παπᾶ. παπᾶ. παπᾶ.*
παπᾶπαπαῖ L 748 *πάταξον, εἴ'*, *ἄκρον πόδα* Turnerius 751
τί δ' ἔστι τοῦτο νεοχμὸν r 752 *καὶ στόνον στήσας ἔχεις*
 Nauckius 753 *τί δ' ἔστιν r* Erfurdcius 754 *πακπα-*
πακπαπαῖ (r) Hermannus: *πάκπαπάκπᾶπᾶπᾶῖ* L 751—754 post
 739 inserit Schenkelius, abesse malit Wecklinus Berl. Phil.
 Wochenschr. IV 1375 755 *τοῦπείσαγμα ex τοῦπείσαγμα* L, *τοῦ-*
πίσιγμα Bergkius 758 sq. nondum expediti. *πλάνοις ἴσοις*
 Bothius, *λήγει γὰρ αὐτὴ διὰ χρόνου πλάνοις νόσος ὡς ἐξεπλή-*
σθη FGSchmidtius, *ἦμει — ἴσως ὡς ἐξεπλήσθη φλέψ.* NE. *ἰὼ*
δύστηνε σὺ Arndtius, *alia alii* 760 *διὰ πόνων πολλῶν φθαρεῖς*
 Wakefieldus 761 *δῆτα* add. L², *χεροῖ* MSeiffertus: *om.* L
 767 *ἐξήγη r* Brunckius, *ἐξανῆ* Schneidewinus 769 *ἐκηλον*
εὔδειν μ' r Blaydesius 771 *μηδ' D.*: *μητ' L* *μηδέ τῷ r*: *μη*
(μη corr.) τέτωι L 772 *μεθεῖνε* L *ταῦτα* add. r 777 *ὅπως*
suspectum: *μηδάμ' (μηποθ' Herwerdenus) ὡς Heimsoethius, μηδ'*
ὅποι' Turnerius 780 *καὶ ἐόσταλῆσ* L 782 *ἀλλ' ἰσθ', ὀυνῶ,*
παῖ, μη ἀτελής εὐχὴ τύχη aliis inde a Camerario praeuentibus
 M.: *ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μή μ' ἀτελής εὐχὴ* L 783 *φόνιον*
r: *φόνιον* L 784 *προσδοκῶ L¹: προσδοκεῖ* L 786 *εἰργασαι*
 Hensius, *ἐργάζει* Wecklinus 789 *φύγητε r*: *φύγοιτε* L 790
ὄτοττοι Nauckius 792 *ἔκοιτ' ἄλγησις* Wakefieldus 794 *Με-*
νέλαέ τ' Ἀγάμεμνόν τε Blaydesius 796 *ἰὼ μοι* Nauckius: *ὅμοι*
μοι L 798 *δύνα* Porsonus: *δόννη* L *οὐ θέλεις* Blaydesius
 800 *ἀνακνικλουμένῳ* Toupius. *versum del.* Turnerius 806
σιγῶ πάλαι δὴ Mollweidius. *τάμφι σοι* Blaydesius 807 *ἀλλ'*
ὦ τέκνον μοι Nauckius 809 *καταλέπης* L²: *καταλείπησ* L
 812 *ὡς οὐ θεμιστ'* Wunderus. *ἐμοῦσι* Hermannus: *ἐμοί' στι* L
 818 *μενεῖν r*: *μένειν* L 815 *ἢ παραφρονεῖς αὐ* Meinekius

λεόσησ L pr. ut videtur 818 μεθίημ', εἴ τι δὴ Hermannus:
 μεθίημι (μεθείημι pr.) τί δὴ L εἴ τι δὴ πλέον πονεῖς
 FGSchmidtus 823 ἰδρῶς τε Buttmanus 827 ἀλγεος Her-
 mannus 828 εὐαῆς Hermannus: εὐαήσ L 829 εὐαίων alte-
 rum add. Turnebus 830 ἀντίλοχοις Brunckius, ἀμπίαχοις Bur-
 gesius: ἀντέχοις L 831 τάνδ' ἀγλόν Reiskius 832 ἰθ'
 ἰθι μοι παιήων D.: ἰθι ἰθι μοι παιών L 835 ὄρας, εὐδει Her-
 werdenus Wecklinus 836 μένομεν Erfurdcius 838 πολύ
 τι add. Hermannus 842 ἔργ' ἀτελή Blaydesius 846 φάμαν
 Triclinius, φάτιν Nauckius: φήμαν L 851 ἐξιδού r: ἐξίδου L
 πα Schneidewinus, ὄπερ Hermannus: ὄ τι (ὄκως gloss.) L 852
 ὄν L, ὄν L² οἶσθα γὰρ ὄν αἰδοῦμαι RClebbius 853 ταύ-
 ταν r: ταύτῶν L τούτων D.: τούτοι L ἴσχεις L²: ἔχεις L
 854 πνικνοῖς r: πνικνοῖσιν L 856 ἀνήρ Brunckius: ἀνήρ L
 859 verba ἀλέης ὕπνος ἐσθλός (ἀλέης ἐσθλός ὕπνος L, transp.
 L^a), quae parenthetice dicta Musgravius statuit, pro spurii
 Hartungus habet, nondum expedita: ἀδεής Reiskius, ἀδαής
 Blaydesius 860 οὐ φρενός Todtius Oberdickius: οὐ τινοσ L
 861 ἀλλ' ὡς τίς τ' Hermannus D., ἀλλά τις ὡς Wunderus: ἀλλ'
 ὄστις (ω superscr.) L 862 ὄραν Todtius βλέπ' εἰ Hermannus:
 βλέπει L 863 τόδ' L pr. ἀμᾶ D. 866 ἀνήρ L 867 sq.
 γέγηθ' ἰδῶν ἀελλπον ἐπικούρημα MSchmidtio Blaydesio prae-
 euntibus Nauckius 871 ἰδεῖν παρόντα Cavallinus 872 οὐ
 τᾶν Ἄτρεῖδαι Blaydesius εὐφόρως vel εὐπετῶς Brunckius,
 εὐκόλως Wakefieldus, alia alii: εὐπόρως L 873 ἀγαθοὶ (οὐ
 γαθοὶ r) Brunckius: ἀγαθοὶ L 876 γέμειν Nauckius 878
 λώφησις (ut iam FGSchmidtus) εἶναι κἀνάπανλά τις Turnerius,
 κἀνάπανλ' ἤδη Blaydesius 879 sq. Wecklino suspecti οὐ
 δέ μ' ἀνάστησον Blaydesius 878. 881 coniungit Zippmannus,
 simul 880 delens et 879 in versus 889 deleti locum substituens,
 Nauckio probante 884 σου r: σοι L 887 ἀροῦσι Blayde-
 sius, στήσουσι CSchirlitzius 892 συνναίειν ὁμοῦ Blaydesius
 894 ὀρθῶσει με, παῖ Herwerdenus, ὀρθῶσει μ' ἔτι malit M.
 895 δῆτ' ἄν Schaeferus: δῆτα L γε r: λέγε L 896 λόγων r
 897 στρέφειν ἔπος Nauckius 901 ἐπεισεν r: ἐπαισεν L 902
 αὐτοῦ r: αὐτοῦ L 904 τοῦ ἔμφυτευθέντος Turnerius: τοῦ
 φτυεύσαντος L 906 πάλαι L¹: πάλιν L 907 γε r: τε L
 οἷς δ' r: οἷ δ' L pr., οἷς τ' L² (Lamio teste, qui οἷσδ' primariam
 scripturam in L esse tradit) οὐ δῆτ' ἐν οἷς γε δρᾶς: ἐφ' οἷς
 δ' ἀδᾶς ὀκνῶ Nauckius 910 ἀνήρ L μὴ γῶ r: μὴ κἀγῶ L
 γνώμων Naberus: γνώμην L 912 sq. λυπηρῶς δ' ὅτι πέμπειν

σε μέλλω ex schol. Cavallinus 913 πάλαι L¹: πάλιν L 916
τόν r: τῶν L στόλων L pr. versum del. Wunderus 917
τί μ' εἶπας Valckenarius 923 δλωλα Nauckius 924 τὰ add. r
926 ποιεῖ r: ποιεῖν L 927 δεῖμα L¹: δῆμα L λῦμα Nauckius,
ὃ πῦρ σύ, παιπάλημα Valckenarius (cf. Naberum Mnem. n. s.
X, 142) 928 εἰργασαι Elmsleius 933 με μὴ ἀφέλης (ἀφέλη
Elmsleius) ed. Lond. 1747: μὴ μ' ἀφέλησι L 939 del. Nauckius
942 προθεῖσ L pr. 945 ἐλῶν r: ἐλῶν μ' L 950 ἀλλ' add.
Turnebus ἐν σαντοῦ r 952 σχῆμα L¹: χρῆμα L 954
ἀθανοῦμαι L²: ἀθ' θανοῦμαι L 956 τοισίδ' L¹: τοῖσιν L
957 ἀφ' ὧν Wunderus 958 πρόσθε r: πρόσθεν L versum
del. Purgoldus 959 τείσω Nauckius 961 πρὶν μάθοιμεν
εἰ πάλιν Nauckio praeunte Blaydesius, πρὶν μάθοιμ' εἰ μὴ
πάλιν CWalterus 966 πάλαι L¹: πάλιν L 967 οἰκτει-
ρον, ὃ καὶ Erfurdtius παρῆς r: παρῆι L, unde veri-
simile est in antiquioribus libris duplici versuum ordine de-
scriptis παρῆσι αὐτοῦ fuisse 968 σαντόν r Hermannus 972
ἔοικας ἀσκεῖν ἀσχροά Bergkii 973 οἷ' εἰκός D. 976 ἀνήρ L
983 ἦ L pr. 984 τοιμύστατε r 985 μῆρηκσι L ἔρηης γ'
Blaydesius Wecklinus 988 del. Hensius 990 Ζεύς r: ζεῦσ
δ' L 992 τίθησι Porsonus: τιθεῖσ L 994 ΟΔ. ἐγὼ δὲ
φημί Gernhardus: ἔγωγε. ΟΔ. φημί L πειστέον r: πιστέον L
997 ἀριστεύειν Nauckius 999 μαθεῖν L¹ 1000 ἔως γ' (γ'
eraso) L ἔως ἂν ἦ γέ μοι τόδ' (ἦ τόδ' ἡμῖν Nauckius) ἀλπ. β.
Blaydesius. fortasse ἡμῖν vel ἡμῖν γ' (ΗΜΟΙΓΗCΤΟΔ) ἦ τόδ'
praestat, siquid mutandum 1002 nondum expeditus: πέτρως
ἄνωθεν τῆσδ' ἐναιμάξω πεσών Hermannus (ἐναιμάξω schol.)
1003 ἐυλλάβετον Bernhardus, ξυμμάρψατ' MSchmidtus: ἐυλ-
λάβετ' L ἐυλλάβετε τοῦτον Triclinius, ἐυλλάβετε, ναῦται Hensius
1007 οἷ' αὐ' μ' Hermannus: οἰά μ' L ὅς μ' ἐθηράσω Wake-
fieldus 1014 ἀφυσά LDindorfus 1017 προύβαλες Blayde-
sius 1018 ἐρημον ἄπορον Wakefieldus 1023 σοῦ τε r: σοῦ
γε L 1024 πάνθ' ὀπηρετεῖς Burgesius 1028 ἔβαλον r: ἐκ-
βαλον L οὓς σὺ φῆς Hartungus 1029 καὶ νῦν τί μέτιτε
Schubertus 1032 sq. ἔξεστ' ἐμὲ λεύσοντά σ' αἰθεῖν Piersono
cui ἔξεστ' debetur, praeunte M.: εὔξεσθ' ἐμοῦ πλεύσαντος
αἰθεῖν L 1034 αὐτῆ r: αὐτῆ L 1035 δλείσθε Brunckius:
δλοισθε L 1037 ἐπελ r: ἐπ' L 1039 εἰ μὴ τι κ. θ. ἦν
ὄμας ἄγον Turnerus. versum del. Nauckius 1041 τείσασθε
τείσασθ' Nauckius 1048 νῦν δ' ἐκὼν κρατῶ λόγον Schneide-
winus Bonitzio probante 1049 πανούργων Nauckius 1051

μου add. r 1053 σοι δὲ νῦν ἐκὼν Bergkio praeunte Blaydesius
 1056 μὲν ε v. praeced. inrepsert, correctio incerta: πάρεστι δὴ
 Blaydesius 1059 ἡδ' ἐπευθύειν Nauckius 1060 σὴν
 Ἀημον CWalterus 1061 τὸ σὸν κέρας Herwerdenus 1062
 σ' ἐχρῆν L 1064 ὄπλοισ ἐν Ἀργείοισι κοσμηθεὶς φ. conl. M.
 1071 λειφθήσομαι δὴ Wakefieldus: λειφθήσομ' ἦδη L 1076 τὰ
 τῆς νεὸς Turnerius 1079 λῶω τιν' ἢ νῦν Blaydesius ὀρμώμεθα r
 Elmsleius Nauckius (cf. El. 950) 1080 ὀρμᾶσθαι propter ὀρμώ-
 μεθα Nauckio suspectum 1082 θερμόν καὶ var. lect. ap. Tur-
 nebum: θερμόν τε καὶ L. correctio non suppetit, cf. antistr.
 1085 συνείσει Reiskius: συνόση L 1087 ἀλλίον L 1089 τίπτ'
 Bothius: τί ποτ' L ἄμαρ D.: ἡμαρ L 1092 sqq. nondum per-
 sanati. γοναὶ δ' αἰθέρος — ἐλῶσιν (ἐλῶσιν Dissenus, ἐλῶσι μ' r
 Erfurdcius) Nauckius, εἰ θεῆρες πλάνοι Wecklinus οὐ γὰρ D.,
 οὐκέτ' Dissenus: οὐ γὰρ ἔτ' L ἴσχω r (Heathius): ἴσχω L
 ἐλῶσ' ἔτ' οὐ γὰρ ἴσχω Hermannus 1096 βαρύποτμ' Erfurdcius:
 βαρύποτμε L 1097 ἂ τύχα ἄδ' D.: ἔχει (ἔχη L¹) τύχαι ταῖδ' L
 1100 λῶονος αὐ M., λῶιονος Bothius, τοῦ πλέονος ex schol. Her-
 mannus: τοῦ λῶιονος L ἐλθεῖν Gernhardus, αἰνεῖν Herman-
 nus, ἀντί D.: ἐλεῖν L 1104 sq. aut ὄστερων cum Hermanno aut
 φωτῶν cum Meinekio (θνητῶν Blaydesius) scribendum 1109 sq.
 οὐ πτανῶν ἔτ' ἐμῶν ὄπλων — ἀρχων Schenkelius 1114 τοὺς
 τάδε μησαμένους — ἐμὰς λαχόντας ἄτας Nauckius, qui τῷ τάδε
 μησαμένω — ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας poterat, cf. 793 sqq. 1116
 πότμος alterum add. Erfurdcius 1120 ἀρὰν r: ἀρὰν ἀρὰν L
 1123 οἱ μοι μοῖ L ποῦ ab L² ut videtur additum ἢ που
 Blaydesius 1125 χειρὶ Triclinius: χειρὶ L 1130 ἐλεινὸν
 Brunckius: ἐλεεινὸν L 1132 ἀρθμιον Erfurdcius, σύννομον
 D.: ἄθλιον (ἄθλον L²) L 1134 ἀλλ' ἔνθεν (sic M.) μετ'
 ἀγκάλα Cavallino praeunte Wecklinus: ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ L
 (ἔτ', ἀλλ' ἐν μεταλλαγῇ Hermannus) 1135 ἐλίσει Wecklinus 1137
 στυγνὸν δὲ Turnebus: στυγνὸν τε L 1138 μυρία τ' αἰσχροῶν
 Gernhardus, στυγῶν τε φ. ἐ., μυρία δ' ἀθροῶν ἀνατ. Kaibelius
 Herm. XIX. 255 ἀνατέλλονθ' r: ἀνατέλλοντα L ὅσ' ἐφ' ἡμῖν
 κάκ' ἐμήσατ' οὐδεις (οὔτις Wecklinus) Arndtius, ὅς (sic Bothius)
 ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ', ὧ Zeῦ D., alia alii: ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ'
 ἐμήσατ' ὀδυσεύς L 1140 ἐν D.: εἶ L locus nondum ex-
 peditus 1144 τῶνδ' ἐφημοσύνα Gernhardus, τάνδ' ἐφημοσύναν
 Blaydesius: τοῦδ' ἐφημοσύναι L 1145 ἤνυσσε τοῖς φίλοις Blayde-
 sius εἰς φίλων ἀρωγάν Gleditschius 1146 πταναι r: πτηναι L
 ὧ πταναι γένναι Blaydesius 1148 οὐρεσιβώτας r: οὐρεσι-

βότας L 1149 sq. graviter corrupti. μηκέτ' ἀπ' ἀλλίων ἐλάτ'
 Canterus 1153 ἀνέδην L¹: ἀναίδην L 1154 ἔτ' οὐ φοβητὸς
 Hermannus, φοβητὸς οὐκέθ' Seebassius: οὐκέτι φοβητὸς L 1157
 σαρκὸς ἀθλάς Nauckius 1165 οὐ σὸν D., ἐπὶ σοὶ MSeyffertus:
 οὐ σοὶ L 1168 ᾧ ξυνοικεῖ r 1171 λῶστε τῶν ξυνεμπόρων
 Hensius 1172 τί μ' εἰργάσω Elmsleius 1175 μ' ἠλπισας r:
 ἠλπισας μ' L 1177 μ' ἐλείπετ' L pr. 1179 ἴομεν ἴομεν L
 1188 sq. τί μ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξεις Blaydesius 1192 προῦφαινες
 r: προῦφαινες L 1193 νεμεσητὸν r: νεμεσητὸν L 1196 οἱ σε
 κελύομεν Reiskius 1199 βρονταῖς ἀγαῖς schol.: βρονταῖς ἀνταῖς
 L 1203 ἀλλ' del. Erfurdcius 1206 δὴ add. Hermannus 1207
 nondum expeditus τεμῶ r 1210 ματεῶ Blaydesius 1211
 ἐς r: εἰς L 1212 ἔστ' del. Hermannus 1213 ᾧ πόλις ᾧ πατρία D.
 1214 εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνήρ D.: εἰσίδοιμὶ σ' ἄθλιός γ' ἀνήρ L
 1218—21, sigenuini, corrupti 1219 ἀν' ἡ Elmsleius: ἀν' ἡν (ἀνην pr.)
 L 1222 οὐκ ἀν: οὐδ' ἀδ superscr. L^a 1223 σὺν σπουδῇ L²: συμ-
 πουδῇ L 1226 πιθόμενος r: πειθόμενος L 1231 τί χρῆμα r: τί
 χρῆμα τί L ὑπὴλθ' ἐτις L²: ὑπὴλθ' ἔτι L ὑπὴλθεν φόβος Nauckius
 1235 πρὸς θεῶν, πότερα δὴ (σὺ πότερα Hermannus) r, πρὸς θεῶν
 πατρῶν EPhilippus: πρὸς θεῶν πότερα L 1238 ἀνα-
 πολεῖν L²: ἀναπολεῖ L 1240 εἰδὲ νῦν ἐπίστω. πάντ' ἀκήκοας
 λόγον r 1242 τίς ἐστι Ebnerus apud Blaydesium Herwerdenus
 1243 τοῖς r Hermannus: τοῖσδ' L 1245 σοφά Brunckius:
 σοφόν L 1247 καὶ πῶς δίκαιον (δίκαιά σ' vel δίκαιά γ' Her-
 mannus) ἔλαβες D. 1251 ταρβῶ στρατόν Hermannus, qui
 unius versus post hunc lacunam indic. 1252 πείσομαι ex schol.
 Bothius 1253 οὐ τᾶρα D.: οὐτ' ἄρα L 1254 ἴτω Weck-
 linus: ἔστω L τήνδε δεξιὰν ὀρεῖς Nauckius 1255 καὶ
 ἐμὲ L pr. 1259 φρονῆς L¹: φρονεῖς L 1260 πημάτων
 Hartungus 1263 versum ab L omissum add. L¹ aut L²
 1265 sq. νέα — κακά Bergkii: μέγα — κακά (κακόν L¹) L
 πέμποντες suspectum: κλέπτοντες Wecklinus, ἠλέξοντες malit
 M. 1267 λόγους τ' ἀκουσον Wakefieldus 1269 ψευθεῖς
 Nauckius δόλοισ AGregorius apud Turnerium 1275
 παῦε Triclinius: παῦσαι L 1276 ἀν L¹: ἀν L ἀν εἰπης σὺ
 Dobraeus 1284 αἰσχιστος Piersonus: ἐχθιστος L 1286 σὺ
 Neoptolemi verbis adsumit Nauckius 1288 ἄρα Porsonus,
 οὐ γὰρ Wakefieldus, ἡ γὰρ Blaydesius: οὐκ ἄρα (ἄρα pr.) L
 1289 ἀγνὸν — ὑψίστου Wakefieldus: ἀγνοῦ — ὑψίστου L 1292
 πρότεινε r: προὔτεινε (προὔτ L¹ in litura) L 1293 ᾧ Tur-
 nerius: ὡς L 1294 τ' add. r 1295 sq. μῶν Ὀδυσσεώς;

ὍΑ. Ὀδυσσεώς, σάφ' ἴσθι Nauckius 1300 ἂ Triclinius: ἄα
 L (ἄα L²) ἀφῆς βέλος Meinekius Nauckius 1301
 μέθες με χεῖρα Blaydesio suspectum 1302 τί μ' r: τί ν' L
 1304 τοῦτ' ἐστίν οὔτε σοί καλόν Wakefieldus: καλόν τοῦτ' ἐστίν
 οὔτε σοί L 1308 μὲν δὴ (vel μὲν τοι) r, μὲν νυν Wecklinus,
 alia alii: μὲν L ἴτου Turnebus: ἴπου L 1310 δ' add. r
 1311 ἐξ ὧν (οἶαν Blaydesius) ἐβλαστες Nauckius 1314 ἥσθην
 πατέρα τὸν ἄμυν Triclinius, ἥσθην γε πατέρα τὸν ἐμὸν
 Nauckius: ἥσθην πατέρα τὸν ἐμὸν L 1315 τ' ἐμ' r: τέ μ' L
 1319 τούτοις r: τούτοισιν (ex τούτουσιν) L 1322 εὐνοίᾳ r:
 εὐνοίαν σοι L, unde εὐσοίαν λέγων, dubitanter tamen, Schneide-
 winus 1327 Χρύσης r: χρυσησ L 1329 ἂν τυχεῖν Porsonus:
 ἐντυχεῖν L 1330 ἕως ἂν αὐτὸς Scaliger, ἔστ' ἂν οὗτος
 Brunckius: ὡς ἂν αὐτὸς L 1332 ἐκὼν αὐτὸς r: αὐτὸς ἐκὼν L
 1333 τοῖν—Ἀσκληπίδαιν Porsono praeunte D.: τῶν—ἀσκληπιδῶν
 L 1334 νόσον μεταστῆς Blaydesius, νόσον' ἀναχθῆς Turnerius
 1337 παρ' ἡμῖν Elmsleius 1339 ὡς χρῆ γενέσθαι r Wecklinus
 1344 ἡ' πίκλησις Blaydesius 1345 κληθέντ' ἀριστέων Nauckius
 1348 ὦ στυγρὲ δαῖμον Blaydesius τί μ' ἔτι δῆτ' Toupius
 1349 ἐφήκας Herwerdenus 1358 με τάλγος r: μ' ἔτ' ἄλγος L
 1361 κακοῦς Dobraeus: κακά L 1362 παῖ, σοῦ δ' Porsonus
 1364 οἷ γε Heathius Brunckius: οἷ τε L 1365 quae post
 συλῶντες sequuntur οἷ τὸν ἄθλιον ἀλανθ' ὀπλων σοῦ πατρὸς
 ὕστερον δίκην ὀδυσσεώς ἐκριναν del. Brunckius 1366 κάμ'
 Brunckius: καί μ' L ἀναγκάσεις Cavallinus τόδε (ex τώδε)
 L, τάδε r 1367 ξυνήνεσας Blaydesius: ξυνώμοσας L 1369
 nondum expeditus. ἔα κακῶς νιν ἐξαπόλλυσθαι κακοῦς Doeder-
 lino praeunte Nauckius Iamblich. p. 197, alia alii 1379
 κάποσώσαντας Heathius: κάποσώζοντας L 1381 λῶσθ' D.:
 καλῶς L 1382 οὐ κατασχύνει φίλους anonymus diar. cl.
 V. 39 1383 ὀφελούμενος vitiosum: ὀφελουμένους Hea-
 thius, ὀφελῶν φίλους Blaydesio praeunte Schubertus, ὃ φί-
 λον μέλοι M. 1384 ἡ κάμοι Hermannus τόδε r: τάδε L
 (Prinzio teste Herm. XIX. 254) 1386 ἐχθροῖσι μ' Valcke-
 narius Brunckius: ἐχθροῖσιν L 1389 οὐ δῆτ' ἔγωγε Nauckius
 1390 ἐγὼ οὐκ Ἀτρεΐδας D.: ἔγωγ' οὐ κατρεΐδας L 1391 σώ-
 σουσ' L²: σώουσ' L 1392 ἰδεῖν L¹: ἐλεῖν L, unde μολεῖν Bur-
 gesius (ἐλθεῖν r) 1394 πεῖθειν Schaeferus, πεῖσαι Nauckius ὧν
 θῆλω Wakefieldus 1395 μὲν add. r 1397 παθεῖν με χρῆ (cf. 1339)
 Wecklinus 1399 πέμψειν Blaydesius 1401 γόοις L²: λόγοις L
 in 1402 labem haerere Porsonus intellexit. εἰ δοκεῖ, στείλωμεν. ΦΙ.

ἴσθι κεδνὸν εἰρηκῶς ἔπος Wecklino praeunte Nauckius temptat
 1404 φεύξομαι r: φεύξωμαι L 1406 ἔρξεισ L Ἡρακλείους
 Brunckius: ἡρακλείοισ L 1407 πελάζειν D.: πελάζειν σῆσ
 πάτρασ. ἀλλ' εἰ δρᾶισ ταῦθ' ὄσπερ ἀθᾶισ L 1409 μήπω,
 πρὶν γ' ἄν Blaydesius 1410 αἴης r: αἴεισ L 1416 κατ-
 ερητύσων r: κατηρετύσων L 1418 λέγω D., δείξω Bergk
 1420 ἀρετὴν suspicione non caret 1425 ἀρετῇ δὲ Wakefieldus,
 μοx πέρσεισ δὲ idem 1427 νοσφιεῖσ r: νοσφίσεισ L 1429
 ἐκλαβὼν Turnebus, ἐκλαχὼν Valckenarius: ἐκβαλὼν L 1431
 σκῦλα τοῦ δήου στρατοῦ Schneidewinus 1440 ἐννοεῖθ' Elms-
 leius: ἐννοεῖσθ' L 1441 πορθητε L^r: πορθεῖτε L 1443 οὐ
 γὰρ (ἠύσέβεια) Gedikius: ἠ γὰρ L 1442—1444 del. D. 1448
 γνώμην ταύτην Toupus, γνώμην ταύτην r Elmsleius: γνώμη
 ταύτη L 1449 πράσσειν Brunckius: πράττειν L 1451
 πρόμνην Hermannus: πρόμνην L 1455 προβλήσ θ' Musgra-
 vius, προβολῆσ Hermannus: προβλήσ L 1456 οὐ πολλάνισ ἄν
 Nauckius 1457 ἐνδομύχον Burgesius πληγαῖσι r: πληγήσι
 L 1459 Ἐρμαῖον Eustathius: ἔρμαιον L 1461 Λύκιον schol.:
 γλύκιον L 1462 sq. οὐ δὴ δόξης ποτὲ Hermannus: ἤδη δόξησ
 οὐ ποτε L 1469 δὴ Hermannus: ἤδη L ἀλλεῖσ r: ἀλλέεσ
 L 1469—1471 del. Ritterus

Addenda.

Aiax. 52 λήμας] Musgravio praeunte qui γλήμας coni. 68 μηδὲ συμφορὰν τίθου Madvicus Adv. crit. III 9 98 ἀτιμάσωσ' L pr. 151 εὐπιστα L^a: εὐπειστα L Lobeckius 152 τοῦ λέξαντος del. Nauckius 222 ἀνέρος (245 servatis ἤδη τοι κρᾶτα) Hermannus 239 εἰπτεi r Hartungus 249 εἰρεσίαν Wecklinus 265 νέμει L^a r 273 βλέποντας L^z Hermannus 292 βαλ': αἰβὰ L pr. 301 ὄπι- ἄξας L^r: ἀπᾶξας (ἀπάξας r) L 304 αὐτόν L pr. 308 ἐρι- πλοῖς L 314 κυροῖ Suidas Elmsleius: κύροι (κυρεῖ L^r) L 325 θακεῖ L^r: θάκει L 367 ὠμοι L, οἰμοι r 369 οὐκ ἐκτός ἀφορρον (= ἰδοίμι νιν, καίπερ) Neuius 381 κοκοπινέστατον L 390 διαάρχας L, corr. L^r 403 φύγη: τράπη L^z 438 an πάτρας ἀπελθῶν? 451 ἐπεντόνοντι' L corr.: ἐπενθόνοντι', ut Valckenarius coni., L 481 λόγον: ὄγ ab L^r insertum 482 σαυτοῦ L^r: αυτοῦ L 518 ἄν add. L^a 535 φυλάξω L pr. 557 δειξίεις L^a: δειξίησ L 569 δειξίει r: δειξίη L 591 τοῖς: τοὺς L pr., unde τοῦτ' ἀκούουσιν λέγε conici possit 593 ξυνέρξεσθ' r: ξυνέρξεσθ', altero ξ ex χ facta, L 594 φρονεῖν: λέγειν L^z 608 αἰδαν L 614 ολοβάτας: ι ab L^r 621 ἔπεσεν μελείοσ L 635 κρέσσαν L pr. αἰδα L 649 ὄγκος Bothius 657 μολῶν L 673 φλέγειν (φέγγειν L pr. ut videtur): φέρειν Nauckius 689 ὁμῖν r: ὁμῶν L 693 ἀνεπτόμαν r (Suidas): ἀνεπτάμαν L 756 θ' ἡμέραι L 768 καταστήσαιτ' L pr. 778 τῆιδε θ' ἡμέραι (τῆιδ' ἐν ἡμέραι pr. Erfurdttius) L 878. 1194. 1268 ἀνήρ L 890 ἀμενηνόν (prius v ex μ factum in L) suspectum: ἀλλὰ μεμηνόν' r Musgravius 894 δουρῶληπτον: v ab L^r 895 τέκμησαν L 900. 901 ὦμοι: ἰώ μοι L 941 ἀρτίως: ἀρτίον fortasse ab L¹ 966 ἦ: ἡ vel ἦ L pr. 969 τοῦ*δ' (non τοιωδ' vel τοιουδ') eraso σ L Prinizio teste: τί δ. τοῦδ' ἔτ' ἐγγελῶεν Meinekius 971 πρὸς L^r: πρὸ L 994 ὀδόστ' L pr. 1010 sq. ὄτω πάρα . . . μηδὲν ἔλεων γελᾷ Madvicus Adv. crit. III 11 1013 τὸν ἐκ σπόρον γεγῶτα idem ibid. 1044 προσλεύσεις: προπλεύσει (προσλεύσει corr.) L cf. λέσ(σ)οντας in πλεύσαντος corruptum Phil. 1033 1045 ἐστειλάμην L pr. 1053 ἄγειν L, ἄξειν L¹ 1070 ἐθέλησ L pr. 1074 καθεστήκει L pr. ut videtur 1090 ταφὰς: τρυφὰς L pr. ut videtur 1150 ἐγὼ δὲ φῶτ' ὄπωπα Nauckius. an ἐγὼ δ' ἐν' ἄνδρ' ὄπ.; 1151 ὄς: οἶσ L pr. 1179 αὐτως L 1214 ἄγκειται L^z

demum, ἀν κείται L Prinzio teste 1243 ἤρεσκεν ex ἤρκεσεν fecit L³
 1277 ναυτικοῖς θ' ἐδωλοῖς Bothius 1284 λαχόν: ἐκόν Reiskius
 1290 αὐτά (non αὐτῶ) L, αὐτὸς L² Prinzio teste 1305 βλα-
 στῶν L 1330 ηπει γ' ἀν εἶην L pr. 1338 ἔμπα L, σ ab L²
 1362 τῆιδέ θ' ἡμέρα L φανείσ L pr. 1369 ὄσσ' ἀν ποιήσεις
 (ποίησις L^a) L 1377 φίλος L^a: φίλον L 1414 φησιν L
 543. 626. 706. 1339. 1369. 1374 e Prinzii auctoritate L²,
 726 L² notatur, ubi Duebnerus L^a exhibet

Electra. Argumentum (cf. praef. p. VI.). 1 δεικνυσι
 Bergkius. τῷ Ὁρέστη L 3 ἔδωκε Schaeferus. δείσασα r:
 φοβουμένη L 4 κτεινωσιν r: φονεύσωσι σὺν τῷ πατρὶ L
 4 δ δὲ — 9 Ὁρέστου r: Τροφεύς ἐστὶν ὁ προλογίζων πρεσβύτης
 παιδαγωγὸς ὁ ὑποκειμένος (ὑποκειμένος del. Nauckius) καὶ ὑπ-
 εκθήμενος τὸν Ὁρέστην εἰς τὴν Φωκίδα πρὸς Στρόφιον καὶ
 ὑποδεικνύς αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει. μικρὸν γὰρ αὐτὸν κλέψας ἐκ τοῦ
 Ἄργους ὁ παιδαγωγὸς ἔφυγεν, καὶ διὰ εἰκοσιν ἔτων ἐπανελθὼν
 εἰς τὸ Ἄργος μετ' αὐτοῦ δεικνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει L

10 πελοπιδᾶν, ab L¹ superscripto ᾶν 16 πυλάθησ, eraso σ,
 L 28 τ' L corr.: δ' L 80 ἠλέκτρασ, eraso σ, L 84 πατρὸ σχ'εσοντες
 (εν ab L¹) L 98 ὄλοτόμοι L¹: ὄλοτομον L 154 ἀχθος Lach-
 mannus 161 γᾶ: *γαῖ L 168 ὠδ' ἐλάθεταῖ L, o ab L¹ 169
 ἔπαθεν L pr. 174 ἔτι L Heathius, ἔστι L^a 181 βοόνομον L,
 βοννόμον L¹ schol. Hermannus 224 ὄργας] iam Reiskius 319
 φάσκον τ' L, corr. L¹ 323 ἐπειτ' ἀν L corr.: ἐπειτ' ἀν L
 340 ἀκοστέα L 443 νέκυσ ab L² in litura scriptum 446
 ἐξαίμαξεν L pr. 447 αὐτῆ L pr. 456 ἐπιβῆναι L pr. 528
 εἶλεν οὐκ r: εἶλεν (εἶλε L¹) κόου L 534 δέ με L pr. τίνωσ
 L pr., ᾶν in σσ mutavit et σσ superscriptum erasit L² Prinzio
 teste 559 ἔτι L¹: ἔστ'*** L 561 οὐ: οὐν L pr. 564
 Ἀλλίδι: litteras a λ δ in rasura ab L² scriptas, δ ex ω cor-
 rectam nec plura de L pr. constare Prinzius testatur 572
 αὐτοῦ L 590 βλαστόντας r: βλαστῶντας L 593 λέγεισ L pr.
 631 σὺγ' L pr. 714 ἀρμάτων L 723 ἔστασαν L pr. 769
 ναῦ in L exstare negat, immo inter scribendum v ex α correctum
 esse testatur Prinzius 771 τέκει L pr. 796 ὄπωσ ἐπαύ-
 σομεν L pr. 802 τῆν δέ δ' (τ' Duebnero teste) L pr. 830
 ἀῦσεισ L pr. 850 ἴστωρ r: ἴστωρ L 852 ἀχάτων L pr. Duebnero
 Prinzius testibus, spiritum et ε in rasura L² scripsit 608 πᾶσιν
 881 ὕβριν L pr. Kaibelius Herm. XIX. 254 896 ἐστὶν L,

ἔστιν superscripto εἰσιν L^z 978 τῶν πατρώϊων L, corr. L¹
 981 τῶδε χρῆν*** L pr. 1013 αὐτῇ L 1090 καθόπερθε L
 1131 ὄφελος L^a r 1141 ξένησι L 1158 φιλιτάτης L¹: φιλι-
 τάτου L 1168 κατεῖχον L pr. 1193 ἀνάγκη r: ἀνάγκη L
 1275 τῶιδ' (eraso τ) L 1281 ἄν r: ἄν L 1297 ἐπελθόν-
 τιν L¹: ἐπελθόντων L 1315 εἴργασω L, corr. L¹ 1325
 ἀπόσειτ' L pr. 1336 ἀπλείστον L 1337 μέλειν L 1390
 αἰωρουμένων L, corr. L¹ 1401 τῶι δ' L 1467 εἰ δὲ ἐστι
 L, corr. L¹ 1481 ἐσφάλου L pr. 1487 πρόσθεσ L pr.
 1496 ἄν ἐν ταυτῷ Triclinius: ἐνταυτῶι L

Lamii lectionibus a Schuberto memoratis cum alibi tum
 379. 485. 606 fidem negandam fuisse Prinzius monet

Oedipus Rex. 30 αἰδῆσ L 52 τόθ' αἰσίωι L pr. 107 τινασ]
 accentus erasus Prinzius teste, qui num punctum super σ positum
 fuerit valde dubitat 136 θεῶι τ' L pr. 153 δνοφερὰν φρένα
 Wecklinus Philol. 44, 1, 105. 209 κελήσκω L 253 δέ τε L^a
 in litura litterarum δε 260 ἔχων L^a: ἔχω L 250 γένοιτ':
 γένοιτ' ἄν L pr. 282 ἀμοι Elmsleius: ἄ μοι (ἄ μου pr.) L
 314 ἄνδρα δ': ἄνδρα σ' L pr. ἀνδρὶ D. 329 σαφῶς ἀνεῖπω
 Nakius mus. Rhen. 40, 1, 145 337 ὄργην ab L^z correctum
 Prinzius testatur 375 βλέψαι L, corr. L^a 397 εἰδῶς: οὐδέισ
 L pr. 420 an πνθμῆν? ut imae summis regionibus oppo-
 nantur 549 τήνδ' ἀθθάδειαν L pr. 555 χρεῖη Dawesius:
 χρειη L (χρεῖ' η L^z) 726 ἀκούσονται L pr., quo fortasse
 ἀκούοντ' indicatur 919 λύκι' L, corr. L^a 979 εἰκῆι L
 1050 εὐρήθαι L pr. 1145 ᾧ τᾶν L 1231 ἀθθέρτοι L pr.
 1252 εἰσέπεσεν L pr. 1262 κλειθρα L, corr. L^f 1302 πρὸς
 L^z: πρὸ L 1493 παραρρίψει: tertium ρ ab L^f add. 1515
 ἐξήκεισ L^a: ἐξήκησ L

48 πάρος Prinzius testatur manus saec. XIV. deberi per
 totam fabulam correctricis munere functae, eandem v. 800
 a librario omissum supplevisse, 117 κατειδ', 138 αὐτοῦ, 158
 πρῶτα σε (πρωτῶν σε L, πρώτων γε L^z) correxisse, 360 com-
 pendio ^ deleto εἰν adiecisse (super ε maculam, non litteram
 apparere). huc quinque praeterea locos refer, quibus Prinzius
 auctore L^f pro Duebneriano L^a in adnotatione substituimus: 843.
 1186. 1284. 1299. 1477. idem Iebii lectionem v. 11 confirmat,
 cum στέξαντες primae, στέρξαντες recenti demum manus Dueb-
 nerus tribuerit, contra 1104 Duebneri lectionem veram esse,

Wolffium falli ait. quae de 74 (L¹ pro L^r) et 1289 correctiora enotavit, in adnotationem recepimus

Oedipus Coloneus. 461 ἐπάξιος L¹: ἐπάξιον L 849 νικᾶν, super ι scripto ει, L 998 ἐγώνδῃ L pr. 1174 κλύειν L pr. ut videtur 1204 fortasse βαρεῖα πημονῆ γκνῶτέ με, qua de metaphora cf. Blayd. ad Ai. 895 1432 μὲν in litura L 1470 ἀφορμαῖ L, ἀφορμαῖ L¹ ut videtur 1590 καταρράκτην: alterum ρ add. L^z 1640 sq. fortasse τλάσας χρῆ τό γ' ἐνναῖον φρεσὶν χωρεῖν 'id quod in animis vestris versatur perperientes', scil. orbitatem. ΦPECIN in ΦEPEIN commutatum v. Ai. 799 adn. 1707 ἔυσκίαστον L

Antigona. 27 φησιν L pr. 131 ῥίπτει Erfurdcius 263 scribendum videtur κούδεις ἐναργής· ἀλλὰ φεῦ τὸ μὴ εἰδέναι, cf. Blayd. ad Philoct. 234 361 αἰδᾶ L, ι super α ab L¹, puncta super ι priore erasa 459 sq. ἐννόχοις θεοῖς δίκην δώσειν Keckius 691 an legendum λόγοις τ' ἰάπτει σ', οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων?

Trachiniae. 526 ἔγνω δὲ μάτηρ μὲν οἷα δρᾶ Ζεὺς breviter dictum pro 'et matrem quidem non fugit, utri certantium numen propitium esset' temptat M. ab altera scholii parte ἐγὼ παρῆσα τὰ πολλὰ, τὰ τέλη λέγω τῶν πραγμάτων alii salutem petunt: at interiectio narrationi inhaerescens ne sic quidem tolerabilis 738 an πρὸς γε σοῦ στυγούμενον? 910 sq. ferri possent, si talia fere legerentur: δαίμον' ἀνακαλουμένη, ἦτις κτάνοι ξόνευνον ἀβουρογῶ χερσί, nisi forte verba fuerunt similia versui 793 (δαίμον' . . .) οἷον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν βίον

Philoctetes. 505 sq. τηνικᾶντα τοῦπιδὸν σκοπεῖν μάλιστα conii. M. 629 sq. lenissima medicina restitui possunt: ἐμ' ἐλπῖσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς δεῖξαι νεώσθ' ἀλόντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις 'Ulixem sperare unquam fore ut miti persuasione proxime plectulum Argivis me demonstrat'. νεώσθ' in νεώσ abierat sicut 1381 λῶσθ' in (κα)λῶσ: ceterum scriptura vitiosa ἄγονθ' omissae litterae vestigium servavit. sed praestat fortasse νεωστὶ δόντ', cf. Weckl. ad Eur. Phoen. 21 698 sq. εἴτε (sic Gleditschius) συμπ., φ. ἐκτέμοι τι γὰς Wecklinus 858 sq. in NYXIOCAΛHC vide an ναχελής lateat, in YΠNOCECΘAOC autem ὀπνὸθελκτος simile quid 1314 an γέγηθα πατέρα? cf. Nauckium ad Ai. 136

Ι

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΘΗΝΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ΑΙΑΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ ΝΑΥΤΩΝ. ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΡΥΣΑΚΗΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΤΞ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δράμα τῆς Τρωικῆς ἐστὶ πραγματείας, ὥστερ οἱ *ΑΝΤΗΝΟΡΙΑΔΑΙ* καὶ *ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΑΕΣ* καὶ *ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΙΑΓΗ* καὶ *ΜΕΜΝΩΝ*. πεπτωκότες γὰρ ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Ἀχιλλέως ἐδόκουν *Αἴας* τε καὶ Ὀδυσσεύς ἐπ' αὐτῶ πλέον τι ἀριστεύειν περὶ τὴν τοῦ σώματος κομιδὴν· καὶ κρινόμενων περὶ τῶν ὅπλων κρατεῖ Ὀδυσσεύς. ὕθεν καὶ ὁ *Αἴας* τῆς κρίσεως μὴ τυχὼν παρακεκλήνεται καὶ διέφθαρται τὴν γνώμην, ὥστε ἐφαπτόμενος τῶν ποιμνίων δοκεῖν τοὺς Ἕλληνας διαχρήσασθαι. καὶ τὰ μὲν ἀνείλε τῶν τετραπόδων, τὰ δὲ δῆσας ἀπάγει ἐπὶ τὴν σκηνήν· ἐν οἷς ἐστὶ τις καὶ κριὸς ἔξοχος, ὃν ᾤετο εἶναι Ὀδυσσεά, ὃν δῆσας ἐμαστίλωσεν· ὕθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται *ΜΑΣΤΙΓΟΦΟΡΟΣ*, ἣ πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ *ΛΟΚΡΟΥ*. Δικαίταρχος δὲ *ΑΙΑΝΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΝ* ἐπιγράφει. ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς *ΑΙΑΣ* ἀναγέγραπται.

Ταῦτα μὲν οὖν πράττει ὁ *Αἴας*· καταλαμβάνει δὲ Ἀθηναῖα Ὀδυσσεά ἐπὶ τῆς σκηνῆς διοπιτεύοντα τί ποτε ἄρα πράττει ὁ *Αἴας*, καὶ δηλοῖ αὐτῶ τὰ πραχθέντα, καὶ προκαλεῖται εἰς τὸ ἐμφανὲς τὸν *Αἴαντα* ἔτι ἐμμανῆ ὄντα καὶ ἐπικομπάζοντα ὡς τῶν ἐχθρῶν ἀνηρημένων. καὶ ὁ μὲν εἰσέρχεται ὡς ἐπὶ τῶ μαστιγοῦν τὸν Ὀδυσσεά· παραγίνεται δὲ χορὸς Σαλαμινίων ναυτῶν, εἰδὼς μὲν τὸ γεγονός, ὅτι ποίμνια ἐσφάγησαν Ἑλληνικά, ἀγνοῶν δὲ τὸν δράσαντα. ἔξεισι δὲ καὶ Τέκμησσα, τοῦ *Αἴαντος* αἰχμάλωτος παλλακίς, εἰδυῖα μὲν τὸν σφαγέα τῶν ποιμνίων ὅτι *Αἴας* ἐστίν, ἀγνοοῦσα δὲ τίνοσ εἶεν τὰ ποίμνια. ἐκάτεροσ οὖν παρ' ἐκατέρου μαθόντες τὸ ἀγνοούμενον, ὁ χορὸσ μὲν παρὰ Τεκμήσεσς, ὅτι ὁ *Αἴας* ταῦτα ἔδρασε, Τέκμησσα δὲ παρὰ τοῦ χοροῦ, ὅτι Ἑλληνικά τὰ σφαγέντα ποίμνια, ἀπολοφύρονται, καὶ μάλιστα ὁ χορὸσ. ὕθεν δὴ ὁ *Αἴας* προελθὼν ἔμφρων γενόμενος ἑαυτὸν ἀπολοφύρεται. καὶ τούτου ἡ Τέκμησσα δεῖται παύσασθαι τῆς ὀργῆσ· ὁ δὲ ὑποκρινόμενος

πεπαῦσθαι ἔξεισι καθαρσίων ἔνεκα καὶ ἑαυτὸν διαχρῆται. εἰσὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δράματος λόγοι τινὲς Τεύκρου πρὸς Μενέλαον οὐκ ἔδῶντα θάπτειν τὸ σῶμα. τὸ δὲ πέρας, θάψας αὐτὸν Τεύκρος ἀπολοφύρεται. παρλίστησι δὲ ὁ λόγος τῆς τραγωδίας ὅτι ἐξ ὀργῆς καὶ φιλονεικίας οἱ ἄνθρωποι ἤκοιεν ἐπὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα, ὥσπερ ὁ Αἴας προσδοκῆσας ἐγκρατῆς εἶναι τῶν ὄπλων ἀποτυχῶν ἔγνω ἑαυτὸν ἀνελεῖν. αἱ δὲ τοιαῦται φιλονεικίαι οὐκ εἰσὶν ἐπωφελεῖς οὐδὲ τοῖς δοκοῦσι νενικηκέναι. ὄρα γὰρ καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὰ περὶ τῆς ἥττης τοῦ Αἴαντος πάνυ διὰ βραχέων καὶ περιπαθῶς· (Ὀδ. λ 542)

οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο

νόσφιν ἀφειστήκει κεχολωμένη εἵνεκα τευχέων.

εἶτα αὐτοῦ ἄκουε τοῦ κεκρατηκότος· (547)

ὥς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῶδ' ἐπ' ἀέθλω.

οὐκ ἔλυσιτέλλησεν ἄρα αὐτῷ ἡ νίκη, τοιούτου ἀνδρὸς διὰ τὴν ἥτταν ἀποθανόντος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν τῷ ναυστάθμῳ πρὸς τῇ σκηνῇ τοῦ Αἴαντος. δαιμονίως δὲ εἰσφέρει προλογίζουσαν τὴν Ἀθηνᾶν. ἀπίθανον γὰρ τὸν Αἴαντα προϊόντα εἰπεῖν περὶ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων, ὥσπερ ἐξελέγχοντα ἑαυτὸν· οὐδὲ μὴν ἕτερός τις ἠπίστατο τὰ τοιαῦτα, ἐν ἀπορρήτῳ καὶ νυκτὸς τοῦ Αἴαντος δράσαντος· θεοῦ οὖν ἦν τὸ ταῦτα διασαφῆσαι καὶ Ἀθηνᾶς προκηδομένης τοῦ Ὀδυσσεῶς, διὸ φησι·

καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην

τῇ σῆ πρόθυμος εἰς ὄδον κυνηγία.

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου τοῦ Αἴαντος διαφόρως ἱστορήκασιν. οἱ μὲν γὰρ φασιν ὅτι ὑπὸ Πάριδος τραθεῖς ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς αἰμορροῶν, οἱ δὲ ὅτι χρησμός ἐδόθη Τρωσὶ πηλὸν κατ' αὐτοῦ βαλεῖν· σιδήρῳ γὰρ οὐκ ἦν τρωτός· καὶ οὕτω τελευτᾷ. οἱ δὲ ὅτι αὐτόχειρ αὐτοῦ γέγονεν, ὃν ἐστὶ καὶ Σοφοκλῆς. περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν, ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινε.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄει μὲν, ὦ παῖ Λαοτίου, δέδορκά σε
 πειρᾶν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον·
 καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὄρω
 Αἴαντος, ἐνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
 πάλαι κνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον 5
 ἴχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
 εἴτ' ἐνδον εἴτ' οὐκ ἐνδον. εὖ δέ σ' ἐκφέρει
 κυνὸς Λακαίνης ὣς τις εὖρινος βάσις.
 ἐνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγγάνει, κάρα
 στάζων ἰδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους. 10
 καὶ σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
 εἴτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὄτου χάριν
 σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὡς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθήνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
 ὡς εὐμαθὲς σου, κἂν ἄποπτος ἦς ὄμως, 15
 φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάξω φρενὶ
 χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.
 καὶ νῦν ἐπέγνωσ εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
 βάσιν κυκλοῦντ', Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ·
 κείνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι. 20
 νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
 ἔχει περᾶνας, εἵπερ εἰργασται τάδε·

- ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
 κἀγὼ θελοντῆς τῷδ' ὑπεξύγην πόνω.
 ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὐρίσκομεν 25
 λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένας
 ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοί τις ὀπτῆρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
 πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει 30
 φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἔγω
 κατ' ἔχνος ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δ' ἐκπέπληγμαι κούκ ἔχω μαθεῖν ὄτου.
 καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
 τὰ τ' εἰσέπειτα σῆ κυβερνῶμαι χερσί. 35
- ΑΘ. ἔγνω, Ὀδυσσεῦ, καὶ πάλαι φύλαξ ἔβην
 τῇ σῆ πρόθυμος εἰς ὄδον κυναγία.
- ΟΔ. ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ;
- ΑΘ. ὡς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τᾶργα ταυτά σοι.
- ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ᾧδ' ἤξεν χέρα; 40
- ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων.
- ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν;
- ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνω.
- ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὡς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν;
- ΑΘ. κἂν ἐξεπράξαι, εἰ κατημέλησ' ἔγω. 45
- ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει;
- ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὀρμᾶται μόνος.
- ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη κάπλι τέρμ' ἀφίκετο;
- ΑΘ. καὶ δὴ πλὴν δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.
- ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου; 50
- ΑΘ. ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὕμμασι
 λήμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε

λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
 ἐνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον 55
 κύκλω ραχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὄτε
 δισσοῦς Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὄτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίτων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
 ὠτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρηκ κακά. 60
 κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
 τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
 ποιμένας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
 ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὐκερων ἄγραν ἔχων,
 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκνίζεται. 65
 δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.
 θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
 τὸν ἄνδρ'. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους
 ἀγὰς ἀπείργω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν. 70
 οὔτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
 δεσμοῖς ἀπενθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
 Αἴαντα φωνῶ· στείχε δωμάτων πάρος.

- ΟΔ. τί δρᾶς, Ἀθήνα; μηδαμῶς ἔξω κάλει.
 ΑΘ. οὐ σίγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖ; 75
 ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἐνδον ἀρκεῖτω μένων.
 ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνήρ ὄδ' ἦν;
 ΟΔ. ἐχθρὸς γε τῷδε τάνδρῳ καὶ ταυτῶν ἔτι.
 ΑΘ. οὐκουν γέλως ἠδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν;
 ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν. 80
 ΑΘ. μεμνηότ' ἄνδρα περιφανῶς ὄκνεῖς ἰδεῖν;
 ΟΔ. φρουοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.
 ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδη πέλας.
 ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρᾳ;

- ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα. 85
 ΟΔ. γένοιτο μέντ' ἂν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου.
 ΑΘ. σίγα νυν ἔστως καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
 ΟΔ. μένοιμ' ἂν ἤθελον δ' ἂν ἐκτός ὦν τυχεῖν.
 ΑΘ. ὦ οὔτος, Αἴας, δεύτερόν σε προσκαλῶ.
 τί βαιὸν οὔτως ἐντρέπει τῆς συμμαχου; 90

ΑΙΑΣ.

- ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
 ὡς εὖ παρέστης· καὶ σε παγχρόσοις ἐγὼ
 στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἔγρας χάριν.
 ΑΘ. καλῶς ἔλεξας· ἀλλ' ἐκεῖνό μοι φράσον,
 ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῶ; 95
 ΑΙ. κόμπος πάρεστι κούκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
 ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἤχμασας χέρα;
 ΑΙ. ὣστ' οὔποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
 ΑΘ. τεθναῖσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνῆκ' ἐγώ.
 ΑΙ. θανόντες ἤδη τᾶμ' ἀφαιρείσθων ὄπλα. 100
 ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
 ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; ἦ πέφευγέ σε;
 ΑΙ. ἦ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὄπου;
 ΑΘ. ἔγωγ' Ὀδυσσεά τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
 ΑΙ. ἠδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω 105
 θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω.
 ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;
 ΑΙ. πρὶν ἂν δεθῆις πρὸς κίον' ἐρκείου στέργης
 ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
 ΑΙ. μᾶστιγι πρῶτον νῶτα φοινηχθεῖς φανῆ. 110
 ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ᾧδέ γ' αἰκίσῃ.
 ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τᾶλλ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι·
 κείνος δὲ τίσει τήνδε κούκ ἄλλην δίκην.
 ΑΘ. σὺ δ' οὔν, ἐπειδὴ τέρψις ἦδε σοι τὸ δρᾶν,

- χρῶ χειρὶ, φείδου μηδὲν ὄνπερ ἐννοεῖς. 115
ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· σοὶ δὲ τοῦτ' ἐφίεμαι,
 τοιάνδ' ἀεὶ μοι σύμμαχον παρεστάναι.
ΑΘ. ὄρᾱς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση;
 τούτου τίς ἄν σοὶ τάνδρὸς ἢ προνούστερος
 ἢ δρᾶν ἀμείνων ἠύρεθῃ τὰ καίρια; 120
ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτίρω δέ νιν
 δύστηνον ἔμπας, καίπερ ὄντα δυσμενῆ,
 ὀδοῦνεκ' ἄτῃ συγκατέξενκται κακῆ,
 οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοῦμὸν σκοπῶν.
 ὄρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλην 125
 εἶδωλ' ὅσοιπερ ζῶμεν ἢ κούφην σκιάν.
ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέρκοπον
 μηδέν ποτ' εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
 μηδ' ὄγκον ἄρη μηδέν', εἰ τινος πλέον
 ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. 130
 ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
 ἅπαντα τάνθρωπεια· τοὺς δὲ σῶφρονας
 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοῦς.

ΧΟΡΟΣ.

- Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
 Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγγιάλου, 135
 σὲ μὲν εὖ πράσσουντ' ἐπιχαίρω·
 σὲ δ' ὅταν πληγῆ Διὸς ἢ ξαμενῆς
 λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῆ,
 μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
 πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας. 140
 ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
 μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
 ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἵππομανῆ
 λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν

βοτὰ καὶ λείαν, 145
 ἤπερ δορίλληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
 κτείνοντ' αἰθωνι σιδήρω.
 τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσω
 εἰς ὧτα φέρει πάντων Ὀδυσσεύς,
 καὶ σφόδρα πείθει· περὶ γὰρ σοῦ νῦν 150
 εὐπίστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
 τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
 τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν εἰς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοισ· κατὰ δ' ἂν τις ἔμοῦ 155
 τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι·
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνοσ ἔρπει.
 καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
 σφαλερὸν πύργου ρῦμα πέλονται·
 μετὰ γὰρ μεγάλων βαιδὸς ἄριστ' ἂν 160
 καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ
 χῆμεῖς οὐδὲν σθένεσμεν πρὸς ταῦτ' 165
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρὶς, ἕναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν,
 παταγοῦσιν ἄπερ πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἂν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης, 170
 σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.

ἦ ῥά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις —
 ὦ μεγάλα φάτις, ὦ

μᾶτερ αἰσχύννας ἐμᾶς —
 ὤρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας, 175
 ἦ πού τινος νίκας ἀκάρπωτος χάριν,
 ἦ ῥα κλυτῶν ἐνάρων
 ψευσθεῖσα δώροισ ἐῖτ' ἐλαφαβολίας;
 ἦ χαλκοθώραξ ἦντιν' Ἐνυάλιος
 μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δοροῦς ἐννυχίοις 180
 μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν;
 οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
 παῖ Τελαμῶνος, ἔβας 183
 τόσσον, ἐν ποίμναις πίτνων· 185
 ἦκοι γὰρ ἄν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύνκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
 κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς
 ἦ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, 190
 μῆ μῆ μ', ἄναξ, ἔθ' ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις
 ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη. 193
 ἀλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων, ὅπου μακροαῖωνι
 στηρίζει ποτὶ τᾶδ' ἀγωνίῳ σχολᾶ 195
 ἄταν οὐρανίαν φλέγων. ἐχθρῶν δ' ὕβρις
 ἀτάρβητος ὀρμᾶται
 ἐν εὐανέμοις βάσσαις,
 ἀπάντων καχαζόντων 199
 γλώσσαις βαρναλγῆτως·
 ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακεν. 200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος,
 γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθιδῶν,
 ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
 τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.

- νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατῆς 205
Αἴας θολερωῖ
 κεῖται χειμῶνι νοσήσας.
- ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡρεμίας
 νῦξ ἦδε βάρος;
 παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύαντος, 210
 λέγ', ἐπεὶ σὲ λέχος δουριάλωτον
 στέρξας ἀνέχει θούριος *Αἴας*.
 ὥστ' οὐκ ἂν αἰδρις ὑπείποις.
- ΤΕΚ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
 θανάτῳ γὰρ ἴσον βάρος ἐκπεύσει. 215
 μανία γὰρ ἀλοῦς ἤμιν ὁ κλεινὸς
 νύκτερος *Αἴας* ἀπελωβήθη.
 τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
 χειροδάκτυα σφάγι' αἰμοβαφῆ,
 κείνου χρηστήρια τάνδρός. 220
- ΧΟ. οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος ἀγγελίαν ἄτλα-
 τον οὐδὲ φευκτάν,
 τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπο κληζομέναν, 225
 τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
 οἶμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
 θανεῖται, παραπλάκτῳ χερὶ συγκατακτὰς 230
 κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτῆρας ἱππονώμας.
- ΤΕΚ. ὦμοι· κεῖθεν κεῖθεν ἄρ' ἡμῖν 233
 δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμνην·
 ὦν τὴν μὲν ἔσω σφάξ' ἐπὶ γαίας, 235
 τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
 δύο δ' ἀργίποδας κριοῦς ἀνελὼν
 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἔκραν
 ρίπτει θερίσας, τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω

- κίονι δῆσας 240
 μέγαν ἱπποδέτην φυτῆρα λαβὼν
 παίει λιγυρᾶ μάστιγι διπλῆ,
 κακὰ δεινάζων φήμαθ', ἃ δαίμων
 κούδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244
- ΧΟ. ὦρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν
 κλοπὰν ἀρέσθαι
 ἢ θοδὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον
 ποντοπόρῳ ναῖ μεθεῖναι. 250
 τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
 καθ' ἡμῶν· πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
 ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, τὸν αἰσ' ἄπλατος
 ἴσχει. 255
- ΤΕΚ. οὐκέτι· λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπῆς 257
 ἄξας δξὺς νότος ὡς λήγει,
 καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
 τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεία πάθη, 260
 μηθενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
 μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.
- ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπανται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ·
 φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
- ΤΕΚ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις, 265
 φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἠδονὰς ἔχειν
 ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνῶν;
- ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μείζον κακόν.
- ΤΕΚ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.
- ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270
- ΤΕΚ. ἀνῆρ ἐκεῖνος, ἠνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἠδεῖθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
 ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονοῦντας ἠνία ξυνῶν·
 νῦν δ' ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,

- κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῆ 275
 ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσον ἢ πάρος.
 ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά;
 ΧΟ. ξύμψημι δὴ σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
 πληγὴ τις ἦκει· πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος
 μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται; 280
 ΤΕΚ. ὥς ᾧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρῆ.
 ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο;
 δηλώσων ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.
 ΤΕΚ. ἅπαν μαθήσει τοῦργον, ὥς κοινωνὸς ὦν.
 κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἠνίχ' ἔσπεροι 285
 λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἄμψηκες λαβῶν
 ἐμαίετ' ἐγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς.
 κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω· τί χρῆμα δρᾶς,
 Αἴας; τί τήνδ' ἄκαιρος οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων
 κληθεῖς ἀφορμᾶς πείραν οὔτε του κλύων 290
 σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδὲι στρατός.
 ὃ δ' εἶπε πρὸς με βαί', αἰεὶ δ' ὑμνούμενα·
 γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγῇ φέρει.
 κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὃ δ' ἐσσύθη μόνος.
 καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295
 ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
 ταύρους, κύνας βοτήρας εὐερόν τ' ἄγραν.
 καὶ τοὺς μὲν ἠυχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
 ἔσφαξε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους
 ἠκίζεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων. 300
 τέλος δ' ὑπάξας διὰ θυρῶν σκιᾶ τινι
 λόγους ἀνέσπα τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,
 τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεῖς γέλων πολύν,
 ὄσην κατ' αὐτῶν ὕβριον ἐκτίσαιτ' ἰών·
 κἄπειτ' ἐπάξας αὐθις ἐς δόμους πάλιν, 305

ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,
καὶ πλήρες ἄτης ὡς διοπτρεύει στέγος,
παίσας κάρα ᾿θώυξεν· ἐν δ' ἔρειπίοις
νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἔζητ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπριξ ὄνυξι συλλαβῶν χερί. 310

καὶ τὸν μὲν ἦστο πλείστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δειν' ἐπηπείλησ' ἐπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κάνηρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροὶ ποτε.
κἀγώ, φίλοι, δεῖσασα τοῦξειργασμένον 315
ἔλεξα πᾶν ὄσονπερ ἔξηπιστάμην.

ὃ δ' εὐθύς ἐξώμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς,
ἄς οὔποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ·
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυνψύχου γόους
τοιούσδ' αἰεὶ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν· 320
ἀλλ' ἀπόφρητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναξε ταῦρος ὡς βρυχώμενος.

νῦν δ' ἐν τοιαῦδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνήρ, ἄποτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμηῖσιν ἤσυχος θακεὶ πεσών· 325

καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασείων κακόν
[τοιαῦτα γὰρ πως καὶ λέγει κώδύρεται].
ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ εἴνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι·
φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις. 330

ΧΟ. Τέκμησσα, δεινά, καὶ Τελευταῖαντος, λέγεις
ἡμῖν, τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.

ΑΙ. ἰὼ μοὶ μοι.

ΤΕΚ. τάχ', ὡς ἔοικε, μᾶλλον· ἢ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος οἴαν τήνδε θωύσσει βοήν; 335

ΑΙ. ἰὼ μοὶ μοι.

- ΧΟ. ἀνήρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασιν ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
- ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
- ΤΕΚ. ὦμοι τάλαιν· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ. 340
τί ποτε μενοιᾶ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ.
- ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαεὶ
ληηλατήσῃ χρόνον, ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι;
- ΧΟ. ἀνήρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.
τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κάπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι. 345
- ΤΕΚ. ἰδοῦ, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγη, καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ.
- ΑΙ. ἰὼ φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων, 348
μόνοι ἔτ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμῳ, 350
ἰδεσθῆ μ' οἶον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.
- ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.
δηλοὶ δὲ τοῦργον ὡς ἀφροντίστως ἔχει. 355
- ΑΙ. ἰὼ γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,
ὃς ἀλίαν ἔβας ἐλίσσω πλάταν,
σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα πημονὰν ἐπ-
αρκέσοντ'· 360
ἀλλὰ με συνδαίξον.
- ΧΟ. εὐφημα φάνει· μὴ κακὸν κακῶ διδοὺς
ἄκος, πλεόν τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.
- ΑΙ. ὀρθῶς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,
τὸν ἐν δατοῖς ἄτρεστον μάχαις, 365
ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;
ὦμοι γέλωτος, οἶον ὑβρίσθην ἄρα.
- ΤΕΚ. μὴ, δέσποτ'. Αἴας, λίσσομαί σ', αὐδα τάδε.
- ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄφορρον ἐκνεμεῖ πόδα;

αἶατ' αἶατ'.

370

TEK. ᾧ πρὸς θεῶν ὑπείκει καὶ φρόνησον εὖ.

AI. ᾧ δύσμορος, ὃς χερσὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,
ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσί καὶ κλυτοῖς πεσῶν αἰπολίῳις
ἐρεμνὸν αἶμ' ἔδευσα. 376XO. τί δῆτ' ἄν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;
οὐ γὰρ γένοιτ' ἄν ταῦθ' ὅπως οὐχ ᾧδ' ἔχειν.AI. ἰὼ πάντα δρῶν ἀπάντων τ' ἀεὶ
κακῶν ὄργανον, τέκνον Δαρτίου, 380
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἧ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἠδονῆς ἄγεις.

XO. ξύν τοι θεῶ πᾶς καὶ γελᾷ κώδύρεται.

AI. ἰδοίμι μὴν νιν, καίπερ ᾧδ' ἀτώμενος.
ἰὼ μοί μοι. 385

XO. μηδὲν μέγ' εἶπης· οὐχ ὀρᾶς ἴν' εἶ κακοῦ;

AI. ᾧ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ, πῶς ἄν τὸν αἰμυ-
λώτατον,ἐχθρὸν ἄλημα, τοὺς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς
τέλος θάνοιμι καὐτός; 391TEK. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κάμοι θανεῖν
εὐχου· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκότος;AI. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, 394
ἔρεβος ᾧ φαεννότατον, ὡς ἐμοί,
ἔλεσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθέ μ'· οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἀμερίων
ἔτ' ἄξιός βλέπειν τιν' εἰς ὕνασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλὰ μ' ἅ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρι' αἰκίξει.

ποῖ τις οὖν φύγη;

394—411 = 412—429.

ποι μολῶν μενῶ;
 εἰ τὰ μὲν φθίνει φίλοισι τοῖσδ' 405
 ἐμοῦ σέβας, μῶραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
 πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με
 χειρὶ φονεῦοι.

ΤΕΚ. ὦ δυστάλαινα, τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον 410
 φανεῖν, ἃ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ἄν.

ΑΙ. ἰὼ πόροι ἀλίρροδοι
 πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολὺν με δαρὸν τε δὴ
 κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον· ἀλλ' οὐκέτι μ',
 οὐκ 415

ἔτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα· τῷτὸ τις φρονῶν ἴστω.

ὦ Σκαμάνδροι

γείτονες ῥοαί,

εὐφρονες Ἀργεῖοις, 420

οὐκέτ' ἄνδρα μὴ

τόνδ' ἴδητ', ἔπος

ἔξερω μέγ', οἶον οὐ τινα

Τροία στρατοῦ δέρχθη χθονὸς μολόντ' ἀπὸ 425

Ἑλλανίδος· τανῦν δ' ἄτιμος

ὦδε πρόκειμαι.

ΧΟ. οὔτοι σ' ἀπείργειν οὐδ' ὅπως ἐὼ λέγειν
 ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΑΙ. αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὦδ' ἐπάννυμον 430

τοῦμὸν ξυνοῖσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;

νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ

καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·

ὄτου πατήρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς

τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἀριστεύσας στρατοῦ 435

πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων·

ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
 Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσοι σθένει
 οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ᾧδ' ἀπόλλυμαι. 440
 καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ·
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὦν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἄν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.
 νῦν δ' αὐτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουργῶ φρένας
 ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη. 446
 κεί μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοὶ
 γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἄν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ᾧδ' ἐψήφισαν.
 νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ 450
 ἦδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνουτ' ἐμῆν
 ἔσφηλεν, ἐμβαλοῦσα λυσσωδῆ νόσον,
 ᾧστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς·
 κείνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν 455
 βλάπτοι, φύγοι τᾶν χά κακὸς τὸν κρείσσονα.
 καὶ νῦν τί χρῆ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἐχθαίρομαι, μισεὶ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός,
 ἐχθεὶ δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
 πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας 460
 προδούς τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
 καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεῖς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 ὦν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν; 465
 οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρμα Τρώων, ξυμπεσῶν μόνος μόνους

καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἶτα λοίσθιον θάνω;
 ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἄν εὐφράναιμί που.
 οὐκ ἔστι ταῦτα. πειρά τις ζητητέα 470
 τοιάδ' ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
 μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
 αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χορήξειν βίου,
 κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.

τί γὰρ παρ' ἡμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει 475
 προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
 οὐκ ἄν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
 ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·
 ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνημέναι
 τὸν εὐγενῆ χορή. πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480

ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον,
 Αἶας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαντοῦ φρενός·
 παῦσαι γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
 γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθεῖς.

ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἶας, τῆς ἀναγκαίας τύχης 485
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν μείζον ἀνθρώποις κακόν.
 ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
 εἶπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
 νῦν δ' εἰμι δούλη· θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που
 καὶ σῆ μάλιστα χειρὶ. τοιγαροῦν, ἐπεὶ 490
 τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, εὐφρονῶ τὰ σά,
 καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς
 εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἢ συνηλλάχθης ἐμοί,
 μή μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
 τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφεῖς τι. 495
 ἢ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀπῆς,
 ταύτη νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρα
 βία ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπο

ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἔξειν τροφήν.
 καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἔρει 500
 λόγοις λάπτων· ἴδετε τὴν ὁμεννέτιν
 Αἴαντος, ὃς μέγιστον ἰσχυσεὺν στρατοῦ,
 οἷας λατρείας ἀνδ' ὅσου ζήλου τρέφει.
 τοιαῦτ' ἔρει τις· κάμῃ μὲν δαίμων ἔλα',
 σοὶ δ' αἰσχροῦ τὰ κη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένοι. 505
 ἀλλ' αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγροῦ
 γήρα προλείπων, αἰδεσθαι δὲ μητέρα
 πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἢ σε πολλάκις
 θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
 οἴκτιρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σὸν, εἰ νέας 510
 τροφῆς στερηθεῖς σοῦ διοίσεται μόνος
 ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακὸν
 κείνῳ τε κάμοι τοῦθ', ὅταν θάνης, νεμεῖς.
 ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἔστιν εἰς ὃ τι βλέπω
 πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἤστωσας δόρει, 515
 καὶ μητέρ' ἤδη μοῖρα τὸν φύσαντά τε
 καθεῖλεν Ἄιδου θανασίμους οἰκήτορας.
 τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
 τίς πλοῦτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σάξομαι.
 ἀλλ' ἴσχε κάμου μνηστίν· ἀνδρὶ τοι χρεῶν 520
 μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἰ τί που πάθοι.
 χάρις χάριν γὰρ ἔστιν ἢ τίκτουσ' ἀεί·
 ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνηστὶς εὖ πεπονθότος,
 οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὔτος εὐγενῆς ἀνήρ.

ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἴκτον ὡς κἀγὼ φρενὶ 525
 θέλοίμ' ἂν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.

ΑΙ. καὶ κἀρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γούν ἐμοῦ,
 ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν.

ΤΕΚ. ἀλλ' ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.

- ΑΙ. κόμιξέ νύν μοι παῖδα τὸν ἐμόν, ὡς ἴδω. 530
- ΤΕΚ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
- ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν; ἢ τί μοι λέγεις;
- ΤΕΚ. μὴ σοί γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
- ΑΙ. πρέπον γέ τ' ἂν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ τόδε.
- ΤΕΚ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι. 535
- ΑΙ. ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου.
- ΤΕΚ. τί δήτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε;
- ΑΙ. δός μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἰδεῖν.
- ΤΕΚ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
- ΑΙ. τί δήτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; 540
- ΤΕΚ. ᾧ παῖ, πατήρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
- ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένω λόγων;
- ΤΕΚ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν.
- ΑΙ. αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο· ταρβήσει γὰρ οὐ 545
νεοσφαγῆ τοιόνδε προσλεύσσω φόνον,
εἶπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν.
ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν ἀξομοιοῦσθαι φύσιν.
ᾧ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχεστέρος, 550
τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
ὀδοῦνεκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν·
ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἠδιστος βίος,
[τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν]
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. 555
ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρὸς
δείξεις ἐν ἐχθροῖς, οἷος ἐξ οἴου τράφης.
τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέαν
ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῆδε χαρμονήν.

οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ 560
 στυνναῖσι λώβαις, οὐδὲ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι
 λείψω τροφῆς ἄοκνον ἔμπα, κεῖ τανῦν
 τηλωπὸς οἴχνηϊ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς, 565
 ὑμῖν τε κοινήν τήνδ' ἐπισκῆπτω χάριν,
 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμὸς ἄγων
 Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τ', Ἐριβοία λέγω,
 ὣς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ, 570
 [μέχρις οὗ μυχοὺς κίχῃσι τοῦ κάτω θεοῦ],
 καὶ τὰμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεῶν ἐμός.
 ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
 Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων 575
 πόρπακος, ἐπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου
 καὶ δῶμα πάκτου, μηδ' ἐπισκῆτους γόους
 δάκρυε⁷ κάρτα τοι φιλοῖκτιστον γυνή. 580
 πύκαξε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
 θρηνεῖν ἐπαδᾶς πρὸς τομῶντι πῆματι.

ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν·
 οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.

ΤΕΚ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖεις φρενί; 585

ΑΙ. μὴ κρῖνε, μὴ ἔξεταξε· σωφρονεῖν καλόν.

ΤΕΚ. οἴμ' ὡς ἀθυμῶ· καὶ σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
 καὶ θεῶν ἰκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.

ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς· οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
 ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι; 590

ΤΕΚ. εὐφρημα φώνει.

ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.

ΤΕΚ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;

ΑΙ. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.

ΤΕΚ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.

ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος;

ΤΕΚ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.

ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
εἰ τοῦμόν ἦθος ἔρτι παιδεύειν νοεῖς. 595

ΧΟ. ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μὲν που
ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων,
πᾶσιν περίφαντος ἀεὶ·
ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος 600
Ἰδαῖα μίμνων λειμῶνι' ἄποινα, μηνῶν
ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμαι

χρόνω τρυχόμενος, 605

κακὰν ἐλπίδ' ἔχων

ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν

τὸν ἀπότροπον αἰδηλὸν Ἄιδαν.

καὶ μοι δυσθεράπεντος Αἴας

ξύνεστιν ἔφεδρος, ὦμοι μοι, 610

θεῖα μανία ξύναυλος·

δν ἐξεπέμψω πρὶν δὴ ποτε θουρίῳ

κρατοῦντ' ἐν Ἄρει· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβῶτας

φίλοις μέγα πένθος ἠΰρηται. 615

τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν

μεγίστας ἀρετᾶς

ἄφιλα παρ' ἀφίλοις 620

ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρεΐδαις.

ἧ που παλαιᾷ μὲν σύντροφος ἀμέρᾳ, 622

596—608 = 609—621. 622—634 = 635—645.

λευκὰ δὲ γήρα μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
 φρενομόρως ἀκούσῃ,
 αἴλινον αἴλινον
 οὐδ' οἰκτρᾶς γόνου ὄρνιθος ἀηδοῦς
 ἦσει δύσμορος, ἀλλ' ὄξυτόνους μὲν φῶδ' 630
 θρηνήσει, χερόπλακτοι δ'
 ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
 δοῦποι καὶ πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας. 634
 κρείσσων παρ' Αἰδα κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
 ὃς ἐκ πατρῶας ἦκων γενεᾶς ὦ - ὦ
 πολυπόνων Ἀχαιῶν,
 οὐκέτι συντρόφοις
 ὄργαις ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὀμίλει. 640
 ὦ τλαῖμον πάτερ, οἶαν σε μένει πνθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν
 δίων Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε. 645

ΑΙ. ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναφίδμητος χρόνος
 φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
 οὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.
 κἀγὼ γάρ, ὃς τὰ δειν' ἐκαρτέρον τότε, 650
 βαφῆ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην στόμα
 πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός· οἰκτίρω δέ νιν
 χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὄρφανὸν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἶμι πρὸς τε λουτρὰ καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὡς ἂν λύμαθ' ἀγνίστας ἐμὰ 655
 μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλύξωμαι θεᾶς·
 μολῶν τε χῶρον ἐνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχῳ,
 κρύψω τόδ' ἐγχοσ τοῦμόν, ἐχθιστον βελῶν,
 γαίας ὀρούξας ἐνθα μὴ τις ὄψεται·

ἀλλ' αὐτὸ νύξ Ἄιδης τε σφρόντων κάτω. 660
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
 παρ' Ἐκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
 οὐπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθῆς ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα. 665
 τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 ἔτοιμ' ὑπέικει· τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς 670
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρῳ θέρει·
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
 τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
 λείων τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατῆς ὕπνος 675
 λυεῖ πεδήσας, οὐδ' αἰεὶ λαβῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως μαθῶν ὅτι
 ὃ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόυδ' ἐχθαρτέος,
 ὡς καὶ φιλήσων αὐθις, ἔς τε τὸν φίλον 680
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα· τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμῆν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
 ἔσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τάχους, γύναι, 685
 εὐχὸν τελεῖσθαι τοῦμὸν ὦν ἐρᾷ κέαρ.
 ὑμεῖς δ', ἑταῖροι, ταῦτά τῆδέ μοι τάδε
 τιμᾶτε, Τεύκρω τ', ἦν μόλη, σημήνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα.
 ἐγὼ γὰρ εἴμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον· 690

ὑμεῖς δ' ἄ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἔν μ' ἴσως
 πύθοισθε, κεί νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.
 ΧΟ. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπτόμαν.
 ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,
 ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλλπλαγκτε, Κυλλανίας χιονο-
 κτύπον 695
 πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ
 θεῶν χοροποι' ἄναξ, ὅπως μοι
 Νύσια Κνωσί' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνῶν λάψης· 700
 νῦν γὰρ ἔμοι μέλει χορευσαί.
 Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολῶν ἄναξ Ἀπόλλων
 ὁ Δάλιος εὐγνωστος
 ἔμοι ξυνείη διὰ παντὸς εὐφρων. 705
 ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.
 ἰὼ ἰὼ, νῦν αὔ,
 νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος
 θεῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας 710
 λαθίπυρος πάλιν, θεῶν δ' αὔ
 πάνθ' οὐκ ἐθέμι' ἐξήνυσ' εὐνομία σέβων μεγίστα.
 πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαφαίνει,
 κοῦδὲν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν, εὐτέ γ' ἐξ
 ἀέλπτων 715
 Αἴας μετανεγνώσθη
 θυμῶν Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω·
 Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ 720
 κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολῶν στρατήγιον
 κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.
 στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

693—705 = 706—718.

- μαθόντες ἀμφέστησαν, εἴτ' ὄνειδεσιν
 ἤρασσον ἔνθεν κᾶνθεν οὔτις ἔσθ' ὄς οὔ, 725
 τὸν τοῦ μανέντος κάπιβουλευτοῦ στρατῷ
 ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὡς οὐκ ἀρκέσοι
 τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν·
 ἔς τ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
 κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
 λήγει δ' ἔρις δραμούσα τοῦ προσωτάτω
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
 ἀλλ' ἤμιν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε;
 τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρῆ δηλοῦν λόγον.
- ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
 βουλάς νέοισιν ἐγκαταξεύξας τρόποις.
- ΑΓ. ἰοὺ ἰοῦ.
 βραδεῖαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἔπεμψεν ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρεῖας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; 740
- ΑΓ. τὸν ἄνδρ' ἀπηγύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
 μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρῶν αὐτὸς τύχοι.
- ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
 γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῆ ἰόλου.
- ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
 εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
- ΧΟ. ποῖον; τί δ' εἰδῶς τοῦδε πράγματος πάρει;
- ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρῶν ἐτύγχανον.
 ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
 Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
 εἰς χεῖρα Τεῦκρου δεξιᾶν φιλοφρόνως
 θεὶς εἶπε κάπέσκηψε, παντοῖα τέχνη
 εἰρξαι κατ' ἡμαρ τοῦμφανὲς τὸ νῦν τόδε
 Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μηδ' ἀφέντ' ἔαν,

- εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
 ἔλα γὰρ αὐτὸν τῆδε θῆμέρα μόνη
 δίας Ἀθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
 τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
 πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
 βλαστῶν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπου φρονῆ.
 κείνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθύς ἐξορμώμενος
 ἄνους καλῶς λέγοντος ἠύρέθη πατρός.
 ὃ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει· τέκνον, δόρει
 βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' αἶε κρατεῖν.
 ὃ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο· 766
 πάτερ, θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὦν ἰοῦ
 κράτος κατακτῆσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἶτα δεύτερον 770
 δίας Ἀθάνας, ἠνίκ' ὀτρύνουσά νιν
 ἠυδατ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότε ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὔποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
 τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἀστεργῆ θεᾶς
 ἐκτήσατ' ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρώπου φρονῶν.
 ἀλλ' εἶπερ ἔστι τῆδε θῆμέρα, τάχ' ἂν
 γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
 τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὃ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας 780
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολάς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
 ΧΟ. ὦ δαῖτα Τέκμησσα, δύσμορος γύναι,
 ὄρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ· 785

ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῶ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.

ΤΕΚ. τί μ' αὖτάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;

ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρος, ὡς ἦκει φέρων
Αἴαντος ἡμῖν προᾶξιν ἦν ἤλγησ' ἐγώ. 790

ΤΕΚ. οἴμοι, τί φῆς, ἄνθρωπε; μῶν δλώλαμεν;

ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν προᾶξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
θυραῖος εἶπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.

ΤΕΚ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ᾠδίνειν τί φῆς.

ΑΓ. ἐκείνον εἶργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται 795
σκηνῆς ὑπανυλον μηδ' ἀφιέναι μόνον.

ΤΕΚ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεῦκρος, κάπλ τῷ λέγει τάδε;

ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἐξοδον
ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φρεσίν.

ΤΕΚ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθῶν; 800

ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
τὴν νῦν δε αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.

ΤΕΚ. οἶ γὰρ, φίλοι, πρόστιτ' ἀναγκαίας τύχης,
καὶ σπεύσαθ', οἷ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
οἷ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἷ δ' ἀντηλίους 805
ζητεῖτ' ἰόντες τάνδρος ἐξοδον κακὴν.

ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη
καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.

οἴμοι, τί δράσω, τέκνον; οὐχ ἰδρυτέον·
ἀλλ' εἶμι κάγω κείσ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810

χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἔδρας ἀκμή
[σῶξιν θέλοντας ἄνδρα γ' δε σπεύδη θανεῖν].

ΧΟ. χωρεῖν ἔτοιμος, κοῦ λόγῳ δεῖξω μόνον·
τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἔψεται.

ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος 815
γένοιτ' ἂν, εἰ τῷ καὶ λογίζεσθαι σχολή·

δῶρον μὲν ἄνδρὸς Ἑκτορος ξένων ἐμοὶ
 μάλιστα μισηθέντος ἐχθρίστου θ' ὄρα·
 πέπηγε δ' ἐν γῆ πολεμία τῇ Τροάδι,
 σιδηροβραῦτι θηγάνη νεηκονῆς· 820
 ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ,
 εὐνούστατον τῷδ' ἄνδρϊ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὕτω μὲν εὐσκενουῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδέ μοι
 σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
 πέμψον τι· ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
 Τεύκρω φέροντα, πρῶτος ὧς με βαστάση
 πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεὶς πάρος
 διφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ. 830
 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἅμα
 πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσει,
 ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι
 πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 καλῶ δ' [ἄρωγους τὰς αἰεὶ τε παρθένους 835
 αἰεὶ θ'] ὄρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
 σεμνὰς Ἑρινῦς τανύποδας, μαθεῖν ἐμὲ
 πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
 [καὶ σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους
 ξυναρπάσειαν, ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ 840
 αὐτοσφαγῆ λίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
 πρὸς τῶν φιλίστων ἐγγόνων ὀλοίατο.]
 ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἑρινύες,
 σεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 σὺ δ', ὦ τὸν αἰκὴν οὐρανὸν διαφορηλατῶν 845
 ἦλιε, πατρώαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἰδῆς, ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἠγίαν

ἄγγελιον ἄτας τὰς ἐμὰς μῦθον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
 ἣ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν, 850
 ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνηῖσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν·
 καίτοι σὲ μὲν κάκει προσανυθίσω ξυνῶν. 855
 σὲ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διαφορευτήν ἥλιον προσεννέπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὐθις ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶον ἐστίας βάθρον 860
 κλειναί τ' Ἀθῆναι καὶ τὸ σύντροφον γένος
 κρηναί τε ποταμοί θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωικὰ
 πεδία προσανυθῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμῖν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Αἴδου τοῖς κάτω μυθήσομαι. 865

HMIXORION.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.

πᾶ πᾶ

πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ;

κούδεις ἐπίσταται με συμμαθεῖν τόπος.

ἰδού,

870

δοῦπον αὖ κλύω τινά.

HM. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουον ὀμιλίαν.

HM. τί οὖν δή;

HM. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.

HM. ἔχεις οὖν;

875

HM. πόνου γε πληθὸς, κούδεν εἰς ὄψιν πεσόν.

HM. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν

- κέλευθον ἀνήρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.
 ΧΟ. τίς ἄν δῆτά μοι, τίς ἄν φιλοπόνων 879
 ἄλιαδᾶν ἔχων ἀύπνους ἄγρας,
 ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν ἢ φυτῶν
 Βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον 885
 εἶ ποδι πλαζόμενον λεύσσω
 ἀπύοι; σχέτλια γὰρ
 ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
 οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
 ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὄπου. 890
- ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. τίνος βοή πάραυλος ἐξέβη νάπους;
 ΤΕΚ. ἰὼ τλήμων.
 ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην δρῶ
 Τέκμησσαν, οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην. 895
 ΤΕΚ. ὄχῳκ', ὄλωλα, διαπεπόροθμαι, φίλοι.
 ΧΟ. τί δ' ἔστιν;
 ΤΕΚ. Αἴας δδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς
 κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς.
 ΧΟ. ὦμοι ἐμῶν νόστων· 900
 ὦμοι, κατέπεφνες, ἄναξ, σὸν
 τόνδε συνναύταν, ὦ τάλας·
 ὦ ταλαῖφρον γύναι.
 ΤΕΚ. ὡς ὦδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.
 ΧΟ. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; 905
 ΤΕΚ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, δῆλον· ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
 πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.
 ΧΟ. ὦμοι ἐμᾶς ἄτας, οἷος ἄρ' αἰμάχθης, ἄφαρκτος φίλων·
 ἐγὼ δ' ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδρις, κατ-
 ημέλησα. πᾶ πᾶ. 911

879—914 = 925—960.

- κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας;
 ΤΕΚ. οὔτοι θεατός· ἀλλὰ νιν περιπτυχεῖ 915
 φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
 οὔδεις ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίῃ βλέπειν
 φουσῶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας ἐκ τε φοινίας
 πληγῆς μελανθὲν αἶμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
 οἴμοι, τί δράσω; τίς σε βαστάσει φίλων; 920
 ποῦ Τεῦκρος; ὡς ἀκμαῖ' ἄν, εἰ βαίῃ, μόλοι,
 πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαροῦσαι.
 ὦ δύσμορ', ἄτας οἶος ὦν οἴας ἔχεις,
 ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θορήμων τυχεῖν.
 ΧΟ. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ 925
 στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσσειν κακὰν
 μοῖραν ἀπειρεσίῳν πόνων. τοῖά μοι
 πάννηχα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες 930.
 ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις
 οὐλίῳ σὺν πάθει.
 μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος
 πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ 935
 - υ υ - ὄπλων ἔκειτ' ἀγῶν πέρι.
 ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἧπαρ, οἶδα, γενναία δύη.
 ΤΕΚ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. οὔδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι, 940
 τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.
 ΤΕΚ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
 ΧΟ. ξυναυδῶ.
 ΤΕΚ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἶα δουλείας ξυγὰ
 χωροῦμεν, οἴοι νῶν ἐφεστᾶσιν σκοποί. 945
 ΧΟ. ὦμοι, ἀναλγήτων
 δισσῶν ἐθρόησας ἄναυδον

ἔργον Ἀτρειδᾶν τῶδ' ἄχει.

ἀλλ' ἀπείργοι θεός.

ΤΕΚ. οὐκ ἂν τάδ' ἔστι τῆδε, μὴ θεῶν μέτα. 950

ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἦνυσαν.

ΤΕΚ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἢ δεινὴ θεὸς
Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσέως χάριν.

ΧΟ. ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφουβρίζει πολύτλας
ἀνήρ, 954

γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολλὴν γέ-
λωτα, φεῦ φεῦ,

ξύν τε διπλοὶ βασιλῆς κλύοντες Ἀτρεῖδαι. 960

ΤΕΚ. οἷ δ' οὖν γελώντων κάπιχαιρόντων κακοῖς
τοῖς τοῦδ'· ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ πόθου,

θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρεῖα δορός.

οἱ γὰρ κακοὶ γνῶμαισι τάγαθὸν χεροῖν
ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλη. 965

[ἔμοι πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκὺς,
αὐτῶ δὲ τερπνός· ὦν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν
ἐκτήσαθ' αὐτῶ, θάνατον ὄνπερ ἠθέλεν.]

τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελέωεν ἂν κάτα;
θεοῖς τέθνηκεν οὗτος, οὐ κείνοισιν, οὔ. 970

πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβρίζειτω.

Αἶας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ' ἔμοι
λιπῶν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.

ΤΕΤΚΡΟΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. σίγησον· αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975
βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

ΤΕΤ. ὦ φίλτατ' Αἶας, ὦ ξύναιμον ὄμμ' ἔμοι,
ἄρ' ἠμπόληκας, ὥσπερ ἢ φάτις κρατεῖ;

ΧΟ. ὄλωλεν ἀνήρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.

ΤΕΥ. ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980

ΧΟ. ὡς ᾧδ' ἐχόντων ΤΕΥ. ᾧ τάλας ἐγώ, τάλας.

ΧΟ. πάρα στενάζειν. ΤΕΥ. ᾧ περισπερχές πάθος.

ΧΟ. ἄγαν γε, Τεῦκρε. ΤΕΥ. φεῦ τάλας· τί γὰρ
τέκνον

τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρωάδος;

ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναῖσιν. ΤΕΥ. οὐχ ὅσον τάχος
δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς 986

σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;

ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε· τοῖς ἐχθροῖσί τοι

φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγεῶν.

ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδέ σοι μέλειν 990
ἐφίεθ' ἀνὴρ κείνος, ὥσπερ οὖν μέλει.

ΤΕΥ. ᾧ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ

ἄλγιστον ὦν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,

ὀδός θ' ὀδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ

μάλιστα τοῦμὸν σπλάγγνον, ἣν δὴ νῦν ἔβην,

ᾧ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπησθόμην 996

μόρον διώκων κἀξιγχοσκοπούμενος.

ὄξεια γὰρ σου βάξεις ὡς θεοῦ τινος

διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας, ὡς οἴχει θανῶν.

ἀγῶ κλύων δύστηνος ἐκποδῶν μὲν ὦν 1000

ὑπεστέναξον, νῦν δ' ὄρῶν ἀπόλλυμαι.

οἴμοι.

ἴθ', ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.

ᾧ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,

ὄσας ἀγίας μοι κατασπείρας φθίνεις. 1005

ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,

τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;

ἢ πού με Τελαμών, σὸς πατήρ ἐμός θ' ἄμα,

δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἴλεός τ' ἴσως

χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ; ὅτ'w πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν. 1011

οὔτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἔρει κακὸν
τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
τὸν δειλία προδόντα καὶ κακανδρία
σέ, φίλτατ' Αἴας, ἢ δόλοισιν, ὡς τὰ σὰ 1015
κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σοῦς.

τοιαῦτ' ἀνήρ' ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γῆρα βαρῦς,
ἔρει, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἑλευθέρου φανείς. 1020

τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος ἠϋρόμην.

οἴμοι, τί δράσω; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ᾧ τάλας, ὅφ' οὐ 1025

φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας; εἶδες ὡς χρόνῳ
ἔμελλέ σ' Ἔκτωρ καὶ θανῶν ἀποφθίσειν;
σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.

Ἔκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα
ζωστῆρι πρισθεῖς ἰππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030

ἐκνάπτειτ' αἰέν, ἔς τ' ἀπέψυξεν βίον·
οὔτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
πρὸς τοῦδ' ὕλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

ἄρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσεν ξίφος
κάκεινον Ἄιδης, δημιουργὸς ἄγριος; 1035

ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' αἰὲ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεοῦς·
ὅτ'w δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
κείνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω κάγῳ τάδε.

XO. μὴ τεῖνε μακρὰν, ἀλλ' ὅπως κρύψεις τάφῳ 1040

φράζου τὸν ἄνδρα χῶ τι μυθήσει τάχα.
 βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κατοῖς
 γελῶν ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ.

ΤΕΤ. τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ;

ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν. 1045

ΤΕΤ. ὄρῳ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὦν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὔτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
 μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.

ΤΕΤ. τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγους;

ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὄς κραίνει στρατοῦ.

ΤΕΤ. οὔκουν ἂν εἶποις ἦντιν' αἰτίαν προθεῖς; 1051

ΜΕ. ὀδοῦνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἰκοθεν

ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
 ἐξηύρομεν ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν·

ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον 1055

νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὡς ἔλοι δόρει·

καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἐσβεσεν,

ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ' ἦν ὅδ' εἴληγεν τύχην

θανόντες ἂν προνκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,

οὔτος δ' ἂν ἔξη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς 1060

τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.

ὦν εἴνεκ' αὐτὸν οὔτις ἔστ' ἀνὴρ σθένων

τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ,

ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος

ῥοισι φορβῇ παραλίῳις γενήσεται. 1065

πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.

εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ὀννήθημεν κρατεῖν,

πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλης,

χεροῖν παρευθύνοντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου

λόγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν. 1070

καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ὄντα δημότην
 μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστῶτων κλύειν.
 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
 φέροντ' ἔν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
 οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι, 1075
 μηδὲν φόβου πρόβλημα μῆδ' αἰδοῦς ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρα χρῆ, κἄν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
 δοκεῖν πεσεῖν ἂν κἄν ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ.
 δέος γὰρ ᾧ πρόσσεστιν αἰσχύνῃ θ' ἁμοῦ,
 σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
 ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἂ βούλεται παρῆ,
 ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ
 ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
 ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
 καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἠδῶμεθα 1085
 οὐκ ἀντιτίσειν ἀΐθις ἂν λυπώμεθα.
 ἔρπει παραλλάξ ταῦτα. πρόσθεν οὗτος ἦν
 αἰθῶν ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ.
 καὶ σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
 μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς. 1090

ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
 εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστής γένη.

ΤΕΤ. οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θανμάσαιμ' ἔτι,
 ὃς μηδὲν ὦν γοναῖσιν εἶθ' ἄμαρτάνει,
 ὃθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι 1095
 τοιαῦθ' ἄμαρτάνουσιν ἐν λόγοις· ἐπεὶ
 ἄγ', εἰπ' ἀπ' ἀρχῆς αὐθις, ἧ σὺ φῆς ἄγειν
 τόνδ' ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβῶν;
 οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὡς αὐτοῦ κρατῶν;
 ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε; ποῦ δὲ σοὶ λεῶν 1100
 ἔξεστ' ἀνάσσειν ὦν ὃδ' ἤγαγ' οἰκοθεν;

Σπάρτης ἀνάσσων ἤλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν·
οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμήσαι πλέον
ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός ἢ καὶ τῷδε σέ.

[ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὄλων 1105
στρατηγός, ὥστ' Αἰαντος ἠγείσθαι ποτε.]

ἀλλ' ὥνπερ ἄρχεις ἄρχε καὶ τὰ σέμν' ἐπη
κόλαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῆς
εἶθ' ἄτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ
θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110

οὐ γάρ τι νῆς σῆς εἵνεκ' ἐστρατεύσατο
γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέω,
ἀλλ' εἵνεκ' ὄρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος,
σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἠέλιου τοὺς μηδένας.
πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβῶν 1115

καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
οὐκ ἂν στραφείην, ἕως ἂν ἦς οἶός περ εἶ.

ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ·
τὰ σκληρὰ γὰρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.

ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120

ΤΕΤ. οὐ γὰρ βάνανσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.

ΜΕ. μέγ' ἂν τι κουπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.

ΤΕΤ. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοὶ γ' ὀπλισμένω.

ΜΕ. ἢ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει.

ΤΕΤ. ξὺν τῷ δικαίῳ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125

ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με;

ΤΕΤ. κτείναντα; δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῆς θανών.

ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσφάζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.

ΤΕΤ. μή νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένους.

ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; 1130

ΤΕΤ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔἴς θάπτειν παρών.

ΜΕ. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.

- ΤΕΤ. ἢ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προύστη ποτέ;
 ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τούτ' ἠπίστασο.
 ΤΕΤ. κλέπτῃς γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς ἠυρέθης. 1135
 ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κούκ ἐμοί, τόδ' ἐσφάλη.
 ΤΕΤ. πόλλ' ἂν κακῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
 ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεται τινι.
 ΤΕΤ. οὐ μᾶλλον, ὡς ἔοικεν, ἢ λυπήσομεν.
 ΜΕ. ἐν σοὶ φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτεόν. 1140
 ΤΕΤ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.
 ΜΕ. ἦδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν
 ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
 ᾧ φθέγμ' ἂν οὐκ ἐνηῦρες, ἠνίκ' ἐν κακῷ
 χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὕφ' εἵματος κρυφεῖς 1145
 πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
 οὔτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα
 σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
 χειμῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήην.
 ΤΕΤ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὄπωπα μωρίας πλέων, 1150
 ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
 κατ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμπερηῆς ἐμοὶ
 ὀργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον·
 ᾧνθρωπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
 εἰ γὰρ ποήσεις, ἴσθι πημανούμενος. 1155
 τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
 ὀρῶ δέ τοί νιν, κᾶστιν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
 οὐδεὶς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μῶν ἠνιξάμην;
 ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
 λόγοις κολάζειν ᾧ βιάζεσθαι παρῆ. 1160
 ΤΕΤ. ἄφερπέ νυν· κάμοι γὰρ αἰσχιστον κλύειν
 ἀνδρὸς ματαίου φλαυρ' ἔπη μυθουμένου.
 ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδος τις ἀγών.

ἀλλ' ὡς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
 σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν 1165
 τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀείμνηστον
 τάφον εὐρώεντα καθέξει.

ΤΕΤ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίοι
 πάρεσιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
 τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ. 1170

ὦ παῖ, πρόσελθε δεῦρο καὶ σταθεὶς πέλας
 ἱκέτης ἔφασαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
 θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων
 κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου,
 ἱκτήριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175

βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,
 κακὸς κακῶς ἄθραπτος ἐκπέσοι χθονός,
 γένους ἅπαντος φίξαν ἐξημημέρος,
 αὐτως ὅπωςπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.
 ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180
 κινήσάτω τις, ἀλλὰ προσπεσῶν ἔχου.

ὕμεις τε μὴ γυναιῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας
 παρέστατ', ἀλλ' ἀρήγετ', ἔς τ' ἐγὼ μολῶν
 τάφου μεληθῶ τῷδε, κἂν μηδεὶς ἐᾷ.

ΧΟ. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων
 ἐτέων ἀριθμός, 1185

τὰν ἅπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσοιήτων
 μόχθων ἄταν ἐπάγων
 ἀν' εὐρώδη Τροίαν, 1190

δύστανον ὕνειδος Ἑλλάνων;
 ὄφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πολύ-
 κοινον Ἄϊδαν 1192

κεῖνος ἀνήρ, ὅς στυγερῶν ἔδειξεν ὄπλων 1195

Ἑλλάσιν κοινὸν Ἄρη.

ἰὼ πόνοι πρόπονοι·

κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

ἢ κεῖνος οὔτε στεφάνων

οὔτε βαθειᾶν κυλίκων

1200

νεῖμεν ἔμοι τέρψιν ὀμιλεῖν,

οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,

δύσμορος, οὔτ' ἐννυχίαν

τέρψιν ἰαύειν.

ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπανσεν, ὦμοι.

1205

κείμαι δ' ἀμέριμνος οὔτως,

ἄει πνικιναῖς δρόσοις

τεγγόμενος κόμας,

λυγρᾶς μνήματα Τροίας.

1210

καὶ πρὶν μὲν ἔξ ἐννυχίου

δείματος ἦν μοι προβολὰ

καὶ βελέων θούριος Αἴας·

νῦν δ' οὔτος ἀνεῖται στυγερῶ

δαίμονι· τίς μοι, τίς ἔτ' οὔν

1215

τέρψις ἐπέσται;

γενοίμαν ἴν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου

πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν

ὑπὸ πλάκα Σουνίου,

1220

τὰς ἱερὰς ὄπως

προσείπομεν Ἀθήνας.

ΤΕΤ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην

Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὀρμώμενον·

δῆλος δέ μοῦστί σκαιὸν ἐκλύσων στόμα.

1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὲ δὴ τὰ δεινὰ φήματ' ἀγγέλλουσί μοι

1199—1210 = 1211—1222.

τλήναι καθ' ἡμῶν ᾧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν;
 σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
 ἢ που τραφεῖς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο
 ὑψηλ' ἐκόμπεις κάπ' ἄκρων ᾧδοιπόρεις, 1230
 ὄτ' οὐδὲν ἂν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
 κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
 ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὐδὲ σοῦ διωμόσω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὡς σὺ φῆς, Αἴας ἐπλει.
 ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά;
 ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ᾧδ' ὑπέρφρονα; 1236
 ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὔπερ οὐκ ἐγώ;
 οὐκ ἄρ' Ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
 πικροὺς ἔοιγμεν τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων
 ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι τότε, 1240
 εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
 κούκ ἀρκέσει ποδ' ὑμῖν οὐδ' ἠσσημένοις
 εἶκειν ἂ τοῖς πολλοῖσιν ἠρεσκεν κριταῖς,
 ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλεῖτέ που
 ἢ σὺν δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι. 1245
 ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
 κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
 εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἐξωθήσομεν
 καὶ τοὺς ὀπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 ἀλλ' εἰρηκτέον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς
 οὐδ' εὐρύνατοι φῶτες ἀσφαλέστατοι, 1251
 ἀλλ' οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
 μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὄμως
 μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
 ὀρθῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά·
 ὅς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς,

θαρσῶν ὑβρίζεις κάξελευθεροστομεῖς.
 οὐ σωφρονήσεις; οὐ μαθῶν ὃς εἶ φύσιν
 ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον, 1260
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά;
 σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
 τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαῖω.

ΧΟ. εἶθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν·
 τούτου γὰρ οὐδὲν σφῶν ἔχω λῶον φράσαι. 1265

ΤΕΤ. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
 χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἀλίσκεται,
 εἰ σοῦ γ' ὄδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
 Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνηστίν, οὗ σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτείνων προύκαμες ψυχὴν δόρει·
 ἀλλ' οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα. 1271
 ὦ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόνητ' ἔπη,
 οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἠνίκα
 ἐρκέων ποθ' ὑμᾶς οὔτος ἐγκεκλημένους,
 ἤδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς 1275
 ἐρρούσατ' ἐλθῶν μούνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλλίοις
 πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
 πηδῶντος ἄρδην Ἐκτορος τάφρων ὑπερ;
 τίς ταῦτ' ἀπειροξεν; οὐχ ὄδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε,
 ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί; 1281
 ἄρ' ὑμῖν οὔτος ταῦτ' ἐδρασεν ἐνδικα;
 χῶτ' αὐτίς αὐτὸς Ἐκτορος μόνος μόνου
 λαχὼν τε κάκελευστος ἦλθ' ἐναντίος,
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς κρωσσὸν καθείς, 1285
 ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὃς εὐλόφου
 κνηῆς ἐμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὄδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,

ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὃς προῦφυ πατήρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρεά δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον,
 προθέντ' ἀδελφῶ δειπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ἧ 1295
 λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιλύσας πατήρ
 ἐφήμεν ἔλλοις ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ἂν τοιῶδ' ὄνειδίξεις σποράν;
 ὃς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμήν 1300
 ἰσχει ξύνεννον μητέρ', ἧ φύσει μὲν ἦν
 βασιλεία, Λαομέδοντος· ἐκκριτον δέ νιν
 δώρημα κείνω ἔδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ᾧδ' ἀριστεὺς ἐξ ἀριστεῶν δυοῖν
 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
 οὓς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ᾧθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
 εὖ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χῆμας τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικὸς ἢ σοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος λέγω.
 πρὸς ταῦθ' ὄρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν·
 ὥς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
 καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς. 1315
 ΧΟ. ἄναξ Ὀδυσσεῦ, καιρὸν ἴσθ' ἔληλυθώς,
 εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
 ΟΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἠσθόμην
 βοήν Ἀτρειδῶν τῶδ' ἐπ' ἀκλίμῳ νεκρῶ.

- ΑΓ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους, 1320
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
- ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
- ΑΓ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
- ΟΔ. τί γὰρ σ' ἐδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν; 1325
- ΑΓ. οὐ φησ' ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
- ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθῆ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἤσσον ἢ πάρος ξυνηρετεῖν;
- ΑΓ. εἶπ' ἢ γὰρ εἶην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ 1330
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω.
- ΟΔ. ἄκουέ νυν. τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆς ἄθραπτον ᾧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν·
μηδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν. 1335
κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἐχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ κράτησα τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων,
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
οὐκ ἀντατιμάσαιμ' ἄν, ὥστε μὴ λέγειν
ἐν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον Ἀργείων, ὅσοι 1340
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν Ἀχιλλέως.
ᾧστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
οὐ γὰρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἄν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' εἰ μισῶν κυρῆς. 1345
- ΑΓ. σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
- ΟΔ. ἔγωγ' ἐμίσουν δ', ἠνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.
- ΑΓ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί με χρή;
- ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδη, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.
- ΑΓ. τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον. 1350

- ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.
 ΑΓ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρῆ τῶν ἐν τέλει.
 ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικῶμενος.
 ΑΓ. μέμνησ' ὁποῖω φωτὶ τὴν χάριν δίδως.
 ΟΔ. ὄδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν. 1355
 ΑΓ. τί ποτε πώσεις; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν;
 ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετὴ με τῆς ἐχθρας πολὺ.
 ΑΓ. τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἐμπληκτοὶ βροτῶν.
 ΟΔ. ἢ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὐθις πικροί.
 ΑΓ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1360
 ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.
 ΑΓ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῆδε θῆμέρα φανεῖς;
 ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἑλλησι πᾶσιν ἐνδίκους.
 ΑΓ. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἔαν;
 ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἴξομαι. 1365
 ΑΓ. ἦ πάνθ' ὅμοια· πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.
 ΟΔ. τῷ γὰρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαντῷ πονεῖν;
 ΑΓ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.
 ΟΔ. ὡς ἂν ποιήσης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.
 ΑΓ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ' ὡς ἐγὼ 1370
 σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδε καὶ μείζω χάριν,
 οὗτος δὲ κάκει κἀνθάδ' ὦν ἐμοιγ' ὁμῶς
 ἐχθιστος ἔσται· σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἂ χρῆς.
 ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμη σοφὸν
 φῦναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνὴρ. 1375
 ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρω τὰπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι,
 ὅσον τότ' ἐχθρὸς ἦ, τοσόνδ' εἶναι φίλος.
 καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω
 καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσων
 χρῆ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς. 1380
 ΤΕΤ. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινεῖσαι

λόγοισι· καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
 τούτῳ γὰρ ὦν ἐχθιστος Ἀργείων ἀνὴρ
 μόνος παρέστις χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρῶν
 θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα, 1385

ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν
 αὐτός τε χῶ ξύναιμος ἠθελησάτην
 λαβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
 τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ
 μνημῶν τ' Ἐρινὸς καὶ τελεσφόρος Δίκη 1390
 κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
 τὸν ἄνδρα λῶβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.

σὲ δ', ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου πατρός,
 τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἔαν,
 μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποῶ· 1395

τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἔξομεν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὦν ἐπίστασο.

ΟΔ. ἀλλ' ἤθελον μὲν· εἰ δὲ μή' στί σοι φίλον 1400
 πρᾶσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἴμ' ἐπαινέσας τὸ σόν.

ΤΕΤ. ἄλις· ἤδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος. ἀλλ' οἷ μὲν κολίην κάπετον
 χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίων 1405
 θέσθ' ἐπίκαιρον·

μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν Ἴλη
 τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω.
 παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις,
 φιλότῃτι θιγῶν πλευρὰς σὺν ἔμοι 1410
 τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
 σύριγγες ἄνω φουσῶσι μέλαν

μένος. ἀλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνήρ
 φησὶ παρῆναι, σούσθω, βάτω,
 τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
 κούδενί πω λῶσι θνητῶν
 [Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ].

1415

ΧΟ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
 γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
 τῶν μελλόντων, ὅ τι πράξει.

Π.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

Η Λ Ε Κ Τ Ρ Α .

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ΛΙΓΙΣΘΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἰπόκειται ὧδε· τροφεὺς δεικνὺς Ὀρέστη τὰ ἐν Ἄργει· μικρὸν γὰρ αὐτὸν ὄντα κλέψασα ἡ Ἡλέκτρα, ἡλικία δὲ πατρὸς ἐσφάζετο, δέδωκε τῷ τροφεῖ, δεισασα μὴ καὶ αὐτὸν κτείνωσιν. ὃ δὲ ὑπεξέθετο αὐτὸν εἰς Φωκίδα πρὸς τὸν Στρώφιον· νῦν δὲ μετὰ εἴκοσιν ἔτη ἐπανιών σὺν αὐτῷ πρὸς τὸ Ἄργος δεικνυσιν αὐτῷ τὰ ἐν Ἄργει.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ἄργει. ὃ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων παρθένων. προλογίζει δὲ ὁ παιδαγωγὸς Ὀρέστου.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

Ὡ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι
παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.
τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης· 5
αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
ἀγορὰ Ἀύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε
Ἦρας ὁ κλεινὸς ναός· οἳ δ' ἰκάνομεν,
φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὄρᾱν
πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε, 10
ὄθεν σε πατρὸς ἐκ φονῶν ἐγὼ ποτε
πρὸς σῆς δμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
ἤνεργα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
τοσόνδ' ἐς ἠβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων 15
Πυλάδη, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον·
ὡς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
ἔφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ
μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιοπορεῖν στέγης, 20
ξυνάπτετον λόγοισιν· ὡς ἐνταῦθ' ἐμέν,
ἴν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπόλων, ὧς μοι σαφῆ

σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγάς.
 ὣσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κὰν ἦ γέρων, 25
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,
 ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὐτὸς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
 ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἔμοις λόγοις διδούς, 30
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἠνίχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὡς μάθοιμ' ὅτω τρόπῳ πατρὶ
 δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος ὦν πένθει τάχα· 35
 ἄσκειον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγᾶς.
 ὅτ' οὖν τοιούδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς εἰσάγη,
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
 ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφεῖ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακροῦ
 γνῶσ', οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιῶδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ
 Φωκέως παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὃ γὰρ 45
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἄγγελε δ' ἔργῳ προστιθεὶς ὀδοῦνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 δίφρων κυλισθεὶς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστᾶτω. 50
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρώτον καὶ κατατόμοις χλιδαῖς
 στέφαντες εἴτ' ἄψορρον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χερσῶν,

ὃ καὶ σὺ θάμνοις οἴσθ᾽ ἄ μοι κεκρυμμένον, 55
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδείαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦμόν ὡς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γάρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανῶν
 ἔργοισι σωθῶ κάξενέγκωμαι κλέος; 60
 δοκῶ μὲν, οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἶθ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὐθις, ἐκτετίμηνται πλεόν·
 ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο 65
 δεθορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι.
 ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ θεοὶ τ' ἐγγώριοι,
 δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σὺ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἐρχομαι
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος· 70
 καὶ μὴ μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλῃτε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἰρηκα μὲν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἤδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρηῆσαι χρέος.
 νῶ δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν 75
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ μοί μοι.

- ΠΑΙ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθῆσθαι, τέκνον.
 ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλέκτρα; θέλεις 80
 μείνωμεν αὐτοῦ κάπακούσωμεν γόων;
 ΠΑΙ. ἤμιστα· μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν κάπῳ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρειν

- νίκην τέ φημι καὶ κράτος τῶν δρωμένων.* 85
 ΗΛ. ὦ φάος ἀγνὸν
 καὶ γῆς ἰσόμοιρ' ἀήρ, ὧς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων φάδας,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 στέρων πληγὰς αἰμασσομένων, 90
 ὁπότεν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῆ·
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἰκων,
 ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνηῶ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν 95
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν,
 μήτηρ δ' ἡμῆ χά κοινολεχῆς
 Αἰγισθος ὅπως δρῶν ὑλοτόμοι
 σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει,
 κούδεις τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης 100
 ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
 αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
 ἔς τ' ἂν παμπεγγεῖς ἄστρων 105
 ριπᾶς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέττειρ' ὧς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἠχῶ πᾶσι προφωνεῖν.
 ὦ δῶμ' Ἄιδου καὶ Περσεφόνης, 110
 ὦ χθόνι' Ἑρμῆ καὶ πότνι' Ἄρᾶ
 σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἑρινύες,
 αἰ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας δρᾶθ',
 αἰ τοὺς εὐνάς ὑποκλεπτομένους,

ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρός
 φόνον ἡμετέρου,
 καί μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν·
 μούνη γὰρ ἔγειν οὐκέτι σωκῶ
 λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. 115 120

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
 Ἴλέκτρα ματρός, τί ν' αἰεὶ
 τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
 τὸν πάλαι ἐκ δολερᾶς ἀθεώτατα
 ματρός ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα 125
 κακᾶ τε χειρὶ πρόδοτον; ὡς δὲ τάδε πορῶν
 ὄλοιτ', εἰ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
 ἦκετ' ἐμῶν καμάτων πάραμύθιον. 130
 οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδ', οὐ τί με
 φυγγάνει, οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
 μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στενάχειν πατέρ' ἄθλιον.
 ἀλλ' ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν,
 ἔᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, 135
 αἰαῖ, ἱκνοῦμαι.

ΧΟ. ἀλλ' οὔτοι τὸν γ' ἐξ Ἴδα
 παγκοίνου λίμνας πατέρ' ἀν-
 στάσεις οὔτε γόοισιν οὔτ' ἄνταις.
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον 140
 ἄλγος αἰεὶ στενάχουσα διόλλυσαι,
 ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
 τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει;

ΗΛ. νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς 145
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.

- ἀλλ' ἐμέ γ' ἄ στυγέουσ' ἄραρεν φρένας,
 ἃ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται,
 ὄρουσι ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν,
 ἄτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ 151
 αἰαὶ δακρυεῖς.
- ΧΟ. οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς ὃ τι σὺ τῶν ἐνδον εἶ περισσά, 155
 οἷς δμοῦθεν εἶ καὶ γονᾶ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα
 κρυπτᾶ τ' ἀχέων ἐν ἡβᾶ
 ὄλβιος, ὃν ἄ κλεινὰ 160
 γὰ ποτε Μνηκηναίων
 δέξεται, εὐπατριδᾶν ἔδος, εὐφροني
 βήματι μολόντα τάνδε γὰν Ὀρέσταν.
- ΗΛ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος,
 τάλαιν', ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ, 165
 δάκρυσσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὃ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἐπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; 170
 αἰεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
 ποθεῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.
- ΧΟ. θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῶ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾶ πάντα καὶ κρατύνει· 175
 ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα
 μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάθου·
 χρόνος γὰρ εὐμαρῆς θεός.

- οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσα
 βούνομον ἔχων ἀκτὰν 180
 παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος
 οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη 185
 βίωτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ·
 ἔτις ἄνευ τεκέων κατατάκομαι,
 ἄς φίλος οὔτις ἀνήρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία
 οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ᾧδε μὲν 190
 ἀεικεῖ σὺν στολᾷ,
 κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
 ΧΟ. οἴκτρα μὲν νόστοις αὐδά,
 οἴκτρα δ' ἐν κοίταις πατροφάις
 ὅτε οἱ παγχάλκων ἀνταῖα 195
 γενύων ὠρμάθη πλαγά.
 δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
 δεινὰν δεινῶς προφντεύσαντες
 μορφάν, εἰτ' οὖν θεὸς εἴτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράσσων. 200
 ΗΛ. ᾧ πασᾶν κείνα πλέον ἀμέρα
 ἐλθοῦς' ἐχθίστα δὴ μοι·
 ᾧ νύξ, ᾧ δειπνων ἀρρήτων
 ἔκπαυλ' ἄχθη·
 τοῖς ἐμὸς ἴδε πατῆρ 205
 θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
 αἶ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν·
 οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι, 210
 μηδέ ποτ' ἀγλαῖας ἀποναίατο

- τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.
 ΧΟ. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
 οὐ γνώμαν ἰσχεις ἐξ οἶων
 τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἄτας 215
 ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς;
 πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτήσω,
 σᾶ δυσθύμῳ τίκτους' αἰεὶ
 ψυχᾶ πολέμους· δεῖ τοι δυνατοῖς
 οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220
- ΗΛ. δεινοῖς ἠγαγκάσθην, δεινοῖς·
 ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὄργα.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
 ταύτας ἄτας,
 ὄφρα με βίος ἔχη. 225
 τίνι γὰρ ποτ' ἄν, ὦ φίλα γενέθλα,
 πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος, τίνι φρονοῦντι καίρια;
 ἄνετέ μ' ἄνετε, παράγοροι·
 τάδε γὰρ ἄλυστα κεκλήσεται, 230
 οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
 ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.
- ΧΟ. ἀλλ' οὖν εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ,
 μάτηρ ὥσει τις πιστά,
 μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις. 235
- ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότατος ἔφου; φέρε,
 πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
 ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
 μήτ' εἴην ἐντιμος τούτοις
 μήτ', εἰ τῷ πρόσκειμαι χρηστῷ, 240
 ξυμμαίοιμ' εὐκηλος, γουέων
 ἐκτίμους ἰσχουσα πτέρυγας
 ὄξυτόνων γόων.

εἰ γὰρ ὁ μὲν θανῶν γὰρ τε καὶ οὐδὲν ὦν
 κείσεται τάλας, 245
 οὐ δὲ μὴ πάλιν
 δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
 ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς
 ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν. 250

ΧΟ. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἄμα
 καὶ τοῦμόν αὐτῆς ἤλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
 λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἄμα.

ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
 πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν. 255
 ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δοῦν,
 σύγγνωτε· πῶς γὰρ ἦτις εὐγενῆς γυνή,
 πατρῷ' δροῶσα πῆματ', οὐ δροφή τὰδ' ἄν;
 ἀγὼ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ
 θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὄρω· 260

ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἢ μ' ἐγείνατο,
 ἐχθίστα συμβέβηκεν· εἶτα δώμασιν
 ἐν τοῖς ἐμαντῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
 ξύνειμι, κακ τῶνδ' ἄρχομαι κακ τῶνδέ μοι
 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει. 265

ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
 τοῖσιν πατράοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
 φοροῦντ' ἐκείνω ταῦτὰ καὶ παρεστίλους
 σπένδοντα λοιβὰς ἐνθ' ἐκείνον ὤλεσεν, 270
 ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοέντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίνῃ μητρί, μητέρ' εἰ χρεῶν
 ταύτην προσανυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην·
 ἢ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιᾶστορι 275

ξύνεστ', ἐρινὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη·
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ἧ' τότε
 πατέρα τὸν ἄμυν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεῖ 280
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὄρωσ' ἢ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτηκα, κάπικωκῶ πατρός
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπανομασμένην
 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα 285
 τοσόδ' ὅσον μοι θυμὸς ἠδονὴν φέρει.
 αὐτὴ γὰρ ἢ λόγοισι γενναία γυνὴ
 φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίξει κακὰ·
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνῃ πατὴρ
 τέθνηκεν; ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; 290
 κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί.
 τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ἤξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανῆς
 βοᾷ παραστᾶσ'· οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χειρῶν
 κλέψασ' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἄξιαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὕλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτ' ἀνυμφίος παρών, 300
 ὁ πάντ' ἀναλκίς οὔτος, ἢ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' αἰεὶ
 παυστήρ' ἐφήξειν ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.
 μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου 305
 καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἐν τοι κακοῖς
πολλή 'στ' ἀνάγκη κάπιτηδεύειν κακά.

ΧΟ. φέρ' εἶπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
λέγεις τάδ' ἡμῖν ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;

ΗΛ. ἢ κάρτα· μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἴχεϊν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.

ΧΟ. ἢ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὧδε ταῦτ' ἔχει; 315

ΗΛ. ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει τί σοι φίλον.

ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ· τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
ἤξοντος ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.

ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὦν λέγει ποεῖ.

ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν προῶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα.

ΗΛ. καὶ μὴν ἐγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνω. 321

ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις.

ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.

ΧΟ. μὴ νῦν ἐτ' εἴπῃς μηδέν· ὡς δόμων ὄρω
τὴν σὴν ὄμαιμον ἐκ πατρὸς ταύτου κάσιον, 325
Χρυσόθεμι, ἐκ τε μητρὸς, ἐντάφια χεροῖν
φέρουσαν, οἶα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κούδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις 330
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαντὴν ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παροῦσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῃ δοκεῖ, 335
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μὴ·

τοιαῦτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.
καίτοι τὸ μὲν δίκαιον οὐχ ἧ' γὰρ λέγω,
ἀλλ' ἧ' σὺ κρίνεις· εἰ δ' ἔλευθέραν με δεῖ
ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα. 340

ΗΛ. δεινὸν γέ σ' οὔσαν πατρὸς οὐ σὺ παῖς ἔφυς,
κείνου λεληῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
ἅπαντα γάρ σοι τὰμὰ νουθετήματα
κείνης διδακτά, κούδεν ἐκ σαυτῆς λέγεις.
ἐπειδ' ἔλοῦ γε θάτερ', ἧ φρονεῖν κακῶς 345

ἢ τῶν φίλων φρονούσα μὴ μνήμην ἔχειν·
ἦτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὥς, εἰ λάβοις
σθένος, τὸ τούτων μῖσος ἐκδειξείας ἄν,
έμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρωῶσαν ἐκτρέπεις. 350

οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
ἐπεὶ δίδαξον, ἧ μάθ' ἐξ έμοῦ, τί μοι
κέρδος γένοιτ' ἄν τῶνδε ληξάσῃ γόνων.
οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἐπαρκούντως δ' έμοί.
λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῷ τεθνηκότι 355

τιμὰς προσάπτειν, εἰ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
σὺ δ' ἤμιν ἠ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
έγὼ μὲν οὖν οὐκ ἄν ποτ', οὐδ' εἰ μοι τὰ σὰ
μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδαῶς, 360
τούτοις ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
τράπεξα κείσθω καὶ περιρρεῖτω βίος.

έμοι γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ λυπεῖν μόνον
βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν,
οὐδ' ἄν σὺ, σῶφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἔξον
πατρὸς 365

πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλήσθαι, καλοῦ

τῆς μητρός· οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακῇ,
θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σους.

ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργήν, πρὸς θεῶν· ὡς τοῖς λόγοις
ἐνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτῇ πάλιν.

ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἠθάς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἄν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἴον
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375

ΗΛ. φέρ' εἶπε δὴ τὸ δεινόν· εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἄν ἀντεῖποιμ' ἔτι.

ΧΡ. ἀλλ' ἐξερω σοὶ πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γὰρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων,
ἐνταῦθα πέμψειν ἐνθα μὴ ποθ' ἡλίου 380
φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεί
στέγγῃ χθινοῦς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψη· νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.

ΗΛ. ἦ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποεῖν; 385

ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Ἀγισθοῦς μόλη.

ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδ' ἐγὼ εἴνεκ' ἐν τάχει.

ΧΡ. τίς, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον;

ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκείνον, εἰ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.

ΧΡ. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν; 390

ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω.

ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνεῖαν ἔχεις;

ΗΛ. καλὸς γὰρ οὐμὸς βίωτος ὥστε θαναμάσαι.

ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σὺ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.

ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῆν. 395

ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἴκαθεῖν.

ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.

- ΧΡ. καλόν γε μέντοι μὴ ἔξ ἀβουλίας πεσεῖν.
 ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χροή, πατρὶ τιμωρούμενοι.
 ΧΡ. πατήρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
 ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
 ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί;
 ΗΛ. οὐ δῆτα· μὴ πω νοῦ τοσόδ' εἶην κενή.
 ΧΡ. χωρήσομαί τᾶρ' οἴπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
 ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύει; τῷ φέρεις τὰδ' ἔμπυρα; 405
 ΧΡ. μήτηρ με πέμπει πατρὶ τυμβεύσαι χροάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὄν ἔκταν' αὐτή· τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθεῖσα; τῷ τοῦτ' ἤρρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δείματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῶοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἰ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἶπομ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο· πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
 ΧΡ. λόγος τις αὐτήν ἐστὶν εἰσιδεῖν πατρὸς
 τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν ὀμιλίαν
 ἐλθόντος ἐς φῶς· εἶτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον οὐφόρει ποτὲ 420
 αὐτός, τανῦν δ' Αἰγισθος· ἐκ δὲ τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρούοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτά του παρόντος, ἠνίχ' Ἠλίω
 δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει με κείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρὸς νῦν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν

ἔμοι πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν·
 εἰ γάρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ΗΛ. ἀλλ' ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
 τύμβῳ προσάψης μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
 οὐδ' ὄσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνήν πατρὸς -
 τούτων πρόσσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνη,
 κειμηλί' αὐτῇ ταῦτα σφρῆσθω κάτω.
 ἀρχὴν δ' ἄν, εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνή
 πασῶν ἐβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χοᾶς 440
 οὐκ ἄν ποθ' ὄν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γὰρ εἰ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τὰδ' οὖν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς,
 ὕψ' ἧς θανῶν ἄτιμος, ὥστε δυσμενῆς,
 ἔμασχαλίσθη, κάπλι λουτροῖσιν κάρῃ 445
 κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας
 κάμοῦ ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τὰδ', ἀλλ' ὅμως 451
 ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῇ τρίχα
 καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον.
 αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ
 ἡμῖν ἀρωγὸν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παῖδ' Ὀρέστιν ἐξ ὑπερτέρας χειρὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέραις
 χερσὶν στέφωμεν ἢ τανῦν δωρούμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κάκείνῳ μέλον

- πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνειράτα· 460
 ὄμωσ δ', ἀδελφή, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
 ἐμοί τ' ἄρωγὰ τῷ τε φιλότατῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν Ἄιδου κειμένῳ κοινῷ πατρὶ.
- XO. πρὸς εὐσέβειαν ἢ κόρη λέγει· σὺ δέ,
 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
- XP. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
 σιγῇ παρ' ὑμῶν, πρὸς θεῶν, ἔστω, φίλαι·
 ὡς εἰ τάδ' ἢ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι.
- XO. εἰ μὴ γὰρ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας
 λειπομένα σοφᾶς,
 εἴσιν ἅ πρόμαντις 475
 Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη·
 μέτεισιν, ὦ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὑπεστὶ μοι θράσος,
 ἀδυνάτων κλύουσιν 480
 ἀρτίως ὀνειράτων.
 οὐ γάρ ποτ' ἀμναστει γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ,
 οὐδ' ἅ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς,
 εἶ νιν κατέπεφνευ αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις. 486
 ἤξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἅ δεινοῖς 488
 κρυπτομένα λόχοις 490
 χαλκόπους Ἑρινύς.
 ἄλεκτρον ἄννημα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἴσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδ' εἰ μὲν ἔχει 495
 ἔοικε μήποθ' ἡμῖν

ἀψεγῆς πελᾶν τέρας
 τοῖς δρωῶσι καὶ συνδρωῶσιν. ἦ τοι μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὄνειροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
 εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχῆσει.
 ὦ Πέλοπος ἅ πρόσθεν 504
 πολύπονος ἱππεῖα,
 ὡς ἔμολες αἰανῆς
 τᾶδε γᾶ.
 εὔτε γὰρ ὁ ποντισθεῖς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 παγχρύσων ἐκ δίφρων 510
 δυστάνοις αἰκλαῖς
 πρόρριξος ἐκριφθεῖς,
 οὗ τί πω
 ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 πολύπονος αἰκλία. 515

ΚΑΤΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὖ στρέφει·
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ
 μὴ τοι θυραῖαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους·
 νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκεῖνος, οὐδὲν ἐντρέπει
 ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλοὺς με δῆ 520
 ἐξεῖπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σά·
 ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατήρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' αἰεὶ, 525
 ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι·
 ἦ γὰρ Δίκη νιν εἶλεν, οὐκ ἐγὼ μόνη,
 ἧ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες·

- ἐπεὶ πατήρ σός οὔτος, ὃν θρηνεῖς ἀεὶ, 530
 τὴν σὴν ὕμαιμον μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσιν, οὐκ ἴσον καμῶν ἔμοι
 λύπης, ὃς ἔσπειρ', ὥσπερ ἢ τίκτους' ἐγώ.
 εἶεν, δίδαξον δὴ με τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν· πότερον Ἀργείων ἐρεῖς; 535
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ', οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δῶσειν δίκην;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ, 539
 οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρὸς
 καὶ μητρὸς ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὄδ' ἦν χάριν;
 ἢ τῶν ἐμῶν Ἰδίας τιν' ἴμερον τέκνων
 ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον;
 ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνήν; 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρὸς;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω·
 φαίη δ' ἂν ἢ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβοι.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
 δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς, 550
 γνώμην δικαίαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.
- ΗΛ. ἐρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὡς ἄρξασά τι
 λυπηρὸν εἶτα σοῦ τὰδ' ἐξήκουσ' ὑπο·
 ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπερ
 λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ. 555
- ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὦδ' ἀεὶ λόγους
 ἐξήρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.
- ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτεῖναι. τίς ἂν
 τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
 εἰτ' οὖν δικαίως εἴτε μή; λέξω δέ σοι 560

ως οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
 πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τανῦν ξύνει.
 ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν, τίνος
 ποινὰς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Ἀὐλίδι·
 ἦ γὰρ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν. 565
 πατήρ ποδ' οὐμός, ὡς ἐγὼ κλύω, θεᾶς
 παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
 στικτὸν κερᾶστην ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς
 ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν.
 κάκ τοῦδε μηνίσασα Λητώα κόρη 570
 κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὡς πατήρ ἀντίσταθμον
 τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
 ᾧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
 ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
 ἀνθ' ὧν, βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβᾶς, μόλις 575
 ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
 εἰ δ' οὔν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλων
 ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
 χρῆν αὐτὸν εἶνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
 ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς 580
 μὴ πῆμα σαντῆ καὶ μετάρνοϊαν τιθῆς.
 εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀντ' ἄλλου, σύ τοι
 πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τίθης.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἀνθ' ὅτου τανῦν 585
 αἰσχίστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἦτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὗ
 πατέρα τὸν ἄμδν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς
 κάξ εὐσεβῶν βλαστόντας ἐκβαλοῦσ' ἔχεις. 590
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἦ καὶ ταῦτ' ἐρεῖς

- ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχροῦς, ἐάν περ καὶ λέγῃς· οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμείσθαι τῆς θυγατρὸς εἴνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σε, 595
 ἢ πᾶσαν ἴης γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καί σ' ἔγωγε δεσπότην
 ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἢ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἐκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου· 600
 ὃ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
 τλήμων Ὀρέστης δυστυχῆ τρίβει βίον·
 ὃν πολλὰ δὴ μέ σοι τρέφειν μιάστορα
 ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἶπερ ἔσθενον,
 ἔδρων ἄν, εὖ τοῦτ' ἴσθι· τοῦδέ γ' εἴνεκα 605
 κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῆς κακὴν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναιδεΐας πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἰδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν.
- ΧΟ. ὀρῶ μένος πνέουσαν· εἰ δὲ σὺν δίκη 610
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
- ΚΑ. ποίας δ' ἐμοὶ δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
 ἣτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἄν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ; 615
- ΗΔ. εὖ νυν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν,
 κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὀδοῦνεκα
 ἔξωρα πράσσω κούκ ἐμοὶ προσεικότα.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
 ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βία· 620
 αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκειται.
 ὦ θορέμμ' ἀναιδέες, ἢ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἐπη

καὶ τᾶργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποεῖ.

ΗΛ. σὺ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποεῖς
τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκειται. 625

ΚΛ. ἀλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εὐτ' ἂν Αἰγισθος μόλη.

ΗΛ. ὄρᾳς; πρὸς ὄργην ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
λέγειν ἂ χροῖζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.

ΚΛ. οὐκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς 630
θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοὶ γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν;

ΗΛ. ἔω, κελεύω, θῦε· μηδ' ἐπαιτιῶ
τοῦμὸν στόμ', ὡς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.

ΚΛ. ἐπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
πάγκαρπ', ἄνακτι τῷδ' ὅπως λῦτηρίους 635
εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἂ νῦν ἔχω.

κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε,
κεκρυμμένην μου βᾶξιν· οὐ γὰρ ἐν φίλοις
ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει

πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί, 640
μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ

σπείρη ματαίαν βᾶξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
ἀλλ' ὧδ' ἄκουε· τῆδε γὰρ κἀγὼ φράσω.

ἂ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῆδε φάσματα
δισσῶν ὄνειρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἄναξ, 645
εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,

εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
καὶ μὴ με πλούτου τοῦ παρόντος εἴ τινες

δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
ἀλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ 650
δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,

φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὄσων ἐμοί

- δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἢ λύπη πικρά.
 ταῦτ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἴλεως κλύων 655
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι.
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκὸς ἐστὶ πάνθ' ὄραϊν.
- ΠΑΙ. ξένοι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς 660
 εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε;
- ΧΟ. τὰδ' ἐστίν, ὦ ξέν'. αὐτὸς ἤκαστας καλῶς.
- ΠΑΙ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
 κείνου; πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν.
- ΧΟ. μάλιστα πάντων· ἦδε σοι κείνη πάρα. 665
- ΠΑΙ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα· σοὶ φέρων ἦκω λόγους
 ἠδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθου θ' ὁμοῦ.
- ΚΛ. ἐδεξάμην τὸ ρηθέν· εἰδέναι δέ σου
 πρῶτιστα χρῆζω τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.
- ΠΑΙ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.
- ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν'; εἰπέ· παρὰ φίλου γὰρ ὦν 671
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.
- ΠΑΙ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεῖ ξυνθεῖς λέγω.
- ΗΛ. οἴ' γὰρ τάλαιν', ὄλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρα.
- ΚΛ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε; μὴ ταύτης κλύε. 675
- ΠΑΙ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.
- ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.
- ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαντῆς πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σύ, ξεῖνε,
 τάληθές εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται;
- ΠΑΙ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω. 680
 κείνος γὰρ ἔλθων εἰς τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
 ὄτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίω κηρυγμάτων
 δρόμον προκηρύξαντος, οὗ πρώτη κρίσις,

εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
 δρόμου δ' ἰσώσας τ' ἀφέσει τὰ τέρματα
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
 χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω
 οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
 ἔν δ' ἰσθ'· ὄσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς 690
 [δρόμων διαύλων πένταθλ' ἃ νομίζεται],
 τούτων ἐνεγκῶν πάντα τὰπινίκια
 ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 ὄνομα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος στρατεύμ' ἀγείραντός ποτε. 695
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάβπη, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
 κεῖνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἀρματηλατῶν μέτα. 700
 εἷς ἦν Ἀχαιός, εἷς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Αἰβυες ζυγωτῶν ἀρμάτων ἐπιστάται·
 κάκεῖνος ἐν τούτοισι, Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἕκτος ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πώλοις· ἕβδομος Μάγνης ἀνήρ· 705
 ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιᾶν γένος·
 ἔνατος Ἀθηναίων τῶν θεοδμήτων ἄπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ' ἴν' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 κλήρους ἔπηλαν καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
 χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἤξαν· οὐδ' ἄμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἠνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστῶθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἀρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι 715

φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὡς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά.
 ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί.
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων 720
 ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, δεξιόν τ' ἀνεῖς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἔστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βία φέρουσιν· ἐκ δ' ὑποστροφῆς 725
 τελοῦντες ἔκτον ἔβδομόν τ' ἤδη δρόμον
 μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοι·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ
 ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον. 730
 γνοὺς δ' οὐξ Ἀθηναίων δεινὸς ἠνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾶ κἀνοκωχεύει παρεῖς
 κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
 ἤλαννε δ' ἐσχάτος μὲν, ὑστέρας ἔχων
 πῶλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων· 735
 ὅπως δ' ὄρᾳ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
 ὄξυν δι' ὧτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
 πῶλοις διώκει, κἀξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαννέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κᾶρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων. 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρμᾶθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων·
 ἔπειτα λύων ἠνίαν ἀριστερὰν
 κἀμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 745
 κᾶξ ἀντύγων ὠλισθεν· ἐν δ' ἐλίσσεται

- τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὄρᾳ νιν ἐκπεπτωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἷ' ἔργα δράσας οἶα λαγχάνει κακά,
 φορούμενος πρὸς οὐδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
 σκέλη προφαίνων, ἐς τέ νιν διαφοηλάται,
 μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον,
 ἔλυσαν αἱματηρόν, ὥστε μηδένα 755
 γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.
 καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν βραχεῖ
 χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
 φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
 ὅπως πατρῶας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός. 760
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὡς μὲν ἐν λόγοις
 ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἶδομεν,
 μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
- ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι
 πρόρριζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθαρται γένος. 765
- ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῆ λέγω
 ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
 εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σφῶζω κακοῖς.
- ΠΑΙ. τί δ' ὧδ' ἀθυμεῖς, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;
- ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
 πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίγνεται.
- ΠΑΙ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὡς ἔοικεν, ἤκομεν.
- ΚΛ. οὔτοι μάτην γε· πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις,
 εἰ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια 775
 προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγῶς,
 μαστῶν ἀπαστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
 ἀπεξενούτο καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονός

- ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν, ἐγκαλῶν δέ μοι
 φόνους πατρώους δεινὸν ἐπηπείλει τελεῖν;
 ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας 780
 ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προστατῶν
 χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην.
 νῦν δ' — ἡμέρα γὰρ τῆδ' ἀπήλλαγμαι φόβον
 πρὸς τῆσδ' ἐκείνου θ'. ἦδε γὰρ μείζων βλάβη
 ξύνοικος ἦν μοι, τοῦμὸν ἐκπίνουσ' αἰὲν 785
 ψυχῆς ἄκρατον αἷμα — νῦν δ' ἐκηλά που
 τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν εἶνεχ' ἡμερεύσομεν.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
 Ὅρέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ὥδ' ἔχων
 πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἄρ' ἔχει καλῶς; 790
- ΚΛ. οὔτοι σύ· κείνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.
- ΗΛ. ἄκουε, νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.
- ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.
- ΗΛ. ὑβρίζει· νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις.
- ΚΛ. οὐκουν Ὅρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε. 795
- ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν.
- ΚΛ. πολλῶν ἂν ἦκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
 εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.
- ΠΑΙ. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἂν, εἰ τὰδ' εὖ κυρεῖ.
- ΚΛ. ἦμιστ'· ἐπέειπερ οὔτ' ἐμοῦ κατάξι' ἂν 800
 πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
 ἀλλ' εἰσιθ' εἰσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
 ἔα τὰ θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά.
- ΗΛ. ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
 δεινῶς δακρῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ 805
 τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ὥδ' ὀλωλότα;
 ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαινα· ἐγὼ·
 Ὅρέστα φίλταθ', ὡς μ' ἀπώλεσας θανῶν.

ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
 αἶ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, 810
 σὲ πατρὸς ἤξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε
 κάμοῦ ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρῆ μολεῖν;
 μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
 καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
 ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815
 φονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει;
 ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
 ξύνοικος, ὄμνυμ', ἀλλὰ τῆδε πρὸς πύλην
 παρεῖσ' ἐμαντὴν ἄφίλος ἀνανῶ βίον.
 πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, 820
 τῶν ἔνδον ὄντων· ὡς χάρις μὲν, ἦν κτάνη,
 λύπη δ', ἐὰν ζῶ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.

ΧΟ. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἄλιος,
 εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες 825

κρύπτουσιν ἔκηλοι;

ΗΛ. ἔξ, αἰαῖ.

ΧΟ. ὦ παῖ, τί δακρύεις;

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. μηδὲν μέγ' ἀύσης. 830

ΗΛ. ἀπολεῖς. ΧΟ. πῶς;

ΗΛ. εἰ τῶν φανερώς οἰχομένων εἰς Ἀΐδαν ἐλπίδ' ὑποί-
 σεις, κατ' ἐμοῦ τακομένης μᾶλλον ἐπεμβάσει. 836

ΧΟ. οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεων χρυσοδέτοις ἔρκεσι
 κρυφθέντα γυναικῶν·

καὶ νῦν ὑπὸ γαίας

ΗΛ. ἔξ, ἰώ. 840

ΧΟ. πάμπυχος ἀνάσσει.

ΗΛ. φεῦ.

- ΧΟ. φεῦ δῆτ'· ὀλοὰ γὰρ
 ΗΛ. ἐδάμη. ΧΟ. ναί. 845
 ΗΛ. οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πέν-
 θει· ἔμοι δ'
 οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὅς γὰρ ἔτ' ἦν, φροῦδος ἀναρπα-
 σθείς.
- ΧΟ. δειλαία δειλαίων κυρεῖς.
 ΗΛ. κἀγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ, 850
 πανσύρτωρ παμμήνωρ πολλῶν
 στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.
- ΧΟ. εἶδομεν ἀθρήνεις.
 ΗΛ. μὴ μέ νυν μηκέτι
 παραγάγης, ἴν' οὐ 855
- ΧΟ. τί φῆς;
 ΗΛ. πάρεισιν ἐκ φίλων ἔτι κοινοτόκων
 εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγαί.
- ΧΟ. πᾶσι θνατοῖς ἔφν μόρος. 860
 ΗΛ. ἦ καὶ χαλάργοις ἐν ἀμίλλαις
 οὔτως, ὥς κείνω δυστάνω,
 τμητοῖς ὄλκοις ἐγκῦρσαι;
- ΧΟ. ἄσκοπος ἂ λῶβα.
 ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος 865
 ἄτερ ἐμᾶν χερῶν
- ΧΟ. παπαῖ.
 ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας
 οὔτε γόων παρ' ἡμῶν. 870
- ΧΡ. ὑφ' ἡδονῆς τοι, φιλιότη, διώκομαι
 τὸ κόσμιον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν·
 φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
 πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

- ΗΛ. πόθεν δ' ἂν εὗροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων 875
 ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;
 ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
 κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾶς ἐμέ.
 ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμνησας, ὦ τάλαινα, κάπλι τοῖς
 σαντῆς κακοῖσι κάπλι τοῖς ἐμοῖς γελᾶς; 880
 ΧΡ. μὰ τὴν πατρῶαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
 λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκεῖνον ὡς παρόντα νῶν.
 ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
 τόνδ' εἰσακούσασ' ὥδε πιστεύεις ἄγαν;
 ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλου σαφῆ 885
 σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.
 ΗΛ. τίν', ὦ τάλαινα, ἔχουσα πίστιν; ἐς τί μοι
 βλέψασα θάλλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;
 ΧΡ. πρὸς νῦν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου
 τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μῶραν λέγῃς. 890
 ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.
 ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμεν.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
 ὄρω κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
 πηγᾶς γάλακτος καὶ περιστεφῆ κύκλω 895
 πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρὸς.
 ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
 μὴ πού τις ἡμῖν ἐγγυὲς ἐγχρίμπτει βροτῶν.
 ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἔδερχόμεν τόπον,
 τύμβου προσεῖρπον ἄσσον· ἐσχάτης δ' ὄρω 900
 πυρᾶς νεώρη βόστρυχον τετμημένον·
 κεῦθὺς τάλαινα ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
 ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, φιλιτάτου βροτῶν
 πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὄρᾶν τεκμήριον·
 καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφημῶ μὲν οὔ, 905

χαρᾶ δὲ πίμπλημ' εὐθύς ὕμμα δακρῶων.
 καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε' ἐξεπίσταμαι
 μή του τόδ' ἀγλαίσμα πλήν κείνου μολεῖν.
 τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε;
 κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
 οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ; ἢ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
 ἔξεστ' ἀκλαύτω τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
 ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὐθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
 τοιαῦτα πράσσειν οὔτε θρωῶσ' ἐλάνθανεν·
 ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τάπιτύμβια. 915
 ἀλλ' ὦ φίλη, θάρσυνε· τοῖς αὐτοῖσί τοι
 οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
 νῶν ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
 πολλῶν ὑπάρξει κύρος ἡμέρα καλῶν.

- ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὥς σ' ἐποικτίρω πάλαι. 920
 ΧΡ. τί δ' ἔστιν; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε;
 ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
 ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἅ γ' εἶδον ἐμφανῶς;
 ΗΛ. τέθνηκεν, ὦ τάλαινα, τὰ κείνου δέ σοι
 σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν ἐς κενόν γ' ὄρα. 925
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τάδ' ἤκουσας βροσῶν;
 ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἠνίκ' ὦλλυτο.
 ΧΡ. καὶ ποῦ 'στιν οὗτος; θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται.
 ΗΛ. κατ' οἶκον, ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερῆς.
 ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
 ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἐγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινα.
 ΧΡ. ὦ δυστυχῆς· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευθον, οὐκ εἶδυτ' ἔρα 935
 ἴν' ἡμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμην,

τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά.

ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίσθη,
τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.

ΧΡ. ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; 940

ΗΛ. οὐκ ἐς τόδ' εἶπον· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄφρων ἔφυν.

ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ᾧν ἐγὼ φερέγγυος;

ΗΛ. τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι.

ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945

ΧΡ. ὄρω. ξυνοίσω πᾶν ὄσονπερ ἂν σθένω.

ΗΛ. ἄκουε δὴ νυν ἧ βεβούλευμαι ποεῖν.

παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων

ὡς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' Ἄιδης λαβῶν

ἀπεστέρηκε καὶ μόνα λελείμμεθον.

950

ἐγὼ δ' ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίω

θάλλουτ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας

φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἴξεσθαι πατρός·

νῦν δ' ἠνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σέ δὴ βλέπω,

ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρώου φόνου

955

ξὸν τῆδ' ἀδελφῆ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν

Ἀγισθον· οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.

ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος, εἰς τίς ἐλπίδων

βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν; ἧ πάρεστι μὲν στένειν

πλούτου πατρώου κτήσιν ἐστερημένῃ,

960

πάρεστι δ' ἀλγεῖν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου

ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε.

καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως

τεύξει ποτ'· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνήρ

Ἀγισθος ὥστε σὸν ποτ' ἢ κάμδον γένος

965

βλαστεῖν εἶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῆ.

ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμάσιν,

- πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 ἔπειτα δ', ὥσπερ ἐξέφυς, ἔλευθέρῃα 970
 καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων
 τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄρᾶν.
 λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὄρᾶς ὄσσην
 σαυτῇ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖς' ἐμοί;
 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν 975
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιῶσεται·
 ἴδεσθε τῶδε τῶ κασιγνήτῳ, φίλοι,
 ὃ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην,
 ὃ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προυστῆτην φόνου· 980
 τούτῳ φιλεῖν χρή, τῶδε χρή πάντας σέβειν,
 τῶδ' ἐν θ' ἑορταῖς ἐν τε πανδήμῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας εἴνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.
 ἀλλ' ὃ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί, 986
 σύγκαμν' ἀδελφῶ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γιγνώσκουσ' ὅτι
 ζῆν αἰσχρὸν αἰσχρῶς τοῖς καλῶς πεφυκόσιν.
- ΧΟ. ἐν τοῖς τοιοῦτοις ἐστὶν ἢ προμηθία 990
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
- ΧΡ. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὃ γυναικες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγγαν' αὐτῇ μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.
 ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος 995
 αὐτῇ θ' ὀπλίξει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς;
 οὐκ εἰσορᾶς; γυνή μὲν οὐδ' ἀνήρ ἔφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.

δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχῆς καθ' ἡμέραν,
 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ κάπλι μηδὲν ἐρχεται. 1000
 τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλευῶν ἐλεῖν
 ἄλυπος ἄτης ἔξαπαλλαχθήσεται;

ὄρα κακῶς πράσσετε μὴ μείζω κακὰ
 κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
 λῦει γὰρ ἡμῖν οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005
 βᾶξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.

[οὐ γὰρ θανεῖν ἐχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
 χρῆζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.]
 ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
 ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος, 1010
 κατὰσχες ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα

ἄρρητ' ἐγὼ σοι κάτελῆ φυλάξομαι,
 αὐτὴ δὲ νοῦν σχές ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
 σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.

ΧΟ. πείθου· προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφνυ 1015
 κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἰρηκας· καλῶς δ'
 ἦδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμεν.
 ἀλλ' αὐτόχειρὶ μοι μόνῃ τε δραστέον
 τοῦργον τόδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν.

ΧΡ. φεῦ·
 εἶθ' ὄφελος τοιάδε τὴν γνώμην πατρός 1021
 θνήσκοντος εἶναι· πᾶν γὰρ ἂν κατειργάσω.

ΗΛ. ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἤσσων τότε.

ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.

ΗΛ. ὥς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε. 1025

ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.

ΗΛ. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὐ λέγῃς.

- ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρίναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030
 ΗΛ. ἄπελθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθῃσις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῆ.
 ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἐχθὸς ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δέ σου.
 ΗΛ. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῆς, τόθ' ἠγήσει σὺ νῶν.
 ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἰρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοὶ ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῆ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις σὺ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποήσω γ' οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἐχθιον κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ἢν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάλαι δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστὶ μοι.
 ΧΡ. ἔπειμι τοίνυν· οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμᾶς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἰσιδ' οἷ σοὶ μὴ μεθέφομαί ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'· ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἤδη βεβήκῃς, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
 ΧΟ. τί τοὺς ἄνωθεν φρονηματάτους οἰωνοὺς

ἔσορῶμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὐρώσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας
τελοῦμεν; 1061

ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὴν
καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065

ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρὰν
ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεΐδαις, ἀχόρευτα φέρουσ'
ὄνειδη·

ὅτι σφιν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ*, 1070
τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται
φιλοτασίῳ διαίτᾳ· πρόδοτος δὲ μόνᾳ σαλεύει

Ἡλέκτρα, τὸν αἰὶ πατρὸς 1075

δειλαία στενάχουσ' ὅπως
ἂ πάνδυρτος ἀηδῶν,
οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς τό τε μὴ βλέπειν
ἑτοίμα,

διδύμαν ἐλοῦσ' ἐρινύν· τίς ἂν εὐπατρις ὧδε
βλάστοι; 1081

οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
ξῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχῦναι θέλει
νώνυμος, ὦ παῖ παῖ·
ὡς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλου, 1085
τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα, δύο φέρει δ' ἐν ἐνὶ
λόγῳ,

σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλήσθαι.
ξῶης μοι καθύπερθεν 1090
χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
νῦν ὑπόχειρ ναίεις·

ἐπεὶ σ' ἐφηύρηκα μοίρα μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ

1082—1089=1090—1097.

βεβῶσαν, ἀ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε
φερομέναν 1095

ἄριστα τᾶ παιδὸς εὐσεβείᾳ.

- ΟΡ. ἄρ', ὦ γυναικες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν
ὀρθῶς θ' ὀδοιποροῦμεν ἔνθα χορήζομεν;
- ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾶς καὶ τί βουλευθεὶς πάρει; 1100
- ΟΡ. Αἰγισθὸν ἔνθ' ὥκηκεν ἱστορῶ πάλαι.
- ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις χῶ φράσας ἀζήμιος.
- ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπονον παρουσίαν;
- ΧΟ. ἦδ', εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεῶν. 1105
- ΟΡ. ἴθ', ὦ γύναι, δῆλωσον εἰσελθοῦσ' ὅτι
Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἰγισθόν τινες.
- ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἧς ἠκούσαμεν
φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια;
- ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'. ἀλλὰ μοι γέρων 1110
ἐφεῖτ' Ὀρέστον Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι.
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν'; ὡς μ' ὑπέρχεται φόβος.
- ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
τεύχει θανόντος, ὡς ὀρᾶς, κομίζομεν.
- ΗΛ. οὐ γὰρ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς 1115
πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρομαι.
- ΟΡ. εἶπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστείων κακῶν,
τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
- ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν, πρὸς θεῶν, εἶπερ τόδε
κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν, 1120
ὅπως ἐμαντήν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
ξὺν τῆδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῶ.
- ΟΡ. δόθ' ἦτις ἔστι προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
ἐν δυσμενείᾳ γ' οὔσ' ἐπαιτεῖται τόδε
[ἀλλ' ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν]. 1125

ΗΛ. ὦ φιλάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἔμοι
 ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
 οὐχ ὦνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην.
 νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βασταῶζω χεροῖν,
 δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ.
 ὡς ὄφελον πάροιδεν ἐκλιπεῖν βίον, 1131
 πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε κάνασώσασθαι φόνου,
 ὅπως θανὼν ἔκτισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
 τύμβου πατροφῶου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. 1135
 νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων κάπλι γῆς ἄλλης φρυγᾶς
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα,
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἢ τάλαιν' ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκόσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνειλόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος, 1140
 ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηθευθεὶς τάλας
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον· οὔτε γὰρ ποτε 1145
 μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ κάμοῦ φίλος,
 οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
 ἐγὼ δ' ἀδελφῆ σὴ προσηυδώμην ἀεί.
 νῦν δ' ἐκλέλοιπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 θανόντι σὺν σοί· πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
 θύελλ' ὅπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοί· φροῦδος αὐτὸς εἶ θανὼν·
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μάλνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἧς ἔμοι σὺ πολλαῖς
 φήμας λάθρα προῦπεμπες ὡς φανούμενος 1155
 τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς

δαίμων ὁ σὸς τε κάμους ἐξαφείλετο,
ὄς σ' ὥδέ μοι προὔπεμψεν ἀντὶ φιλτάτης
μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
οἶμοι μοι.

1160

ὦ δέμας οἰκτρόν. φεῦ φεῦ.

ὦ δεινοτάτας, οἶμαι μοι,
πεμφθεὶς κελεύθους, φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας·
ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κάρα.

τοιγὰρ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος, 1165
τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὡς σὸν σοὶ κάτω
ναῖω τὸ λοιπόν· καὶ γὰρ ἠνίκ' ἤσθ' ἔνω,
ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων, καὶ νῦν ποθῶ
τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου.

[τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὄρω λυπουμένους.] 1170

ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἥλέκτρα, φρόνει,
θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λῖαν στένε.

[πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.]

ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχανῶν
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175

ΗΛ. τί δ' ἔσχες ἄλλος; πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;

ΟΡ. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλέκτρας τόδε;

ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.

ΟΡ. οἶμοι ταλαίωης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.

ΗΛ. οὐ δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;

ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀδέως ἐφθαρμένον. 1181

ΗΛ. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ μὲ δυσφημισίς, ξένε.

ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.

ΗΛ. τί δὴ ποτ', ὦ ξέν', ὦδ' ἐπισκοπῶν στένεις;

ΟΡ. ὡς οὐκ ἄφ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185

ΗΛ. ἐν τῷ διέγνωνας τοῦτο τῶν εἰρημένων;

ΟΡ. ὄρω σε πολλοὺς ἐμπρέπουσαν ἔλγεσιν.

- ΗΛ. καὶ μὴν ὄρας γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
 ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἐτ' ἐχθίω βλέπειν;
 ΗΛ. ὀθούνεκ' εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος 1190
 ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
 ΗΛ. τοῖς πατρός· εἶτα τοῖσδε δουλεύω βία.
 ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;
 ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοί.
 ΟΡ. τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; 1195
 ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
 ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ καλύψων πάρα;
 ΗΛ. οὐ δῆθ'· ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προύθηκας σποδόν.
 ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὡς ὄρων σ' ἐποικτίρω πάλαι.
 ΗΛ. μόνος βροτῶν νῦν ἴσθ' ἐποικτίρας ποτέ. 1200
 ΟΡ. μόνος γὰρ ἦκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
 ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενῆς ἦκεις ποθέν;
 ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
 ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205
 ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.
 ΟΡ. πείθου λέγοντι κούχ ἀμαρτήσῃ ποτέ.
 ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ 'ξέλη τὰ φίλτατα.
 ΟΡ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
 Ὅρεστα, τῆς σῆς εἰ στερηθήσομαι ταφῆς. 1210
 ΟΡ. εὐφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
 ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;
 ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
 ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
 ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
 ΗΛ. εἶπερ γ' Ὅρεστου σῶμα βαστάζω τόδε;
 ΟΡ. ἀλλ' οὐκ Ὅρεστου, πλὴν λόγῳ γ' ἡσκημένον.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος;

- ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος.
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΟΡ. ψεῦδος οὐδὲν ὦν λέγω.
 ΗΛ. ἢ ζῆ γὰρ ἀνήρ; ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ. 1221
 ΗΛ. ἢ γὰρ σὺ κείνος; ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
 σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω.
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς. ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου; ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθη.
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν; ΟΡ. ὡς τὰ λοιπ' ἔχοις αἰεί. 1226
 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναικες, ὦ πολίτιδες,
 ὄρατ' Ὀρέστην τόνδε, μηχαναῖσι μὲν
 θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
 ΧΟ. ὄρωμεν, ὦ παῖ, ἀπὶ συμφοραῖσί μοι 1230
 γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
 ΗΛ. ἰὼ γοναί,
 γοναὶ σωμαίων ἐμοὶ φιλτάτων,
 ἐμόλετ' ἀρτίως,
 ἐφηύρετ', ἤλθετ', εἶδεθ' οὓς ἐχρήζετε. 1235
 ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σίγ' ἔχουσα πρόσμενε.
 ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
 ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἐνδοθεν κλύη.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
 τὰν αἰὲν ἀδμήταν,
 τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιόσω τρέσαι, 1240
 περισσὸν ἄχθος ἐνδον
 γυναικῶν ὄν αἰεί.
 ΟΡ. ὄρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξὶν ὡς Ἄρης
 ἐνεστίν· εὐ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
 ΗΛ. ὅτοτοτοτοῖ τοτοῖ, 1245
 ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
 οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον

- οἶον ἔφν κακόν. 1250
- ΟΡ. ἔξοιδα, παῖ, ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
φράξῃ, τότε ἔργων τῶνδε μεμνησθαι χρεών.
- ΗΛ. ὁ πᾶς ἐμοί,
ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρῶν ἐννέπειν
τάδε δίκᾳ χρόνος· 1255
μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
- ΟΡ. ζύμφημι κἀγώ· τοιγαροῦν σφῶζον τόδε.
- ΗΛ. τί δρῶσα;
- ΟΡ. οὐ μὴ ᾽στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
- ΗΛ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν 1260
γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως
ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.
- ΟΡ. τότε εἶδες, ὅτε θεοί μ' ἐπάτρυναν μολεῖν
υ υ υ - υ υ υ - υ υ υ -
- ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν 1265
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν
ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα· δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. 1270
- ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργασθεῖν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἠδονῆ νικωμένην.
- ΗΛ. ἰὼ χρόνῳ μακροῦ φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
μὴ τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδῶν 1275
- ΟΡ. τί μὴ ποιήσω; ΗΛ. μὴ μ' ἀποστερήσης
τῶν σῶν προσώπων ἄδονὰν μεθέσθαι.
- ΟΡ. ἦ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδῶν.
- ΗΛ. ξυναινεῖς; ΟΡ. τί μὴν οὔ; 1280
- ΗΛ. ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν,

- οὐδ' ἂν ἔσχον ὄργαν
 ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα,
 τάλαινα. νῦν δ' ἔχω σε· προουφάνης δὲ 128δ
 φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
 ἄς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.
- ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
 καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με
 μήθ' ὡς πατρώαν κτῆσιν Αἰγισθος δόμιον 129δ
 ἀντλεῖ, τὰ δ' ἔκχει, τὰ δὲ διασπείρει μάτην·
 χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
 ἂ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνω
 σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρομμένοι
 γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὀδῷ. 129ε
 οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται
 παιδρῷ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντων δόμους·
 ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτη τῇ μάτην λελεγμένη
 στέναξ'· ὅταν γὰρ εὐτυχῆσωμεν, τότε
 χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. 130δ
- ΗΛ. ἀλλ' ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
 καὶ τοῦμόν ἐσται τῆθ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς
 πρὸς σοῦ λαβοῦσα κούκ ἐμὰς ἐκτησάμην,
 κούδ' ἂν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
 αὐτῇ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς 130ε
 ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.
 ἀλλ' οἶσθα μὲν τάνθενδε, πῶς γὰρ οὐ; κλύων
 ὀθοῦνεκ' Αἰγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
 μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δεισῆς ποθ' ὡς
 γέλωτι τοῦμόν φαιδρὸν ὕψεται κάρα. 131δ
 μίσος τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι,
 κάπει σ' ἐσεῖδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾷ
 δακρυροοῦσα· πῶς γὰρ ἂν λήξαιμ' ἐγώ,

ἦτις μᾶ σε τῆδ' ὀλωλόθ' ἡμέρα
 καὶ ζῶντ' ἐσειδον; εἰργασαι δέ μ' ἄσκοπα· 1315
 ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἵκοιτο, μηκέτ' ἂν
 τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὄρα·
 ὄτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν,
 ἄρχ' αὐτὸς ὡς σοι θυμός. ὡς ἐγὼ μόνη
 οὐκ ἂν δυοῖν ἤμαρτον· ἢ γὰρ ἂν καλῶς 1320
 ἔσωσ' ἐμαντήν ἢ καλῶς ἀπωλόμην.

ΟΡ. σιγᾶν ἐπήνεσ' ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
 τῶν ἐνδοθεν χωροῦντος. ΗΛ. εἴσιτ', ὦ ξένοι,
 ἄλλως τε καὶ φέροντες οἳ' ἂν οὔτε τις
 δόμων ἀπώσαιτ' οὔτ' ἂν ἠσθήη λαβῶν. 1325

ΠΑΙ. ὦ πλειῖστα μῶροι καὶ φρενῶν τητῶμενοι,
 πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι
 ἢ νοῦς ἐνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενῆς,
 ὄτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
 τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γινώσκετε; 1330
 ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουν ἐγὼ
 πάλαι φυλάσσω, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
 τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἢ τὰ σώματα·
 νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ.
 καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335
 καὶ τῆς ἀπλόστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
 εἴσω παρέλθεθ', ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
 ἐν τοῖς τοιοῦτοῖς ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τάντεῦθεν εἰσιόντι μοι;
 ΠΑΙ. καλῶς· ὑπάρχει γὰρ σε μὴ γνῶναί τινα. 1340

ΟΡ. ἠγγειλας, ὡς εἰκεν, ὡς τεθνηκότα.

ΠΑΙ. εἰς τῶν ἐν Αἴδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνήρ.

ΟΡ. χαίρουσιν ἐν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;

ΠΑΙ. τελουμένων εἰποιμ' ἂν· ὡς δὲ νῦν ἔχει,

- καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς. 1345
- ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσου.
- ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης; ΗΛ. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω.
- ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτω μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;
- ΗΛ. ποίω; τί φωνεῖς; ΟΡ. οὗ τὸ Φωκέων πέδον
ὑπεξεπέμφθη σῆ προμηθία χεροῖν. 1350
- ΗΛ. ἢ κείνος οὗτος, ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσηῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνω;
- ΟΡ. ὅδ' ἐστί· μή μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.
- ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτήρ δόμων
'Αγαμέμνονος, πῶς ἤλθες; ἢ σὺ κείνος εἶ, 1355
ὃς τόνδε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;
ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἠδιστον δ' ἔχων
ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι
ξυνῶν μ' ἔληθες οὐδ' ἐφαινες, ἀλλὰ με
λόγοις ἀπάλλυς, ἔργ' ἔχων ἠδιστ' ἐμοί; 1360
χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·
χαῖρ'· ἴσθι δ' ὡς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ
ἠχθῆρα κάφιλησ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.
- ΠΑΙ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσῳ λόγους
πολλὰ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι, 1365
αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἡλέκτρα, σαφῆ.
σφῶν δ' ἐννέπω γὰρ τοῖν παρεστῶτον ὅτι
νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη,
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχούμενοι.
- ΟΡ. οὐκοῦν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδῃ, τόδ' εἴη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ' ἔδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375

- ΗΛ. ἄναξ Ἄπολλον, ἴλεως αὐτοῖν κλύε
 ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἥ σε πολλὰ δὴ
 ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προύστην χερί.
 νῦν δ', ὦ Αὐκεῖ Ἄπολλον, ἐξ οἴων ἔχω
 αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
 ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
 καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰπιτίμια
 τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.
- ΧΟ. ἴδεθ' ὅποι προνέμεται
 τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης. 1385
 βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
 μετὰδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφνυκτοι κύνες,
 ὥστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
 τοῦμόν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον. 1390
 παράγεται γὰρ ἐνέρων
 δολιόπους ἀρωγὸς εἰσω στέγας,
 ἀρχαιοπλοῦτα πατρός εἰς ἐδώλια,
 νεακόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαίλας δὲ παῖς
 Ἐρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότφ 1396
 κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα κούκέτ' ἀμμένει.
- ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες ἀντίκα
 τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.
- ΧΟ. πῶς δὴ; τί νῦν πράσσουσιν; ΗΛ. ἡ μὲν ἐς τάφον
 λέβητα κοσμεῖ, τὼ δ' ἐφέστατον πέλας. 1401
- ΧΟ. σὺ δ' ἐκτός ἤξας πρὸς τί; ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως
 Αἰγισθοῦς ἡμᾶς μὴ λάθῃ μολῶν ἔσω.
- ΚΛ. αἰαῖ. ἰὼ στέγαι
 φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι. 1405
- ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον· οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλοι;
 1384—1390 = 1391—1397.
 1398—1421 = 1422—1441.

- ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρίζαι.
 ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'· Αἰγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;
 ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις. ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον, 1410
 οἴκτιρε τὴν τεκοῦσαν. ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν
 ὠκτίρεθ' οὔτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.
 ΧΟ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε
 μοῖρα καθαμερία φθίνειν ἔχει. 1414
 ΚΛ. ὦμοι πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν.
 ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὐτίς. ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγισθῶ θ' ὁμοῦ.
 ΧΟ. τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰρ ὑπαὶ κείμενοι.
 παλίρρουτον γὰρ αἶμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν 1420
 κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες.
 καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ
 στάξει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω ψέγειν.
 ΗΛ. Ὅρέστα, πῶς κυρεῖτε; ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν
 καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν. 1425
 ΗΛ. τέθνηκεν ἢ τάλαινα; ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ
 μητρῶον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.
 ΗΛ. - 1 1 1 1 -
 1 1 1 - 1 1 1 - 1 1 1 -
 ΟΡ. 1 1 1 - 1 1 1 - 1 1 1 -
 ΧΟ. παύσασθε· λεύσσω γὰρ Αἰγισθον ἐκ προδήλου.
 ΟΡ. 1 1 1 - 1 1 1 - 1 1 1 -
 ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον; ΟΡ. εἰσορᾶτέ που 1430
 τὸν ἄνδρ'; ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὔτος ἐκ προαστίου
 χωρεῖ γεγηθῶς 1 1 - 1 1 1 -
 ΧΟ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
 νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὡς πάλιν. 1434
 ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν. ΗΛ. ἦ νοεῖς ἐπειγέ νυν.
 ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα. ΗΛ. τάνθ' ἀδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.
 Ο. δι' ὧτος ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν

πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὧς 1440
 ὀρούση πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
 οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
 λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις;

σέ τοι, σέ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
 χρόνῳ θρασείαν· ὧς μάλιστα σοὶ μέλει
 οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.

ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί; συμφορᾶς γὰρ ἂν
 ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλάτης.

ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; δίδασκέ με. 1450

ΗΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὧς ἐτητύμως;

ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ κάπέδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφρανῆ μαθεῖν;

ΗΛ. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄξιλος θεά. 1455

ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.

ΗΛ. χαίροις ἂν, εἰ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

ΑΙ. σιγᾶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
 πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄρᾶν,
 ὧς εἰ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
 ἐξήρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὄρῶν νεκρὸν
 στόμια δέχεται τὰμὰ μηδὲ πρὸς βίαν
 ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας.

ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
 νοῦν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν.

ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμι' ἄνευ θεοῦ μὲν οὐ 1466
 πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω.
 χαλᾶτε πᾶν κάλυμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.

- OP. αὐτὸς σὺ βάσταξ'· οὐκ ἔμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν,
τὸ ταῦθ' ὄρα·ν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως. 1471
- AI. ἀλλ' εὖ παραινεῖς κάπιπείσομαι· σὺ δέ,
εἰ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
- OP. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- AI. οἴμοι, τί λεύσσω; OP. τίνα φοβεῖ; τί·ν' ἀγνοεῖς;
- AI. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις 1476
πέπτωχ' ὁ τλήμων; OP. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
ζῶντας θανοῦσιν οὐνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;
- AI. οἴμοι, ξυνήκα τοῦπος· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
ἴδ' οὐκ Ὁρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- OP. καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι.
- AI. ὄλωλα δὴ δειλαιοσ. ἀλλά μοι πάρες
κἂν σμικρὸν εἶπειν. ΗΔ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
[τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένον 1485
θνήσκειν ὁ μέλλον τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;]
ἀλλ' ὥς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανὼν πρόθες
ταφεῦσιν, ὦν τόνδ' εἰκὸς ἔστι τυγχάνειν,
ἔποπτον ἡμῶν· ὥς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
- OP. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
νῦν ἔστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- AI. τί δ' ἐς δόμους ἔγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
τοῦργον, σκότου δεῖ κοῦ πρόχειρος εἶ κτανεῖν;
- OP. μὴ τάσσε· χῶρει δ' ἐνθαπερ κατέκτανες 1495
πατέρα τὸν ἀμόν, ὥς ἂν ἐν ταῦτῳ θάνης.
- AI. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά;
- OP. τὰ γοῦν σ'· ἐγὼ σοὶ μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἔκφοσ.
- AI. ἀλλ' οὐ πατροφᾶν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500

- OP. πόλλ' ἀντιφωνεῖς, ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
 ἀλλ' ἔρφ'. AI. ὑφηγοῦ. OP. σοὶ βαδιστέον πάρος.
- AI. ἢ μὴ φύγω σε; OP. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
 θάνης· φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
 [χορῆν δ' εὐθὺς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
 ὅστις πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
 κτείνειν· τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολὺ.]
- XO. ᾧ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν
 δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
 τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν. 1510
-

III.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΔΑΙΟΤ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

[ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ]
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Λιπὼν Κόρινθον Οιδίπους, πατὴρ νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἤλθεν πνυθῆσθαι Πυθικῶν θεοπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λάϊον γεννήτορα.

Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνησίμου λύσας μέλος
ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἑστίαν,
ὅπως πύθεται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαίειον ἐδικηθῆναι φόνον.
ᾗθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οιδίπους τάλας
πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόνας διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΗΓΕΓΡΑΨΤΑΙ.

Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου
ἐπιγράφεται. χαριέντως δὲ ΤΥΡΑΝΝΟΝ ἀπλῶς τινες
αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους
ποιήσεως, καίπερ ἠττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Δι-
καλαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὐ ΤΥΡΑΝΝΟΝ,
αὐτὸν ἐπιγράφοντες διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ
διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οιδίποδα τὸν ἐπὶ
Κολωνῶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόν-
θασιν οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωικῶν
βασιλεῖς τυράννουσ προσαγορεύοντες, ὅψέ ποτε τοῦδε τοῦ
ὀνόματος εἰς τοὺς Ἑλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχι-
λόχου χρόνους, καθάπερ Ἴππλις ὁ σοφιστής φησιν. Ὀμηρος
γούν τὸν πάντων παρανομώτατον ἔχετον βασιλέα φησὶ καὶ
οὐ τύραννον· (Ὀδ. σ 85)

*Εἰς Ἐχeton βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα.
προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρη-
νῶν· χαλεποὺς γὰρ τινὰς περὶ ληστεῖαν τούτους γενέσθαι.
ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ
Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν
τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν
Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυ-
μνήτας προσαγορεύεσθαι· εὐφημότερον γὰρ ἐκείνο τοῦνομα.*

ΑΛΛΩΣ.

*Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ
Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γινώσκει
τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος πῆρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν καὶ
δι' ἀγχόνης θάνατος Ἰοκάστης.*

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩι ΤΩι ΘΗΒΑΙΩι.

*Λαίε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν φάος. ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος συγγραῖς ἀραισί πιθήσας,
οὗ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὃ δ' ἠὔξατό σοι τάδε πάντα.*

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

*Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπουν, οὗ μία φωνή,
καὶ τρίπουν· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὄσ' ἐπὶ γαῖαν
ἐρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὀπότεν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποδὶ βάλνη,
ἐνθα τάχος γυλοῖσιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.*

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

*Κλύθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἠνίκα γαῖαν ἐφέρει,
πρῶτον ἔφυ τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γηραλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γῆραι καμπτόμενος.*

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
λιτηρίοις κλάδοισιν ἔξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων· 5
ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ' ὦ γεραιέ, φράξ', ἐπεὶ πρόπων ἔφους
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε, 10
δείσαντες ἢ στέρξαντες; ὡς θέλοντος ἄν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλητος γὰρ ἄν
εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτίρων ἔδραν.

ΙΕΡΕΤΣ.

ἀλλ' ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
δραῆς μὲν ἡμᾶς ἠλίκοι προσήμεθα 15
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἳ μὲν οὐδέπω μακρὰν
πέσσειν σθένοντες, οἳ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
λερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἳ δ' ἐπ' ἠθέων
λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἔξεστεμμένον
ἀγοραῖσι θακεῖ πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς 20
ναοῖς ἐπ' Ἴσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
πόλις γάρ, ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾶς, ἄγαν
ἤδη σαλεύει ἀνακουφίσαι κάρᾳ

βυθῶν ἔτ' οὐχ οἶα τε φοινίλου σάλου,
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, 25
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις τόκοισί τε
 ἀγόνοις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὕφ' οὗ κενοῦται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ'
 "Αἰδῆς στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. 30
 θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἀξόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστν Καδμεῖον μολῶν 35
 σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὕφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·
 νῦν τ', ὧ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίου κάρα, 40
 ἱκετεύσμεν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκήν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἴσθ' αὐτοῦ·
 ὥς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
 ζώσας ὀρθῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45
 ἴθ', ὧ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν,
 ἴθ', εὐλαβήθηθ'· ὥς σε νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτήρα κλήξει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
 στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον. 50
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν·
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
 ὥς εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,

- ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν· 55
 ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
- ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοῦκ ἀγνωτὰ μοι
 προσήλθεθ' ἱμεῖροντες· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ 60
 οὐκ ἐστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν' ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτὸν κοῦδέν' ἄλλον, ἢ δ' ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
 ὥστ' οὐχ ὑπνω γ' ἐνδόντα μ' ἐξεγείρετε, 65
 ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με θακρῦσαντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
 ἦν δ' εὖ σκοπῶν ἠῦρισκον ἱασιν μόνην,
 ταύτην ἐπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαντοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικὰ 70
 ἐπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὥς πύθοιθ' ὃ τι
 δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ἑυσοίμην πόλιν.
 καὶ μ' ἤμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνον
 λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
 ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
 ὅταν δ' ἴκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἂν εἴην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
- ΙΕ. ἀλλ' εἰς καλὸν σὺ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.
- ΟΙ. ὄναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχη γέ τω
 σωτήρι βαλὴ λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι. 80
- ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἠδύς· οὐ γὰρ ἂν κάρα
 πολυστεφῆς ὦδ' εἴρωε παγκάρπου δάφνης.
- ΟΙ. τάχ' εἰσόμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
 ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85

τίν' ἤμιν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

ἔσθλῆν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχῃ
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.

- ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασὺς
οὔτ' οὖν προδεῖσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90
- ΚΡ. εἰ τῶνδε χροῖσεις πλησιαζόντων κλύειν,
ἔτοιμος εἰπεῖν, εἶτε καὶ στείχειν ἔσω.
- ΟΙ. ἐς πάντας αὔδα· τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
- ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἀναξ
μίασμα χάρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῆδ', ἐλάυνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
- ΟΙ. ποῖω καθαρυῶ; τίς ὁ πόρος τῆς ξυμφορᾶς;
- ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνου πάλιν 100
λύοντας, ὡς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.
- ΟΙ. ποῖον γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
- ΚΡ. ἦν ἡμίν, ὦναξ, Λαίος ποθ' ἠγεμῶν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύειν πόλιν.
- ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105
- ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.
- ΟΙ. οἷ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὐρεθῆσεται
ἶχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
- ΚΡ. ἐν τῆδ' ἔφασκε γῆ· τὸ δὲ ζητούμενον 110
άλωτόν, ἐκφεύγειν δὲ τάμελούμενον.
- ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λαίος
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;
- ΚΡ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἴκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115

- ΟΙ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθῶν ἐχρήσατ' ἄν;
- ΚΡ. θνήσκουσι γάρ, πλήν εἰς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν
ῶν εἶδε πλήν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
- ΟΙ. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἄν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- ΚΡ. ληστὰς ἐφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χειρῶν.
- ΟΙ. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἰ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσειτ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἄν τόλμης ἔβη; 125
- ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Δαΐτου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
- ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν, τυραννίδος
οὔτω πεσοῦσης, εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναί;
- ΚΡ. ἢ ποιικιλφδὸς Σφιγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν 130
μεθέντας ἡμᾶς τάφανῃ προσήγετο.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ·
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν·
ὥστ' ἐνδίκως ὕψεσθε κάμῃ σύμμαχον 135
γῆ τῆδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὁ κτανῶν, τάχ' ἄν
κάμ' ἄν τοιαύτη χειρὶ τιμωροῦνθ' ἔλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἑμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βιάθρα
ἴστασθε, τοῦσδ' ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος· ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ' ἢ πεπτωκότες.

ΙΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὄδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς ἀδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας

Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων,
ἰήιε Δάλιε Παιάν,

ἀμφὶ σοὶ ἀξόμενος τί μοι ἢ νέον 155

ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.

εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε

Φάμα.

πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός, ἄμβροτ'

Ἄθάνα, 159

γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν 160

Ἄρτεμιν, ἃ κνυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,

καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰὼ

τρισοὶ ἀλεξιμόροι προφάνητέ μοι,

εἰ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ ὀρνυμένας πόλει

ἠγνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ

νῦν. 166

ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω 167

πήματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἐνι

φροντίδος ἔγχος 170

ᾧ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα

κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν

ἰηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· 174

ἄλλον δ' ἂν ἄλλω προσίδοις ἅπερ εὔπερον ὄρνιν

κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον

πελασθῆναι φλέγοντ'

ἀγλαῶπι ἔ -

- ΟΙ. *πεύκα* 'πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. 215
αἰτεῖς· ἂ δ' αἰτεῖς, τὰμ' ἐὰν θέλῃς ἐπη
κλύων δέχεσθαι τῇ νύσφ θ' ὑπηρετεῖν,
ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·
ἀγῶ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος· οὐ γὰρ ἂν μακρὰν 220
*ἴχνη*υον αὐτός, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστουὺς τελῶ,
ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λάϊον τὸν Λαβδάκου
*κάτοι*δεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, 225
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἔμοι·
κεῖ μὲν φοβεῖται, τοῦπίκλημ' ὑπεξέλοι
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
*ἀστεργ*ῆς οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλῆς.
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς 230
τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ
κέρδος τελῶ γὰρ χῆ χάρις προσκείσεται.
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ φίλου
δείσας ἀπώσει τοῦπος ἢ χαυτοῦ τόδε,
ἀκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χορῆ κλύειν ἔμοι. 235
τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
μητ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,
μητ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν
κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν· 240
ὠθεῖν θ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
τοῦδ' ἡμῖν ὄντας, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
*μαντεῖ*ον ἐξέφηγεν ἀρτίως ἔμοι.

ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω· 245
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν, 252
 ὑπέρ τ' ἔμαντοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδέ τε
 γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πράγμα μὴ θεήλατον, 255
 ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἔαν,
 ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ γ' ἐγὼ
 ἔχων μὲν ἀρχὰς ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρῖν,
 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναιχ' ὀμόσπορον, 260
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κελίῳ γένος
 μὴ ὀυστύχησεν, ἦν ἄν ἐκπεφυκῶτα·
 νῦν δ' ἐς τὸ κελίνου κρατ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός,
 ὑπερμαχοῦμαι κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν ἀντόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρωῶσιν εὐχομαι θεοὺς
 μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινὰ 270
 μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθιρεῖσθαι κᾶτι τοῦδ' ἐχθίονι· 272
 κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις 246
 εἷς ὧν λέληθεν εἴτε πλειόνων μετὰ,
 κακὸν κακῶς νιν ἔμορον ἐκτρῖψαι βίον·
 ἐπέυχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότης,
 παθεῖν ἄπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην. 251
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὄσοις 273
 τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἢ τε σύμμαχος Δίκη

- χοί πάντες εὖ ξυνείεν εἰσαεὶ θεοί. 275
- ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ᾧδ', ἄναξ, ἐρῶ.
οὐτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοῖβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασταὶ ποτε.
- ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς 280
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναϊτ' ἀνήρ.
- ΧΟ. τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ' ἄμοι δοκεῖ.
- ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
- ΧΟ. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὄρωντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοῖβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὗ τις ἂν 285
σκοπῶν τάδ', ὄναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἐπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θανυμάζεται.
- ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαι' ἔπη. 290
- ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
- ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινων ὀδοιπόρων.
- ΟΙ. ἤκουσα κἀγώ· τὸν δὲ δρῶντ' οὐδεὶς ὄρᾳ.
- ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειμάτος γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς. 295
- ΟΙ. ᾧ μὴ 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ᾧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τάληθές ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
- ΟΙ. ᾧ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε 300
ἄρρητά τ', οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὁμῶς
οἷα νόσῳ σύνεστιν· ἧς σὲ προστάτην
σωτήρᾳ τ', ὄναξ, μῦνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γὰρ, εἴ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων, 305

πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἐκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λάιον μαθόντες ἢ
κτείναιμεν ἢ γῆς φρυγάδας ἐκπεμφαίμεθα.
σύ νυν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
μήτ' εἰ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαντὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γὰρ ἔσμεν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνος. 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν ἐνθα μὴ τέλη
λήη φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.

- ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκους· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ 320
κἀγὼ διοίσω τοῦμόν, ἣν ἐμοὶ πίδαη.
ΟΙ. οὗτ' ἐννομ' εἶπας οὔτε προσφιλεῖ πόλει
τῆδ', ἢ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
ΤΕ. ὄρω γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἶδον
πρὸς καιρόν· ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταῦτόν πάθω — 325
ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἰκτῆριοι.
ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'· ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
τᾶμ' ὡς ἂν εἶπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.
ΟΙ. τί φῆς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
ΤΕ. ἐγὼ οὗτ' ἐμαντὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτε, 335

- ἀλλ' ὦδ' ἄτεγκτος ἀτελεύτητος φανεί;
 ΤΕ. ὀργήν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σοὶ δ' ὁμοῦ
 ναίουσαν οὐ κατείδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
 ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἐπη
 κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάξεις πόλιν; 340
 ΤΕ. ἤξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
 ΟΙ. οὐκοῦν ἄ γ' ἤξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί.
 ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
 θυμοῦ δι' ὀργῆς ἦτις ἀγριωτάτη.
 ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὡς ὀργῆς ἔχω, 345
 ἄπερ ξυνίημ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοί
 καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον εἰργάσθαι θ', ὅσον
 μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
 ΤΕ. ἄληθες; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι 350
 ὦπερ προελπας ἐμμένειν, κάφ' ἡμέρας
 τῆς νῦν προσανδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
 ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
 ΟΙ. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
 τὸ ῥῆμα; καὶ πού τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355
 ΤΕ. πέφευγα· τάληθες γὰρ ἰσχυῶν τρέφω.
 ΟΙ. πρὸς τοῦ διδαχθεῖς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
 ΤΕ. πρὸς σοῦ· σὺ γὰρ μ' ἄκοντα προουτρέφω λέγειν.
 ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὐθις, ὡς μάλλον μάθω.
 ΤΕ. οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν; ἢ πέτρα ἔλεγον; 360
 ΟΙ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτόν· ἀλλ' αὐθις φράσον.
 ΤΕ. φονέα σε φημι τάνδρως οὗ ζητεῖς κυρεῖν.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δῖς γε πημονὰς ἐρεῖς.
 ΤΕ. εἶπω τι δῆτα κάλλ', ἴν' ὀργίξῃ πλέον;
 ΟΙ. ὅσον γε χρῆξεις· ὡς μάτην εἰρήσεται. 365
 ΤΕ. λεληθέναι σε φημι σὺν τοῖς φιλιτάτοις

αἰσχισθ' ὀμιλοῦντ', οὐδ' ὄραῖν ἴν' εἶ κακοῦ.

ΟΙ. ἦ καὶ γεγηθῶς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς;

ΤΕ. εἶπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος. 369

ΟΙ. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ
τυφλὸς τὰ τ' ὄτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἶ.

ΤΕ. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὄνειδίζων, ἀ σοὶ
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὄνειδιεὶ τάχα.

ΟΙ. μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ
μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρα, βλάψαι ποτ' ἄν. 375

ΤΕ. οὐ γὰρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τὰδ' ἐκπράξει μέλει.

ΟΙ. Κρέοντος ἦ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα;

ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

ΟΙ. ᾧ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνη τέχνης 380

ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλω βίῳ,

ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,

εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς εἴνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις

δαρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχειρίσειν,

ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος, 385

λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,

ὑφείς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,

δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν

μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφου τυφλός.

ἐπεὶ, φέρ' εἶπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; 390

πῶς οὐχ, ὅθ' ἠ ῥαψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,

ἠῦδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;

καίτοι τό γ' αἶνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν

ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·

ἦν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προουφάνης ἔχων 395

οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,

ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπανσά νιν,

γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθῶν·
 ὄν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 παραστατήσῃ τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400

κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χά' συνθεῖς τάδε
 ἀγγελάτῃσιν· εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρω
 εἶναι, παθῶν ἔγνωσ' ἂν οἶά περ φρονεῖς.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
 ὄργῃ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ. 405
 δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
 ἴσ' ἀντιλέξει· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
 οὐ γάρ τι σοὶ ξῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία· 410
 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι.
 λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὤνειδισας·
 σὺ καὶ δέδορκας κού βλέπεις ἴν' εἶ κακοῦ,
 οὐδ' ἔνθα ναίεις οὐδ' ὄτων οἰκεῖς μέτα.
 ἄρ' οἴσθ' ἀφ' ὧν εἶ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν 415
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,
 καὶ σ' ἀμφιπλήξ' μητρὸς τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
 ἔλα' ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
 βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
 βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, 420
 ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
 ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὄν δόμοις
 ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
 ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
 ἃ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στόμα
 προπηλάκιζε· σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
 κἀκίον ὅστις ἐκτριβήσεταιί ποτε.

- ΟΙ. ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θᾶσσον; οὐ πάλι 430
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
- ΤΕ. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
- ΟΙ. οὐ γὰρ τί σ' ἤδη μῶρα φωνήσουτ', ἐπεὶ
σχολῆ σ' ἄν οἴκους τοὺς ἑμούςς ἐστειλάμην.
- ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφυσεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
μῶροι, γονεῦσι δ', οἷ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
- ΟΙ. ποίοισι; μεῖνον· τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
- ΤΕ. τῆδ' ἡμέρα πέυσει σφε καὶ διαφθερεῖ.
- ΟΙ. ὡς πάντ' ἄγαν ἀνικτὰ κάσαφῆ λέγεις.
- ΤΕ. οὐκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφους; 440
- ΟΙ. τοιαῦτ' ὄνειδιζ', οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
- ΤΕ. αὐτῆ γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
- ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
- ΤΕ. ἄπειμι τοίνυν· καὶ σὺ, παῖ, κόμιξέ με.
- ΟΙ. κομιζέτω δῆθ'· ὡς παρῶν σὺ γ' ἐμποδῶν 445
ὀχλεῖς, συθείς τ' ἄν οὐκ ἄν ἀλγύνοις πλέον.
- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὧν εἶνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
θεῖσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὄπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσω φόνον 450
τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἶτα δ' ἔγγενῆς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἠσθήσεται
τῆ ξυμπορᾶ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπι 455
σκῆπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεῦσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
ἀδελφὸς αὐτός καὶ πατήρ, κάξ ἧς ἔφν
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς

- ὀμόσπορός τε καὶ φρονεύς. καὶ ταῦτ' ἴων 460
 εἶσω λογίζου· κἄν λάβῃς ἐψευσμένον,
 φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
 ΧΟ. τίς ὄντιν' ἂ θεσπιέπεια Δελφίς εἶπε πέτρα 463
 ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν; 465
 ὦρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 φυγᾶ πόδα νομᾶν.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρόσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας, 470
 δεινὰ δ' ἅμ' ἔπονται
 κῆρες ἀναπλάκῃτοι.
 ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόντος ἀρτίως φανείσα 473
 φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχ-
 νεύειν. 475
 φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
 ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 πέτρας ἰσόταυρος,
 μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,
 τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων 480
 μαντεῖα· τὰ δ' αἰεὶ
 ζῶντα περιποτᾶται.
 δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνο-
 θέτας 483
 οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ'· ὃ τι λέξω δ'
 ἀπορῶ. 485
 πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὄρων οὔτ' ὀπίσω.
 τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις
 ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ', οὔτε πάροιθέν ποτ'
 ἔγωγ' οὔτε τανῦν πω 490

ἔμαθον, πρὸς οὗτου δὴ βασάνῳ — — —
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἴμ' Οἰδιπόδα Λαβ-
 δακίδαις 495

ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων.
 ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὃ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ
 τὰ βροτῶν 498

εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γὰ
 φέρεται, 500

κρίσις οὐκ ἔστιν ἀλαθής· σοφία δ' ἂν σοφίαν
 παραμείψειεν ἀνήρ.

ἀλλ' οὐποτ' ἔργω' ἄν, πρὶν ἰδοίμ' ὄρθον ἔπος,
 μεμφομένων ἂν καταφαίην.

φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα 508
 ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη βασάνῳ θ' ἀδύπολις·
 τῷ ἀπ' ἐμᾶς 510

φρενὸς οὐποτ' ὀφλήσει κακίαν.

ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
 πάρεμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515
 ταῖς νῦν νομίζει πρὸς τί μου πεπονθέναι
 λόγοισιν εἴτ' ἐργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
 οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραιῶνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βάζειν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
 ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἂν
 ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμη φρενῶν.

ΚΡ. τοῦπος δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
 πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

ΧΟ. ἠὺδᾶτο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμη τίνι.

- ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κάξ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοῦπίκλημα τοῦτό μου;
- ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἂ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρθῶ.
αὐτὸς δ' ὄδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶ. 531
- ΟΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἤλθεις; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
ἴκου, φονεὺς ἂν τοῦδε ἀνδρὸς ἐμφανῶς
ληστῆς τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 535
φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ιδῶν τιν' ἐν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
ἢ τοῦργον ὡς σὺ γνωριοῖμί σου τόδε
δόλφω προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθῶν;
ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγγχείρημά σου, 540
[ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα]
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται;
- ΚΡ. οἶσθ' ὡς πόησον; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾶτα κριν' αὐτὸς μαθῶν.
- ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός 545
σοῦ· δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἠύρηκ' ἐμοί.
- ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
- ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μὴ μοι φράξ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
- ΚΡ. εἰ τοι νομίζεις κτήμα τὴν ἀνθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
- ΟΙ. εἰ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῆ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑπέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
- ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρήσθαι· τὸ δὲ
πάθημ' ὁποῖον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.
- ΟΙ. ἐπειθεσ ἢ οὐκ ἐπειθεσ, ὡς χρεῖη μ' ἐπὶ 555
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;
- ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτὸς εἰμι τῷ βουλευμάτι.
- ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαίος χρόνον

- ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
- ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι; 560
- ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
- ΟΙ. τότε οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
- ΚΡ. σοφός γ' ὁμοίως κάξ ἴσον τιμῶμενος.
- ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῶ τότε ἐν χρόνῳ;
- ΚΡ. οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἔφειναν τοῦ κτανόντος ἔσχετε;
- ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; οὐκ ἠκούσαμεν.
- ΟΙ. πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τάδε;
- ΚΡ. οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
- ΟΙ. τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν. 570
- ΚΡ. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἄρνήσομαι.
- ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τάσδ' ἐμὰς οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖτου διαφθοράς.
- ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δέ σου μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
- ΟΙ. ἐκμάνθαν'. οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
- ΚΡ. τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
- ΟΙ. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
- ΚΡ. ἄρχεις δ' ἐκείνη ταῦτὰ γῆς ἴσον νέμων;
- ΟΙ. ἂν ἣ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
- ΚΡ. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
- ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
- ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σταντῶ λόγον. σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἰ τιν' ἂν δοκεῖς ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ 585 ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὖθ' ἔξει κράτη. ἐγὼ μὲν οὖν οὗτ' αὐτὸς ἰμεῖρων ἔφυν τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν, οὗτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.

νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ κὰν ἄκων ἔδρων.
 πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφν;
 οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
 ὦστ' ἄλλα χρήζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
 νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες αἰκάλλουσί με·
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἐνι.
 πῶς δῆτ' ἐγὼ κείν' ἂν λάβοιμ' ἀφεις τάδε;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὐτ' ἐραστῆς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφν
 οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου θρωόντος ἂν τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθιδῶδ' ἰὼν
 πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἠγγειλά σοι·
 τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς 605
 κοινῇ τι βουλευσάντα, μὴ μ' ἀπλή κτάνης
 ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβῶν·
 γνώμη δ' ἀδήλω μὴ με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς.
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω 611
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τὰδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν μόνος·
 κακὸν δὲ κὰν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μιᾶ. 615

ΧΟ. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

ΟΙ. ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθῃρα
 χωρῆ, ταχὺν δεῖ κάμει βουλεύειν πάλιν·
 εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620

πεπραγμέν' ἔσται, τὰμὰ δ' ἡμαρτημένα.

- ΚΡ. τί δῆτα χρήξεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
 ΟΙ. ἤμιστα· θυγήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
 ΚΡ. ὅταν προδείξῃς οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
 ΟΙ. ὡς οὐχ ὑπέξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις; 626
 ΚΡ. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω. ΟΙ. τὸ γοῦν
 ἐμόν.

- ΚΡ. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ κάμόν. ΟΙ. ἀλλ' ἔφους κακός.
 ΚΡ. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; ΟΙ. ἀρκτέον γ' ὄμωσ.
 ΚΡ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὦ πόλις πόλις.
 ΚΡ. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνω. 630
 ΧΟ. παύσασθ', ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὄρω
 τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
 τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρῶν.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

- τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
 γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 636
 οὔτω νοσοῦσης ἴδια κινουῦντες κακά;
 οὐκ εἰ σύ τ' οἶκος σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
 καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε;
 ΚΡ. ὄμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
 δρᾶσαι δικαιοῦ, θάτερον δυοῖν κακοῦν, 640
 ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος ἢ κτεῖναι λαβῶν.
 ΟΙ. ξύμφημι· δρᾶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
 εἰληφα τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
 ΚΡ. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀρατος, εἰ σέ τι
 δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιᾷ με δρᾶν. 646
 ΙΟ. ὦ πρὸς θεῶν πιστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
 μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,
 ἔπειτα κάμῃ τούσδε θ' οἷ πάρεισί σοι.

- ΧΟ. ἄλλις ἔμοιγ', ἄλλις, γᾶς προπονουμένας, 685
φαίνεται ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
- ΟΙ. ὄραξ ἴν' ἦκεις; ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνήρ
τούμῳ παρήης καὶ καταμβλύνεις κέαρ.
- ΧΟ. ὦναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον, 689
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἄν, εἰ σ' ἐνοσφιζόμεν,
ὅς τ' ἐμὰν γᾶν φίλαν ἐν πόνοις
σαλεύουσιν κατ' ὄρθον οὖριςας, 695
τανῦν τ' εὖπομπος, εἰ δύνα, γενοῦ.
- ΙΟ. πρὸς θεῶν δίδαξον κἄμ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. ἐρῶ· σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεόν, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλενκῶς ἔχει.
- ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
- ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαῖου καθεστάναι.
- ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδῶς ἢ μαθῶν ἄλλου πάρα;
- ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἔλευθεροῖ στόμα.
- ΙΟ. σύ νιν ἀφείς σεαυτὸν ὢν λέγεις πέρι
ἐμοῦ ἴακουσον καὶ μάθ' οὔνεκ' ἐστὶ σοὶ
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαῖω ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοῖβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὥς αὐτὸν ἔξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἠ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λησται φονεύουσ' ἐν τριπλατῆς ἀμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεις, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν

- ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὕρος.
 κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὔτ' ἐκέϊνον ἤνυσεν 720
 φονεά γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λαίου
 τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
 ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
 χρεῖαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. 725
- ΟΙ. οἶόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
 ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.
- ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑπο στραφεῖς λέγεις;
- ΟΙ. ἔδοξ' ἀκοῦσαι σοῦ τόδ', ὡς ὁ Λαίος
 κατασφαγείη πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς. 730
- ΙΟ. ἠὺδατο γὰρ ταῦτ' οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
- ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὗ τόδ' ἦν πάθος;
- ΙΟ. Φωκίς μὲν ἢ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
 ἐς ταῦτὸ Δελφῶν ἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
- ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς; 735
- ΙΟ. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφαίνου, τοῦτ' ἐκηρύχθη πόλει.
- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
- ΙΟ. τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
- ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λαίον φύσιν 740
 τίν' ἦλθε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἤβης ἔχων.
- ΙΟ. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα,
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάται πολύ.
- ΟΙ. οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαντὸν εἰς ἀρὰς
 δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
- ΙΟ. πῶς φῆς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἄναξ.
- ΟΙ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ·
 δεῖξεις δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἐξείπησ ἔτι.
- ΙΟ. καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν, ἂ δ' ἂν ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.

- ΟΙ. *πότερον ἑχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων* 750
ἄνδρας λοχίτας, οἳ' ἀνήρ ἀρχηγέτης;
- ΙΟ. *πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν*
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λαίον μία.
- ΟΙ. *αἰαῖ, τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε*
ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
- ΙΟ. *οἰκέυς τις, ὅσπερ ἴκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.*
- ΟΙ. *ἦ κὰν δόμοισι τυγχάνει τανῶν παρών;*
- ΙΟ. *οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κειθεν ἦλθε καὶ κράτη*
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαίον τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγῶν 760
ἀγρούς σφεπέμψαι κὰπλ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλείστον εἴη τοῦδ' ἀποπτος ἄστεως.
κᾶπεμψ' ἐγὼ νιν· ἄξιός γάρ οἱ' ἀνήρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
- ΟΙ. *πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν;* 765
- ΙΟ. *πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;*
- ΟΙ. *δέδοικ' ἐμαυτόν, ὧ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν*
εἰρημέν' ἦ μοι δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
- ΙΟ. *ἀλλ' ἴξεται μὲν· ἀξία δέ που μαθεῖν*
κἀγὰ τὰ γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἄναξ. 770
- ΟΙ. *κοῦ μὴ στερηθῆς γ', ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων*
ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοί, διὰ τύχης τοιαῶσδ' ἰών;
ἐμοὶ πατήρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἠγόμην δ' ἀνήρ 775
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
τοιαδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἄξια,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἄξια.
ἀνήρ γὰρ ἐν δειπνοῖς μ' ὑπερπλησθεὶς μέθῃ
καλεῖ παρ' οἴνω, πλαστὸς ὡς εἶην πατρί. 780

κάγω βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον, θατέρα δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἷ δὲ δυσφόρως
 τοῦνειδος ἤγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 κάγω τὰ μὲν κείνοιον ἑτερπόμην, ὅμως δ' 785
 ἔκνιξέ μ' ἀεὶ τοῦθ'· ὑφεῖρπε γὰρ πολὺ.
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθιάδε, καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὄν μὲν ἐκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφηγεν λέγων, 790
 ὡς μητρὶ μὲν χρεῖη με μιχθῆναι, γένος δ'
 ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄραν,
 φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φντεύσαντος πατρός.
 κάγω πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν,
 ἄστροις τὸ λοιπὸν τεκμαρούμενος, χθόνα 795
 ἔφενυγον, ἐνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
 χρησμῶν ὀνειδῆ τῶν ἐμῶν τελούμενα.
 στείχων δ' ἰκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
 καὶ σοι, γύναι, τάληθῆς ἔξερῶ. τριπλῆς 800
 ὅτ' ἦ κελεύθου τῆσδ' ὀδοιπορῶν πέλας,
 ἐνταῦθά μοι κῆρύξ τε κάπλι πωλικῆς
 ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβῶς, οἶον σὺ φῆς,
 ξυνηντίαζον· κάξ ὀδοῦ μ' ὅθ' ἠγεμῶν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλαννέτην. 805
 κάγω τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 παῖω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὄρα,
 ὄχους παραστείχοντα τηρήσας, μέσον
 κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
 οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως 810
 σκῆπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτίως

μέσης ἀπήνης εὐθύς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαῖου τι συγγενές,
 [τίς τοῦδέ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' ἀθλιώτερος;] 815
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;
 ὃν μὴ ξένων ἔξεστι μῆδ' ἀστῶν τινα
 δόμοις δέχεσθαι μῆδὲ προσφωνεῖν τινα,
 ὦθεϊν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τὰδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ γῶ π' ἐμαντῷ τάσδ' ἀράς ὁ προστιθείς. 820
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐκ χειρῶν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὧν περ ὦλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἰ με χρῆ φυγεῖν,
 καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμοὺς ἰδεῖν
 μῆδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 [Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κάξέθρεψέ με];
 ἄρ' οὐκ ἀπ' ὤμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίῃ λόγον;
 μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας, 830
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαίην ἀφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλῖδ' ἐμαντῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

ΧΟ. ἡμῖν μὲν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'. ἕως δ' ἂν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα. 835

ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἔστι μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

ΙΟ. πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;

ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σ'. ἦν γὰρ εὐρεθῆ λέγων
 σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφηνγοίην πάθος. 840

ΙΟ. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;

ΟΙ. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν

- ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος· 845
εἰ δ' ἄνδρ' ἔν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἔστιν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ῥέπον.
- ΙΟ. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοῦπος ᾧδ' ἐπίστασο,
κὺν ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν·
πόλις γὰρ ἦκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
εἰ δ' οὖν τι κάκτρεπόιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
οὔτοι ποτ', ᾧναξ, σὸν γε Λαῖου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὃν γε Λοξίας
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροισθεν ᾧλετο.
ᾧστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῆδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν εἴνεκ' οὔτε τῆδ' ἂν ὕστερον.
- ΟΙ. καλῶς νομίζεις· ἀλλ' ὅμως τὸν ἀγρότην
πέμψον τινὰ στελοῦντα μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς. 860
- ΙΟ. πέμψω ταχύνασ'· ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους·
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ᾧν οὐ σοι φίλον.
- ΧΟ. εἰ μοι ξυνεῖη φέροντι
μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνεῖαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ᾧν νόμοι πρόκεινται 865
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ᾧν Ὀλυμπος
πατήρ μόνος, οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν οὐδὲ μήποτε λάθρα κατακοιμάσῃ· 870
μέγας ἐν τούτοις θεὸς οὐδὲ γηράσκει.
ἕβρις φντεύει τύραννον· 873

ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,
 ἃ μὴ ᾿πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875
 ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ'
 αἶπος ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
 ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ
 χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
 πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
 θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.
 εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, 883
 δίκας ἀφόβητος οὐδὲ δαιμόνων ἔδη σέβων, 885
 κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότημου χάριν χλιδᾶς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
 καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται 890
 ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματᾶζων.
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνήρ θυμαῶν βέλη
 εὔξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
 εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις τίμαι, 895
 τί δεῖ με χορεύειν;
 οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων
 οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναὸν οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
 εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα 901
 πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
 ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἶπερ ὄρθ' ἀκούεις,
 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι
 σὲ τὰν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905
 φθίνοντα γὰρ Δαλίου - ε -
 θέσφατ' ἔξαιροῦσιν ἤδη,
 κούδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανῆς·
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910

- IO. χώρας ἄνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
 ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χεροῖν
 στέφη λαβούση κάπιθυμιάματα.
 ὑψοῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
 λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὀποι' ἀνήρ 915
 ἔννουσ τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
 ὄτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλεόν ποῶ,
 πρὸς σ', ὧ Λύκει' Ἀπολλων, ἄγχιστος γὰρ εἶ,
 ἰκέτις ἀφίγμαι τοῖσδε σὺν κατάργμασιν, 920
 ὅπως λύσιν τιν' ἤμιν εὐαγῆ πόρης·
 ὡς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
 κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεῶς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὧ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίου; 925
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.
- XO. στέγαι μὲν αἶδε, καὐτὸς ἐνδον, ὧ ξένε·
 γυνή δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.
- ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίῳις ἀεὶ
 γένοι', ἐκείνου γ' οὔσα παντελής δάμαρ. 930
- IO. αὐτῶς δὲ καὶ σὺ γ', ὧ ξέν'· ἄξιός γὰρ εἶ
 τῆς εὐεπείας εἶνεκ'· ἀλλὰ φράζ' ὅτου
 χρῆξω ἀφίξαι χῶ τι σημήναι θέλων.
- ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῶ, γύναι.
- IO. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος; 935
- ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου· τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν
 ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἂν, ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
- IO. τί δ' ἐστι; ποῖαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν;
- ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς
 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ἠυδατ' ἐκεῖ. 940

- ΙΟ. τί δ' ; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατῆς ἐτι;
 ΑΓ. οὐ δῆτ' , ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
- [ΙΟ. πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκε Πόλυβος; ΑΓ. εἰ δὲ μὴ
 λέγω γ' ἐγὼ τάληθές, ἀξιῶ θανεῖν.]
- ΙΟ. ὦ πρόσπολ' , οὐχὶ δεσπότη τὰδ' ὡς τάχος 945
 μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
 ἴν' ἐστὲ τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
 τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὄδε
 πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὑπο.
- ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κἀρα, 950
 τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
- ΙΟ. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
 τὰ σέμν' ἴν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
- ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
- ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 955
 ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὄλωλότα.
- ΟΙ. τί φῆς, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
- ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
 εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.
- ΟΙ. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξιναλλαγῆ; 960
- ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάξει ῥοπή.
- ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
- ΑΓ. καὶ τῶ μακροῦ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
 τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν ἢ τοὺς ἄνω 965
 κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
 κτενεῖν ἐμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὃ δὲ θανῶν
 κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὄδ' ἐνθάδε
 ἄψαυστος ἐγκοῦς — εἰ τι μὴ τῶμῶ πόθῳ
 κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἄν θανῶν εἴη 'ξ ἐμοῦ. 970
 τὰ δ' οὖν γέροντα συλλαβῶν θεσπίσματα

- κείται παρ' Ἄιδῃ Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.
 IO. οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι;
 OI. ἠΐδασ· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
 IO. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλλῃς. 975
 OI. καὶ πῶς τὸ μητρὸς οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ;
 IO. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος ᾧ τὰ τῆς τύχης
 κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενός· σαφής;
 εἰκὴ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις.
 σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα· 980
 πολλοὶ γὰρ ἤδη κὰν ὀνειράσιν βροτῶν
 μητρὶ ξυνηναάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
 παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.
 OI. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
 εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985
 ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκῃ, κεί καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
 IO. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
 OI. μέγας, ξυνήμ'· ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
 ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
 OI. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἧς ᾧκει μέτα. 990
 ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρου;
 OI. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ᾧ ξένε.
 ΑΓ. ἦ φητόν; ἦ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
 OI. μάλιστα γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
 χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τήμαντοῦ τό τε 995
 πατρῶον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλεῖν.
 ὦν εἶνεχ' ἢ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
 μακρὰν ἀπωκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὄμως
 τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἠδιστον βλέπειν.
 ΑΓ. ἦ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόπτολις; 1000
 OI. πατρὸς τε χρῆζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
 ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἄναξ,

ἐπέπερ εἴνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;

- ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
 ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμεν, ὅπως 1005
 σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμι τι.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
 ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδῶς τί δρᾷς.
 ΟΙ. πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
 ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις εἵνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010
 ΟΙ. ταρβῶν γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
 ΑΓ. ἦ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
 ΑΓ. ἄρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
 ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;
 ΑΓ. ὀθύνεκε' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει. 1016
 ΟΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσε με;
 ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε ἀνδρός, ἀλλ' ἴσον.
 ΟΙ. καὶ πῶς δ' φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
 ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ. 1020
 ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παιδά μ' ὀνομάζετο;
 ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβάν.
 ΟΙ. καὶθ' ὦδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;
 ΑΓ. ἦ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
 ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας ἦ τυχῶν μ' αὐτῷ δίδως; 1025
 ΑΓ. εὐρῶν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
 ΟΙ. ᾠδοιπόροις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους;
 ΑΓ. ἐνταῦθ' ὄρειοις ποιμνίοις ἐπεστάτων.
 ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα κάπλι θητεία πλάνης;
 ΑΓ. σοῦ τ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ.
 ΟΙ. τί δ' ἄλλος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; 1031
 ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;

- ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμᾶς.
 ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
 ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης ὃς εἶ.
 ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς ἢ πατρός; φράσον.
 ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοῦς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
 ΟΙ. ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος; ἦ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;
 ΑΓ. τῶν Λαῖου δήπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΑΓ. μάλιστα· τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἦ κἄστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045
 ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστῶτων πέλας,
 ὅστις κάτοιιδε τὸν βοτήρ' ὃν ἐννέπει,
 εἶτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἶτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν;
 σημήναθ', ὥς ὁ καιρὸς ἠύρησθαι τάδε. 1050
 ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τὰδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνον, ὄντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα τὸν θ' οὗτος λέγει; 1055
 ΙΟ. τί δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς· τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνησθαι μάτην.
 ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ' ὅπως ἐγὼ λαβῶν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμὸν γένος.
 ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἶπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου 1060
 κήδει, ματεύσης τοῦθ'· ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ.
 ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γὰρ οὐδ' ἐὰν ἐγὼ 'κ τρίτης
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή.
 ΙΟ. ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾷ τάδε.

- ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐμαθεῖν σαφῶς.
- ΙΟ. καὶ μὴν φρονοῦσά γ' εὖ τὰ λῶστά σοι λέγω. 1066
- ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
- ΙΟ. ᾧ δύσποτμ', εἶθε μήποτε γνοιῆς ὅς εἷ.
- ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
- ΙΟ. ἰὸν ἰού, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.
- ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς Ἰνγῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
- ΟΙ. ὁποῖα χρήξει φηγνύτω· τοῦμον δ' ἐγώ,
κεῖ σμικρὸν ἔστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
τῆς εὖ διδούσης οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιόσδε δ' ἐκφύς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμον γένος. 1085
- ΧΟ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμι καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις
οὐ τὸν Ὀλυμπον ἀπείρων, ᾧ Κιθαιρῶν,
οὐκ ἔσει τὰν αὔρι 1090
πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίου
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπίηρα φέροντα
τοῖς ἐμοῖς τυράννοις.
ἰήιε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἶη.
τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα 1098

Πανὸς ὀρεσσιβάτα πατρὸς πελασθεῖς; 1100
ἢ σέ γ' εὐνάτειρα

Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
εἶθ' ὁ Κυλλάνης ἀνάσσω 1104

εἶθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων σ'
εὐρημα δέξατ' ἔκ του

Νυμφᾶν ἐλικωπίδων, αἷς πλεῖστα συμπαίξει.

ΟΙ. εἰ χρή τι κάμῃ μὴ συναλλάξαντά πω, 1110

πρέσβεις, σταθμαῖσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄραῖν δοκῶ,

ὄνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἐν τε γὰρ μακροῷ

γῆρα ξυνάδει τῷδε τάνδρῳ σύμμετρος,

ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας

ἔγνωκ' ἔμαντοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου 1115

προύχοις τάχ' ἂν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.

ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἴσθι· Λαῖου γὰρ ἦν

εἶπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.

ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,

ἢ τόνδε φράξεις; ΑΓ. τοῦτον, ὄνπερ εἰσορᾷς.

ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων 1121

ὄσ' ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαῖου ποτ' ἦσθα σύ;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἢ δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.

ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;

ΘΕ. ποιμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμην. 1125

ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσιν ξύναυλος ὢν;

ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.

ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῆδέ που μαθῶν;

ΘΕ. τί χρήμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;

ΟΙ. τόνδ' ὅς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πως; 1130

ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.

ΑΓ. κούδέν γε θαῦμα, δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς

- ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 κάτοιδεν, ἦμος τῷ Κιθαιρῶνος τόπῳ,
 ὃ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνί, 1135
 ἐπλησίαζον τώδε τ' ἄνδρε τρεῖς ὄλους
 ἕξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
 χειμῶνι δ' ἤδη τάμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
 ἤλαυνον οὗτός τ' εἰς τὰ Λαῖτου σταθμὰ.
 λέγω τι τούτων ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
- ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓ. φέρ' εἶπέ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοι τινα
 δούς, ὡς ἔμαντῷ θρέμμα θρηψαίμην ἐγώ;
- ΘΕ. τί δ' ἐστὶ πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;
 ΑΓ. ὅδ' ἐστίν, ὧ τᾶν, κείνος ὃς τότ' ἦν νέος. 1145
- ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
 ΟΙ. ἄ, μὴ κόλαξε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
- ΘΕ. τί δ', ὧ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
 ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150
- ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδῶς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
 ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἔρεῖς, κλαίων δ' ἔρεῖς.
 ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
 ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
 ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρηζῶν μαθεῖν; 1155
- ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
 ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῆδ' ἡμέρα.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰς τόδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τούνδικον.
 ΘΕ. πολλῶ γε μᾶλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
 ΟΙ. ἀνήρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβάς ἐλᾷ. 1160
- ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον, ὡς δοίην, πάλαι.
 ΟΙ. πόθεν λαβών; οἰκείον ἢ ἕξ ἄλλου τινός;
 ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.

- ΟΙ. *τίνος πολιτῶν τῶνδε κάκ ποίας στέγης;*
 ΘΕ. *μὴ πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἱστόρει πλέον.* 1165
- ΟΙ. *ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.*
 ΘΕ. *τῶν Λαῖτου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.*
 ΟΙ. *ἧ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενῆς γεγῶς;*
 ΘΕ. *οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμι τῷ δεινῷ λέγειν.*
 ΟΙ. *κἄγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.* 1170
 ΘΕ. *κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'· ἢ δ' ἔσω
 κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τὰδ' ὡς ἔχει.*
 ΟΙ. *ἧ γὰρ δίδωσιν ἤδε σοι;* ΘΕ. *μάλιστ', ἄναξ.*
 ΟΙ. *ὡς πρὸς τί χρείας;* ΘΕ. *ὡς ἀναλώσαιμί νιν.*
 ΟΙ. *τεκοῦσα τλήμων;* ΘΕ. *θεσφάτων γ' ὄκνω κακῶν.*
 ΟΙ. *ποίων;* ΘΕ. *κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν
 λόγος.* 1176
- ΟΙ. *πῶς δῆτ' ἀφήκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;*
 ΘΕ. *κατοικτίσας, ὦ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποισεῖν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὃ δὲ
 κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ
 ὄν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγῶς.* 1180
- ΟΙ. *λοῦ λοῦ· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
 ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
 ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν
 οἷς τ'
 οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν.* 1185
- ΧΟ. *ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
 ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
 τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
 τᾶς εὐδαιμονίας φέρει* 1190
*ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
 καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;*

τὸν σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ᾧ τλάμον Οἰδιπόδα,
βροτῶν

οὐδὲν μακαρίζω· 1195

ὅστις καθ' ὑπερβολὰν 1196

τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου,
ᾧ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας

τὰν γαμφώνυχα παρθένου

χρησμοφδόν, θανάτων δ' ἐμᾶ 1200

χώρα πύργος ἀνέστα·

ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ

ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαι-
σιν ἐν

Θήβαισιν ἀνάσσω.

τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; 1204

τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις

ξύνοικος ἀλλαγᾶ βίου;

ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κέρα,

ἧ στέγας λιμῆν 1208

αὐτὸς ἤρκεσεν

παιδὶ καὶ πατρὶ

θαλαμηπόλῳ πεσεῖν;

πῶς ποτε πῶς ποθ' αἰ πατρῶαί σ' ἄλοκες φέ-
ρειν, τάλας, 1210

σὶγ' ἐδυναθήσαν ἐς τοσόνδε;

ἐφηῦρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὄρων χρόνος, 1213

δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι

τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215

ἰὼ, Λαίειον ᾧ τέκνον,

εἶθε σ' εἶθε σε

1204—1212 = 1213—1222.

μήποτ' εἰδόμαν.
 δύρομαι γὰρ ὡς
 περίαλλ' ἰὰν χέων
 ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ'
 ἐκ σέθεν 1220
 καὶ κατεκοίμασα τοῦμόν ὕμμα. 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' ἀεὶ τιμώμενοι,
 οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἴα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'
 ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι 1225
 τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
 οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
 νίψαι καθαροῦ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
 κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
 ἐκόντα κοῦκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230
 μάλιστα λυποῦσ' αἰ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

XO. λείπει μὲν οὐδ' ἂ πρόσθεν εἰδομεν τὸ μὴ οὐ
 βαρύτερον εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;

ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
 μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα. 1235

XO. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲπραχθέντων τὰ μὲν
 ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
 ὅμως δ', ὅσον γε κὰν ἐμοὶ μνήμης ἔνι,
 πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1240

ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω
 θυρῶνος, ἴετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
 λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς.
 πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω
 καλεῖ τὸν ἤδη Λαίον πάλαι νεκρόν, 1245
 μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὕφ' ὧν

θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουςαν λίποι
 τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
 γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὅφ' οὐ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
 ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσομεν.
 φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν, 1255
 γυναικᾶ τ' οὐ γυναικα, μητρῶαν δ' ὄπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δεικνυσί τις·
 οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἷ παρῆμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' ἀύσας ὡς ὑφηγητοῦ τινος 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
 ἐκλινε κοῖλα κληῖθρα κάμπιπτει στέγη.
 οὐ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσειδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. δ δὲ
 ὄπως ὄρᾳ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας 1265
 χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' ὄρᾳ
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἐπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ', ὀθούνεκ' οὐκ ὕψοιντό νιν
 οὔθ' οἷ' ἐπασχεν οὔθ' ὀποι' ἔδρα κακά,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀψοίαθ', οὐς δ' ἐχρηξεν οὐ γνωσοίατο.
 τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κούχ ἄπαξ 1275
 ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνια δ' ὀμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίεσαν

φόνου μυδάσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὄμβρος χάλαζά θ' αἵματοῦσσι' ἐτέγγετο.

[τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου κακά, 1280
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακά.]

ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
 ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῆδε θῆμέρα
 στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
 ὅσ' ἐστὶ πάντων ὄνόματ', οὐδὲν ἐστ' ἀπόν. 1285

ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;

ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κληῖθρα καὶ δηλοῦν τινα
 τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητέρ' — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ φητά μοι,
 ὡς ἐκ χθονὸς ζήσων ἑαυτόν, οὐδ' ἔτι 1290
 μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἠράσατο.

ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
 δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.

δείξει δὲ καὶ σοί· κληῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε
 διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295
 τοιοῦτον οἶον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
 προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων,
 προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας 1300
 μείζονα δαίμων τῶν μακίστων

πρὸς σῆ δυσδαίμονι μοῖρα;
 ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σε, θέλων
 πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυνθέσθαι,
 πολλὰ δ' ἀθρῆσαι· 1305

τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.

ΟΙ. αἰαὶ αἰαὶ, δύστανος ἐγώ,
 ποῖ γὰρ φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι

φθογγὰ διαπέταται φοράδην; 1310

ὠὼ δαῖμον, ἴν' ἐξήλλου.

XO. ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον.

OI. ὠὼ σκότου

νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἕφατον,
ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν. 1315

οἴμοι,

οἴμοι μάλ' αὐθις· οἶον εἰσέδου μ' ἄμα
κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα καὶ μνήμη κακῶν.

XO. καὶ θαυμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν
διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά. 1320

OI. ὠὼ φίλος,

σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.

φεῦ φεῦ.

οὐ γὰρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς, 1325
καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὄμωσ.

XO. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς

ὑψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;

OI. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθεα. 1330

ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ' ὄρᾶν,

ὄτω γ' ὄρῶντι μῆδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ; 1335

XO. ἦν τᾶδ' ὅπωςπερ καὶ σὺ φῆς.

OI. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ

στερηκτὸν ἢ προσήγορον

ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἄδονᾶ, φίλοι;

ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὃ τι τάχιστα με, 1340

1313—1320 = 1321—1328.

1329—1348 = 1349—1368.

- ἀπάγεται, ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1345
ἐχθρότατον βροτῶν.
- XO. δειλαίαι τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἄν γυνῶναί ποτε.
- OI. ὄλοιθ' ὅστις ἦν, ὃς ἀγρίας πέδας
νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπό τε φόνου 1350
ἔρυστο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
τότε γὰρ ἄν θανῶν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόδ' ἄχος. 1355
- XO. θέλονται κάμοι τοῦτ' ἄν ἦν.
- OI. οὐκουν πατρός γ' ἄν φονεὺς
ἦλθον οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθεος μὲν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς, 1360
ὁμολεχῆς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν, 1365
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.
- XO. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεύσθαι καλῶς·
κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὧν ἦ ζῶν τυφλός.
- OI. ὡς μὲν τάδ' οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι. 1370
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἄν προσεῖδον εἰς Αἴδου μολῶν
οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἔστι κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα.
ἀλλ' ἦ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, 1375
βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ' ἄστν γ' οὐδὲ πύργος οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλαθ' ἰερά, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ

κάλλιστ' ἀνήρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς 1380
 ἀπεστέρησ' ἔμαντόν, αὐτὸς ἐννέπων
 ὠθεῖν ἄπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἄναγνον καὶ γένους τοῦμοῦ μύσος.
 τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν
 ὀρθοῖς ἔμελλον ὕμμασιν τούτους ὄρᾶν; 1385
 ἦμιστά γ' ἄλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
 τὸ μὴ ἀποκλῆσαι τοῦμὸν ἄθλιον δέμας,
 ἴν' ἡ τυφλὸς τε καὶ κλίων μηδέν· τὸ γὰρ
 τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἴκειν γλυκύ. 1390
 ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχον; τί μ' οὐ λαβῶν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
 ἔμαντόν ἀνθρώποισιν ἐνθεν ἡ γεγῶς;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δῶμαθ', οἶον ἄρᾳ με 1395
 κάλλος κακῶν ὑπουλον ἐξεθρέψατε·
 νῦν γὰρ κακὸς τ' ὦν κὰκ κακῶν εὐρίσκομαι.
 ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
 ὄρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 αἶ τοῦμὸν αἶμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400
 ἐπίετε πατρός, ἄρᾳ μου μέμνησθ' ἔτι
 οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
 ὅποι' ἔπρασσον αὐτίς; ὦ γάμοι γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 ἀνεῖτε ταύτῳ σπέρμα, κάπεδείξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἶμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας, γυναῖκας μητέρας τε, χῶπόσα
 αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
 ἄλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἂ μηδὲ δρᾶν καλόν,
 ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που 1410

- καλύψατ' ἢ φρονεύσατ' ἢ θαλάσσιον
 ἐκρίψατ', ἐνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
 ἴτ', ἀξιῶσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
 πελθεσθε, μὴ δείσητε· τὰμὰ γὰρ κακὰ
 οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415
- XO. ἀλλ' ὦν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὕδε
 Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν, ἐπεὶ
 χάρας λέλειπται μῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
- OI. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
 τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδικος; τὰ γὰρ 1420
 πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός.
- KP. οὐχ ὥς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
 οὐδ' ὥς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
 ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
 γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα 1425
 αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἑλλίου, τοιόνδ' ἄγρος
 ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
 μήτ' ὕμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
 ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίξετε·
 τοῖς ἐν γένει γὰρ τάγγενῆ μάλισθ' ὄραν 1430
 μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
- OI. πρὸς θεῶν, ἐπέπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
 ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
 πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ οὐδ' ἐμοῦ φράσω.
- KP. καὶ τοῦ με χρεῖας ὥδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435
- OI. ῥίψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὕσον τάχισθ', ὅπου
 θνητῶν θανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
- KP. ἔδρασ' ἂν εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
 πρῶτιστ' ἔχρηξον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
- OI. ἀλλ' ἦ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
 τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.

- ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ', ἴν' ἔσταμεν
 χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστήον.
- ΟΙ. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ;
- ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τὰν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. 1445
- ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε καὶ προστρέφομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὄν θέλεις τάφον
 θεοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιοθήτω τόδε
 πατρῶον ἄστν ζῶντος οἴκητοῦ τυχεῖν, 1450
 ἀλλ' ἕα με ναίειν ὄρεσιν, ἐνθα κλήζεται
 οὐμὸς Κιθαιρῶν οὗτος, ὄν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
 ἴν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπαλλύτην, θάνω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον 1455
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῷ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶς, ἴτω·
 παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
 προθῆ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ 1460
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἐνθ' ἂν ᾧσι, τοῦ βίου·
 ταῖν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιιν ἐμαῖν.
 αἶν οὔποθ' ἡμῆ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
 τράπεζ' ἔνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὄσων ἐγὼ
 ψάουμι, πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην· 1465
 αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
 ψαῦσαι μ' ἔασον κάποκλαύσασθαι κακά.
 ἴθ' ὄναξ,
 ἴθ' ᾧ γονῆ γενναῖε· χερσί τὰν θυγῶν
 δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον. 1470
 τί φημί;
 οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιιν

δακρυροούντοιν, καί μ' ἐποικτίρας Κρέων
 ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐγκόνοιν ἔμοιυ;
 λέγω τι; 1475

ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύννας τάδε,
 γνούς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἢ σ' εἶχεν πάλαι.

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
 δαίμων ἄμεινον ἢ μὲ φρουρήσας τύχοι.
 ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480
 ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
 αἰ τοῦ φντουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ὦδ' ὄρᾶν
 τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυσέλησαν ὄμματα·
 ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὔθ' ὄρῶν οὔθ' ἱστορῶν
 πατήρ ἐφάνθηεν ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθηεν. 1485

καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
 νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
 οἶον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
 ποίας γὰρ ἀστῶν ἤξετ' εἰς ὀμίλλας,
 ποίας δ' ἑορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
 πρὸς οἶκον ἴξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;

ἀλλ' ἠνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμάς,
 τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
 τοιαῦτ' ὀνειδή λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
 γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495

τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατήρ
 ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
 ὄθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κακ τῶν ἴσων
 ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὦνπερ αὐτὸς ἐξέφν.
 τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε· κᾶτα τίς γαμεῖ; 1500

οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσους φθαρῆναι καγάμους ὑμᾶς χρεῶν.
 ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατήρ

ταύταιν λέλειψαι, νῶ γάρ, ὡ 'φυτεύσαμεν,
 ὀλώλαμεν δὺ' ὄντε, μή σφε περιίδης 1505
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
 μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἴκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὄρων
 πάντων ἐρήμους, πλην ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῆ ψαύσας χειρί. 1510
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὖ θέσθε μοι,
 οὗ καιρὸς ἔἴ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λῶονος
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

ΚΡ. ἄλλῃς ἴν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέργης ἔσω. 1515

ΟΙ. πειστέον, κεί μηδὲν ἠδύ. ΚΡ. πάντα γὰρ καιρῶ
 καλά.

ΟΙ. οἷσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; ΚΡ. λέξεις, καὶ τότε
 εἴσομαι κλύων.

ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. ΚΡ. τοῦ θεοῦ
 μ' αἰτεῖς δόσιν.

ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἐχθιστος ἦκω. ΚΡ. τοιγαροῦν
 τεύξει τάχα.

ΟΙ. φῆς τάδ' οὔν; ΚΡ. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ
 λέγειν μάτην. 1520

ΟΙ. ἄπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἠδη. ΚΡ. στεῖχέ νυν,
 τέκνων δ' ἀφοῦ.

ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. ΚΡ. πάντα μὴ
 βούλου κρατεῖν·

καὶ γὰρ ἀκράτησας οὗ σοι τῶ βίῳ ξυνέσπετο.

ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἐνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὄδε,
 ὅς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδει καὶ κράτιστος ἦν
 ἀνήρ, 1525

οὗ τίς οὐ ζήλω πολιτῶν ἦν τύχαις ἐπιβλέπων,

εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὕψα κείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδέν' ὀλβίξειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν πα-
θῶν.

1530

IV.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΤΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΞΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΤΤΙΚΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΤΝΕΙΚΗΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ο ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ συνημμένος πῶς ἔστι τῷ ΤΤΡΑΝΝΩΙ. τῆς γὰρ πατρίδος ἔκπεσὼν ὁ Οἰδίπους ἤδη γεραιὸς ὢν ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τῆς θυγατρὸς Ἀντιγόνης χειραγωγούμενος· ἦσαν γὰρ τῶν ἀρσένων περὶ τὸν πατέρα φιλοστοργότεραι. ἀφικνεῖται δὲ εἰς Ἀθήνας κατὰ πυθόχρηστον, ὡς αὐτὸς φησι, χρησθὲν αὐτῷ παρὰ ταῖς σεμναῖς καλουμέναις θεαῖς μεταλλάξαι τὸν βίον. τὸ μὲν οὖν πρῶτον γέροντες ἐγγῶριοι, ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκε, πυθόμενοι συνέρχονται καὶ διαλέγονται πρὸς αὐτόν. ἔπειτα δὲ Ἰσμήνη παραγενομένη τὰ κατὰ τὴν σιάσιν ἀπαγγέλλει τῶν παίδων καὶ τὴν γενησομένην ἄφιξιν τοῦ Κρέοντος πρὸς αὐτόν· ὃς καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τῷ ἀγαγεῖν αὐτόν εἰς τοῦπίσω ἄπρακτος ἀπαλλάττεται. ὃ δὲ πρὸς τὸν Θεσέα διελθὼν τὸν χρησμὸν οὕτω τὸν βίον καταστρέφει παρὰ ταῖς θεαῖς.

Τὸ δὲ δρᾶμα τῶν θαυμαστῶν· ὃ καὶ ἤδη γεγηρακὸς ὁ Σοφοκλῆς ἐποίησε, χαριζόμενος οὐ μόνον τῇ πατρίδι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἑαυτοῦ δήμῳ· ἦν γὰρ Κολωνῆθεν· ὥστε τὸν μὲν δῆμον ἐπίσημον ἐπιδειξαι, χαρίσασθαι δὲ καὶ τὰ μέγιστα τοῖς Ἀθηναίοις, δι' ὧν ἀποροθήτους ἔσεσθαι καὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὺς κρατήσῃν ὑποτίθεται ὁ Οἰδίπους, προαναφωνῶν καὶ ὅτι διαστασιάσουσι πρὸς Θεβαίους ποτὲ καὶ τούτων κρατήσουσιν ἐκ χρησμῶν διὰ τὸν τάφον αὐτοῦ.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐν τῷ ἑπιπύῳ Κολωνῷ, πρὸς τῷ ναῷ τῶν σεμνῶν. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἀθηναίων ἀνδρῶν. προλογίζει Οἰδίπους.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ πραχθέντα περὶ τὸν Οἰδίποδα ἴσμεν ἔπαντα τὰ ἐν τῷ ἑτέρῳ ΟΙΔΙΠΟΔΙ. πεπῆρωται γὰρ καὶ ἀφίεται εἰς τὴν Ἀττικὴν, ὀδηγούμενος ἐκ μιᾶς τῶν θυγατέρων, Ἀντιγόνης. καὶ ἔστιν ἐν τῷ τεμένει τῶν σεμνῶν [Ἐρινύων], ὃ ἔστιν

ἐν τῷ καλουμένῳ Ἰππῶ Κολωνῶ, οὕτω κληθέντι, ἐπεὶ καὶ Ποσειδῶνός ἐστιν ἱερὸν Ἰππῶν καὶ Προμηθέως, καὶ αὐτοῦ οἱ ὄρεωκλήμοι ἴστανται· ἔστι γὰρ αὐτῷ πνυθόχρηστον ἐνταῦθα δεῖν αὐτὸν ταφῆς τυχεῖν· οὐ μὴ ἔστιν ἕτερον βεβήλων τόπος, αὐτόθι κἀθηται· καὶ κατὰ μικρὸν αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως προέρχεται. ὁρᾷ γὰρ τις αὐτὸν τῶν ἐντεῦθεν, καὶ πορεύεται ἀγγέλων ὅτι τις ἄρα τῷ χωρίῳ τούτῳ προσκἀθηται. καὶ ἔρχονται οἱ ἐν τῷ τόπῳ ἐν χοροῦ σχήματι, μαθησόμενοι τὰ πάντα. πρῶτος οὖν ἐστὶ καταλύων τὴν ὁδοιπορίαν καὶ τῇ θυγατρὶ διαλεγόμενος. ἄφατος δὲ ἐστὶ καθόλου ἢ οἰκονομία ἐν τῷ δράματι ὡς οὐδενὶ ἄλλῳ σχεδόν.

ΑΛΛΩΣ.

Τὸν ἐπὶ Κολωνῶ Οἰδίποδα ἐπὶ τετελευτηκότῳ πάππῳ Σοφοκλῆς ὁ υἱδοῦς ἐδίδαξεν, υἱὸς ὢν Ἀρίστωνος, ἐπὶ ἀρχοντος Μίκωνος*, ὃς ἐστὶ τέταρτος ἀπὸ Καλλίου, ἐφ' οὗ φασὶν οἱ πλείους τὸν Σοφοκλέα τελευτῆσαι. σαφὲς δὲ τοῦτ' ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις ἐπὶ Καλλίου ἀνάγει τοὺς τραγικοὺς ὑπὲρ γῆς, ὁ δὲ Φρόνιχος ἐν Μούσαις, ἃς συγκραθῆκε τοῖς Βατράχοις, φησὶν οὕτως·
 μάκαρ Σοφοκλῆς, ὃς πολὺν χρόνον βιοῦς
 ἀπέθανεν, εὐδαίμων ἀνὴρ καὶ δεξιός,
 πολλὰς ποιήσας καὶ καλὰς τραγωδίας·
 καλῶς δ' ἐτελεύτησ', οὐδὲν ὑπομείνας κακόν.

ἐπὶ δὲ τῷ λεγομένῳ Ἰππῶ Κολωνῶ τὸ δράμα κεῖται. ἔστι γὰρ καὶ ἕτερος Κολωνός ἀγοραῖος πρὸς τῷ Εὐρυσακείῳ, πρὸς ᾧ οἱ μισθαρνοῦντες προεστήκεισαν, ὥστε καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν διαδοθῆναι ὅψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο.
 μνημονεύει τῶν δυεῖν Κολωνῶν Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ διὰ τούτων·

οὗτος, πόθεν ἦλθες; Ἐς Κολωνὸν ἴεμην,
 οὐ τὸν ἀγοραῖον, ἀλλὰ τὸν τῶν Ἰππέων.

* OL. XCIV 8.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Τέκνον τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
 χώρους ἀφίγμεθ' ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλις;
 τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν,
 μικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δ' ἔτι 5
 μείον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί·
 στέργειν γὰρ αἰ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνῶν
 μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
 ἀλλ' ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις
 ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἄλσεσιν θεῶν, 10
 στήσόν με κάξιδρουσον, ὡς πυθώμεθα
 ἔπου ποτ' ἐσμέν· μανθάνειν γὰρ ἤκομεν
 ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου, πύργοι μὲν, οἱ
 πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω· 15
 χῶρος δ' ὄδ' ἱερός, ὡς ἀπεικάσαι, βρύων
 δάφνης, ἐλάας, ἀμπέλου· πυκνόπτεροι δ'
 εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες·
 οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου·
 μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης ὀδόν. 20

- ΟΙ. κάθιζέ νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
 ΑΝ. χρόνου μὲν εἵνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
 ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν;
 ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὔ.

- ΟΙ. πᾶς γὰρ τις ἤϋδα τοῦτό γ' ἤμιν ἐμπόρων. 25
 ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά ποι;
 ΟΙ. ναί, τέκνον, εἶπερ ἔστι γ' ἐξοικησίμος
 ΑΝ. ἀλλ' ἔστι μὴν οἰκητός· οἴομαι δὲ δεῖν
 οὐδέν· πέλας γὰρ ἄνδρα τόνδε νῶν ὄρω.
 ΟΙ. ἢ δεῦρο προσστείχοντα κάξορμώμενον; 30
 ΑΝ. καὶ δὴ μὲν οὖν παρόντα· χῶ τί σοι λέγειν
 εὐκαιρόν ἐστιν, ἔννεφ', ὡς ἀνῆρ ὄδε.
 ΟΙ. ὦ ξεῖν', ἀκούων τῆσδε τῆς ὑπέρ τ' ἐμοῦ
 αὐτῆς θ' ὀρώσῃς, οὐνεχ' ἤμιν αἴσιος
 σκοπὸς προσήκεις ὧν ἀδηλοῦμεν φράσαι — 35

ΞΕΝΟΣ.

- πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν, ἐκ τῆσδ' ἔδρας
 ἐξελθ'· ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἄγνουν πατεῖν.
 ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται;
 ΞΕ. ἄδικτος οὐδ' οἰκητός· αἱ γὰρ ἔμποροι
 θεαὶ σφ' ἔχουσι, Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι. 40
 ΟΙ. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομα ἂν εὐξαιμένη κλύων;
 ΞΕ. τὰς πάνθ' ὀρώσας Εὐμενίδας ὃ γ' ἐνθάδ' ἂν
 εἴποι λεῶς νιν· ἄλλα δ' ἀλλαχοῦ καλά.
 ΟΙ. ἀλλ' ἴλεω μὲ τὸν ἰκέτην δεξαίματο·
 ὡς οὐχ ἔδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι. 45
 ΞΕ. τί δ' ἔστι τοῦτο; ΟΙ. ξυμπορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς.
 ΞΕ. ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ τοι τοῦξανιστάναι πόλεως
 δίχ' ἔστι θάρσος, πρὶν γ' ἂν ἐνδεῖξω τί δρω.
 ΟΙ. πρὸς νυν θεῶν, ὦ ξεῖνε, μή μ' ἀτιμάσῃς,
 τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι. 50
 ΞΕ. σήμαινε, κοῦκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ.
 ΟΙ. τίς ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν;
 ΞΕ. ὅσ' οἶδα κἀγὼ πάντ' ἐπιστήσει κλύων.
 χῶρος μὲν ἱερὸς· πᾶς ὅδ' ἔστ'· ἔχει δέ νιν

σεμνὸς Ποσειδῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς 55
 Τιτὰν Προμηθεύς· ὄν δ' ἐπιστείβεις τόπον,
 χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός,
 ἔρρισμ' Ἀθηνῶν· οἱ δὲ πλησίοι γυῖα
 τὸν ἱππότην Κολωνὸν εὐχονται σφίσι
 ἀρχηγὸν εἶναι καὶ φέρουσι τοῦνομα 60
 τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι.
 τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
 τιμῶμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

- ΟΙ. ἦ γὰρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους;
 ΞΕ. καὶ κάρτα, τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπάννυμοι. 65
 ΟΙ. ἄρχει τις αὐτῶν ἢ πλὶ τῷ πλήθει λόγος;
 ΞΕ. ἐκ τοῦ κατ' ἄστν βασιλέως τάδ' ἄρχεται.
 ΟΙ. οὔτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ;
 ΞΕ. Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος.
 ΟΙ. ἄρ' ἂν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; 70
 ΞΕ. ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων παρῆ;
 ΟΙ. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα.
 ΞΕ. καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις;
 ΟΙ. ὅσ' ἂν λέγωμεν πάνθ' ὄρῶντα λέξομεν.
 ΞΕ. οἴσθ', ὦ ξέν', ὡς νῦν μὴ σφαλῆς; ἐπέιπερ εἶ 75
 γενναῖος, ὡς ἰδόντι, πλὴν τοῦ δαίμονος,
 αὐτοῦ μὲν', οὔπερ κἀφάνης, ἕως ἐγὼ
 τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ μὴ κατ' ἄστν δημόταις
 λέξω τάδ' ἔλθῶν· οἶδε γὰρ κρινουσί σοι
 εἰ χρῆ σε μίμνειν ἢ πορευέσθαι πάλιν. 80
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἢ βέβηκεν ἡμῖν ὁ ξένος;
 ΑΝ. βέβηκεν, ὥστε πᾶν ἐν ἡσυχῳ, πάτερ,
 ἔξεστι φωνεῖν, ὡς ἐμοῦ μόνῃς πέλας.
 ΟΙ. ὦ πότνιαι δεινῶπες, εὔτε νῦν ἔδρας
 πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγὼ, 85

- Φοίβω τε κάμοι μὴ γένησθ' ἀγνώμονες,
 ὅς μοι, τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὄτ' ἐξέχρη κακά,
 ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακροῦ,
 ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
 σεμνῶν ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, 90
 ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον,
 κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδερμένοις,
 ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἳ μ' ἀπήλασαν·
 σημεῖα δ' ἤξειν τῶνδ' ἐμοὶ παρηγγύα,
 ἢ σεισμὸν ἢ βροντὴν τιν' ἢ Διὸς σέλας. 95
 ἔγνωκα μὲν νῦν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερόν
 ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος· οὐ γὰρ ἄν ποτε
 πρῶταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
 νήφων ἀοίνοις, κάπλι σεμνὸν ἐξόμην 100
 βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλὰ μοι, θεαί,
 βίου κατ' ὁμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος δότε
 πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφὴν τινα,
 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν, αἰεὶ
 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105
 ἔτ', ὃ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
 ἔτ', ὃ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
 πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις,
 οἰκτίρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
 εἶδωλον· οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας. 110
- AN. σίγα· πορεύονται γὰρ οἷδε δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
- OI. σιγήσομαι τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἄν ἐκμάθω
 τίνας λόγους ἐροῦσιν· ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
 ἔνεστιν ἠυλάβεια τῶν ποιομένων.

ΧΟΡΟΣ.

- ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει; 117
 ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεῖς ὁ πάντων
 ὁ πάντων ἀκορέστατος; 120
 προσδέρκου, λεῦσσε νιν,
 προσπεύθου πανταχῆ.
 πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς οὐδ'
 ἔγχωρος· προσέβα γάρ οὐκ 125
 ἄν ποτ' ἀστιβῆς ἄλσος ἐς
 τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν,
 ὡς τρέμομεν λέγειν
 καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως, 130
 ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς
 εὐφάμου στόμα φροντίδος
 ἰέντες, τὰ δὲ νῦν τιν' ἤκειν
 λόγος οὐδὲν ἄξονθ',
 ὃν ἐγὼ λεύσσω περὶ πᾶν οὔπω 135
 δύναμαι τέμενος
 γυνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.
- ΟΙ. ὄδ' ἐκεῖνος ἐγὼ· φωνῆ γὰρ ὄρω,
 τὸ φατιζόμενον.
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, 140
 δεινὸς μὲν ὄρω, δεινὸς δὲ κλύειν.
- ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.
- ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
- ΟΙ. οὐ πάνν μοίρας εὐδαιμονίσαι
 πρώτης, ὧ τῆσδ' ἔφοροι χώρας. 145
 δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἄν ὧδ' ἀλλοτρίοις
 ὄμμασιν εἴρπον

- κάπλ σμικροῖς μέγας ὄρμονν.
- ΧΟ. ἐή, ἀλαῶν ὀμμάτων. 149
 ἄρα καὶ ἦσθα φντάλμιος δυσαίων;
 μακρᾶίων γ', ὄσ' ἐπεικάσαι. 150
 ἀλλ' οὐ μὰν ἐν γ' ἐμοὶ
 προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
 περᾶς γὰρ περᾶς· ἀλλ' ἵνα τῶδ' ἐν ἀ- 155
 φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει
 ποιᾶεντι, κάθυδρος οὗ
 κρατῆρ μελιχίων ποτῶν
 ρεύματι συντρέχει, 160
 τῶν, ξένε πάμμορ', εὖ φύλαξαι,
 μετάσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
 λὰ κέλευθος ἐρατύει·
 κλύεις, ὃ πολύμοχθ' ἀλᾶτα; 165
 λόγον εἴ τιν' ἴσχεις
 πρὸς ἐμὴν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φῶναι· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
- ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ; 170
- ΑΝ. ὃ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χροῖ μελετᾶν,
 εἰκοντας ἃ δεῖ κάκούνοντα.
- ΟΙ. πρόσθιγέ νῦν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δῆ.
- ΟΙ. ὃ ξένε, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ σοὶ
 πιστεύσας καὶ μεταναστάς. 175
- ΧΟ. οὐ τοι μήποτε σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὃ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
- ΟΙ. προβῶ; ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. 178
- ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαξε, κούρα, 180
 πόρσω· σὺ γὰρ αἴεις.

- AN. ἔπεο μάν, ἔπε' ὦδ' ἀμαυροῦ
κώλω, πάτερ, ἔ σ' ἄγω.
- OI. υ λ - -
- AN. υ υ υ λ υ υ - υ λ
υ λ λ υ υ - υ λ
- OI. λ - λ υ υ - -
- XO. τόλμα ξείνος ἐπὶ ξένης,
ὦ τλάμων, ὅ τι καὶ πόλις
τέτροφεν ἄφιλον ἀποστρυγεῖν
καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι. 185
- OI. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
ἴν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
τὸ μὲν εἰποιμεν, τὸ δ' ἀκούσαιομεν,
καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν. 190
- XO. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
βήματος ἔξω πόδα κλίνης.
- OI. οὕτως; XO. ἄλις, ὡς ἀκούεις.
- OI. ἐστῶ; XO. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
λαῶς βραχὺς ὀκλάσας. 195
- AN. πάτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἀσυχαίᾳ
βάσει βάσιν ἄρμοσαι,
- OI. ἰὼ μοί μοι.
- AN. γεραὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν
προκλίνας φιλίαν ἐμάν. 200
- OI. ὦμοι δύσφρονος ἄτας.
- XO. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾶς,
αὐδάσον, τίς ἔφυσ βροτῶν;
τίς ὁ πολύπονος ἄγει; τίν' ἂν
σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν; 205
- OI. ὦ ξένοι,
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μὴ

- ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;
- ΟΙ. μῆ μῆ μῆ μ' ἀνέρη τίς εἰμι, 210
 μηδ' ἐξετάσης πέρα ματεύων.
- ΧΟ. τί τόδ'; ΟΙ. αἰνὰ φύσις. ΧΟ. αὐδα.
- ΟΙ. τέκνον, ὦμοι, τί γηγώνω;
- ΧΟ. τίνος εἰ σπέρματος, ὦ ξένε, φώνει, πατρόθεν.
- ΟΙ. ὦμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν; 216
- ΑΝ. λέγ', ἐπέιπερ ἐπ' ἔσχατα βάλνεις.
- ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.
- ΧΟ. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε.
- ΟΙ. Λαῖου ἴστε τιν' ὄντ'; ΧΟ. ὀσοῶ. 220
- ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ ὄδ' εἶ;
- ΟΙ. δέος ἴσχετε μηδὲν ὄσ' αὐδῶ.
- ΧΟ. ὦ ὦ ὦ, δύσμορος, ὦ ὦ.
- ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει; 225
- ΧΟ. ἔξω πόρσω βάλνεται χώρας.
- ΟΙ. ἂ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;
- ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδίᾳ τίσις ἔρχεται
 ἂν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά- 230
 ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-
 να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-
 χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος
 αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,
 μῆ τι πέρα χρέος 235
 ἐμᾶ πόλει προσάψῃς.
- ΑΝ. ὦ ξένοι
 αἰδόφρονες, ἀλλ' ἐπεὶ
 γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμόν
 οὐκ ἀνέτλατ', ἔργων
 ἀκόντων αἰόντες αὐδάν, 240

ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν, ἱκετεύομεν, ὦ ξένοι, οἰκτι-
ραθ', ἃ

πατρὸς ὑπὲρ τοῦδ' ἀθλίου ἄντομαι,
ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα
ἄμμα σὸν ἄμμασιν, ὥς τις ἀφ' αἵματος 245
ὑμετέρου προφανεῖσα, τὸν ἄθλιον
αἰδοῦς κῦρσαι· ἐν ὑμῖν γὰρ ὡς θεῶ
κείμεθα τλάμονες. ἀλλ' ἴτε, νεύσατε τὰν ἀδό-
κητον χάριν·

πρὸς σ' ὅ τι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, 250
ἢ τέκνον ἢ λέχος ἢ χρέος ἢ θεός·
οὐ γὰρ ἴδοις ἄν ἀθρῶν βροτὸν ὅστις ἄν,
εἰ θεὸς ἄγοι,
ἐκφυγεῖν δύναίτο.

ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι, τέκνον Οἰδίπου, σέ τ' ἐξ ἴσου
οἰκτιρομεν καὶ τόνδε συμφορᾶς χάριν· 255
τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες οὐ σθένοιμεν ἄν
φανεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων.

ΟΙ. τί δῆτα δόξης ἢ τί κληθόνος καλῆς
μάτην φεούσης ὠφέλημα γίγνεται,
εἰ τὰς γ' Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας 260
εἶναι, μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον
σφάζειν οἷας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν;
κἄμοιγε ποῦ ταῦτ' ἐστίν, οἷτινες βάρθρων
ἐκ τῶνδ' ἐμ' ἐξάραντες εἴτ' ἐλαύνετε,
ἄνομα μόνον δείσαντες; οὐ γὰρ δὴ τό γε 265
σῶμ' οὐδὲ τᾶργα τᾶμ'. ἐπεὶ τὰ γ' ἔργα μου
πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα,
εἰ σοὶ τὰ μητρὸς καὶ πατρὸς χρεῖη λέγειν,
ὧν εἴνεκ' ἐκφοβεῖ με· τοῦτ' ἐγὼ καλῶς
ἔξοιδα. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν,

ὅστις παθῶν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
 ἐπρασσον, οὐδ' ἂν ᾧδ' ἐγιγνόμην κακός;
 νῦν δ' οὐδὲν εἰδῶς ἰκόμην ἴν' ἰκόμην,
 ὑφ' ὧν δ' ἐπασχον, εἰδόντων ἀπωλλύμην.
 ἀνθ' ὧν ἰκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι, 275
 ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ᾧδε σώσατε,
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
 μοῖρα ποιείσθε μηδαμῶς· ἠγείσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγῆν δέ του
 μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου. τὰδ' οὖν 281
 ξυνεῖς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
 ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν,
 ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἰκέτην ἐχέγγυον,
 ῥύου με κἀκφύλασσε· μηδέ μου κάρα 285
 τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσης.
 ἦκα γὰρ ἱερὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρων
 ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
 παρῆ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἠγεμῶν,
 τότε εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσει· τὰ δὲ 290
 μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.

- ΧΟ. ταρβεῖν μὲν, ᾧ γεραιέ, τάνθυμῆματα
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τὰπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ἄνόμασται βραχέσι· τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
 ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι. 295
- ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραινῶν τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι;
- ΧΟ. πατρῶιον ἔστν γῆς ἔχει· σκοπὸς δέ νιν,
 ὃς κἀμὲ δεῦρ' ἐπεμπεν, οἴχεται στελῶν.
- ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπήν
 ἢ φροντίδ' ἔξειν, αὐτὸν ὥστ' ἐλθεῖν πέλας; 300
 [καὶ κάρθ', ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθηται τὸ σόν.

ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνω τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν;
 ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἰῶν,]
 θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ᾧ γέρον, τὸ σὸν
 ὄνομα διήκει πάντας, ὥστε κεῖ βραδύς 306
 οὗ δεῖ, κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχῆς ἵκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει
 ἐμοί τε· τίς γὰρ ἔσθ' ὃς οὐχ αὐτῷ φίλος;
 ΑΝ. ᾧ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ; 310

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη; ΑΝ. γυναῖχ' ὄρω
 στείχουσιν ἡμῶν ἄσσον, Αἰτναίας ἐπὶ
 πῶλον βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἠλιοστεγῆς
 κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὶς νιν ἀμπέχει.
 τί φῶ; 815

ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἢ γνώμη πλανᾶ;
 καὶ φημι κάποφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ.
 τάλαινα.

οὐκ ἔστιν ἄλλη· φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
 σαίνει με προστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι 320
 μόνης τόδ' ἔστ' ἀδελφὸν Ἰσμήνης κάρα.

ΟΙ. πῶς εἶπας, ᾧ παῖ; ΑΝ. παῖδα σὴν, ἐμὴν
 δ' ὄραν
 ὄμαιμον· αὐδῆ δ' ἀντίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ.

ᾧ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
 ἠδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μόλις 825
 εὐροῦσα λύπη δεύτερον μόλις βλέπω.

ΟΙ. ᾧ τέκνον, ἦκεις; ΙΣ. ᾧ πάτερ δύσμοιρ' ὄραν.

ΟΙ. τέκνον, πέφηνας; ΙΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.

ΟΙ. πρόσψανσον, ᾧ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὀμοῦ.

ΟΙ. ᾧ σπέρμ' ὄμαιμον. ΙΣ. ᾧ δὲ ἀθλίω τροφά. 330

- ΟΙ. ἢ τῆσδε κάμου; ΙΣ. δυσμόρου τ' ἐμοῦ τρίτης.
 ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἦλθες; ΙΣ. σῆ, πάτερ, προμηθία.
 ΟΙ. πότερα πόθοισι; ΙΣ. καὶ λόγων γ' αὐτάγγελος,
 ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῶ μόνῳ.
 ΟΙ. οἱ δ' ἀνθρώμαιμοι ποῦ νεανίαί πονεῖν; 335
 ΙΣ. εἶσ' οὐπὲρ εἰσι· δεινὰ τὰν κείνοις τανῦν.
 ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις
 φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακοῦσιν ἰστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
 τᾶξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἢ μὲν ἐξ ὄτου νέας 345
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατῖσχυσεν δέμας,
 ἀεὶ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἡλίου τε καύμασιν 350
 μοχθοῦσα τλήμων δεύτερ' ἡγείται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατήρ τροφήν ἔχοι.
 σὺ δ', ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξέικου πατρὶ
 μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Καδμείων λάθρα,
 ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου 355
 πιστὴ κατέστης, γῆς δτ' ἐξηλαννόμην·
 νῦν δ' αὖ τίς ἦκεις μῦθον, Ἴσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἰκοθεν στόλος;
 ἦκεις γὰρ οὐ κενή γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἐξοῖδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι. 360
 ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἄπαθον, πάτερ,

ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοίης τροφήν,
 παρείσ' ἑάσω· δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὐτίθις πάλιν.
 ἂ δ' ἀμφὶ τοῖν σοῖν δυσμόροιν παίδοιν κακὰ 365
 νῦν ἔστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.

πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἕρις Κρέοντί τε
 θρόνους ἑᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370

νῦν δ' ἐκ θεῶν του κάξ ἀλιτρίας φρενὸς
 εἰσῆλθε τοῖν τρὶς ἀθλίοιν ἕρις κακῆ,
 ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ.
 χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγῶς
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων 375
 ἀποστερίσκει, κάξελήλακεν πάτρας.

ὃ δ', ὡς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φῦγὰς προσλαμβάνει
 κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστάς φίλους,
 ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον 380
 τιμῆ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
 ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἔστιν, ὦ πάτερ, λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινά· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.

ΟΙ. ἤδη γὰρ ἔσχεις ἐλπίδ' ὡς ἐμοῦ θεοῦς 385
 ὦραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε;

ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.

ΟΙ. ποίοισι τούτοις; τί δὲ τεθέσπισται, τέκνον;

ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
 θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν. 390

ΟΙ. τίς δ' ἔν τι τοιοῦδ' ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἔν;

ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.

- ΟΙ. ὄτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνήρ;
 ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν.
 ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον ὅς νέος πέσῃ. 395
 ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
 ἤξοντα βαιοῦ κούχλ' μυρίου χρόνου.
 ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἐρμήνευέ μοι.
 ΙΣ. ὣς σ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας, ὅπως
 κρατῶσι μὲν σοῦ, γῆς δὲ μὴ ἴμβαινης ὄρων. 400
 ΟΙ. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου;
 ΙΣ. κείνοισ' ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρῦς.
 ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτό γ' ἂν γνώμῃ μάθοι.
 ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
 χώρας θέλουσι, μηδ' ἴν' ἂν σαντοῦ κρατοῖς. 405
 ΟΙ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει;
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἔᾶ τοῦμφυλον αἰμά σ', ὦ πάτερ.
 ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτε.
 ΙΣ. ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείοις βᾶρος.
 ΟΙ. ποίας φανείσῃς, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς; 410
 ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
 ΟΙ. ἂ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον;
 ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
 ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ;
 ΙΣ. ὣς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον. 415
 ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε;
 ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κάξ' ἐπίστασθον καλῶς.
 ΟΙ. καὶθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες, πάρος
 τοῦμοῦ πόθου προύθεντο τὴν τυραννίδα;
 ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ, φέρω δ' ὄμωσ. 420
 ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφιν μήτε τὴν πεπρωμένην
 ἔριν κατασβέσειαν, ἔν τ' ἐμοὶ τέλος
 αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,

ἦς νῦν ἔχονται κάπαναίρονται δόρυ·
 ὡς οὔτ' ἂν ὄς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
 μείνειεν οὔτ' ἂν οὐξεληλυθῶς πάλιν
 ἔλθοι ποτ' αὐθις· οἷ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 οὔτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
 οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
 αὐτοῖν ἐπέμφθην κάξεκηρύχθην φυγάς. 430
 εἰποῖς ἂν ὡς θέλονται τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνεσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
 ὀπηνίκ' ἔξει θυμός, ἠδιστον δέ μοι
 τὸ κατθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτρους, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνειτ' ὠφελῶν·
 χρόνῳ δ', ὄτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 κάμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,
 τὸ τηνίκ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βία 440
 ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἷ δ' ἐπαφελεῖν,
 οἷ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
 φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην αἰεὶ.
 ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένουιν, ὅσον φύσις 445
 δίδωσιν αὐταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 κοίτης τ' ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρεκσιν·
 τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου, 450
 οὐδέ σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὕνησις ἤξει· τοῦτ' ἐγῶδα, τῆσδέ τε
 μαντεῖ' ἀκούων συννοῶν τε τὰξ ἐμοῦ
 παλαίφαθ' ἄμοι Φοῖβος ἦνυσέν ποτε.

- πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
 μαστήρα, καὶ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
 ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέληθ' ὁμοῦ
 προστάτισι ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
 ἀλκὴν ποιεῖσθαι, τῆδε τῆ πόλει μέγαν
 σωτήρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δὲ γῆς ἐχθροῖς πόνους.
- XO. ἐπάξιος μὲν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι, 461
 αὐτός τε παῖδές θ' αἰδ'· ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
 σωτήρα σαντὸν τῷδ' ἐπαγγέλλει λόγῳ,
 παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
- OI. ὦ φίλιταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει. 465
- XO. τοῦ νῦν καθαρυδὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
 τὸ πρῶτον ἴκου καὶ κατέστειψας πέδον.
- OI. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
- XO. πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοᾶς
 κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγῶν. 470
- OI. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
- XO. κρατήρῃς εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
 ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.
- OI. θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
- XO. οἶδος νεαλοῦς νεοπόκῳ μαλλῶ βαλῶν. 475
- OI. εἶεν· τὸ δ' ἐνθεν ποῖ τελευτήσαι με χρῆ;
- XO. χοᾶς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἔω.
- OI. ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε;
- XO. τρισσὰς γε πηγὰς· τὸν τελευταῖον δ' ὄλον.
- OI. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ; δίδασκε καὶ τόδε. 480
- XO. ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθῃ.
- OI. ὅταν δὲ τούτων γῆ μελάμφυλλος τύχη;
- XO. τρὶς ἐννέ' αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
 τιθεῖς ἐλάας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
- OI. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ. 485

- ΧΟ. ὡς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 στέρνων δέχεσθαι τὸν ἰκέτην σωτήριον,
 αἰτοῦ σύ τ' αὐτὸς κελ' τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
 ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν·
 ἔπειτ' ἀφέρπειν ἄστροφος. καὶ ταῦτά σοι 490
 δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ,
 ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν, ὧ ξέν', ἀμφὶ σοί.
- ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων;
 ΑΝ. ἠκούσαμεν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
- ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐχ ὀδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν 495
 τῷ μήτε σωκεῖν μήθ' ὄρᾶν, δυοῖν κακοῖν·
 σφῶν δ' ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι κἀντὶ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν, ἣν εὖνους παρῆ.
 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσετον· μόνον δέ με 500
 μὴ λείπεται· οὐ γὰρ ἂν σθένει τοῦμὸν δέμας
 ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ δίχα.
- ΙΣ. ἀλλ' εἴμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρῆσταί μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
- ΧΟ. τοῦκεῖθεν ἄλσους, ὧ ξένη, τοῦδ'· ἦν δέ του 505
 σπᾶνιν τιν' Ἰσχης, ἔστ' ἐποικος ὃς φράσει.
- ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε
 φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκοῦσι γὰρ
 οὐδ' εἰ πονοῖ τις, δεῖ πόνον μνήμην ἔχειν.
- ΧΟ. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὧ
 ξεῖν', ἐπεγείρειν· 510
 ὄμως δ' ὦρα με πνθίεσθαι
- ΟΙ. τί τοῦτο;
- ΧΟ. τᾶς δειλαιῆς ἀπόρου φανείσας
 ἀλγηθόνος, ἧ ξυνέστας.

510—520 = 521—533.

- ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοιξῆς
τὰς σᾶς, πέπον, ἔργ' ἀναιδῆ. 515
- ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
χρήξω, ξεῖν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκούσαι.
- ΟΙ. ὦμοι.
- ΧΟ. στέφρον, ἱκετεύω.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ.
- ΧΟ. πείθου· κἀγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρήξεις. 520
- ΟΙ. ἤνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, ἤνεγκον ὦ - μὲν,
θεὸς ἴστω,
τούτων δ' ἀνθαίρετον οὐδέν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί;
- ΟΙ. κακᾶ μ' εὐνᾶ πόλις οὐδὲν ἴδριν 525
γάμων ἐνέδησεν ἄτα.
- ΧΟ. ἦ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,
δυσώνυμα λέκτρ' ἐπάσω;
- ΟΙ. ὦμοι, θάνατος μὲν τὰδ' ἀκούειν,
ὦ ξεῖν'· αὐταὶ δὲ δύο' ἐξ ἐμοῦ μὲν 530
- ΧΟ. πῶς φῆς;
- ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἄτα
- ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδίνος.
- ΧΟ. αὐταὶ γὰρ ἀπόγονοι τεαί;
- ΟΙ. κοιναὶ τε πατρὸς ἀδελφεί. 535
- ΧΟ. ἰώ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφῶν κακῶν.
- ΧΟ. ἐπαθες ΟΙ. ἐπαθον ἄλαστ' ἔχειν.
- ΧΟ. ἐρεξας ΟΙ. οὐκ ἐρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος 540
ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι.
- ΧΟ. δύστανε, τί γάρ; ἔθου φόνον

ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;
 ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἐπαισας ἐπὶ νόσφ
 νόσον.

ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545

ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ;
 ΟΙ. ἐγὼ φράσω.

καὶ γὰρ ἄν, οὓς ἐφόνευσ', ἔμ' ἀπώλεσαν·
 ὄμως δὲ καθαρὸς, ἄιδρις εἰς τόδ' ἦλθον.

ΧΟ. καὶ μὴν ἄναξ ὄδ' ἤμιν Αἰγέως γόνος
 Θησεὺς κατ' ὄμφην σὴν ἐφ' ἀστάλη πάρα. 550

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλῶν ἀκούων ἐν τε τῷ πάρος χρόνῳ
 τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς
 ἐγνωκά σ', ὦ παῖ Λαῖου, τανῦν θ' ὁδοῖς
 ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.

σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα 555

δηλοῦτον ἡμῖν ὕνθ' ὅς εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας
 θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπους, τίνα
 πόλεως ἐπέστης προστροπήν ἐμοῦ τ' ἔχων,
 αὐτός τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.

δίδασκε· δεινὴν γάρ τιν' ἂν προᾶξιν τύχοις 560
 λέξας ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ,

ὅς οἶδα καὐτός ὡς ἐπαιδευθήν ξένος,
 ὥσπερ σύ, χῶς τις πλεῖστ' ἀνήρ ἐπὶ ξένης
 ἠθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κάρῳ·

ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὕνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, 565
 ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσφῶζειν· ἐπεὶ
 ἐξοιδ' ἀγῆρ ὦν χῶτι τῆς εἰς αὔριον
 οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.

ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ
 παρῆκεν, ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι. 570

σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι κάφ' ὄτου πατρὸς γεγῶς
καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
ᾧστ' ἐστὶ μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλὴν
εἰπεῖν ἢ χρῆξω, χῶ λόγος διοίχεται.

ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν διδάσχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575

ΟΙ. δῶσων ἰκάνω τοῦμὸν ἄθλιον δέμας
σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὕψιν· τὰ δὲ
κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφή καλή.

ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἤκειν φέρων;

ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580

ΘΗ. ποῖῳ γὰρ ἢ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;

ΟΙ. ὅταν θάνω 'γὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένη.

ΘΗ. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποεῖ.

ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ μοι κείνα συγκομίζεται. 585

ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαίτεῖ χάριν.

ΟΙ. ὄρα γε μὴν· οὐ σμικρὸς, οὐκ, ἀγῶν ὄδε.

ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐκγόνων κάμοῦ λέγεις;

ΟΙ. κείνοι κομίζειν κείσ' ἀναγκάζουσί με.

ΘΗ. ἀλλ' οὐ θελόντων γ' οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν. 590

ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἠθέλον, παρίεσαν.

ΘΗ. ᾧ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.

ΟΙ. ὅταν μάθης μου, νουθετεῖ, τανῦν δ' ἔα.

ΘΗ. δίδασκ'· ἄνευ γνώμης γὰρ οὐ με χρῆ λέγειν.

ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595

ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς;

ΟΙ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.

ΘΗ. τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς;

ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην
πρὸς τῶν ἔμαντοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὡς πατροκτόνῳ.

- ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἄν πεμψαίαθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα;
- ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
- ΘΗ. ποῖον πάθος δείσαντας ἐκ χρηστηρίων;
- ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πληγῆναι χθονί. 605
- ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἄν τὰ μὰ κάκεινων πικρά;
- ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνοις οὐ γίνεται
θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
τὰ δ' ἄλλα συγγεῖ πάνθ' ὁ παγκρατῆς χρόνος.
φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
καὶ πνεῦμα ταύτων οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
[τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρω χρόνῳ
τὰ τερπνὰ πικρὰ γίνεται καθύψις φίλα.] 615
καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐήμερεῖ
καλῶς τὰ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
ἴν' οὐμός ἐύδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
εἰ Ζεὺς ἐτι Ζεὺς χά Διὸς Φοῖβος σαφῆς.
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἠδὺν τὰ κλίητ' ἔπη,
ἕα μ' ἐν οἴσιν ἠρξάμην, τὸ σὸν μόνον 625
πιστὸν φυλάσσω, κοῦ ποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
- ΧΟ. ἄναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
γῆ τῆδ' ὕδ' ἀνήρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο. 630
- ΘΗ. τίς δῆτ' ἄν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλῃ
τοιοῦδ', ὅτῳ πρῶτον μὲν ἠ δορούξενος

κοινή παρ' ἡμῖν αἰέν ἐστιν ἐστία,
 ἔπειτα δ' ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
 γῆ τῆδε κάμοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
 ἀγὼ σεβισθεῖς οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τοῦδε, χάρα δ' ἔμπολιον κατοικιῶ.
 [εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὲ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν, εἴτ' ἐμοῦ στείχειν μέτα,
 τὸδ' ἠδύ, τούτων, Οἰδίπους, δίδωμί σοι 640
 κρίναντι χρῆσθαι· τῆδε γὰρ ξυνολοσομαι.]

ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὔ.
 ΘΗ. τί δῆτα χρήξεις; ἢ δόμους στείχειν ἐμούς;
 ΟΙ. εἰ μοι θέμις γ' ἦν· ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὄδε,
 ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι. 645
 ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
 ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
 ΟΙ. εἰ σοὶ γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
 ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.
 ΟΙ. οὔτοι σ' ὑφ' ὄρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. 650
 ΘΗ. οὔκουν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
 ΟΙ. πῶς οὖν ποήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄρκος σ' ἔχει;
 ΟΙ. ἤξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
 ΟΙ. ὄρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἂν χρή με δρᾶν.
 ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη ΘΗ. τοῦμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαφ. 655
 ΟΙ. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τινα
 ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
 πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
 θυμῷ κατηπείλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
 αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τάπειλήματα. 660
 κείνοις δ' ἴσως κεί δειν' ἐπερρώσθη λέγειν
 τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγὼ, φανήσεται
 μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος οὐδὲ πλώσιμον.

θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄν ἐμῆς ἄνευ
 γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προύπεμψέ σε· 665
 ὅμως δὲ κάμοῦ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
 τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.

ΧΟ. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
 ἴκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
 τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἐνθ' 670
 ἅ λίγεια μινύρεται
 θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν
 χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,
 τὸν οἰνώπα νέμουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
 φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
 ἀνήνεμόν τε πάντων
 χειμῶνων· ἴν' ὁ βακχιώτας
 ἀεὶ Διώνυσος ἐμβατεύει
 θεαῖς ἀμφιπολῶν τιθήναις. 680
 θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρος κατ' ἤμαρ ἀεὶ
 νάρκισσος, μέγαιν θεαῖν
 ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' ἄνπνοι 685
 κρῆναι μινύθουσιν
 Κηφισοῦ νομάδες ρεέθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι
 ὠκυτόκος πεδίον ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῳ σὺν ὕμβρω 690
 στεφνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσᾶν
 χοροί νιν ἀπεστύγησαν οὐδ' ἅ
 χρυσάνιος Ἀφροδίτα.

ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γὰρ Ἀσίας οὐκ ἐπακούω 694
 οὐδ' ἐν τᾷ μεγάλῃ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος πώ-
 ποτε βλαστὸν

φύτευμ' ἀγήρατον αὐτόποιον,
 ἐγγέων φόβημα δαΐων,
 ὃ τᾷδε θάλλει μέγιστα χῶρα, 700
 γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
 τὸ μὲν τις οὔθ' ἄβδος οὔτε γήρα
 σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἶεν ὄρων
 κύκλος

λεύσσει νιν μορίου Διδὸς 705
 χά γλαυκῶπις Ἀθάνα.

ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον,
 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, χθονὸς
 αὔχημα μέγιστον, 709

εὐῖππον, εὐῖπωλον, εὐθάλασσον. 711

ὦ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς
 τόδ' εἶσας αὔχημ', ἄναξ Ποσειδάν,
 ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν
 πρῶταισι ταῖσδε κτίσας ἀγνυαῖς. 715

ἅ δ' εὐήρετμος ἔκπαυλ' ἀλία χερσὶ παραπτο-
 μένα πλάτα

θρόσκει, τῶν ἑκατομπόδων

Νηρήδων ἀκόλουθος.

AN. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον, 720
 νῦν σὸν τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.

OI. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν; AN. ἄσσον ἔρχεται
 Κρέων ὃδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.

OI. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
 φαίνουτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας. 725

ΧΟ. θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρον ἐγώ,
τὸ τῆσδε χειρὸς οὐ γεγήρακεν σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
ὄρω τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότα
φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου, 730
ὄν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
ἤκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουλευθεῖς, ἐπεὶ
γέρον μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
σθένουσιν ἤκων, εἰ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόσδ' ἀπεστάλην 735
πείσων ἔπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπὸ
πάντων κελευσθεῖς, οὐνεχ' ἦκέ μοι γένει
τὰ τοῦδε πευθεῖν πῆματ' εἰς πλεῖστον πόλεως.
ἀλλ' ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740
ἰκοῦ πρὸς οἶκους. πᾶς σε Καδμείων λεῶς
καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
ἄσπερ, εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν
κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
ὄρω σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον, 745
ἀεὶ δ' ἀλήτην κάπῃ προσπόλου μιᾶς
βιοστερῆ χωροῦντα· τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἄν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
ἀεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κῆρα 750
πτωχῶ διαίτη, τηλικούτος, οὐ γάμων
ἐγκληρος, ἀλλὰ τοῦπιόντος ἀρπάσαι.
ἄρ' ἄθλιον τοῦνειδος, ὦ τάλας ἐγώ,
ὠνειδίσ' εἰς σὲ κάμῃ καὶ τὸ πᾶν γένος;

ἀλλ' εὖ γὰρ ἔστι τὰμφανῆ κρύπτειν, σὺ νιν 755
 πρὸς θεῶν πατρῶων, Οἰδίπους, πεισθεις ἔμοι
 κρύψων, θελήσας ἄστν καὶ δόμους μολεῖν
 τοὺς σοὺς πατρῶους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
 εἰπῶν· ἐπαξία γάρ· ἢ δ' οἴκοι πλέον
 δίκη σέβοιτ' ἄν, οὔσα σὴ πάλαι τροφός. 760

ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν κάπὸ παντὸς ἄν φέρων
 λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον,
 τί ταῦτα πειρᾷ κάμῃ δεύτερον θέλεις
 ἔλεῖν ἐν οἷς μάλιστ' ἄν ἀλγοίην ἀλούς;
 πρόσθεν τε γὰρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
 νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθινοῦς,
 οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν·
 ἀλλ' ἠνίκ' ἤδη μεστὸς ἦ θυμούμενος
 καὶ τοῖν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
 τότε' ἐξεώθεις ἀξέβαλλες, οὐδέ σοι 770
 τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότε' ἦν φίλον·
 νῦν τ' αὖθις ἠνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
 ξυνοῦσαν εὖνονν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
 πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
 καίτοι τίς αὐτῆ τέρψις ἄκοντας φιλεῖν; 775
 ὥσπερ τις εἰ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
 μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
 πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὦν χρήζοις, τότε
 δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χάρις χάριν φέροι·
 ἄρ' ἄν ματαλον τῆσδ' ἄν ἠδονῆς τύχοις; 780
 τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἔμοι,
 λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
 φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
 ἦκεις ἐμ' ἄξων, οὐχ ἴν' ἐς δόμους ἄγῃς,
 ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσης, πόλις δέ σοι 785

κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῆ χθονός.
 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τὰδ' ἔστ', ἐκεῖ
 χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων ἀεί·
 ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
 χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον. 790

ἄρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ;
 πολλῶ γ', ὄσπερ καὶ σαφεστέρων κλύω,
 Φοίβου τε καὶ τοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
 τὸ σὸν δ' ἀφίεται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
 πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν 795
 κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.

ἀλλ' οἶδα γὰρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴδι·
 ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
 οὐδ' ὄδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.

ΚΡ. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμ' ἐς τὰ σά 800

ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ;

ΟΙ. ἐμοὶ μὲν ἔσθ' ἠδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
 πείθειν οἶός τ' εἶ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.

ΚΡ. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
 φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήρῳ τρέφει; 805

ΟΙ. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
 δίκαιον ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.

ΚΡ. χωρὶς τό τ' εἶπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καιρία.

ΟΙ. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.

ΚΡ. οὐ δῆθ' ὄτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα. 810

ΟΙ. ἄπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
 φύλασ' ἐφορμῶν ἐνθα χρῆ ναιεῖν ἐμέ.

ΚΡ. μαρτύρομαι τούσδ', οὐχὶ σ', ὃς γνώσει φίλους
 οἷ' ἀνταμείβει ῥήματ', ἦν σ' ἔλω ποτέ.

ΟΙ. τίς δ' ἂν με τῶνδε συμμαχῶν ἔλοι βία; 815

ΚΡ. ἢ μὴν σὺ κἄνευ τοῦδε λυπηθεῖς ἔσει.

- ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις;
 ΚΡ. παῖδοιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
 ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
- ΟΙ. οἴμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμῶξιν τάδε. 820
 ΟΙ. τὴν παιδ' ἔχεις μου; ΚΡ. τήνδε τ' οὐ μακροῦ
 χρόνου.
- ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσεται; ἢ προδώσετε,
 κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός;
 ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
 δίκαια πράσσεις οὔθ' ἂ πρόσθεν εἰργασαι. 825
- ΚΡ. ὑμῖν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
 ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.
- ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω; ποῖαν λάβω
 θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; ΧΟ. τί δρᾶς, ξένε;
 ΚΡ. οὐχ ἄψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
 ΟΙ. ὦ γῆς ἄνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾶς.
 ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια; ΚΡ. τοὺς ἐμοὺς ἄγω.
 ΟΙ. ἰὼ πόλις.
 ΧΟ. τί δρᾶς, ὦ ξέν'; οὐκ ἀφήσεις; τάχ' εἰς βάσανον
 εἶ χερῶν. 835
- ΚΡ. εἰργου. ΧΟ. σοῦ μὲν οὔ, τάδε γε μωμένον.
 ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἰ τι πημανεῖς ἐμέ.
 ΟΙ. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ; ΧΟ. μέθες χεροῖν
 τὴν παιδα θᾶσσον. ΚΡ. μὴ 'πίτασ' ἂ μὴ
 κρατεῖς.
- ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σοὶ δ' ἐργῶ' ὀδοιπορεῖν.
 ΧΟ. πρόβαθ' ὧδε, βᾶτε βᾶτ', ἐντοποι· 841
 πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει· πρόβαθ'
 ὧδέ μοι.
- ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.

- ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἶ μοι; ΑΝ. πρὸς βίαν πο-
ρεύομαι. 845
- ΟΙ. ὄρεξον, ὦ παῖ, χεῖρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.
ΚΡ. οὐκ ἄξεσθ' ὑμεῖς; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.
- ΚΡ. οὔκουν ποτ' ἐκ τούτοιον γε μὴ σκήπτροιν ἔτι
ὀδοιπορήσης· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις
πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ 850
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὦν ὄμως,
νίκα. χρόνον γάρ, οἶδ' ἐγώ, γνώσει τάδε,
ὀδοῦνεκ' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δραῖς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βία φίλων,
ὀργῇ χάριν δούς, ἢ σ' ἀεὶ λυμαίνεται. 855
- ΧΟ. ἐπίσχεσ ἀυτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψάυειν λέγω.
ΧΟ. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἐ γ' ἔστερημένος.
ΚΡ. καὶ μείζον ἄρα ῥύσιον πόλει τάχα
θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταῦταιν μόναιν.
- ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών.
ΧΟ. δεινὸν λέγεις. ΚΡ. ὡς τοῦτο νῦν πεπράξεται. 861
ΧΟ. ἦν μὴ σ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.
ΟΙ. ὦ φθιέγμ' ἀναιδές, ἢ σὺ γὰρ ψάύσεις ἐμοῦ;
ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες
θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀραῖς ἔτι, 865
ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας
πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βία.
τοιγὰρ σέ τ' αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὸν θεῶν
ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος δοίη βίον
τοιούτον οἶον κάμ' ἐ γηραῖναί ποτε. 870
- ΚΡ. ὄρατε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
ΟΙ. ὄρῳσι κάμ' ἐ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι.
ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βία

- κεί μοῦνος εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 875
 ΟΙ. ἰὼ τάλας.
 ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκον, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.
 ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν.
 ΚΡ. τοῖς τοι δικαίοις χῶ βραχὺς νικᾷ μέγαν. 880
 ΟΙ. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; ΧΟ. τά γ' οὐ τελεῖ
 υ υ υ υ ΚΡ. Ζεὺς γ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.
 ΧΟ. ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
 ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεῶς, ἰὼ γᾶς πρόμοι,
 μόλετε σὺν τάχει, μόλετ', ἐπεὶ πέραν περῶσ'
 οὔδε δῆ. 885
 ΘΗ. τίς ποθ' ἢ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
 βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίφ θεῶ
 τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξαθ', ὡς εἰδῶ τὸ πᾶν,
 οὐ χάριν δεῦρ' ἤξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν
 ποδός. 890
 ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
 πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.
 ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' ὁ πημήνας; λέγε.
 ΟΙ. Κρέων ὄδ', ὃν δέδορκας, οἴχεται τέκνων
 ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895
 ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας.
 ΘΗ. οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολῶν
 πρὸς τούσδε βωμούς, πάντ' ἀναγκάσει λεῶν
 ἀνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
 σπεύδειν ἀπὸ ρυτῆρος, ἔνθα δίστομοι 900
 μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
 ὡς μὴ παρῆλθωσ' αἱ κόραι, γέλωσ δ' ἐγὼ
 ξένῳ γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βία.
 ἴθ', ὡς ἀνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,
 εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἤκον, ἧς ὄδ' ἄξιός, 905

ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἄν ἐξ ἐμῆς χειρός·
 νῦν δ' οὐσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσήλθ' ἔχων,
 τούτοισι κοῦκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
 οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας, πρὶν ἄν
 κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσης ἄγων· 910
 ἐπεὶ δέδρακας οὔτε σοῦ καταξίως
 οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός·
 ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
 κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν, εἴτ' ἀφεις
 τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρι', ᾧδ' ἐπεισπεσὼν 915
 ἄγεις θ' ἂ χρῆξεις καὶ παρίστασαι βία,
 καὶ μοι πόλιν κέανδρον ἢ δούλην τινὰ
 ἔδοξας εἶναι κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί.
 καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν·
 οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 920
 οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν, εἰ πυθοῖατο
 συλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βία
 ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἰκτήρια.
 οὔκουν ἔργω' ἄν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
 οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα, 925
 ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονὸς
 οὔθ' εἶλκον οὔτ' ἄν ἦγον, ἀλλ' ἠπιστάμην
 ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεῶν.
 σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνεις πόλιν
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύνων χρόνος 930
 γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
 εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
 τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
 εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
 εἶναι βία τε κοῦχ ἐκῶν· καὶ ταῦτά σοι 935
 τῷ νῷ θ' ὁμοίως κάπὸ τῆς γλώσσης λέγω.

- ΧΟ. ὀρᾶς ἴν' ἦκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἶ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.
- ΚΡ. ἐγὼ οὔτ' ἀναιδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὔτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῆς, 940
τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γινώσκων δ' ὅτι
οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βία.
ἤδη δ' ὀδοῦνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κἄναγνον οὐ δεξιόατ', οὐδ' ὄτω γάμοι 945
ξυνόντες ἠυρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνήδη χθόνιον ὄνθ', ὃς οὐκ ἐᾷ
τοιούσδ' ἀλήτας τῆδ' ὁμοῦ ναλεῖν πόλει·
ὃ πίστιν ἰσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν. 950
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἐπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἠρᾶτο καὶ τῶμῳ γένει·
ἀνθ' ὧν πεπονθῶς ἠξιῶν τάδ' ἀντιδρᾶν.
θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἐστὶν ἄλλο πλὴν
θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. 955
πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
ἐρημία με, κεὶ δίκαι' ὅμως λέγω,
σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως
καὶ τηλικόσδ' ὧν ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
- ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
πότερον ἐμοῦ γέροντος ἢ σαυτοῦ, τόδε;
ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
ἠνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὔτω φίλον,
τάχ' ἂν τι μνηίουσιν εἰς γένος πάλαι. 965
ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξέυροις ἐμοὶ
ἄμαρτίας ὄνειδος οὐδέν, ἀνθ' ὄτου

τάδ' εἰς ἔμαντον τοὺς ἔμούς θ' ἡμάρτανον.
ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
χρησιμοῖσιν ἰκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν,
πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὄνειδίξοις ἐμοί, 971
ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρός,
οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότ' ἦ;
εἰ δ' αὖ φανεῖς δύστηνος, ὡς ἐγὼ φάνην,
ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 976
μηδὲν ξυνιεῖς ὦν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,
πῶς ἂν τό γ' ἄκον προᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις;
μητρὸς δέ, τλήμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
οὔσης ὀμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν,
οἴους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980
σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξεληθόντος ἀνόσιον στόμα.
ἔτικτε γάρ μ' ἔτικτεν, ὦμοι μοι κακῶν,
οὐκ εἰδότη' οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά' με,
αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
ἀλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ 986
κείνην τε ταῦτα δυσστομεῖν· ἐγὼ δέ νιν
ἄκων ἔγημα φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε.
ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀλώσομαι κακὸς
γάμοισιν οὔθ' οὓς αἰὲν ἐμφέρεις σύ μοι
φόνους πατρῶους ἐξονειδίξων πικρῶς. 990
ἐν γὰρ μ' ἄμειψαι μῶνον ὦν σ' ἀνιστορῶ.
εἴ τις σὲ τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
κτεῖνοι παραστάς, πότρεα πυνθάνοι' ἂν εἰ
πατήρ σ' ὁ καίνων ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως;
δοκῶ μὲν, εἴπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον 996
τίνοι' ἂν οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποις.
τοιαῦτα μέντοι καὐτὸς εἰσέβην κακά,
θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς

- ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἔχειν.
 σὺ δ', εἰ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν 1000
 λέγειν νομίζων ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὄνειδίσεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 καὶ σοὶ τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὡς κατῳκηται καλῶς·
 καὶ θ' ὧδ' ἐπαινῶν πολλὰ τοῦθ' ἐκλανθάνει, 1005
 ὀθοῦνεκ' εἴ τις γῆ θεοῦς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν, ἦδε τοῦθ' ὑπερφέρει·
 ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἰκέτην γέροντ' ἐμὲ
 αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβῶν.
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
 καλῶν ἰκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
 ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους θ', ἴν' ἐκμάθης
 οἴων ὑπ' ἀνδρῶν ἦδε φρουρεῖται πόλις.
- ΧΟ. ὁ ξεινός, ὦναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανάωλεις, ἄξια δ' ἀμυναθεῖν. 1015
- ΘΗ. ἄλλοι λόγων, ὡς οἱ μὲν ἐξηρασμένοι
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἕσταμεν.
- ΚΡ. τί δῆτ' ἀμανροῦ φωτὶ προστασσεις ποεῖν;
 ΘΗ. ὀδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
 χωρεῖν, ἴν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020
 τὰς παῖδας, ἡμῶν αὐτὸς ἐκδείξης ἐνί·
 εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν·
 ἄλλοι γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μὴ ποτε
 χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπέυξωνται θεοῖς.
 ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γυνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει 1025
 καὶ σ' εἴλε θηρῶνθ' ἢ τύχη· τὰ γὰρ δόλω
 τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σφίζεται.
 κοῦκ ἄλλον ἔξεις εἰς τὰδ'· ὡς ἐξοιδά σε
 οὐ φιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσῆνδ' ὕβριον

- ἤκοντα τόλμης τῆς παρεστῶσης τανῦν, 1030
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτω σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε.
 ἂ δεῖ μ' ἀθροῆσαι, μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποῆσαι φωτὸς ἀσθενεστεράν.
 νοεῖς τι τούτων, ἢ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμηχανῶ; 1035
- ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὦν ἐρεῖς ἐμοί·
 οἴκοι δὲ χῆμεῖς εἰσόμεσθ' ἂ χρὴ ποεῖν.
- ΘΗ. χωρῶν ἀπέιλει νῦν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
 ἔκμηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
 ἦν μὴ θάναω ᾿γὼ πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
 πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
- ΟΙ. ὕναιο, Θεσεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας.
- ΧΟ. εἶην ὄθι δαΐων
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ 1045
 τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
 μίξουσιν, ἢ πρὸς Πυθίαις
 ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς,
 οὗ πότνια σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1050
 θνατοῖσιν, ὧν καὶ χρυσέα
 κλῆς ἐπὶ γλώσση βέβακε προσπόλων Εὐμόλπιδᾶν·
 ἐνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
 Θεσεά καὶ τὰς διστόλους 1055
 ἀδμητὰς ἀδελφὰς
 αὐτάρκει τάχ' ἐμίξειν βοᾷ
 τούσδ' ἀνὰ χώρους·
 ἢ που τὸν ἐφέσπερον
 πέτρας νιφάδος πελῶσ' 1060
 Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ

1044—1058 = 1059—1073.

- πώλοισιν ἢ φιμφοαρμάτοις
 φεύγοντες ἀμίλλαις.
 ἀλώσεται· δεινὸς δ' προσχώρων Ἴφης, 1065
 δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά.
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός, πᾶσα δ' ὀρμάται
 κατὰ
 ἀμπυκτῆρι' ἔοικε -
 ἄμβασις, οἷ τᾶν ἱππίαν 1070
 τιμῶσιν Ἀθάναν
 καὶ τὸν πόντιον γαϊάοχον
 Ἰφίας φίλον υἱόν.
 ἔρδουσ' ἢ μέλλουσιν; ὥς 1074
 προμνᾶται τί μοι
 γνώμα τάχ' ἐνδώσειν
 τᾶν δεινὰ τλασᾶν, δεινὰ δ' εὐρουσᾶν πρὸς ἀν-
 θαίμων πάθη.
 τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ἄμαρ·
 μάντις εἰμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
 εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειᾶς
 αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
 ἐωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.
 ἴω Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, 1085
 παντόπτα, πόροις
 γὰς τᾶσδε δαμούχοις
 σθένει ἴπινικεῖφ τὸν εὐαγρον τελειῶσαι λόχον,
 σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα. 1090
 καὶ τὸν ἀργευτᾶν Ἀπόλλω
 καὶ κασιγνήταν πικνοστίκτων ὀπαδὸν
 ὀκνηπύδων ἐλάφω στέργω διπλᾶς ἀρωγᾶς
 μολεῖν γὰρ τᾶδε καὶ πολίταις. 1095
 1074—1084 = 1085—1095.

ὦ ξεῖν' ἀλήτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἔρεῖς
ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
τάσδ' ἄσσον ἀνθις ὧδε προσπολουμένας.

ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας; ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100
δοίῃ, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμφαντά σοι;

ΟΙ. ὦ τέκνον, ἢ πάρεστον; ΑΝ. αἶδε γὰρ χέρες
Θησεώς ἔσωσαν φιλιάτων τ' ὀπαόνων.

ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρὶ καὶ τὸ μηδαμὰ
ἐλπισθὲν ἤξειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105

ΑΝ. αἰτεῖς ἂ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἢ χάρις.

ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ 'στον; ΑΝ. αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν.

ΟΙ. ὦ φίλιτατ' ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.

ΟΙ. ὦ σκῆπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.

ΟΙ. ἔχω τὰ φίλιτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος 1110
θανῶν ἂν εἶην σφῶν παρεσιτώσαιν ἔμοι.
ἔρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσατον
τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἶπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ
ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἔξαρκεὶ λόγος. 1116

ΑΝ. ὄδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρῆ κλύειν, πάτερ,
καὶ σοί τε τοῦργον τοῦτ' ἔμοι τ' ἔσται βραχύ.

ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θανάμαξε, πρὸς τὸ λιπαρὸς
τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον. 1120

ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην·
σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
καὶ σοι θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγὼ θέλω,
αὐτῷ τε καὶ γῆ τῆδ'· ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς 1125
μόνοις παρ' ὑμῖν ἠῦρον ἀνθρώπων ἐγὼ

καὶ τοῦπιεικῆς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
 εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε·
 ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σὲ κούκ ἄλλον βροτῶν.
 καὶ μοι χέρ', ὠναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς 1130
 ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα.
 καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἂν ἔρνος Αἰγέως
 θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἐνι
 κηλῆς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
 οὐδ' οὖν ἐάσω· τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν 1135
 μόνοις οἶόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.

σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπὰ μου
 μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

ΘΗ. οὐτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνοισι τερφθεῖς τοῖσδε, θανμάσας ἔχω, 1140
 οὐτ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προύλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
 [βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.]
 οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάξομεν
 λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
 δείκνυμι δ' ὦν γὰρ ὤμοσ' οὐκ ἐψευσάμην 1145
 οὐδέν σε, πρέσβυ· τάσδε γὰρ πάρειμ' ἄγων
 ζώσας, ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων.
 χῶπας μὲν ἀγῶν ἠρέθη, τί δεῖ μάτην
 κομπεῖν, ἅ γ' εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνῶν;
 λόγος δ' ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοί 1150

στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἶπεῖν, ἄξιος δὲ θανμάσαι·
 πρῶτος δ' ἀτίξειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεῶν.

ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; διδασκέ με
 ὡς μὴ εἰδότης αὐτὸν μηδὲν ὦν σὺ πυνθάνει. 1155

ΘΗ. φασὶν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολιν
 οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ, προσπεσόντα πῶς

βωμῶ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
θύων ἔκυρον, ἠνίχ' ὠρμώνην ἐγῶ.

ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρήζοντα τῷ θακῆματι; 1160

ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· σοῦ γάρ, ὡς λέγουσί μοι,
βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.

ΟΙ. ποῖόν τιν'; οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.

ΘΗ. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ'
αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ. 1165

ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν;

ΘΗ. ὄρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενῆς
ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν.

ΟΙ. ᾧ φίλτατ', ἴσχε σ' οὐπερ εἴ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι;

ΟΙ. μὴ μου δεηθῆς. ΘΗ. πράγματος ποίου; λέγε. 1170

ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.

ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι;

ΟΙ. παῖς οὐμός, ὠναξ, στυγνός, οὗ λόγων ἐγὼ
ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.

ΘΗ. τί δ'; οὐκ ἀκούειν ἔστι καὶ μὴ δρᾶν ἢ μὴ 1175
χρήξεις; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν;

ΟΙ. ἐχθιστον, ὠναξ, φθέγμα τοῦθ' ἦκει πατρί·
καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλης τάδ' εἰκαθεῖν.

ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει
μὴ σοὶ πρόνοι' ἧ τοῦ θεοῦ φυλακτέα. 1180

ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, κεί νέα παραινέσω.

τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
χάριν παρασχεῖν τῷ θεῷ θ' ἂ βούλεται,

καὶ νῶν ὑπείκει τὸν κασίγνητον μολεῖν.

οὐ γάρ σε, θάρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
γνώμης, ἢ μὴ σοὶ συμφέροντα λέξεται.

λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη; τά τοι κακῶς
ἠύρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.

- ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρωῖντά σε
 τὰ τῶν κακίστων δυσσεβέστατ', ὦ πάτερ, 1190
 θέμις σέ γ' εἶναι κείνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
 ἀλλ' ἔασον· εἰσὶ χᾶτέροις γοναὶ κακαὶ
 καὶ θυμὸς ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
 φίλων ἐπῳδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν.
 σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκοπεῖ 1195
 πατρῷα καὶ μητρῷα πῆμαθ' ἔπαθες·
 κὰν κείνα λεύσσης, οἶδ' ἐγώ, γνώσει κακοῦ
 θυμοῦ τελευτήν ὡς κακῇ προσγίγνεται.
 ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τὰνθυμήματα,
 τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητῶμενος. 1200
 ἀλλ' ἡμῖν εἶκε· λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
 δίκαια προσχρήξουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
 πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
- ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἠδονὴν νικᾷτέ με
 λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
 μόνον, ξέν', εἶπερ κείνος ᾧδ' ἐλεύσεται,
 μηδεὶς κρατεῖτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτε.
- ΘΗ. ἄπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χρήσω κλύειν,
 ᾧ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δ' ὦν
 σῶς ἴσθ', ἐάν περ κάμῃ τις σφῆξῃ θεῶν. 1210
- ΧΟ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήξει τοῦ μετρίου
 παρῆς
 ζῶειν, σκαιοσύναν φυλάσσων
 ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἰ μακρὰὶ ἀμέραι κατέθεν-
 το δῆ 1215
 λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἰδοῖς
 ὄπου,
- 1211—1224 = 1225—1238.

ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ
 τοῦ θέλοντος· ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, 1220
 Ἄιδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
 ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε,
 θάνατος ἐς τελευτάν.

μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ
 φανῆ, 1225

βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἦκει,
 πολὺ δεύτερον, ὡς τάχιστα.
 ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῆ κούφας ἀφροσύνας
 φέρον, 1230

τίς πλαγὰ πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων
 ἔνι;

φθόνος, στάσεις, ἔρις, μάχαι
 καὶ φόνοι· τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε 1235
 πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
 γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.

ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὡς τις 1240
 ἀκτὰ κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
 ὡς καὶ τόνδε κατ' ἄκρας
 δειναὶ κυματοαγεῖς

ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι,
 αἰ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν, 1245
 αἰ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἰ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτίν',
 αἰ δ' ἐννουχιᾶν ἀπὸ ριπᾶν.

AN. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν, ὡς ἔοικεν, ὁ ξένος
 ἀνδρῶν γε μούνος, ᾧ πάτερ, δι' ὄμματος 1250
 ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ᾧδ' ὁδοιπορεῖ.

ΟΙ. τίς οὗτος; ΑΝ. ὄνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
γνώμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὄδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ἴημοι, τί δράσω; πότερα τὰμαντοῦ κακὰ
πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὄρων 1255
πατρὸς γέροντος; ὄν ξένης ἐπὶ χθονὸς
σὺν σφῶν ἐφηύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
ἐσθῆτι σὺν τοιαῦδε, τῆς ὁ δυσφιλῆς
γέρον γέροντι συγκατάρκηκεν πίνος
πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ 1260
κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ἄσσειται·
ἀδελφὰ δ', ὡς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
ἀγὼ πανώλης ὕψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς 1265
ταῖς σαῖσιν ἤκειν· τὰμὰ μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ.
ἀλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
Αἰδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
παρασταθήτω· τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
ἕκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι. 1270
τί σιγᾶς;

φώνησον, ὦ πάτερ, τί μὴ μ' ἀποστραφῆς.
οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν, ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἀναυδος, οὐδ' ἄ μνηΐεις φράσας;
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὀμαίμονες, 1275
πειράσαστ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς
τὸ δυσπρόσοιστον κάπροσῆγορον στόμα,
ὡς μὴ μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῆ με μηδὲν ἀντειπῶν ἔπος.

ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὢν χρεῖα πάρει· 1280
τὰ πολλὰ γὰρ τοι εἴματα ἢ τέρψαντά τι

- ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά πως,
 παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
- ΠΟ. ἀλλ' ἔξερω· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι·
 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος 1285
 ἄρωγόν, ἐνθεν μ' ᾧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
 ὃ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἔμοι
 λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
 καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ᾧ ξένοι, βουλήσομαι
 καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἔμοι. 1290
 ἂ δ' ἦλθον, ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
 γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέλαμαι φυγᾶς,
 τοῖς σοῖς πανάρχοις οὐνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
 γουῆ πεφυκῶς ἠξιῶν γεραίτερος.
 ἀνθ' ᾧν μ' Ἐτεοκλῆς, ᾧν φύσει νεώτερος, 1295
 γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
 οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολῶν,
 πόλιν δὲ πείσας. ᾧν ἐγὼ μάλιστα μὲν
 τὴν σὴν ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
 ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω. 1300
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
 λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
 ἔστησ' ἔμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
 πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμνηται δόρρι,
 ὅπως τὸν ἐπτάλοχον ἐς Θήβας στόλον 1305
 ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως
 ἢ τοὺς τὰδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, ᾧ πάτερ, λιτὰς ἔχων
 αὐτός τ' ἔμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἱ νῦν σὺν ἐπτά τάξεσιν σὺν ἐπτά τε
 λόγχοις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν·

οἶος δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1316
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἐτέοκλος, Ἀργεῖος γεγῶς·
 τέταρτον Ἴππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατήρ·
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῇ
 Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστν δηώσειν πυρὶ·
 ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται, 1320
 ἐπάνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεί μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἄργους ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν. 1325
 οἱ σ' ἀντὶ παιδῶν τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὀρμωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
 ὃς μ' ἐξέωσε κάπεσύλησεν πάτρας. 1330
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῆῃ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρειαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1335
 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σὺ τε
 κἀγώ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξειληχότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ᾧ τάλας ἐγώ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·
 ὄν, εἰ σὺ τῆμῃ ξυμπαραστήσει φρενί, 1340
 βραχεὶ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δ' ἐμαντόν, κείνον ἐκβαλὼν βίᾳ.

- καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθέλοντος ἔστι μοι
κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω. 1345
- XO. τὸν ἄνδρα τοῦ πέμψαντος εἵνεκ', Οἰδίπους,
εἰπὼν ὅποια ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.
- OI. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῆσδε δημοῦχος χθονὸς
μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἔμοι
Θησεύς, δικαίων ὦστ' ἔμοῦ κλύειν λόγους, 1350
οὗ τᾶν ποτ' ὁμοφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθητο·
νῦν δ' ἀξιοθελὲς εἴσι ἀκούσας γ' ἔμοῦ
τοιαῦθ' ἂ τὸν τοῦδ' οὗ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·
ὅς γ', ὧ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,
ἂ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει, 1355
τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας
κᾶθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν.
ἄς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ
ταύτῳ βεβηκῶς τυγχάνεις κακῶν ἔμοι.
οὐ κλαυτὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἔμοι μὲν οἰστέα 1360
τάδ', ἕωσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος·
σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἐντροφον,
σύ μ' ἐξέωσας, ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.
ἐκ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαντῶ τροφούς 1365
τάς παιδας, ἧ τᾶν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·
νῦν δ' αἶδε μ' ἐκσφῶζουσιν, αἶδ' ἔμαλ τροφοί,
αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν·
ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἔμοῦ πεφύκατον.
τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὗ τί πω 1370
ὡς αὐτίκ', εἶπερ οἶδε κινουῦνται λόχοι
πρὸς ἄστνυ Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πόλιν
κείνην ἐρείψεις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
πεσεῖ μιανθελὲς χῶ σύναιμος ἐξ ἴσου.

- τοιάσδ' ἀράς σφῶν πρόσθε τ' ἔξανῆκ' ἐγὼ 1375
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοί,
 ἔν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν
 καὶ μὴ ἕατιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιάδ' ἐφύτην· αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
 τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
 κρατοῦσιν, εἶπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος 1381
 Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
 σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβῶν ἀράς,
 ἄς σοι καλοῦμαι, μῆτε γῆς ἐμφυλίου 1385
 δόρει κρατῆσαι μῆτε νοστῆσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χειρὶ
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὔπερ ἐξέληλασαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρῶον ἔρεβος, ὡς σ' ἀποικίση, 1390
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη
 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στεῖχε, κἀξάγγελλ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαντοῦ θ' ἅμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὔνεκ' Οἰδίπους 1395
 τοιαῦτ' ἐνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.
- ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος πάλιν.
- ΠΟ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 οἴμοι δ' ἑταίρων· οἶον ἄρ' ὁδοῦ τέλος 1400
 Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγὼ,
 τοιοῦτον οἶον οὐδὲ φωνῆσαι τινι
 ἔξεσθ' ἑταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
 ἀλλ' ὄντ' ἀναυδον τῆδε συγκῦρσαι τύχη.
 ὦ τοῦδ' ὄμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ 1405

τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου,
 μή τοί με πρὸς θεῶν σφά γ', ἐὰν αἰ τοῦδ' ἀραὶ
 πατρὸς τελῶνται καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους
 νόστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσητέ γε,
 ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κὰν κτερίσμασιν· 1410
 καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
 τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
 ἔτ' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.

ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.

ΠΟ. ὦ φιλιότη τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415

ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστά γε,
 καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάση.

ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· πῶς γὰρ αὐθις ἂν πάλιν
 στράτευμ' ἄγοιμι ταυτόν, εἰσάπαξ τρέσας;

ΑΝ. τί δ' αὐθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι
 πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται; 1421

ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ
 οὕτω γελαῖσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.

ΑΝ. ὀρᾶς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
 μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ;

ΠΟ. χορήξει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα. 1426

ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
 τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τάνδρος, οἷ' ἐθέσπισεν;

ΠΟ. οὐκ ἀγγελοῦμεν φλαυρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
 χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τάνδεᾶ λέγειν. 1430

ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταυτὰ σοι δεδογμένα;

ΠΟ. καὶ μὴ μ' ἐπίσχησ γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
 ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακῇ
 πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' ἐρινύων·
 σφῶν δ' εὖ διδοίη Ζεὺς, τὰδ' εἰ τελεῖτέ μοι 1435
 [θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὐθις ἔξετον].

- μέθεσθε δ' ἤδη χαίρετόν τ'· οὐ γὰρ μ' ἔτι
βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὐθις. AN. ὦ τάλαιν' ἐγώ.
- ΠΟ. μὴ τοί μ' ὀδύρου. AN. καὶ τίς ἂν σ' ὀρμώμενον
εἰς προὔπτου Ἄιδην οὐ καταστένοι, κάσι; 1440
- ΠΟ. εἰ χρῆ, θανοῦμαι. AN. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ
πιθοῦ.
- ΠΟ. μὴ πεῖθ' ἂ μὴ δεῖ. AN. δυστάλαινά τᾶρ' ἐγώ,
εἰ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῆδε φῦναι χᾶτέρᾳ. σφῶ δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μὴ ποτ' ἀντήσαι κακῶν· 1445
ἀνάξια γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν.
- ΧΟ. νέα τάδε νεόθεν ἤλθε μοι
νέα βαρύντομα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου,
εἰ τι μοῖρα μὴ κινχάνει. 1450
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὄρα ὄρα ταῦτ' αἰὲ χρόνος, ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
τὰ δὲ παρ' ἡμαρ αὐθις αὖξων ἄνω. 1455
ἔκτυπεν αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἂν, εἰ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι;
- AN. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τάξιωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
- ΟΙ. Λιὸς πτερωτὸς ἦδε μ' ἀντίκ' ἄξεται 1460
βροντῆ πρὸς Ἄιδην· ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
- ΧΟ. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὄδε διόβολος· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. 1465
ἐπηξᾶ θυμόν· ὀρανία γὰρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν.
τί μὰν ἀφήσει τέλος; δέδια δ'· οὐ γὰρ ἄλιον
ἀφορμᾶ ποτ', οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς. 1470
ὦ μέγας αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.

- ΟΙ. ὦ παῖδες, ἦκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτὴ κούκ' ἐστ' ἀποστροφή.
- ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ συμβαλὼν ἔχεις, πάτερ;
- ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'· ἀλλ' ὡς τάχιστα μοι μολῶν 1475
ἄνακτα χῶρας τῆσδέ τις πορευσάτω.
- ΧΟ. ἔα ἔα, ἰδὸν μάλ' αὐθις ἀμφίσταται διαπρύ-
σιος ὄτοβος.
Ἴλαος, ὦ δαίμων, Ἴλαος, εἴ τι γὰρ 1480
ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων.
ἐναισίου δὲ σοῦ τύχοιμι, μηδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν
ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως. Ζεῦ ἄνα, σοὶ
φωνῶ. 1485
- ΟΙ. ἄρ' ἐγγυὸς ἀνήρ; ἄρ' ἐτ' ἐμφύχου, τέκνα,
κιχήσεται μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;
- ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί;
- ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἐπασχον εὖ, τελεσφόρον χάριν
δοῦναί σφιν, ἦνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
- ΧΟ. ἰὼ ἰὼ καί, βᾶθι βᾶθ', υ ἔ - υ - εἴτ' ἄκρον ἐπὶ
γύαλον
ἐναλίφ Ποσειδαονίφ θεῶ
βούθυτον ἐστίαν ἀγίζων, ἰκοῦ. 1495
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοὶ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθῶν. σπεῦσον, ἄισσ',
ῶναξ.
- ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠεῖται κτύπος, 1500
σαφῆς μὲν ἀστῶν, ἐμφανῆς δὲ τοῦ ξένου;
μή τις Διὸς κεραυνὸς ἢ τις ὄμβρῖα
χάλαξ' ἐπιρράξασα; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
- ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προουφάνης, καὶ σοὶ θεῶν 1505
1477—1485=1491—1499.

- τύχην τις ἐσθλήν τῆσδ' ἔθηκε τῆς ὁδοῦ.
 ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ᾧ παῖ Λαῖου, νέορτον αὖ;
 ΟΙ. ῥοπή βίου μοι· καί σ' ἄπερ ξυνήνεσα
 θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
 ΘΗ. τῷ δ' ἐκπέπεισαι τοῦ μόρου τεκμηρίω; 1510
 ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
 ψεύδοντες οὐδὲν σῆμα τῶν προκειμένων.
 ΘΗ. πῶς εἶπας, ᾧ γεραιέ, δηλοῦσθαι τάδε;
 ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλὰ τε
 στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικῆτου βέλη. 1515
 ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὄρω
 κού ψευδόφημα· χῶ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.
 ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοὶ
 γήρως ἄλυπα τῆδε κείσεται πόλει.
 χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι, 1520
 ἄδικτος ἡγητήρος, οὗ με χρὴ θανεῖν.
 τοῦτον δὲ φράξε μὴ ποτ' ἀνθρώπων τινί,
 μήθ' οὗ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις·
 ὣς σοὶ πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὄδε
 δορός τ' ἐπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῆ. 1525
 ἂ δ' ἐξάγιστα μὴδὲ κινεῖται λόγῳ,
 αὐτὸς μαθήσει, κείσ' ὅταν μόλης μόνος·
 ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ
 οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὄμως.
 ἀλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε, χῶταν εἰς τέλος 1530
 τοῦ ζῆν ἀφικνῆ, τῷ προφερετάτῳ γόνῳ
 σήμαιν', ὃ δ' αἰεὶ τῶπιόντι δεικνύτα.
 χούτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
 σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαὶ πόλεις,
 κὰν εὖ τις οἰκῆ, ῥαδίως καθύβρισαν. 1535
 θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὅψὲ δ' εἰσορῶσ', ὅταν

τὰ θεῖ' ἀφείς τις εἰς τὸ μάλνεσθαι τραπῆ·
 ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
 τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδὸτ' ἐκιδιδάσκομεν.
 χῶρον δ', ἐπέλγει γάρ με τούκ θεοῦ παρόν, 1540
 στείλωμεν ἤδη μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα.
 ὦ παῖδες, ὦδ' ἔπεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἠγεμῶν
 σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφῶ πατρί.
 χωρεῖτε καὶ μὴ ψάυετ', ἀλλ' ἑᾶτέ με
 αὐτόν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῆδε κρυφθῆναι χθονί.
 τῆδ' ὦδε, τῆδε βᾶτε· τῆδε γάρ μ' ἄγει
 Ἐρμῆς ὁ πομπὸς ἢ τε νεοτέρα θεός.
 ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
 νῦν δ' ἔσχατόν σου τοῦμόν ἄπτεται δέμας. 1550
 ἤδη γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύψων παρ' Αἰδην. ἀλλά, φίλτατε ξένων,
 αὐτός τε χώρα θ' ἠδε πρόσπολοι τε σοὶ
 εὐδαίμονες γένοισθε, κάπ' εὐπραξία
 μέμνησθῆ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί. 1555
 ΧΟ. εἰ θέμις ἐστὶ μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
 καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
 ἐννυχίων ἄναξ
 Αἰδωνεῦ Αἰδωνεῦ, λίσσωμαι 1560
 ἐπιπόνῳ μῆτ' ἐπὶ βαρναχεῖ
 ξένον ἐξανύσαι
 μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
 πολλῶν γὰρ ἀνταλλαγὰν 1565
 πημάτων ἰκνουμένων
 πάλιν σφε δαίμων δίκαιος αὖξει.

1556—1567 = 1568—1578.

- ὦ χθόνιαί θεαί σῶμά τ' ἀμαιμάκον· 1568
 θηρός, ὃν ἐν πύλαισι
 ταῖσι πολυξένοις 1570
 εὐνᾶσθαι κνυξείσθαι τ' ἐξ ἄντρων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Αἶδα
 λόγος αἰὲν ἔχει·
 ὃν, ὦ Γᾶς καὶ καὶ Ταρτάρου,
 κατεύχομαι ἐν καθαροῦ βῆναι 1575
 ὀρωμένῳ νερτέρας
 τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἄνδρες πολῖται, ξυντομωτάτως μὲν ἂν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 1580
 ἃ δ' ἦν τὰπραχθέντ', οὐθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεὶ
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τάργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
- ΧΟ. ὄλωλε γὰρ δύστηνος; ΑΓ. ὡς λελοιπότα
 κεῖνον τὸν αἰὲν βίοτον ἐξεπίστασο.
- ΧΟ. πῶς; ἄρα θεία κάπόνῳ τάλας τύχη; 1585
 ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶν ἤδη κάποθανμάσαι πρέπον.
 ὡς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σύ που παρῶν
 ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.
 ἐπεὶ δ' ἀφίκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν 1590
 χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
 ἔσθη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,
 κούλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως
 Περίθου τε κεῖται πίστ' αἰὲν ξυνθήματα·
 ἀφ' οὗ μέσος σταῖς τοῦ τε Θορικίου πέτρου 1595
 κούλης τ' ἀχέρουδου κάπὸ λαῖνου τάφου,

καθέζετ'· εἴτ' ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς.
κᾶπειτ' ἀύσας παῖδας ἠνώγει φυτόων
ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοάς ποθεν·
τὰ δ' εὐχλόου Δῆμητρος εἰς προσόψιον 1600
πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολάς πατρὶ
ταχεῖ ᾠόφρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν ἢ νομίζεται.
ἐπεὶ δὲ πάνθ' ὄσ' εἶπ' ἔδρων πρὸς ἠδονὴν
κούκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὧν ἐφίετο, 1605
κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένου
ρίγησαν, ὡς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
πατρὸς πεσοῦσαι ἄκλαιον οὐδ' ἀνίσταν
στέρων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
ὃ δ' ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν, 1610
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν· ὦ τέκνα,
οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμά, κούκέτι
τὴν δυσπύνητον ἔξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ
μόνον 1615
τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὄτου πλέον
ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ', οὗ τητῶμεναι
τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάξετον.
τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
λύγδην ἐκλαίον πάντες. ὡς δὲ πρὸς τέλος
γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
ἦν μὲν σιωπὴ· φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
θῶυξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
στήσαι φόβῳ δεισαντας ἐξαίφνης τρίχας 1625
[καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῆ θεός].

ὦ οὔτος οὔτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται.
 ὃ δ' ὡς ἐπήσθητ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
 αὐδᾶ μολεῖν οἱ γῆς ἄνακτα Θησέα. 1630
 κάπει προσῆλθεν, εἶπεν· ὦ φίλον κάρα,
 δός μοι χειρὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις,
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον
 μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκῶν, τελεῖν δ' ὅσ' ἂν
 μέλλης φρονῶν εὖ ξυμφέρωντ' αὐταῖς ἀεὶ. 1635
 ὃ δ', ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ ὄκνου μέτα
 κατήνεσεν τάδ' ὄρκιος δράσειν ξένω.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθὺς Οἰδίπους
 ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει·
 ὦ παῖδε, τλάσας χρῆ τὸ γενναῖον φρενὶ 1640
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἄ μὴ θέμις
 λεύσσειν δικαιοῦν μηδὲ φωνούντων κλύειν.
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὡς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
 τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
 ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὡς δ' ἀπήλθομεν,
 χρόνῳ βραχεῖ στραφέντες ἐξαπείδομεν
 τὸν ἄνδρα τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 ἄνακτα δ' αὐτὸν ὀμμάτων ἐπίσκιον 1650
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός, ὡς δεινοῦ τινος
 φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
 ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
 ὀρῶμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα
 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταῦτᾳ λόγῳ. 1655
 μόρῳ δ' ὁποῖω κείνος ὤλετ', οὐδ' ἂν εἰς
 θνητῶν φράσειε, πλὴν τὸ Θησεῶς κάρα.

οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
 κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
 θύελλα κινήθεισα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ, 1660
 ἀλλ' ἦ τις ἐκ θεῶν πομπὸς ἦ τὸ νερτέρων
 εὐνον διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάρθρον.

ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
 ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἰ τις βροτῶν
 θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
 οὐκ ἂν παρείμεν οἴσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

ΧΟ. ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φίλων;

ΑΓ. αἶδ' οὐχ ἐκάς· γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
 φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρρωμένας.

ΑΝ. αἰαί, ἔστιν ἔστι νῶν δῆ 1670

οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μή, πατρός ἐμφυτον
 ἄλαστον αἶμα δυσμόροιον στενάζειν,
 ὥτινε τὸν πολὺν

ἄλλοτε μὲν πόνον ἐμπεδον εἶχομεν,
 ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν 1675
 ἰδόντε καὶ παθόντε.

ΧΟ. τί δ' ἔστιν; ΑΝ. ἔστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.

ΧΟ. βέβηκεν; ΑΝ. ὡς μάλιστ' ἂν ἐν πόθῳ λάβοις.

τί γάρ; ὄτῳ μήτ' Ἄρης
 μήτε πόντος ἀντέκυρσεν, 1680

ἄσκοποι δὲ πλάκες ἐμαρψαν
 ἐν ἀφανεῖ τινι μόρῳ φερόμενον.

τάλαινα· νῶν δ' ὀλεθρία

νύξ ἐπ' ὕμμασιν βέβακε.

πῶς γὰρ ἦ τιν' ἀπλαν 1685

γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι, βίου δύσοι-
 στον ἔξομεν τροφάν;

- ΙΣ. οὐ κάτοιδα. κατά με φόνιος 1688
 Ἄιδας ἔλοι πατρὶ
 τάλαιναν, ὡς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός. 1690
- ΧΟ. ᾧ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
 τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
 μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατάμεμπτ'
 ἀπέσβη. 1695
- ΑΝ. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. 1697
 καὶ γὰρ ὃ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον, φίλον,
 ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χερσίν κατεῖχον.
 ᾧ πάτερ, ᾧ φίλος, 1700
 ᾧ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος·
 οὐδὲ γὰρ ὢν ἀφίλητος ἐμοί ποτε
 καὶ τᾶδε μὴ κυρήσης.
- ΧΟ. ἐπραξεν; ΑΝ. ἐπραξεν οἶον ἤθελεν.
- ΧΟ. τὸ ποῖον; ΑΝ. ἄς ἐχρηξε γᾶς ἐπὶ ξένας 1705
 ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
 νέρθην εὐσκίαστον αἰέν,
 οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαντον.
 ἀνὰ γὰρ ὄμμα σε τόδ', ᾧ πάτερ, ἐμὸν
 στένει δακρῦον, οὐδ' ἔχω 1710
 πῶς με χροῖ τὸ σὸν τάλαιναν
 ἀφανίσαι τόσον ἄχος.
 1 - 10 - 0 10 - 0 1 ἐρημος ἔθανες ᾧδέ μοι.
- ΙΣ. ᾧ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος 1715
 10 - 0 10 -
- ΧΟ. ἐπαμμένει σέ τ', ᾧ φίλα, τὰς πατρὸς ᾧδ' ἐρήμας;
 ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν 1720
 τὸ τέλος, ᾧ φίλαι, βίου,
 λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεῖς.
 1688—1696 = 1715—1723.

- AN. *πάλιν, φίλα, συθῶμεν. ΙΣ. ὡς τί ῥέξομεν;* 1724
- AN. *ἕμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;*
- AN. *τὰν χθόνιον ἐστίαν ἰδεῖν*
- ΙΣ. *τίνος; AN. πατρός, τάλαιν' ἐγώ.*
- ΙΣ. *θέμις δὲ πῶς τόδ' ἐστί; μῶν
οὐχ ὄρας; AN. τί τόδ' ἐπέπληξας;* 1730
- ΙΣ. *καὶ τόδ', ὡς AN. τί τόδε μάλ' αὐτίς;*
- ΙΣ. *ἄταφος ἐπιτνε δίχα τε παντός.*
- AN. *ἄγε με, καὶ τότε' ἐπενάριξον.*
- ΙΣ. *αἰαῖ, δυστάλαινα, πῆ δῆτ'
αὐτίς ᾧδ' ἔρημος ἄπορος* 1735
αἰῶνα τλάμον' ἔξω;
- ΧΟ. *φίλοι, τρέσητε μηδέν. AN. ἀλλὰ ποῖ φύγω;*
- ΧΟ. *καὶ πάρος ἀπέφυγε AN. τί;*
- ΧΟ. *τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς.* 1740
- AN. *φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ' ὅπερ νοεῖς;*
- AN. *ὅπως μολοῦμεθ' ἐς δόμους
οὐκ ἔχω. ΧΟ. μηδέ γε μάτενε.*
- AN. *μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος ἐπεῖχε.*
- AN. *τοτὲ μὲν ἄπορα, τοτὲ δ' ὑπερθεν.* 1745
- ΧΟ. *μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτην τι.*
- [AN. *ναὶ ναί. ΧΟ. ξύμφημι καὶντός.]*
- AN. *αἰαῖ, ποῖ μόλωμεν, ᾧ Ζεῦ;
ἐλπίδων γὰρ ἐς τίν' ἔτι με
δαίμων τανῦν γ' ἐλεύνει;* 1750
- ΘΗ. *παύετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἢ χθονία ξύν' ἀπόκειται,
πενθεῖν οὐ χροῖ· νέμεσις γάρ.*
- AN. *ᾧ τέκνον Ἀλγέως, προσπίτνομέν σοι.*
- ΘΗ. *τίνος, ᾧ παῖδες, χρείας ἀνύσαι;* 1755

- ΑΝ. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
πατρὸς ἡμετέρου. ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιτόν.
- ΑΝ. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν;
ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπείπεν ἔμοι κείνος 1760
μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱεράν, ἣν κείνος ἔχει.
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πρᾶσσοντα καλῶς
χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυπον. 1765
ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χῶ πάντ' αἰῶν Διὸς Ὅρκος.
- ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνω,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ. Θήβας δ' ἡμᾶς
τὰς ὠγυγίους πέμψον, εἴν πως 1770
διακαλύσωμεν ἴοντα φόνου
τοῖσιν ὀμαίμοις.
- ΘΗ. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὀπόσ' ἂν
μέλλω πρᾶσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
καὶ τῷ κατὰ γῆς, ὃς νέον ἔρρει,
πρὸς χάριν· οὐ δεῖ μ' ἀποκάμνειν. 1775
- ΧΟ. ἀλλ' ἀποπαύετε μηδ' ἐπὶ πλείω
θρηνον ἐγείρετε·
πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

v

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΞ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΤΡΤΑΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΤ.

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόσταξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνεῖκην ἐφωράθη, καὶ εἰς μνημεῖον κατὰγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος ἀνήρηται· ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα ξίφει ἑαυτὸν διεχειρίσατο. ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη ἑαυτὴν ἀνεῖλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ· πλὴν ἐκεῖ φωραθεῖσα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίκει τὸν Μαίονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων· προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη· ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τάφος Πολυνεῖκου, Ἀντιγόνης ἀναίρεσις, θάνατος Αἴμονος καὶ μὶρος Εὐρυδίκης τῆς Αἴμονος μητρός. φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἠξιώσθαι τῆς ἐν Σάμῳ στρατηγίας εὐδοκμήσαντα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Ἀντιγόνης. λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακοστὸν δεύτερον.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Τὸ μὲν δράμα τῶν καλλίστων Σοφοκλέους. στασιάζεται δὲ τὰ περὶ τὴν ἡρωίδα ἱστορούμενα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Ἰσμήνην. ὁ μὲν γὰρ Ἴων ἐν τοῖς διθυράμβοις καταπρησθῆναι φησὶν ἀμφοτέρας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἥρας ὑπὸ Λαοδάμαντος τοῦ Ἐτεοκλέους· Μίμνερμος δὲ φησὶ τὴν μὲν Ἰσμήνην προσομιλοῦσαν Θεοκλυμένῳ ὑπὸ Τυδέως κατὰ Ἀθηναῖς ἐγκέλευσιν τελετῆσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐστὶ τὰ ξένως περὶ τῶν ἡρωίδων ἱστορούμενα. ἡ μὲντοι κοινὴ δόξα σπουδαίας αὐτὰς ὑπέληφεν καὶ φιλαδέλφους δαιμονίως, ἣ καὶ οἱ τῆς τραγωδίας ποιηταὶ ἐπόμενοι τὰ περὶ αὐτὰς διατέθεινται. τὸ δὲ δράμα τὴν ὀνομασίαν ἔσχεν ἀπὸ τῆς παρεχούσης τὴν ὑπόθεσιν Ἀντιγόνης.

ὑπόκειται δὲ ἄταφον τὸ σῶμα Πολυνείκους, καὶ Ἀντιγόνη θάπτειν αὐτὸ πειρωμένη παρὰ τοῦ Κρέοντος καλύεται· φωραθεῖσα δὲ αὐτὴ θάπτουσα ἀπόλλυται, Αἴμων τε ὁ Κρέοντος ἐρῶν αὐτῆς καὶ ἀφορήτως ἔχων ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συμφορᾷ αὐτὸν διαχειρίζεται· ἐφ' ᾧ καὶ ἡ μήτηρ Εὐρυδίκη τελευτᾷ τὸν βίον ἀγχόνῃ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἀποθανόντα Πολυνείκη ἐν τῷ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μονομαχίῳ Κρέων ἄταφον ἐκβαλὼν κηρύττει μηδένα αὐτὸν θάπτειν, θάνατον τὴν ζημίαν ἀπειλήσας. τοῦτον Ἀντιγόνη ἢ ἀδελφὴ θάπτειν πειρᾶται. καὶ δὴ λαθοῦσα τοὺς φύλακας ἐπιβάλλει χῶμα· οἷς ἐπαπειλεῖ θάνατον ὁ Κρέων, εἰ μὴ τὸν τοῦτο δράσαντα ἐξεύροιν. οὗτοι τὴν κόνιν τὴν ἐπιβεβλημένην καθαίρουσιν οὐδὲν ἦτιον ἐφροῦρον. ἐπελθοῦσα δὲ ἡ Ἀντιγόνη καὶ γυμνὸν ἐδροῦσα τὸν νεκρὸν ἀνοιμῶξασα ἑαυτὴν εἰσαγγέλλει. ταύτην ὑπὸ τῶν φυλάκων παραδεδομένην Κρέων καταδικάζει καὶ ζῶσαν εἰς τύμβον καθεῖρξεν. ἐπὶ τούτοις Αἴμων, ὁ Κρέοντος υἱός, ὃς ἐμνᾶτο αὐτήν, ἀγανακτήσας ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένη ἀγχόνῃ, Τειρεσίου ταῦτα προθεσπίσαντος· ἐφ' ᾧ λυπηθεῖσα Εὐρυδίκη, ἡ τοῦ Κρέοντος γαμετή, ἑαυτὴν ἀποσφάζει. καὶ τέλος θρηνεῖ Κρέων τὸν τοῦ παιδὸς καὶ τῆς γαμετῆς θάνατον.

ANTIGONH.

ὦ κοινὸν ἀντάδελφον Ἴσμήνης κάρα,
 ἄρ' οἴσθ' ὅ τι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίου κακῶν
 ἐλλείπον οὐχὶ νῦν ἔτι ζῶσαιν τελεῖ;
 οὐδὲν γὰρ οὔτ' ἀλγεινὸν οὔτ' ἀτήσιμον
 οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἀτιμὸν ἔσθ', ὅποιον οὐ 5
 τῶν σῶν τε κάμῶν οὐκ ὕπαπ' ἐγὼ κακῶν.
 καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
 κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
 ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λανθάνει
 πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά; 10

ΙΣΜΗΝΗ.

ἔμοι μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
 οὔθ' ἠδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἴκετ' ἐξ οὔτου
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
 μιᾷ θανόντων ἡμέρα διπλῆ χειρὶ·
 ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατὸς 15
 ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
 οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένη.

AN. ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς ἀυλείων πυλῶν
 τοῦδ' εἵνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος. 20

AN. οὐ γὰρ τάφου νῦν τῶ κασιγνήτῳ Κρέων
 τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;

- Ἐτεοκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, [σὺν δίκῃ
 χρησθεὶς δικαίᾳ] καὶ νόμῳ κατὰ χθονὸς
 ἔκρουσε τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς· 25
 τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνεΐκους νέκυν
 ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαι τινα,
 ἔαν δ' ἄκλαντον, ἄταφον, οἴωνοῖς γλυκὺν
 θησανρὸν εἰσορμῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30
 τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
 κάμοι, λέγω γὰρ κάμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῇ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
 οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾷ, 35
 φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
 οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δεῖξεις τάχα
 εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.
- ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λύουσ' ἂν ἢ ἴφραπτουσα προσθειμένη πλέον; 40
- ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
- ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;
- ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῆδε κουφιεῖς χερσί.
- ΙΣ. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει;
- ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν κοῦ τὸν σόν, ἦν σὺ μὴ θέλης 45
 [ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἀλώσομαι].
- ΙΣ. ὦ σχετλία, Κρέοντος ἀντειρηκότος;
- ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἰργεῖν μέτα.
- ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
 ὡς νῶν ἀπεχθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο, 50
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων διπλᾶς
 ὕψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῶ χερσί·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,

πλεκταίσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·
 τρίτον δ' ἀδελφῶ δύο μίαν καθ' ἡμέραν 55
 αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρῳ μόρον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νῶ λειλεμμένα σκόπει
 ὄσῳ κάκιστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμου βία
 ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν. 60
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν γυναιχ' ὅτι
 ἔφρυμεν, ὥς πρὸς ἄνδρας οὐ μάχουμένα·
 ἔπειτα δ' οὖνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρείσσόνων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κάτι τῶνδ' ἀλγίονα.

ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65
 ξύγγνοιαν ἴσχειν, ὥς βιάζομαι τάδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι· τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

AN. οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δροφῆς μέτα. 70
 ἀλλ' ἴσθ' ὁποῖά σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
 φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
 ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος
 ὄν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75
 ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἐντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣ. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, τὸ δὲ
 βία πολιτῶν δροᾶν ἔφρυ ἀμήχανος.

AN. σὺ μὲν τὰδ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
 χώσουσ' ἀδελφῶ φιλιτάτῳ πορευέσομαι.

ΙΣ. οἴμοι ταλαίνης, ὥς ὑπερδέδοικά σου.

AN. μή μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.

ΙΣ. ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενί

- τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῦθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγώ. 85
- AN. οἰμοί, καταῦδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶσ', ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.
- IΣ. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
- AN. ἀλλ' οἷδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χροί.
- IΣ. εἰ καὶ δυνήσῃ γ'· ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶς. 90
- AN. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
- IΣ. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρόπει τὰμῆχανα.
- AN. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.
ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· κείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.
- IΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ' ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἑπταπύλω φανέν 100
Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθησ' ποτ', ὧ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον,
Δικαίων ὑπὲρ θεέθρων μολοῦσα, 105
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν ἐκ φῶτα βάντα παν-
σαγία

φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῶ·
δὺν ἐφ' ἡμετέρῃ γῆ Πολυνείκης 110
ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
υ υ υ υ υ - ὀξέα κλάζων
αἰετὸς εἰς γῆν ὡς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὄπλων 115
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύθεσσι.

στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων φονώσαισιν ἀμφιχανῶν
κύκλω

λόγχαις ἐπτάπυλον στόμα
ἔβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων αἱμάτων γένυσιν 120
πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πενκάενθ' Ἥφαιστον ἔλσιν· τοίος ἀμφὶ νῶτ'
ἐτάθη

πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλου δυσχείρωμα δράκοντος.
Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους 127
ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδὼν
πολλῷ φεύματι προσνισσομένους
χρυσοῦ καναχῆς ὑπεροπλίαις, 130
παλτῷ ριπιτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη

νίκην ὀρμῶντ' ἀλαλάξαι.
ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γὰρ πέσε τανταλωθεὶς
πυρφόρος, ὃς τότε μαινομένα ξὺν ὀρμῇ 135
βακχεύων ἐπέπνει

ριπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας
Ἄρης

δεξιόσειρος, 140
ἐπτά λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπτά πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζητὶ τροπαίῳ πάγχαλα κέλη,
πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὃ πατὴρ ἐνὸς
μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν 145
δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

134—140 = 148—154.

ἀλλὰ γὰρ ἅ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα
 τᾶ πολυαρμάτων ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων 150
 τῶν νῦν θέσθε λημοσύναν,
 θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
 παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἔλε-
 λίχθων

Βάκχιος ἄρχοι.

ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας, 155
 Κρέων ὁ Μενοικέως,
 νεοχμοῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐλίσσων,
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων 160
 προύθετο λέσχην,
 κοινῷ κηρύγματι πέμψας;

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῶ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν·
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ κομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
 ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖον 165
 σέβοντας εἰδῶς εὐθρόνων ἀεὶ κράτη,
 τοῦτ' αὖθις, ἠνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
 κάπει διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
 παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
 καθ' ἡμέραν ὄλοντο παῖσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
 ἀμύχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν

ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἔμοι γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει, 180
 κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
 καὶ μείζον ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρώων ἀεὶ,
 οὔτ' ἂν σιωπήσαιμι τὴν ἄτην ὀρώων 185
 στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρᾶ δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαντῶ, τοῦτο γινώσκων ὅτι
 ἦδ' ἐστὶν ἡ σφάζουσα καὶ ταύτης ἐπι
 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν,
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παιδῶν τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
 Ἐτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
 ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας ὀφρεῖ, 195
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἀφαγνίσαι
 ἂ τοῖς ἀρίστοις ἐρχεται κάτω νεκροῖς·
 τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνεΐκη λέγω,
 ὃς γῆν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
 πρῆσαι κατ' ἄκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
 τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
 μήτε κτερίζειν μήτε κοκῦσαί τινα,
 ἔἴν δ' ἄθραπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας 205
 καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθῆν τ' ἰδεῖν.
 τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ

τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων·
 ἀλλ' ὅστις εὖνους τῆδε τῆ πόλει, θανῶν
 καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμῆσεται. 210

ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, καὶ Μενοικέως Κρέον,
 τὸν τῆδε δύσνον καὶ τὸν εὖμενῆ πόλει·
 νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ που πάρεστί σοι
 καὶ τῶν θανόντων χάπδοσι ζῶμεν πέρι.

ΚΡ. πῶς ἂν σκοποὶ νῦν εἶτε τῶν εἰρημένων; 215

ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόδες.

ΚΡ. ἀλλ' εἴσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

ΚΡ. τὸ μὴ πικρῶν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὅς θανεῖν ἐρᾷ. 220

ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος· ἀλλ' ὅπ' ἐλπίδων

• ἀνδρῶς τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχος ὕπο
 δύσπνους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα.
 πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις, 225

ὁδοῖς κνκλῶν ἐμαντὸν εἰς ἀναστροφὴν·

ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλὰ μοι μυθουμένη·

τάλας, τί χωρεῖς οἷ μολῶν δῶσεις δίκην;

τλήμων, μένεις αὖ; καὶ τὰθ' εἴσεται Κρέον

ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;

τοιαῦθ' ἐλίσσων ἦνυτον σχολῆ βραδύς, 231

χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίννεται μακρά.

τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν

σοί, καὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὄμως·

τῆς ἐλπίδος γὰρ ἐρχομαι δεδραγμένος, 235

τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.

ΥΡ. τί δ' ἔστιν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

- ΦΤ. φράσαι θέλω σοι πρῶτα τάμαντοῦ· τὸ γὰρ
 πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασ' οὔτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
 οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240
- ΚΡ. τί φροιμιάζει κάποφάργγυσαι κύκλω
 τὸ πρᾶγμα; δηλοῖς δ' ὡς τι σημανῶν νέον.
- ΦΤ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν.
- ΚΡ. οὔκουν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
- ΦΤ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
 θάψας βέβηκε κἀπὶ χρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλύννας κάφαριστεύσας ἃ χρῆ.
- ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε;
- ΦΤ. οὐκ οἶδ'· ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γευῆδος ἦν
 πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στυφλος δὲ γῆ 250
 καὶ χέρσος, ἀρρῶξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
 ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἤμιν ἡμεροσκοπὸς
 δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
 ὃ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὐ, 255
 λεπτή δ', ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις·
 σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσαντος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθου κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο 260
 πληγῆ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ καλύσων παρῆν.
 εἷς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,
 κοῦδεις ἐναργής, ἀλλ' ἔφρευγε πᾶς τὸ μῆ.
 ἤμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἰρεῖν χεροῖν
 καὶ πῦρ διερπειν καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν, 265
 τὸ μῆτε δρᾶσαι μῆτε τρῶ ξυνειδέναι
 τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μηδ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,

λέγει τις εἷς, ὃ πάντας ἐς πέδον κάρρα
 νεῦσαι φόβῳ προύτρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν 270
 οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως δρωάντες καλῶς
 πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
 σοὶ τοῦργον εἶη τοῦτο κοῦχλ κρυπτέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκα, κάμῃ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάγαθὸν λαβεῖν. 275

ΧΟ. ἄναξ, ἐμοί τοι, μή τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ', ἢ ξύννοια βουλευεῖ πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καὶ με μεστῶσαι λέγων, 280
 μὴ 'φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
 ἐκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας 285
 ναοὺς πυρώσων ἤλθε κἀναθήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
 ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεοῦς;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί, 290
 κρυφῆ κάρρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος 295
 κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἴστασθαι βροτῶν·

πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν 300
 καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
 ὅσοι δὲ μισθαγνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
 χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
 ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
 εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω, 305
 εἰ μὴ τὸν ἀντόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
 εὐρόντες ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμούς ἐμούς,
 οὐχ ὑμῖν Ἄιδης μῶνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
 ἴν' εἰδότες τὸ κέρδος ἐνθεν οἰστέον 310
 τὸ λοιπὸν ἀρπάξῃτε, καὶ μάθῃθ' ὅτι
 οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
 [ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
 ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.]

- ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω; 315
 ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις;
 ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὥσιν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;
 ΚΡ. τί δὲ ῥυθμίξεις τὴν ἐμὴν λύπην ὄπρου;
 ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ.
 ΚΡ. οἴμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320
 ΦΥ. οὐκ οὖν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
 ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.
 ΦΥ. φεῦ·
 ἢ δεινὸν ᾧ δοκῇ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.
 ΚΡ. κόμψευέ νυν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
 φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 325
 τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεταιται·
 ΦΥ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ'· ἐὰν δέ τοι
 ληφθῇ τε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με·

καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330
σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.

ΧΟ. πολλὰ τὰ δεινὰ κούδδεν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·
τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερῖα νύτῳ 335

χωρεῖ, περιβρυχίοισιν

περῶν ὑπ' οἰδμασιν,

θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν

ἄφθιτον ἀκαμάταν, ἀποτρύεται

ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἰππαίῳ γένει

πολεύων. 340

κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει 343

καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη πόντου τ' εἰναλίαν

φύσιν

345

σπείραισι δικτυοκλώστοις,

περιφραδῆς ἀνήρ·

κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγκύλου

θηρὸς ὄρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350

ἵππον ἔθελεξ' ὑκαὶ ἀμφίλοπον ζυγὸν οὐρειὸν τ'

ἀκμηῆτα ταῦρον.

καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστρ-

νόμους

354

ἀγορὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσάυλων

πάγων ὑπαίθρεια καὶ

δύσομβρα φεύγειν βέλη·

παντοπόρος ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360

τὸ μέλλον· Αἶδα μόνου

φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·

νόσων θ' ἀμηχάνων φηγάς ξυμπέφρασται.

σοφὸν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365

332—342 = 343—353.

354—364 = 365—375.

ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,
νόμους παραιρῶν χθονὸς
θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν·
ὑπίπολις ἄπολις ὄτω τὸ μὴ καλὸν 370
ξύνεστι τόλμας χάριν.

μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὃς τάδ' ἔρδει. 375
ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινόῳ
τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.

ὦ δύστηνος
καὶ δυστήνου πατὴρ Οἰδιπόδα, 380
τί ποτ'· οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις
καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες;

ΦΤ. ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ ἔξιργασμένη·
τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385

ΧΟ. ὄδ' ἐκ δόμων ἄφορρος εἰς δέον περᾶ.

ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποία ξύμμετρος προύβην τύχη;

ΦΤ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον.
ψεύδει γὰρ ἢ ἴπινοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
σχολῇ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ 390
ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε,
[ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπιδας χαρὰ
ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδὲν ἠδουῆ,

ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,]
κόρην ἄγων τήνδ', ἢ καθηρέθη τάφον 395
κοσμοῦσα. κληρὸς ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβῶν
καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ'· ἐγὼ δ' ἐλεύθερος

- δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
 ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών;
 ΦΥ. αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
 ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς;
 ΦΥ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὄν σὺ τὸν νεκρὸν
 ἀπειπας. ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 405
 ΚΡ. καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ἠρέθῃ;
 ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἦκομεν,
 πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
 πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἢ κατεῖχε τὸν
 νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
 καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι,
 ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφενγότες,
 ἔγερτι κινῶν ἄνδρ' ἀνήρ ἐπιρρόθοις
 κακοῦσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.
 χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι 415
 μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε' ἐξαίφνης χθονὸς
 τυφῶς αἰείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,
 πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίλων φόβην
 ὕλης πεδιάδος, ἐν δ' ἔμεστῶθη μέγας 420
 αἰθήρ· μύσαντες δ' εἶχομεν θείαν νόσον.
 καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἢ παῖς ὁρᾶται, κἀνακακῶει πικρᾶς
 ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
 εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψη λέχος· 425
 οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὄρᾳ νέκυν,
 γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
 ἠρᾶτο τοῖσι τοῦργον ἐξειργασμένοις.
 καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρει κόνιν,
 ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκίας ἔρδην πρόχου 430

χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
 κῆμεις ἰδόντες λέμεσθα, σὺν δέ νιν
 θηρώμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
 καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἠλέγχομεν
 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
 ἅμ' ἠδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἅμα.

τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγῆναι
 ἠδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
 ἀλγεινόν· ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἤσσω λαβεῖν
 ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440

KP. σὲ δῆ, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα,
 φῆς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακῆναι τάδε;

AN. καὶ φημι δρᾶσαι κοῦκ ἄπαρνοῦμαι τὸ μῆ.

KP. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἢ θέλεις
 ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον· 445

σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
 ἠδησθα κηρύχθέντα μὴ πράσσειν τάδε;

AN. ἠδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

KP. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους;

AN. οὐ γάρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε, 450

οὐδ' ἢ ξύννομος τῶν κάτω θεῶν Δίκη
 τοιούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισεν νόμους·
 οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον φόρμην τὰ σὰ
 κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῆ θεῶν
 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455

οὐ γάρ τι νῦν γε κάχθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 ζῆ ταῦτα, κοῦδεις οἶδεν ἐξ ὄτου φάνη.
 τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
 φρόνημα δείσασ', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δῶσειν· θανουμένη γὰρ ἐξῆδη, τί δ' οὐ; 460
 κεῖ μὴ σὺ προουκῆρυξας· εἰ δὲ τοῦ χρόνου

πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὡς ἐγὼ κακοῖς
 ζῆ, πῶς ὄδ' οὐχὶ κατθανῶν κέρδος φέρει;
 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465
 παρ' οὐδέν ἄλλος· ἀλλ' ἄν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
 μητρὸς θανόντ' ἄθαρπτον ἠνσχόμην νέκυν,
 κείνοις ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκᾷ νῦν μῶρα δρωῶσα τυγχάνειν,
 σχεδόν τι μῶρῳ μοῖραν ὀφλισκάνω. 470

- ΧΟ. δημοῖ τὸ γέννημ' ὦμον ἐξ ὦμοῦ πατρὸς
 τῆς παιδός· εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
 ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκληρ' ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
 σίδηρον ὅπτων ἐκ πυρὸς περὶσμελῆ 475
 θραυσθέντα καὶ φραγέοντα πλεῖστ' ἂν εἰσάδοις·
 σμικρῶ χαλινῶ δ' εἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότε ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὑβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακτίαν γελαῖν.
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὕτη δ' ἀνήρ,
 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη. 485
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἶθ' ὀμαιμονεστέρα
 τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
 αὕτη τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
 μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευῶσαι τάφου. 490
 καὶ νιν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσῶσαν αὐτήν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.

φιλει δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεύς
 τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκοτῶ τεχνωμένων·
 μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσι τις 495
 ἄλους ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.

AN. θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλών;

KP. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἄπαντ' ἔχω.

AN. τί δῆτα μέλλεις; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
 ἄρεστὸν οὐδὲν μηδ' ἄρεσθείη ποτέ· 500

οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφρανδάνοντ' ἔφν.
 καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
 κατέσχον ἢ τὸν ἀντάδελφον ἐν τάφῳ
 τιθείσα; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
 λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλώσσαν ἐγκλήοι φόβος. 505
 [ἀλλ' ἢ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
 κᾶξέστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.]

KP. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὀρθῶς.

AN. ὀρθῶσι χοῦτοι, σοὶ δ' ὑπίλλουσιν στόμα.

KP. σὺ δ' οὐκ ἐπαίδει, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς; 510

AN. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς δημοσπλάγγνους σέβειν.

KP. οὐκ οὐν βμαιοσ χῶ καταντίον θανῶν;

AN. βμαιοσ ἐκ μιᾶσ τε καὶ ταῦτοῦ πατρός.

KP. πῶσ δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶσ χάριν;

AN. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυσ. 515

KP. εἰ τοὶ σφε τιμᾶσ ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

AN. οὐ γὰρ τι θεῦλοσ, ἀλλ' ἀδελφὸσ ὤλετο.

KP. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὃ δ' ἐντιστάσ ὑπερ.

AN. ὁμῶσ ὅ γ' Ἄιδησ τοὺσ νόμοουσ τούτοουσ ποθεῖ.

KP. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστόσ τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσοσ. 520

AN. τίσ οἶδεν εἰ κάτω ἔστιν εὐαγῆ τάδε;

KP. οὗτοι ποθ' οὐχθρόσ, οὐδ' ὅταν θάνη, φίλοσ.

AN. οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφν.

- ΚΡ. κάτω νυν ἔλθοῦσ', εἰ φιλητέον, φίλει
κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
- ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
νεφέλη δ' ὄφρῶν ὑπερ αἱματόεν
φέθος αἰσχύνει,
τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. 530
- ΚΡ. σὺ δ', ἣ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δὴ ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,
φέρ' εἰπὲ δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
φήσεις μετασχεῖν ἢ ἕξομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι; 535
- ΙΣ. δέδρακα τοῦργον, εἴπερ ἦδ' ὁμορροθῶ
καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
- ΑΝ. ἄλλ' οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
- ΙΣ. ἄλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι 540
ξύμπλον ἐμαντήν τοῦ πάθους ποιουμένη.
- ΑΝ. ὦν τοῦργον Ἄιδης χοὶ κάτω ξυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
- ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι. 545
- ΑΝ. μή μοι θάνης σὺ κοινὰ μηδ' ἄ μὴ ἄτιγες
ποιοῦ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
- ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος;
- ΑΝ. Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
- ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνιᾶς μ', οὐδὲν ὄφελουμένη; 550
- ΑΝ. ἀλγοῦσα μὲν δὴ, καὶ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.
- ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἐτ' ὄφελοίμ' ἐγώ;
- ΑΝ. σῶσον σεαυτήν· οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
- ἸΣ. οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου;

- ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
 ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν.
 ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ 'ξामαρτία.
 ΑΝ. θάρσει· σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
 τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανούσιν ὠφελεῖν. 560
 ΚΡ. τὼ παῖδε φημί τῶδε τὴν μὲν ἀρτίως
 ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφν.
 ΙΣ. οὐ γὰρ ποτ', ὤναξ, οὐδ' ὄς ἂν βλάστη μένει
 νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
 ΚΡ. σοὶ γοῦν, ὄθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά.
 ΙΣ. τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; 566
 ΚΡ. ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'. οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
 ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
 ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ χιτέρων εἰσὶν γυαί.
 ΙΣ. οὐχ ὡς γ' ἐκείνω τῆδέ τ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
 ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσιν στυγῶ.
 ΑΝ. ὦ φίλταθ' Αἴμον, ὡς σ' ἀτιμάζει πατήρ.
 ΚΡ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὺν λέχος.
 ΧΟ. ἡ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
 ΚΡ. Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφν. 575
 ΧΟ. δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
 ΚΡ. καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
 κομίζετ' εἴσω, δμῶες· εὗ δὲ τάσδε χρῆ
 γυναῖκας ἴλαι μῆδ' ἀνειμένας ἔαν.
 φεύγουσι γὰρ τοὶ χολὶ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580
 ἦδη τὸν Ἄιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου.
 ΧΟ. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
 οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ· θεόθεν δόμος, ἅτας
 οὐδὲν ἐλλεῖπει γενεᾶς ἐπὶ πλήθους ἔρπον· 585

582—592 = 593—603.

ὅμοιον ὥστε ποντίαις
 οἶδμα δυσπνόοις ὅταν
 Θρήσσαισιν ἔρεβος ὑφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
 κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν 590
 θῖνα καὶ δυσάνεμον,
 στόμφ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.
 ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὄρωμαι 593
 πῆματ' ἄλλ' ἄλλοις ἐπὶ πῆμασι πίπτουτ', 596
 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
 θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
 ῥίξας ὃ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις, 600
 κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
 νερτέρων ἀμᾶ κοπις
 λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν ἐρινύς.
 τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατάσχοι, 605
 τὰν οὔθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὃ πάντ' ἀγρῶν οὔτ'
 ἀκάματοι σκεδῶσιν
 μῆνες, ἀγήρω δὲ χρόνῳ δυνάστας
 κατέχεις Ὀλύμπου
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
 νόμος ὅδ', οὐδὲν ἔρπει
 θνατῶν βιώτῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.
 ἃ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπὶς 615
 πολλοῖς μὲν ὕνασις ἀνδρῶν,
 πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων·
 εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρπει,

604—614 = 615—625.

πρὶν πυρὶ θερμοῦ πόδα τις προσάουση.
 σοφία γὰρ ἔκ του 620
 κλεινὸν ἔπος πέφανται,
 τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
 τῷδ' ἔμμεν ὄφρ φρένας
 θεὸς ἄγει πρὸς ἅταν·

πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἅτας. 625
 ὄδε μὴν Αἰμῶν, παίδων τῶν σῶν
 νέατον γέννημ' ἄρ' ἀχνύμενος
 τάλιδος ἦκει μόνον Ἀντιγόνης,
 ἀπάτης λεχέων ὑπεραλγῶν; 630

ΚΡ. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
 ᾧ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
 τῆς μελλονύμου πατρὶ λυσσαίνων πάρει;
 ἦ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ θρωῶντες φίλοι;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σὸς εἰμι, καὶ σὺ μοι γνώμας ἔχων 635
 χρηστὰς ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέπομαι.
 ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξιῶσεται γάμος
 μελῶν φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

ΚΡ. οὐτω γάρ, ᾧ παῖ, χρῆ διὰ στέρνων ἔχειν,
 γνώμης πατρῶας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι. 640
 τούτου γὰρ εἴνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονὰς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρὶ.

ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιλύει τέκνα, 645
 τί τόνδ' ἂν εἰποῖς ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
 φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μή νῦν ποτ', ᾧ παῖ, φρένας ὕφ' ἡδονῆς δαμῆις
 γυναικὸς εἴνεκ' ἐκβάλλης, εἰδῶς ὅτι

ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται, 650
 γυνὴ κακὴ ξύνεννος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἕλκος μείζον ἢ φίλος κακός;
 ἀλλὰ πτύσας ὥσει τε δυσμενῆ μέθες
 τὴν παῖδ' ἐν Ἄιδου τήνδε νυμφεύειν τινί.
 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ 655
 πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῆ γ' ἐμαντὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφθυμείτω Δία
 ξύναιμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει
 ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἕξω γένους. 660
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνήρ
 χρηστός, φανεῖται κὰν πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβᾶς ἢ νόμους βιάζεται
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. 665
 ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία.
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν,
 δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὕτη πόλεις ὄλλυσιν, ἢ δ' ἀναστάτους
 οἴκους τίθησιν, ἢ δε συμμάχου δορός
 τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθομένων 675
 σφάζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἤσσητέα.
 κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
 κούκ ἂν γυναικῶν ἤσσονες καλοίμεθ' ἂν. 680

- ΧΟ. ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλόμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
- ΑΙ. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
 οὔτ' ἂν δυναίμην μῆτ' ἐπισταίμην λέγειν·
 γένοιτο μέντ' ἄν χᾶτέρω καλῶς ἔχον.
 σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
 τὸ γὰρ σὸν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ 690
 λόγοις τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων·
 ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παιδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
 πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιωτάτη
 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει· 695
 ἦτις τὸν αὐτῆς ἀυτάδελφον ἐν φοναῖς
 πεπτῶτ' ἄθραπτον μῆθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
 εἶασ' ὀλέσθαι μῆθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος·
 οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
 τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις. 700
 ἐμοὶ δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
 τί γὰρ πατὴρ δάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
 ἄγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
 μὴ νυν ἐν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει, 705
 ὡς φῆς σύ, κούδεν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ
 ἢ γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὔτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί.
 ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν 710
 πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.

- ὄραξ παρὰ φείθοισι χειμάρροισι ὄσα
 δένδρων ὑπέλκει, κλώνας ὡς ἐκσῶζεται,
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 αὐτως δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα 715
 τείνας ὑπέλκει μηδέν, ὑπίοις κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται
 ἀλλ' εἶκε καὶ θυμῷ μετάστασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου
 πρόσσεστι, φημ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺν 720
 φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὖν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη φέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
- ΧΟ. ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
 μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλῆ.
- ΚΡ. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδαξόμεσθα δὴ 726
 φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικουῶδε τὴν φύσιν;
- ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
 οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τᾶργα σκοπεῖν.
- ΚΡ. ἔργον γὰρ ἔστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; 730
- ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοὺς.
- ΚΡ. οὐχ ἦδε γὰρ τοιαῦδ' ἐπέιληπται νόσφ;
- ΑΙ. οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.
- ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;
- ΑΙ. ὄραξ τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἔγαν νέος; 735
- ΚΡ. ἄλλω γὰρ ἢ 'μολι χρὴ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;
- ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἀνδρὸς ἔσθ' ἑνός.
- ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πόλις νομίζεται;
- ΑΙ. καλῶς γ' ἐρήμης ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
- ΚΡ. ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
- ΑΙ. εἶπερ γυνὴ σύ· σοῦ γὰρ οὖν προκίδομαι.
- ΚΡ. ὦ παγκάμιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί;

- ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἔξαμαρτάνονθ' ὄρω.
 ΚΡ. ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;
 ΑΙ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμὰς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
 ΚΡ. ὦ μισρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
 ΑΙ. οὐ τὰν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ.
 ΚΡ. ὁ γοῦν λόγος σοὶ πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.
 ΑΙ. καὶ σοῦ γε κάμοῦ, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων. 749
 ΚΡ. γυναικὸς ὦν δούλευμα μὴ κῶτιλλέ με. 756
 ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;
 ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεις. 750
 ΑΙ. ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανούσ' ὀλεῖ τινα.
 ΚΡ. ἦ κάπαπειλῶν ὦδ' ἐπεξέρχει θρασύς;
 ΑΙ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλή πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν;
 ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὦν φρενῶν αὐτὸς κενός. 754
 ΑΙ. εἰ μὴ πατήρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.
 ΚΡ. ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι, 758
 χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δειννάσεις ἐμέ.
 ἄγαγε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' ἀντίκα 760
 παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.
 ΑΙ. οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
 οὔθ' ἦδ' ὀλεῖται πλησία, σύ τ' οὐδαμὰ
 τοῦμόν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
 ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνη συνῶν. 765
 ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
 νοῦς δ' ἔστι τηλικούτος ἀλγίστας βαρύς.
 ΚΡ. δράτω, φρονεῖτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·
 τῷ δ' οὖν κόρα τῷδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
 ΧΟ. ἄμφω γὰρ αὐτῶ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 770
 ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
 ΧΟ. μόρω δὲ ποῖω καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν;
 ΚΡ. ἄγων ξρημος ἐνθ' ἂν ἦ βροτῶν στίβος

- κρύψω πετρῶδει ζῶσαν ἐν κατώρῳχι,
φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγρος μόνον προθεῖς, 776
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγη πόλις.
κάκει τὸν Ἄιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἴτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τὰν Ἄιδου σέβειν. 780
- ΧΟ. Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν,
Ἔρωσ, ὃς ἐν πλεύμοσι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
νεάνιδος ἐννυχεύεις,
φοιτᾶς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις ἀύλαις·
καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς 787
οὔθ' ἀμερίων σέ γ' ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔχων μέ-
μηγεν. 790
- σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λῶβα,
σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας·
νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἴμερος εὐλέκτρον 795
νύμφας, τῶν μεγάλων ἐκτὸς ὀμιλῶν
θεσμῶν· ἄμαχος γὰρ ἐμπαίξει θεὸς Ἀφροδίτα.
νῦν δ' ἤδη γὰρ καὐτὸς θεσμῶν 801
ἔξω φέρομαι τὰδ' ὄρων, ἴσχειν δ'
οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρῶν,
τὸν παγκοίτην ὄθ' ὄρω θάλαμον
τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν. 805
- ΑΝ. ὄρατ' ἔμ', ὦ γὰρ πατρίας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν

781—790 = 791—800.

806—816 = 823—833.

στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
 λεύσσουσαν ἀέλλου,
 κοῦποτ' αὐθις· ἀλλὰ μ' ὁ πάγκοινος Ἄιδας ζῶσαν
 ἄγει 810

τὰν Ἀχέροντος
 ἀκτάν, οὐδ' ὕμεναιῶν
 ἔγκληρον, οὐτ' ἐπινύμφειός κώ μέ τις ὕμνος 815
 ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

ΧΟ. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
 ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
 οὔτε φθινάσιν πληγείσα νόσοις
 οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820
 ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνη δὴ
 θνητῶν Ἄιδην καταβήσει.

ΑΝ. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὰν Φρυγίαν ξέναν
 Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ, 825
 τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς
 πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὕμβροι τα-
 κομέναν,

ὡς φάτις ἀνδρῶν,
 χιῶν τ' οὐδαμὰ λείπει, 830
 τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· ἄ με
 δαίμων ὁμοιοτάταν κατεννάξει.

ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννῆς,
 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
 καίτοι φθιμένῳ τοῖσι θεοῖσιν
 σύγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι.

ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῶων, 838
 οὐκ οἴχομέναν ὕβριζεις, 840

ἀλλ' ἐπίφαντον;
 ὦ πόλις, ὦ πόλεως
 πολυκτῆμονες ἄνδρες·
 ἰὼ Διοκαῖαι κρῆναι Θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἕλσος, ἔμπας 845
 ξυμμάρτυρας ὕμῃ ἐπικτῶμαι,
 οἷα φίλων ἄκλαντος, οἷοις νόμοις
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἐρχομαι τάφου ποταινίου·
 ἰὼ δύστανος, 850

ἔτ' οὐσ' ἐν βροτοῖς, οὐκέτ' οὐσα,
 μέτοικος οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

ΧΟ. προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύν· 855
 πατρῶον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.

ΑΝ. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
 πατρὸς τριπόλιστον οἴτου
 τοῦ τε πρόπαντος
 ἀμετέρου πότμου 860
 κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.

ἰὼ ματρῶαι λέκτρων ἄται
 κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
 ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός, 865
 οἷων ἐγὼ ποθ' ἅ ταλαίφρων ἔφην·
 πρὸς οὐς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἐρχομαι.
 ἰὼ δυσπότμων

κασίγνητε τιμῶν κυρήσας,
 θανῶν ἔτ' οὐσαν κατήναρές με. 870

ΧΟ. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
 κράτος δ' ὄτω κράτος μέλει
 παραβατὸν οὐδαμᾶ πέλει·

- σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὄργα. 875
- AN. ἄκλαυτος, ἄφιλος, ἀνυμέναιος ἐρχομαι
τὰν πυμάταν ὁδόν· οὐκέτι μοι τόδε
λαμπάδος ἱερὸν ὕμμα
θέμις ὄρᾶν ταλαίνα· 880
τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στενάξει.
- KP. ἄρ' ἴσθ', αἰοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν
ὡς οὐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν;
οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα; καὶ κατηρεφεῖ 885
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὡς εἰρηκ' ἐγώ,
ἄφετε μόνην ἐρημον, εἴτε χρῆ θανεῖν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα νυμφεύειν στέγη·
ἡμεῖς γὰρ ἀγνοῖ τοῦπλὶ τήνδε τὴν κόρην·
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890
- AN. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
οἴκησις ἀείφρουρος, οἷ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαντῆς, ὦν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' ὀλωλότων·
ὦν λουσθία ἴγῳ καὶ κάκιστα δὴ μακρῷ 895
κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἐλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἤξειν πατρί, προσφιλῆς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900
ἔλουσα κάκόσμησα κάπιτυμβίους
χοᾶς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνημαι.
καίτοι σ' ἐγὼ ἴμιμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
[οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν, εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν, 905
οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,

βία πολιτῶν τόνδ' ἄν ἠρόμην πόνον.
 τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω;
 πόσις μὲν ἄν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,
 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἤμπλακον. 910
 μητρὸς δ' ἐν Ἄιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοι
 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἄν βλάστοι ποτέ.]

τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
 νόμῳ Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ᾧ κασίγνητον κάρα. 915

καὶ νῦν ἄγει με διὰ χειρῶν οὕτω λαβῶν
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ᾧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δύσμορος
 ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς· 920

ποίαν παρεξεληθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρῆ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τίν' αὐδ' ἄν ξυμμαχῶν; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.

ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τάδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλά, 925
 παθόντες ἄν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
 εἰ δ' οἶδ' ἀμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δρωῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων διπαὶ
 τήνδε γ' ἔχουσιν. 930

ΚΡ. τοιγάρτοι καὶ τοῖσιν ἄγρουσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτῆτος ὑπερ.

ΑΝ. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 τοῦπος ἀφίκται.

ΚΡ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτη κατακυροῦσθαι. 935

ΑΝ. ᾧ γῆς Θήβης ἄστν πατρῶον

καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγομαι δὴ κοῦκέτι μέλλω.
 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι 940
 [τὴν βασιλίδα μούνην λοιπὴν],
 οἷα πρὸς οἶων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις ἀύλαις· 945
 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεξεύχθη·
 καίτοι καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
 καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους. 950
 ἀλλ' ἅ μοιριδία τις δύνασις δεινά·
 οὔτ' ἄν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
 ἀλίκτυποι

κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
 ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
 Ἰδωνῶν βασιλεύς, κερτομίοις ὀργαῖς
 ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
 οὔτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάξει
 ἀνθηρόν τε μένος. κεῖνος ἐπέγνω μανίαις 960
 ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις.
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναικᾶς εὐίον τε
 πῦρ,

φιλάλους τ' ἠρέθιζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ κυανέων σπιλάδων διδύμας ἄλδος
 ἀκταὶ Βοσπόρῳ ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
 Σαλμυδησός, ἴν' ἀγγίπτολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινεΐδαις
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος

944—954 = 955—965.

966—976 = 977—987.

ἀραχθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλαδὸν ἀλασφόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
 ἄτεροθ' ἐγγέων, ὕφ' αἱματηραῖς 975
 χείρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαῖσιν.
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν 977
 κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφεντον γονάν· 980
 ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἄντασ' Ἐρεχθιδᾶν,
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
 τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρώαις
 Βορεᾶς ἄμππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
 θεῶν παῖς· ἀλλὰ κάπ' ἐκείνα
 Μοῖραι μακροάωνες ἔσχον, ᾧ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἀνακτες, ἤκομεν κοινήν ὁδὸν
 δὴ ἐξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
 αὕτη κέλευθος ἐκ προσηγητοῦ πέλει. 990

ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ᾧ γεραῖε Τειρεσία, νέον;
 ΤΕ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.

ΚΡ. οὐκ οὐν πάρος γε σῆς ἀπεστάτου φρενός.
 ΤΕ. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν.

ΚΡ. ἔχω πεπονθῶς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
 ΤΕ. φρόνει βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.

ΚΡ. τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
 ΤΕ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων.
 εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
 ἔζων, ἔν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν, 1000
 ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγου ὀρνίθων, κακῶ
 κλάζοντας οἷστρω καὶ βεβαρβαρωμένῳ·
 καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
 ἔγνω· πετρῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.

εὐθύς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην 1005
 βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
 Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ
 μυδῶσα κηλὶς μηρίων ἐτήκετο
 κἄντυφε κἀνέπτυε, καὶ μετάρσιοι
 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρυεῖς 1010
 μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
 τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα,
 φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα·
 ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμῶν, ἄλλοις δ' ἐγώ.
 καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις. 1015
 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάροι τε παντελεῖς
 πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
 τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
 κἄτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
 θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, 1020
 οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς,
 ἀνδροφθόρου βεβρωῶτες αἵματος λίπος.
 ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον· ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦξαμαρτάνειν·
 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνήρ 1025
 ἄβουλος οὐδ' ἄνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 πεσὼν ἀκῆται μηδ' ἀκίνητος πέλη.
 αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει.
 ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι μηδ' ὀλωλότα
 κέντει· τίς ἀλκῆ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν; 1030
 εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
 ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
 ΚΡ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σχοποῦ
 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κούδὲ μαντικῆς
 ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι· τῶν δ' ὑπαὶ γένους 1035

ἐξημπολόημαι κάμπεφόρτισμαί πάλαι.
 κερδαίνειτ', ἐμπολάτε τάπο Σάρδεων
 ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἰνδικὸν
 χρυσόν· τάφω δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε,
 οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν 1040
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
 θάπτειν παρήσω κείνον· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 θεοὺς μαιίνειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
 πίπτουσι δ', ὧ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν 1045
 χοὶ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρ', ὅταν λόγους
 αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

TE.

φεῦ·

ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,

KP. τί χρῆμα; ποῖον τοῦτο πάγκοινων λέγεις;

TE. ὄσφ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; 1050

KP. ὄσφπερ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

TE. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

KP. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

TE. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.

KP. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055

TE. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

KP. ἄρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;

TE. οἶδ'. ἐξ ἑμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

KP. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.

TE. ὕρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060

KP. κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.

TE. οὔτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος.

KP. ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

TE. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
 τρόχους ἀμιλλητήρας ἥλιον τελεῖν, 1065

ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγγνων ἕνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοῦς ἔσει,
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω
 ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας,
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν 1070
 ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.

ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
 λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἑρινύες, 1075

ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
 καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργυρωμένος
 λέγω· φανεῖ γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβὴ
 ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.

ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις,
 ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγγισαν
 ἢ θῆρες ἢ τις πτηνὸν οἰωνός, φέρων
 ἀνόσιον ὀσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν. 1080

τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
 βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.

ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν οὔτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
 καὶ γυνῶ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχαιτέραν
 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ὧν νῦν φέρει.

ΧΟ. ἀνήρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας· 1091

ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὄτου λευκὴν ἐγὼ
 τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.

ΚΡ. ἔγνωκα καὐτὸς καὶ ταράσσομαι φρένας· 1095

τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ

- ἄτη κατάξει θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
- ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, καὶ Μενοικέως Κρέον.
- ΚΡ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.
- ΧΟ. ἔλθων κόρην μὲν ἐκ κατώρουχος στέγης 1100
ἄνες, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
- ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
- ΧΟ. ὅσον γ', ἄναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
- ΚΡ. οἴμοι· μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
- ΧΟ. δρᾶ νυν τάδ' ἐλθὼν μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
- ΚΡ. ᾧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὀπάουνες,
οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
δρμαῖσθ' ἐλόντες εἰς ἐπόψιον τόπον. 1110
- * * * * *
- ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρῶν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ἢ σφάζοντα τὸν βίον τελεῖν.
- ΧΟ. πολυῶνυμε, Καδμείας νόμφας ἄγαλμα 1115
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα
γένος, κλυτὰν ὅς ἀμφέπεις Ἴταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἐλευσινίας 1120
Δηοῦς ἐν κόλποις, Βακχεῦ, Βακχᾶν
ὁ ματρόπολιν Θήβαν
ναιετῶν παρ' ὕγρων
Ἴσμηνοῦ ρεῖθρων ἀγρίου τ'
ἐπὶ σπορᾶ δράκοντος· 1125
σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας στέροψ ὕπαπε
λιγνύς, ἐνθα Κωρύκται

νόμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε νᾶμα· 1130
 καί σε Νυσαίων ὄρέων
 κισσήρεις ὄχθαι χλωρά τ' ἄκτᾶ
 πολυστάφυλος πέμπει,
 ἀμβρότων ἐπέων
 εὐαζόντων Θηβαίας 1135
 ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·
 τὰν ἑκπαγλα τιμᾶς
 ὑπὲρ πασᾶν πόλεων
 ματρὶ σὺν κεραννία·
 καὶ νῦν, ὥς βιαίας 1140
 ἔχεται πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
 ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στουόεντα πορθμὸν. 1145
 ἰὼ πῦρ πνεόντων
 χοράγ' ἄστρον, νυχίων
 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Δῖον γένεθλον,
 προφάνηθ', ὤναξ, σαῖς ἅμα περιπόλοις 1150
 Θυίαισιν, αἷ σε μαινόμεναι πάννυχοι
 χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἰακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
 οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
 οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' ἀεὶ·
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν ἐφεστώτων βροτοῖς. 1160
 Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὥς ἐμοί, ποτέ,

1137—1145 = 1146—1154.

- σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα
 λαβῶν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν
 ἠΐθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·
 καὶ νῦν ἀφείται πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165
 ὅταν προδῶ σῶμ' ἀνδρός, οὐ τίθιμ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρόν.
 πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα
 καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων· ἐὰν δ' ἀπῆ
 τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιάς 1170
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
 ΧΟ. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἦκεις φέρων;
 ΑΓ. τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἵτιοι θανεῖν.
 ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
 ΑΓ. Αἴμων ὄλωλεν· ἀντόχειρ δ' αἰμάσσεται. 1175
 ΧΟ. πότερα πατρῷας ἢ πρὸς οἰκείας χερσός;
 ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μνησίσας φόνου.
 ΧΟ. ᾧ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὄρθον ἦνυσας.
 ΑΓ. ὡς ᾧδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλεύειν πάρα.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὄρω τάλαιναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ 1180
 δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμαίων
 ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη περᾶ.

ΕΤΡΤΑΙΚΗ.

- ᾧ πάντες ἄστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην
 πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
 ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος. 1185
 καὶ τυγχάνω τε κληῖθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
 χαλῶσα, καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
 βάλλει δι' ὧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
 δείσασα πρὸς δμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὐθις εἶπατε· 1190

- κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι.
 ΑΓ. ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ
 κούδεν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
 τί γάρ σε μαλθάσοιμ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον
 ψεῦσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' ἀέλ. 1195
 ἐγὼ δὲ σῶ ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
 πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεὲς
 κνυοσπάρρακτον σῶμα Πολυνείκουσ ἐτι·
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν
 Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν, 1200
 λούσαντες ἀγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσιν
 θαλλοῖς ὃ δὴ ἔλειπτο συγκατήθρομεν,
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
 χάσαντες αὐτίς πρὸς λιθόστρωτον κόρης
 νυμφεῖον Ἰδίου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφι παστάδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολῶν·
 τῷ δ' ἀθλίᾳ ἄσημα περιβαίνει βοῆς
 ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμῶξας δ' ἔπος 1210
 ἴησι δυσθρήνητον· ὦ τάλας ἐγὼ,
 ἄρ' εἰμι μάντις; ἄρα δυστυχεστάτην
 κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 παιδὸς με σαίνει φθόγγος. ἀλλὰ πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσον ὠκεῖς καὶ παραστάντες τάφρ 1215
 ἀθρήσαθ', ἀρμὸν χόματος λιθοσπαδῆ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνήμ' ἢ θεοῖσι κλέπτομαι.
 τὰδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότητος κελεύσμασιν
 ἠθροῦμεν· ἐν δὲ λαισθίῳ τυμβεύματι 1220
 τῆν μὲν κρεμαστὴν ἀχένος κατείδομεν,

- βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην,
 τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετῆ προσκείμενον,
 εὐνήης ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
 καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λέχος. 1225
 ὃ δ' ὡς ὄρα' σφε, στυγνὸν οὐμώξας ἔσω
 χωρεῖ παρὸς αὐτὸν ἀνακακύσας καλεῖ·
 ὦ τλήμων, οἶον ἔργον εἰργασαι· τίνα
 νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾶς διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1230
 τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς,
 πτύσας προσώπῳ κούδεν ἀντειπών, ξίφους
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας· ἐκ δ' ὀρμωμένου
 πατρὸς φρυγᾶσιν ἤμπλακ'· εἶθ' ὁ δύσμορος
 αὐτῷ χολωθείς, ὥσπερ εἶχ', ἐπενταθίς 1235
 ἤρρισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὕρρον
 ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει ῥοήν
 λευκῆ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
 κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικὰ 1240
 τέλη λαχὼν δείλαιος εἰν Ἄιδου δόμοις,
 δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
 ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἢ γυνὴ πάλιν
 φρούδη, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245
- ΑΓ. καὐτὸς τεθάμβηκ'· ἐλπῖσιν δὲ βόσκομαι
 ἄχῃ τέκνου κλύουσας ἐς πόλιν γόους
 οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγῃς ἔσω
 δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκτεῖον στένειν.
 [γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἀμαρτά-
 νειν.] 1250
- ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἢ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ

- δοκεῖ προσεῖναι χῆ μάτην πολλὴ βοή.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
 κρυφῆ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
 δόμους παραστείχοντες· εὐ γὰρ οὖν λέγεις. 1255
 καὶ τῆς ἄγαν γὰρ ἐστὶ που σιγῆς βάρος.
- ΧΟ. καὶ μὴν ὄδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήμει
 μνημ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
 εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίας
 ἄτης, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτῶν. 1260
- ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ',
 ὧ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλλίους.
 ὦμοι ἐμῶν ἄνολβα βουλευμάτων. 1265
 ἰὼ παῖ, νέος νέφ' ξὺν μόρφ,
 αἰαῖ αἰαῖ,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.
- ΧΟ. οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν. 1270
- ΚΡ. οἴμοι,
 ἔχω μαθῶν δειλαιοσ· ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ
 θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
 ἐπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
 οἴμοι, λακπάτητον ἀντρέπων χαράν. 1275
 φεῦ φεῦ, ὧ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

- ὧ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος, 1278
 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
 ἔοικας ἦμειν καὶ τάχ' ὕψεσθαι κακά. 1280

1261—1277 = 1284—1300.

- ΚΡ. τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι;
- ΕΞ. γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.
- ΚΡ. ἰὼ ἰὼ δυσκάδαρτος Ἴδου λιμὴν, 1284
τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις; 1285
ὦ κακάγγελτά μοι
προπέμψας ἄχη, τίνα θροεῖς λόγον;
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω.
τί φῆς, παῖ; τίν' αὖ λέγεις μοι νέον,
αἰαῖ αἰαῖ, 1290
σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ
γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον;
- ΧΟ. ὄρᾶν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.
- ΚΡ. οἴμοι,
κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας. 1295
τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;
ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἐναντα προσβλέπω νεκρόν.
φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον. 1300
- ΕΞ. ἦ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία πέριξ
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος,
αὐθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοι κακὰς
πράξεις ἐφρυνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ. 1305
- ΚΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἐπαισέν τις ἀμφιθήκτῳ ξίφει;
δειλαιος ἐγώ, αἰαῖ, 1310
δειλαία δὲ συγκέκραμαι δύα.
- ΕΞ. ὥς αἰτίαν γε τῶνδε κάκείνων ἔχων

πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.

- ΚΡ. ποίω δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ;
 ΕΞ. παῖσασ' ὑφ' ἠπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως 1315
 παιδὸς τόδ' ἦσθιεν' ὀξυκώκντον πάθος.
 ΚΡ. ὦμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
 ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
 ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
 ἐγὼ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι, 1320
 ἄγετέ μ' ὅ τι τάχιστ', ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1325
 ΧΟ. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς·
 βράχιστα γὰρ κράτιστα τάν ποσὶν κακά.
 ΚΡ. ἴτω ἴτω,
 φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
 ἐμοὶ τερμῖαν ἄγων ἀμέραν
 ὑπατος· ἴτω ἴτω,
 ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω. 1333
 ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρῆ
 πράσσειν· μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρῆ μέ-
 λειν. 1335
 ΚΡ. ἀλλ' ὦν ἐρῶ, τοιαῦτα συγκατηυξάμην.
 ΧΟ. μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπρωμένης
 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῆ.
 ΚΡ. ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
 ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκῶν κάκτανον 1340
 σέ τ' αὖ τάνδ', ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
 ὅπα πρὸς πότερα κλιθῶ· πάντα γὰρ
 λέχρια τάν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι 1345
 πότημος δυσκόμιστος εἰσήλατο.
 ΧΟ. πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας

1317—1325 = 1339—1346.

πρῶτον ὑπάρχει· χρὴ δ' ἐς τὰ θεῶν
μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
ἀποτίσαντες
γῆρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1350

VI.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ.

ΤΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΔΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΔΩΡΟΤ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ (Π. 7, 5.)

Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς τὸν Ἀχελῶον ἀπεικασθέντα ταύρω, περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων· καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γαμῆ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει, δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ ἦν Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δέ, ὡς Φερεκύδης φησί, δύναμιν εἶχε τοιαύτην ὥστε ποτὸν ἢ βρωτόν, ὅπερ εὔξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον. στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θεσπρωτοῦς, καὶ πόλιν ἑλὼν Ἐφύραν, ἣς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατὴρ Τληπολέμου γίνεται. γενομένων δὲ τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ, κονδύλω παίσας ἀπέκτεινεν Εὐνομον τὸν Ἀρχιτέλους παῖδα κατὰ χειρῶν διδόντα· συγγενῆς δὲ οὗτος Οἰνέως. καὶ ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς ἀκουσίῳ γενομένου τοῦ συμβεβηκότος συνεγνωμόνει· Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον φυγὴν ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχίνα ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηιάνειραν εἰς ποταμὸν Εὐήνον ἤλθεν, ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσοσ ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν ταύτην τὴν πορθμείαν εἰληφέναι διὰ τὸ δίκαιος εἶναι. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη, Δηιάνειραν δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς ἐπέτρεψε Νέσσω διακομίζειν. ὃ δὲ πορθμεύων αὐτὴν ἐπεχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὃ δὲ μέλλων τελευτᾶν, προσκαλεσάμενος Δηιά-

νειραν, εἶπε τηρεῖν λαβοῦσαν ἐν κόχλῳ, εἰ θέλοι πρὸς Ἑρακλέα φιλίαν ἔχειν, τὸν τε ἰὼν ἀφῆκε κατὰ τῆς κόχλου καὶ τὸ θυὲν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμίξας δέδωκεν· ἢ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῇ. διεξιὼν δὲ Ἑρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν καὶ τροφῆς ἀπορῶν, ὑπαντήσαντος αὐτῷ Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος, τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας καὶ σφάξας εὐωχεῖτο. ὥς δὲ ἦκεν εἰς Τραχῖνα πρὸς Κήνυκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρύοπας κατεπολέμησεν. αὐθις ἐκεῖθεν Ἀλγίμῳ βασιλεῖ συνεμάχησε Δωριέων· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων πρὸς αὐτὸν ἐπολέμουν, Κορώνου στρατηγοῦντος. ὃ δὲ πολιορκούμενος ἐπεκαλέσατο Ἑρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἑρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν ἐλευθέραν ἐποίησεν· ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαγόραν μετὰ τῶν παίδων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει, Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς μονομαχίαν προνυκαλεῖτο αὐτὸν Κύκνος ὁ Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστάς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὥς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶασε μεθ' ὄπλων παριέναι, κωλυόμενος δὲ παρελθεῖν καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχῖνα στρατιὰν ἐπ' Οἰχάλιαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. συμμαχοῦντων δ' Ἀρκάδων αὐτῷ καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχῖνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων Εὐρυτον, αἶρεῖ τὴν πόλιν, καὶ θάψας τῶν σὺν αὐτῷ στρατευσαμένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἴππασον τὸν Κήνυκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα, τοὺς Δικυμνίου παῖδας, καὶ λαφυραγωγῆσας τὴν πόλιν, ἦγεν Ἰόλην αἰχμάλωτον. καὶ προσορμισθεὶς Κηναῶ τῆς Εὐβοίας ἀκρωτηρίῳ Διὸς Κηναίου ἱερὸν ἰδρύσατο. μέλλων δὲ ἱερουργεῖν κήρυκα ἐπεμψε λαμπρὰν ἐσθῆτα οἶσοντα. παρὰ τούτου δὲ τὰ περὶ τὴν Ἰόλην Δηιάνειρα πνυθομένη, καὶ δεῖσα δα μὴ πάλιν ἐκείνην ἀγαπήσῃ, νομίσασα τῇ ἀληθείᾳ φίλτρον εἶναι τὸ θυὲν αἷμα Νέσσου, τούτῳ τὸν χιτῶνα ἔχρισεν. ὥς δὲ θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος ὁ ἴος τῆς ὕδρας ἦσθλετο, τὸν μὲν Ἀλχαν κατέβαλεν, εἰς Τραχῖνα δὲ ἐπὶ νεὼς κομίζεται. Δηιάνειρα δὲ ἀχθεσθεῖσα ἑαυτὴν ἀνήτησεν. Ἑρακλῆς δὲ ἐντειλάμενος Ἰλλῶ, ὃς αὐτῷ ἐκ Δηιανείρας ἦν παῖς πρεσβύτερος, τὴν Ἰόλην ἀνδρωθέντα γῆμαι, παραγενόμε-

νος εἰς Οἶτην, ὃ ἐστὶν ὄρος Τραχῖνος, πυρὰν ποιήσας ἐκέλευσεν ἐπιβάς ὑφάπτειν. τοῦ δὲ μὴ θέλοντος Πόλας παριῶν ἐπὶ ζήτησιν ποιμνίων ὑφάψας ἔλαβε τὰ τόξα παρ' αὐτοῦ δωρεάν. καιομένης δὲ τῆς φλογὸς λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι· ἔνθα τυγῶν ἀθανασίας γήμας Ἦβην τὴν Ἥρας θυγατέρα ποιεῖ παῖδας Ἀλεξιάρην καὶ Ἀνίκητον.

ΑΘΛΟΙ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριαρὸν κατέπεφνε λέοντα.
 δεῦτερον ἐν Λέρῃ πολυαύχενον ὤλεσεν ὕδραν.
 τὸ τρίτον αὐτ' ἐπὶ τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε κάπρον.
 χρυσόκερων ἔλαφον μετὰ ταῦτ' ἤγρευσε, τέταρτον.
 πέμπτον δ', ὄρνιθας Στυμφηλίδας ἐξεδίωξεν.
 ἕκτον, Ἀμαζονίδος κόμισε ζωστῆρα φαιινόν.
 ἕβδομον, Ἀύγελου πολλὴν κόπρον ἐξεκάθηρεν.
 ὄγδοον, ἐκ Κρήτης δὲ πυρίπνοον ἤλασε ταῦρον.
 ἐκ Θρήκης, ἕνατον, Διομήδεος ἤγαγεν ἵππους.
 Γηρονόου, δέκατον, βόας ἤλασεν ἐξ Ἐρυθραίας.
 ἐνδέκατον δ', ἀνάγει κύναι Κέρβερον ἐξ Αἰδαο.
 δωδέκατον δ', ἠνεγκεν ἐς Ἑλλάδα χρύσεια μῆλα.
 Θεστίω θυγατρῶν τρισκαιδέκατος πέλεν ἄθλος.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
 ὡς οὐκ ἂν αἰῶν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνη τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἰ τῶ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν,
 ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ τε καὶ βαρύν, 5
 ἦτις πατὴρ μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι νυμφείων ἕκνον
 ἄλγιστον ἔσχον, εἰ τις Αἰτωλῆς γυνή.
 μνηστῆρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
 ὃς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατὴρ, 10
 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείῳ κύτει
 βούπρωρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κρουνοὶ διεφραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη 15
 δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,
 πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναί ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρω μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 ὃς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσῶν μάχης 20
 ἐκλύεται με· καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 οὐκ ἂν διεύχοιμ'. οὐ γὰρ οἶδ'· ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβῆς τῆς θεάς, ὃδ' ἂν λέγοι·
 ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ

μὴ μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ. 25
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν
 ξυστᾶσ' αἰεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνου προκηραίνουσα· νύξ γὰρ εἰσάγει
 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
 κάφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κείνός ποτε,
 γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβῶν,
 σπείρων μόνον προσεῖδε κάξαμῶν ἕπαξ.
 τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τω. 35
 νῦν δ' ἠνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελής ἔφν,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῆδ' ἀνάστατοι
 ξένω παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κείνος δ' ὅπου 40
 βέβηκεν οὐδεις οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ᾠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει. 45
 κάστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπῶν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατεῖδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύσματα 50
 τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
 γινώμαισι δούλαις, κάμῃ χρη φράσαι τὸ σόν·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ

ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά, 55
 μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς ἴλλον, εἰ πατρὸς
 νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
 ἔγγυς δ' ὅδ' ἀντὸς ἀρτίπους θρόσκει δόμους,
 ὥστ' εἰ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 πάρεστι χρῆσθαι τάνδρῳ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις. 60

ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, κάξ ἀγευνήτων ἄρα
 μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνή
 δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΤΑΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μῆτερ, εἰ διδακτά μοι.

ΔΗ. σὲ πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου 65

τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνῃν φέρειν.

ΤΛ. ἀλλ' οἶδα, μύθοις εἰ τι πιστεύειν χρεῶν.

ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῦσθαι χθονός;

ΤΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνου
 Λυθῆ γυναικί φασί νιν λάτρην πονεῖν. 70

ΔΗ. πᾶν τοίνυν, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύει τις ἄν.

ΤΛ. ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γ', ὥς ἐγὼ κλύω.

ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανῶν ἀγγέλλεται;

ΤΛ. Εὐβοῖδα χώραν φασί, Εὐρύτου πόλιν,
 ἐπιστρατεύειν αὐτὸν ἢ μέλλειν ἔτι. 75

ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὥς ἔλειπέ μοι
 μαντεία πιστὰ τῆσδε τῆς ἄρας πέρι;

ΤΛ. τὰ ποῖα, μῆτερ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΔΗ. ὥς ἢ τελευταῖον τοῦ βίου μέλλει τελεῖν
 ἢ τοῦτον ἄρας ἄθλον - υ υ υ - 80

τὸν λοιπὸν ἤδη βίοντον εὐαίων' ἔχειν.
 ἐν οὖν ῥοπή τοιαῦδε κειμένῳ, τέκνον,
 οὐκ εἰ ξυνέρξων, ἠνίκ' ἢ σεσώσμεθα
 [ἢ πίπτομεν σοῦ πατρὸς ἐξολωλότος]

- κείνου βίον σώσαντος, ἢ οἰχόμεσθ' ἄμα; 85
 ΤΑ. ἀλλ' εἶμι, μήτηρ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
 βάξιν κατήθη τῶνδε, κἄν πάλαι παρῆ·
 νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἶα πατρὸς
 ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
 νῦν δ' ὡς ξυνίημ', οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ 90
 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι.
 ΔΗ. χάρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρω τό γ' εὖ
 πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

δν αἰόλα νυξ̄ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε,
 φλογιζόμενον 94

Ἄλιον Ἄλιον αἰτῶ

τοῦτο καρῦξι, τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι
 μοι ναίει ποτ', ὦ λαμπρᾶ στεροπᾶ
 φλεμέθων, 99

ἢ ποντίας αὐλῶνος ἢ δισσαῖσιν ἀπείροις κλιθεῖς,
 εἰπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα. 102

ποθομένα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι τὰν ἀμφινεικῆ
 Δηιάνειραν αἰέ,

οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, 105

οὔποτ' εὐνάξειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον,
 ἀλλ' εὐμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσιν
 ὁδοῦ

ἐνθυμίσις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι, κα-
 κὰν δύστανον ἐπιζουσαν αἶσαν. 111

πολλὰ γὰρ ἔστ' ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρείῳ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδη, 115
 οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ στρέφει, τὸ δ' αὖξει βιότου

· 94—102 = 103—111.

112—121 = 122—131.

πολύπονον, ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλὰ τις
θεῶν

αἴεν ἀναμπλάκητον Ἴαιδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
ῶν ἐπιμεμφομένα σ' ἀδεία μὲν, ἀντία δ' οἴσω. 122
φαμί γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
χρηναί σ'· ἀνάληγτα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων
βασιλεὺς

ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ
χαρὰ

πᾶσι κυκλοῦσιν οἶον ἄρκτου στροφάδες κέ-
λευθοι. 131

μένει γὰρ οὐτ' αἰόλα 132

νῦξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες οὔτε πλοῦτος,
ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε
καὶ στέρεσθαι.

ἂ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
τάδ' αἴεν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ὧδε
τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 140

ΔΗ. πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει
πάθημα τούμουν· ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ,
μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα νῦν τ' ἄπειρος εἶ.
τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκειται
χώροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλλπος θεοῦ 145

οὐδ' ὄμβρος οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
ἀλλ' ἠδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
ἔς τοῦθ' ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνῆ
κληθῆ λάβη τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος.
[ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη. 150

τότ' ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.]
πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην·

ἔν δ', οἶον οὐπω πρόσθεν, ἀντίκ' ἐξερωῶ.
 ὁδὸν γὰρ ἤμος τὴν τελευταίαν ἀναξ 155
 ὠρμαῖτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς, τότ' ἐν δόμοις
 λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
 ξυνθήμαθ', ἀμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξίων, οὐπω φράσαι,
 ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶρπε κοῦ θανούμενος. 160
 νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ἔδν εἶπε μὲν λέχους ὅ τι
 χρεῖη μ' ἐλέσθαι κτήσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατρῶας γῆς διαιρετὸν νέμοι,
 χρόνου προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκα
 χώρας ἀπειὴ κἀννιαύσιον βεβῶς 165
 [τότ' ἦ θανεῖν χρεῖη σφε τῷδε τῷ χρόνῳ
 ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἤδη ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ].
 τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα
 [τῶν Ἡρακλείων ἐκτελεντᾶσθαι πόνων], 170
 ὡς τὴν παλαιὰν φηγὸν ἀνδῆσαι ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ᾧ τελεσθῆναι χρεῶν·
 ὥστ' ἐνδεῶς εὐδουσαν ἐκηδᾶν ἐμὲ 175
 φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, -εἰ με χρῆ μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.
 ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῆ
 στείχονθ' ὀρω τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

θέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων 180
 ὅκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκου
 καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κἀκ μάχης
 ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

- ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραῖε, τόυδε μοι λόγον;
- ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοῦς τὸν πολύζηλον πόσιν 185
ἤξειν φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.
- ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθῶν λέγεις;
- ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
ἀπῆξ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγείλας τάδε 190
πρὸς σοῦ τι κερθάναιμι καὶ κτώμην χάριν.
- ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἶπερ εὐτυχεῖ;
- ΑΓ. οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῆ, γύναι.
κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεύς ἄπας λεῶς
κρίνει παραστῆς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσσω· 195
τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκεῖνος οὐχ ἐκῶν, ἐκοῦσι δὲ
ξύνεστιν· ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῆ.
- ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἰτήης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις, 200
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν.
φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἶ τ' εἰσω στέγης
αἶ τ' ἐκτὸς ἀύλης, ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὸν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.
- ΧΘ. ἀνολολυξάτω δόμος ἐφ'esτίοις ἀλαλαγαῖς 205
ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφάρετραν
Ἀπόλλω προστάταν·
ὄμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' 210
ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὀμόσπορον Ἄρτεμιν Ὀρενγίαν,
ἐλαφαβόλον ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε νύμφας. 215
ἀείρομαι οὐδ' ἀπάσομαι

τὸν ἀυλόν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.

ἰδοὺ ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,

εὐοῖ εὐοῖ,

ὁ κισσὸς ἄρει βακχίαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν. 220

ἰὼ ἰὼ Παιάν.

ἰδ', ὦ φίλα γυναικῶν,

τάδ' ἀντίπρωρα δὴ σοι

βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ.

- ΔΗ. ὄρω, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὄμματος 225
φρουρὰν παρήλθε, τύνδε μὴ λεύσσειν στόλον·
χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέροις.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εὖ μὲν ἴγμεθ', εὖ δὲ προσφωνούμεθα,

γύναι, κατ' ἔργου κτήσιν· ἄνδρα γὰρ καλῶς 230

πράσσουντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

- ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἂ πρῶτα βούλομαι
δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἑρακλῆ προσδέξομαι.

- ΛΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε
καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσῳ βαρύν. 235

- ΔΗ. ποῦ γῆς; πατρῴας εἴτε βαρβάρου; λέγε.

- ΛΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίης, ἐνθ' ὀρίζεται
βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.

- ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός;

- ΛΙ. εὐκταί', ὄθ' ἦρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει 240
χώραν γυναικῶν ἂν ὄρας ἐν ὄμμασιν.

- ΔΗ. αὐταὶ δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;
οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμποραὶ κλέπτουσί με.

- ΛΙ. ταύτας ἐκεῖνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν
ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν. 245

- ΔΗ. ἦ κἀπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον

χρόνον βεβῶς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον;
 ΛΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
 κατείχεθ', ὡς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλευθέρως,
 ἀλλ' ἐμποληθεῖς· τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνου,
 γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῆ. 251
 κείνος δὲ πρᾶθεις Ὀμφάλη τῇ βαρβάρῳ
 ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὡς αὐτὸς λέγει,
 χοῦτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνειδος λαβῶν
 ὥσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διάμοσεν, 255
 ἢ μὴν τὸν οἱ κτιστήρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδί καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
 κοῦχ ἠλίωσε τοῦπος, ἀλλ' ὄθ' ἀγνὸς ἦν,
 στρατὸν λαβῶν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτεῖαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον 260
 μόνου βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγοις
 ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾶ φρενί,
 λέγων χεροῖν μὲν ὡς ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265
 τῶν ὦν τέκνων λείποιο πρὸς τόξου κρίσιν,
 φανείς δὲ δοῦλος ἀνδρὸς ἀντ' ἐλευθέρου
 φαίλιτο· δειπνοῖς δ' ἠνίκ' ἦν ὠνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
 ὡς ἴκετ' αὐθις Ἴφιτος Τιρυνθίαν 270
 πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
 τότε ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργῶδους πλακός.
 ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ
 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατήρ Ὀλύμπιος 275
 πρατὸν νιν ἐξέπεμψεν οὐδ' ἠνέσχετο,
 ὀδοῦνεκ' αὐτὸν μοῦνον ἀνθρώπων δόλῳ

ἔκτεινεν· εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο,
 Ζεὺς τᾶν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ·
 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280

κεῖνοι δ' ὑπερχλίοντες ἐκ γλώσσης κακῆς
 αὐτοὶ μὲν Ἴδου πάντες εἰς' οἰκήτορες,
 πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾶς
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐροῦσαι βίον
 χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285

ἐφείτ', ἐγὼ δὲ πιστὸς ὦν κείνῳ τελεῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκείνου, εὐτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 φέξῃ πατρῷῳ Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 φρόνει νιν ὡς ἤξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἠδιστον κλύειν. 290

ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένῃ λόγῳ.

ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἔν, ἀνδρὸς εὐτυχῆ
 κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
 πολλή 'στ' ἀνάγκη τῆδε τοῦτο συντρέχειν. 295

ὄμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοποῦμένοις
 ταρβεῖν τὸν εὖ πρᾶσσοντα, μὴ σφαλῆ ποτε.
 ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
 ταύτας ὀρώσῃ δυσπόττους ἐπὶ ξένης
 χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300

αἶ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἰσῶς
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἰσχουσιν βίον.
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μὴ ποτ' εἰσίδοιμί σε
 πρὸς τοῦμόν οὔτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 μηδ' εἰ τι δράσεις, τῆσδέ γε ζώσης ἔτι. 305

οὔτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὀρωμένην.
 ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;
 ἀνανδρος ἢ τεκοῦσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν

- πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναία δέ τις.
 Λίχα, τίνος ποτ' ἐστὶν ἢ ξένη βροτῶν; 310
 τίς ἢ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
 ἔξειπ'· ἐπεὶ νιν τῶνδε πλείστον ᾤκτισα
 βλέπουσ', ὄσπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη.
- ΔΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ, τί δ' ἂν με καὶ κρίνεις; ἴσως
 γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
- ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐθύταν σπορά τις ἦν;
- ΔΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουεν μακράν.
- ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς τοῦ τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
- ΔΙ. ἤμιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἦνυτον.
- ΔΗ. εἶπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαυτῆς, ἐπεὶ 320
 καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἶ.
- ΔΙ. οὐ τᾶρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἔξ ἴσου
 χρόνῳ διήσει γλῶσσαν, ἦτις οὐδαμᾶ
 προύφημεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα, 325
 ἀλλ' αἰὲν ᾠδίνουσα συμφορᾶς βάρος·
 δακρυρροεὶ δύστηνος, ἔξ ὅτου πάτραν
 διήνεμον λέλαικεν· ἢ δέ τοι τύχη
 κακῆ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
- ΔΗ. ἢ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
 οὕτως ὅπως ἤδιστα, μηδὲ πρὸς κακοῖς 330
 τοῖς οὔσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ διπλῆν λάβοι·
 ἄλλοι γὰρ ἢ παροῦσα. πρὸς δὲ δῶματα
 χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὡς σύ θ' οἶ θέλεις
 σπεύδης, ἐγώ τε τᾶνδον ἐξαρκῆ τιτῶ.
- ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαιὸν ἀμείνας', ὅπως 335
 μάθης ἄνευ τῶνδ', οὔστινάς τ' ἄγεις ἔσω,
 ὦν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας ἐκμάθης ἂ δει·
 τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
- ΔΗ. τί δ' ἐστί; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;

- ΑΓ. σταθείς ἄκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
- ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὐτίς πάλιν
καλῶμεν, ἢ ἴμοι ταῖσδέ τ' ἐξεῖπεν θέλεις;
- ΑΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἰργεται, τοῦτους δ' ἔα.
- ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαίνεται. 345
- ΑΓ. ἀνήρ ὄδ' οὐδὲν ὦν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὄρθον, ἀλλ' ἢ νῦν κακὸς
ἢ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρῆν.
- ΔΗ. τί φῆς; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἃ μὲν γὰρ ἐξιόρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
- ΑΓ. τούτου λέγοντος τάνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἔκατι κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι
τήν θ' ὑψίπευργον Οἰχαλίαν, Ἔρωσ δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
οὐτάπι Λυδοῖς οὐδ' ὑπ' Ὀμφάλη πόνων
λατρεύματ' οὐδ' ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος·
ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἠνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
ἐγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ᾗ
τὸν ἐργάτην τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἀνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὄρας, ἦκει δόμους 365
ὡς τοῦσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδ' εἰκός, εἶπερ ἐκτεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποιν', ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370

- καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέση Τραχινίων
ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ' ἐξελέγγειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἤδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὄμως.
- ΔΗ. οἴμοι τέλαινα, ποῦ ποτ' εἰμι πράγματος; 375
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον; ὦ δύστηνος· ἄρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο;
- ΑΓ. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν,
πατὴρ δὲ μὲν οὔσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380
Ἰόλη 'καλεῖτο, τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.
- ΧΘ. ὄλονται — μὴ τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
λαθραῖ' ὅς ἀσκεῖ μὴ πρόποντ' αὐτῷ κακά.
- ΔΗ. τί χρὴ ποεῖν, γυναῖκες; ὡς ἐγὼ λόγοις 385
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
- ΧΘ. πεύθου μολοῦσα τάνδρος, ὡς τάχ' ἂν σαφῆ
λέξειεν, εἰ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
- ΔΗ. ἀλλ' εἴμι· καὶ γὰρ οὐκ ἀπὸ γνώμης λέγεις.
- ΧΘ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποεῖν; 390
- ΔΗ. μίμν', ὡς ὄδ' ἀνήρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορευῆται.
- ΔΙ. τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ.
- ΔΗ. ὡς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολὼν 395
ἄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννεώσασθαι λόγους.
- ΔΙ. ἀλλ' εἰ τι χρῆζεις ἱστορεῖν, πάρειμ' ἐγώ.
- ΔΗ. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
- ΔΙ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.
- ΔΗ. τίς ἢ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἤκεις ἄγων; 400
- ΔΙ. Εὐβοίης· ὦν δ' ἐβλαστεν οὐκ ἔχω λέγειν.

- ΑΓ. οὔτος, βλέφ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
- ΔΙ. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
- ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὃ σ' ἱστορῶ.
- ΔΙ. πρὸς τὴν κρατουῦσαν Δηάνειραν, Οἰνέως 405
κόρην δάμαρτά θ' Ἑρακλέους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσων μάταια, δεσπότην τε τὴν ἐμήν.
- ΑΓ. τοῦτ' αὐτ' ἐχρηξον, τοῦτό σου μαθεῖν· λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σήν; ΔΙ. δίκαια γάρ.
- ΑΓ. τί δῆτα; ποῖαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, 410
ἦν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὢν;
- ΔΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποιήλας ἔχεις;
- ΑΓ. οὐδέν· σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
- ΔΙ. ἄπειμι· μῶρος δ' ἦ πάλαι κλύων σέθεν.
- ΑΓ. οὐ, πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ. 415
- ΔΙ. λέγ', εἰ τι χρήξεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
- ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἦν ἐπεμψας ἐς δόμους,
κάτοισθα δῆτ'; ΔΙ. οὐ φημι· πρὸς τί δ' ἱστο-
ρεῖς;
- ΑΓ. οὐκουν σὺ ταύτην, ἦν ὑπ' ἀγνοίας δρᾶς,
Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σποράν ἄγειν; 420
- ΔΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι; τίς πόθεν μολῶν
σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών;
- ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν· ἐν μέσῃ Τραχινίων
ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
- ΔΙ. κλύειν γ' ἔφασκον· ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται 425
δόκησιν εἰπεῖν κάξακριβῶσαι λόγον.
- ΑΓ. ποῖαν δόκησιν; οὐκ ἐπάμοτος λέγων
δάμαρτ' ἔφασκες Ἑρακλεῖ ταύτην ἄγειν;
- ΔΙ. ἐγὼ δάμαρτα; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430
- ΑΓ. ὃς σοῦ παρῶν ἤκουσεν, ὡς ταύτης πόθῃ

- πόλις δαμείη πάσα, κοῦχ ἢ Λυδία
 πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρωσ φανείς.
- ΛΙ. ἄνθρωπος, ὃ δέσποιν', ἀποστήτω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν τι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σάφρους. 435
- ΔΗ. μή, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταίου νάπος
 Διδὸς καταστράπτουτος, ἐκκλέψης λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἔρεις κακῆ
 οὐδ' ἦτις οὐ κάτοιιδε τάνθρώπων, ὅτι
 χαίρειν πεφύκασ' οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀέλ. 440
- Ἔρωτι μὲν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ·
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμου γε· πῶς δ' οὐ χάτέρας οἷας γ' ἔμοῦ;
 ὥστ' εἴ τι τῶμῳ τ' ἀνδρὶ τῆδε τῆ νόσῳ 445
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῆδε τῆ γυναικὶ τῆ μεταιτία
 τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἔμοι κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'· ἀλλ' εἴ μὲν ἐκ κείνου μαθῶν
 ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἴ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὧδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλης γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσει κακός.
 ἀλλ' εἰπέ πᾶν τάληθές· ὡς ἔλευθέρῳ
 ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσεστιν οὐ καλή.
 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γὰρ οἷς εἰρηκας, οἷ φράσουσ' ἔμοι.
 κεί μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν·
 τὸ δ' εἰδέναί τι δεινόν; οὐχὶ χάτέρας
 πλείστας ἀνῆρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγημε δῆ; 460
 κοῦπω τις αὐτῶν ἐκ γ' ἔμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ' οὐδ' ὕνειδος· ἦδε τ' οὐδ' ἄν εἰ

- κάρτ' έντακείη τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ᾤκτιρα δὴ μέλιστα προσβλέψασ', ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
 καὶ γῆν πατρῶαν οὐχ ἐκοῦσα δύσμορος
 ἔπερσε κάδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ἴτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἐμ' ἀψευδεῖν ἀεὶ.
- ΧΟ. πείθου λεγούση χρηστά, κού μέμψει χρόνῳ 470
 γυναικὶ τῆδε κάπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν.
- ΔΙ. ἀλλ' ᾧ φίλη δέσποιν', ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κούκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοι φράσω τάληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἴμερός ποθ' Ἑρακλῆ
 διῆλθε, καὶ τῆσδ' εἵνεχ' ἡ πολύφθορος
 καθηρέθη πατρῶος Οἰχαλία δόρει.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὗτ' εἶπε κρύπτειν οὗτ' ἀπηρνήθη ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτός, ᾧ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν
 μὴ στέρνου ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοῖς λόγοις,
 ἤμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις.
 ἐπεὶ γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον,
 κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινήν χάριν 485
 καὶ στέργε τὴν γυναῖκα καὶ βούλου λόγους,
 οὓς εἶπας ἐς τήνδ', ἐμπέδως εἰρηκέναι·
 ὡς τᾶλλ' ἐκεῖνος πάντ' ἀριστεύων χεροῖν
 τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἄπανθ' ἤσσω ἐφν.
- ΔΗ. ἀλλ' ὧδε καὶ φρονοῦμεν ὥστε ταῦτα δρᾶν, 490
 κοῦτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα,
 θεοῖσι δυσμαχοῦντες. ἀλλ' εἴσω στέγης
 χωρῶμεν, ὡς λόγων τ' ἐπιστολὰς φέρης,

- ἄ τ' ἀντὶ δῶρων δῶρα χρῆ προσαρμόσαι,
 καὶ ταῦτ' ἄγης· κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε 495
 χωρεῖν προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῶ στόλῳ.
- ΧΟ. μέγα τι σθένος ἅ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ.
 καὶ τὰ μὲν θεῶν
 παρέβαν, καὶ ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν οὐ λέγω, 500
 οὐδὲ τὸν ἐννυχον Ἄιδαν
 ἢ Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας·
 ἀλλ' ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν
 τίνες ἀμφίγυνοι κατέβαν πρὸ γάμων,
 τίνες πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ'
 ἀγώνων. 506
- ὃ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος, ὑψίκερω τετραόρου
 φάσμα ταύρου, 508
 Ἄχελῶος ἀπ' Οἰνιαδᾶν, ὃ δὲ Βακχίας ἀπὸ 510
 ἦλθε παλίντονα Θήβας
 τόξα καὶ λόγχας ῥόπαλόν τε τινάσσων,
 παῖς Διός· οἷ τὸτ' ἀολλεῖς
 ἴσαν ἐς μέσον ἰέμενοι λεχέων·
 μόνα δ' εὐλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις φαβδονόμει
 ξυνοῦσα. 515
- τὸτ' ἦν χερὸς, ἦν δὲ τόξων πάταγος, 517
 ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων·
 ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι 520
 κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα
 πλήγματα, καὶ στόνος ἀμφοῖν.
 ἅ δ' εὐῶπις ἀβρὰ
 τηλαυγεί παρ' ὄχθῳ
 ἦστο, τὸν ὄν προσμένουσ' ἀκοίταν. 525
 ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω·

τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας
 ἔν' εἶδ', ἔν' ἀμμένει·

κάπο ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,

ὥστε πρότις ἐρήμα.

530

ΔΗ. ἦμος, φίλοι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ
 ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,
 τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,
 τὰ μὲν φράσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,
 τὰ δ' οἶα πάσχω συγκατοικτιουμένη.

535

κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐξευγμένην,
 παρεισδέδεγμαι φόρτον ὥστε ναυτίλος,
 λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.

καὶ νῦν δὴ οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ
 χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἑρακλῆς,

540

ὁ πιστὸς ἡμῖν κάγαθὸς καλούμενος,
 οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.

ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι
 νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῆδε τῆ νόσῳ·

τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῆδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή

545

δύναίτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;

ὄρω γὰρ ἦβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσσω,

τὴν δὲ φθίνουσαν· ὧν ἀφαρπάξειν φιλεῖ

ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.

ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι μὴ πόσις μὲν Ἑρακλῆς

550

ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἄρ' ἦ.

ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν

γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν· ἦ δ' ἔχω, φίλοι,

λυτήριον λύπημα, τῆδ' ὑμῖν φράσω.

ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ

555

θηρός, λέβητι χαλκῆφ κεκρυμμένον,

ὃ παῖς ἔτ' οὔσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ

Νέσσου φθίνοντος ἐκ φουῶν ἀνειλόμην,
 ὃς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Εὐήνου βροτοῦς
 μισθοῦ ἴορενε χερσίν, οὔτε πομπίμοις 560
 κώπαις ἐρέσσω οὔτε λαίφρσιν νεῶς.
 ὃς κἀμέ, τὸν πατρῶον ἠνίκα στόλον
 ξὺν Ἑρακλεῖ τὸ πρῶτον εὐνις ἐσπόμην,
 φέρων ἐπ' ὤμοις, ἠνίκα ἢ μέσῳ πόρῳ,
 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἦρσ' ἐγώ, 565
 χῶ Ζηνὸς εὐθύς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
 ἦκεν κομήτην ἰόν· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρωνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε· παῖ γέροντος Οἰνέως,
 τοσόδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθῃ, 570
 πορθμῶν, ὀθούνεχ' ὑστάτην σ' ἐπεμψ' ἐγώ·
 ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἶμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἢ μελαγχόλους
 ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
 ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον 575
 τῆς Ἑρακλείας, ὥστε μῆτιν' εἰσιδὼν
 στέρξει γυναικα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννοήσασ', ὦ φίλοι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκεκλημένον καλῶς,
 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὄσα 580
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπεύρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μῆτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
 μῆτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμῶσας στυγῶ·
 φίλτροις δ' ἐὰν πωσ τήνδ' ὑπερβαλόμεθα
 τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἑρακλεῖ, 585
 μεμηγάνηται τοῦργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μὴ, πεπαύσομαι.
 ΧΟ. ἀλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,

- δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλεῦσθαι κακῶς.
 ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν 590
 ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.
 ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
 ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
 ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα, τόνδε γὰρ βλέπω
 θυραῖον ἤδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται. 595
 μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὡς σκότῳ
 καὶν αἰσχρὰ πράσσης, οὔποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
 ΔΙ. τί χρὴ ποεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
 ὡς ἐσμὲν ἤδη τῷ μακροῦ χρόνῳ βραδεῖς.
 ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, *Λίχα*, 600
 ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῶ ξέναις,
 ὅπως φέρῃς μοι τόνδε ταναῦφῃ πέπλον,
 δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρῳ τῆς ἐμῆς χειρός.
 διδοὺς δὲ τόνδε φράξ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ, 605
 μηδ' ὕψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
 μήθ' ἔρκος ἰερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
 πρὶν κείνος αὐτὸν φανερός ἐμφανῶς σταθεῖς
 δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
 οὕτω γὰρ ἠϋγμην, εἰ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
 ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,
 στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς
 θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
 καὶ τῶνδ' ἀπολοῖσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
 σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπὸν μαθήσεται. 615
 ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ 'πιθυμεῖν πομπὸς ὦν περισσὰ δρᾶν·
 ἐπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
 κάμου ξυνελθοῦσ' ἐξ ἀπλῆς διπλῆ φανῇ.

- ΔΙ. ἄλλ' εἶπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην 620
βέβαιον, οὐ τοι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει δεῖξαι φέρων,
λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
- ΔΗ. στείχοις ἂν ἤδη· καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΔΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
- ΔΗ. ἄλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὄρων
[προσδέγματ' αὐτήν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως].
- ΔΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἡδονῇ κέαρ.
- ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ 630
μὴ πρῶ λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἑμοῦ,
πρὶν εἰδέναι τάκεῖθεν εἰ ποθοῦμεθα.
- ΧΘ. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
Οἴτας παραναιετάοντες, οἳ τε μέσσαν 635
Μηλίδα παρ λίμναν
χρυσυλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
Πυλάτιδες κλέονται·
ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν 640
αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
ἀντίλυρον μούσας.
ὁ γὰρ Διὸς ἀλκαῖος κόρος
σοῦται πάσας ἀρετᾶς 645
λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
ὄν ἀπόπτολιν εἴχομεν
παντᾶ, δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
633—639 = 640—646.
647—654 = 655—662.

χρόνον, πελάγιον, ἰδριες οὐδέν· ἂ δέ οἱ φίλα
δάμαρ 650

τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν

πάγκλαντος αἶν ὄλλυτο·

νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεῖς ἐξέλυσ'

ἐπιπόνων ἀμερᾶν.

ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μῆ

655

σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῶ,

πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε, νασιδῶτιν ἐστίαν

ἀμείψας, ἐνθα κλήζεται θυτήρ·

ὄθεν μόλοι πανίμερος,

660

τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθεῖς

ἐπὶ προφάνσει θηρός.

ΔΗ. γυναικες, ὡς δέδοικα μῆ 'π' ἀριστερὰ
πεπραγμέν' ἦ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.

ΧΟ. τί δ' ἔστι, Δηάνειρα, τέκνον Οἰνέως; 665

ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
κακὸν μέγ' ἐκπράξασ' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.

ΧΟ. οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων;

ΔΗ. μάλιστά γ', ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν
ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν.

670

ΧΟ. δίδαξον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.

ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν οἶον, ἦν φράσω,
γυναικες, ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.

ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτήρα πέπλον ἀρτίως

ἐχριον ἀργῆτ', οἶδς εὐέρου πόκω,

675

τοῦτ' ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενὸς

τῶν ἐνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει,

καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος· ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν,

ἦ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.

ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν 680

πλευρὰν πικρᾶ γλωχίνι, προυδιδάξατο
 παρήκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσφρόμην
 χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν,
 [καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων]
 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτίνος τ' αἶε 685
 θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σφῶζειν ἐμέ,
 ἕως νιν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμί που.
 κᾶδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
 ἐχρῖσα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῆ
 μαλλῶ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, 690
 κᾶθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπῆς ἡλίου
 κοίλῳ ζυγάστρω δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
 εἶσω δ' ἀποστείχουσα δέρομαι φάτιν
 ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπων μαθεῖν.
 τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρήσασά πως 695
 [τῆς οἴος, ᾧ προύχριον, ἐς μέσσην φλόγα,]
 ἀκτιν' ἐς ἡλιῶτιν· ὡς δ' ἐθάλλετο,
 ρεῖ πᾶν ἄθηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
 μορφῆ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
 ἐκβρώματ' ἄν βλέψειας ἐν τομῆ ξύλου. 700
 τοιόνδε κεῖται προπετές· ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
 προύκειτ', ἀναξέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
 γλανκῆς ὀπώρας ὥστε πρίονος ποτοῦ
 χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.
 ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης· πέσω· 705
 ὀρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
 πόθεν γὰρ ἄν ποτ', ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
 ἐμοὶ παρέσχ' εὐνοίαν, ἧς ἔθνησχ' ὑπο;
 οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσει
 χρήζων ἔθειλέ μ'· ὦν ἐγὼ μεθύστερον, 710
 ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνημαι.

- μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι
 γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἔξαποφθερῶ·
 τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν
 Χείρωνα πημήναντα, χῶνπερ ἂν θίγη, 715
 φθείρει τὰ πάντα· κνωδάλον δὲ τοῦδ' ὄδε
 σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας
 πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξη γοῦν ἐμῆ.
 καίτοι δέδοκται, κείνος εἰ σφαλήσεται,
 ταύτη σὺν ὀρμῇ κάμει συνθανεῖν ἅμα· 720
 ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,
 ἥτις προτιμᾷ μὴ κακῇ πεφυκέναι.
- ΧΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν' ἀναγκαίως ἔχει,
 τὴν δ' ἐλπιδ' οὐ χροῖ τῆς τύχης κρίνειν πάρος.
- ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμασιν 725
 οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας
 ὀργῇ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρόπει.
- ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ
 κοινωνός, ἀλλ' ὃ μὴδὲν ἔστ' οἴκοι βαρῦ. 730
- ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἀρμόζοι σε τὸν πλειῶ λόγον,
 εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
 πάρεστι, μαστήρ πατρὸς ὃς πρὶν ὄχετο.
- ΤΔ. ὦ μῆτερ, ὡς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην,
 ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσωσμένην 735
 ἄλλου κεκλήσθαι μητέρ', ἢ λῶους φρένας
 τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαι ποθεν.
- ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;
- ΤΔ. τὸν ἄνδρα τὸν σὺν ἴσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω
 πατέρα, κατακτείνασα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ. 740
- ΔΗ. οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
- ΤΔ. ὄν οὐχ οἶόν τε μὴ οὐ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ

- φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποεῖν;
- ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθῶν
ἄξιλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῆς; 745
- ΤΛ. αὐτὸς βαρείαν ξυμφορὰν ἐν ὕμμασιν
πατρὸς δεδορκῶς κού κατὰ γλῶσσαν κλύων.
- ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάξεις τάνδρῳ καὶ παρίστασαι;
- ΤΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεῶν.
ὄθ' εἶρπε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν, 750
νίκης ἄγων τροπαῖα ἀκροθίνια,
ἀκτὴ τις ἀμφίκλυστος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρώῳ Διὶ
βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα·
οὐ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ. 755
μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οὐ κενὸς Δίχας,
τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πέπλον·
ὄν κείνος ἐνδύς, ὡς σὺ προυξεφίεσο,
ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων 760
λείας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
ἐκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα.
καὶ πρῶτα μὲν δειλαιοσ ἴλεω φρενί,
κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῆ, κατηύχετο·
ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἔδαλετο 765
φλόξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός,
ἰδρῶς ἀνήει χρωτί, καὶ προσπτύσσεται
πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος,
χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον· ἦλθε δ' ὀστέων
ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος· εἶτα φοινίας 770
ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἔδαινυτο.
ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
Δίχην, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,

ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
 ὃ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης 775
 δῶρην' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον.
 κάκεινος ὡς ἤκουσε καὶ διῶδυνος
 σπαραγμὸς αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
 μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἧ λυγίζεται,
 ῥίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν· 780
 κόγχης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ἑμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνηυφήμησεν οἰωγῆ λεῶς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 κούδεις ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν. 785
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπείπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰωγῆ βοῶν, 790
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος
 σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἶον κατακτῆσαιτο λυμαντήν βίου,
 τότε ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδέ μ' ἐν πολλῶ στρατῶ 795
 δακρυροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ·
 ὦ παῖ, πρόσσελθε, μὴ φύγῃς τοῦμὸν κακόν,
 μηδ' εἰ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν με θῆς
 ἐνταῦθ' ὅπου με μὴ τις ὄψεται βροτῶν· 800
 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μηδ' αὐτοῦ θάνω.
 τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
 θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις

- βρουχώμενον σπασμοῖσι· καί νιν αὐτίκα 805
 ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθ' ἢ τεθνηκότ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μήτερ, πατρὶ βουλεύσασ' ἐμῷ
 καὶ δρωῶσ' ἐλήφθης, ὧν σε ποίνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἐρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
 θέμις δ', ἐπεὶ μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες, 810
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτείνας', ὅποιον ἄλλον οὐκ ὕψει ποτέ.
- ΧΟ. τί σίγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοισθ' ὀθιούνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
- ΤΔ. ἔατ' ἀφέρπειν· οὔρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν 815
 αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούση καλός.
 ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
 μητρῶον, ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρωᾷ;
 ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
 τῶμῳ δίδωσι πατρὶ, τήνδ' αὐτῇ λάβοι. 820
- ΧΟ. ἰδ' οἶον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ
 τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
 τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
 ὃ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέροι
 δωδέκατος ἄροτος, ἀναπνοᾶν τελεῖν πόνων 825
 τῷ Διδῷ αὐτόπαιδι·
 καὶ τὰδ' ὀρθῶς ἐμπεδα κατουρίζει.
 πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσω
 ποτ' ἔτ' ἐπίπονον ἔχοι θανῶν λατρείαν; 830
 εἰ γὰρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλα
 χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα
 πλευρά, προστακέντος ἰοῦ,
 ὃν τέκετο θάνατος, ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων,
 πῶς ὄδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τανῦν ἴδοι, 835
- 821—830 = 831—840.

δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας
 προστετακὼς φλέγματι; μελαγχαιτα δ'
 ἄμμυγὰ νιν αἰκίξει
 θηρὸς ὀλόεντα κέντρ' ἐπιζέσαντα. 840
 ὦν ἔδ' ἅ τλάμων ἄοκνος
 μεγάλην προορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων
 αἰσδόντων γάμων τὰ μὲν οὔτι
 προσέβαλεν, τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου
 γνώμας μολόντ' οὐλλίαισι συναλλαγαῖς 845
 ἧ που ὀλοὰ στένει,
 ἧ που ἀδινῶν χλωρὰν
 τέγγει δακρύων ἄχραν.
 ἅ δ' ἐρχομένα μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγά-
 λαν ἄταν. 851

ἐρωγεν παγὰ δακρύων·
 κέχνται νόσος, ὦ πόποι, οἶον ἀναρσίων
 οὔπω Ζηνὸς κέλωρ' ἀγακλειτὸν
 ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι. 855
 ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός,
 ἅ τότε θοὰν νύμφαν
 ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς
 τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾶ·
 ἅ δ' ἀμφίπολος Κύπρις ἄναυδος φανερὰ τῶνδ'
 ἐφάνη πράκτωρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πότερον ἐγὼ μάταιος, ἧ κλύω τινὸς 863
 οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὀρμωμένον;
 τί φημι; 865

ΗΜ. ἦχει τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχή
 κωκυτὸν εἶσω, καὶ τι καινίζει στέγη.

ΗΜ. ξύνες δὲ
 τήνδ' ὡς ἀηδῆς καὶ συνωφρωμένη
 χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημανοῦσά τι. 870

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἤμην οὐ σμικρῶν κακῶν
 ἤρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟ. τί δ', ὦ γεραῖά, καινοποιηθὲν λέγεις;
 ΤΡ. βέβηκε Διάνειρα τὴν πανυστάτην
 ὀδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός. 875

ΧΟ. οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα; ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.
 ΧΟ. τέθνηκεν ἢ τάλαινα; ΤΡ. δεύτερον κλύεις.
 ΧΟ. τάλαιν' ὀλεθρία· τίμι τροπῶ θανεῖν σφε φῆς;
 ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξιν. ΧΟ. εἶπέ τῷ μόρω,
 γύναι, ξυντρέχει. 880

ΤΡ. αὐτὴν διηρίστωσε. ΧΟ. τίς θυμὸς ἢ τίνες
 νόσοι τάνδ' αἰχμᾶν
 βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο
 πρὸς θανάτῳ θάνατον 885
 ἀνύσασα μόνα; ΤΡ. στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου.

ΧΟ. ἐπεῖδες, ὦ μάταιε, τήνδε τὴν ὕβριν;
 ΤΡ. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.
 ΧΟ. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἶπέ. 890
 ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.
 ΧΟ. τί φωνεῖς; ΤΡ. σαφηνῆ.
 ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλην
 ἃ νέορτος ἄδε νύμφα
 δόμοισι τοῖσδ' ἐρινύν. 895

ΤΡ. ἄγαν γε· μᾶλλον δ', εἰ παροῦσα πλησία
 ἔλευσσεσ οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ᾤκτισας.
 ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη τις χεῖρ γυναικεία κτίσαι;
 ΤΡ. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

- ἐπεὶ γὰρ ἦλθε δωμάτων εἴσω μόνη 900
 καὶ παῖδ' ἐν ἀύλαις εἶδε κοῖλα δέμνια
 στορνύνθ', ὅπως ἄψορρον ἀντῶν πατρί,
 κρύψασ' ἑαυτὴν ἐνθα μὴ τις εἰσίδοι,
 βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
 γένονται ἔρημοι, ἔκλαιε δ' ὀργάνων ὄτου 905
 ψαύσειεν οἷς ἐχρήτο δειλαία πάρος·
 ἄλλη δὲ κἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,
 εἶ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,
 ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,
 αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη 910
 [καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας].
 ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὀρῶ
 τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορωμένην.
 κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη
 φρούρου· ὀρῶ δὲ τὴν γυναικα δεμνίοις 915
 τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.
 ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω
 καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις,
 καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα
 ἔλεξεν· ὦ λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά,
 τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὡς ἔμ' οὔποτε 920
 δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνάτριαν.
 τοσαῦτα φωνήσασα συντόνω χερσὶ
 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ἣ χρυσήλατος
 προύκειτο μαστῶν περουνίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν 925
 πλευρὰν ἄπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον.
 κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσονπερ ἔσθενον,
 τῷ παιδί φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.
 κἀν ᾧ τὸ κείσε δευρό τ' ἐξορμώμεθα,
 ὀρῶμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ 930

πλευρὰν ὑφ' ἦπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ῥῆμαξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργήν ὡς ἐφάπειεν τόδε,
 ὄψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὐνεκα
 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἐρξείεν τάδε. 935

κάνταυθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὐδέν, ἀμφὶ νιν γοῶμενος,
 οὔτ' ἀμφικίπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευροῦθεν
 πλευρὰν παρῆς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 ὡς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῆ, 940

κλαίων ὀθούνεκ' ἐκ θυοῦν ἔσοιθ' ἄμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίον.
 τοιαῦτα τάνθαδ' ἐστίν· ὥστ' εἴ τις δύο
 ἢ καὶ τι πλείους ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἢ γ' αὔριον, 945
 πρὶν εὖ παρῆ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν.

XO. πότερα πρότερον ἐπιστένω,

πότερα μέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνω.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὄραν δόμοις, 950
 τάδε δὲ μένομεν ἐπ' ἐλπίσιν·
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.

εἶθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτ' ἐπουρος ἐστιῶτις αὔρα,
 ἦτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως 955
 τὸν Δῖον ἄλκιμον γόνον

μὴ ταρβαλέα θάνοιμι

μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ·

ἐπεὶ ἐν δυσάπαλλάκτοις ὀδύναίς

947—949 = 950—952.

953—961 = 962—970.

χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα.
ἀγχοῦ δ' ἄρα κοῦ μακρὰν 962

προνύκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.

πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου 965
προκηδομένα βαρεῖαν

ἄψοφον φέρει βάσιν.

αἰαῖ, ὄδ' ἀναύδατος φέρεται.

τί χρῆ θανόντα νιν ἢ καθ' ὑπνον ὄντα κρῖναι; 970

ΤΛ. οἴμοι ἐγὼ σοῦ,

πάτερ, οἴμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.

τί πάθω; τί δὲ μῆσομαι; οἴμοι.

ΠΡΕΣΒΥΤΣ.

σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης

ἀγρίαν ὀδύνην πατρὸς ὠμόφρονος· 975

ξῆ γὰρ προπετής· ἀλλ' ἴσχε δακῶν

στόμα σόν. ΤΛ. πῶς φῆς, γέρον; ἢ ξῆ;

ΠΡ. οὐ μὴ ἔξεγερῆς τὸν ὑπνῶ κάτοχον

κάκκινήσεις κἀναστήσεις

φοιτάδα δεινὴν 980

νόσον, ὧ τέκνον; ΤΛ. ἀλλ' ἐπί μοι μελέφω

βάρος ἄπλετον· ἐμμέμονεν φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ Ζεῦ,

ποῖ γὰς ἦκω; παρὰ τοῖσι βροτῶν

κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις 985

ὀδύναις; οἴμοι ἐγὼ τλάμων·

ἦ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει, φεῦ.

ΠΡ. ἄρ' ἐξήδη σ' ὄσον ἦν κέρδος

σιγῆ κεύθειν καὶ μὴ σκεδάσαι

τῷδ' ἀπὸ κρατὸς 990

βλεφάρων θ' ὕπνον; ἸΑ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
στερξαίμι κακὸν τόδε λεύσσω.

- HP. ᾧ Κηναία κρηπίς βωμῶν,
λερῶν οἶαν οἶων ἐπί μοι
μελέφ χάριν ἠνύσω· ᾧ Ζεῦ. 996
οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἶαν·
ἦν μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
ᾧφελον ὄσσοις, τόδ' ἀκήλητον
μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000
τίς γὰρ αἰιδός, τίς ὁ χειροτέχνης
ἰατορίας, ὅς τήνδ' ἄτην
χωρὶς Ζηνὸς κατακλήσει;
θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
ξ ξ,
ἔᾱτέ μ', ἔᾱτέ με δύσμορον εὐνάσαι, 1005 a
ἔᾱθ' ὕστατον εὐνάσαι. 1005 b
πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς.
ἀνατέτροφας ὃ τι καὶ μύση.
ἦπταί μου, τοτοτοῖ, ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν
ἔστ', ᾧ 1009
πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ
πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατὰ τε θρία πάντα καθαίρων
ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
οὐ πῦρ, οὐκ ἔγγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἐπιτρέψει;
ξ ξ,
οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει 1015
μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.
HP. ᾧ παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τοῦργον τόδε μεῖζον ἀνήκει 1018
1005 a. b. = 1015 — 1017.
1006 — 1014 = 1027 — 1040.

ἦ κατ' ἐμὴν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
 ἐμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σῶζειν. ΤΑ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶνοῦτ' ἐνδοθεν οὔτε θύραθεν 1021
 ἔστι μοι ἕξανύσαι βίον· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.

HP. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
 τᾶδέ με τᾶδέ με πρόσλαβε κουφίσας. 1024
 αἰαῖ, ἰὼ δαίμον.

θρφῶσκει δ' αὖ, θρφῶσκει δειλαία
 διολοῦσ' ἡμᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. 1030

ὦ Παλλὰς Παλλάς, τόδε μ' αὖ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
 τὸν φύσαντ' οἴκιτ', ἀνεπίφθονον εἴρυσον ἔγχος,
 παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κληῖδος· ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ'
 ἐχόλωσεν 1035

σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὐτῶς, ὧδ' αὐτῶς ὧς μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς Αἰδᾶς,
 ὦ Διὸς αὐθαίμων, 1041

εὔνασον εὔνασον ὠκνηπέτα μῦρον
 τὸν μέλεον φθίσας.

XO. κλύουσ' ἔφριξα τέσδε συμφοράς, φίλαι,
 ἄνακτος, οἷαις οἶος ὦν ἐλαύνεται. 1045

HP. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ
 καὶ χερσὶ καὶ κώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κοῦπα τοιοῦτον οὐκ' ἄκοιτις ἢ Διὸς
 προύθηκεν οὐδ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοί,
 οἶον τόδ' ἢ θαλῶπις Οἰνέως κόρη 1050
 καθήψεν ὧμοις τοῖς ἐμοῖς Ἑρινύων
 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι.
 πλευραῖσι γὰρ προσμαχθὲν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πλεύμονός τ' ἀρτηρίας

1023 — 1026 = 1041 — 1043.

ῥοφεί ξυνοικοῦν, ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου 1055
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῆδε χειρωθεὶς πέδη.
 κοῦ ταῦτα λόγῃ πεδιάς, οὔθ' ὁ γηγενῆς
 στρατὸς Γιγάντων οὔτε θήρειος βία,
 οὔθ' Ἑλλάς οὔτ' ἄγλωσσος οὔθ' ὄσῃν ἐγὼ 1060
 γαῖαν καθάρων ἰκόμην, ἔδρασέ πω·
 γυνὴ δέ, θῆλυς φῦσα κοῦκ ἀνδρὸς φύσιν,
 μόνη με δὴ καθείλε φασγάνου δίχα.
 ᾧ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον. 1065
 δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβῶν
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὥς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμόν ἀλγείς μᾶλλον ἢ κείνης ὀρῶν
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.
 ἴθ', ᾧ τέκνον, τόλμησον· οἰκτιρὸν τέ με 1070
 πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρυχα κλαίων, καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα φαίῃ πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
 ἀλλ' ἀστένακτος αἰὲν εἰπόμην κακοῖς.
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς ἠῦρημαι τάλας. 1075
 καὶ νῦν προσελθὼν σιῆθι πλησίον πατρός,
 σκέψαι θ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
 πέπονθα· δεῖξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας,
 ὄρατε τὸν θύστηνον, ὥς οἰκτρῶς ἔχω. 1080
 αἰαῖ, ἅ τάλας,
 ἔθαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὄδ' αὖ,
 διῆξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστόν μ' ἔαν
 ἔοικεν ἢ τάλαινα διάβορος νόσος.
 ὦναξ Ἀΐδη, δεῖξαι μ', 1085

ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον,
 ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ· δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
 ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες, 1090
 ὑμεῖς δὲ κείνοι δὴ καθέσταθ', οἷ ποτε
 Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα
 λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κάπροσήγορον,
 βία κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 διφυῆ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν 1095
 θηρῶν, ὑβριστὴν ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἐρμυάνθιδόν τε θῆρα, τὸν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας,
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τὸν τε χρυσέων
 δράκοντα μῆλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην, 1101
 κούδεις τροπατ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χειρῶν.
 νῦν δ' ὦδ' ἄναρθρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος, 1105
 ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κὰν τὸ μηδὲν ὦ
 κὰν μηδὲν ἔρπω, τὴν γε δράσασαν τάδε
 χειρῶσομαι κὰκ τῶνδε· προσμύλοι μόνον,
 ἴν' ἐκδιδαχθῆ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ ζῶν κακοὺς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.

ΧΟ. ὦ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται.

ΤΔ. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγὴν παρασχῶν κλυθί μου, νοσῶν ὄμωσ' 1115
 αἰτήσομαι γὰρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.

- δός μοι σεαντόν, μὴ τοσοῦτον ὥς δάκνει
 θυμῷ δύσοργος· οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ κὰν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην.
- HP. εἰπὼν ὃ χρηΐξεις λήξον· ὥς ἐγὼ νοσῶν 1120
 οὐδὲν ξυνίημ' ὦν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
- TA. τῆς μητρὸς ἦκω τῆς ἐμῆς φράσων ἐν οἷς
 νῦν ἐστιν ὡς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἔκουσία.
- HP. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὐ
 τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὡς κλύειν ἐμέ; 1125
- TA. ἔχει γὰρ οὕτως ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
- HP. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
- TA. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἔφεις.
- HP. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.
- TA. λέγω· τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς. 1130
- HP. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
- TA. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐντόπου.
- HP. οἴμοι· πρὶν ὡς χοῖν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς;
- TA. κὰν σοῦ στραφεῖη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- HP. δεινοῦ λόγου κατῆρξας· εἰπέ δ' ἦ νοεῖς. 1135
- TA. ἀπλοῦν τὸ ῥῆμ', ἤμαρτε χρηστὰ μωμένη.
- HP. χρηστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρᾶ;
- TA. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν
 ἀπήμπλαχ', ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
- HP. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1140
- TA. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
 τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐμῆναι πόθον.
- HP. ἰὸν ἰὸν δύστηνος, οἴχομαι τάλας·
 ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
 οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἴν' ἔσταμεν. 1145
 ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
 κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν δμαιομόνων,

κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκιμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὡς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην κύθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ. 1150

ΤΑ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτία
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἴδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστρῳ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρῆ, πάτερ, 1155
πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν.

ΗΡ. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήρκει δ' ἵνα
φανεῖς ὅποτος ὦν ἀνήρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
ἀνδρῶν πνεύτων μηδεὶος θανεῖν ὑπο, 1160
ἀλλ' ὅστις Ἄϊδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὡς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανών.
φανεῶ δ' ἐγὼ τοῦτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα, 1165
ἃ τῶν ὀφείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλλος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δοῦδος,
ἢ μοι χρόνον τῶ ζῶντι καὶ κερῶντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ 1170
λύσειν τελεῖσθαι· κἀδόπουν πράξειν καλῶς.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῶδε τάνδρῳ σύμμαχον 1175
καὶ μὴ ἴμιεῖναι τοῦμόν ὀξῦναι στόμα,
ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

- ΤΔ. ἀλλ' ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
τοιάνδ' ἐπελθῶν, πείσομαι δ' ἅ σοι δοκεῖ. 1180
- ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιᾶν πρῶτιστά μοι.
- ΤΔ. ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις;
- ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἴσεις μῆδ' ἀπιστήσεις ἐμοί;
- ΤΔ. ἰδοὺ προτείνω, κούδεν ἀντειρήσεται.
- ΗΡ. ὄμνυ Διὸς νυν τοῦ με φύσαντος κάρα, 1185
- ΤΔ. ἦ μὴν τί δράσεις; καὶ τόδ' ἐξειρησεται;
- ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.
- ΤΔ. ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.
- ΗΡ. εἰ δ' ἐκτὸς ἔλθοις, πημονὰς εὐχου λαβεῖν.
- ΤΔ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ· εὐχομαι δ' ὄμωσ. 1190
- ΗΡ. οἴσθ' οὖν τὸν Οἰτης Ζηνὸς ὑψιστον πάγον;
- ΤΔ. οἶδ', ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεῖς ἄνω.
- ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρὴ τοῦμὸν ἐξάραντά σε
σῶμ' αὐτόχειρα καὶ ξὺν οἷς χρῆσεις φίλων,
πολλήν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου δρυὸς 1195
κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμὸν ἔμβαλεῖν,
καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
πρῆσαι. γόου δὲ μῆδεν εἰσίτω δάκρυ,
ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἶπερ εἶ 1200
τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μὴ, μενῶ σ' ἐγὼ
καὶ νέρθην ὦν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρῦς.
- ΤΔ. οἴμοι, πάτερ, ποῖ εἶπας; οἶά μ' εἰργασαι.
- ΗΡ. ὅποια δραστὲ' ἐστίν· εἰ δὲ μὴ, πατρὸς
ἄλλου γενοῦ του μῆδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
- ΤΔ. οἴμοι μάλ' αὐθις, οἶά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
- ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὦν ἔχω παιώνιον
καὶ μῶνον λατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.

- ΤΔ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰώμην τὸ σόν; 1210
 ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
 ΤΔ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
 ΗΡ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης;
 ΤΔ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χερσῶν·
 τὰ δ' ἄλλα πράξω κοῦ καμει τοῦμὸν μέρος. 1215
 ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνευμαι δέ μοι
 χάριν βραχείαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
 ΤΔ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
 ΗΡ. τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον;
 ΤΔ. Ἰόλην ἔλεξας, ὣς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ. 1220
 ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκῆπτω, τέκνον·
 ταύτην ἐμοῦ θανόντος, εἶπερ εὐσεβεῖν
 βούλει, πατρῶων ὀρκίων μεμνημένος
 προσθοῦ δάμαρτα, μηδ' ἀπιστήσης πατρί·
 μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ
 κλιθεῖσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ, 1226
 ἀλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
 πείθου· τὸ γάρ τοι μέγала πιστεύσαντ' ἐμοὶ
 σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγγεῖ χάριν.
 ΤΔ. οἴμοι· τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν, 1230
 τὸ δ' ὦδ' ὄρᾶν φρονοῦντα τίς ποτ' ἂν φέροι;
 ΗΡ. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὦν λέγω θροεῖς.
 ΤΔ. τίς γάρ ποθ', ἦ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη
 μεταίτιος σοὶ τ' αὐθις ὡς ἔχεις ἔχειν,
 τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ, 1235
 ἔλοιτο; κρεῖσσον κάμει γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
 ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
 ΗΡ. ἀνήρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, οὐ νεμεῖν ἐμοὶ
 φθίνοντι μοῖραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
 μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. 1240

- ΤΛ. ὦμοι, τάχ', ὡς ἔοικας, ὡς νοσεῖς φράσεις.
 ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
 ΤΛ. δειλαιοσ, ὡς ἐς πολλὰ τάπορεῖν ἔχω.
 ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φτυτεύσαντος κλύειν.
 ΤΛ. ἀλλ' ἐπιδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ; 1245
 ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοῦμόν εἰ τέρφεις κέαρ.
 ΤΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε;
 ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεοῦς.
 ΤΛ. τοιγὰρ ποιήσω κούκ ἀπώσομαι, τὸ σὸν
 θεοῖσι δεικνὺς ἔργον· οὐ γὰρ ἂν ποτε 1250
 κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.
 ΗΡ. καλῶς τελευτᾶς, κάπλι τοῖσδε τῆν χάριν
 ταχεῖαν, ᾧ παῖ, πρόσθεσ, ὡς πρὶν ἐμπεσεῖν
 σπαραγμὸν ἢ τιν' οἴστρον, ἐς πυράν με θῆς.
 ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἰρεσθε· παῦλά τοι κακῶν 1255
 αὐτῆ, τελευτῆ τοῦδε τάνδρος ὕστατη.
 ΤΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἰργεῖ σοι τελειοῦσθαι τάδε,
 ἐπεὶ κελεύεις κάξαναγκάζεις, πάτερ.
 ΗΡ. ἄγε νῦν, πρὶν τῆνδ' ἀνακινήσαι
 νόσον, ᾧ φυγῆ σκληρά, χάλυβος 1260
 λιθοκόλλητον στόμιον πρόουσ',
 ἀνάπαυε βοήν, ὡς ἐπίχρητον
 τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.
 ΤΛ. αἶρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
 τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην, 1265
 μεγάλην δὲ θεοῖς ἀγνωμοσύνην
 εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
 οἳ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
 πατέρες τοιαῦτ' ἐφορᾶσι πάθη.
 τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾶ, 1270
 τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,

αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις, ι
χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
λείπου μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων, 1275
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ,
κούδεν τούτων ὅ τι μὴ Ζεὺς.

VII.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὁ ἢ ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ

Ἀπαγωγή Φιλοκτήτου ἐκ Λήμνου εἰς Τροίαν ὑπὸ Νεοπτολέμου καὶ Ὀδυσσεύος καθ' Ἑλένου μαντείαν, ὅς κατὰ μαντείαν Κάλχαντος, ὡς εἰδὼς χρησμούς συντελοῦντας πρὸς τὴν Τροίας ἔλωσιν, ὑπὸ Ὀδυσσεύος νύκτωρ ἐνεδρευθεῖς, δέσμιος ἤχθη τοῖς Ἕλλησιν. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν Λήμνῳ. ὁ δὲ χορὸς ἐκ γερόντων τῶ Νεοπτολέμῳ συμπλεόντων. κεῖται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἡ μυθοποιία. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίππου* πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ ΕΜΜΕΤΡΟΣ.

Χρύσης Ἀθηναῖς βωμὸν ἐπιπεχωσμένον,
ἐφ' οὐπερ Ἀχαιοῖς χρησθὲν ἦν θῦσαι, μόνος
Πολαντος ἦδει παῖς ποθ' Ἡρακλεῖ συνῶν.
ζητῶν δὲ τοῦτον ναυβάτη δεῖξαι στόλῳ,
πληγείς ὑπ' ἔχεως, ἔλλπει' ἐν Λήμνῳ νοσῶν.
Ἑλενος δ' Ἀχαιοῖς εἶπ' ἀλώσεσθ' Ἴλιον
τοῖς Ἡρακλέους τόξοισι παιδί τ' Ἀχιλλέως.
τὰ τόξ' ὑπῆρχε παρὰ Φιλοκτήτη μόνῳ·
πεμφθεῖς δ' Ὀδυσσεὺς ἀμφοτέρους συνήγαγεν.

* ΟΙ. ΧCII. β.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἀκτὴ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
 Ἀήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
 ἐνθ' ὧ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μηλιά
 Ποίαντος υἱὸν ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε, 5
 ταχθεῖς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
 νόσφ' καταστάζοντα διαβόρφ' πόδα·
 ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἤμιλν οὔτε θυμάτων
 παρῆν ἐκήλοις προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαις
 κατεῖχ' αἰεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, 10
 βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δει
 λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
 μὴ καὶ μάθῃ μ' ἤκοντα ἀκχέω τὸ πᾶν
 σόφισμα, τῶ νιν ἀντίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
 ἀλλ' ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν 15
 σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
 τοιάδ', ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ
 πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
 δι' ἀμφιρῆτος ἀυλίου πέμπει πνοή·
 βαιὸν δ' ἐνερθεὺς ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἄν 20
 ἰδοῖς ποτὸν κρηναῖον, εἶπερ ἔστι σῶν.
 ἃ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἰτ' ἐκεῖ
 χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδ' ἔτ' εἰτ' ἕλλη κυρεῖ,

ὡς τὰπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
 ἐγὼ δὲ φράξω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴη. 25

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις·
 δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.

- ΟΔ. ἄνωθεν ἢ κάτωθεν; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
- ΝΕ. τόδ' ἐξῦπερθε· καὶ στίβου γ' οὐδεὶς κτύπος.
- ΟΔ. ὄρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθῆις κυρεῖ. 30
- ΝΕ. ὄρῳ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.
- ΟΔ. οὐδ' ἐνδον οἰκοποιός ἐστὶ τις τρυφή;
- ΝΕ. στιπτὴ γε φυλλὰς ὡς ἐναυλιζοντί τῳ.
- ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἐρημα, κοῦδέν ἐσθ' ὑπόστεγον;
- ΝΕ. αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινος 35
 τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
- ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
- ΝΕ. ἰοῦ ἰού· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλλεται
 ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
- ΟΔ. ἀνήρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς, 40
 κᾶστ' οὐχ ἐκάς που· πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνήρ
 κῶλον παλαιᾶ κηρὶ προσβαίη μακράν;
 ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν
 ἢ φύλλον εἴ τι νῶδυνον κάτοιδέ που.
 τὸν οὖν παρόντα πέμπου εἰς κατασκοπὴν, 45
 μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσῶν· ὡς μᾶλλον ἂν
 ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργεῖους λαβεῖν.
- ΝΕ. ἀλλ' ἐρχεται τε, καὶ φυλάσσεται στίβος.
 σὺ δ', εἴ τι χροῖσεις, φράξε δευτέρῳ λόγῳ.
- ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
 γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
 ἀλλ' ἦν τι καινὸν ὦν πρὶν οὐκ ἀκήκοας
 κλύης, ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει.

ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας; ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ
 ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων. 55
 ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
 λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
 πλεῖς δ' ὡς πρὸς οἶκον, ἐκλιπῶν τὸ ναυτικὸν
 στρατεύμ' Ἀχαιῶν, ἐχθὸς ἐχθῆρας μέγα,
 οἳ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν, 60
 μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιω Ἴλιου,
 οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων
 ἐλθόντι δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ,
 ἀλλ' αὐτ' Ὀδυσσεὶ παρέδωσαν· λέγων ὅσ' ἂν
 θέλῃς καθ' ἡμῶν ἔσχατ' ἐσχάτων κακά. 65
 τούτων γὰρ οὐδὲν ἀλγυνεῖ μ'· εἰ δ' ἐργάσει
 μὴ ταῦτα, λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.
 εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται,
 οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον.
 ὡς δ' ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὀμίλια 70
 πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βέβαιος, ἔκμαθε.
 σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἐνορκος οὐδενὶ
 οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔτε τοῦ πρώτου στόλου·
 ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέν ἐστ' ἀρνήσιμον.
 ὣστ' εἰ με τόξων ἐγκρατῆς αἰσθήσεται, 75
 ὕλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνῶν.
 ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο δεῖ σοφισθῆναι, κλοπεὺς
 ὅπως γενήσῃ τῶν ἀνικῆτων ὅπλων.
 ἔξοιδα, παῖ, φύσει σε μὴ πεφνωκῶτα
 τοιαῦτα φωνεῖν μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά· 80
 ἀλλ' ἡδὺ γὰρ τι κτήμα τῆς νίκης λαβεῖν,
 τόλμα· δίκαιοι δ' αὐτίς ἐκφανοῦμεθα.
 νῦν δ' εἰς ἀναιδῆς ἡμέρας μέρος βραχὺ
 δὸς μοι σεαυτόν, κᾶτα τὸν λοιπὸν χρόνον

κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν. 85

NE. ἐγὼ μὲν οὐς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων,
 Λαερτίου παῖ, τούσδε καὶ πράσσειν στυγῶ·
 ἔφην γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς,
 οὔτ' αὐτὸς οὔθ', ὧς φασιν, οὐκφύσας ἐμέ.
 ἀλλ' εἰμ' ἔτοιμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν 90
 καὶ μὴ δόλοισιν· οὐ γὰρ ἐξ ἑνὸς ποδὸς
 ἡμᾶς τοσοῦσδε πρὸς βίαν χειρῶσεται.
 πεμφθεῖς γε μέντοι σοὶ ξυνεργάτης ὄκνω
 προδότης καλεῖσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
 δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς. 95

ΟΔ. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ, καὐτὸς ὦν νέος ποτὲ
 γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·
 νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν ὄρῳ βροτοῖς
 τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τάργα, πάνθ' ἠγρουμένην.

NE. τί μ' οὖν ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100

ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλω Φιλοκτῆτην λαβεῖν.

NE. τί δ' ἐν δόλω δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' ἄγειν;

ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.

NE. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος;

ΟΔ. λούς γ' ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνου. 105

NE. οὐκ ἄρ' ἐκείνω γ' οὐδὲ προσμιῖξαι θρασύ;

ΟΔ. οὐ, μὴ δόλω λαβόντα γ', ὡς ἐγὼ λέγω.

NE. οὐκ αἰσχρὸν ἠγεῖ δῆτα τὸ ψευδῆ λέγειν;

ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει.

NE. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν; 110

ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς εἰς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.

NE. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν;

ΟΔ. αἶρει τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

NE. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὡς ἐφάσκειτ', εἰμ' ἐγώ;

ΟΔ. οὔτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὔτ' ἐκείνα σοῦ. 115

- ΝΕ. θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἄν, εἵπερ ᾧδ' ἔχει.
 ΟΔ. ὡς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.
 ΝΕ. ποίω; μαθῶν γὰρ οὐκ ἄν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. σοφός τ' ἄν αὐτὸς κάγαθος κεκλή' ἄμα.
 ΝΕ. ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς. 120
 ΟΔ. ἦ μνημονεύεις οὖν ἅ σοι παρήνεσα;
 ΝΕ. σάφ' ἴσθ', ἐπέπερ εἰσάπαξ συνήνεσα.
 ΟΔ. σὺ μὲν μένων νυν κείνον ἐνθάδ' ἐκδέχου,
 ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτευθῶ παρών,
 καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν. 125
 καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῆτέ τι
 κατασχολάζειν, αὐτίς ἐκπέμψω πάλιν
 τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
 μορφήν δολώσας, ὡς ἄν ἀγνοία προσῆ·
 οὗ δῆτα, τέκνον, ποικίλως αὐδωμένου 130
 δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρῆς τάδε·
 Ἐρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἠγγήσαιο νῶν
 Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἣ σφίξει μ' αἰεὶ.

ΧΟΡΟΣ.

- τί χρὴ τί χρὴ με, δέσποτ', ἐν ξένα ξένον 135
 στέγειν ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
 φράζε μοι.
 τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρας προύχει
 καὶ γνώμα παρ' ὄτῳ τὸ θεῖον
 Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται. 140
 σὲ δ', ᾧ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
 πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἐννεπε
 τί σοι χρεῶν ὑπουργεῖν.

- ΝΕ. νῦν μὲν, ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς

- προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κείται,
 δέρκου θαρσῶν· ὁπότεν δὲ μόλη
 δεινὸς ὀδίτης, τῶνδ' ἐκ μελάθρων
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
 πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.
- XO. μέλον πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
 φρουρεῖν ὕμμ' ἐπὶ σφ' μάλιστα καιρῶ·
 νῦν δέ μοι
 λέγ', ἀυλὰς ποίας ἐνεδρος ναίει
 καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
 μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
 μὴ προσπεσῶν με λάθη ποθέν,
 τίς τόπος ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
 ἔναυλον ἢ θυραῖον.
- NE. οἶκον μὲν ὄραξ τόνδ' ἀμφίθυρον
 πετρίνης κοίτης.
- XO. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν;
 NE. δῆλον ἔμοιγ' ὡς φορβῆς χρεῖα
 στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που.
 ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
 λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα
 πτηνοῖς ἰοῖς σμυγερόν σμυγερωῶς,
 οὐδέ τιν' αὐτῶ
 παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν.
- XO. οἰκτίρω νιν ἔγωγ', ὅπως
 μὴ του κηδομένου βροτῶν
 μηδὲ ζύντροφον ὕμμ' ἔχων,
 δύστανος, μόνος αἰεὶ,
 νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
 ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ

169—179 = 180—190.

χρείας ἴσταμένω. πῶς ποτε πῶς δύσμορος
ἀντέχει; 175

ὦ παλάμαι θεῶν,
ὦ δύστανά γένη βροτῶν,
οἷς μὴ μέτριος αἰών.
οὔτος πρωτογόνων ἴσως 180
οἴκων οὔθενδός ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται μῦνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίῳν μετὰ
θηρῶν, ἐν τ' ὀδύναις ὁμοῦ 185
λιμῶ τ' οἰκτρός, ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων· ὄρει-
α δ' ἀθυροστομοῦσ'
ἀχὼ τηλεφανῆς πικρᾶς
οἰμωγᾶς ὑπ' ὀχεῖται. 190

NE. οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί·
θεῖα γάρ, εἶπερ καγὼ τι φρονῶ,
καὶ τὰ παθήματα κείνα πρὸς αὐτὸν
τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
καὶ νῦν ἂ πονεῖ δίχα κηδεμόνων, 195
οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτη
τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
χοῖναι σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. 200

XO. εὐστομ' ἔχε, παῖ. NE. τί τόδε; XO. προυφάνη
κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
ἢ που τῆδ' ἢ τῆδε τόπων.
βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα 205

φθογγά του στίβον κατ' ἀνάγκαν
 ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
 βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
 τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θρηνεῖ.
 ἀλλ' ἔχε, τέκνον, ΝΕ. λέγ' ὃ τι. ΧΟ. φρον-
 τίδας νέας· 210

ὥς οὐκ ἐξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνήρ,
 οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
 ὥς ποιμὴν ἀγροβότας,
 ἀλλ' ἢ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας 215
 βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
 ἢ ναὸς ἄξενον ἀνγά-
 ζων ὄρμον· προβοᾷ τι γὰρ δεινόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὼ ξένοι,
 τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κάκ ποίας τύχης 220
 κατέσχετ' οὐτ' εὖορμον οὐτ' οἰκουμένην;
 ποίας ἂν ὑμᾶς πατρίδος ἢ γένους ποτὲ
 τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
 στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
 φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μή μ' ὄκνω 225
 δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
 ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,
 ἔρημον ὧδε κἄφιλον κακούμενον,
 φωνήσατ', εἶπερ ὥς φίλοι προσήκετε.
 ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὐτ' ἐμὲ 230
 ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὐδ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ΝΕ. ἀλλ' ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον οὐνεκα
 Ἑλληνές ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν.

ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
 πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακροῦ.

- τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν 236
 χρεία; τίς ὀρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλιτος;
 γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἶ.
- ΝΕ. ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιρρύτου
 Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς 240
 Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἴσθα δὴ τὸ πᾶν.
- ΦΙ. ὦ φιλιτάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
 ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
 στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πόθεν πλέων;
- ΝΕ. ἐξ Ἴλιου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ. 245
- ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
 ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
- ΝΕ. ἦ γὰρ μετέσχεσ καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
- ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἴσθα μ' ὄντιν' εἰσορᾶς;
- ΝΕ. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὄν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250
- ΦΙ. οὐδ' ὄνομ' ἄρ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
 ἦσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
- ΝΕ. ὡς μηδὲν εἰδότη' ἴσθι μ' ὦν ἀνιστορεῖς.
- ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,
 οὐ μηδὲ κληδῶν ὧδ' ἔχοντος οἴκαδε 255
 μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθέ που.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμὲ
 γελῶσι σῖγ' ἔχοντες, ἦ δ' ἐμὴ νόσος
 ἀεὶ τέθηλε κάπλι μείζον ἔρχεται.
 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως, 260
 ὅδ' εἰμ' ἐγὼ σοι κείνος, ὃν κλύεις ἴσως
 τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὄπλων,
 ὃ τοῦ Ποιάντος παῖς Φιλοκτήτης, ὃν οἱ
 δισσοὶ στρατηγοὶ χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ
 ἔρριψαν αἰσχυρῶς ὧδ' ἔρημον, ἀγρία 265
 νόσφ' καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου

πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι·
 ξὺν ἧ μ' ἐκείνοι, καί, προθέντες ἐνθάδε
 ῥῶχοντ' ἔρημον, ἠνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλῳ. 270
 τότε ἄσμενόν μ' ὡς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
 εὔθοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεί πέτρῳ,
 λιπόντες ῥῶχονθ', οἷα φωτὶ δυσμῶρῳ
 ῥάκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ' ἀντοῖς τύχοι. 275
 σὺ δὴ, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβῶτων ἐξ ὕπνου στῆναι τότε;
 ποῖ' ἐκδακρῦσαι, ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά;
 ὄρωντα μὲν ναῦς, ἄς ἔχων ἐναυστόλουν,
 πάσας βεβῶσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἐντοπον, 280
 οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν οὐδ' ὅστις νόσου
 κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
 ἠῦρισκον οὐδὲν πλην ἀνιᾶσθαι παρόν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὦ τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ πόνου προσύβαινέ μοι, 285
 κᾶδει τι βαιᾶ τῆδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
 διακονεῖσθαι. γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξηύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
 βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὃ μοι βάλαι
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
 εἰλυόμην, δύστηνον ἐξέλωκον πόδα,
 πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάγον χυθέντος, οἷα χεῖματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμηχανώμην· εἶτα πῦρ ἂν οὐ παρῆν, 295
 ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην' ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σφῶζει μ' ἀέβ.

οίκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μετὰ
 πάντ' ἐκπορίζει πλήν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης. 300
 ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεις ἐκῶν·
 οὐ γὰρ τις ὄρμος ἔστιν οὐδ' ὄποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται.

οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν.
 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ·
 οὗτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
 ἔλεοῦσι μὲν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδοσαν οἰκτίραντες ἢ τινα στολήν·
 ἐκεῖνο δ' οὐδεις, ἠνίκ' ἂν μνησθῶ, θέλει, 310
 σῶσαι μ' ἐς οἴκους, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαί μ' ἦ τ' Ὀδυσσέως βία.
 ὦ παῖ, δεδράκασ', οἷ' Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.

ΧΟ. εἰκα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα
 ξένους ἐποικτίρειν σε, Ποίαντος τέκνον.

ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν 320
 ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.

ΦΙ. ἦ γὰρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροισ ἐχεις
 ἐγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν;

ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαι ποτε,
 ἴν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι 325
 χῆ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφω.

ΦΙ. εὖ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν
 χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας;

- ΝΕ. ὦ παῖ Ποίαντος, ἔξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,
 ἄγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθη μολῶν. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
- ΦΙ. οἶμοι· φράσης μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ', ἣ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος;
- ΝΕ. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὑπο,
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
- ΦΙ. ἀλλ' εὐγενῆς μὲν ὁ κτανῶν τε χῶ θανῶν·
 ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
 παῖδημ' ἐλέγχω πρῶτον ἢ κείνον στένω.
- ΝΕ. οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοὶ γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
 ἀλγήμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
- ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας· τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
 αὐτίς πάλιν μοι πρᾶγμα', ὅτ' σ' ἐνύβρισαν.
- ΝΕ. ἦλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μετὰ
 δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρός,
 λέγοντες, εἰτ' ἀληθὲς εἰτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
 ὡς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχύ,
 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῳ, 350
 ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην·
 ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσῆν,
 εἰ τάπιδ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 ἦν δ' ἡμαρ ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
 κἀγὼ 'π' ἄκρον Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
 κατηγόμεν· καὶ μ' εὐθύς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κείνος μὲν οὖν ἐκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δῦσμορος

ἐπεὶ δ' ἀκρούσα κείνον, οὐ μακροῦ χρόνου 360
 ἔλθων Ἀτρείδας πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τά θ' ὄπλ' ἀπήτουν τοῦ πατρὸς τά τ' ἄλλ'
 ὄσ' ἦν.

οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον·
 ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν παρέστί σοι
 πατρῶ' ἐλέσθαι, τῶν δ' ὄπλων κείνων ἀνήρ 365
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
 κἀγὼ πακούσας εὐθύς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ βαρεῖα, καὶ καταλήγεις λέγω·
 ὦ σκέτλι, ἣ τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τινα
 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ; 370
 ὃ δ' εἶπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν·
 ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὔτοι τάδε·
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα κάκεινον παρών.
 κἀγὼ χολωθεὶς εὐθύς ἤρασσον κακοῖς
 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος, 375
 εἰ τὰμὰ κείνος ὄπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
 ὃ δ' ἐνθάδ' ἤκων, καίπερ οὐ δύσοργος ὢν,
 δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὦδ' ἠμείψατο·
 οὐκ ἤσθ' ἔν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἔν' οὐ σ' ἔδει·
 καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν, 380
 οὐ μὴ ποτ' ἐς τὴν Σκῦρον ἐκπλεύσης ἔχων.
 τοιαῦτ' ἀκούσας κάξονειδισθεὶς κακὰ
 πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
 πρὸς τοῦ κακίστου κακὰ κακῶν Ὀδυσσεώς.
 οὐκ αἰτιῶμαι κείνον ὡς τοὺς ἐν τέλει· 385
 πόλις γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἡγουμένων
 στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
 διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
 λόγος λέλεκται πᾶς· ὃ δ' Ἀτρείδας στυγῶν

- έμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος. 390
- ΧΟ. ὀρεστέρα παμβῶτι Γᾶ, μᾶτερ αὐτοῦ Διός,
 ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
 σὲ κάκει, μᾶτερ πότνι', ἐπηυδάμαν, 395
 ὄτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
 ὄτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
 λέοντων ἐφεδρε, τῷ Λαρτίου σέβας ὑπέρτατον.
- ΦΙ. ἔχοντες, ὡς εἶοικε, σύμβολον σαφές
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὧ ξένοι, πεπλεύκατε,
 καὶ μοι προσάδεθ' ὥστε γιγνώσκειν ὅτι 405
 ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδᾶν ἔργα κάξ' Ὀδυσσέως.
 ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
 γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρῶν
 Αἴας ὁ μείζων ταῦθ' ὄρων ἠνείχετο. 411
- ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὧ ξέν'. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 ζῶντος γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθηεν ἐγώ.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἦ χούτος οἴχεται θανῶν;
- ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 415
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
 οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτιάδ,
 οὐ μὴ θάνωσι· τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
- ΝΕ. οὐ δῆτ'. ἐπίστω τοῦτό γ'. ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
- ΦΙ. τί δ' ὄς παλαιὸς κἀγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ ὁ Πύλιος ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
 κείνων κάκ' ἐξήρκε, βουλευῶν σοφά.
- ΝΕ. κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανῶν

- Ἀντίλοχος αὐτῷ φρουῶδος, ὃς παρῆν, γόνος. 425
- ΦΙ. οἴμοι, δὴ αὐτὸν τῶδ' ἐξέδειξας, οἶν ἐγὼ
ἦμιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οὔδε μὲν
τεθναῖσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὐτὸν κἀνταῦθ' ἴνα
χρῆν ἀντὶ τούτων αὐτὸν ἀνδᾶσθαι νεκρὸν; 430
- ΝΕ. σοφὸς παλαιστής κείνος· ἀλλὰ καὶ σοφαί
γυνῶμαι, Φιλοκτήτ', ἐμποδίζονται θαμά.
- ΦΙ. φέρον εἰπέ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθά σοι
Πάτροκλος, ὃς σοῦ πατρός ἦν τὰ φίλτατα;
- ΝΕ. χούτος τεθνηκὼς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεῖ 435
τοῦτ' ἐκδιδάξω· πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκίων
αἰρεῖ πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεὶ.
- ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι,
γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
- ΝΕ. ποίου δὲ τούτου πλήν γ' Ὀδυσσεῶς ἔρεῖς;
- ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θεοσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηδεὶς ἐφῆ· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ;
- ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτόν, ἤσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
- ΦΙ. ἐμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακὸν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καὶ πῶς τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἄιδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρηστὰ προυσελοῦσ' ἀεὶ. 450
ποῦ χρῆ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν, ὅταν
τὰ θεῖ' ἐπαινῶν τοὺς θεοὺς εὐρω κακοῦς;
- ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ὧ γένεθλον Οἰταίου πατρός,
τὸ λοιπὸν ἤδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάξομαι· 455

ὄπου δ' ὁ χείρων τάγαθοῦ μείζον σθένει
 κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δειλὸς κρατεῖ,
 τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
 ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἔξαρκουσά μοι
 ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 460

νῦν δ' εἶμι πρὸς ναῦν· καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
 χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε· καὶ σε δαίμονες
 νόσου μεταστήσειαν, ὡς αὐτὸς θέλεις.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, ὡς ὀπηνίξ' ἂν θεὸς
 πλοῦν ἤμιλν εἴκη, τηνικαῦθ' ὀρμώμεθα. 465

ΦΙ. ἦδη, τέκνον, στέλλεσθε; ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
 πλοῦν μὴ ἔξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ ἴγγυθεν σκοπεῖν.

ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρὸς πρὸς τε μητρὸς, ὦ τέκνον,
 πρὸς τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,
 ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπης μ' οὕτω μόνον, 470
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδ' οἷσι δρᾶς
 ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·

ἀλλ' ἐν παρέργῳ θεοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
 ὅμως δὲ τλήθι· τοῖσι γενναίοισί τοι 475

τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλεές.
 σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν,
 δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας,
 εἰάν μολῶ γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.

ἴθ'· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς. 480

τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὄπη θέλεις ἄγων,
 εἰς ἀντλίαν, εἰς προῦραν, εἰς πρόμνην, ὅποι
 ἦμιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν.

νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱεσίου, τέκνον,
 πείσθητι· προσπίτνω σε γόνασι, κάλπερ ὦν 485
 ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς

ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου,
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγων
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοιωῆς σταθμά·
 κἀκεῖθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 490
 Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὐροον
 Σπερχεῖον ἔσται· πατρί μ' ὥς δεῖξῃς φίλω,
 ὃν δὴ παλαιὸν ἐξ ὄτου δέδοικ' ἐγὼ
 μὴ μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἰγμένοις
 ἔστελλον αὐτὸν ἱεσίοιους πέμπων λιτάς, 495
 αὐτόστολον πέμπαντά μ' ἐκσωῶσαι δόμους.
 ἀλλ' ἢ τέθνηκεν ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὥς εἰκός, οἶμαι, τοῦμόν ἐν σμικρῷ μέρος
 ποιούμενοι τὸν οἶκαδ' ἤκειγον στόλον.
 νῦν δ', εἰς σέ γὰρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον 500
 ἦκω, σὺ σῶσον, σύ μ' ἐλέησον, εἰσορῶν
 ὥς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς
 κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.
 χρῆ δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δειν' ὄραν,
 χῶταν τις εὖ ζῆ, τηνικαῦτα τὸν βίον 505
 σκοπεῖν μάλιστα, μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ.

ΧΟ. οἴκιτιρ', ἀναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
 ἄθλ', οἷα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 εἰ δὲ πικρούς, ἀναξ, ἐχθεῖς Ἀτρείδας, 510
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων κακὸν τῶδε κέρδος
 μετατιθέμενος, ἐνθαπερ ἐπιμέμονεν, 515
 ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεῶς
 πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, τὰν θεῶν νέμεσιν
 ἐκφυγῶν.

ΝΕ. ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερῆς παρῆς,
 ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσία, 520
 τότε οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.

- ΧΟ. ἤμιστα· τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμέ
τοῦνειδος ἔξεις ἐνδίκως ὄνειδίσαι.
- ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὀρμάσθω ταχύς·
χῆ ναῦς γὰρ ἄξει κούκ ἀπαρνηθήσεται.
μόνον θεοὶ σφῆζοιεν ἐκ τε τῆσδε γῆς
ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
- ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἤμαρ, ἥδιστος δ' ἀνήρ,
530 φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανῆς
ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλεῖ;
ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
ἄοικον εἰς οἴκησιν, ὥς με καὶ μάθης
ἀπ' ὧν διέξω ὥς τ' ἔφην εὐκάρδιος. 535
οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέα
ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλήναι τάδε·
ἐγὼ δ' ἀνάγκη προύμαθον στέργειν κακά.
- ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν· ἄνδρε γὰρ δύο,
ὃ μὲν νεῶς σῆς ναυβάτης, ὃ δ' ἀλλόθρους, 540
χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὐτίς εἰσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

Ἄχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
ὃς ἦν νεῶς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ,
ἐκέλευσ' ἐμοὶ σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι,
ἐπέειπερ ἀντέκυρσα, δοξάζων μὲν οὐ, 545
τύχη δὲ πως πρὸς ταύτῳ ὀρμισθεῖς πέδον.
πλέων γὰρ ὡς ναύκληρος οὐ πολλῶ στόλῳ
ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν
Πεπάρηθον, ὡς ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι
σοὶ πάντες εἶεν συννεναυστοληκότες, 550
ἔδοξέ μοι μὴ σίγα, πρὶν φράσαιμί σοι,

- τον πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
βουλευμάτων ἔστι, κοῦ μόνον βουλευματα, 555
ἀλλ' ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα.
- NE. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθίας, ξένη,
εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλῆς μενεῖ·
φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὡς μάθω τί μοι
νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
- EM. φροῦδοι διώκοντές σε ναυτικῶ στόλω
Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἷ τε Θησέως κόροι.
- NE. ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;
- EM. οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρειμί σοι.
- NE. ἢ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοὶ ξυνηναυβάται 565
οὔτω καθ' ὄρμην δρώσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
- EM. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν', οὐ μέλλοντ' ἔτι.
- NE. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' οὐκ ἀντάγγελος
πλεῖν ἦν ἔτοιμος; ἢ φόβος τις εἰργέ νιν;
- EM. κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς
ἔστελλον, ἠνίκ' ἐξανηρόμην ἐγώ. 571
- NE. πρὸς ποῖον αὖ τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἐπλει;
- EM. ἦν δὴ τις — ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.
- NE. ὅδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένη. 575
- EM. μή νῦν μ' ἔρη τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον ἰάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβῶν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΦΙ. τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολῆ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;
- NE. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ κάμει τούσδε τε.
- EM. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλης στρατῶ

λέγονθ' ἂ μὴ δεῖ· πόλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά θ', οἷ' ἀνὴρ πένης.

NE. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδαις δυσμενῆς· οὗτος δέ μοι 585
φίλος μέγιστος, οὔνεκ' Ἀτρεΐδας στυγεῖ.
δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλεῖ, λόγων
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὧν ἀκήκοας.

EM. ὄρα τί ποιεῖς, παῖ. NE. σκοπῶ κἀγὼ πάλαι.

EM. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἰτιον. NE. ποιοῦ λέγων. 590

EM. λέγω. ἔπι τοῦτον ἄνδρε τῶδ' ὥπερ κλύεις,
ὁ Τυδέως παῖς ἢ τ' Ὀδυσσεώς βία,
διώμοτοι πλέουσιν ἢ μὴν ἢ λόγῳ
πείσαντες ἄξιον ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς 595
Ὀδυσσεώς λέγοντος· οὗτος γὰρ πλεον
τὸ θάρσος εἶχε θατέρον δράσειν τάδε.

NE. τίνος δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὅν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες; 600
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετ'; ἢ θεῶν βία
καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά;

EM. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενῆς,
Πριάμον μὲν νίος, ὄνομα δ' ὠνομάζετο 605
Ἐλενος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος,
ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῦ καὶ λωβήτ' ἔπη
δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε· δέσμιόν τ' ἄγων
ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
ὃς δὴ τὰ τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610
καὶ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὥς οὐ μὴ ποτε
πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
ἄγοιντο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς ναίει τανῦν.

- καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615
τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοὺς τόνδε δηλώσειν ἄγων·
οἶοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβών,
εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κάρα
τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι 620
καὐτῷ παραίνῳ κεί τινος κήδει πέρι.
- ΦΙ. οἶμοι τάλας· ἦ κείνος, ἦ πᾶσα βλάβη,
ἐμ' εἰς Ἀχαιοὺς ἔμοσεν πείσας στελεῖν;
πεισθήσομαι γὰρ ὧδε κάξ' Αἰδου θανάων
πρὸς φῶς ἂν ἐλθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 625
- ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'· ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἶμ' ἐπὶ
ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
- ΦΙ. οὐκὸν τὰδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
ἐμ' ἐλπῖσαι ποτ' ἂν λόγοισι μαλθακοῖς
δειξαι νεῶς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις; 630
οὐθ' ἄσσον ἂν τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ
κλύοιμ' ἐχίδνης, ἢ μ' ἔδηκεν ὧδ' ἄκουν.
ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
τολμητά· καὶ νῦν οἶδ' ὀθοῦνεχ' ἴξεται.
ἀλλ' ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὥς ἡμᾶς πολὺ 635
πέλαγος ὀρίξῃ τῆς Ὀδυσσέως νεῶς.
ἴωμεν· ἢ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
λήξαντος ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
- ΝΕ. οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ πρόφρας ἀνῆ,
τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ. 640
- ΦΙ. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
- ΝΕ. οἶδ'· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
- ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
ὅταν παρῆ κλέψαι τι χάρπάσαι βία.

- NE. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἔνδοθεν λαβὼν 645
 ὄτον σε χρεῖα καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
- ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
- NE. τί τοῦθ' ὃ μὴ νεῶς γε τῆς ἐμῆς ἐπι;
- ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ
 κοιμῶ τόδ' ἔλκος, ὥστε πρᾶυνειν πάνυ. 650
- NE. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρῆς λαβεῖν;
- ΦΙ. εἰ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
 παρερρῦηκεν, ὡς λίπω μὴ τῶ λαβεῖν.
- NE. ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;
- ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βασιτάξω χεροῦν.
- NE. ἄρ' ἔστιν ὥστε κάγγυθεν θεῶν λαβεῖν 656
 καὶ βασιτάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
- ΦΙ. σοί γ', ᾧ τέκνον, καὶ τοῦτο κάλλο τῶν ἐμῶν
 ὁποῖον ἂν σοι ξυμφέρη γενήσεται.
- NE. καὶ μὴν ἐρῶ γε, τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω· 660
 εἰ μοι θέμις, θέλοιμ' ἂν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
- ΦΙ. ὄσια τέ φωνεῖς ἔστι τ', ᾧ τέκνον, θέμις,
 ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
 μόνος δέδωκας, ὅς χθόν' Οἰταίαν ἰδεῖν,
 ὅς πατέρα πρέσβυν, ὅς φίλους, ὅς τῶν ἐμῶν 665
 ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
 θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
 καὶ δόντι δοῦναι κάξεπεύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιπαῦσαι μόνον·
 εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὐτ' ἐκτησάμην. 670
 [οὐκ ἄχθομαί σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον·
 ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθῶν ἐπίσταται,
 παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείστων φίλος.]
- NE. χωροῖς ἂν εἴσω. ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
 νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675

- ΧΟ. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὄπωπα δ' οὐ μάλα,
 τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
 Ἴξιόν' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλεν παγ-
 κρατῆς Κρόνου παῖς·
 ἄλλον δ' οὔτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδῶν
 μοῖρα 681
 τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα θνατῶν,
 ὃς οὔτ' ἐρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
 ἀλλ' ἴσος ὦν ἴσοις ἀνήρ, 685
 ὠλέκεθ' ὦδ' ἀτίμως. τόδε τοι θαῦμά μ' ἔχει,
 πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος
 κλύων,
 πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὔτω βιοτὰν κατέσχευ· 690
 ἴν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν, 691
 οὐδέ τιν' ἐγγῶρων κακογείτονα,
 παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν
 αἱματηρόν·
 οὐδ' ὃς θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἐλκῶν
 ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φύλλοις 698
 κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
 φορβάδος ἐκ γαίας ἐλών· 700
 εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα τότε ἂν εἰλυόμενος,
 παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας, ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρ-
 χοι πόρου, ἀνίκ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα· 705
 οὐ φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον, οὐκ ἄλλων 706
 αἴρων τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί,
 πλὴν ἐξ ὠκυρόλων εἴ ποτε τόξων 710
 πτανοῖς λοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
 ὦ μελέα ψυχά,
 676—690 = 691—705.
 706—717 = 718—729.

ὄς μῆδ' οἴνοχύτου πώματος ἤσθη δεκέτει χρόνῳ, 715
 λεύσσω δ' εἴ που γνοίῃ στατὸν εἰς ὕδωρ,
 ἀεὶ προσενώμα.

νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὶ συναντήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων· 720

ὄς νιν ποντοπόρῳ δούρατι, πλήθει
 πολλῶν μηνῶν, πατρίαν ἄγει πρὸς αὐλὰν
 Μηλιάδων νυμφᾶν 725

Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθας, ἴν' ὁ χάλκασπις ἀνήρ
 θεοῖς

πλάθει πᾶσιν, θείῳ πυρὶ παμφαῆς,
 Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων.

NE. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ᾧδ' ἐξ οὐδενὸς 730
 λόγου σιωπᾶς κάποπληκτος ᾧδ' ἔχει;

ΦΙ. ἀᾶ, ἀᾶ.

NE. τί ἔστιν; ΦΙ. οὐδὲν δεινόν· ἀλλ' ἴθ', ᾧ τέκνον.

NE. μῶν ἄλλος ἴσχεις τῆς παρεστῶσης νύσου;

ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 735
 ᾧ θεοί. NE. τί τοὺς θεοὺς ᾧδ' ἀναστένων καλεῖς;

ΦΙ. σωτήρας αὐτοὺς ἠπίλους θ' ἡμῖν μολεῖν.
 ἀᾶ, ἀᾶ.

NE. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ᾧδ' ἔσει 740
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν.

ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀτταταῖ· διέρχεται
 διέρχεται. δύστηνος, ᾧ τάλας ἐγώ.
 ἀπόλωλα, τέκνον· βρῦκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745
 ἀπαππαπαῖ, παπαππαπαππαπαππαπαῖ.

πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χεροῖν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃ βίου.

- ἴθ', ᾧ παῖ. 750
 ΝΕ. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
 τοσήνδ' ἰσγὴν καὶ στόνον σαυτοῦ ποεῖς;
 ΦΙ. οἴσθ', ᾧ τέκνον. ΝΕ. τί ἔστιν; ΦΙ. οἴσθ', ᾧ παῖ.
 ΝΕ. τί σοί;
 οὐκ οἶδα. ΦΙ. πῶς οὐκ οἴσθα; παππαπαππαπαῖ.
 ΝΕ. δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755
 ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητόν· ἀλλ' οἴκτιρέ με.
 ΝΕ. τί δῆτα δράσσω; ΦΙ. μὴ με ταρβήσας προδῶς·
 ἦκει γὰρ αὐτῇ διὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
 ὡς ἐξεπλήσθη. ΝΕ. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
 δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανεῖς. 760
 βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;
 ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἔλων
 τάδ', ὥσπερ ἦτον μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ
 τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν, 765
 σῶξ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
 ὑπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε·
 κούκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἔαν χρεῶν
 ἔκηλον εὐδαιν. ἦν δὲ τῶδε τῶ χρόνῳ
 μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν ἐφίεμαι 770
 ἐκόντα μῆδ' ἄκοντα μῆδέ τῳ τέχνῃ
 κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαυτόν θ' ἄμα
 κάμ', ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γένῃ.
 ΝΕ. θάρσει προνοίας εἵνεκ'· οὐ δοθήσεται
 πλὴν σοί τε κάμοι· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775
 ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον
 μὴ σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτὰ μῆδ' ὅπως
 ἐμοί τε καὶ τῶ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.
 ΝΕ. ᾧ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ
 πλοῦς οὐριός τε κεύσταλῆς ὅποι ποτὲ 780

θεὸς δικαιοὶ χῶ στόλος πορσύνεται.

ΦΙ. ἀλλ' ἴσθ', ὀκνῶ, παῖ, μὴ ἀτελῆς εὐχὴ τύχη·
στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ
κηκίον αἷμα, καὶ τι προσδοκῶ νέον.

παπαῖ, φεῦ.

785

παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἶά μ' ἐργάσει κακά.
προσέρπει,

προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἴμοι μοι τάλας.
ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῆ.
ἀτταταῖ.

790

ὦ ξένη Κεφαλλήν, εἶθε σου διαμπερὲς
στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἦδε. φεῦ, παπαῖ,
παπαῖ μάλ' αὐθις. ὦ διπλοὶ στρατηλάται,
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 795
ἰὼ μοι.

ὦ θάνατε θάνατε, πῶς αἰεὶ καλούμενος
οὔτω κατ' ἡμαρ, οὐ δύνα μολεῖν ποτε;
ὦ τέκνον ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβῶν
τῷ Αἰγυπῶ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ
ἔμπρησον, ὦ γενναῖε· κἀγὼ τοί ποτε
τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν ὄπλων,
ἂ νῦν σὺ σφῆξεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.

800

τί φῆς, παῖ;

τί φῆς; τί σιγᾶς; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυρεῖς; 805

ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπὶ σοὶ στένων κακά.

ΦΙ. ἀλλ' ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχ'. ὡς ἦδε μοι
ὀξεῖα φοιτᾶ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.

ἀλλ' ἀντιάζω, μὴ με καταλίπῃς μόνον.

ΝΕ. θάρσει, μενοῦμεν. ΦΙ. ἦ μενεῖς; ΝΕ. σαφῶς
φρόνει.

810

- ΦΙ. οὐ μὴν σ' ἐνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
 ΝΕ. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοῦσσι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
 ΦΙ. ἐμβαλλε χειρὸς πίστιν. ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
 ΦΙ. ἐκείσε νῦν μ', ἐκείσε ΝΕ. ποῖ λέγεις; ΦΙ. ἄνω
 ΝΕ. τί παραφρονεῖς αὖ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύ-
 κλον; 815
- ΦΙ. μέθες μέθες με. ΝΕ. ποῖ μεθῶ; ΦΙ. μέθες
 ποτέ.
- ΝΕ. οὐ φημ' ἐάσειν. ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἦν προσθίγης.
 ΝΕ. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλέον φρονεῖς.
 ΦΙ. ᾧ γὰρ, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἔῃ. 820
- ΝΕ. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
 ἔξειν· κἄρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε·
 ἰδρώς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
 μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
 αἱμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι, 825
 ἔκηλον αὐτόν, ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
- ΧΟ. Ἔπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ἔπνε δ' ἀλγέων,
 εὐαἰς ἡμῖν ἔλθοις,
 εὐαίων εὐαίων, ᾧναξ·
 ὄμμασι δ' ἀντίσχοις 830
 τάνδ' αἰγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
 ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
 ᾧ τέκνον, ὄρα ποῦ στάσει,
 ποῖ δὲ βᾶσει, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν
 φροντίδος. ὄρᾳς ἤδη. 835
 πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν;
 καιρὸς τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
 πολὺ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρρνται.

- ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
 οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἄν ἐξηύχῃσ' ἐγώ,
 τλήναι σ' ἔλεινῶς ὧδε τὰμὰ πήματα 870
 μείναι παρόντα καὶ ξυναφελοῦντά μοι.
 οὐκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφώρας
 οὕτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
 ἀλλ' εὐγενῆς γὰρ ἡ φύσις καὶ εὐγενῶν,
 ὦ τέκνον, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
 ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσομίας γέμων.
 καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
 λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα δῆ, τέκνον,
 σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατὰστησον, τέκνον,
 ἴν', ἠνίκ' ἄν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, 880
 ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν.
- ΝΕ. ἀλλ' ἠδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα κάμπνέοντ' ἔτι·
 ὥς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
 πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885
 νῦν δ' αἶρε σαυτὸν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
 οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
 ἐπέπερ οὕτω σοὶ τ' ἔδοξ' ἐμοὶ τε δρᾶν.
- ΦΙ. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ, καὶ μ' ἐπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
 τούτους δ' ἔασον, μὴ βαρυνθῶσιν κακῆ 890
 ὀσμῆ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νηὶ γὰρ
 ἄλλοις πόνος τούτοισι συνναλεῖν ἐμοί.
- ΝΕ. ἔσται τάδ'· ἀλλ' ἴστω τε καὶ αὐτὸς ἀντέχου.
- ΦΙ. θάρσει· τό τοι σύννηδες ὀρθώσει μ' ἔθος.
- ΝΕ. παπαῖ· τί δῆτ' ἄν δρῶμ' ἐγὼ τούνηθενδε γε; 895
- ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
- ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅποι χρῆ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.
- ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.

- ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
 ΦΙ. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
 ἐπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν ναύτην ἔτι;
 ΝΕ. ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπῶν τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
 ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ ἄμυτευθέντος σύ γε
 δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν. 905
 ΝΕ. αἰσχρὸς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. οὐκ οὖν ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δ' αὐδᾶς ὀκνῶ.
 ΝΕ. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
 κρύπτων θ' ἂ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
 ΦΙ. ἀνήρ ὄδ', εἰ μὴ γὰρ κακὸς γνώμων ἔφην, 910
 προδοῦς μ' ἔοικε κάκλιπῶν τὸν πλοῦν στελεῖν.
 ΝΕ. λιπῶν μὲν οὐκ ἔγωγε· λυπηρῶς δὲ μὴ
 πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὡς οὐ μανθάνω.
 ΝΕ. οὐδὲν σε κρύψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915
 πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον.
 ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας; ΝΕ. μὴ στέναξε, πρὶν μάθης.
 ΦΙ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαι ποτε;
 ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ
 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθηῆσαι μολῶν. 920
 ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; ΝΕ. πολλὴ κρατεῖ
 τούτων ἀνάγκη, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
 ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένη,
 δέδρακας; ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925
 τό τ' ἐνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποεῖ.
 ΦΙ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δαίμα καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνημ' ἐχθιστον, οἶά μ' εἰργάσω,
 οἶ' ἠπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὄρων

τὸν προστρόπιον, τὸν Ικέτην, ὃ σκέτλιε; 930
 ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἐλών.
 ἀπόδος, ἱκνοῦμαι σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον·
 πρὸς θεῶν πατρῶων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃς.
 ὦμοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
 ἀλλ' ὡς μεθήσων μήποθ', ὧδ' ὄρα πάλιν. 935
 ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυνουσίαι
 θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρροῶγες πέτραι,
 ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτῳ λέγω,
 ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
 οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως· 940
 ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 προσθίεις τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
 ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει·
 ὡς ἄνδρ' ἐλών ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945
 κούκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν,
 εἶδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἄν σθένοντά γε
 εἶλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἄν ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλφ.
 νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος. τί χρῆ με δρᾶν;
 ἀλλ' ἀπόδος, ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαντῶ γενοῦ. 950
 τί φῆς; σιωπᾶς; οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
 ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὐθις αὐ πάλιν
 εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
 ἀλλ' ἀύανοῦμαι τῶδ' ἐν ἀυλίῳ μόνος,
 οὐ πτηνὸν ὄρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην 955
 τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
 θανῶν παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
 καὶ μ' οὖς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
 φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
 πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδέν εἰδέναι κακόν. 960

ὄλοιο — μή πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.

- XO. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἄναξ,
ἤδη ὅτι καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.
- NE. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις 965
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.
- ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.
- NE. οἴμοι, τί δράσω; μή ποτ' ὄφελον λιπεῖν
τὴν Σκῦρον· οὕτω τοῖς παροῦσιν ἄχθομαι. 970
- ΦΙ. οὐκ εἰ κακὸς σύ, πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθῶν.
ἔοικας ἤκειν αἰσχρά· νῦν δ' ἄλλοισι δοῦς
οἷς εἰκὸς ἐκπλεῖ, τάμά μοι μεθεῖς ὄπλα.
- NE. τί δρῶμεν, ἄνδρες; OΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν,
τί δρᾷς;
οὐκ εἰ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν; 975
- ΦΙ. οἴμοι, τίς ἀνήρ; ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω;
- OΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾷς.
- ΦΙ. οἴμοι· πέπραμαι κάπόλωλ'· ὃδ' ἦν ἄρα
ὁ ξυλλαβῶν με κάπονοσφίσας ὄπλων.
- OΔ. ἐγώ, σάφ' ἴσθ', οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980
- ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα. OΔ. τοῦτο μὲν,
οὐδ' ἦν θέλη, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σὲ δεῖ
στείχειν ἅμ' αὐτοῖς, ἢ βία στελοῦσί σε.
- ΦΙ. ἐμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμηστάτε,
οἶδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; OΔ. ἦν μὴ ἔρπησ ἑκῶν. 985
- ΦΙ. ὦ Αἰηνία χθῶν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
Ἑφαιστίτευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;
- OΔ. Ζεὺς ἔσθ', ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεὺς, ᾧ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ. 990

- ΦΙ. ὦ μῖσος, οἷα κάξανενυρίσκεις λέγειν·
 θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς· ἢ δ' ὁδὸς πορευτέα.
- ΦΙ. οὐ φημ'. ΟΔ. ἐγὼ δέ φημι. πειστέον τάδε.
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς 995
 πατήρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους.
- ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
 Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βίᾳ.
- ΦΙ. οὐδέποτε γ'· οὐδ' ἦν χρῆ με πᾶν παθεῖν
 κακόν,
 ἕως ἂν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον. 1000
- ΟΔ. τί δ' ἐργασείεις; ΦΙ. κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' ἀντίκα
 πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσῶν.
- ΟΔ. ξυλλάβητον αὐτόν· μῆ 'πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.
- ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρεῖα φίλης
 νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι. 1005
 ὦ μηδὲν ὑγιᾶς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
 οἷ' αὐ μ' ὑπῆλθες, ὡς μ' ἐθηράσω, λαβῶν
 πρόβλημα σαντοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί,
 ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
 ὅς οὐδὲν ἦδει πλὴν τὸ προσταχθὲν ποεῖν, 1010
 δῆλος δὲ καὶ νῦν ἔστιν ἀλγεινῶς φέρων
 οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ 'παθον.
 ἀλλ' ἢ κακῆ σῆ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ
 ψυχὴ νιν ἀφυῆ τ' ὄντα κοῦ θέλονθ' ὄμως
 εὖ προουδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015
 καὶ νῦν ἐμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
 ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με προυβάλου
 ἄφιλον ἔρημον ἄπολι, ἐν ζῶσιν νεκρόν.
 φεῦ.
- ὄλοιο· καὶ σοι πολλάκις τόδ' ἠυξάμην.

ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι, 1020
 σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 τοῦτ' αὐτῷ, ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
 γελῶμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
 διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεῖς 1025
 ἐπλεῖς ἄμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον,
 ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπὶ ναυσὶ ναυβάτην,
 ἄτιμον ἔβαλον, ὡς σὺ φῆς, κείνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ
 χάριν;

ὅς οὐδέν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030
 πῶς, ὦ θεοῖς ἐχθιστε, νῦν οὐκ εἰμί σοι
 χαλός, δυσώδης; πῶς θεοῖς ἔξεστ' ἐμὲ
 λεύσσοντά σ' αἰθεῖν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
 αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.

κακῶς ὄλοισθ'· ὀλεῖσθε δ' ἡδίκηκότες 1035
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
 ἔξοιδα δ' ὡς μέλει γ'· ἐπεὶ οὐποτ' ἂν στόλον
 ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' εἴνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
 εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.

ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ θεοὶ τ' ἐπόψιοι, 1040
 τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ
 ξύμπαντας αὐτούς, εἰ τι κἄμ' οἰκτίρετε·
 ὡς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
 τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγένοι.

ΧΟ. βαρὺς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
 τήνδ' εἶπ', Ὀδυσσεῦ, κοῦχ ὑπέικουσαν κακοῖς.

ΟΔ. πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦθ' ἔπη,
 εἰ μοι παρειακοὶ· νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
 οὗ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·

- χῶπου δικάων κάραθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
 οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ.
 νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῆζων ἔφην,
 πλὴν εἰς σέ· νῦν δὲ σοί γ' ἕκων ἐκστήσομαι.
 ἄφετε γὰρ αὐτὸν μηδὲ προσψαύσῃτ' ἔτι·
 ἔατε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρῆζομεν, 1055
 τὰ γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν
 Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
 ἐγὼ θ', ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν
 τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερσί.
 τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Αἴμμον πατῶν· 1060
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν, καὶ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας
 τιμὴν ἔμοι νείμειεν, ἣν σὲ χρῆν ἔχειν.
- ΦΙ. οἶμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἔμοις
 ὀπλοῖσι κοσμηθεῖς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;
- ΟΔ. μή μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὡς στείχοντα δῆ. 1065
- ΦΙ. ᾧ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
 γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;
- ΟΔ. χῶρει σύ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὢν,
 ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.
- ΦΙ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ᾧδ' ἔρημος, ᾧ ξένοι, 1070
 λειφθήσομαι δὴ κοῦκ ἐποικτιρεῖτέ με;
- ΧΟ. ὄδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς· ὅσ' ἂν
 οὔτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χῆμεις φαμέν.
- ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὡς ἔφην οἴκτου πλέως
 πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μέλνατ', εἰ τούτῳ δοκεῖ, 1075
 χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τὰ τ' ἐκ νεῶς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
 χούτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῶω τιν' ἡμῖν. νῶ μὲν οὖν ὀρμώμεθον,
 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080

ΦΙ. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
 θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ',
 ὦ τάλας,
 λείψειν οὐδέποτ', ἀλλά μοι καὶ θνήσκοντι
 συνείσει. 1085

ὦμοι μοί μοι.

ὦ πληρέστατον αὔλιον
 λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τίπι' αὖ μοι τὸ κατ'
 ἄμαρ

ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι 1090

σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;

εἶθ' αἰθέρος ἄνω

πτωκάδες ὄξυτόνου διὰ πνεύματος

ἔλωσί μ'· οὐ γὰρ ἴσχω.

ΧΟ. σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας, ὦ βαρύποτμ', οὐκ
 ἄλλοθεν ἢ τύχα ἄδ' ἀπὸ μείζονος, 1097

εὔτε γε παρὸν φρονῆσαι

λόφονος αὖ δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον ἐλθεῖν. 1100

ΦΙ. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ 1102

καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον

ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105

αἰαῖ αἰαῖ,

οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,

οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὄπλων κραταιαῖς μετὰ

χερσὶν 1110

ἴσχων· ἀλλά μοι ἄσκοπα

κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδν φρενός·

ἰδοίμαν δέ νιν,

τὸν τάδε μησάμενον, τὸν ἴσον χρόνον

ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. 1115

1081—1101 = 1102—1122.

- ΧΟ. πότμος πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδὲ σέ γε δόλος
 ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς. στυγεράν ἔχε
 δύσποτμον ἄρᾶν ἐπ' ἄλλοις. 1120
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότῃτ' ἀπώσῃ.
- ΦΙ. οἶμοι μοι, καὶ που πολιᾶς 1123
 πόντου θινὸς ἐφήμενος
 γελᾷ μου, χερὶ πάλλων 1125
 τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,
 τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.
 ᾧ τόξον φίλον, ᾧ φίλων
 χειρῶν ἐκβεβιασμένον,
 ἧ που ἐλεινὸν ὄρας, φρένας εἴ τινας 1130
 ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον
 ἄρθμιον ᾧδέ σοι
 οὐκέτι χρῆσόμενον τὸ μεθύστερον,
 ἀλλ' ἔνθεν μετ' ἀγκάλα
 πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, 1135
 ὄρων μὲν αἰσχροῦς ἀπάτας, στυγνὸν δὲ φῶτ'
 ἐχθροδοπὸν,
 μυρὶ' ἀπ' αἰσχροῦν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ'
 ἐμήσατ' οὐδεὶς.
- ΧΟ. ἀνδρὸς τοι τὸ μὲν ἐν δίκαιον εἰπεῖν, 1140
 εἰπόντος δὲ μὴ φθονεράν
 ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.
 κείνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν
 ταχθεὶς τῶνδ' ἐφημοσύνα
 κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν. 1145
- ΦΙ. ᾧ πταναι θῆραι χαροπῶν τ'
 ἔθνη θηρῶν, οὓς ὄδ' ἔχει
 χῶρος οὐρεσιβώτας,

φυγᾶ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων
 πελάτ'· οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν
 τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,
 ὧ δύστανος ἐγὼ ταυῦν,
 ἀλλ' ἀνέδην ὄδε χῶρος ἐρύκεται,
 ἔτ' οὐ φοβητὸς ὑμῖν.

1150

ἔρπετε, νῦν καλὸν
 ἀντίφονον κορέσαι στόμα πρὸς χάριν
 ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας·
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέ-
 φεται,

1155

1160

μηκέτι μηδενὸς κρατύνων ὅσα πέμπει βιόδωρος αἴα;
 ΧΟ. πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον,
 εὐνοία πάσα πελάταν·
 ἀλλὰ γινῶθ', εὖ γινῶθ' ὅτι σὸν
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.

1165

οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, ὃ ξυνοικεῖ.
 ΦΙ. πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, ὧ
 λῶσθε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὦλεσας; τί μ' εἰργασαι;

1170

ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
 ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγεράν
 Τρωάδα γὰν μ' ἠλπισας ἄξειν.

1175

ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
 ΦΙ. ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἤδη.
 ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε
 πράσσειν.

ἴωμεν ἴωμεν
 ναὸς ἴν' ἡμῖν τέτακται.

1180

- ΦΙ. μή, πρὸς ἀραίου Διός, ἔλθῃς, ἱκετεύω. ΧΟ.
μετρίαζε.
- ΦΙ. ὦ ξένοι,
μείνατε, πρὸς θεῶν. ΧΟ. τί θροεῖς; 1185
- ΦΙ. αἰαὶ αἰαὶ, δαίμων δαίμων·
ἀπόλωλ' ὁ τάλας·
ὦ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὐθις. 1190
- ΧΟ. τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ
γνώμα τῶν πάρος, ὧν προύφαινες;
- ΦΙ. οὔτοι νεμεσητόν,
ἀλύοντα χειμερίῳ
λύπα καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
- ΧΟ. βᾶθι νυν, ὦ τάλαν, ὧς σε κελεύομεν.
- ΦΙ. οὐδέποτ' οὐδέποτ', ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
βροντᾶς ἀύγαῖς μ' εἴσι φλογίζων.
ἔρρέτω Ἴλιον οἷ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον
ἀπῶσαι.
ἀλλ' ὦ ξένοι, ἐν γέ μοι εὐχος ὀρέξατε.
- ΧΟ. ποῖον εἶρεῖς τόδ' ἔπος; ΦΙ. ξίφος, εἰ ποθεν,
ἢ γέννυ ἢ βελέων τι προπέμψατε. 1205
- ΧΟ. ὧς τίνα δὴ ῥέξης παλάμαν ποτέ;
- ΦΙ. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερσί·
φονᾶ φονᾶ νόος ἤδη.
- ΧΟ. τί ποτε; ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210
- ΧΟ. ποῖ γᾶς; ΦΙ. ἐς Ἴδου·
οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
ὦ πόλις, ὦ πόλις πατρία,

πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνήρ,
 ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ'
 ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
 ἀρωγός· ἔτ' οὐδὲν εἰμι.

1215

ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἤδη καὶ πάλαι νεῶς ὁμοῦ
 στείχων ἂν ἢ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
 Ὀδυσσεά στείχοντα τὸν τ' Ἀχιλλέως
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.

1220

ΟΔ. οὐκ ἂν φράσειας ἦντιν' αὐτὸν παλίντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς;

ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
 ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἢ δ' ἄμαρτία τίς ἦν;

1225

ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ
 ΟΔ. ἐπραξας ἔργον ποῖον ὦν οὐ σοὶ πρόπον;

ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισι ἐλών.
 ΟΔ. τὸν ποῖον; ὧμοι· μῶν τι βουλεύει νέον;

ΝΕ. νέον μὲν οὐδὲν, τῷ δὲ Ποίαντος τόκῳ,
 ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις; ὧς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.

1230

ΝΕ. παρ' οὔπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐτίς πάλιν
 ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις; οὐ τί που δοῦναι νοεῖς;

ΝΕ. αἰσχροῶς γὰρ αὐτὰ κού δίκη λαβὼν ἔχω.
 ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε;

ΝΕ. εἰ κερτόμησις ἐστὶ τάληθῆ λέγειν.
 ΟΔ. τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ; τί ν' εἰρηκας λόγον;

1236

ΝΕ. δις ταῦτ' αὐτὰ βούλει καὶ τρις ἀναπολεῖν μ' ἔπη;
 ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἄπαξ ἐβουλόμην.

ΝΕ. εὖ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοῶς λόγον.
 ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.

1240

ΝΕ. τί φῆς; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε;
 ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖς ἐγώ.

ΝΕ. σοφὸς πεφνκῶς οὐδὲν ἐξαυδᾶς σοφόν.

- ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖεις σοφά. 1245
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
 ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἅ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
 πάλιν μεθεῖναι ταῦτα; ΝΕ. τὴν ἁμαρτίαν
 αἰσχροὺν ἁμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι. 1249
 ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε;
 ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
 ΟΔ. ὠ ἰὼ - ὠ ἰὼ - ὠ ἰὼ -
 ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῆ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. οὐ τᾶρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχοῦμεθα.
 ΝΕ. ἴτω τὸ μέλλον. ΟΔ. χεῖρα δεξιᾶν ὄρας
 κώπης ἐπιψάφουσαν; ΝΕ. ἀλλὰ κάμει τοι 1255
 ταῦτόν τ' ὄψι δρῶντα κού μέλλοντ' ἔτι.
 ΟΔ. καίτοι σ' ἑάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
 λέξω τὰδ' ἔλθῶν, ὅς σε τιμωρήσεται.
 ΝΕ. ἔσωφρόνησας· κἂν τὰ λοιπὰ οὔτω φρονῆς,
 ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα. 1260
 σὺ δ', ὦ Ποίαντος παῖ, Φιλοκτήτην λέγω,
 ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρῆρεις στέγας.
 ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἴσταται βοῆς;
 τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
 ὦμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μῶν τί μοι νέα 1265
 πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακά;
 ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὐς ἤκω φέρων.
 ΦΙ. δέδοικ' ἔγωγε· καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
 καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθῆεις λόγοις.
 ΝΕ. οὐκ οὖν ἐνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270
 ΦΙ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χῶτε μου
 τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρα.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλύειν,
 πότερα δέδοκται σοὶ μένοντι καρτερεῖν 1274

- ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν; ΦΙ. παῦε, μὴ λέξης πέρα·
μάτην γὰρ ἂν εἴπῃς γε πάντ' εἰρήσεται.
- ΝΕ. οὕτω δέδοκται; ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
- ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγους
έμοῖσιν· εἰ δὲ μὴ τι πρὸς καιρὸν λέγων 1279
κυρῶ, πέπανυμαι. ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην.
οὐ γὰρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὄστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβῶν
ἀπεστέρηκας, κᾶτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθῶν, ἀρίστου πατρὸς ἀσχιστος γεγῶς.
ὄλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285
ὁ Λαρτίου παῖς καὶ σύ. ΝΕ. μὴ 'πευῆξῃ πέρα·
δέχου δὲ χεῖρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἄρα δεύτερον δολούμεθα;
- ΝΕ. ἀπώμοσ' ἄγνὸν Ζηνὸς ὑψίστου σέβας.
- ΦΙ. ᾧ φίλτατ' εἰπῶν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290
- ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὄπλων.
- ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπανδῶ γ', ᾧ θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπὲρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
- ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα, μῶν Ὀδυσσέως, 1295
ἐπησθόμην; ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄραξ,
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.
- ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῆ βέλος.
- ΝΕ. ἅ, μηδαμῶς, μὴ, πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος. 1300
- ΦΙ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
- ΝΕ. οὐκ ἂν μεθείην. ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς;
- ΝΕ. ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.
- ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ,

- τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς 1306
 ὄντας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
- NE. εἶεν· τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὄτου
 ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
- ΦΙ. ξύμφημι· τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ᾧ τέκνον, 131C
 ἐξ ἧς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
 ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὃς μετὰ ζώντων ὅτ' ἦν
 ἦκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
- NE. ἦσθην πατέρα τὸν ἄμὸν εὐλογοῦντά σε
 αὐτόν τ' ἐμ'· ᾧν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι, 1315
 ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
 τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
 ὅσοι δ' ἐκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
 ᾧσπερ σύ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιόν ἐστιν οὔτ' ἐποικτίρειν τινά. 1320
 σὺ δ' ἠγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
 ἐάν τε νουθετῆ τις εὐνοία λέγων,
 στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἠγούμενος.
 ὁμως δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ·
 καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεῖς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφρις·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μὴ ποτ' ἂν τυχεῖν
 νόσου βαρείας, ἕως ἂν αὐτὸς ἥλιος 1330
 ταύτη μὲν αἰρή, τῆδε δ' αὖ δύνῃ πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς,
 καὶ τοῖν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπίδαι
 νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
 ξὺν τοῖσδε τόξοις ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῆς. 1335
 ὡς δ' οἶδα ταῦτα τῆδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.

ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστὶν ἐκ Τροίας ἀλούς,
 Ἐλενος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὡς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι
 ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτόν, ἣν τάδε ψευσθῆι λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχῶρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἡ ἰκίτησις, Ἑλλήνων ἕνα
 κριθέντ' ἄριστον τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν, εἶτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.

ΦΙ. ὦ στυγνὸς αἰῶν, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κούκ ἀφῆκας εἰς Ἄιδου μολεῖν;
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὐνους ὦν ἔμοι παρήνεσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἶτα πῶς ὁ δύσμορος
 εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἶμι; τῷ προσήγορος;
 πῶς, ὦ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἔμοι κύκλοι,
 ταῦτ' ἔξανασχῆσεσθε, τοῖσιν Ἀτρείως 1355
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπώλεσαν;
 πῶς τῷ πανώλει παιδί τῷ Λαερτίου;
 οὐ γὰρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἷα χρῆ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσσειν· οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν 1360
 μῆτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακούς.
 καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαναμάσας ἔχω τόδε.
 χρῆν γὰρ σε μῆτ' αὐτόν ποτ' ἐς Τροίαν μολεῖν
 ἡμᾶς τ' ἀπείργειν, οἳ γε σοῦ καθύβρισαν,
 πατρὸς γέρας συλῶντες, εἶτα τοῖσδε σὺ 1365
 εἰ ξυμμαχήσων, κἄμ' ἀναγκάζεις τόδε;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ' ἄ μοι ξυνήνεσας,

- πέμψον πρὸς οἴκους· καὐτὸς ἐν Σκύρω μένων
 ἕα κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακοὺς.
- χοῦτω διπλῆν μὲν ἐξ ἔμοῦ κτήσει χάριν, 1370
 διπλῆν δὲ πατρός, κού κακοὺς ἐπωφελῶν
 δόξεις ὁμοίος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
- NE. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἔμοις λόγοις
 φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός.
- ΦΙ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἄτρεως 1376
 ἐχθιστον υἷον τῷδε δυστήνῳ ποδί;
- NE. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἔμπνον βάσιν
 παύσοντας ἄλλους κάποσώσοντας νόσου.
- ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε; 1380
- NE. ἀ σοί τε κάμοι λῶσθ' ὄρω τελούμενα.
- ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ καταισχύνει θεοὺς;
- NE. πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος;
- ΦΙ. λέγεις δ' Ἄτρεΐδαις ὄφελος ἢ π' ἔμοι τόδε;
- NE. σοί που, φίλος γ' ὢν, χῶ λόγος τοιόσδε μου. 1385
- ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
- NE. ὦ τᾶν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
- ΦΙ. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
- NE. οὐκουν ἔρωγε· φημί δ' οὐ σε μανθάνειν.
- ΦΙ. ἐγὼ οὐκ Ἄτρεΐδας ἐκβαλόντας οἶδά με; 1390
- NE. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.
- ΦΙ. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
- NE. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρωῶμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὦν λέγω;
 ὡς ῥᾶστ' ἔμοι μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σέ δὲ 1395
 ζῆν, ὥσπερ ἤδη ζῆς, ἄνευ σωτηρίας.
- ΦΙ. ἕα με πάσχειν ταῦθ' ἄπερ παθεῖν με δεῖ·
 ἀ δ' ἤνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγῶν,

πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον,
καὶ μὴ βράδυνε μηδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι 1400
Τροίας· ἄλλισ γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.

NE. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν. ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος.

NE. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σῆν. ΦΙ. εἰς ὄσον γ' ἐγὼ
σθένω.

NE. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; ΦΙ. μὴ φροντίσης.

NE. τί γάρ, ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; ΦΙ. ἐγὼ
παρῶν 1405

NE. τίνα προσωφέλῃσιν ἔρξεις; ΦΙ. βέλεσι τοῖς
Ἡρακλέους

NE. πῶς λέγεις; ΦΙ. εἰρξω πελάζειν. NE. στείχε
προσκύσας χθόνα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
αἰῆς μύθων, παῖ Ποιάντος· 1410

φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους

ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὕψιν.

τὴν σῆν δ' ἦκω χάριν οὐρανιας

ἔδρας προλιπών,

τὰ Διός τε φράσων βουλευμάτα σοι 1415

κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·

σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.

καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,

ὄσους πονήσας καὶ διεξελθῶν πόνους

ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὡς πάρεσθ' ὄρα·ν. 1420

καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,

ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεᾶ θέσθαι βίον.

ἐλθῶν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν

πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,

ἀρετῇ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος, 1425

Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφν,
 τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σά
 πέμπεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 Ποιάντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα. 1430

ἂ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεσ'· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
 ἐλεῖν τὸ Τροίας πεδῖον οὔθ' οὔτος σέθεν. 1435

ἀλλ' ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον
 οὔτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'· ἐγὼ δ' Ἀσκληπιὸν
 παυστήρα πέμπω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις ἀλῶναι. τοῦτο δ' ἐννοεῖθ', ὅταν 1440
 πορθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεοῦς·
 ὡς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ
 Ζεὺς· οὐ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς·
 κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.

ΦΙ. ὦ φθῆγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμπσας 1445
) χρόνιός τε φανείς,
 οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕ. κἀγὼ γνώμην ταύτη τίθεμαι.

ΗΡ. μὴ νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν· 1450
 καιρὸς καὶ πλοῦς
 ὃδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρόμνην.

ΦΙ. φέρε νυν στείχων χώραν καλέσω.
 χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,
 νύμφαι τ' ἐνυδρῶν λειμωνιάδες,
 καὶ κτύπος ἄρσην ποντοῦ προβλής θ', 1455
 οὗ πολλάκι δὴ τοῦμὸν ἐτέγχθη

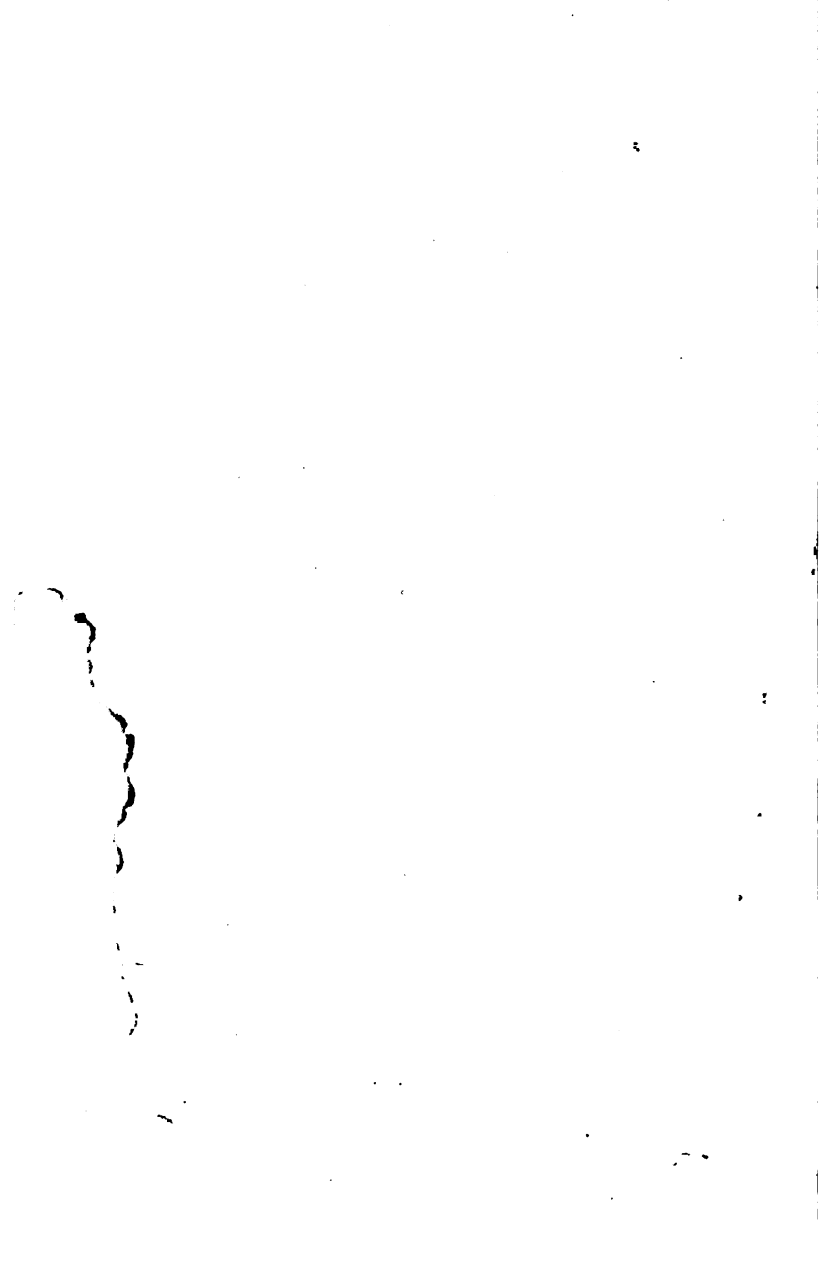
κράτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,
 πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας
 Ἐρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἔμοι
 στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ. 1460

νῦν δ', ὦ κρήναι Λύκιόν τε ποτόν,
 λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν οὐ δὴ
 δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες.
 χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλον,
 καί μ' εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως, 1465

ἐνθ' ἡ μεγάλη μοῖρα κομίζει
 γνώμη τε φίλων χῶ πανδαμάτωρ
 δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν.

ΧΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀλλεῖς,
 νύμφαις ἀλλίαισιν ἐπευξάμενοι 1470
 νόστου σωτῆρας ἐκέσθαι.

Stanford University Libraries

3 6105 012 143 017

PA
441
A2
180

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6063
(650) 723-1493
greencirc@stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

NOV 3
JAN 10 2006

NOV 3
2005

